

UNIVERSITY OF TRVANCORE
TAMIL SERIES, No. I.

**CERAVENDAR
CEYYUTKOVAI.**

(With Notes and Comments.)

VOL. I

COMPILED BY

Rao Sahib

M. RAGHAVA AIYANGAR,

Professor of Tamil,

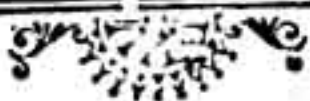
University of Travancore.

PUBLISHED BY

THE UNIVERSITY OF TRAVANCORE.

1947.

[Price Rs. 4-8 As.]

கொல்லமாண்டு
2-6-74

சேரவேந்தர் செய்யுட்கோவை.

(முதற் தொகுதி) பல்கலைக்கழக நூலகம்

செய்யுட்கோவை முதல் தொகுதி - 613 001.

திருவாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்ப்பேராசிரியர்

ராவ் ஸாஹிப்

மு. இராகவை யங்கார்

தொகுத்தது.

திருவாங்கூர்ச் சர்வகலாசாலைத்

தமிழ்ப் பதிப்புத் தொடர்-க.

கொல்லமாண்டு 1123.

94052

திருவனந்தபுரம்

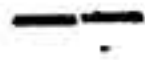
பாஸ்கா அச்சுக்கூடத்தில்

நா. பத்மநாப ஐயங்காரால் அச்சிடப்பெற்றது.

1947.

இந்நூற்பதிப்பில் அடங்கியவை

1. ஆங்கில முகவுரை	...	...	i
2. தமிழ் முகவுரை	....	....	v
3. சேரவேந்தர் சரித்திரச்சுருக்கம் ...	...	...	ix
4. உள்ளுறை			
5. எடுத்தாளப்பட்ட சங்கநூல்கள்			
6. வாழ்த்து			
7. நூல்			
1. பாடல்பெற்ற சேரவேந்தர்	...	...	1
2. பாடிய சேரவேந்தர்	....	....	227
3. சேரவேந்தர் கிணையினர்	...	...	293
4. சேரரின் நாடு நகர் மலை முதலியன	....	....	339
5. சேரநாட்டின் பகுதிகளை ஆண்ட வேற்றரசர்	....	....	317
8. அநுபந்தம்	...	...	i
9. பெயரகராதி	....	....	v
10. பொருட்குறிப்பகராதி	....	....	x
11. செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி	....	...	xxix
12. பிழையுந் திருத்தமும்			xxxiii

P R E F A C E.

FROM time out of mind, South India was the home of three great dynasties and Kings, the Cheras, the Cholas and the Pandyas. The territory belonging to these three was collectively known as *Tamilagam* or *Tamilnadu*. It stretched from the Venkata Hills (Tirupati) in the north to Cape Comorin in the south, while the seas enclosed it in the eastern and western directions. *Tamilagam* or Tamil India knew no subjugation by foreign invaders; its ancient sovereignty as is well known, finds eloquent expression in the Asokan inscriptions.

Of the three crowned heads to whom this sovereign land belonged, the Cheras stand pre-eminent and are invariably mentioned first among the Tamil kings. What may be the reasons for this special eminence of the Cheras? The wide expanse of the Kerala country, the fertility of its soil, the heroism of its warriors and the far-famed munificence of its monarchs obviously entitled the Cheras to this pride of place. While the Pandya and the Chola Kingdoms comprised only fifty-six and twenty-four *kadams** respectively, the Chera country is stated to extend to eighty kadams, an area equal to that of both the Pandya and Chola Kingdoms put together. No better testimony to the fertility of the Chera Kingdom can be found than Sekkilar who sings in his *Peria-Puranam*:

“ The infinite wealth borne in by the waves of the sea, the

---

* A *kadam* is equivalent to about 4 miles.

fertility of the cultivated soil and the riches of the hills mingle together in riotous excess in the *Malainadu*. *

The heroism and the never-failing bounty of the Cheras are frequently celebrated in early literature.

Passing in review the literature in Tamil specifically devoted to the Cheras, we find that the eight Sangam classics known as *Ettut-tokai* very often sing their praises. The *Patirruppattu* numbered among the eight classics, is exclusively devoted to the description of the glories of the Cheras, their matchless prowess in war and endless generosity in peace. In the epic of the *Silappadikaram*, the whole of the third canto is concerned with the memorable exploits of a great Chera King, *Senkuttuvan*. Of the country and the capital towns of the Cheras, their chiefs in battle, and allied kings owing allegiance to them or claiming kinship with them, we have many descriptions in the various ancient collections of songs that have been handed down to us. Even a casual study of this mass of literature is enough to convince us of the unique position that the *Cheras* occupied in the life of Tamilagam. It is indeed true that proverbially the credit goes to the Pandyas for their patronage of Tamil. But to any one who reads the anecdotes and traditions of the princely benefactions of the Cheras spread throughout Tamil literature, it will appear equally true that the Cheras were second to none in their patronage of the Tamil language. It is particularly noteworthy that the Sangam verses about the Chera monarchs are far greater in number than those relating to the other Tamil kings. Likewise, the number of songs sung by Chera kings in their individual capacity is very considerable.

---

* The Chera country is familiarly known as *Malainadu* and *Malaimandalam*, the land of the mountains.

If all the songs sung by various poets on Chera kings and allied chiefs including songs by the kings themselves were brought together for coordinated study, I felt that it would prove a beautiful and perhaps a monumental anthology. The authorities of the University of Travancore were kind enough to approve of my proposal to compile this work and gave me all encouragement in its preparation.

This anthology is divided into three major sections: the Sangam Age, the Middle Period and the Later Period. Poems relating to the Sangam Age included in the present volume have been classified under five smaller sections for the sake of convenience: (i) Poems on the Chera Kings, (ii) Poems by the Chera Kings, (iii) Poems on the kinsmen of the Chera Kings, (iv) Poems on the Chera country, towns, etc. and (v) Poems relating to allied kings and chiefs reigning over Chera territory. The *Patirrupattu*, the *Vanjikkandam* of the *Silappadikaram*, as well as the Palaikkali of *Cheraman Perunkadungo* figure in this volume. Apart from these, all songs of Chera interest ascribed to various poets in the Sangam works have been selected and strung together. Three hundred and forty one stanzas have been thus collected and arranged according to chronological sequence.

The present collections relating to the Sangam epoch is only the first volume of the Anthology of Poems on the Cheras. Poems relating to the middle and later periods will be included in later volumes of the series.

Considerations of space have prevented my writing a full commentary on all the poems now collected. I have contented myself with appropriate explanatory notes and comments. These will, I hope, serve the purpose, indicating the import of the songs as well as points of special literary, historical or cultural interest. I have

also added a note on the history of the Chera kings, and explanatory glossaries on words and names of persons and places. These will, I believe, serve to give the necessary background to the understanding of the poems.

While expressing my gratefulness to the authorities of the University of Travancore for enabling this compilation to be made, I cannot refrain from adding that they have placed the entire Tamil public within and without the Travancore State under a deep debt of gratitude by the publication of this work. It is needless to add that an anthology of this type will bring home to us the culture and civilization of ancient Kerala, of which we may justly feel proud.

I have to acknowledge with thanks the useful service that Pandit Krishna Ayyangar of the Research Department did both in the preparation of the manuscript and getting it printed. My thanks are also due to Vidvan Veerabhadra Chettiar, M. A., L. T., formerly Research Assistant under me, for his enthusiastic assistance in the course of the work, and to Mr. N. Padmanabha Ayyangar., Proprietor, Bhaskara Press, for the excellent get-up of the book.

University of Travancore,
Trivandrum.
1-10-1947.

} M. RAGHAVA AYYANGAR.

மு க வு ரை .

—::—

இப் பரதகண்டத்தின் தென்கோடியில் உள்ள சிலப்பகுதி, அநாதிகாலமாகவே, சேரசோழபாண்டியர் என்ற மூவேந்தர்க்கும் உரியதாகும்; “வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பு” என்றார் தொல்காப்பியனார். வடவேங்கடம் தென்குமரிகட்கும்; கீழ்கடல் மேல்கடல்கட்கும் இடைப்பட்ட இப் பகுதி, தமிழகம் தமிழ்நாடு எனப்படும். இது சுதந்தரம்பெற்ற தனித்தேசமாக முற்காலத்தே விளங்கியதென்பது, சங்கநூல்களாலும் அசோக சக்கரவர்த்தியின் சாஸனங்களாலும் நாம் நன்கறிந்தது. தமிழகத்தை ஆட்சிபுரிந்து வந்த அம் மூவேந்தர்களில், சேரவேந்தரே முற்படவைத்து நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். இம் மதிப்புக்குக் காரணங்கள்:— அவர்நாட்டின் விரிவும், வளமும், வீரமும், தமிழ்பிமானமும், கொடையுமேயாம். சேரநாடு, ஏனைய பாண்டிய சோழநாடுகளினும் பழைமையாகவே அளவிற் பெரியது. ஐம்பத்தாறுகாதம் பாண்டிநாடும், இருபத்து நான்குகாதம் சோழநாடும் கொண்டதாயிருக்கச் சேரநாடே எண்பதுகாத அளவினது என்று முன்னோர் கூறியிருத்தல் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.* இதனால் பாண்டிய சோழநாடுகள் இரண்டும் சேர்ந்த அளவைச் சேரநாடு ஒருங்குபெற்றிருந்த செய்தி தெரிய வரும். அளவில்மட்டுமன்றி, சிலவளத்திலும் இம் மலைநாடு ஏனைய தமிழ்நாடுகளினும் மேம்பட்டுவிளங்குவதை யாவரும் நன்கறிவர். “திரைசெய் கடலின் பெருவளமும் திருந்து சிலனின் செழுவளமும், வரைசெய் வளமும் உடன்பெருகி மல்குநாடு மலைநாடு” என்றார் சேக்கிழாரும்.

இனி, இந் நாட்டு வேந்தரது வீரச்சிறப்போ, அவரது குணங்களிலெல்லாம் மேம்பட்டு விளங்கியதொன்று, அவ்வாறே, தமிழ்

* பெருந்தொகை, பாடல்-2091, 2093, 2098.

மொழியை அறிந்துவளர்த்த செயலினும் கொடைத்திறத்தினும் ஏனைத் தமிழ்வேந்தர்க்குச் சிறிதும் குறைந்தவரல்லர் சேரமான்கள். இவைபாவும் நாம் முன் னூல்களைத் துணைக்கொண்டு தெளிவாக அறியக்கூடியனவாம். ஆகவே, உலகவழக்கும் செய்யுள்வழக்கும் ஒரு சேரச் சேரவாசரை முற்படவைத்துச் சிறப்பித்திருப்பதில் வியப்பில்லை.

இவ் வேந்தரைப்பற்றியமைந்த பழம்பாடல்களை எட்டுத் தொகைநூல்களிலே பரக்கக் காணலாம். அத் தொகைகளுள் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்து, சேரரின் செக்கோன்மையையும் பேராற்றலையும் வள்ளன்மையையும் குறிக்கும் தனிநூலாகும். சிலப்பதிகாரத்தின் மூன்றாக்காண்டம் முழுவதும் சேர்பெருமானொருவனது வீரவாலாற்றை விளக்குவது.* இவைபன்றி, சேர்க்கிளையினரான அரசரையும் படைத்தலைவரையும் அவர்காடுகர் முதலியவற்றையும் பற்றிய பாடல்களும் தொகைநூல்களிலே பலவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் ஆராயுமிடத்து, தமிழகத்தில் சேரவேந்தர் பெற்றிருந்த பெருமை இணையற்றிருந்ததென்பது மலையிலக்கா கின்றது. தமிழ்மொழியை வளர்த்துவந்த சிறப்புப் பழைமையாகவே பாண்டியர்க்கு உரியதென்பது உண்மையே. ஆனால், பெரும்புலவர்கட்கும் இரவலர்க்கும் வேண்டியவற்றை வாரிவழங்கி அவரை ஆதரித்த வாலாறுகள், பதிற்றுப்பத்து புறநானூறு முதலிய சங்கநூல்களில் மலிந்துகிடப்பதை நோக்குமிடத்து, தமிழ்வளர்த்த திறத்தில் சேரவேந்தர் எவ்வாசர்க்கும் குறைந்தவரல்லர் என்பதே புலப்படக்கூடியது. இஃதன்றி, ஏனைத் தமிழாசரைப்பற்றி அமைந்த சங்கச்செய்யுட்களின் அளவினும், சேரைப்பற்றிய பாடல்களின் தொகையித அநிகமாகக் காணப்படுவதும், சேரவேந்தர்கள் பாடிய செய்யுட்களின்தொகையும் அவ்வாறே மிகுதிப்பட்டிருத்தலும் ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

---

* 'தகடேர் யாத்திரை' என்பதொன்றும், சேரமானொருவனது வெற்றிப்புகழைக் கூறும் தனிநூலாகும். ஆனால், இந்நூலின் ஒருசில பாடல்கள், புறத்திரட்டு என்ற தொகைநூலிற் காணப்படுவதன்றி, நான்முழுதும் கிடைக்கவில்லை.

இவ்வாறு, நல்விசைப் புலவர்களாற் பாடப்பெற்றும் தாமே பாடியும் போந்த சேரமன்னர் செய்யுட்களையும், அவர் கிணையினரைப் பற்றிய செய்யுட்களையும் திரட்டினோக்குவோமாயின் அஃது ஒரு தனிநூலாகித் தமிழைப் பெரிதும் அலங்கரிப்பதாகும். அன்றியும், பழைய சரித்திரங்களையும் பிற அரியசெய்திகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு அஃது ஒரு தக்க கருவியுமாகும். ஆதலால், அத்தகைய தொகைநூலொன்று வெளிவருதலை யான் பெரிதும் விரும்பலானேன். என் விரும்பத்தைத் திருவாங்கூர்ச் சர்வகலாசங்கத்தாரும் ஆமோதித்து அநுமதி அளித்ததோடு, அஃது இனிதுமுடிதற்கு உரியவற்றைப் புரிந்தும் உதவினார்கள்.

இத்தொகைநூல், சங்ககாலப்பகுதி, இடைக்காலப்பகுதி, பிற்காலப்பகுதி என்ற மூன்று பெரும்பகுதிகள் கொண்டது. இவற்றுட் சங்ககாலப்பகுதியில், (1) பாடல்பெற்ற சேரவேந்தர், (2) பாடிய சேரவேந்தர், (3) சேரவேந்தர் கிணையினர், (4) சேரவேந்தர் நாடுநகர் முதலியன, (5) சேரமண்டலப்பகுதிகளை ஆண்ட பிற தலைவர்கள் என்ற ஐந்து உட்பிரிவுகள் உண்டு. இந்நூற்பாடல்களிலே பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுட்களும், சிலப்பதிகார வஞ்சிக்காண்டமும், சேரமான் பெருங்கடுங்கோ பாடிய பாலைக்கலியும் அடங்கியுள்ளன. ஏனையவெல்லாம் தொகைநூல்களிலே புலவர் பலர் பாடியனவாக உள்ள செய்யுட்களாம். இவ்வாறாக மொத்தங்கூடிய செய்யுட்களின் தொகை முந்நூற்றுநூற்பத்தொன்று. இவையாவும், பெரும்பாலும் காலமுறைப்படி வைத்துத் தொகுக்கப்பெற்று, சேரவேந்தர் செய்யுட்கோவை என்ற தலைப்பெயருடன் முதற்றொகுதியாக இப்போது வெளியிடப்படுகின்றது. இதன் பாடல்களின் பொருள் நன்கு விளங்கும்படி உரையெழுதி வெளியிட முதலில் யான் விரும்பியதுண்டு. அவ்வாறு எழுதுமிடத்து, நூலின் அளவு மிகப் பெரிதாகிவிடும் என்று தோற்றியதால், கருத்துரையும் குறிப்புரையுமே எழுதப்பெற்றன. அவற்றைக் கீழ்க்குறிப்பில் உரியவிடங்களில் அமைத்துள்ளேன். அவ்வுரைக் குறிப்புக்களால் பாடல்களின் பருப்பொருளும் பிற செய்திகளும் ஒருவாறு விளங்கக் கூடியன.

இம் முதற்றொகுதியில் அமைந்த சங்கச்செய்யுட்கள்போலவே, இடைக்காலத்தனவும் பிற்காலத்தனவுமாக உள்ள சேரவேந்தர் பாடல்களும் பலவுள. அவையாவும் இப்பதிப்புமுறையில் இரண்டாந்தொகுதியாக இனி வெளியிடப்பெறும்.

இத் தொகை நூலால், பழைய சேரமான்சளின் சரித்திரங்கள் மட்டுமன்றி, மலைநாட்டு வழக்கொழுக்கங்களையும், வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், பழைய நாகரிகங்களையும் நன்கறியவும், அறிந்து இந்நாட்டுமக்கள் பெருமைபாராட்டிக்கொள்ளவும் கூடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நூற்கு அங்கமாகச் சேர்த்துள்ள சேரவேந்தர் வரலாறு, அதுபந்தம், பெயர்க்குறிப்பு, பொருட்குறிப்பு முதலியவை, பாடற் பொருள்களையும் சரித்திரங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்துகொள்ள உதவக்கூடும் என்றே நம்புகிறேன்.

இப்புதிய நூலொன்று இனிதுமுடியும்படி செய்துதவிய திரு வாங்கூர்ச் சர்வகலாசாலைத் தலைவர்க்கு இந்நாட்டார்மட்டுமன்றிப் பொதுவாகத் தமிழ்மக்களெல்லாம் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டவர்கள். இந்நூற்பதிப்புக்கு இன்றியமையாத உதவிகளை எனக்குப் புரிந்து வந்தவர், இச் சர்வகலாசாலைத் தமிழாராய்ச்சித் துறையில் என் கீழமர்ந்து துணைபுரியும் பண்டிதர் T. N. கிருஷ்ணையங்கார் அவர்கள். இவர்க்கும், இவ்வாராய்ச்சித் துறையில் பலமாதங்கள்வரை எனக்கு உதவியாளராயிருந்த வித்வான் R. வீரபத்திரச் செட்டியார் M. A., L. T., அவர்கட்கும், இந்நூற்பதிப்பு நன்கமைதற்கு வேண்டிய வற்றை யெல்லாம் ஊக்கத்துடன் நிறைவேற்றிவைத்த இந்நகர்ப் "பாஸ்கர்" அச்சுக்கூடத் தலைவர் ஸ்ரீ N. பத்மநாப ஐயங்கார் அவர்கட்கும், இம் முகவுரையை ஆங்கிலத்தில் அழகுற மொழிபெயர்த்து தவிய ஸ்ரீ J. பார்த்தசாரதி M.A., L.T., அவர்கட்கும் என் நன்றிகள் பெரிதும் உரியனவாகும்.

இங்ஙனம்,

திருவாங்கூர்ச் சர்வகலாசாலை,
15—2—1123.

} மு. இராகவையங்கார்,
தமிழ்ப்பேராசிரியர்.

சேரவேந்தர் சரித்திரச்சுருக்கம்:

I. பாடல்பெற்ற சேரவேந்தர்

—:0:—

1. சேரமான் பெருஞ்சேற்றுதியன் சேரலாதன்

சேர்மரபில் தோன்றிய வேந்தருள் இவனே பழைமைபான வனாகத் தெரிகின்றான். இவனைப்பாடிய புலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் என்பவர். இவரைத் தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகக் களவியலுரைப் பாயிரம் கூறுகின்றது. பாரதப் பெரும்பேரில் பாண்டவகௌரவப் படைகளிரண்டற்கும், அப்போர் முடியுந்துணையும் பெருஞ்சேறிட்டு உதவியதால், பெருஞ்சேற்றுதியன் என்ற சிறப்புப்பெயர் இவனுக்கு வழங்கியது. “முதியர்ப்பேணிய உதியஞ் சேரல் பெருஞ்சேறு கொடுத்த ஞான்றை” (அகநா. 232) என்றார் மாமுலனாரும். இவ்வாசனும் இவனைப்பாடிய புலவரும் பழைமையுடையராதலால், புறநானூறு தொகுத்த ஆசிரியரும் இவர்களை முதற்கண்வைத்துச் சிறப்பிக்கலாயினர். முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரைப் பற்றிய பிறசெய்திகளை, இந்நூல் 2, 3-ஆம் பக்கக் குறிப்புக்களிற் காண்க.

2. உதியஞ்சேரல்

இவன், மேற்கூறிய உதியஞ்சேரலின் வேறானவனாய், அவன் வழியில் வந்தவன். பதிற்றுப்பத்தினுள் இரண்டு மூன்றாம் பத்துக்களைக் கொண்ட நெடுஞ்சேரலாதனுக்கும் பல்யானைச் செல்வெழு குட்டுவனுக்கும் இவ்வுதியஞ்சேரல் தந்தையாவன். இளங்கோனார் என்ற புலவர் பாடிய உதியன் (இந்நூல். 4) என்பான், இவன் போலும்.

3. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்

இவன், மேற்கூறிய உதியஞ்சேரல் என்ற வேந்தனுக்கு வெளியன்வேண்டாள் நல்லினி என்ற பெருந்தெய்வியிடம் பிறந்த மகன் [வெளியன்வேண்டாள் நல்லினி-வெளியன் என்ற வேளின் மகளான நல்லினி]. இந் நெடுஞ்சேரலாதன், இமயம்வரை படை யெடுத்துச் சென்று, தன் இலாஞ்சனையாகிய வில்லை அம் மலைமேற்

பொறித்தவன்; தமிழகமுமுதையும் தன் செங்கோலின் கீழ்வைத்து ஆண்டவன்; தன்னுடன்பொருத ஆரியவாசரை வென்று அவரை வணங்கச்செய்தவன்; யவனவேந்தரைப் போரிடையே பிடித்து, அக்காலவழக்கின்படி அவர்தலையில் நெய்யைப் பெய்தும் கைகளைப் பிள்கட்டாகக் கட்டியும் கொணர்ந்தவன்; விலையுயர்ந்த அணிகளையும் வயிரங்களையும் அவரிடத்தினின்று தண்டமாகப் பெற்றுத் தன் தலை நகரிற் சேமித்துவைத்தவன்; கடலிடையே தீவொன்றில் வாழ்ந்து வந்த தன்பகைவர்மேற்கப்பற்படையுடன் சென்று, அவரது காவன் மரமான கடம்பை வெட்டியெறித்து அப்பகைவரை அழித்தவன்; அவ் வெற்றிக்குறியாக அக்கடம்பின் அடிமரத்தால் தனக்குப் போர் முரசை அமைத்துக் கொண்டவன்.

பதிற்றுப்பத்து இரண்டாம்பத்தால் இவனைப் பாடியவர், அந்தணரான குமட்டுர்க்கண்ணனார் என்ற புலவர். இது பாடியதற்குப் பரிசாக, உம்பற்காடு என்ற பிரதேசத்து ஐந்து ஊர்கள் பிரமதாய மும் தென்னாட்டுவருவாயிற் பாகமும் இவர் பெற்றார்.

நெடுஞ்சேரலாதன், தான் பகைவரிடமிருந்து கைப்பற்றிய பெருநீதிகளை மாந்தக என்ற கடற்கரைப் பட்டினத்தில் சேமித்து வைத்திருந்தான் என்பர் மாமுலனார் (அ.நா. 127). இவ்வரசன் ஐம்பத்தெட்டாண்டுகள் ஆண்டான்.

4. பல்யானைச் செல்கெழுக்குட்டுவன்

இவன், மேற்கூறிய நெடுஞ்சேரலாதனுக்குத் தம்பியாகச் சேரநாட்டினை ஆண்டவன்; உம்பற்காடு முமுதையும் தன் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணர்ந்தவன்; பகைவரது வெல்லற்கரிய 'அகப்பா' என்ற பேராணை அழித்தவன்; தன்குலத்து முதியோரைப் பேணி அவர்க்கு நாடுகளைப் பகுத்தளித்தவன்; மேற்றிசை கீழ்த்திசைகளின் கடலளவுவரை யானைக்கூட்டங்களை நீளப் பரப்பி, அவற்றின்மூலம் இருகடல் நீர்களையும் கொணர்வித்து ஒரு பகலில் புண்ணியதீர்த்த மாடியவன். இதுபற்றிப் பல்யானைக்குட்டுவன் (இ.நூல், 28-14) எனப்பட்டான். தன்னாட்டு அபிரை மலையிலுள்ளது கொற்றவைக்

* பல்யானைச் செல்கெழு—பல யானைகளை மிகுந்ததையுடைய.

† உம்பற்காடுபற்றிய குறிப்பை இ.நூல் 34-ம் பக்கத்துக் காண்க.

‡ இது யானைமலைத் தொடர்களுள் ஒன்று. ஐவர்மலை என்று இக்காலத்து வழங்குவது.

கடவுளைத் தன்முன்னோர்போலவே பவியிட்டு வழிப்பட்டுவந்தவன்; தன் குலகுருவான நெடும்பாரதாயனார்* என்பவர் தறவுபூண்டு வனஞ்செல்ல, அறுகண்டி தானும் தறவுள்ளம் பிறந்து காட்டிற் சென்று தவம்புரிந்தான். வீரனும் ஞானியுமான இவ் வேந்தன் இருபத்தைந்தாண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தனன்.

பதிற்றுப்பத்து மூன்றும்பத்தால் இவனைப்பாடியவர், அந்தணரான குமட்டுர்க்கண்ணனார் என்ற புலவர். இவர் பாடல்களைக் கேட்டுமகிழ்ந்த அரசன், 'நீர் வேண்டியது கொண்மின்' என்று கூற, "யானும் என் பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம் புகல்வேண்டும்" என்று இப் புலவர் வேண்டினார். உடனே இக் குட்டுவன், பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு, ஒன்பது பெருவேள்விகளை வேட்பிக்கப் பத்தாம் பெருவேள்வியில், இப் புலவரும் இவர் பார்ப்பனியும் காணாராயினார். "இவ்வாறு இவர் தறக்கம் பெற்ற சரிதம் மலைநாட்டிற் கர்ணபரம் பரையில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது" என்பர் (பதிற். பதிப்பு, பாடினோர் வரலாறு, ixv).

5. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல்

இவன், சேரலாதனுக்கு வேனாவிக் கோமான் பதமன் என்பவன் மகளான பெருந்தேவியிடம் பிறந்த மகனாவன். இவ்வேந்தன் முடிசூடுகின்ற சமயத்தில், முடித்தற்குரிய கண்ணியும் கிரீடமும், பகைவர் கவர்ந்ததனால் உதவாமற்போனதுபற்றி, அளற்றிற்குப் பிரதியாகக் களங்காயால் கண்ணி(முடிமாலையும் நாரால் முடியுஞ் செய்து புனைந்துகொண்டு சிங்காதனமேறினமையால் இப்பெயர் பெற்றான்.

இச்சேரனுக்குப் பெரும்பகைவனாய் இவனது நாட்டைக் கவர்ந்தவன், கடம்பின் பெருவாயில் என்ற நகரிலிருந்தாண்ட நன்னன் என்பவன். இவனை, மேற்றிசையிலுள்ள வாகைப்பெருந்துறை என்ற இடத்தில் நடந்த பெரும்போரிலே கொன்று தானிழந்த நாட்டைத் திரும்பப்பெற்றான் என்று கல்லாடனார் என்ற புலவர் கூறுவர் (சே. கோ. 383). இவ்வாறு பெற்றது பூழிநாடாகுப்து (செ, 49).

* பாரதாயன்-பாரத்துவாசன் என்பதன் திரிபு; சாஸனங்களிலும் இவ்வாறு பயிலும்.

† இளங்கோவடிகளும் இவ்வரலாற்றைக் கூறினர் (சிலப். 28, 137-8).

‡ பூழிநாடு பற்றிய குறிப்பை, இந்நூல் 45-ஆம் பக்கத்துக் காண்க.

இவனைப் பதிற்ப்பத்து என்காம்பத்தாற் பாடிச் சிறப்பித்தவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் என்ற புலவர். இதுபாடியதற்குப் பரிசிலாக, காற்பது நூறாயிரங் காணமும், தன்னாட்டிற் பாசமும் கொடுத்தான் இச் சேரவேந்தன். இவன் இருபத்தைத்தாண்டு அரசாண்டான்.

6. கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்

இவன், செஞ்சேரலாதனுக்குச் சோழன் மணக்கிள்ளியின் மகளான நற்சேரணை என்ற பெருந்தேவியிடம் பிறந்தவன். இச் செங்குட்டுவன், பத்தினிக்கடவுளான கண்ணகியின் உருவம் வகுத்தற் குரிய இமயக்கல்லை எடுத்தவகுதற்கும் தமிழர்விரத்தை இகழ்த்த ஆரியவாசனா வென்றவகுதற்குமாகப் பெரும்படையுடன் வடநாடு சென்று அவ்வருஞ்செயல் இரண்டினையும் முடித்துவந்தவன். இடும்பில், விபலூர், கொடுகூர் என்ற இடங்களில் நடந்த போர்களிலே வெற்றி பெற்றவன்; தன் நட்பினனான அறுகை என்ற அரசன்பொருட்டு, அவன்பகைவன் பழையன் என்பானது காவல்மாமான வேம்பை வெட்டி அதன் தண்டங்களை வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டந்தவன்; தன் மைத்தனச் சோழனுடன் பகைத்துக் கேடுவிளைத்துவந்த சோழ வமிசத்தவர் ஒன்பதின்மரை கோரிவாயில் என்ற போர்க்களத்தே அழித்தவன்; கடலிடையே வாழ்ந்துவந்த பகைவர்மேற் கப்பற் படையுடன் சென்று அவரை வென்றவன்.

இவனை ஐந்தாம்பத்தாற் பாடிய புலவர்பெருமான், பரணர் ஆவர். இதுபாடிய புலவர்க்கு உம்பற்காட்டு வருவாயையும் தன்மகன் குட்டுவஞ்சேரலையும் பரிசிலாக இவ் வேந்தன் அளித்தான். இங் கு மகனைப் பரிசளித்தானென்பது, அவனை அப் புலவரிடம் குருகுல வாசஞ்செய்து கற்றுவல்லனும்படி ஒப்பித்ததாகவே கருதத் தரும். இச் செங்குட்டுவனது பின்வாழ்க்கை வாலாற்றை, இவனிளவலான இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம், வஞ்சிக்காண்டத்தால் விளக்கினர். இவன், ஐம்பத்தைத்தாண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தான்.*

* இவ் வேந்தனது வாலாறுமுழுதும் என்னால் எழுதப்பட்ட "சேரன் செங்குட்டுவன்" என்ற தனிநூலிற் பரக்கக் காணலாம்.

7. ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்

இவன், நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு வேள் ஆயிக்கோமான் மக ளான பெருந்தேவியிடம் பிறந்த மகன். களங்காய்க்கண்ணி நார் முடிச்சேரலின் தம்பியாக இவனைக்கருத இடமுண்டு. இவனது அரிய செயல்களிலே, ஆரியநாட்டுள்ள தண்டாரணியம் என்ற பகுதியில் பகைவராத் தவரப்பட்ட ஆட்டுகிணைகளை மீட்டுத் தொண்டியிற் கொணர்ந்து சேர்ப்பித்ததே சிறப்புடையதாகும். இதுபற்றியே 'ஆடுகோட்பாட்டு' என்று விசேஷிக்கப்பட்டான். குடநாட்டி லுள்ள ஊரொன்றைச் சூரற்பசுவோடு அந்தணர்க்கு இச்சேரன் தானஞ் செய்தான். இவன் வாழ்ந்த தலைநகர் நறவு* என்ற பெயருடையது (70).

இவனை ஆறும்பத்தாற் பாடியவர், காக்கைபாடியினியார் நச் செளக்கியார் என்ற பெண்பாற்புலவர். இது பாடியதற்குப் பரிசாக அணிகலன் செய்துகொள்வதற்கென்று ஒன்பது துலாம் பொன்னும் நூறாயிரம் காணமும் கொடுத்தும், அவரைத் தன் ஆஸ்தானத்துக் கொண்டும் அபிமானித்தனன். இச் சேரவேந்தன் முப்பத்தெட் டாண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தான்.

8. சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட் கோப்பெருஞ்சேர லிரும்பொறை

சேர் முன்னோன பெருஞ்சேர்த்தியன் சேரலாதனை அடுத்த சேரனாகப் புறநானூறு தொகுத்த புலவர் இவனை அமைத் துள்ளார். அதனால் இவ்விரும்பொறையும் பழையமையானவனாகவே தெரிவின்றான். நரிவெருடத்தலைபார் என்ற புலவர் பாதுகாணத் தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட்டிருந்து, இச்சேரனைக் கண்டகாளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம் பழைய நல்லுடம்பு பெறலாயினர். இவனை விபந்து இப்புலவர் பாடியது புறநானூற்றின் ஐந்தாம் பாடலாகும். பேராசிரியரும்—'நரிவெருடத்தலைபார் தம்முடம்பு பெற்று விபந்து கூறிய பாட்டு' என்றார் (தொல். மெய்ப்ப. 7).

* பெரிப்சஸ் (Periplus) என்ற பழைய யவனாசிரியரால் குறிப்பிடப்பட்ட நெனரா (Naoura) என்ற மேல்கடற்கரையூரே இஃது என்றும், அப்பக்கத் தள்ள மங்கனாராக இவனைக் கருதத் தரும் என்றும் கூறவர் (Cera Kings; by Sri K. G. Sessa Aiyar, p. 29).

'கருவூரேயிய' என்று இவன் விசேடிக்கப்படுதலால், சேர்தலைகை ஒருகால் பகைவராக் கைப்பற்றப்பட்டபின் இவனால் திரும்பக் கைக்கொள்ளப்பெற்றது என்று கருதத்தகும். 'இரும் பொறை' என்ற சிறப்புப்பெயர் தரித்த சேரஞன் இவனே முதல்வன் என்றும் தோற்றுவின்றது.

9. மாந்தரம் பொறையன் கடுங்கோ

இவன் பெருவீரனும் வள்ளலுமாக விளங்கியவன். இவனைப் பாடியவர் பாணர் (இந்நூல்-74). 'மாந்தரன்' எனப் பெயர்பெற்ற சேர்முன்னோன் ஒருவன் உண்டு; 'அறன்வாழ்த்த நற்காண்ட, விறன்மாந்தரன் விறன்மருக' (பதிற். 90) எனக்காண்க.

10. சேரமான் அந்துவஞ்சேர விரும்பொறை

இவன், சோழன் முடித்தலைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியோடு பகைமை பூண்டவன். அச் சோழன், தன் பாசறையினின்று ஏழிவந்த களிற், மதங்கொண்டு கட்டுக்கடங்காமல் கருவூர்த்ருட் புதுத்தது. அதனை மாடத்தின்மேலிருந்து கண்ட இவ்வந்துவஞ்சேரலிரும் பொறை சினங்கொண்டு 'யார் இவன்' என்று, தன் பக்கத்திருத்த உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் என்ற புலவரை உசாவினன். அதற்கு விடையாக அவர் "இவன்யார் எங்குவையாயின்" (புறநா. 13) என்ற பாட்டைப்பாடிச் சேரன் சினத்தைத் தணிப்பித்தனர். இம் முடமோசியார் அந்தணராவர்* இப்புலவர் வேள்ஜய் என்றவள்ளலைப் புகழ்த்துபாடிய பாடல்தன் பல உள (இந்நூல், பக். 376-393).

11. செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்

இவன், அந்துவஞ்சேரல் என்ற வேந்தற்குப் பொறையன் பெருந்தேவி என்ற மனைவியிடம் பிறந்த மகன். இவ்வந்துவஞ்சேரல், மேற்கூறிய அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை போலும். இவன் மகன் செல்வக்கடுங்கோ, பெருங்கொடையாலும் அருங்குணங்களாலும் பேர்பெற்றவன்; திருமால்பத்திற் சிறந்து விளங்கியோன்; கபிலர் என்ற புலவர்பெருமான், தம் உயிர்த்துணைவனாக விளங்கிய வேள்பாரி

* சாஸனங்களில் 'முடமோசிகாராயணக் கிரமவித்தர்' என்றவாறு அந்தணர்சிலர்க்கு இப்பெயர் விசேடணமாக வழங்கியிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

என்பான் இறந்தபின், அப் பாரியின் உத்தமகுணங்கள் பலவும் இச் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனிடம் உள்ளனவாகக் கேள்வியுற்று இவனைக் காணச் சென்றனர் ; கண்டுமீழ்ந்து, ஏழாம்பத்தை இவன் முன்னிலைபிற் பாடினர்.* இப்பாடல்களைக்கேட்டு வியத்த செல்வக் கடுங்கோ, அப் புலவருக்கு நூறாயிரம் காணம் சிறுகொடையாகவும், நன்றி என்னுங் குன்றின்மேல் அப்புலவருடன் தான் ஏறியின்றி தன் கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாங்காட்டி அவற்றைப் பெருங்கொடையாகவும் புலவர்க்கு அளித்தனன். இவ்வரிய கொடைத்திறத்தை 'கணவிற்பாடிய நல்லிசைக் கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பலவே' எனப் பெருங்குன்றார்கிழார் என்ற புலவரும் சிறப்பித்தனர் (இந்நூல், 105).

இவனது நாட்டிலே, அரிய அணிகலன்கள்செய்யும் பணியிற் பெயர் பெற்ற கொடுமணம் என்ற ஊரும், நன்முத்துக்கள் மிகப் பெற்ற பந்தர் என்ற பட்டினமும், அயிரை, நேரி, நன்றி என்ற மலைகளும் கபிலரார் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. திருமால் வழிபாட்டின் பொருட்டு ஓகந்தூர் என்ற வளம்பெற்ற ஊரொன்று இவனால் அளிக்கப்பட்டது. இச் செல்வக்கடுங்கோ தன் குலகுருவான புரோகிதனிலும் அறிவிற்பு சிறந்திருந்தான் என்பார். இவனைப்பாடிய வேறு புலவர், குண்டுகட் பாலியாதன் என்பார் (77).

இவ் வேந்தன் இருபத்தைந்தாண்டு வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிந்தான். சிக்கற்பள்ளி என்ற இடத்தில் இறந்தவனாதலின், 'சிக்கற்பள்ளித் தஞ்சிய' என இவன் விசேடிக்கப்பட்டான்.†

12. சேரமான் தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேர விரும்பொறை

இவன், மேற்கூறிய செல்வக்கடுங்கோவுக்கு, வேளாழிக் கோமான் பதுமன் மகளான பெருந்தேவியிடம் பிறந்த வீரமகனாவன். இப் பெருஞ்சேரல், கொல்லிமலை சூழ்ந்த நாட்டினை ஆண்ட

* இவ் வேழாம்பத்தின் முதற் பாட்டு, மேற்கூறிய வரலாற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது (இந்நூல், பக். 160).

† கொச்சியரசரும் கோழிக்கோட்டு சாமுத்திரியரசரும் இறந்தபின், அவர் இறந்தவிடத்தை அவர்பெயருக்கு விசேடணமாக்கிக் கூறுவது வழக்கென்று தெரியவருகிறது (*History of Kerala* by K. P. Padmanabha Menon, vol. I, p. 539; *Purananuru*, 3rd Ed. p. 673).

அதியமானது தகடுரின்மேற் படையெடுத்தச் சென்ற அவனான அழித்து அவனையும் போரிடையே கொன்றான். இப்போர் நிகழ்ச்சியினைத் 'தகடுர் யாத்திரை' என்ற நூலால் முன்னோர் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவ்வெற்றிபற்றியே, 'தகடுரெறிந்த' என்ற அடையுடன் இப்பெருஞ்சேரல் வழங்கப்படுவன். இவனால் வெல்லப்பட்ட அதியமானும் சேரமரபில் ஒருகிளையினன்* என்றே தெரிகின்றது. இவனன்றி, காழர்த்தலைவனான கழுவுள் என்ற இடையர்குலத் தலைவனும் இச்சேரனால் வெல்லப்பட்டான்.

இப் பெருஞ்சேரலை எட்டாம்பத்தாற் புகழ்ந்து பாடியவர், அரிசில்கிழார் என்ற பெரும் புலவர். இவர் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த இச்சேரன், தானும் தன் கோயிலாளான தேவியும் வெளியே வந்துவின்று, தன் அரண்மனையில் உள்ளனவெல்லாம் கொள்க என்று ஒன்பது நூறாயிரங்காணத்தோடு தன் சிங்காதனத்தையும் புலவர்க்குக் கொடுப்ப, அவர் 'யானிரப்பரீ ஆள்க' என அவற்றைத் திரும்பக் கொடுத்து அவ்வரசனுக்கு அமைச்சுப்பூண்டார்.

இவ்வேந்தலைப்பாடிய வேறு புலவர் மோசிகிரைஞர் என்ற புலவர். ஒருகால், இவர், அரசமுரசுக்குரிய உயர்ந்தபீடத்தில் அறியாது ஏறிப் படுத்துறங்கிவிட்டனர் என்றும், அஃதறிந்த சேரன் அவர்க்குத்தீங்கிழையாமல், அவர் துயிலெழுந்துணையும்; கவரிக்கொண்டு வீசிதீர்க, துயிலெழுந்த புலவர் அஃதறிந்து அவனது பெருந்தம்முணர்ச்சியையும் அபிமானத்தையும் பெரிதும் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர் என்றும் புறப்பாடலொன்று குறிப்பிடும் (இந்நூல், பக். 100). இச் சேரவேந்தன் பதினேழாண்டு வீற்றிருந்து அரசாண்டான்.

13 இளஞ்சேரலிரும்பொறை

இவன், மேற்கூறிய பெருஞ்சேரலிரும்பொறைக்கு மையூர்கிழான் மகளான அந்துவஞ்சென்னையிடம் பிறந்த அருமைமகன்; "ஒண்ணுதல் கருவிற், காவற்கமைந்த அரசுதறைபோகிய, வீறுசால் புதல்வற்பெற்றனை" (92) என்று இவன் தந்தையை அரிசில்கிழார் புகழ்வார். இதனால், பெருஞ்சேரலிரும்பொறை ஆட்சி

* அதியமான் கெடுமானஞ்சியின் வரலாறு பார்க்க.

புரிந்துவந்தகாலத்தே இவ்விளஞ்சேரல் அரசியலறிவும் ஆட்சித் திறமையும் பெற்றுவிளங்கியவன் என்பது புலப்படுகின்றது.

இவனைப் பதிற்றுப்பத்தின் ஒன்பதாம்பத்தாற் பாடியவர் பெருங்குன்றார்கிழார் என்ற புலவர். இவர் பாடல்களைக் கேட்டு உவந்த இளஞ்சேரல் முப்பத்திராயிரங்காணம்—தாம்வேண்டியவர்க்கு உதவும்படி—கொடுத்தும், புலவரறியாமலே அவர் ஊரும் மனையும் வளமிதப் படைத்து ஏறும் இன்பமும் இயல்வாப்பரப்பியும், எண்ணற்காக அருங்கலவெறுக்கையொடு பன்னிராயிரம் பாற்படவகுத்துக் காவல்வீரரைப் பாதுகாவற்கு வைத்தும் உலகோர்வியக்கும்படி சிறப்பித்தனன். பெருங்குன்றார்கிழார் இவ்வேந்தனைப் பாடியனவாக அமைந்த புறப்பாடல்களால் (இந்நூல், 112-3), அப்புலவர்பாட்டுக்களைக் கேட்டுமகிழ்ந்த சேரன், அவரை நெடுங்காலம் தன்னிடங்காக்கவைத்துப் பின் முகமறியவன்போல் உதாசினனாக, அது பற்றிப் புலவர் அவனைச் சினந்துகூறி மனமுடைந்து சென்றசெய்தி தெரியலாகும். இதனால், பெருங்குன்றார்கிழாரது நல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் அவரூரில் அவரறியாமலே அமைத்து வைத்துப் பின்பு வெறுக்கையொடு அவரை விடுத்தவன் இவ்விளஞ்சேரல் என்பது உய்த்துணரப்படுகின்றது. இச்சரிதம்போலச் சத்தி முற்றப்புலவர் என்பார் வரலாற்றென்று பிற்காலத்தே வழங்குதல் ஒப்பிடத்தக்கது.

இச்சேரவரசன், விச்சி, இளம்பழையன்மாதன், பெருஞ்சோழன், பாண்டியன் என்ற அரசர்களைப் போரில் வென்றவன்; சதுக்கப்பூதர் என்ற தெய்வங்களைத் தன் தலைநகரிலே தாபித்துச் சாந்திவேள்வி செய்தவன்; மையூர் கிழாளைத் தனக்கு மந்திரியாக அமைத்துக்கொண்டவன்; இத்தகைய சேரல், பதினாறாண்டு வீற்றிருந்து ஆட்சிபுரிந்தான்.

14. ஆதன் அவிவி

இவன், செங்கோலாட்சியாலும் சீரியகுணங்களாலும் பெயர் பெற்ற சேரவேந்தருள் ஒருவன். “வேட்கைப்பத்து” என்னும் பகுதியால் ஓரம்போகியார் என்ற புலவர் இவனைச் சிறப்பித்துள்ள பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றின் மருதத்திணையுள் கோக்கப்பட்டுள்ளன.

15. யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர விரும்பொறை.

பெருவீரமும் வள்ளன்மையும் பெற்றிருந்த சேரர்களிலே இவனும் ஒருவன். மேல்கடற்சரையில் உவள நெரண்டிப்பட்டினம்

இவனது தலைகரமாகும். விளங்கில் என்ற ஊரார்க்குப் பகைவரால் விளைந்த துன்பத்தை இவன் தீர்த்துவைத்தான். சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுடன் இவன் ஒருகாற்போர்செய்ய நேர்ந்ததென்றும், மலையமான் திருமுடிக்காரி என்பவன் சோழனுக்குத் துணையாக அப்போரில் கின்றான் என்றும் தெரிகின்றன (புறநா. 125). புலவர் பெருமானான கபிலரிடம் இவன் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தவன். ஒருகாலத்தே, பாண்டியன் தலையாலங்கானத்து வென்ற நெடுஞ்செழியனால் போரில் பிணிப்புண்ட இச்சேரமான், பின் உபாயத்தால் அதனை நீக்கிக்கொண்டு தன் அரசகட்டிலில் மீண்டும் ஏறிப் பெரும்புகழ்பெற்றான். 'புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்' என்ற புலவரைக்கொண்டு ஐங்குறுநூற்றைத் தொகுப்பித்தவன் இவ்வேந்தனே. யானையின் கண்களைப் போன்ற கண்களை உடைமையால், யானைக்கட்சேய் என இவன் விசேடிக்கப்பட்டனன். மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றும் இவ்வரசன் வழங்கப்படுவான். இவனைப்பாடிய புலவர்கள்:— குறுங்கோழியூர்கிழார், பெருந்தில் இளங்கீரனார், கூடலூர்கிழார் என்போர். இவன் இறந்தபோது மிகவும் இரங்கிப்பாடியவர் கூடலூர்கிழாராவர்.

16. சேரமான் வஞ்சன்

இவன், பரிசிலர்க்கு வேண்டியன அளித்துதவிய வள்ளல்; பாயல் என்ற மலை இவனுக்குரியதாகும், இவனைப்பாடிய புலவர் திருத்தாமனார் என்பவர்.

17. சேரமான் குட்டுவன்கோதை

இவன், பெருவீரனும் வள்ளலுமாக விளங்கியவன். குட்டுவன்கோதை என்பது குட்டுவன்மகன் கோதை எனவும் விரியும். இவனைப் பாடியவர், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் என்ற புலவராவர்.

18. சேரமான் மாரிவெண்கோ

இவன் காலத்து அரசர்கள், பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும் சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஆவர். அவ்விருவருடன் சேர்ந்து இவன் ஒருகால் மகிழ்ந்திருந்தபோது, கல்லிசைப்புலவராகிய ஒளவையார் அம்மூவர் கூட்டத்தைக் கண்டிகளித்து—“இருபிறப்பாளர் முத்திப் புரையக், காண்டக இருந்த கொடித்தேர் வேந்திர்! ... உயர்ந்து மேந்தோன்றிப்

பொலிக றும் நாளே" (132) என்று வாழ்த்துவாராயினர். இச்சேரமார் பெரிய வண்மையுடையவன்; அதனால் 'மாரிவண்கோ' என்பது இவன் பெயராகக் கொள்ளத்தகும்.

19. சேரமான் கோக்கோதைமார்பன்

இவன், மேல்கடற்கரையில் உள்ள தொண்டி என்ற பட்டினத்திலிருந்து ஆண்டவன்; கொடையும் வீரமும் கொண்டவன். இவனது நாடு, குறிஞ்சி முதலிய நான்குநிலங்களின் செழிவால் வளமிகப் படைத்ததென்பர். பாண்டிய சேனாபதியான பழைய மாறன் என்பான், கிள்ளிவளவன் என்ற சோழனோடு மதுரைப் பக்கத்தில் நடந்த போரிற் பெற்ற பெருவெற்றியைக் கேட்டு, இக்கோதைமார்பன் பெரிதும் உவந்தான் என்று நக்கிரோர் கூறுவர் (135). இச்சேரமானைப் பாடியவர், பொய்கையார் என்ற புலவர்.

II பாடிய சேரவேந்தர்.

20. சேரமான் எந்தை

தலைமகனது செல்வுக்குறிப்பறிந்து ஆற்றாளான தலைவியைத் தோழி ஆற்றுகித்த துறைபற்றிக் குறுந்தொகையில் இவர் பாடிய பாடல் (22) ஒன்றே உள்ளது.

21. நம்பி குட்டுவன்

குட்டுவன் என்ற பெயரிலிருந்து, சேரர்மரபினன் இவன் என்பது தெரியலாகும். நம்பி என்பது சிறத்தோன், சான்றோன், நமக்குரியவன் என்ற கருத்தில் அடைமொழியாகப் பெரியோர்க்கும் அரசர்க்கும் வழங்குவதுண்டு. நம்பி நெடுஞ்செழியன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி என அரசரும் இவ்வாறு சிறப்பிக்கப்படுதல் காண்க. இந் நம்பிகுட்டுவன், நெய்தற்றிணைபற்றிப் பாடிய பாடல்களில் இரண்டு குறுந்தொகையில் கோக்கப்பட்டுள்ளன.

22. குட்டுவன் கண்ணன்

இப்பெயரிலிருந்து சேரர்மரபினன் இவன் என்று கருதப்படும். குட்டுவன் கண்ணன் என்பது குட்டுவனுக்கு மகன் கண்ணன் என்றும் பொருள்தரக்கூடியது. பகல்வந்து தலைவியைக் கூடிச்செல்வாளை இரவுக்குறி நேர்ந்தவள்போலக் கூறி, தோழி தலைவனை மணம்புரிந்துகொள்ளும்படி குறிப்பிடுந்தன்மை, இச்சேரனால் சுவைபெருகப் பாடப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையுள் இவன் பாடிய செய்யுள் ஒன்றேயாகும்.

23. கருவூர்ச் சேரமான் சாத்தன்

இவன், கருவூரில் இருந்தாண்ட சேரவேந்தன் என்பது இவன்பெயரால் தெளிவாம். குறுந்தொகையுள் இவன் இயற்றியதாக ஒருபாடல் உள்ளது. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குக் கூறியதாய் அஃமந்த இச்செய்யுள் இன்பம்விளைப்பதாகும்.

24. சேரமான் இளங்குட்டுவன்

இச்சேரவேந்தன், பாலைத்திணையில், மகட்போக்கிய செவிவித்தாயின் கூற்றாகப் பாடிய பாட்டொன்று, அகநானூற்றுட் காணப்படுகின்றது. இதனால், இவனது வாக்கின் இனிமையும், பொருளின் அருமையும் நன்கு புலப்படும்.

25. சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை

இரும்பொறை என்ற சிறப்புப்பெயர் தரித்த சேரவரசருள் இச்சேரமான் சங்ககாலத் திறுதியில் வாழ்ந்தவனென்று தெரிகின்றான். சோழன் செங்கணானுடன் பகைமைபூண்டு, அவனுடன் பொருதவன் இச்சேரன் ; திருப்பேளர்ப்புறம் என்ற களத்தில் அச்சோழனுடன் நடந்த போரிலே, அவனாற் பிடிக்கப்பட்டுச் சிறைப்படுத்தப்பட்டான். அப்போது, நாவறட்சியால் தண்ணீர் வேண்டுமென்று சிறைகாவலரை இவன்கேட்டும் காலத்தில் அது பெறவில்லை. பின்பு அந்நீரை இவன் பெறநேர்ந்தபோது அதனைப் பருகாமல் "குழவி யிறப்பினும்" என்ற பாடலைக் கூறி மூர்ச்சித்துவிட்டான். இதனையறிந்த பொய்கையார் என்ற புலவர், சோழன் செங்கணான்மேல் களவழிநாற்பது என்ற நூலைப் பாடி இக்கணைக்காலிரும்பொறையைச் சிறைமீட்டனர் என்பர். சேரநாட்டுக் கழுமலம் என்ற இடத்தும் அச்சோழனுடன் இவன் பெரும்போர் நடத்தியவன். இச்சேரனது வீரத்திறமும் தமிழ்ப்புலமையும் மேற்குறித்த இவனது பாட்டிலே திகழ்ந்து ஒளிர்கின்றன.

26. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை

தன் கோப்பெருந்தேசி இறந்தபோது, அவனை ஈமத்தேற்றிய நிலையில் இவ்வேந்தன் பாடிய பாடல் படிப்போர் மனத்தை உருக்கக் கூடியது. இதனால், இச்சேரமானது தமிழ்ப்புலமைத்திறம் வெளிப்பாடுகின்றது. கோட்டம்பலம் என்ற இடத்தில் இவன் இறந்தவன்,

27. சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

இவர், பேய்மகள் இளவெயினி என்ற பெண்பாற் புலவராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவர் ; சேரவேந்தருள் பெரும்புலவராக விளங்கியவர் இவரே. அகப்பொருளில் மிகத்திகழும் பகுதி ஆகிய பாலைத்திணைச் செய்திகளைப் பாடுவதில் இவர்க்கிருந்த ஆற்றல், பிறபுலவர் எவர்க்கும் இல்லாததாகும். அவ்வாறு இவர்பாடிய பாலைப்பாடல்கள்:- நற்றிணையில் பத்தம், குறுந்தொகையில் பத்தம், அகநானூற்றிற் பன்னிரண்டும், கலித்தொகையிற் பாலைக்கலி முப்பத்தாறும் ஆகும். இவையாவும் பிரிவுபற்றிய பாலைத்துறைகள் பலவற்றைப் பெருஞ் சுவைபடக் கூறுவன. இவரது கலிப் பாடல்களுள், தமிழ்மணங்கமழும் மதுரையும் வையையாறும் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துள்ளமை பற்றிப் "பாலைபாடிய" என்ற விசேடணம் இவர்பெயருடன் அமைந்தது. வீரனொருவன் போர்க்களத்துப் பட்டுவீழ்ந்த தன்மைபற்றி இவரது வாக்காயமைந்த புறப்பாடலொன்றும் படித்து இன்புறத்தக்கது (144). பாடல்பெற்றவரும் பாடியவருமான சேரவேந்தர், இதுவரைதெரிந்தவரில், இவர் ஒருவரே எனலாம்.

III. சேரவேந்தர் இளையினர்.

28. ஆட்டன் அத்தி

இவனை "வஞ்சிக்கோன்" என்று இளங்கோவடிகள் கூறுவர். சோழன் கரிகால்வளவனது மகளான ஆதிமந்தி என்பாராற் காதலிக்கப் பெற்றவன். அழகிலும் கூந்தலாட்டு நிகழ்த்துவதிலும் இவன் ஒப்பற்றவன். இவனது வாலாற்றை இந் நூல் 293-ஆம் பக்கத்துக் கீழ்க்குறிப்பிற் காண்க.

29. அதியமான் நெடுமானஞ்சி

அதியமான் என்போர் சேரவேந்தரின் ஒரு கிளையினராவர். தகடீர் என்பது இவர் தலைகராகும். இம்மரபிலுதித்த நெடுமானஞ்சி தன் பெருங்கொடைத்திறத்தால் கடையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனாக மதிக்கப் பெற்றவன் ; போர்புரிவதில் பேர்பெற்றிருந்த வீரன் ; இவன் பூன்மூர், தேவர்களை வழிபட்டு விண்ணுலகத்தினிருந்து கரும்பை இவ்வுலகத்திற் கொணர்த்தவரென்றும், இவர்க்கு வாக் கொடுப்பதற்கென்று தேவர்கள் வந்து தங்குவதோர் சோலை இவன் தலைகரில் இருந்ததென்றும் கூறப்படுகின்றன. "மழவர்" என்ற

ஒருவகை வீரர்படை இவனுக்கு இருந்தது. இவன், நல்லிசைப்புலவரான ஓளவையாரால் பெரிதும் மதிக்கப்பெற்றவன்; தன்னை உண்பவர்க்கு நெடுங்காலம் உயிர்வாழ்வு அளிக்கும் கருநெல்லிப் பழத்தைப் பெற்று அதனை ஓளவையார்க்கே கொடுத்துப் பெருட்புகழ் பெற்றவன்; காஞ்சி யிலிருந்தாண்ட தொண்டைமானாசனிடம் ஒருமுறை ஓளவையாரைத் தூதாக விடுத்துத் தன் பெருமையை அவனறியச் செய்தான். தமிழ் மூவேந்தருடன் திதியன், எருமையூன், இருங்கோ வேண்மான், பொருடன் ஆக இவ்வெழுவரும் கூடிவிளைத்த பெரும்போரில் வெற்றி பெற்றவன்; அவ்வெற்றிக்குறியாக அவர்களுடைய ஏழு இலாஞ்சனைகளையும் தனக்குரியனவாகக் கொண்டவன்; பரணர் என்ற புலவர் பெருமான் புகழ்ந்து பாடும்படி, மலையாளது கோவலூரை எறிந்து வென்றவன்; அள்ளன் என்ற தலைவனொருவனும் இவ்வதியமானால் வெல்லப்பட்டவன் என்பர் மாமுலனார் (இக் நூல், 246). பொருட் டெழினி என்பவன் இவனுடைய வீரமகனாவன். குதிரைமலை யென்பது இவனது மலையாகும்.

இவன், பெருஞ்சேர லிரும்பொறை என்ற சேரமாதேடு பகைமை பூண்டிருந்ததனால், அவனுக்கும் இவ்வதியமானுக்கும் தகடூரில் பெரும்போர் மூண்டது. அப்போரிலே, இவ்வதியமான் இறந்தான். இப்போர் சிசுழ்ச்சிகளே “தகடூர் யாத்திரை” என்ற தனி நூலால் கூறப்படுவன வாகும். புறத்திரட்டு என்ற தொகை நூலிற் கண்ட அந்நூற் பாடல்கள் சிலவற்றால், பெருஞ்சேர லிரும் பொறைக்குத் தம்பி முறையினன் இவ்வதியன் என்பது தெரிய வருகின்றது. அச்சேரனை நோக்கி, “பொறைபகைள், நும்பியைக் கோல்கொண்டு மேற்சேறல் வேண்டா” என்றும், அதியமானை நோக்கி “நம்முற்கு* நீதுணையாகலும் உளையே” (புறத். 776, 785) என்றும், அவரவரைச்சார்ந்த சான்றோர் கூறியதாக அமைந்துள்ள அந்நூற்பகுதிகள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கன. இத்தொடர்களாலும் பிற்காலத்து அதியமானஞ்சியின் வமிசத்தவர் தம்மை ‘வஞ்சியர்குலபதி எழினி’ எனவும், “சேரவமிசத்து அதியமானெழினி” எனவும் கூறிக் கொள்வனாலும்†, பனந்தார் இவர்க்கு மலையாதலாலும், புறநானூற்

* ‘நம்முர்க்கு’ என்றன்ன அச்சப் பிரதிபேதத்தை ‘நம்முற்கு’ என்ற திருத்திக்கொள்க. [முற்கு—முன்னோனுக்கு, தமையனுக்கு]

† ஆராய்ச்சித்தொகுதி.

றுரைகாரர் குறிப்பாலும் இவ்வதியமான் சேமரபினனே என்றும், நாட்டின் பிரிவுபற்றிய தாயவழக்கே, சேமானுக்கும் இவனுக்கும், போர்புரியக் காரணமாயிற்றென்றும் அறியக்கிடக்கின்றன.

இவ்வதியமானால் மிகுதியும் ஆதரிக்கப்பெற்றவர், ஓளவை யாரேயாவர். இவனைப்பாடிய வேறுபுலவர்கள்:—பரணர், மாமுலனார் பெருஞ்சித்திரனார், அரிசில்கிழார், பொன்முடியார், அஞ்சியத்தை மகன் நாகையார் என்போர். இறுதியிற்கூறிய நாகையார், தாம்பாடிய அகப்பாட்டொன்றில் அஞ்சியைக் குறிப்பிடுகின்றார். அஞ்சியத்தை மகள் என்ற இவரது அடைமொழியால், இந்நெடுமானஞ்சியின் அத் தை மகளாய்ப் புலமையிற் சிறந்திருந்தவர் இப்பெண்புலவர் என்பது தெரியலாம். இவ்வதியமானை எழினி, அஞ்சி என்று தனியே வழங்குவது முண்டு.

30. பொருட்டெழினி

இவன், மேற்கூறிய அதியமானநெடுமானஞ்சியின் தவமகன். நெடுமானஞ்சி, பகைவருடன் பெரும்போர்புரிந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில், தனக்கு இத் தவமகன் பிறந்துள்ள செய்தியைக் கேள்வியுற்று, அப்போரியடையே தன்னூர்சென்று 'புத்திரமுகதரிசனம்' செய்துவந்தான் என்று ஓளவையார் பாடுவர் (இந்நூல், 239). இப்பொருட்டெழினியும், தந்தைபோலவே வீரனும் வள்ளலுமாக விளங்கியவன். 'பல்வே லெழினி' எனப்பட்டவனும் (252, 258) இவன் போலும். இவ்வெழினியைப் பாடிய புலவர்கள்:— ஓளவையாரும் தாயங்கண்ணனாரும் ஆவர்.

31. வாட்டாற்று எழினியாதன்

வாட்டாறு என்பது தென்திருவாங்கூர்ச் சீமையிலுள்ள திருவாட்டாறு என்ற திருமால் தலமாகும். இவ்வூரில் இருந்தாண்ட சிற்றரசனான இவன் வேள் என்றும் சிறப்பிக்கப்படுவன். எழினி என்ற அடைமொழியால் அதியமானமரபினன் இவன் என்பதும், ஆதன் என்று சேர்தரித்துவந்த பெயரால் சேர்க்கையினன் என்பதும் தெரியவருகின்றன. இவனாட்டின் வளத்தையும் இவனது கொடைச் சிறப்பையும் பாடியவர், மதுரைக்காஞ்சியின் ஆசிரியரான மாங்குடி மருதனார் என்ற புலவராவர். இவனைப்போலவே, சோனாட்டுக் கடற்கரையிலுள்ள செல்லூர் (செல்லி)த் தலைவனொருவன் ஆதனெழினி (அகநா. 216) என்றும், நடுநாட்டுத் தலைவனொருவன் கண்ணெழினி என்றும் பெயர்பெற்றிருத்தலை நோக்குமிடத்து, அதியமான்மரபினர் தமிழகத்தில் அக்கங்கே தலைமைபெற்று வாழ்ந்துவந்தவர் என்பது புலப்படும்.

32. கண்ணொளி

எழினி என்ற பெயரினின்றும் அதியமான் வமிசத்தவனாக இவன் கருதப்படுகின்றான். இவன் ஒரு பெருவீரன் என்பதும்; நடுநாட்டுள்ள முதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்) இவனுக்குரிய மலை என்பதும்—இவனைப்பாடிய மாமுலனார் பாடலினின்று அறியப்படும்.

33. வானவன் மறவன் பிட்டன்

இவன், குதிராமலைக்குத் தலைவன்; வீரத்தாலும் கொடையாலும் மேம்பட்டு விளங்கியவன். 'வானவன் மறவன்' என்று இப்பிட்டன் விசேஷிக்கப்படுதலால், சேரமான் படைத்தலைவன் இவன் என்பது விளங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர்கள்—ஆலம்பேரி சாத்தனார், மருதனிளநாகனார் என்போர்.

இப்பிட்டனுக்குக் கொற்றன் என்ற மகனொருவன் வீரமும் வள்ளன்மையுங்கொண்டு விளங்கினன். இவனைப் பிட்டங்கொற்றன் என்பர் [பிட்டங்கொற்றன்—பிட்டனுக்கு மகன் கொற்றன்] பிட்டனென்றே இவனையும் வழங்கியதுண்டு. இம்மகனும் சேரன்படைத்தலைவனானவன் என்பது தெரியவில்லை.

IV சேநாட்டுப்பகுதிகளை ஆண்ட பிறதலைவர்கள்.

34. வேள் ஆயண்டிரன்

இவன், வேளிர்மரபினன்; கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; பொதியில் கவிரம் என்ற மலைகளும், ஆய்குடி, தலையாறு என்ற ஊர்களும் இவன் நாட்டில் உள்ளவை. இவ் வேளிர் தலைவன் வீரப்பெருமை வாய்ந்தவன். ஒருகால் கொங்குநாட்டாருடன் போர்புரிந்து அவரை மேல்கடற்பக்கத்திற்கு ஒட்டினான். ஆய்வேளின் பெருவள்ளன்மை சங்கத்துச்சான்றோர் பலராலும் புகழ்ந்து பாராட்டப்பட்டுள்ளது. புலவர் பாணர் கூத்தர் என்ற முத்தமிழ்வாணர்க்கும் பாணைகளைப் பரிசிலாக மிகுதியும் இவன் வழங்கினவன். இவனது மலைக்காடுகள் பாணைக்கூட்டங்களைக் கொண்டவை. ஒருகால், நீலநாகமொன்று தனக்கு அளித்த அரிய ஆடையொன்றை, இவ் வேள் ஆய் சிவபிரானுக்குச் சாத்தி மகிழ்ந்தான்.* இதனால் இவனது தெய்வத்திற் திற

* 'நச்சாடைலிங்கர்' என்ற திருநாமமுள்ள சிவபிரான், மேற்குத்தொடர் மலைக்குக் கீழ்பாலுள்ள சேற்றூரில் கோயில்கொண்டுள்ளார். இப்பெருமான் அய்யூர்த்தலைவருடைய குலதெய்வமாவர். புராணவழக்கு வேறுபட்டிருப்பினும் இச்சிவபிரான், வேளாயினால் ஆடையளித்து வழிபடப்பெற்ற மூர்த்தியோ என்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

மும் விளங்குகின்றது, சுரபுன்னைப்பூ இவனது முடிமாணியாகும். உரிமைத்தேவியர் பலரை இவன் உடையனாயிருந்தான். அத்தேவியரும் கொடைத்திறம் பெற்றிருந்தனர். அண்டிரன் என்பது இவனது இயற்பெயராகும். சங்கப்புலவர்கள் வர்க்கால், இவனது அரிய நற்குண நற்செய்கைகள் பலவும் அறியக்கிடக்கின்றன. முடிவில் இவன் துறக்கம்பெற்றபோது, அதனை முடமோசியார் என்ற புலவர்தற்குறிப்பேற்றம் என்ற அணிபெறப் பாடிச் சிறப்பித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவன் இறந்தபின் இவனதுரிமை மகனார் பலரும் எரியின்முழுகி உயிர்நீத்தனர். இவ்வள்ளலது பிரிவுக்குப் பெரிதும் இரங்கிப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் எல்லாமனங்களையும் உருக்கக்கூடியவை. இவனைப் பாடியவர்கள்—உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார், துறையூர் ஓடைகிழார், குட்டுவன் கீரனார், காரிக்கண்ணனார் என்போர். இவருள் முதலிற்குறித்த மோசியாரே இவ் வேளால் மிகுதியும் அபிமானிக்கப் பெற்றவர் என்பது 'மோசிபாடிய ஆயும்' என்ற பெருஞ்சித்திரனார் வாக்கால் தெரிகின்றது (புறநா. 158).

ஆயின் நாடு தென்திருவாங்கூர்ப் பகுதி என்பது, தாலமி (Ptolemy) என்ற யவன ஆசிரியர் குறிப்பால் அறியப்படுவதாய். ஆய் மரபினர், கி. பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின்பின்பும் இப்பகுதியை ஆண்டுவந்தனர். இவ் வேள்குலத்தாரது ஆட்சிக்கு உரிமையானமை பற்றி, 'வேள்நாடு' என்ற பெயர் தென் திருவாங்கூர்ப் பகுதிக்கு வழங்கியதாகக் கருதல் பொருந்தும். இப்பகுதி, கோளநாட்டரசரது ஆட்சிக்குட்பட்டுப் பலநூற்றாண்டுகள் ஆயின.

35. நாஞ்சில் வள்ளுவன்

இவன், நாஞ்சில் என்ற மலைக்குரிய தலைவன்; நாஞ்சிற் பொருநன் என்றும் இவனை வழங்குவர். 'தென்னவர் வயமறவன்' என கூறப்படுதலால், பாண்டியர்க்குப் படைத்தலைமை பூண்டவன் இவன் என்று தெரியவருகின்றது. பரிசிலர்க்கு வேண்டியன அளித்து வந்தவன், இத்தலைவன். திருவாங்கூர்த் தென்கோடியில் உள்ள நாஞ்சில்நாட்டுப்பகுதி இவனுட்கு உட்பட்டதாகும். இந்நாஞ்சில் வள்ளுவனுடைய தலைவனான அரசனைச் சேரனாகப் புறநானூற்றரை காரர் குறிப்பிட்டனராயினும் அதற்கு மூலமேற்கோள் காணப்படவில்லை. இவ்வள்ளுவனைப் பாடிய புலவர்கள்:— ஒருசிறைப் பெரியனார். மருதனிளநாகனார், ஒளவையார், கருவூர்க் கதப்பிள்ளை என்போர்.

36. ந ள் ள ன்

இவன், மலைநாட்டின் வடவெல்லைப் பகுதியை ஆண்டுவந்த வேளிர்மரபினன்; நன்னன் வேண்மான், நன்னனுதியன் எனவும் வழங்கப்படுவன். கொண்கானநாட்டு வழிற்குன்றமும் பாழிச்சிலம்பும் இவன் மலைகளாம். வியலூர், பாழி, பாரம், கடம்பின் பெருவாயில் என்பன இவனாட்டு ஊர்களிற் சிறந்தவை. பெரும்பூட்சென்னி என்ற சோழனைத் தலைவர்பலருடன் சேர்ந்து எதிர்த்தவன் இவன்; மிக்க வீரமுடைய பிண்டன் என்பானை வென்றவன். சேரர்க்குரிய பூழி நாட்டை இவன் கைப்பற்றியதனால், சேரமான் கனங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரலுக்கும் இந்நன்னனுக்கும், மேல்பாலுள்ள வாகைப் பெருந்துறை என்ற களத்தில் பெரும்போர் மூண்டது. அதனில் சேரமான் இவனை வென்று தானிழந்த நாட்டை மீட்டுப்பெற்றான். அப்பேரில் இந்த நன்னன் எதிர்த்துகிற்கமுடியாமல் ஒடிக்காட்டினிடையே ஒளித்துவாழ்ந்தான் என்பர் மோசிகீரனார் (அகநா. 392). இவனது பாழிமலையில், இவன்குலத்து வேளிர்கள் பொற்குணியல் களைச் சேமித்துக் காப்புள்ளதாகச் செய்து வைத்திருந்தனர். பொற்சூரங்கமும் இவன் மலையில் உள்ளதாகத் தெரிகின்றது, இவனது படைத்தலைவன், மிஞ்ரிவி என்பவன்.

இவனுக்குரிய வழின்மலை 'சப்தசைலம்' என இப்பேரது வழங்குவதாம். இது மேலைக்கடலருகில் கண்ணனூரிலிருந்து வடக்கே 18 மைலில் உள்ளது. இவனது வியலூர் சேன்செங்குட்டுவனால் ஒருகால் அழிக்கப்பட்டது.

இந் நன்னன் சேரர்தொடர்புடையவன் என்பது, 'நன்னனுதியன்' எனச் சேரர்பெயரை இவன் தரித்திருத்தலால் கருதப்படுகின்றது. இவன், கொடுமையுடையவனாகவும் புலவரை அனாதரித்தவனாகவும் ஔவைபார் முதலிய புலவர்களால் கூறப்படுகின்றான். ஆயினும் பரணர், மாமுலனார், முள்ளியூர்ப்பூதியார், மோசிகீரனார் என்ற பெரும்புலவர்கள் இவனைப்பாடிய பாடல்களினின்று, வீரச்சிறப்பும் கொடைத்திறமும் உடையவனாகவே இவன் தோற்று கின்றான்.

உ ள் ளு ளை று

I. பாடல்பெற்ற சேரவேந்தர்.

	பக்கம்
1. சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியன் சேரலாதன்	1
2. உதியஞ் சேரல்	4
3. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்	6
4. பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்	21
5. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல்	35
6. கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்	46
7. ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்	142
8. சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட் கோப் பெருஞ்சேர விரும்பொறை	155
9. சேரமான் அந்துவஞ்சேர விரும்பொறை	155
10. மாந்தரம் பொறையன் கடுங்கோ	156
11. பெருஞ்சேர விரும்பொறை	157
12. இளஞ்சேர விரும்பொறை	188
13. ஆதன் அவினி	206
14. சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ	210
15. யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரவிரும்பொறை	212
16. சேரமான் வஞ்சன்	220
17. சேரமான் குட்டுவன்கோதை	221
18. சேரமான் மாரிவெண்கோ	222
19. சேரமான் கோக்கோதை மார்பன்	223

II. பாடிய சேரவேந்தர்.

1. சேரமான் எந்தை	227
2. நம்பி குட்டுவன்	”
3. குட்டுவன் கண்ணன்	228
4. கருவூர்ச் சேரமான் சாத்தன்	229
5. சேரமான் இளங்குட்டுவன்	229
6. சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை	230
7. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை	231
8. சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ	232

III. சேரவேந்தர் இளையினர்.

				பக்கம்
1.	ஆட்டனத்தி	....	....	293
2.	அதியமான் நெடுமானஞ்சி	....	....	300
3.	பொகுட்டெழிவி	....	....	327
4.	வாட்டாற் றெழிவியாதன்	....	....	329
5.	கண்ணன் எழிவி	....	....	330
6.	வானவன்மறவன் பிட்டன்	....	....	331
7.	சேரர் பொது	....	....	334

IV. சேரரின் நாடு, நகர், மலை முதலியன.

1.	குடநாடு	....	....	339
2.	வஞ்சிமாநகர்	....	....	340
3.	முசிறி	....	....	348
4.	தொண்டி	....	....	350
5.	மாந்தை	....	....	359
6.	வெளியம்	....	....	361
7.	வாகைப் பெருந்துறை	....	....	362
8.	கழுமலம்	....	....	363
9.	தகடூர்	....	....	364
10.	கொல்லிமலை	....	....	365
11.	உதியனட்டில்	....	....	373
12.	சேரர் திருநாள்	....	....	374
13.	விடுபட்ட பாடல்கள்	....	....	375

V. சேரநாட்டின் பகுதிகளை ஆண்ட வேற்றரசர்.

1.	வேள் ஆய்	....	....	377
2.	நாஞ்சில் வள்ளுவன்	....	....	393
3.	நன்னன்	....	....	397

இந் நூலுள்

எடுத்தாளப்பட்ட சங்கநூல்கள்

1.	அகநானூறு	...	பாடல்கள்	62
2.	ஐங்குறுநூறு	....	"	10
3.	கலித்தொகை	...	"	35
4.	குறுந்தொகை	...	"	38
5.	சிலப்பதிகாரம்	...	"	8
6.	சிறுபாணாற்றுப்படை...		"	1
7.	தொல்காப்பியம்	...	"	1
8.	நற்றிணை	...!	"	22
9.	பதிற்றுப்பத்து	...	"	90
10.	புறத்திரட்டு	...	"	3
11.	புறநானூறு	...	"	68
12.	மணிமேகலை	...	"	2
13.	மதுரைக்காஞ்சி	...	"	1

ஆகமொத்தம் பாடல்கள் 341

யூ.

வாழ்த்து.

சேர குலவேந்தர் செய்யுட்கோ வைக்குரிய
சேரலர்கோமான் சித்திராத்திருநாள்—பேருலகில்
வாழியரோ வாழியவன் வைத்தகலா மன்றமும்பல்
ஊழிகலைச் செல்வத் துயர்ந்து.

மலைநாட் டகிலகலா மன்றில் தமிழ்க்கோர்
நிலைநாட்ட நீணிதியம் நேர்ந்தே—கலைநாட்டும்
வள்ளல் அழகப்பன் மன்னவர்பின் னோன்புகழை
உள்ளமுவுந் தேத்தும் உலகு.

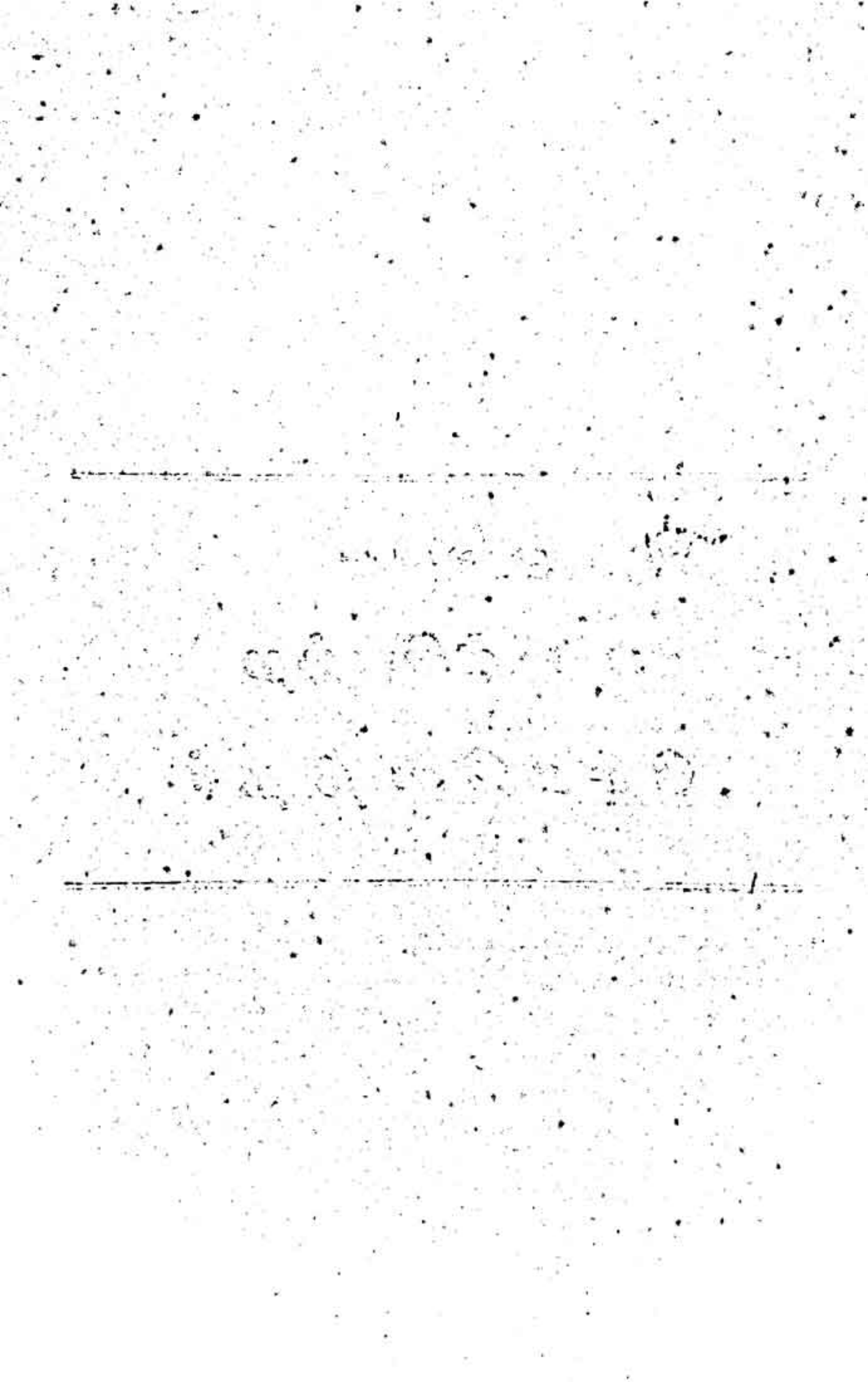

முதலாவது

பாடல்பெற்ற

சேரவேந்தர்

ஸ்ரீ:

சேரவேந்தர் செய்யுட்கோவை.

சேரமான்

பெருஞ்சோற்றுதியன் சேரலாதன்

- (1.) மண் துணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
5 தீமுரணிய நீருமென்றாங்கு
ஐம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலும் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலும் அளியும் உடையோய்!

(1.) புறநானூறு, 2. திணை-பாடாண்டிணை: துறை—செவியறிவுறுஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

(அடி 1.) மண்—மண் அணுக்கள். (3) தைவருதல்—தடவிக் கொண்டு செல்லுதல். (4) வளித்தலைஇய—காற்றுடன் கூடிய. (7) போற்றார்—பகைவர். சூழ்ச்சி—மந்திராலோசனை. (8) தெறல்—எரித்தல், அழித்தல். அளி—அருள்.

(6-8) நிலமுதலிய ஐம்பெரும்பூதங்களின் இயற்கைகள் போல, நீயும் போற்றாரைப் பொறுத்தல், சூழ்ச்சியது அகலம், வலி, தெறல், அளி என்னும் ஐந்து இயல்புகள் உடையாய் என்றவாறு. பஞ்சபூதங்களையும் சரீரமாக உடைய பரம்பொருளை—“கரவிசும்பு எரிவளி நீர்நில மிவைமிசை; வரல் நவில் தெறல்வலி யளிபொறை யாய்சின்ற பரன்” என்றார் சடகோபரும். [விசும்புக்கு ‘மிசைவரல்’ என்ற இயல்பினைச் ‘சூழ்ச்சியதகலம்’ என்பதற்குப் பிரதியாக ஆழ்வார் கூறினார். மேலிடமாகப் பரவுதல் விசும்பினியல்பு; ‘நிலனேந்திய விசும்பு’ என இப்புவல்வர் கூறுவதும் காண்க. நவில் தெறல்—குணமாகச் சொல்லப்பட்ட எரிக்கை எ-று.]

- நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
 10 வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
 யாணர் வைப்பின் நன்னாட்டுப் பொருந் !
 வான வரம்பனை நீயோ பெரும !
 அலங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினை இ
 நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
 15 ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்
 பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய் !
 பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினும்
 நாஅல்வேத நெறிதிரியினும்
 திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
 20 நடுக்கின் றி நிலியரோ அத்தை அடுக்கத்துச்
 சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
 அந்து யந்தணர் அருங்கட னிறுக்கும்
 முத்தீ விளக்கில் துஞ்சும்
 பொற்கோட் டிமயமும் பொதுயமும் போன்றே.

முரசூரியூர் முடிநாகராயர்.

(12) வானவரம்பன்—அடிவானத்தின் எல்லையையே தன்னாட்டின் எல்
 லையாக உடையவன்; 'நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு...சின் குடகடற் குளிக்கும்...
 நன்னாட்டுப் பொருந்' என்றதனால் இப்பொருள் விளக்கமாம்.

(13) ஐவர்-பாண்டவர். நிலம் தலைக்கொண்ட—தம் உரிமைநாட்டைக்
 கவர்ந்துகொண்ட. (15) ஈரைம்பதின்மர்-கௌரவர். (19) சேண்விளங்கி—
 நெடுங்காலம் வாழ்ந்து. (20) நிலியர்—சிலைத்து சிற்பாயாக. அத்தை—
 அசைச்சிலை.

(21—24) சிறிய தலைகளையுடைய குட்டிகளோடுகூடியவும் பெருக்கண்
 களையுடையவுமான மான்பெடைகன் அந்தணரது முத்தீவினக்கொளியில் கவலை
 யின்றித் தூங்கும் என்றது, நெருப்பிற்கு அஞ்சிப் புவி முதலியன அங்கு வாரா
 மையால் என்ப. 'ஞெலிகழை முழக்கழல் உயமா வெருஉம்' (ஐங்குறு 307)
 'கானவர் பொத்திய ஞெலித் விளக்கத்து, மடமான் பெருச்சரை வைகு துயில்'
 (புறநா. 247) என்பர்.

குறிப்பு:- முரசூரியூர்முடிநாகராயர் என்பார், தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒரு
 வராகவும் கூறப்படுவர் (இறை, களவியல், 1, உரை). முடியில் நாகவுருவைத்
 தரித்த நாகர் என்ற குலத்தவர்க்கு அரசர் என்பது இவர்பெயரின் பொருள்.
 [ராயர்-ராஜர்]; சேரர்மரபினரான கொச்சியரசர்களை ஐந்தனுள் ஒன்றற்கு

- (2.) அலமரல் மழைக்கண் மல்குபனி வாரநின்
 அலர்முலை நனைய அழாஅல் தோழி !
 எரிகவர் புண்ட கரிபுறப் பெருநிலம்
 பீடுகெழு மருங்கின் ஓடுமழை துறந்தென
 5 ஊனில் யானை உயங்கும் வேனில்
 மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்தின்
 துறக்கம் எய்திய தொய்யா நல்லிசை
 முதியர்ப் பேணிய உதியஞ் சேரல்
 பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை இரும்பல்
 10 கூளிச் சுற்றம் குழீஇயிருந் தாங்குக்
 குறியவும் நெடியவுங் குன்றுதலை மணந்த
 சுரனிறந் தகன்றன ராயினும் மிகநனி
 மடங்கா உள்ளமொடு மதிமயக் குறாஅப்
 பொருள்வயின் நீடலோ இலர்நின்
 15 இருளைங் கூந்தல் இன் துயில் மறந்தே.

மாழலஞர்.

‘ முரிஞ்சியூர்த் தாய்வழி ’ என்பது பெயராகும். சேரனைப்பாடிய இப்புலவரது முரஞ்சியூர், அம் முரிஞ்சியூர் போலும், தலைச்சங்க காலத்தவராக முடிநாக ராயர் கூறப்படுவதற்கேற்பப் பாரதப்பெரும்போரில் உணவிட்டுதலிய உதியஞ்சேரலாதனை இவர் பாடியிருப்பதும், இவர்பாடல் புறநானூற்றில் முதலாவதாக வைத்துத் தொகுக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

(2.) அகநானூறு, 235—பாலைத்திணை. பிரிவின்கண் வேறபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

கருத்து:—‘யானை முதலிய பிராணிகள் நீரின்றி வருந்தும் இளவேனிற் பருவத்தில், நம் தலைவர் பொருளிட்டல் கருதிக் கொடிய பாலைவனத்தைக் கடந்து நம்மைவிட்டு அகன்றனராயினும், உன்னுடன் கூடி இன்றியில்கொள்ளும் இன்பத்தை மறந்து, பொருளிடத்தே மதிமயங்கி நெடுங்காலம் நீட்டிக்க மாட்டார். ஆதலால் அழகிய கூந்தலையுடையாய்! கண்ணீர் பெருக்கிக் கலங்கி அழல் வேண்டா’ என்று தோழி தலைவியைத் தேற்றுவானாயினள் என்க.

குறிப்பு:—(1-11) பாலைசிலத்தில் சிறியவும் பெரியவுமான குன்றுகள் திரண்டிருந்ததற்கு, பாரதப்போரில் உதியஞ்சேரலாதன் பெருஞ்சோறு வழங்கியபோது, குறியவும் நெடியவுமான பேய்க்கணங்கள் அச்சோறு பெற விரும்பி அங்கே கூடியிருந்த சிலைமை ஆசிரியரால் உவமிக்கப்படுகின்றது. போர்க்கனம் பாலை சிலமானதால், அப்பாலைக் குன்றுகள் பேய்க்கூட்டம் போன்றன என்க.

உதியஞ்சேரல்

- (3.) உன்னங் கொள்கையொ ளுளங்கரந் துறையும்
 அன்னை சொல்லும் உய்கம் என்னதூஉம்
 ஈரஞ் சேரா இயல்பிற் பொய்ம்மொழிச்
 சேரியம் பெண்டிர் கௌவையும் ஒழிகம்
 5 நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ் சேரற்
 பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
 உவவிவரி வாழி தோழி! அவரே
 பொம்மல் ஒது நம்மொ டொராங்குச்
 செலவயர்ந் தனரால் இன்றே மலைதொறும்
 10 மால்கழை பிசைந்த கால்வாய் கூரெரி
 மீன்கொள் பரதவர் கொடுத்திமில் நளிசுடர்
 வான்றோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு
 மேவரத் தோன்றும் யாஅவுயர் நனந்தலை
 உயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
 15 கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிக்
 காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்தல்
 ஆறுகடி கொள்ளும் அருஞ்சுரம் பணைத்தோள்
 நாறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
 நிரையித முண்கண் மகளிர்க்கு
 20 அரிய வாலென அழுங்கிய செலவே.

மாமுலனார்.

(3.) அகநானூறு, 65.—பாலை. வேறுபட்ட தலைமகட்டுத் தலைமகன் உடன்போக்குவலித்தமை தோழி சொல்லியது.

குறிப்பு:—(5) இப் பாட்டுடைத்தலைவனான உதியஞ்சேரல், பெருஞ் சோற்றுதியன் சேரலாதனின் வேறானவராய் அவன் வழியில் வந்தவன். பதிற்றுப்பத்துள் இரண்டு மூன்றாம் பத்துக்களை முறையே கொண்ட நெடுஞ்சேரலாதனும், பல்யானைச் செல்கெழுசூட்டுவனும் இவ்வுதியஞ்சேரற்கு மக்களாகத் தெரிவின்றார். (5-6) இவ்வடிகளால், இச்சேரவேந்தனது கொடைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (5) நாடுகண் அகற்றிய—பிறநாட்டைக்கொண்டு தன்னாட்டைப் பரப்பிய.

(4.) உழையணர் துண்ட இறைவாங் குயர்சினைப்
புல்லரை யிரத்திப் பொதுப்புறப் பசங்காய்
கல்சேர் சிறுநெறி மல்கத் தாஅம்

பெருங்கா டிறந்து மெய்தவந் தனவால்

5 அருஞ்செயற் பொருட்பிணி முன்னி யாமே

சேறு மடந்தை யென்றலின் தான்தன்

நெய்த லுண்கண் பைதல் கூரப்

பின்னிருங் கூந்தலின் மறையினள் பெரிதழிந்து

உதியன் மண்டிய வொலிதலை ஞாட்பின்

10 இம்மென் பெருங்களத் தியவ ரூதும்

ஆம்பலங் குழலி னேங்கிக்

கலங்களு ருறுவோள் புலம்புகொள் றோக்கே.

இளங்கீரனார்.

கருத்து:— 'தோழி! அன்னை குறிப்பாற் கூறும் சொல்லினின்றும், சேரிப் பெண்டிர் தம்முட்கூடிப்பேசும் அலர்மொழியினின்றும் தப்பிவிட்டோம்; உதியஞ்சேரலைப் பாடிச்சென்ற பரிசிலரைப் போல நீ மகிழ்வாயாக. தலைவர் உன்னையும் அழைத்துக்கொண்டு சுரம் (பாலேவனம்) கடந்து செல்லுதற்கு இசைந்தார்' என்று உடன்கொண்டுசெல்லத் துணிந்ததைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறினாள்.

(4.) நற்றிணை, 113—பாலை. இடைச்சுரத்து ஆற்றாறாய தலைவன் சொல்வியது.

கருத்து:—பொருள்வயிற்சென்ற தலைவன் பாலேவனத்து இடைவழியில் தலைவியின் உருவெளித் தோற்றங்கண்டு, 'முன்பு நான் பிரிவுகூறி விடை பெறும்பொழுது, பின்னிய தன் கூந்தலில் முகத்தை மறைத்துக்கொண்டு வாய் விட்டேங்கி வருத்தமுற்றுவின்ற என் காதலியின் தன்பநோக்கம், இப்பெருங் காட்டினைக் கடந்தும் என் எதிரே வந்து வின்றன; என்னை!' என்று ஆற்றாறாகித் தலைவன் கூறினான்.

குறிப்பு:—இங்குத் தலைவி பிரிவாற்றாது ஏங்கியமுத குரலுக்கு, உதியன் படைவருடன் நடத்திய பெரும்போரிலே, வாச்சியக்காரர் அப்போர்க்களத்தில் ஊதிய ஆம்பற்குழல் உவமையாகத் தரப்பட்டிவ்ளது. (9) உதியன் என்பான் முன்பாட்டிற் குறித்த உதியஞ்சேரல் போலும். ஞாட்பு—போர்க்களம். (10) இயவர்—வாச்சியம் வாசிப்போர். (11) ஆம்பல்—ஒரு பண்; வெண்கலத் தால் அணைசுபண்ணி அமைக்கப்பட்ட ஊதுகுழல் என்றும் கூறவர். (1-4) மானினம் தலைவிமிர்ந்துகொண்டு உண்ணுதலால், சிறிது வளேந்த கிளைகளையும் புல்லிய அடியையும் உடைய இலந்தை மரங்களின் பசுங்காய்கள் உதிர்ந்து பரவும் கல்சேர் சிறுநெறிகளையுடைய பெருங்காடு என்க.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்

- (5.) இலங்குவளை நெகிழ்ச் சாஅய் அல்கலுங்
 கலங்களு ருழந்து நாமிவண் ஒழிய
 வலம்படு முரசிற் சேர லாதன்
 முநீ ரோட்டிக் கடம்பறுந் திமயத்து
 5 முன்னோர் மருள வணங்குவிற் பொறித்து
 நன்னகர் மாந்தை முற்றத்து ஒன்றார்
 பணிதிறை தந்த பாடுசால் நன்கலம்
 பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்பல்
 ஒன்றுவாய் நிறையக் குவைஇ அன்றவண்
 10 நிலந்தினத் துறந்த நிதியத் தன்ன
 ஒருநாள் ஒருபகற் பெறினும் வழிநாள்
 தங்கலர் வாழி தோழி! செங்கோற்
 கருங்கால் மராத்து வாஅன் மெல்லினார்
 சுரிந்துவணர் பித்தை பொலியச் சூடிக்
 15 கல்லா மழவர் வில்லிடந் தழீஇ

(5.) அகநானூறு, 127—பாலை. பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கருத்து:—‘தோழி! பொருள்வயிற் பிரிந்து வேற்றகாடு சென்ற நின் காதலர் தாம்தேடவிரும்பும் செல்வத்தைப் பெற்றபின் அங்கே சிறிதும் தங்குப வரல்லர்’ என்று கூறித் தலைவியைத் தோழி தேற்றலாயினள். சேரலாதன் ஒருபகலில் பகைவென்று பெற்ற நிதியம்போன்ற பெருஞ்செல்வத்தை நின் தலைவரும் விரைந்துபெறும் ஆற்றலுடையர்; ஆதலால் அது பெற்றதும் மறு காளே நின் துயர்நீங்க அவர் திரும்பிவருதல் திண்ணமென்றாள்.

குறிப்பு:—(3—10) சேரலாதன் கடற்கடம்பறுத்தும், இமயத்தில் தன் இலாஞ்சனையாகிய வில்லைப் பொறித்தும் பெற்ற வெற்றியால் பகைவர் பணிந்து தந்த நன்கலம், பொற்பாவை, வயிரமுதலியவற்றை ஆம்பல் என்ற அளவினதாகத் தன் தலைநகரமான மாந்தைப்பட்டினத்திற் குவித்து அவற்றை நிலத்தின்னும்படி இவ்வுலகைத் துறந்த செய்தி இப்பாட்டில் கூறப்படுதல் காண்க. நிலத்தின்னும்படி துறத்த நிதியம் என்றதனால், அச்செல்வத்தின் நிலையாமையும், காளது சின்மையும், இளமையது அருமையும் தலைவர் அறிந்தவர் என்று குறிப்பித்தபடி.

(15) மழவர்—ஆறலைசன்வர்.

வருநர்ப் பார்க்கும் வெருவரு கவலை
மொழிபெயர் தேளத்த ராயினும்
பழிதீர் காதலர் சென்ற நாட்டே.

மாமுலனார்.

- (6.) தோளுந் தொல்கவின் தொலைய நாளும்
நலங்கவர் பசலை நல்கின்று நலியச்
சால்பெருந் தானைச் சேர லாதன்
மால்கடல் ஓட்டிக் கடம்பறுத் தியற்றிய
5 பண்ணமை முரசின் கண்ணதூர்ந் தன்ன
கவ்வை தூற்றும் வெவ்வாய்ச் சேரி
அம்பல் மூதூர் அலர்நமக் கொழியச்
சென்றன ராயினுஞ் செய்வனை அவர்க்கே
வாய்க்கதில் வாழி தோழி! வாயாது
10 மழைகரந் தொளித்த கழைநிரங் கடுக்கத்
தொண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் குவவடி
வெண்கோட் டியானை முழக்கிசை வெரீஇக்
கன்றொழித் தோடிய புன்றலை மடப்பிடி
கைதலை வைத்த மையல் விதுப்பொடு

(16) கவலை — கவர்பட்ட வழி.

(6.) அகநானூறு, 347—பாலை. தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகன்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

கருத்து:—தோழி! நம் தோன்றலந் தொலைந்து பசலைபூர்ந்து நலியவும்,
சேரிப்பெண்டிர் தூற்றும் அவர் (அபவாதம்) நம்மிடத்தே தங்கவும் நம் தலை
வர் நம்மைப் பிரிந்து சென்றனராயினும், அவர் மேற்கொண்ட செய்வனை
அவர்க்கு வாய்த்துப் பயனளிப்பதாக என்று, பிரிவின்கண் ஆற்றானாய தலைவி
தோழிக்குக் கூறினாள்.

(10—16) வேக்கைப்புலி தன்மேற் பாய்ந்ததால் களிற்றியானை இடும்
பிளிற்றேசைக்கு அஞ்சித் தன் கன்றையும் விட்டோடிய பெண்யானை, கை
யைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு மதிமயங்கிப் பிள்ளையைத் தவறவிட்ட
பெண்டிர்போலத் தேடியலையும் மழையற்றுத் தீய்ந்த அடுக்கம் என்று தலைவர்
பிரிந்துசென்ற மலையின் கொடுமை கூறியவாறு.

15 கெடுமகப் பெண்டிற் சேரும்
நெடுமர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

மாமூலனார்.

(7.) வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சுல்
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடல் முன்னி
அணங்குடை அவுணர் ஏமம் புணர்க்கும்
5 குருடை முழுமுதல் தடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின வீறல்வேள் களிநூர்ந் தாங்குச்
செவ்வாய் எஃகம் விலங்குநர் அறுப்ப
அருநிறம் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற இருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து

குறிப்பு:—பெரிய கடலில் மரக்கலக்களைச் செலுத்திப் பகைவரது காவல் மரமான கடம்பை வெட்டி அதனாற் செய்த சேரலாதனது முரசின் வாயானத, அடிபடும்போது ஒலிக்கும் முழக்கம்போல, பிறர் பழியே துற்றும் கோடிய வாயையுடைய சேரிப்பெண்டிர் கூறும் அவர் என்க. 'அறைபறையன்னர் கயவர்' என்பர் (குறள்). இதனால், சேரனது வெற்றி முரசின் பெருமை கூறியவாறு.

(7). பதிற்றப் பத்தினுள், இரண்டாம் பத்தின் முதற் பாட்டு.

கருத்து:—வின் வேலால் பகைவருடல் குருதிகொப்புளிக்கும்படி போர் விளைத்தலிற் பெருஞ்சிரப்பும் உயர்ந்த ஊக்கமும் உடையோய்! பகைவர் பலர் கூடிக் காவல்புரிந்த கடம்பின் அடிமரம் பினவுபட வானை ஏவி, அம்மரத்தால் வெற்றிமுரசஞ் செய்வித்துப் போர்கள் பலவும் வென்ற சேரலாத! கடலிமயம் நெஞ்சுமரிகட்கு இடையில் உள்ள பேரரசர்களின் வீரத்தொலையும்படி செய்து ஆலக்காரமாக விளங்கும் பட்டவர்த்தனக்களிற்றின்மேல் பொலிந்துசெல்லும் லின்தோற்றம், பெருக்கடலிடையே அவுணர்கள் காவல்புரிந்துவந்த குரபன் மாவாகிய மர்மரத்தை அடியற வெட்டிச்சாய்த்த பேரிசையும் கடுஞ்சினமும் கொண்ட முருகக்கடவுள், பிணிமுகம் என்னுந் தன் பெருக்களிற்றின் பேற்கொண்டு செல்வது போலும். இத்தகைய வினது பலர்புகழ் பெருஞ் செல்வத்தை யானும் இனிது கண்டு மகிழ்ந்தேன்—என்று சேரனது வெற்றிச் செல்வத்தைச் சிறப்பித்தவாறு.

- 10 மனாலக் கலவை போல அரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பின் உயர்ந்த ஊக்கலை
பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுதல் துமிய ஏளய்
வென்றெறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
- 15 நாரரி நறவின் ஆர மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர லாத !
மார்புமலி பைந்தா ரோடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
- 20 பலர்புகழ் செல்வம் இனிதுகண் டிகுமே
கவிர்ததை சிலம்பில் துஞ்சுங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயம்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
- 25 மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே. *

குமட்டுக் கண்ணொர். †

- (8) வயவர் வீழ வாளரில் மயக்கி
இடங்கவர் கடம்பின் அரசுதலை பரிப்பக்
கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே!
தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகிர்
- 5 அரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்
தோடுகொள் இனநிரை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநகர் அரசுதுயி லீயாது
மாஹிரம் பரிக்கும் மறம்விங்கு பல்புகழ்

* இப்பாட்டின் தலை—செந்துறைப் பாடலாண்மையுடைய வண்ணம்—
ஒழுகு வண்ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—புண்ணுமிழ்குருதி (8)

† இப்பத்து முழுதம் பாடியவர் இப்புலவரே.

(8) ஷ, ஷ, இரண்டாம் பாட்டு, துறையும் வண்ணமும் துக்கும்
அவை. பெயர்—மறம்வீக்குபல்புகழ் (5)

- கேட்டற் கினிதுநிள் செல்வங் கேட்டொறும்
 10 காண்டல் விருப்பொடு கமழும் குளவி
 வாடாப் பைம்மயி ரினைய ஆடுநடை
 அண்ணல் மழகளி றரிஞ்சிமி ரோப்புங்
 கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
 வந்தவ னிறுத்த இரும்பே ரொக்கல்
 15 தொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
 எஃகுபோழ்ந் தறுத்த வாரினைக் கொழுங்குறை
 மையூன் பெய்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
 நனையமை கள்ளின் தேறலொடு மாந்து
 நீர்ப்படு பருந்தின் இருஞ்சிற கன்ன
 20 நிலந்திள் சிதாஅர் களைந்த பின்றை
 நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளி இ
 வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மெள்தோள்
 வசையில் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
 அமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
 25 நுகர்தற் கினிதுநிள் பெருங்கலி மகிழ்வே.

கருத்து:—வாட்போரில் அரசரெல்லாம் தலைநடுங்கும்படி கடம்புமுதல்
 தடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே! சீரிய சிங்கம் மடையாடும் மலைச்சாரலில் அது
 கண்ட மான்கூட்டம் நெஞ்சு கலங்கினாற்போல, பெரிய தலைநகரங்களில்
 உள்ள பகையரசர்கள் துயிலின்றியொழியும்படி திசைகளை நடுக்கச் செய்யும்
 வீரச்சிறப்பும் மற்றும் பல்புகழ்க்ஞமுடைய சினது செல்வம் கேட்குந்தோறும்
 கேட்டற்கு இனிதாயுள்ளது. உன்னைக் காணும் விருப்புடன், கன்றுடன்
 உடிய பிழகனோடு களிறுகள் வாழும் குன்றுகள் பலவுங் கடந்து, சின்னிடம்
 வந்து தங்கிய கூத்தர் பாணர்களின் குடும்பங்கள் பழம்பசியால் உழந்தவருத்தம்
 ஒழியும்படி வெள்ளிய சினத்துண்டங்களையும் ஆட்டிறைச்சி கலந்த வெண்
 சோற்றையும் கள்ளின்தெளிவோடு உண்ணுமாறுசெய்தும் அவருடுத்த சிதைந்த
 கந்தைகளைக் களைவித்துப் பட்டுநூலாடையை அவர் அரையில் உடுப்பித்தும்
 உயர்ந்த ஆபரணங்களை அவர்மகளிர் அணிந்து பொலியும்படி செய்தும், இவ்
 வாறு அலங்காரமாக அமர்ந்த சுற்றத்துடன் ஆரவாரம் அமைந்த உன் ஓலக்கத்
 துச் செல்கின்ற விநோதமகிழ்ச்சி அனுபவித்தற்கு இனிதாயிருந்தது—என்று
 சேரனது வென்றிச்சிறப்பும் அவனது அத்தாணிச் சிறப்பும் உடன்கூறிய
 பாறு.

- (9) தொறுத்தவயல் ஆரல்பிறழ்நவும்
 ஏறுபொருதசெறு உழாதுவித்துநவுங்
 கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்தல்
 இருங்கண் எருமையின் நிரைதடுக் குநவும்
 5 கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கிள்
 வளைதலை மூதா ஆம்பல் ஆர்நவும்
 ஒலிதெங்கின் இமிழ்மருதிற்
 புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
 பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பின்
 10 நாடுகவி னழிய நாமந் தேர்ற்றிக்
 கூற்றே உநின்ற யாக்கை போல
 நீசிவந் துறுத்த நீரழி பாக்கம்
 விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்வெனத்
 திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
 15 கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
 ஊரிய நெருஞ்சி நீருடு பறந்தலைத்
 தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்து
 உள்ள மழிய ஊக்குநர் மிடல்தபுத்த
 உள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
 20 காடே கடவுள் மேன புறவே

(9) ஷ, ஷ, மூன்றும் பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் அவை. துக்கு
 —செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும். பெயர்—பூத்தநெய்தல் (9)

கருத்து:—பெருமானே! நீ சினந்து படையெடுத்த அரசரின் பேரூர்கள்,
 கூற்றங்கொள்ள நின்ற யாக்கைபோலப் பொலிவழித்த, சினைப்பவர் நெஞ்சம்
 நடுங்கும்படி பாழாயின. நீ காத்துப் பேணிய நாட்டிலோ, பெருங்காடான
 இடங்களெல்லாம் கடவுளரின் கோயில்களால் மேம்பட்டன. சிறு காட்டிடங்
 கள் யாவும் நின் படையாளர்கள் மகளிரோடு உறையும் படைசிலைகள்
 ஆயின. அவையல்லாத பெருவழியிடங்கள் ஆறலைகள்வராலும் பிறவற்றாலும்
 நேரும் இடையூறின்றி முன்சொன்ன கடவுளரும் வீரர்களும் உறையும் இடங்
 களாயின. மேற்குடிகளையும் கீழ்க்குடிகளையும் ஒம்பி நீ காத்துவரும். நாடு,
 வேண்டிய இடங்களில் மாரி நின்ற பொழிய நோயொடு பசியும் நீங்கிப் பூத்
 தது—என்று சேரனது வென்றிப்பெருமையும் அவன் நாககாத்தற் சிறப்
 பும உடன்கூறியவாறு.

- ஒள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
ஆறே அவ்வனைத் தன்றியும் ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பாரம் ஒம்பி
25 அழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

- (10) நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கின்
அளப்பரி யையே
நாள்கோள் திங்கள் ஞாயிறு கனையழல்
ஐந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை
5 போர்தலை மிகுத்த ஈராம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
அக்குர னனைய கைவண் மையையே
அமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்
போர்பீ டழித்த செருப்புகல் முன்பி
10 கூற்றுவெகுண்டு வரினும் மாற்றுமாற் றலையே
எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்து
நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை!

(10) ஷை, ஷை, நான்காம் பாட்டு. துறை—அது. வண்ணம்—ஒழுகு
வண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—சான்றோர்
மெய்ம்மறை (12)

கருத்து:—சிலம், நீர், வளி, விசும்பு என்ற பூதம் காண்கும்போல அனத்
தற்கரிய பெருமையுடையாய்! நாண்மீன் கோண்மீன் திங்கள் ஞாயிறு அங்கி
என்ற ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒத்துன்னாய்! கௌரவர் நூற்றவர்க்கும் துணை
வலியானவனும் பேராண்மை உடையவனுமான அக்குரனைக் கைவண்மையால்
ஒப்பாய்! போரில் வலியோனே! சின் வலிமையை உள்ளவாறு சொல்லின்
கூற்று வெகுண்டேத்தாலும் அதனையும் மாற்றவல்ல ஆற்றலுடையை ஆதலால்

- வானுறை மகளிர் நலவிகல் கொள்ளும்
 வயங்கிழை கரந்த வண்டுபுடு கதுப்பின்
 15 ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ!
 பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும்
 படையேர் உழவ! பாடினி வேந்தே!
 இலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்
 கடலக வரைப்பிளிப் பொழில்முழு தாண்டநின்
 20 முன்திணை முதல்வர் போல நின்றநீ
 கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇக்
 தவாஅ வியரோவீவ் வுலகமோ டுடனே.

- (11) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டுபுலக் திறுத்து
 முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
 மழைதவழ்பு தலைஇய மதில்மர முருக்கி
 நிரைகளி ரொழுகிய நிரைய வெள்ளம்
 5 பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
 கொடிவிடு குருஉப்புக்கை பிசிரக் கால்பொர
 அழல்கவர் மருங்கின் உருவறக் கெடுத்துத்
 தொல்கவின் அழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
 வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்

எழுமுடிதரித்த மார்பினையுடைய வேந்தே! கடல்குழந்த இப்பூவுலகு
 முழுதையும் ஆண்ட உன் பண்டைக் குலமுதல்வர்போல, நல்லிசையை நிலைப்
 பித்து இவ்வுலகத்தோடுகூடக் கெடாது வாழ்வாயாக—என்று சேரனது பல
 குணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறு.

(1) ஷை, ஷை, ஐந்தாம் பாட்டு. துறை—ஷை. வண்ணம்—ஒழுகு வண்
 ணம். துக்கு—ஷை. பெயர்—சிரையவென்னம் (4)

கருத்து:—பகைப் புலங்களிலே நீ பலவாண்டுகள் தங்கி, நின் படை
 களைக் கொண்டு எரியிட்டழித்தலால் தொல்கவினிழந்த பேரூர்களையும், குடி
 யோடிப் பாழடைந்த சிற்றூர்களையும் உடைய உன் பகைவர்நாடுகளையும் கண்டு
 வந்தேன். கடல்வளம் மலைவளம் யாற்றுவனமுதலியவை நிரம்பியுள்ள உன்
 தேயத்தன் நீ ஒம்பிக்காத்தலால் பாணர்முதலியோர் யாழோடு உன்னைக் வாழ்த்
 தியும், நல்வாழ்க்கையும் வாய்மையடக்கங்களும் புண்ணியச் செயல்களுமுடைய

- 10 பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தள் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பின்
அறியா மையான் மறந்துதுப் பெறுர்ந்தநின்
- 15 பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவும் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
- 20 சீர்பெறு கலிமகி ழியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே! பரிசிலர் வெறுக்கை!
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேரலாத!
நீவா ழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென
- 25 உண்டுரை மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்த மேவ லமர்ந்த சுற்றமொடு
ஒன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்
- 30 பதுபிழைப் பறியாது துய்த்து வெய்தி
நிரைய மொரீ இய வேட்கைப் புரையோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பின்
நீபுறந் தருதலின் நோயிகந் தொரீ இய
யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமது மருண்டனென்
- 35 மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சாது
ஈத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி
ஏம மாகிய சீர்கெழு விழவிர்
நெடியோ னன்ன நல்லிசை
- 40 ஓடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

பெரியோர் தங்கள் சுற்றத்துடன் வேண்டியவற்றை துக்ரந்து நோயின்றியே வாழ்ந்தும்வரும் சின் சீரியநாட்டையும் கண்டு மதிமருண்டேன், மன்னுயிர்க்கும் தேவாலயங்கட்கும் வேண்டியவற்றைக் குறைவற வழங்கித் திருமால்போன்ற பெரும்புகழுடைய உன் பண்புகள் பலவற்றையும் காணவிரும்பி—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்பும் நாகொத்தற்சிறப்பும் கூறியவாறு.

- (12) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
 நாடுகண் டன்ன கணை துஞ்சு விலங்கற்
 றுஞ்சுமரக் குழாஅந் துவன் றிப் புனிற்றுமகள்
 பூண றயவி தூக்கிய மதில
 5 நல்லெழில் நெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லுபு
 ஏன மாகிய நுனைமுரி மருப்பிற்
 கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
 மரங்கொல் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
 நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே
 10 ஆறிய கற்பின் அடங்கிய சாயல்
 ஊடினும் இரிய கூறும் இன்னகை
 அமிர்துபொதி துவர்வாய் அமர்த்த நோக்கிற்
 சுடர்நுதல் அசைநடை உள்ளலு முரியள்
 பாய லுய்யுமோ தோன்றல்! தாவின்று
 15 திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
 வயங்குகதிர் வயிரமொ டுறழ்ந்துபூண் சுடர்வர
 எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
 புரையோ ருண்கண் துயிலின் பாயல்
 பாலுங் கொளாலும் வல்லோய்நின்
 20 சாயல் மார்பு நரியலைத் தன்றே.

(12) ஷ, ஷ, ஆரம்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும் அவை.
 பெயர்—துயிலின் பாயல்(18)

கருத்து:—பகைவரது உலிமிக்க மதிலரண்களை அழிக்கும் சினங்கொண்ட
 மதயானைகளின் முழக்கத்தையுடைய பாசறையிலே, நீ நெடுங்காலம் தங்கி
 விட்டனை. ஆதலால் சின்னைக் காணவேண்டி இங்கு வந்தேன். ஆறிய
 கற்பும் பேரழகும் வாய்ந்த உந்தேவி சின்னை சின்னைத்தலும் உரியன். எழுமுடி
 தாங்கிய சின் திருமார்பு அவளை மிகவும் வருத்தியது காண். நீ அவன்பால்
 விரைந்தெழுவாயாக—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்பும் குலமகனோடு சிவ
 ழந்த இன்பச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

- (13) புரைவது நினைப்பிற் புரைவதோ வின்றே
பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்
பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுரை யாதலின்
துளங்குபிசி ருடைய மாக்கடல் நீக்கிக்
5 கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பனை
ஆடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்க்
கடிப்புக் கண்ணுறா உந் தொடித்தோள் இயவர்
அரணங் காணாது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந் நிழலென
10 ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பின்
அமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்
கடுங்கால் கொட்கும் நன்பெரும் பரப்பின்
விசம்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்பி பாடினி வேந்தே!

- (14) உண்மின் கள்ளே அடுமின் சோறே
எறிக திற்றி ஏற்றுமின் புழுக்கே
வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிர்ப்ப
இருள்வண ரொலிவரும் புரியவிழைம்பால்

(13) ஷே, ஷே, ஏழாம் பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும்
அவை. பெயர்—வலம்படு வியன்பனை(5)

குத்து:—பெரிய கடலைக்கடந்து பகைவரது கடம்ப மரத்தை அறுத்து
அதனால் செய்த சின் வெற்றிமுரசைப் பலிதூவி வழிபட்டு, 'அரண்புகும்
இடங்காணாமல் வருந்தும் மக்கட்கூட்டம் இந்நிழற்கண்ணே வருக' என்ற
யாவரும் அறியும்படி, இயவர்கள் சின் வெண்கொற்றக்குடையின் அருட்சிறப்
பை முழுக்குதற்குக் காரணமாய் சின்ற பசும்பூண்மார்பனை! சின் பகைவர்
பெரிய குற்றங்களைச் செய்தவராயினும் பணிந்து திறையனப்பதாகக் கூறுவ
ராயின், அவரை நட்பினராகக் கொள்ளும் இயல்பினை; ஆதலால், உனக்கு
ஒப்பை சினைக்குமிடத்த, ஒப்பானதொன்று பிறிதில்லை—என்று சேரனது
பொறையுடைமையோடு அவன் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(14) ஷே, ஷே, எட்டாம்பாட்டு. துறை—இயன்மொழி வாழ்த்து. வண்
ணம்—ஒழுகுவண்ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—கந்தல்விதவியர். (6)

குத்து:—கள்ளினை உண்ணுமின், சோற்றை அடுமின், தின்னுதற்கு
ஆட்டிறைச்சியை அறுமின், புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலே ஏற்றுங்கள், வரு

- 5 ஏந்துகோட் டல்குல் முகிற்நகை மடவரற்
கூந்தல் விறலியர் வழங்குக அடுப்பே
பெற்ற துதவுமின் தப்பின்று பின்னும்
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை- ஞாலம் புரவெதூர் கொண்ட
10 தண்ணிய வெழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினும்
சேர லாதன் பொய்யலன் நசையே.

- (15) கொள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூரியர்
கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துகர னறுப்ப
ஒன்பொறிக் கழற்கால் மாறா வயவர்
தின்பிணி எஃகம் புலியுறை கழிப்பச்
5 செங்கள விருப்பொடு கூல முற்றிய
உருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ னொச்ச
வம்புகளை வறியாச் சுற்றமொ டம்புதெரிந்து

பவர்களுக்கு இல்லை என்மால் விரைந்து உதவும்பொருட்டு, அடிப்புத்தொழிற்கு உரியரல்லாத வரிசைமகளிருக்கூட அத்தொழிலை நடத்தின்கள். இன்னும் வருவோர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி, சேரனிடம் நாம் பொருளாகப்பெற்ற வற்றைக் கொடுக்கள். இவ்வாறு எல்லாம் கொடுத்தாலும் தம் காரியங்களுக்குப் பின் குறைவு வாராது. காரணம் யாதெனின், மன்னுயிரழிய மாரி பொய்த்தாலும், சேரலாதன், நாம் விரும்பியன கொடுப்பதற் பொய்க்கமாட்டான்; அதுதான் இவ்வாறு கூறுதற்குக் காரணம் என்று—சேரனது பெருங்கொடைச் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(15) ஷை, ஷை. ஒன்பநாம் பாட்டு. துறை—பரிசுற்றுறைப் பாடாண் பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுக்குவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும். தூக்கு—ஷை. பெயர்—வளநாறுபைதிரம் (18)

குத்து:—நீ பகைவர்நாட்டில் வீரமிக்க லின்படையாளரோடு போர்த்தொழிலில் முண்டுகின்றாய்; அதனால் பகல்முழுதும் வருந்தியிருந்து இரவிற்கு

- 10 அவ்வீளை மேவலை யாகலின்
எல்லு நனியிருந் தேல்லிப் பெற்ற
அரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானும்
கனவினு னுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
நாணுமலி யாக்கைக வாணுத லரிவைக்கு
- 15 யார்கொ லளியை
இனந்தோ டகல ஊருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
வாழ்த லீயா வளளறு பைநீரம்
அன்ன வாயின பழனந் தோறும்
- 20 அழல்மலி தாமரை ஆம்பலொடு மலர்ந்து
நெல்லின் செறுவின் நெய்தல் பூப்ப
அரிநர் கொய்வாள் மடங்க அறைநர்
தீம்பிழி எந்திரம் பத்தல் வருந்த
இன்றோ அன்றோ தொன்றோர் காலை
- 25 நல்லமன் அளிய தாமெனச் சொல்லிக்
காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

தயிலிற் காணும் கனவிடையே உன்னைக் கண்டு உயர்வாழ்த்து உறையும்
உன் பெருந்தேவிக்கு, நெடுங்காலம் பெருந்தூரத்தில் இருந்துவரும் நீ என்ன
உறவுடையே? நீ மேற்கொண்ட பகைநாடழிக்கும் காரியமே முழு
தம் முற்றியது. அதனால் அது குறை என்று நீ சொல்ல இயலாது. நின்
அன்பின்மை தான் குறையாகும். இனி நீ அவளிடம் கடிது எழுவாயாக—
என்று, பாணன், சேரனது பாசறைக்கண்வந்து துவண்டேவியின் ஆற்றமைநிலை
கூறி, துவளை விரைவில் துடையும்படி இரந்துவேண்டியமை கூறியவாறு.

- (16) நுங்கோ யாரென வினவின் எங்கோ
 இருமுந்நீர்த் துருத்தியுள்
 முரணியோர்த் தலைச்சென்று
 கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின முன்பின்
- 5 நெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கஅவன் கண்ணி
 வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக் ளனைத்தும்
 மாற்றோர் தேளத்து மாறிய வினையே
 கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா
 நண்ணார் தேளத்தும் பொய்ப்பறி யலனே
- 10 கனவினும், ஒண்ணார் தேய ஒங்கி நடந்து
 படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டும்
 கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற
 வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து
 புலவ ரேத்த ஒங்குகழ் நிறீஇ
- 15 விரியுனை மாவும் களிறுந் தேரும்!
 வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
 கடிமினைக் குண்டுமடங்கின்
 நெடுமறில் நிலைஞாயில்
 அம்புடை யாரெயில் உள்ளழித் துண்ட
- 20 அடாஅ அடுபுகை அட்டுமலர் மார்பன்

(16) ஷ, ஷ, பத்தாம் பாட்டு. துறை—இபன்மொழி வாழ்த்து.
 வண்ணம்—ஷ. துக்கு—செத்துக்கும் வஞ்சித்தாக்கும். பெயர்—அட்டு
 மலர்மார்பன் (10)

கருத்து:—சேரலாதனால் சிறப்புப்பெற்ற பாணனொருவன், தன்னெதிரே
 வந்த பாணனொருவனுக்கு அச்சேரலாதனது பெருமையைக் கூறி வாழ்த்திய
 தாக அமைந்தது இச்செய்யுள்.

'சின் இறைவன் யார்' என வினவுகின்றாயாயின், என் இறைவன், கட
 விடத்து அமைந்த தீவத்தில் இருந்துகொண்டு தன்னோடு பகைத்த அரசரது
 நாட்டிற் படையெடுத்துச்சென்று அவரது காவல்மரமான கடம்பை வெட்டிச்
 சாய்த்த வலியோண நெடுஞ்சேரலாதன் என்பவன். அவன் முடிமலை வாழ்வ
 தாக அவனியல்பு இருக்குமாறு சொல்லுமிடத்து, பகைநாட்டில் புரியும் போ
 லிலே மாறுபட்ட வினைசெயலை அணுவும் அறியான். அப் பகைநாட்டிலும்
 பொய்த்தல் என்பதைக் கனவினுந் தெரியாதவன். பகைவரது காலாட்டையும்

- எமார்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
 பரிசில் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
 கொடைக்கட எமாந்த கோடா நெஞ்சினன்
 மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்
 25 தண்ணியல் எழிலி தலையா தாயினும்
 வயிறுபசி கூர ஈயலன்
 வயிறுமா சிலியரவன் ஈன்ற தாயே.

படுகம்.

- (17) மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
 இன்னிசை முரசின் உத்யஞ் சேரற்கு
 வெளியன் வேண்மாள் நல்லிவி ஈன்றமகன்
 அமைவர லருவி யிமையம் விற்பொறித்து
 5 இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
 தன்கோல் நிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
 பேரிசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி
 நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
 நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளீஇ
 10 அருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
 பெருவிறல் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி

யானைப்படையும் அழிய அகன்ற பூமியை வென்று, புலவரேத்தத் தன்புகழை
 நிறவியவன். போரிடைச் சுவர்த் குதிரை தேர் யானைகளைத் தணக்கென வை
 த்துக்கொன்னாமல் கூத்தர் பாணர்கட்கு வீசி மகிழ்பவன். எவ்வா உறுப்புக்
 ஞமுடைய பகைவரது பேரெயில்களைச் சுட்டெரித்து அதனால் மலர்ந்த மார்பு
 உடையவன். பரிசில்வேண்டி வருவோர் கல்லாதவராயினும் கொடைக்கட
 எமாந்த கோடா நெஞ்சினன். மன்னுயிர்கள் அழியும்படி பல ஆண்டுகள்
 மழையற்ற வறட்காலமாயினும், தன் பரிசுரைகள் வயிறுபசிக்கும்படி சிறிதா
 கக் கொடான். இவற்றால், அவனை ஈன்ற தாய் வயிறுவினக்குவானாக-என்று
 'யான் இன்னொருடைய பாணன்' எனச் சேரனது குணங்களை வாழ்த்தியவாறு.

- (17) குறிப்பு:—(8) பிணித்து—போரிலே அகப்படுத்தி. (9) தோற்றார்

அமையார்த் தேய்த்த அணங்குடை நோன்றாள்
இமய வரம்பன் நெடுஞ்சேர லாதனைக்
குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்;-புண்ணுமிழ் குருதி, மறம்விங்கு பல்புகழ், பூத்த
நெய்தல். சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம், துயிலின்
பாயல், வலம்படு வியன்பனை, கூந்தல் விறலியர், வளனறு பைதி
ரம், அட்டுமலர்மார்பன்; இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்; உம்பற்காட்டு ஐந்நூறார் *பிரம
தாயக்கொடுத்து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவ
தறிற் பாகக்கொடுத்தான் அக் கோ.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு
வீற்றிருந்தான்.

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவள்.

- (18) சொற்பெயர் நாட்டக் கேள்வி நெஞ்சமென்று
ஐந்துடன் போற்றி அவைதுணை யாக
எவ்வஞ் குழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
5 உருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
விரும்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி

தலையிலே நெய்யைப் பெய்து அவரது கைகளைப் பிண்டட்டாகச் சட்டி. *பிரம
தாயம்—அந்தணர்க்கு விடப்படும் இறையிலிசிலம்.

(18) ஷ, மூன்றும்பத்தின் முதற்பாட்டு. துறை—செந்தறைப் பாடாண்
பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுக்குவண்ணம். துக்கு—செத்துக்கு. பெயர்—அடு
நெய்யாவுதி (13)

இதுமுதல் பத்துப்பாட்டும் பாடியவர், பாலைக்கொண்டமனார்.

*குத்து:—அந்தணரது வேள்வியின் ஆவுதிப்புணையும், எனையோர் விருந்தி
னரை உபசரித்தற்காக அடுகின்ற நெய்யாவுதிப்புணையும் மலிந்த தலைநகரில்

- வருநர் வரையார் வார வேண்டி
 வீருந்துகண் மாறா துணீஇய பாசவர்
 10 ஊனத் தழித்த வானினக் கொழுங்குறை
 குய்யிடு தோறும் ஆனா தார்ப்பக்
 கடலொலி கொண்டு செழுநகர் வரைப்பின்
 நடுவண் எழுந்த அடுநெய் யாவுதி
 இரண்டுடன் கமழும் நாற்றமொடு வானத்து
 15 நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி
 ஆர்வளம் பழுனிய ஐயந்தீர் சிறப்பின்
 மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
 போர்ப்புறு முரசங் கறங்க ஆர்ப்புச்சிறந்து
 நன்கலந் தருஉம் மண்படு மார்பி
 20 முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
 புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
 கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறுஉம்
 மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே
 குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை
 25 பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு
 நீரறல் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்
 பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
 சீருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய
 நேருயர் நெடுவரை அயிரைப் பொருந்
 30 யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
 நோயில் மாந்தர்க் கூழி யாக
 மண்ணா வாயில் மணங்கமழ் கொண்டு
 கார்மலர் கமழுந் தாழிருங் கூந்தல்

குறைவற்ற செல்வமும் கொடையும் உடையனாக வினங்கும் சேரவேந்தே!
 செருப்பு என்னும் பெயர்கொண்ட மலையைமுடைய பூழிநாட்டின் அரசே! வீரர்க்
 கெல்லாம் உவசம்போன்றோய்! அயிரைமலைக்குரிய வீரனே! ஆண்டுகள்தோறும்
 மழைதவறாமல் சுரந்தும் மாந்தர்க்கு நோயின்றியும் ஊழிகள் பலவாகுத.
 மலர்மணல் கமழுவ் கூந்தலையும் மதர்த்த குளிர்ந்த கண்களையும் வேய்போலும்
 தோளிணையுமுடைய உன் பெருந்தேவியாகிய இவளுடன் பல்லாயிரவென்னம்
 வாழ்வாயாக—எனச் சேரன் நாகொத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறு.

35 ஓர் இயின போல இரவுமலர் நின்று
 திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்
 அலங்கிய காந்தள் இலங்குநீ ரமூவத்து
 வேயுறழ் பணைத்தோள் இவளோடு
 ஆயிரவெள்ளம் வாழிய பலவே.

பாலைக் கௌதமனார்.

(19) கிள்ளே காமம் கழிகண் ணோட்டம்
 அச்சம் பொய்ச்சொல் அன்புமிக வுடைமை
 தெறல்கடு மையொடு பிறவுமீவ் வுலகத்து
 அறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகும்
 5 தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து
 கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
 பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
 மையி லறிவினர் செவ்விதின் நடந்துதம்
 அமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கள்
 10 மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
 ஊழி உய்த்த உரவோ ரும்பல்!
 பொன்செய் கணிச்சித் துண்பிணி உடைத்துச்
 சிறறுசில ஊறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
 கயிறுகுறு முகவை மூயின. மொய்க்கும்

(19) ஷை, ஷை, இரண்டாம் பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்
 பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணமும், சொற்சீர் வண்ணமும். துக்கு—செந்
 துக்கும், வஞ்சித்துக்கும். பெயர்—கயிறு குறு முகவை (14)

கருத்து:— குடிமக்களெல்லாம் நற்குணநற்செய்கைகளுடன் மூத்தயாக்கை
 யோடு நோயின்றிக் கழியும்படி நெடுங்காலம் ஆட்சிபுரிந்த வலியோரது மர
 பில் உதித்தவனே! நீர்வளம் அற்றதும் பசுவிரை உள்ளதுமான கொங்கர் காட்
 டைத் தன்னாட்சிக்குள்ளாக்கிய தோன்றால்! எல்லா மதிலுறுப்பும் உடைய
 அகப்பா என்ற பகைவரனை அழித்த வெல்போர்க் குட்டுவி! எங்கும்பரந்த

- 15 ஆகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்றல்!
உளைப்பொலிந்த மா
இழைப்பொலிந்த கரிறு
வம்புபரந்த தேர்
- 20 அமர்க்கெதிர்ந்த புகன்மறவரொடு
துஞ்சுமரந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
ஓங்குநிலை வாயில் தூங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவிக்
கடியினைக் குண்டுகிடங்கின்
- 25 நெடுமதில் நிரைப்பதணத்து
அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா எறிந்த
பொன்புனை உழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ!
போர்த்தெறிந்த பறையால் புனல்செறுக் குநரும்
நீர்த்தரு பூச லினம்பழிக் குநரும்
- 30 ஒலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பனை சீறினை யாதலிற்
குடறுசை மாய்ந்து குணமுதற் றேன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நண்பக லமயத்துக்
- 35 கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகைக் குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகுமன் அளிய தாமே.

நீர்வளத்தால் திருவிழாப்போல ஆரவாரமிருந்த பகைவரது நாடுகள், நீ சேறுத
லால், நல்ல பகற்காலத்தும் வெண்ணரிசன் கூவுவனவாகவும், கோட்டான்
களின் பாடலும் பேய்மகளின் ஆடலும் உடையனவாகவும் பெரும்பாழாயின.
இது பெரிதும் இரங்கத்தக்கது—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக் கூறிய
வாறு.

- (20) அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்
 சிதடி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து
 நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்
 வாங்குபு தகைத்த கலப்பையர் ஆககண்
 5 மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்
 வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்
 பொன்செய் புனையிழை ஒலிப்பப் பெரிதுவந்து
 நெஞ்சமலி உவகையர் உண்டுமலித் தாடச்
 சிறுமகி ழானும் பெருக்கலம் வீசும்
 10 போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ!
 நின்னயந்து வருவேம் கண்டனம் புல்மிக்கு
 வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
 பெருங்கவி னத்திந்த ஆற்ற ஏறுபுணர்ந்து
 அண்ணல் மரையா அமர்ந்தினி துறையும்
 15 விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்
 மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த
 போரெதிர் வேந்தர் தாரழந் தொராலின்
 மருதிமிழ்ந் தோங்கிய நளியீரும் பரப்பின்
 மணல்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியோடு
 20 முருகுத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புறழ் அடைகரை
 நந்து நாரையொடு செவ்வரி உகளும்
 கழலி வாயிற் பழனப் படப்பை
 அழல்மருள் பூவின் தாமரை வளைமகள்
 குறாஅது மலர்ந்த ஆம்பல்
 25 அறாஅ யாணரவர் அகன்றலை நாடே.

(20) ஷை, ஷை, மூன்றும் பாட்டு. துறை அது. வண்ணம்—ஒழுக்குவண்
 ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—ததைந்தகாஞ்சி (19)

கருத்து:—நாடு முழுதும் பசுமையற்ற கடுப்பஞ்சகாலத்திலும் வயிரியரது
 கடும்பசியை நீக்கி அவர் களித்தாடப் பேரணிகளை வழக்கும் குட்டுவ! உன்
 வலிமையறியாமல் உன்னுடன் போரெதிர்ந்த வேந்தர்கள் போரழிந்து

- (21) நெடுவயின் ஒளிநு மின்னுப்பரந் தாங்குப்
 புலியுறை கழித்த புலுவா யெஃகம்
 ஏவ லாடவர் வலனுயர்த் தேந்து
 ஆரரண் கடந்த தாரருந் தகைப்பிற்
 5 பீடுகொள் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ!
 ஓதல் வேட்டல் அவைபிறர்ச் செய்தல்
 ஈதல் ஏற்றல்என் றுறுபுரிந் தொழுகும்
 அறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
 ஞாலம் நீன்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று
 10 நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்
 திருந்திய இயல்மொழித் திருந்துழை கணவ!
 குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவர்
 அம்புகலை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை
 இடாஅ ஏனி யியலறைக் குருசில்!
 15 நீர்நிலம் தீவரி விசும்போ டைந்தும்
 அளந்துகடை யறியினும் அளப்பருங் குரையைநின்
 வளம்வீங்கு பெருக்கம் இனிதுகண் டிகுமே
 உண்மரும் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
 குரைத்தொடி மழுதிய உலக்கை வயின்றோறு
 20 அடைச்சேம் பெழுந்த ஆடுறு மடாவின்
 எஃகுறச் சிவந்த ஊனத்து யாவரும்

ஒடுதலால், அவரது அழகும்வனமும் வாய்ந்த காடுகளின் பெருவழிகள், வழங்கு
 வாரில்லாமையின் புல்லுளைத்துப் பொலிவிழந்தனவாசவும், ஆணுடன்கூடி
 மரையாக்கள் இனிது தங்கும் காடாசவும் ஆயின. உண்ணைக் காணும் வேட்
 கையோடு வந்த நாங்கள் இவற்றைக் கண்டோம்—என்று சேரனது வென்றிச்
 சிறப்புக் கூறியவாறு.

(21) ஶை, ஶை, நான்காம் பாட்டு, துறை—இயன்மொழி வாழ்த்து.
 வண்ணம்—அத. தூக்கு—செந்தூக்கு. பெயர்—சீர்சால்வெள்ளி (24)

கருத்த:—'வெற்றிபெறும் இயல்பமைந்த வீரர்படைக்குத் தலைவனே!
 அறுதொழிலாளரும் அறநெறியில் நடப்பவருமான அந்தணர் மொழிப்படி நீ
 ஒழுக, உலகம் சின்வழி ஒழுகுதலால் புலவர்பாடலுக்கு அமைந்த புகழடை
 யோய்! இன்மொழிபுடைய உத்தமபத்தினியின் கணவனே! நானேற்றலை

- கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
 வயங்குகதிர் விரிந்து வானகம் சுடர்வர
 வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
 25 பயங்கெழு பொழுதோ டாநியம் நிற்பக்
 கலிபூங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
 மன்னுயிர் புரைஇய வலனோர் பிரங்கும்
 கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சூல் மாமழை
 காரெதிர் பருவ மறப்பினும்
 30 பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

- (22) மாவாடியபுலன் நாஞ்சிலாடா
 கடாஅஞ்சென்றிய கடுங்கண்யானை
 இனம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா
 நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
 5 நீ, உடன்றோர் மன்னெயில் தோட்டி வையா
 கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
 பசும்பிசிர் ஒள்ளழல் ஆடிய மருங்கின்
 ஆண்டலை வழங்கும் காணுணங்கு கடுநெறி

ஒழியாத வில்லையுடைய வீரனே! படையாளர் செறிந்து தங்கும் பாசறையை யுடைய குருசில்! பஞ்சமாபூதங்களையும் அளந்து முடிவறிந்தாலும் அளத்தற்கரிய பெருமை உடையை; நீ, யாவருங்கண்டு மதிமயங்கும்படி அட்ட பெருஞ்சோறு, உண்போர் அளவிறந்திருந்தும், மழையற்ற வறட்காலத்திலும் குறையாத வள முடையநாயிருந்தத. அத்தகைய நின் வளப்பெருக்கை நாங்கள் நன்கு கண்டோம். அவ்வளம் என்றும் வாழ்வதாக—என்று சேரன் பெருமையும் கொடைச் சிறப்பும் கூறியவாறு.

(22) ஷை, ஷை, ஐந்தாம்பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும். துக்கு—செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும். பெயர்—காணுணங்குகடுநெறி (8)

கருத்து:—இடிபோல ஒலிக்கும் முரசுடன் குதிரைகள் வேகமாகப் பறந் தோடும்படி நீ தேரோட்டிய பகைவரது அகன்ற நாடிகள் அழிந்தபடியைச்

- 10 முனையகன் பெரும்பாழாக மன்ரிய
 உருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
 வரையிழி அருவியின் ஒளிறுகொடி நுடங்கக்
 கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பரி
 நெடுந்தேர் ஓட்டியபிறர் அகன்றலை நாடே.

- (23) தேளர்பரந்தபுலம் ஏளர்பரவா
 களிமுடியபுலம் நாஞ்சிலாடா
 மத்தரறியமனை இன்னியமிழி
 ஆங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவளம் நினைப்பின்
 5 நோகோ யானே நோதக வருமே
 பெயல்மழை புரவின் ருகி வெய்துற்று
 வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்
 கண்பளி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு
 மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்

சொல்லுமிடத்து, அந்நாட்டில் உன்பரிமாக்கள் வழங்கிய வயல்களிலே பின்பு
 கலப்பைகள் செல்லாவாயின. உன் மதயானைக் கூட்டம் பரந்த வயல்கள்
 பின்பு வளம்பரத்தலை அறியாவாயின. உன் படையாளர் சேர்ந்த மன்றங்கள்
 கழுதையால் உழப்பட்டன. நீ சினந்த அரசரது அரணுள்ள நகரங்கள், பின்பு
 தமக்குக் காவலாளர் வைக்கப்படாவாயின. அழலாடித் தீந்த காட்டுப்பக்
 கங்கள், ஆண்டலைப் புட்கள் வழங்கும் கடுகெறியுடையனவாகவும், ஆறலை
 கள்வர் பொருகின்ற போரிடங்களாகவும் ஆயின—என்று சேரனது வென்றிச்
 சிறப்புக் கூறியவாறு.

(23) ஷ, ஷ, ஆரம் பாட்டு. இதுவும் அது. பெயர்—காடுறு
 கடுகெறி (11)

கருத்து:—கூற்றத்தை ஒத்த உன் வீரர்கள் சினந்து சேரிய பகைநாடுகள்,
 அவர் சேறதற்கு முன்பு இருந்தபடி சொல்லுமிடத்து—ஒருகால் தேர்பரந்தோ
 டிய வயல்கள், அது பரந்தோடிய அளவிலே சேருகிப் பின் உழுதற்கென்று
 ஏர்பரவா ஆயின. பன்றிகள் உழுத கொல்லைப்புனங்கள் அவை உழுதவள
 விலே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்கவேண்டா ஆயின. மத்துக்கள்
 ஒலிக்கின்ற மனைகள், அம் மத்தொலியிக்குதியால், இனிய வாத்தியவொலிகள்

10 பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாக மன்வரிய
முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதூர்
உரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
திருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

(24) தைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலின்
தொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி
அலர்ந்த ஆம்ப லகமடி வையர்
சூரியலஞ் சென்சரிப் பூஞ்செய் கண்ணி
5 அரியலார் கையர் இரிதுகூ டியவர்
துறைமணி மருத மேறித் தெறுமார்
எல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்

ஒலியாவாயின. இவ்வாறு வளப்பம் பெருகியிருந்தது. இப்பொழுது மழை பெய்யாமையால் செழிப்பின்றாயிற்று. 'இது காலக்கொடுமை' என்று கண்ணீர் பெருக்கிக் கையைப் புடைத்தவர்களாய் மெலிந்த நெஞ்சுடன் சிறுமைமிக்கனர் மக்கள். அவர்கள் வாழ்ந்த மனைகள் பாழானமையால் பீர்க்குப்படர்ந்து கடிய காட்டுவழிகளாயின. முன்பு இந்நாட்டின் வளத்தை நன்கறிந்தவர்க்கு பழைய நிலைமையை நினைக்குமிடத்து, துன்பம் பெரிதும் உண்டாகும். யானும் அதற்கு நோகின்றேன்—என்று சேரன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(24) ஷை, ஷை, ஏழாம் பாட்டு. துறை—செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணம். தூக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—தொடர்ந்த குவளை (2)

கருத்து:—தழையுடையையும் பூமாலையையுந் தரித்தவரும் கன்னுண்டு களித்துக் கூடியிருப்பவருமான உழவர்மகளிர், புட்கன் வயல்களிற் புருந்து உழக்காதிருத்தலை வேண்டி நீர்த்துறையிலுள்ள மருதமரத்தில் ஏறிக்கொண்டு தெளிந்த குரலோசையை இடுவராயின், இனிய வாத்தியங்களை இசைப்போரின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தாலே, தம்மைக் கடிய எழுந்த மகளிரொலியையும் வாத்தியவொலியாகவே கருதி மயில்கள் ஆடும் தன்மையது; சேறுபட்ட செய்களில் அகப்பட்ட வண்டிகளின் வலிய சக்கரங்கள் உருண்டு விரைந்து செல்லும்படி தூண்டி வெருட்ட, நல்ல எருதுகள் அனற்றைக் கடப்பதற்காக வருந்தி முயலுங்காலத்து, ஒட்டுவோர் இடம் ஆரவாரமல்லாமல் போரின்

- பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்
 பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவின்
 10 நெய்தல் மரபின் நிரைகட். செறுவின்
 வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட
 அள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு துரப்ப
 நல்லெருது முயலும் அளறுபோகு விழுமத்துச்
 சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது
 15 பூச லறியா நன்னாட்டு
 யாண ரருஅக் காமரு கவினே.

- (25) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
 பைங்கண் யானைப் புணர்நிரை துமிய
 உரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்
 கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
 5 இனையிரிது தந்து வினைவுமுட் டுருது
 புலம்பா வுறையுள் நீதொழி லாற்றலின்
 விடுநிலக் கரம்பை விடரனை நிறையக்;
 கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
 அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும்
 10 நிவந்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
 சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகேஇயர்
 உவலை குடி உருத்துவரு மலிர்நிறைச்
 செந்நீர்ப் பூச லல்லது
 வெம்மை யரிதுநின் அகன்றலை நாடே.

ஆர்ப்பை அறியாதது; இத்தகைய சீரிய நாடுகளில் விளங்கிய அழகு, நீ
 சிவந்து நோக்கினமையால் பெரிதும் சிதைவுற்றது—என்று அவன் வென்றிச்
 சிறப்புக் கூறியவாறு.

(25) ஷை, ஷை, எட்டாம் பாட்டு. துறை—நாடுவாழ்த்து. வண்ணமும்
 தூக்கும அவை. பெயர்—உருத்துவருமலிர்நிறை (12)

*ருத்து:—இடமகன்ற உன் நாடு, நீ நன்கு பாதுகாத்துவருதலால் விளைவு
 குன்றதல் இல்லை. உன் வெற்றி வீரர்கள், போரில்லாமையால் அம்புவிடுத்

- (26) அவலெறிந்த, உலக்கை வாழைச் சேர்த்து
வளக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யும்
முடந்தை நெல்லின் வினைவயற் பரந்த
தடந்தாள் நாரை யிரிய அயிரைக்
5 கொழுமீ னூர்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்
வெண்கை மகனீர் வெண்குரு கோப்பும்
அழியா விழவின் இழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ
மன்றம் நண்ணி மறுகுசிறை பாடும்
10 அகன்கண் வைப்பின் நாடமன் அளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வேட்ட
மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
அமர்கோள் நேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்
பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்
15 வரம்பில் தானை பரவா லுங்கே.

தொழிலை மறக்கும்படி ஆயிற்று. கோடைஓடுதலால் மலையருவி அற்றொழிந்த பெரிய வறட்காலத்திலும், கரைகடந்து செல்லும் பேரியரானது, தழைகளைச் சூடிக்கொண்டு, போரை விரும்பிப் படையெடுத்து வருவாரைப்போலப் பெருக்கெடுத்துவரும்போது அப்பெருக்களைத் தடுப்பதற்காக விளைபுலங்களில் உண்டாகும் பூசலல்லது வேறு போர்க்கொடுமை இல்லை. இவற்றால், உந்தேயம் வியக்கத்தக்க செல்வப்பொலிவுகொண்டு விளங்குகின்றது—என்று சேரன் பாடுகாத் தற்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(26) ஷ, ஷ, ஒன்பதாம் பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண் பாட்டு. வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—வெண்கைமகளிர் (6)

கருத்து:—பல்யானைக்குட்டுவனது சேனைகள் பரவியதால் இப்பொழுது அழிந்து கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், அச்சேனைகள் பரவாதமுன்பு, கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முடமான நெற்பயிர்களுள்ள வயல்களில் 'பரவிய நாரைகளும் ஒடும்படி மகளிர் வெண்குருகளை ஓட்டுதலையுடையனவாகவும், ஒழிவில்லாத விழாவ்னையுடையனவாகவும், வயிரியமாக்கள் யாழொடுகடிப் பண்களைப் பாடுதலுடையனவாகவும் இப்பெற்றிப்பட்ட சிறப்புடையவாயிருந்தன. அச்

- (27) இனார்ததை ஞாமற் கரைகெழு பெருந்துறை
 மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்.
 பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
 வாலினார்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளும்
- 5 அல்குறு கானல் ஓங்குமணல் அடைகரை
 தாழடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
 இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்கும்
 தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவும்
 காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
- 10 செங்கோட் டாமா னூனொடு காட்ட
 மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
 பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்கும்
 குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்பும்
 கால மன்றியும் கரும்பறுத் தொழியாது
- 15 அரிகா லவித்துப் பலபூ விழவின்
 தேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
 வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
 பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
 சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாயம்
- 20 முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்காணூஉப் பெயரும்
 செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலும்
 ஏனல் உழவர் வரகும் திட்ட
 கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை
 மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
- 25 புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
 பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி

சிறப்பெல்லாம் அழிந்து கண்டார்க்கு இரக்கமுண்டாக்குவன ஆயின, இப்
 போது—எனச் சேரன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(27) ஷ, ஷ, பத்தாம்பாட்டு. துறை—பெருஞ்சோற்று சிலை. வண்ண
 மும் துக்கும் அவை. பெயர்—புகன்றவாயம் (19)

கருத்து:—கடலும் கடல்சேர்ந்த நிலமுமாகிய மென்பால் முதலாகப் பாலை
 யீராக எண்ணப்பட்ட ஐவகை நிலத்து மக்களும், அந்நிலங்களை ஆளும் வேந்த
 ரும் வேளிரும் நடுங்கும்படி, நின் வெற்றிமுரசானது, பிண்டமும் பலியும்

- அரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்டு
 ஒண்ணுதல் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
 வீண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
 30 பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து
 கடலவும் காட்டவும் அரண்வலியார் நடுங்க
 முரண்மிகு கடுங்குரல் விசம்படை பதிரக்
 கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்து
 அருந்திறல் மரபிற் கடவுட் பேணியர்
 35 உயர்ந்தோ நேந்திய அரும்பெறற் பிண்டம்
 கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
 நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
 எறும்பு மூசா இறும்பூது மரபிற்
 கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
 40 ஓடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
 பெருஞ்சமம் ததைந்த செருப்புக் கல் மறவர்
 உருமுநில னதூர்க்குங் குரலொடு கொண்புணர்ந்து
 பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியும்
 கடுஞ்சின வேந்தே! நின் தழங்குகுரல் முரசே.

பதிகம்.

- (28) இமைய வரம்பன் தம்பி அமைவர
 உம்பற் காட்டைத் தன்கோல் நிறீஇ
 அகப்பா எறிந்த பகற்றீ வேட்டு

பெற்று, போர்வேட்ட வீரரது ஆர்ப்பொலியோடு பொருத்தி அவர்க்கெல்லாம்
 பெருஞ்சோறு வழங்குதற்பொருட்டு அறையப்படுகின்றது—என்று சேரனது
 வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(28) குறிப்பு:— (2) உம்பற்காடு-திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தின் வட
 மேற்கிலுள்ள யானைமலைப் பகுதியாம் என்றும், வைக்கத்துள்ள ஒரு வீட்டிற்கு

- மதியுறழ் மரபின் முதியரைத் தழீஇக்
 5 கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
 கருக்களிற் றியானைப் புணர்நிரை நீட்டி
 இருகடல் நீரும் ஓரபகல் ஆடி
 அயிரை பரைஇ ஆற்றல்சால் முன்போடு
 ஒடுங்கா நல்லிசை உயர்ந்த கேள்வி
 10 நெடும்பார தாயனார் முந்தறக் காடுபோந்த
 பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப்
 பாலைக்கெளதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்; அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறுமுகவை, ததைந்த
 காஞ்சி, சீர்சால்வெள்ளி, கானுணங்குகடுநெறி, காடுறுகடுநெறி,
 தொடர்ந்த குவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்கைமகளிர்,
 புகன்றவாயம்; இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'நீர் வேண்டியது கொண்மின்'
 என, 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல் வேண்டும்'
 என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்வி
 வேட்பிக்கப் பத்தாம் பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்ப
 பனியையும் கானாராயினார்.

இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்
 இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

*****

'உம்பற்காட்டு வீடு' என்ற வழக்கு இன்றும் உள்ளதென்றும் கூறுவர்
 (Cera Kings by Sri K. G. Seshu Aiyar, p. 14). (6-7.) சீழ்கடனீரும்
 மேல்கடனீரும் ஒருபாலிலே வரும்படி யானைனை நிரைத்துத் தருவித்து
 ஆடி. (8) அயிரை பரைஇ-தன்னாட்டு அயிரை என்னும் மலையில் வாழும்
 கொற்றவைக்கடவுளைத் தன் முன்னோர்போல வழிபட்டு. (10) தன் புரோ
 கிசனான நெடும்பாரதாயனார் தனக்கு முன்னே துறந்து காடுபோக, அதுகண்டு
 தானும் துறவுள்ளம்பிறந்து துறந்து காட்டிலேபோன எ-று. பாரதாயன் —

- (29) குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கட லுடுத்த
 மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
 கைசுமந் தலறும் பூசல் மாதிரத்து
 நால்வேறு நனந்தலை ஒருங்கெழுந் தொலிப்பத்
 5 தெள்ளாயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
 உண்ணாப் பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
 வண்டுது பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
 கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாய்
 அலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
 10 நெஞ்சுமலி உவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர
 மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
 கோடுகூடு மதிய மியலுற் றுங்குத்
 துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்டு
 ஆண்கட. லிறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
 15 கருவி வானந் தண்தளி தலைஇய
 வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
 பரிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே
 கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
 தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
 20 எழுஉநிவந் தன்ன பரேரெறுழ் முழவுத்தோள்
 வெண்டிரை முநீர் வளைஇய உலகத்து
 வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து

பாரத்துவரசன் என்பதன் திரிவு; சாஸனங்களிலும் இவ்வாறே திரிந்து பயிலும்.
 பார்ப்பனி-பிராம்மணி (பார்ப்பணன் மனைவி).

(29) ஷ, ஷ, நான்காம்பத்தின் முதற்பாட்டு. துறை-செந்துறைப்
 பாடாண்பாட்டு. வண்ணம்-ஒழுசுவண்ணம். துக்கு-செத்துக்கு. பெயர்-
 கமழ்குரற்றுழாய். (8)

இதுமுதற் பத்துப்பாட்டும் பாடியவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்.

குத்து:-குருசிலே! உன் மார்பு விரிந்துபரவிய வரைபோலும். உன்
 தோள்கள் எழுஉப் (தம்பம்) போலும். நீதான் உலகிற் பெரும்புகழை நிறுத்த

- வண்டன் அனையைமன் நீயே வண்டுபட
 ஒலிந்த கூந்தல் அறஞ்சால் கற்பின்
 25 குழைக்குவிளக் காகிய ஒண்ணுதற் பொன்னின்
 இழைக்குவிளக் காகிய அவ்வாங் குந்து
 விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளுஞ் சிறந்த
 செம்மீ னனையள்நின் தொன்னகர்ச் செல்வி
 நிலனதூர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு
 30 வியன்பணை முழங்கும் வேல்மு சழுவத்து
 அடங்கிய புடையற் பொலங்கழல் நோன்றாள்
 ஓடுங்காத் தெவ்வர் ஊக்கறக் கடைஇப்
 புறக்கொடை யெறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்
 நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்
 35 சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் தானை
 போர்மிகு குருசில்நீ மாண்டனை பலவே.

காப்பியாற்றுக் காப்பியஞர்.

வண்டன் என்ற சேரனை ஒப்பாய். உன் தேவி அருந்ததியனையவன். உன்
 படைவீரர் புறங்கொடுத்தோடுவோரை எறியார். சின்சேனைகள் பகைவர்க்
 கெல்லாம் பேரச்சம் விளைப்பன. இவ்வாறாக நீ பல்லாற்றானும் மாட்சிமை
 பெற்றனை—என்று சேரற்கு உள்ள சிறப்புக்களையெல்லாம் எடுத்துப் புகழ்ந்த
 வாறு.

குறிப்பு:—(1-10) கடல்மலைநாட்டிலுள்ள மக்கனெல்லாம் கைகளைத்
 தூக்கித் தொழுது வாழ்த்தும் பேரொலி என்கும் சிறைந்தன. அப்போது
 தீர்த்தமாடுதற்கு இது சமயம் என்பதைக் குறிப்பிடும் மணி யொலித்தது. அத
 னைக்கேட்டு, திருமாலிடம் வரம்வேண்டி உண்ணாவிரதமிருந்த மக்கட்குட்டம்
 கடல்துறையில் தீர்த்தமாடலாயினர். பின் திருவனந்தபுரத்துத் திருமாலின்
 சேவகளைத் துதித்து நெஞ்சமலிந்த உவகையோடும் தத்தம் பநினோக்கிச்
 சென்றனர். அப்போது சிலாவைப் பரப்பி உவாமதியமும் தோன்றியது. அந்
 தகைய மதியம்போல நீயும் குடிகட்கு இன்பமூட்டி இயல்கின்றாய்—என்று

- (30) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசில்! நீ
 மாநிரம் விளக்கும் சால்பும் செம்மையும்
 முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
 மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று
 5 துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
 ஈத்தான் ருன இடனுடை வளனுந்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
 எல்லா மெண்ணின் இடுகழங்கு தபுந [கொற்றவா
 கொன்னொன்று மருண்டனென் அடுபோர்க்
 10 நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிடல் துமியப்
 பெருமலை யானையொடு புலங்கெட இறுத்துத்
 தடந்தாள் நாரை படிந்திரை கவரும்
 முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
 பிழையா விளையுள் நாடகப் படுத்து
 15 வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
 பகைவர் தேளத் தாயினுஞ்
 சினவா யாகுதல் இறும்பூதாற் பெரிதே.

கூறப்பட்டிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் திருவணந்தபுரத்தில் இன்றும்
 நிகழும் கடலாட்டாகிய 'ஆரூட்டு' சங்ககாலத்தும் நிகழ்ந்ததென்பது தெரிய
 வருகின்றது. (23) வண்டன்—முன்னேனாகிய ஒரு சேரன்.

(30) ஷை, ஷை, இரண்டாம்பாட்டு. இதவும் அது. பெயர்—கழைய
 மல்சுழனி (18)

குத்து:—குருசில்! நீ சால்பு, செம்மை, ஈகை, வென்றி முதலிய பல
 குணங்களாலும் மாட்சிமைப்பட்டனை. அப் பலகுணங்களும் எண்ணப்புகுமி
 டத்து அனவுகடந்தவையாயிருக்கும். அவற்றுள் ஒன்றனைக் கொன்னே யான்
 வியந்தேன். அவ்வியப்பான குணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்துக்குத்
 தண்டமாக அவர்நாட்டைக் கைக்கொண்டு கொடியரான அப்பகைவரிடம் நீ
 சினவாதொழுகின்றாய். இப்பொறை, எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகா நின்றது—
 எனச் சேரனது பல குணங்களைப் பொதுவாகவும் அவனது பொறையுடைமை
 யைச் சிறப்பாகவும் புகழ்ந்தவாறு. (10) நெடுமிடல்—அஞ்சி என்னும் தலைவன்.

- (31) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்!
வடிமணி யணைத்த பணைமருள் நோன்றூட்
கடிமரத்தாற் களிற்றணைத்து
நெடுநீர துறைகலங்க
5 மூழ்த்திறுத்த வியன்தானையொடு
புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்
வாள்மது லாக வேல்மினை யுயர்த்து
வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
செவ்வா யெஃகம் வளைஇய அகழிற்
10 காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற்
கால்வழங் காரெயில் கருதிற்
போரெதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

- (32) ஒருஉப நின்னை ஒருபெரு வேந்தே!
ஓடாப் பூட்கை ஒன்பொறிக் கழற்கால்

(31) ஷ, ஷ, மூன்றும்பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்
பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகுவண்ணம். தூக்கு—செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும்.
பெயர்—வரம்பில் வெள்ளம் (6)

கருத்து—கொடித்தே ரண்ணல்! இது பெரிதும் வியப்பாயிருந்தது. எயில்
போல அமைந்த சின் படைவெள்ளம் போர்செய்யக் கருதின; போரெதிர்ந்த
படைவேந்தர் பொரமாட்டாமல் உன்முன் நில்லாதோடுவர்; இதுதான் அவ்
வியப்பு—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:—(3) கடிமரம்—காவல்மரம். (3-4) படைவரது கடிமரத்தில்
தம் களிற்றைக் கட்டிதலும், அவர் நாட்டு நீர்சிலைகளை உடைத்தலும் மரபு.

(32) ஷ, ஷ, நான்காம்பாட்டு. துறை—தும்பையரவம். வண்ண
மும் தூக்கும் அவை. பெயர்—ஒன்பொறிக் கழற்கால் (2)

கருத்து—பெருவேந்தே! பரிமா ஊர்ந்து பகையரசர் அழியும்படி வெல்
லும் ஆற்றலுடைய தனிவீரனே! அவ்வாற்றலில் வரும் குறைகளுக்குப் பிறரை
ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச் செய்தலால், போரிடைப் பின்வாங்காத
படைமன்னரும் சின்னையஞ்சி விலகிவிடுவர்—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறு.

இருநிலந் தோயும் விரிநூ லறுவையர்
செவ்வனைய மாஓர்ந்து

- 5 நெடுங்கொடிய தேர்மிசையும்
ஓடை விளங்கும் உருகெழு புகர்நுதற்
பொன்னணி யானை முரண்சேர் எருத்தினும்
மன்னிலத் தமைந்த .....
- மாறா மைந்தர் மாறுநிலை தேய
- 10 முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய ஆர்ப்பெழ
அரசுபடக் கடக்கும் ஆற்றல்
புரைசால் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

- (33) புரைசால் மைந்தநீ ஓம்பன் மாறே
உரைசான் றனவாற் பெருமைநின் வென்றி
இருங்களிற் றியானை இலங்குவான் மருப்பொடு
நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்து
- 5 அளகுடைச் சேவற் கிளைபுகா வாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
அந்தி மாலை விசும்புகண் டன்ன
செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
பேள யாடும் வெல்போர்
- 10 வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

குறிப்பு:-(3) சிலத்திற் படும்படி ஆடையை அணிதல் பெருமிதக்குறிப்ப
தாம். (10) -ஆர்ப்பு-வீரகோஷம். (12) ஓம்பன்மாறு-பாதுகாத்தலால்.

(33) ஷ, ஷ, ஐந்தாம்பாட்டு. துறை-வாகைத்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம்-அது. துக்கு-செந்துக்கு. பெயர்-மெய்யாடுபறந்தலை (6)

கருத்து:—மேம்பாடு மிக்க வீரனே! நின் படை அழிவுபடாதவாறு நீ
அவற்றைப் பாதுகாக்கும் வினைகளைப் புரிந்தமையால், நின் வென்றிகளின்
பெருமை, பிறருதவியாற் பெற்றதன்றித் தன் வலியாற் கொண்டதாய் நின்
னிடத்தே புகழ்ச்சிக்குரியதாக அமைந்தது—என்று சேனது வென்றிச் சிறப்பு
புகூறியவாறு.

- (34) வீயா யாணர் நின்வயி னானே
 தாவா தாகு மலிபெறு வயவே
 மல்ல லுள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து
 செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று
 5 பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
 யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
 மாவும் மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
 பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
 புன்புற எருவைப் பெடைபுணர் சேவல்
 10 குடுமி யெழாலொடு கொண்டுகிழக் கிழிய
 நிலமிழி நிவப்பின் நீள்நிரை பலசமந்து
 உருவெழு கூளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்
 குருதிச் செம்புன லொழுகச்
 செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

- (35) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை
 வாய்மொழி வாயர் நின்புகழ் ஏத்தப்
 பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி
 நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி

(34) ஷ, ஷ, ஆரம்பாட்டு. துறை—கனவழி. வண்ணமும் துக்
 கும் அலை. பெயர்—வாண்மயங்குகடுந்தார் (6)

குத்து:—மனவெழுச்சியோடு பகைவர் செய்த புதிய போரைக் கடந்து,
 அவரது துசிப்படையில் மாவும் மாக்களுமாகிய படுபிணங்களைப் பருந்துகள்
 உண்ணுதற்குக் கீழே இழியவும், பேய்கள் உண்டுமகிழ்ந்து ஆடவும் குருதிச்
 செம்புனலொழுகும்படி செருப்பலவுஞ் செய்குவை. அதனால், நின்வலி நின்
 னிடத்துக், கேடுபடாததாயிருந்தது. நின் போர்வளம் வாழ்க—என்று சேரனது
 வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(35) ஷ, ஷ, ஏழாம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணமும் துக்கும் அலை. பெயர்—வலம்படுவென்றி. (7)

- 5 ஆன்றவிந் தடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்!
 வாஸ்தோய் நல்லிசை உலகமொ டுயிர்ப்பத்
 துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்
 மாயிரும் புடையல் மாக்கழல் புனைந்து
 மன்னெயில் எறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
- 10 தொன்னிலைச் சிறப்பின் நின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
 கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையும்
 நன்றுபெரி துடையையால் நீயே
 வென்றிறல் வேந்தே! இவ் வுலகத் தோர்க்கே.

- (36) உலகத் தோரே பலர்மற் செல்வர்
 எல்லா ருள்ளும்நின் நல்லிசை மிகுமே
 வளந்தலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய
 களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்!
- 5 எயில்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலின்

கருத்து:—நற்குணவமைதியும் பணிவும் உடைய செம்மால்! உறுமை முதலி
 யவற்றால் நடுக்கமுற்ற கீழ்க்குடிகளை மேட்படச் செய்த வலம்படுவென்றியும்
 பகையரசர் எயில்களை அழித்து அவற்றில் வாழும் மறவர்களைப் பிடித்துக்
 கொண்டு நின் நிழலில்வாழும் வீரர்க்குக் கொடுமையில்லையாம்படி வைத்த மாறு
 படாத கோட்பாடும் நீ பெரிதும் உடையை. ஆதலால் வேந்தே! இவ்வுலகத்
 தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு நின் செல்வமும் வாழ்நாளும் வாழ்வனவாகு—
 என்ற சேரனுக்குள்ள குணங்களையெல்லாம் எடுத்தப்புகழ்ந்த அவன்செல்
 வத்தையும் அவனையும் வாழ்த்தியவாறு.

(36) ஷை, ஷை, எட்டாம் பாட்டு. இறவும் அது. பெயர்—பரிசில்
 வெறுக்கை (8)

கருத்து:—களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல்! சேரலர்வேந்தே! பரிசில்
 பெற வருவாரது செல்வம் அனையாய்! பாணர் புகழ்ச்சிக்குரிய நானோலக்கம்
 உடையாய்! வாணுதல்கணவ! வீரசிக்கமே! வானவரம்ப! செல்வர் உலகத்

Handwritten title at the top of the page, possibly a date or document identifier.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script.

Second section of handwritten text, appearing as a separate entry or paragraph.

Third section of handwritten text, possibly a continuation or a separate note.

Final section of handwritten text at the bottom of the page.

Handwritten title or header at the top of the page.

Main body of handwritten text, appearing as a list or series of entries.

(83)

Main body of handwritten text in the middle section, continuing the list or entries.

Bottom section of handwritten text, possibly a continuation or a separate part of the document.

- எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
 பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
 15 சுடர்வீ வாகைக் கடிமுதல் தடிந்த
 தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச் சேரல்!
 புன்கால் உன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
 வறிதுகூட் டரியல் இரவலர்த் தடுப்பத்
 தான்தர உண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து
 20 நீரிமிழ் சிலம்பின் நேரி யோனே
 செல்லா யோதில் சில்வனை விறலி!
 மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
 மெல்லியல் மகளி ரெழில்நலஞ் சிறப்பப்
 பாணர் பைம்பூ மலைய இனையர்
 .25 இன்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
 நெஞ்சமலி உவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
 தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
 பாக ரேவலின் ஒன்பொறி பிசிரக்
 காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா னவீர்கடர்
 30 அழல்விடுபு மரீஇய மைந்தின்
 தொழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

பின்பு, சில்வனைவிறலி! நீ அவன்பாற் பரிசில்பெறச் செல்லாயோ— எனச்
 சேரனது கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:— (13) எழுமுடி—பகையரசரின் ஏழுகிரீடங்களாற் செய்த
 சேரன்அணிந்த மாலை. (14-16) “குடாஅது, இரும்பொன் வாகைப் பெருந்
 துறைச் செருவில், பொலம்பூண் நன்னன் பொருதுகளத் தொழிய, வலம்படு
 கொற்றந் தந்த வாய்வாட், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்” என அக
 நானூற்றுள் (188) வருவது ஒப்பிடத்தக்கது.

பதிகம்

- (39) ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு
 வேள்ஆவிக் கோமான்
 பதுமன் தேவி யின்ற மகன்முனை
 பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்து
 5 ஊழி னாகிய உயர்பெருஞ் சிறப்பிற்
 பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ
 உருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயில் நன்னனை
 நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்தவன்
 பொன்படு வாகை முழுமுதல் தடிந்து
 10 குருதிச் செம்புனல் குஞ்சரம் ஈர்ப்பச்
 செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்
 துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்
 களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலைக்
 காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம் ; கமழ்குரற்றுழாய், கழையமல்கழனி, வரம்பில்
 வெள்ளம், ஒண்பொறிக்கழற்காய், மெய்யாடுபறந்தலை, வாண்
 மயங்குகடுந்தார், வலம்படுவென்றி, பரிசிலர்வெறுக்கை, ஏவல்
 வியன்பணை, நாடுகாணவீர்சுடர்; இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: நாற்பது நூறாயிரம்பொன் ஒருங்கு
 கொடுத்துத் தான் ஆள்வதெற் பாகங்கொடுத்தான் அக் கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு
 வீற்றிருந்தான்.

குறிப்பு:— (6) பூழிநாடு—கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகக் கூறப்படும். இது, சேரநாட்டின் ஒருபகுதியாம். இது மலபார்ஜில்லா, பொன்னாணித்தாலாகாவில் அடங்கியதென்பர் (Malabar Manual, Vol. I, p.p. 647, 668).

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்

- (40) புணர்புரி நரம்பின் தீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யாழ் இனையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும்
கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்
5 காவிற் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ லினையர் கடவுட் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழுஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு
வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்
10 மாயிருஞ் சென்னி அணிபெற மிலைச்சிச்
சேள ருற்ற செல்படை மறவர்
தண்டுடை வலத்தர் போரெதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறும்
மழைபெயல் மாறிய கழைதிரங் கத்தம்
15 ஒன்றிரண் டலபல கழிந்து துண்தேர்
வசையில் நெடுந்தகை! காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
வஞ்சின முடித்த ஒன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து
20 வெவ்வ ரோச்சம் பெருகத் தெவ்வர்

(40) ஷ, ஷ, ஐந்தாம்பத்தின் முதற்பாட்டு. துறை—காட்சிவாழ்த்து-
வண்ணம்—ஒழுக்குவண்ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—சுடர்வீவேங்கை
(8). இதுமுதற் பத்துப்பாட்டும் பாடியவர் பரணர்.

கருத்து:—நெடுந்தகைய! களிறுகளின் பிளிற்றோசையுடையதும், மழை
யற்று வறண்டதுமான மலைகளின் கடுவழிகளைக் கடந்து சின்னைக் காண
வேண்டி யான் வந்தேன், பகைவரை அழிப்பதற்காகப் பனிக்கடலில் உழந்த
சின் தான்கள் அவ் வழந்த வருத்தத்தினின்றும் நீங்குமோ!—எனச் சேரன்
தன்வேலை ஏவிக் கடல்பிறக்கோட்டிய வென்றியைச் சிறப்பித்தவாறு.

குறிப்பு:—(1—10) கூத்தருள் இனையவர் மலையிடையில் கடவுளை
வாழ்த்தும் ஒலியைப் புலியின்முழக்கம் என்று எண்ணிய களிறு, பூத்துசின்ற

மிளகெறி யுலக்கையின் இருந்தலை யிடித்து
 வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பின்
 எடுத்தே நேய கடிப்புடை வியன்கண்
 வலம்படு சீர்த்து யொருங்குட னியைந்து
 25 காலுனைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுனைக்
 கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தநின்
 படுந்திரைப் பனிக்கட லுழந்த தாளே.

(41) இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழல்
 மீன்தேர் கொட்பிற் பனிக்கயம் மூழ்கிச்
 சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளுசி
 நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின்
 5 அம்புசேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
 தும்பை குடாது மலைந்த மாட்சி
 அன்றோர் பெரும! நன்னுதல் கணவ!
 அண்ணல் யானை அடுபோர்க் குட்டுவ!
 மைந்துடை நல்லமார்க் கடந்து வலந்தரீஇ
 10 இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்
 சாந்துபுறத் தெறிந்த தகம்புதுளங் கிருக்கைத்
 தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்டம்

வேங்கைமரத்தைப் புலியெனக் கருதிச் சிதைத்தது என்க. (11—13) வேங்கையைப் பிளந்து அதன்கிளையைத் தலையில் ஏந்திக்கொண்டு பிளிறும் களிற், தண்டாயுதந்தாங்கிப் பேர்ரேற்றுச் செல்லும் வீரர்போன்றது எ—று.

(41) ஷ, ஷ, இரண்டாம்பாட்டு. துறை—செந்தறைப் பாடாண் பாட்டு. வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—தகம்புதுளங்கிருக்கை (11).

கருத்து:—வீரர்பெருமானே! நன்னுதல்கணவ! அண்ணல்யானை அடு போர்க்குட்டுவ! வெற்றிவீரார்க்கு இன்சுவைமதுவையும் ஈகையால் மகிழ்ச்சியையும் அளித்ததோடு, கோடியர்களை வாழும்படி அவர்க்கு நீ கொடுத்த

- ஓம்பா ஈகையின் வண்மகிழ் சுரந்து
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ ஆடியல்
15 உளையவீர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள அரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணியர்
ஒளிறுநிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிறூர்ந்து
20 மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தநின்
தேரொடு சுற்ற முலகுடன் மூய
மாயிருந் தெண்கடல் மலிதிரைப் பெளவத்து
வெண்டலைக் குருஉப்பிசி ருடையத்
தண்பல வருஉம் புணரியிற் பலவே.

- (42) கவரி முச்சிக் கார்வீரி கூந்தல்
ஊசல் மேவற் சேயிழை மகளிர்
உரல்போற் பெருங்கால் இலகுவாள் மருப்பிற்
பெருங்கை மதமாப் புகுதரின் அவற்றுள்
5 வீருந்தின் வீழ்பிடி எண்ணுமுறை பெருஅக்
கடவுள் நிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை
வடதுசை யெல்லை இமய மாகத்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை அரசர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய ஆர்ப்பெழச்
10 சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த

உயர்ந்த குதிரைகளை எண்ணுமிடத்து அவை கடலலைகளினும் பல என்ற
அவன் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறு.

(12) ஷ, ஷ, மூன்றும்பாட்டு. துறை—இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அவை. பெயர்—ஏறுவேணி (33).

*குத்து:—வடவிமயமும் தென்குமரியும் எல்லையாக இவற்றின் இடையி
லுள்ள அரசர்களைப் போரில்வென்று அவர்நாட்டின் பழைய அழகுளை
அழித்த குட்டுவ! பெரிய வறட்காலத்தினும், மேகம் முழக்கத்துடன் மழைந்
துளிகளைச் சொரிந்தாற்போலத் தன்னையடைந்தவர்கள் நிரம்ப உண்ணும்

- போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ !
 இரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக்
 குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் துகழ
 அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும்
 15 அருஞ்செலற் பேராற் றிருங்கரை யுடைத்துக்
 கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
 வரைவி லதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்து
 ஆர்கலி வானந் தளிசொரிந் தாஅங்கு
 உறுவ ரார ஓம்பா துண்டு
 20 நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
 ஆடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குரற்
 பாடு விறலியர் பலபிடி பெறுக
 துய்வீ வாகை நுண்கொடி உழிஞை
 வென்றி மேவல் உருகெழு சிறப்பிற்
 25 கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பெறுக
 மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
 கண்டி நுண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்தும்
 அகவலன் பெறுக மாவே என்றும்
 இகல்வினை மேவலை யாகலிற் பகைவரும்
 30 தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொனை முழவின்
 தொலையாக் கற்ப!நின் நிலைகண் டிகுமே
 நிணஞ்சுடு புகையொடு கனல்சினந் தவிராது
 நிரம்பகல் பறியா ஏரு வேணி
 நிறைந்து நெடிதிராத் தசும்பின் வயிரியர்
 35 உண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்
 வண்கை வேந்தே!நின் கலிமகி ழானே.

படியும், கட்பினர் வேண்டிய அணிகலன்களைப்பெறவும் வழங்கினே. இவற்றோடு,
 'பாடிவரும் விறலியர் பலபிடிசுளையும் பெறுக, போர்வெற்றிபெற்ற வீரர்கள்
 மதக்களிறுகளைப் பெறுக. பூண்பிடித்த நுண்கோலைக் கையிற்கொண்டு களம்
 வாழ்த்தும் பாணர் குதிரைகளைப் பெறுக' என்றுகூறிப் போர்ச்செயல்களில்
 மூண்டிளிற்றும் உனது பகைவரும் புகழும் பெருவிலையை, வயிரியர்க்கு வேண்டிய
 வளவு அளிக்கும் கள்ளின்கொடையுடைய உன் மகிழ்ச்சியாரவரத்தின்கண்ணே
 கண்டேன்—என்று சேரனது செல்வமகிழ்ச்சி கூறியவாறு.

- (43) நிலம்புடைப் பன்னஆர்ப் பொடுவிசம்பு துடையு
 வாஸ்தோய் வெல்கொடி தேர்மிசை நுடங்கப்
 பெரிய வாயினும் அமர்கடந்து பெற்ற
 அரிய வென்றோ தோம்பாது வீசிக்
 5 கலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கனவினுங்
 களைகென அறியாக் கசடில் நெஞ்சத்து
 ஆடுநடை யண்ணல்! நிற்பாடுமகள் காணியர்
 காணி வியரோநிற்புகழ்ந்த யாக்கை
 முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றொடை
 10 நுண்கொடி உழிஞை வெல்போர் அறுகை
 சேன னாயினுங் கேளென மொழிந்து
 புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்கு
 அரண்கள் தாவுறீஇ அணங்குநிகழ்ந் தன்ன
 மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு
 15 நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுதல் தடிந்து
 முரசசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
 ஒழுகை உய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
 வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை
 கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை
 20 முரசடைத் தாயத் தரசுபல ஓட்டித்

(43) ஷ, ஷ, நான்காம்பாட்டு. துறை-செந்துறைப் பாடாண்
 பாட்டு. வண்ணமுந் துக்கும் அவை. பெயர்-நோய்தபுநோன்றொடை (9).

கருத்து:- போரில்வல்லவனான அறுகை என்ற தலைவன் 'சேய்மையில்
 உள்ளவனாயினும் தனக்கு நட்பினன்' என்று கூறி, பகைவனான மோகூர்
 மன்னனால் அவன் அஞ்சியொளிக்கும்படி நேர்த்த துயர் நீங்கும்வண்ணம்,
 அம்மன்னனுடன் பொருது அவனது முரசத்தைக் கைப்பற்றியும், வஞ்சினம்
 கூறி அவனது காவன்மரமான வேம்பின் அடிமுதலைத் தனக்கு முரசசெய்
 தற்கு ஏற்றபடி துண்டங்களாகத் தறிப்பித்தும், அத்துண்டங்களை வண்டி
 களில் ஏற்றி அம்மோகூர்மன்னன் யானைகளையே எருதுகளாகப் பூட்டி இழுப்
 பித்தும், போர்க்களத்தில் வெற்றியாற்பெற்ற பொருள்களின் அருமைநோக்கா
 மல் வேண்டியவர்களுக்கு வீசியும் போந்த அண்ணலே! சின்னைப் பாடும்
 பாண்மகள், சிரம்பிய மெய்வலி தங்கியதும் நோயற்றதும் வீரர்புகழ்ச்சிக்
 குரியதுமான சின்யாக்கையை என்றும் காண்பானாக. பகையரசரை வென்று

கடல்பீறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்.

துளங்குநீர் வியலகம் ஆண்டிவனது கழிந்த
மன்னர் மறைத்த தாழி
வன்வி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

94052

- (44) பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகளர் தூணிப்
புற்றடங் கரவின் ஒடுங்கிய அம்பின்
ஓசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்
களிறெறிந்து முரிந்த கதுவாய் எஃகின்
5 விழுமியோர் துவன்றிய அகன்கண் நாட்பின்
எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல்!
குண்டுக ணகழிய மதில்பல கடந்து
பண்டும் பண்டுந்தாம் உள்ளழித் துண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை அருப்பத்துக்
10 கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
நிலம்பெறு திணிதோ ஞயர ஓச்சிப்
பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
சோறுவே நென்ன ஊன்றுவை யடிசில்
ஒடாப் பீட ருள்வழி இறுத்து
15 முள்ளிடு பறியா ஏணித் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்தோல்
அணைய பண்பிற் றுணை மன்னர்

உலகத்தை இனிதாண்டு இறந்த மன்னரைக் கவித்த தாழிகளையும் வன்னி
மரமுள்ள மன்றத்தையும் உடைய இடுகாடு உன் யாக்கையைக் காணுதொழிவ
தாக—என்று, நெடுங்காலம் வாழுமாறு சேரனை வாழ்த்தியவாறு.

(44) ஷ, ஷ, ஐந்தாம் பாட்டு. துறையும் வண்ணமும்
தாக்கும் அவை. பெயர்—ஊன்றுவையடிசில் (13).

கருத்து:—எழுமுடியாரத்தை மார்பிலணிந்த வேந்தே! பகைவரின் மதி
லரண்கள் பலவற்றையும் வென்று கைப்பற்றி, வீரர்விறைந்த போர்க்களத்தில்
பிணங்களின் பரப்பிடையே தோளோச்சித் துணங்கைக்கூத்தாடியும், தன்
புறங்கொடா வீரர்க்கெல்லாம் தனக்குரிய ஊன்றுவை அடிசிலாகிய பெருஞ்

இலியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை
 மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
 20 விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சுல்
 வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு
 முழங்குதிரைப் பரிக்கடல் மறுத்திசி னேரே.

(15) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்
 சுடர்நிமிர் அவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்
 திறல்விடு திருமணி இலங்கு மார்பின்
 வண்டுபடு கூந்தல் முடிபுனை மகளிர்
 5 தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
 பணியா மரபின் உழிஞை பாட
 இனிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்
 சுரம்பல கடவுங் கரைவாய்ப் பருதி
 ஊர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்
 10 பல்செருக் கடந்த கொல்களிற் றியானைக்.
 கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட்டு
 உடைதிரைப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய
 வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்
 செல்குவ மென்றார் பாடுபு பெயர்ந்தே.

சேற்றை ஒக்க உண்ணும்படி உதவியும், கடலுள் வேலையேற்றிச் சென்று
 'பகையழித்தலாகிய வினையைக் கடலிடையிற் செய்தல் அரிது' என்று கூறப்
 படுவதை மறுத்தும் போந்த அரசர் கிண்ணப்போல இனி யாவர் உளர்? முன்
 னும் இத்தகையோர் இல்லை—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு

(16) ஷ, ஷ, ஆரூம் பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும்
 அவை. பெயர்—கரைவாய்ப்பருதி (8).

கருத்து:—இழைகுழைமலை முதலியன அணிந்துவிளங்கும் பாண்சாதி
 மகளிர் பேரியாழில் பாலைப்பண்ணை அமைத்து, பகைவரது எயிலை வளைக்கும்
 குட்டுவனது உழிஞைச்செயலைப் பாட, அவரை இனிதுபேணித் தன் இன்முக

(46) அட்டா னானே குட்டுவன் அடுதொறும்
 பெற்றா னாரே பரசிலர் களிதே
 வரைமிசை இழிதரும் அருவியின் மாடத்து
 வளிமுனை அவர்வருங் கொடிநாடக்கு தெருவிற்
 5 சொரிசுரை கவரும் நெய்வழி புராலிற்
 பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல
 நன்னுதல் விறலியர் ஆடும்
 தொன்னகர் வரைப்பினவன் உரையா னவே.

(47) பைம்பொற் றுமரை பாணர்ச் சூட்டி
 ஒண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டி
 கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்

மும் அளித்தலால், கடல்கலங்கும்படி வேலையேற்றிப் பகைவரது அரண்
 வலியை அழித்து வெற்றிப்புகழ்பெற்ற அக்குட்டுவனைக் கண்டோர் அவனைப்
 பாடியபின் மீண்டுசெல்வோம் என்று கருதார்—என்று சேரனது வென்றிச்
 சிறப்புக் கூறியவாறு.

(46) ஷ, ஷ, ஏழாம்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் தூக்கும்
 அவை. பெயர்—கன்னுதல்விறலியர் (7).

கூத்து:—குட்டுவன் பகைவரை அழித்தவினின்றும் ஒழியான். அவ்வாறு
 அழிக்குந்தோறும், அப் பகைப்புலத்தினின்று கவர்ந்த யானைகளைப் பெறுவ
 தைப் பரிசிலர் ஒழியார். மலையருவிகன்போலக் கொடிகள் அசையும் மாட
 வீதிகளிலே பாண்டில்விளக்கின் பெருஞ்சுடர் ஒளிவீச இரவில் கன்னுதல்
 விறலியர் ஆடும் அவனது கரவெல்லையுள் அவனைப்பற்றிய புகழ்ச்சியுரை
 களும் ஒழியாவாயின—என்று சேரனது கொடையையும், அக்கொடைக்கு
 வருவாயாகிய பகைவரையழித்தலையும் உடன்கூறியவாறு.

(47) ஷ, ஷ, எட்டாம் பாட்டு. துறை—இயன்மொழிவாழ்த்து-
 வண்ணமும் தூக்கும் அவை. பெயர்—பேரெழில்வாழ்க்கை (15)

கூத்து:—பாணர்க்குப் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூட்டியும் விறலியர்க்கு
 முத்தாரங்களைப் பூட்டியும் அழியாப்புகழை சிறவி, கடனீரிலே புகுந்து அதன்

- கடலோ ஓழந்த பனித்துறைப் பரதவ!
 5 ஆண்டுநீர்ப் பெற்ற தாரம் ஈண்டிவர்
 கொள்ளாப் பாடற் கெளிதிரின் ஈயுங்
 கல்லா வாய்மையன் இவனெனத் தத்தங்
 கைவ வினையர் நேர்கை நிரைப்ப
 வணங்கிய சாயல் வணங்கா ஆண்மை
 10 முனைசுடு கனையெரி எரித்தலிற் பெரிதும்
 இதழ்கவி னழ்ந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்
 பல்பொறி மார்ப!நின் பெயர்வா ழியரோ
 நின்மலைப் பிறந்து நின்கடல் மண்டும்
 மலிபுனல் நிகழ்தருந் தீநீர் விழவிற்
 15 பொழில்வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கை
 மேவரு சுற்றமொ டுண்டிரிது நுகருந்
 தீம்புன லாய மாடுங்
 காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே

(48) யாமுஞ் சேறுகம் நீயிரும் வம்மின்
 துயலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறவியர்
 கொனைவல் வாழ்க்கைநுங் கினையிரி துணீஇயர்

கண்ணே உழந்த கடற்றுறைக்குரிய பரதவனே! அக்கடலில் அரிதிற்பெற்ற பண்டங்களைத் தரம்போதாதார் பாடுகின்ற மணங்கொன்னாப் பாடற்கும் எளிதிலேகொடுக்கும் பேதை இவன் என்று பிறர் இழித்துக்கூறாதற்கேற்ப, தத்தம் தொழிலில்வல்ல இனையர்க்கு ஏற்ற கைசிறையக் கொடுப்பவனே! மகளி ரிடம் வணங்கிய மென்மையையும் பகைவரிடம் வணங்காத ஆண்மையையும் உடையோய்! நீர்விழாவில் வேணிற்காவத்திலே சுற்றத்தோடு பொழிலில் வதித்து உண்டுமகிழும் செல்வவாழ்க்கையுடைய மக்கட்கூட்டம், தீம்புனலில் ஆடும் காஞ்சியம்பெருந்துறையில் உள்ள மணலினும் நின்பெயர் பலகாலம் வாழ்வதாக—என்று சேரனை வாழ்த்தியவாறு.

குறிப்பு:—'பரதவன்' என்றும், 'கல்லாவாய்மையன்' என்றும் (4, 7) கூறியவை பழிப்பதுபோலப் புகழ்புலப்படுத்தும் அணிவகை. காஞ்சி—கொங்கு காட்டதோர் நதி; நொய்யல் என்பர் இக்காலத்தார்.

(48) ஷ, ஷ, ஒன்பதாம் பாட்டு. துறை—விறவியாற்றுப்படை. வண்ணமும் தூக்கும் அவை. பெயர்—செங்கைமறவர் (10).

சூத்து:—வேந்தரும் வேளிரும் தன்னுடன் சேர்ந்து வஞ்சினம் கூற, அத் துணைவலியால் செருக்கி நால்வகைப்படைபுடன் திரண்டுவந்த மோகர் மன்

- களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க
 5 ஒளிறுகொடி நடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
 எஃகுதுரந் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்
 வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரும் ஒன்றுமொழிந்து
 மொய்வளஞ் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர்
 வலம்படு குழுஉநிலை அதிர மண்டி
 10 நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்
 நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி
 மழைநாட் புனலின் அவற்பரந் தொழுகப்
 படுபினாம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து
 படுகண் முரசம் நடுவட் சிலைப்ப
 15 வளனற நிகழ்ந்து வாழுகந் பலர்படக்
 கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த
 பெருஞ்சினக் குட்டுவற் கண்டனம் வரற்கே.

- (49) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பரிப்பக்
 கான்மயங்கு கதமுறை ஆலியொடு சிதறிக்
 கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
 வளங்கெழு சிறப்பின் உலகம் புரைஇச்
 5 செங்குணக் கொழுஞ்சு கலுழி மலிர்நிறைக்

எனது சேனைகள் நடுங்கும்படி தாக்கி, படுபினங்கள் குவியும்படி போரிலே
 பாழ்பல செய்து, அவனது காவல்மரமான வேம்பினைத் தறித்த குட்டுவனைக்
 கண்டெருவதற்காக யாமும் செல்வேம். விறலியரே! நம் கிணையினர் இனிது
 உண்பார்களாக; நீயிரும் உடன் வருதிர்—என்று சேரனது வரையா ஈகை
 கூறியவாறு.

(49) ஷ, ஷ, பத்தாம் பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்
 பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுக்குவண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும். துக்கு—செந்
 துக்கு. பெயர்—வெருவருபுனற்சூர் (11).

குத்து:—நாடு வளம்பொழிய உலகத்தைப் புரந்து மேர்செழக்காகச்
 செல்லும் சாவிரியோடு ஆன்பொருளையும் குடவறறம் ஆகிய மூன்றகதிகளும்

- காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு
 மூன்றுடன் கூடிய கூட லனையை
 கொல்களிற்று, உரவுத்திரை பிறழ அவ்வில் பிசிரப்
 புரைதோல் வரைப்பின் எஃகுமீன் அவீர்வர
 10 வீரவுப்பணை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க்கு
 அரண மாகிய வெருவரு புளற்றூர்
 கல்மிசை யவ்வும் கடலவும் பிறவும்
 அருப்ப மமைஇய அமர்கடந் துருத்த
 ஆள்மலி மருங்கின் நாடகப் படுத்து
 15 நல்லிசை நனந்தலை இரிய ஒன்றார்
 உருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு
 வண்ணம் நீவி வகைவனப் புற்ற
 வரிஞ்மி றிமிரு மார்புபிணி மகளிர்
 விரிமென் கூந்தல் மெல்லணை வதிந்து
 20 கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
 பொழுதுகொள் மரபின் மென்பிணி அவிழ
 எவன்பல கழியுமோ பெரும! பன்னாள்
 பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்
 பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது
 25 கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
 பீடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

சேரும் முக்கடலை நீ ஒத்துன்னாய். சின் துசிப்படையாகிய அஞ்சத்தக்க
 புனல்வெள்ளத்தைக்கொண்டு பகைவரது சினத்தி அவியும்படி சிரப்பினை
 ஆதலால், யான் சின்னை ஒன்று கேட்கின்றேன். பகைவலியின் கடுமையால்
 பாசறையில் தங்கி அப்படைச்செல்வத்திலே பழகிய சின்கண்கள் இடையே
 அழகிய மகளிர் முயக்கத்தும் போதுபோக்கலால், அக்களைப்பில் அரிதில்
 உண்டான சிறுதுயிலையும் போர்க்குரிய வாச்சியஒலிகள் கலைத்து எழுப்பிவிடு
 கின்றன. பெருமானே! இவ்வாறாக உனக்கு நான்கன்பலவும் கழிவதேனோ?
 கூறவாயாக—என்று சேரனது காமவேட்கையிற் போர்வேட்கையை யிருத்துக்
 கூறியவாறு.

பதிகம்

- (50) வடவ ருட்கும் வானரோய் வெல்கொடிக்
 குடவர் கோமான் நெடுஞ்சேர லாதற்குச்
 சோழன் மணக்கிள்ளி யின்றமகள்
 கடவுட் பத்திரிக் கற்கோள் வேண்டிக்
 5 கானவில் கானங் கணையிற் போகி
 ஆரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை
 இன்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி
 இனந்தெரி பல்லாள் கன்றொடு கொண்டு
 மாறா வல்வி லிடும்பிற் புறத்திறுத்து
 10 உறுபுலி யன்ன வயவர் வீழ்ச்
 சிறுகுரல் நெய்தல் வியலூர் நூறி
 அக்கரை நண்ணிக் கொடுகூ ரெறிந்து
 பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்
 முழாரை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி
 15 வர்லிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்
 பல்விருங் கூந்தல் முரற்சியாற்
 குஞ்சர வொழுகை பூட்டி வெந்திறல்
 ஆராச் செருவிற் சோழர்குடிக் குரியோர்
 ஒன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறுத்து
 20 நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்துக்
 கெடலருந் தானையொடு
 கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைக்
 கரண மமைந்த காசறு செய்யுட்
 பரணர் பாடினார் பத்துப் பாட்டு.

குறிப்பு:— (4) கடவுட்பத்திரிக்-கண்ணகி. (9) இடும்பில்-இடும்பாத
 வனம். புறம்-அவ்விடம். (15) வால் இறை கழித்த மகளிர் - அப் பழையன்
 மகளிர். (16) கூந்தல்முரற்சி-அவர்கூந்தலை அரிந்து திரித்த கயிறு. (17)
 குஞ்சரவொழுகை பூட்டியது, தான் தறிப்பித்த அப் பழையன்வேம்பினை
 ஏற்றிக்கொண்டு போதற்கு. (18) குடிக்கு உரியோர்-அரசிற்கு உரியார்.

அவைதாம்: சடர்வீவேக்கை, தசம்புதுளங்கிருக்கை, ஏரூவேணி, நோய்தபுநோர்ஞுடை, ஊன்றுவையடிசில், கரைவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விறலியர், பேரெழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார்—இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்:-உம்பற்காட்டுவாரியையும்* தன்மகன் குட்டுவன்சேரலையும் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

- (51) தாவில் நன்பொன் தைஇய பாவை
 வின்தவழ் இளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன
 மிகுகவின் எய்திய தொகுசுரல் ஐம்பாற்
 கிளையரில் நாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற
 5 முனையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்
 நயவன் தைவருஞ் செவ்வழி நல்யாழ்
 இசையோர்த் தன்ன இன்திங் கிளவி
 அணங்குசால் அரிவையை நசைஇப் பெருங்களிற்று
 இனம்படி நீரிற் கலங்கிய பொழுதிற்
 10 பெறருங் குரையள் என்னாய் வைகலும் ;
 இன்ன அருங்கரம் நீந்து நீயே
 என்னை இன்னற் படுத்தனை மின்னுவசிபு
 உரவுக்கார் கடுப்ப மறவி மைந்துற்று

*உம்பற்காட்டு வாரி-உம்பற்காட்டு வருவாய்.

(51) அகநானூறு, 212. அல்லகுறிப்பட்டு நீங்குந் தலைமகன் தன் நெஞ்சின நெருங்கிச்சொல்லியது.

கருத்து:— நெஞ்சமே! அறவிய அணங்கொத்த அரிவையை விரும்பி நீ கலங்கிவின்றபோது, பெறுதற்கரிபன் அவன் என்று கருதாது கொடிய இச்சுர நெறிமை சித்தமும் கடக்கும்படிசெய்து என்னைப் பெருந்துன்பத்துக்கு உள்

- 15 விரவுமொழிக் கடடூர் வேண்டுவழிக் கொளீஇப்
படைநிலா விலக்குங் கடல்மருள் தானை
மட்டவீழ் தெரியல் மறப்போர்க் குட்டுவன்
பொருமுரண் பெருஅது விளக்குசினஞ் சிறந்து
செருச்செய் முன்போடு முநீர் முற்றி
ஓங்குதிரைப் பெளவம் நீங்க ஓட்டிய
20 நீர்மர்ண் எஃகம் நிறத்துச்சென் றபூந்தக்
கூர்மதன் அழியரோ நெஞ்சே! ஆனது
எளிய எல்லோட் கருது
வீளியா எவ்வந் தலைத்தந் தோயே.

பரணி

- (52) இருப்புமுகஞ் செறித்த ஏந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மு வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் பமைந்த
5 குருதிப் பலிய முரசமுழக் காக
அரசராப் பனிக்கும் அணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக

னாக்கினை. எளியன் அல்லாதவனை இவ்வாறு எளிதானாக நினைத்து நீங்காத
துன்பம் விளைத்தலால் கடலைப் பிறக்கிடும்படி ஓட்டிய குட்டுவனது வேல் உன்
நெஞ்சினும் பாய்ந்து அழுந்த, அதனால் உன் செருக்கு அழியதாக-என்று தன்
நெஞ்சினை நோக்கிக் கடிந்துகூறியவாறு.

குறிப்பு:—(14) கடடூர்-பாசறை. (16) குட்டுவன்-செங்குட்டுவன்.

(52) புறநானூறு, 389. திணை—வாளை. துறை—மறக்களவழி;
ஏர்க்களவுருவகமுமாம். [மறக்களவழியாவது அரசனை உழூர் வேளாளஞ்சு
சிறப்பித்துச்சொல்லுதல். ஏர்க்கள உருவகமாவது-போர்க்களத்தை ஏர்க்கள
மாக உருவகஞ்செய்தல்.]

குறிப்பு:—(1—15) யானை மேகமாகவுர், வாஸ்கன் மின்னாகவும், முரசு
சொலி மேகமுழக்காகவும், புரவிகள் காற்றாகவும், அம்புகள் மழைத்துளியாக

- வீசைப்புறு வல்வீல் வீங்குநா னுகைத்த
 கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
 10 ஈரச் செறுவயிற் றேரே ராக
 விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டின்
 செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு பைஞ்சாற்
 பிடித்தெறி வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி
 வீழ்த்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
 15 பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்பு
 கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
 பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
 பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள!
 தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
 20 வேய்வை காணா வீருந்திற் போர்வை
 அரிக்குரற் றடாரி உருப்ப ஒற்றிப்
 பாடி வந்திசிற் பெரும! பாடான்று
 எழ்வி தோயும் இமிழிசை யருவிப்
 பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
 25 ஓடை நுதல ஒக்குத லறியாத்
 துடியிடைக் குழவிய பிடியிடை மிடைந்த
 வேழ முகவை நல்குமறி
 தாழா ஈகைத் தகைவெய் யோயே.

பரனர்

வும், போர்க்களம் ஈரமுடைய வயலாகவும், தேர்ப்படை ஏராகவும், சாய்க்கப்
 பட்ட தலைகள் பைங்கதிராகவும், பிணக்குவியல் நெற்பொலியாகவும்—போர்க்
 களம் ஏர்க்களமாக உருவகிக்கப்பட்டமை காண்க.

கருத்து:—போர்க்களம்பொலிய வீற்றிருந்த பெருவள்ளலான வேந்தே!
 தடாரிப்பறையை இசைத்துக்கொண்டு உன்னைப் பாடிவந்தேம். கன்றோடு
 கூடிய பிடிகளுடன் வேழத்தையும் எங்கட்குப் பரிசில் அளிப்பாயாக—என்று
 ஏர்க்களம்பாடும் பொருநர்குற்றாகச் செங்குட்டுவனைப் பாடியவாறு.

(53) மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் திமயத்து
 வானவர் மருள மலைவீற் பூட்டிய
 வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
 வீளங்கில வந்து வெள்ளி மாடத்
 5 திளங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்

(53) சிலப்பதிகாரம், வஞ்சிக்காண்டம், காட்சிக்காதை. சேரன் செங்குட்டுவனுடைய இளவலான இளங்காவடிகள் அருளிச்செய்தது. இக்காதை முதல் வரந்தருகாதைமுடிய உள்ளவை, இப்பெரியார் இயற்றியனவாகும்.

குறிப்பு:-[முன்வரலாறு:-] கண்ணகி, தன் கணவனான கோவலனை ஊழ்வினையும் அறியாமையும் காரணமாகப் பாண்டியன் கொல்வித்தபின், அவன் அப்பாண்டியன்முன் சென்று வழக்காடி அவன்செய்த அறியாததை அவனுக்குத் தெளிவித்தாள். தன் தவற்றை உணர்ந்ததும் பாண்டியனும் அவன்தேவியும் உயர்நீத்தனர். மதுரைமாநகரும் கண்ணகியின் சேற்றத்தியால் எரிக்கப்பட்டது. இவை சிகழ்ந்தபின், கண்ணகி கணவனை இழந்த பெருந்துயரோடு வையைக் கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று, நெடுவேள்குன்றத்தின்மேல் ஏறி அங்கிருந்த ஒரு வேங்கைமரத்தின்கீழே சின்ராள். அப்போது மலைவேடுவர் சிலர் அவளை அணுகி 'நீவிர் யாவிர்' என்று உசாவ, 'மணமதுரையோடு அரசுகேடுற வல்வினைவந்து உருத்தகாலேக் கணவனையங்கு இழந்துபோந்த கடுவினையேன் யான்' என்றாள். இதுகேட்ட மலைவாணர் அச்சத்தோடு கண்ணகியை வணங்கிசின்றபோது, தேவர்குழாம் ஆங்குவந்து, அங்கிருந்தவர் கண்முன்பே அவன்கணவனை அவளுக்குக் காட்டி அவளையும் உடனழைத்துக்கொண்டு விண்ணுலகஞ் செல்வாராயினர். இந்த அற்புதசிகழ்ச்சியை நேரிற்கண்டு வியந்த வேடுவர் 'இத்தேவி நம் பெருங்குலதெய்வம் ஆவள். இவன்பொருட்டு குரவைக் கூத்து ஆடிக் கொண்டாடுவோம்' என்று தம்மவரையெல்லாம் ஒருங்கழைத்துக் கூத்தம் பாட்டும் சிகழ்த்தி, 'வைகலும் வாழியர், வில்லெழுதிய இமயத்தொடு, கொல்லி யாண்ட குடவர் கோவே' என்று தம் நாட்டரசனான சேரர்பெருமானை வாழ்த்தினர். இங்கு இவ்வாறாக.

[கண்ணகியின் வரலாற்றிந்த செங்குட்டுவன் அப்பத்தினியின் படிவஞ்சமைத்தற்குரிய சிலையை இமயத்தினின்றும் எடுத்துவர எண்ணியது.]

குத்து:- இமயவரம்பன்-நெடுஞ்சேரலாதன் தோன்றலாகிய செங்குட்டுவன் வஞ்சியிலுள்ள இலவந்திகை வெள்ளிமாடம் என்ற மாளிகையில் தன்தேவி இளங்கோவேண்மாளுடன் வசித்துவந்த காலையில், மலைவளத்தைக்

- துஞ்சா முழவின் அருவி ஒலிக்கும்
 மஞ்சுகுழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்
 பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி
 வஞ்சி முற்றம் நீங்கிச் செல்வோன்
- 10 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு
 விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்
 பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பும்
 இலங்குநீர்த் துருத்தியும் இளமரக் காவும்
 அரங்கும் பள்ளியும் ஒருங்குடன் பரப்பி
- 15 ஒருநூற்று நாற்பது யோசனை விரிந்த
 பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
 கோங்கம் வேங்கை தூங்கினார்க் கொன்றை
 நாகந் திலகம் நறுங்கா மூரம்
 முதிர்பூம் பரப்பி னொருகுபுன லொளித்து
- 20 மதுகர ன்ரிமிருடு வண்டினம் பாட
 நெடியோன் மார்பில் ஆரம் போன்று
 பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
 இடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்
 குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர் பாடலும்
- 25 வென்றிச் செவ்வேள் வேலன் பாணியும்
 திளைக்குறு வள்ளையும் புனத்தெழு விளியும்
 நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ ரோதையும்

கண்டுகளிப்போம்' என்று கருதியவனாய்— அரமகளிருடன் விளையாடலை விரும்பிய தேவேந்திரன் பூங்காமுதலியவற்றை யானைகள்மேற் புதியவாக சிருமித்த நூற்றுநாற்பதியோசனை தூரம் பரப்பி ஐராவதத்தில் ஆரோசித்துச் செல்பவன் போல— தன் பெரும்பரிவாரங்களுக்குச் சென்றான். சென்று, திருமாவின் மார்பிடையே விளங்கும் முத்தாரம்போலப் பல்வகைமரங்களால் அழகுமிக்க மலையை ஊடறுத்துக்கொண்டு இழியும் பேரியாறு என்னும் ஆற்றங்கரையின் மணல்மிக்க எக்கரிலே தங்குவானாயினன். அக்காலத்தே, குன்றக்குரவை சிகழ்த்தும் மலைமகளிர் பாடல்களும், அம்மலையில் முருகபூசைசெய்யும் வேலனது பாட்டும், திணைப்புணங்களினின்று எழுகின்ற ஒலியும், தேனெடுக்குங் குறவர்

- 30 பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்
 புலியொடு பொருஉம் புகர்முக வோதையும்
 கலிகெழு மீமிசைச் சேனோ னோதையும்
 பயம்பில்வீழ் யானைப் பாக ரோதையும்
 இயங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு மொலிப்ப
 அளந்துகடை யறியா அருங்கலஞ் சமந்து
 வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி முற்றத்து
- 35 இறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெருது
 திறைசுமந்து நிற்கும் தேவ்வர் போல
 யானைவெண் கோடும் அகிலின் குப்பையும்
 மான்மயிர்க் கவரியும் மதுவின் குடங்களும்
 சந்தனக் குறையும் சிந்துரக் கட்டியும்
- 40 அஞ்சனத் திரளும் அணியரி தாரமும்
 ஏல வல்லியும் இருங்கறி வல்லியும்
 கூவை நீறும் கொழுங்கொடிக் கவலையும்
 தெங்கின் பழனும் தேமாங் கரியும்
 பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களும்
- 45 காயமும் கரும்பும் பூமலி கொடியும்
 கொழுந்தாட் கமுகின் செழுங்குலைத் தாறும்
 பெருங்குலை வாழையின் இருங்கனித் தாறும்
 ஆளியின் அணங்கும் அரியின் குருளையும்
 வாள்வரிப் பறமும் மதகரிக் களபமும்
- 50 குரங்கின் குட்டியும் குடாவடி உளியமும்
 வரையாடு வருடையும் மடமான் மறியும்
 காசறைக் கருவும் மாசறு நகுலமும்
 பீலி மஞ்ஞையும் நாவியின் பிள்ளையும்
 கானக் கோழியும் தேமொழிக் கிள்ளையும்
- 55 மலைமிசை மாக்கள் தலைமிசைக் கொண்டாங்கு

சிவந்தம் ஓசையும், பறையோசைபோன்ற அருவியின் ஓலியும், புலியோடு
 பொருகின்ற யானையின் முழக்கமும், தினைப்புணல் காத்தற்காக மரங்களின்
 மேலிடத்தமைந்த பரண்மிசை இருப்போருடைய கூப்பீடுகளும், யானைபிடிக்கும்
 இடங்களிலே குழியில்வீழ்ந்த வேழங்களைப் பாகர் பழக்கும் சத்தமும் சூக்குச்
 சென்ற சேனைகளை ஆரவாரத்தோடு கலந்தொலித்தன. அந்நிலையில், மலை
 வாணராகிய வேடுவர்பலர் ஒருங்குகூடி, இடைத்தற்கரிய மலைப்பண்டங்களை

- ஏழ்பிறப் படியேம் வாழ்கநின் கொற்றம்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை இழந்து தனித்துய ரெய்து
மானவர் போற்ற மன்னொடுங் கூடி
60 வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றனள்
எந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
நின்னாட் டியாக்கள் நினைப்பினும் அறியேம்
பன்னூ ருயிரத் தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேல் மன்னவற் கண்டு
65 கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த
தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கும்
ஒண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லாம்
திண்டிறல் வேந்தே! செப்பக் கேளாய்
திவினைச் சிலம்பு காரண மாக
70 ஆய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்

யெல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டு அவற்றைத் தம் தலைமேல் தாங்கியவராய்ச் செங்குட்டுவன் திருமுன்பு வந்துவின்று, 'ஏழ்பிறப்படியேம், வாழ்க நின் கொற்றம்' என்று அவனடிபணிந்து, 'வேந்தர்வேந்தே! யாம்வாரும் மலையின் கண்ணே காட்டுவேங்கையின்கீழே மங்கையொருத்தி ஒருமுலை யிழந்தவனாய்ப் பெருந்துயரோடும் வந்துசிற்க, தேவர்கன்பலரும் அவ்விடம்வந்து அம்மங்கைக்கு அவன் காதற்கொழுநனைக் காட்டி, அவனையும் உடனழைத்துக்கொண்டு எங்கள் கண்முன்பே விண்ணுலகஞ்சென்றனர். அவன் எந்நாட்டான் கொல்லோ, யார் மகளோ, அறியேம். இது பெரியதோர் அதிசயந் தாராசின்றது; தேவரீரது நாட்டில் சிகழ்ந்த இதனை அறிந்தருளல் வேண்டி!' என்று, தாங்கள் நேரிற் கண்ட செய்திகளை அரசனுக்குக் கூறி அவனை வாழ்த்திவின்றனர்.

அப்போது, அரசனது பெருஞ்சிறப்பினையும், மலைவளத்தின் மாட்சியை யுங்கண்டு வியப்பும் உவப்பும் அடைந்து, உடனிருந்த தண்டமிழாசானாகிய மதுரைச்சாத்தனார், (கோவலன் கொலையுண்டது முதலாகிய செய்திகள் தம் ஊரில் சிகழ்ந்தவற்றை நேரில் அறிந்தவராதலால்) செங்குட்டுவனை நோக்கி, 'வேந்தே! யானறிவேன் அது சிகழ்ந்தவாற்றை' என்றுதொடங்கி, தந்தேவியின் சிலம்பைத்திருடிய கவ்வென்று கண்ணகிகணவனைப் பாண்டியன் கொலையுரிவித்ததும், அச்செய்தி அறிந்த கண்ணகி பெருஞ்சினங்கொண்டு

- வலம்படு தானை மன்னன் முன்னர்ச்
 சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்கும்
 செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்
 வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி
- 75 அஞ்சி லோது யறிகெனப் பெயர்ந்து
 முதிரா முலைமுகத் தெழுந்த தீயின்
 மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டதும்
 அரிமான் ஏந்திய அமளிமிசை யிருந்த
 திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோடான்
- 80 தயங்கினர்க் கோதை தன்றுயர் பொருஅன்
 மயங்கினன் கொல்வென மலரடி வருடித்
 தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்செவி கேளாள்
 கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்தயர் பொருஅள்
 மன்னவன் செல்வழிச் செல்க யானெனத்
- 85 தன்னுயிர் கொண்டவன் உயிர்தே டினள்போல்
 பெருங்கோப். பெண்டும் ஒருங்குடன் மாய்ந்தனள்
 கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
 இற்றெனக் காட்டி இறைக்குரைப் பனள்போல்
 தன்னாட் டாங்கட் டலரிமையிற் செல்லாள்
- 90 நின்னாட் டகவையின் அடைந்தனள் நங்கையென்று
 ஒழிவின் றுரைத்தீண் டேழி யூழி
 வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்

பாண்டியன்முன் சென்ற வழக்காடி வென்றதும், அவன்தேவி முன்பு மற்றொரு
 சிலம்பை வீசியெறிந்தவிட்டுக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறித் தன் ஒருமுலையைத்
 திருவிளி, அதினின்றெழுந்த தீயால் மதுரைமூதூரைச் சுட்டெரித்ததும்,
 சிங்காதனத்திருந்து கண்ணகியின் வழக்கக்கேட்ட நெடுஞ்செழிபன் தான்
 செய்த கொடுங்கோன்மைக்கு ஆற்றாது மனமுடைந்து தன் ஆசனத்தே
 வீழ்ந்திறந்ததும், இங்ஙனம் பாண்டியன் இறக்கவும் அவன்கோப்பெருந்தேவி
 அக்கடுந்தயரம் பொருளாய்க் கலக்கங்கொள்ளாதே 'மன்னவன் செல்வழிச்
 செல்க யான்' என உயிர்விட்டதும் விசங்கக்கூறியதோடு, 'பாண்டியனது
 கொடுங்கோன்மை இத்தகையதென்பதனைத் தலைமைவேந்தனாகிய உன்னிடத்
 துக் கூறவந்தவன்போலத் தனக்குரிய சோனாடுசெல்லாது கன்னாடு அடைவா
 னாயினள் அந்நங்கை' என்ற, கடந்தவற்றை யெல்லாம் ஒன்றுவிடாமல்
 உரைத்து அரசனை வாழ்த்திமுடித்தார்.

- தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட
 மன்னர் கோமான் வருந்தின னுரைப்போன்
 95 எம்மோ ரன்ன வேந்தர்க் கிற்றெனச்
 செம்மையி னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாமுன்
 உயிர்ப்துப் பெயர்ந்தமை யுறுக வீங்கென
 வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
 செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது
 100 மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்
 பிழைஉயிர் எய்திற் பெரும்பே ரச்சம்
 குடிபுர வுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
 மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல்
 துன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்
 105 துன்றிய துன்பம் துணிந்துவந் துரைத்த
 நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்
 குயிருடன் சென்ற ஒருமக டன்னினும்
 செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினும்
 நன்னுதல்! வியக்கும் நலத்தோர் யாரென
 110 மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
 காதலன் துன்பம் காணாது கழிந்த

இக்கனம் பாண்டியனுக்கு நேர்ந்த தீவினைத்திரங்களையெல்லாங்
 கேட்ட செங்குட்டுவன், வருத்தமிக்கவனாய்ச் சாத்தனாரை நோக்கி — "புலவீர்!
 தான் செங்கோலினின்று வழுவிய செய்தி எம்மையொத்த அரசர்செவிக
 ளிற் சென்றெட்டுவதற்குமுன்பே பாண்டியன் உயிரிங்கியசெயல், அவனது
 தீவினையால் வளைக்கப்பட்ட கோலை உடனே விமிரச்செய்து செங்கோலாக்
 கிவிட்டது. அரசராயுள்ளார்க்கு, நாட்டில் மழை காலத்திற் பெய்யாதாயின்
 அச்சம்; உயிர்கள் தவறு செய்யுமாயின் அச்சம்; கொடுங்கோற்கஞ்சி மன்னு
 யர்களைக் காத்தற்குரிய உயர்குடியிற் பிறத்தலில் துன்பமல்லது நன்மையில்தலை"
 என்று கூறிவிட்டுத் தன் தேவியை நோக்கி "நன்னுதல்! கணவனாகிய பாண்
 டியனுடன் தன்னுயிரை நீத்த அவன் கோப்பெருந்தேவியும், சினத்துடன்
 நம் காடுநோக்கிவந்த கண்ணகியும் ஆகிய இவ்விருபெரும் பத்தினிகளுள்ளே
 யாவர் வியக்கத்தக்கவர்" என்று உசாவ, அதற்கு வேண்மான், 'தன் காத்த'

- மாதரோ பெருந்திரு வுறுக வானகத்து
 அத்திற நிற்கநம் அகல்நா டடைந்தவிப்
 பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல். வேண்டுமென
- 115 மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி
 நூலறி புலவரை நோக்க ஆங்கவர்
 ஒற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்
 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக்
 கற்கால் கொள்ளினும் கடவு ளாகும்
- 120 கங்கைப்பேர் யாற்றினும் காவிரிப் புனலினும்.
 தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ வுடைத்தெனப்
 பொதியிற் குன்றத்துக் கற்கால் கொண்டு
 முதுநீர்க். காவிரி முன்றுறைப் படுத்தல்
 மறத்தகை நெடுவாள் எங்குடிப் பிறந்தோர்க்குச்
- 125 சிறப்பொடு வருஉஞ் செய்கையோ அன்று
 புன்மயிர்ச் சடைமுடிப் புலரா வுடுக்கை
 முந்நூல் மார்பின் முத்தீச் செல்வத்து
 இருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்
 மடவதின் மாண்ட மாபெரும் பத்தினிக்
- 130 கடவுள் எழுதவோர் கற்றா ரானெனின்
 வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை
 கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சியும்

கணவனது துன்பத்தைக்காணாமல் உயிர்நீத்த பாண்டியன் பெருந்தேவி வின்
 ணுலகத்தே பெருந்திருவுறக் கடவன். அதுவிற்கும் நம் நாட்டை நோக்கிவந்த
 பத்தினியை நாம் வழிபடுதல் இன்றியமையாதது என்ற கூறினான். அது
 கேட்ட அரசன் அவன்கூறியதை விரும்பியேற்றுத் தன் அமைச்சரை நோக்கி
 வும், அவர்கள், 'நம் நாடு நோக்கிவந்த அப்பத்தினிக்கடவுட்குப் படிவஞ்
 சமைத்தற்குரிய சிலையைப் பொதியமலையினின்றேனும் இவயத்தினின்றேனும்
 எடுத்துவருதலே தக்கதாம். ஆயின், பொதியத்தினின்று கொணர்வதைக் கா
 விரியினும், இமயத்தினின்று கொணர்வதைக் கங்கையினும் நீராட்டித் தூய்மை

முதுகுடிப் பிறந்த முறிராச் செல்வியை
மதிமுடிக் களித்த மகட்பாற் காஞ்சியும்

135 தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடநிசை
நின்றெறு ஞன்றிய நீள்பெருங் காஞ்சியும்
நிலவுக்கறு ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
அலர்மந் தாரமோ டாங்கயல் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறல் மாலை

140 மேம்பட மலைதலுங் காண்குவ லீங்கெனக்
குடைநிலை வஞ்சியுங் கொற்ற வஞ்சியும்
நெடுமா ராயம் நிலைஇய வஞ்சியும்
வென்றோர் விளங்கிய வியன்பெரு வஞ்சியும்
பின்ருச் சிறப்பிற் பெருஞ்சோற்று வஞ்சியும்

145 குன்றூச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்
புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டிப்
பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாள் மலைந்த வஞ்சிசூ டுதுமெனப்

150 பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென

செய்வித்தல் மிகப் பொருத்தமுடையதாகும்' என்று கூறினர். கூறக்கேட்ட
செங்குட்டுவன் 'பொதியமலையிற் கல்லெடுத்துக் காவிரியில் நீராட்டல் பெரு
வீரராகிய சேரரின் குடிப்பிறந்த எங்கட்குச் சிறப்பைத்தருஞ் செய்கையன்று;
ஆதலால் இமயத்திலிருந்து கல்லெடுப்பித்துக் கங்கையில் நீராட்டி வருதலே
நம் பெருமைக்கேற்றதாம். இமவான் நம் விருப்பத்துக் கிணங்கானாயின்
இங்குரின்றும் வஞ்சிமலை குடிய சேனைகளுடன் சென்று புறத்துறக்கமைந்த
நம் வீரச்செயல்கள் பலவற்றையும் ஆங்கு அவற்குக் காண்பிப்பேன்' என்று
வீராவேசத்துடன் கூறினான்.

- வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கும்
 நும்போல் வேந்தர் நும்மோ டிகலிக்
 கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி
 பகைப்புறத்துத் தந்தன ராயினும் ஆங்கவை
 155 திசைமுக வேழத்தின் செவியகம் புக்கன
 கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
 பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
 வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
 கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது
 160 கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புனல் நீத்தம்
 எங்கோ மகளை யாட்டிய அந்நாள்
 ஆரிய மன்னர் ஈரைஞ் ஞாற்றுவர்க்
 கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலம்
 கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்றம்
 165 இமிழ்கடல் வேலியைத் தமிழ்நா டாக்கிய
 இதுநீ கருதினை யாயின் ஏற்பவர்
 முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

இங்கணம் செங்குட்டுவன் கூறிய வீரமொழிகளைக் கேட்ட வில்லவன் கோதை என்ற சேனாபதி அரசனை வாழ்த்திக்கொண்டு கூறுவான்:—“வேந்தர் வேந்தே! நும்மையொத்த வேந்தரான சோழபாண்டியர் நும்மோடி பகைத்துக் கொங்கர்செங்களத்தே தம் புலிக்கொடியையும் மீனக்கொடியையும் போரி லிழந்து ஒடினராயினும், அச்செய்தி திக்கயங்களின் செவிவரை சென்று பரவலா யிற்று. கொங்கணர் கலிங்கர் கருநாடர் பங்களர் கங்கர் கட்டியர் வடவாரியர் இவ ருடன் தமது தமிழ்ப்படை கலந்துபொருத செருக்களத்தில் தாம் யானையைவிட் டெப் பகைவறையழித்த அரியசெய்கை இன்னும் எங்கள் கண்களேவிட்டு நீங்க வில்லை. அன்றியும் எம் கோமகளாய் விளங்கிய தம்தாயைக் கங்கையில் தீர்த்த மாட்டிவந்த அக்காலத்தே, எதிர்த்துவந்த ஆரியவரசர் ஆயிரவர்முன் தாம் ஒருவ ராகின்று பொருதபோர்க்கோலத்தைக் கடுங்கட்டற்றமும் விழித்தவண்ணமே வியந்து நோக்கியதன்றோ? நீர்கூழ்ந்த இந் நிலவுலகத்தைவென்று தமிழ்நாடாக்க வேண்டித் தாம் வடநாட்டில் யாத்திரைசெய்யக் கருதின், ஆங்கு நம்மை எதிர்ப்பவர் யாருமே இல்லை என்பது உறுதி.

- இமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது
கடவுள் எழுதவோர் கற்கே யாதலின்
- 170 வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாம்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் கயற்புலி
மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
நாவலந் தண்பொழில் நண்ணார் ஒற்றுநம்
காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா
- 175 வம்பணி யானை வேந்த ரொற்றே
தஞ்செவிப் படுக்கும் தகைமைய வன்றோ
அறைபறை யென்றே அழும்பில்வேள் உரைப்ப
நிறையருந் தானை வேந்தனும் நேர்ந்து
கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த
- 180 வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்
வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதோ றூழி யுலகங் காக்கென
விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தோர்
கற்கொண்டு பெயருமெங் காவல னாதலின்

இமயமலைக்கு எங்கோனாகிய நீவிர் செல்லக்கருதியிருப்பது பத்தினிக்கட
வுளைச்சமைத்தற்குரிய சிலையின்பொருட்டே யாதலால், ஆங்கு வாழ்கின்ற
அரசர்க் கெல்லாம், விட கயல் புலி இவற்றை இலச்சினையாகக் கொண்ட
தும் திருமுடித்ததை முன்னே விடுத்தருளுதல் வேண்டும்' என்று கூறி
னன். அது கேட்ட அழும்பில்வேள் என்னும் அமைச்சன் " இந்நாவ
லந் தீவில் நம் பகைவராயுள்ளாருடைய ஒற்றர்கள் இவ் வஞ்சிமாநகரைவிட்டு
நீங்குபவரல்லர். அவ் வொற்றுக்களே பகையரசர்செவிகளில் நம் வடநாட்டு
யாத்திரைபற்றிய செய்திகளை அறிவிக்கத்தக்கன. அதனால் நம் செலவை
இவ்வூரிற் பறையறைந்து தெரிவித்தலொன்றே போதியது" என்று உரைக்
கச் செங்குட்டுவனும் அதற்கு உடம்பட்டனன்.

பின்னர்ப் பேராற்றங்கரையினின்று புறப்பட்டு அரசன் தன்பெரும்
பரிவாரங்களுடன் வஞ்சிமாநகரை அடைந்தான். அடைந்ததும், யானைமேல்
முரசேற்றப்பெற்றுச் செங்குட்டுவனது வடநாட்டியாத்திரை பற்றியும், அத
ளிற் பகையரசர் வந்து பணியாவிடில் அவர்க்கு நேருங் கேடுகளைப்பற்றியும்
விளக்கி ஊரெங்கும் பறை அறையப்பட்டது.

- 185 வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லாம்
 இடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயிற்
 கடற்கடம் பெறிந்த கடும்போர் வார்த்தையும்
 வீடர்ச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையும்
 கேட்டு வாழுவின் கேள் ராயின்
- 190 தோட்டுணை துறக்கும் துறவொடு வாழுவின்
 தாழ்கழல் மன்னன் தன்றிரு மேனி
 வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி
 இறையிகல் யானை யெருத்தத் தேற்றி
 அறைபறை யெழுந்ததா லணிகர் மருங்கென்.

- (54) அறைபறை யெழுந்தபின் அரிமான் ஏந்திய
 முறைமுதற் கட்டில் இறைமகன் ஏற
 ஆசான் பெருங்கணி அருந்திறல் அமைச்சர்
 தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ
- 5 மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் நேத்தி
 முன்னிய திசையின் முறைமொழி கேட்ப
 வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லாம்
 உயர்ந்தோங்கு வெண்குடை உரவோன் கூறும்

(54) ஷ, ஷ, கால்கோட்காடை.

கருத்து:- வஞ்சிமாநகரிற் பறைசாற்றிய பின் சேர்பெருமானை செங்
 குட்டுவன் அன்றுமாலையில், ஆசான் பெருங்கணி அமைச்சர் தானைத்தலைவர்
 கள் ஒருங்குகூடித் தன்னை வாழ்த்தியவராகி யாத்திரையில் கடத்தற்குரிய ஆணை
 களைக் கேட்டுகிற், தான் சிக்காதனத்தே வீற்றிருந்து சேனாபதிகளை நோக்கி
 அடியில்வருமாறு கூறுவானாயினன்:-

- 10 இமயத் தாபத ரெமக்கீங் குணர்த்திய
 அமையா வாழ்க்கை அரசர் வாய்மொழி
 நம்பால் ஒழிகுவ தாயி னுங்கஃது
 எம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தருஉம்
 வடதிசை மருங்கின் மன்னர்தம் முடித்தலைக்
 கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது
- 15 வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்
 செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
 பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்
 குடிநடுக் குறாஉங் கோலே னாகென
 வார்புனை தெரியலும் மலர்தார் வேம்பும்
- 20 சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோர் அல்லால்
 அஞ்சினர்க் களிக்கும் அடுபோர் அண்ணல்நின்
 வஞ்சினத் தெதிரும் மன்னரும் உளரோ
 இமய வரம்பநின் னிகழ்ந்தோ ரல்லர்
 அமைகநின் சினமென வாசான் கூற

“ஆரியமன்னர்கள் பலரும் தம்நாட்டில் சிகழ்ந்த சுயம்வரமொன்றன் பொருட்டு ஒருங்கு குழுமி மகிழ்ந்திருந்தவிடத்தே — ‘தென்றமிழ்நா டாளும் வேந்தர் செருவேட்டுப் புனைறெழுந்து — மின்றதவழு மிமயநெற்றியில் வினங்குவிற்புலி சுயல்பொறித்தநாள் — எம்போலும் முடிமன்னர் ஈங்கில்லைப் போலும்’ — என்று நகையாடி இகழ்ந்தனர் என்று, தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு இங்குவந்த இமயமலைத் தாபதரால் அறிந்தேன். அவ்வசைமொழி நம்பாலே தங்குவதாயின், அஃது எனக்குமட்டுமன்றி என் போன்ற சோழபாண்டியராசிய தமிழ்வேந்தர்க்கும் இகழ்ச்சிவிளைக்கக் கூடிய தன்றோ! ஆதலின், அங்கனம் இகழ்ந்த வடதிசைமன்னரது முடித்தலையில் பத்தினிக்கடவுளைச் சமைத்தற்குரிய கல்லை ஏற்றிக்கொண்டு வருவேன். அவ் னனஞ் செய்யாது என் கைவான் வறிதேவருமாயின், என்னை முரணிய பகையரசரை நடுக்கச்செய்து அடக்காமல், வளந்தங்கிய என்னைக்குடிகளை வருத்துக் கொடுக்கோலனாகக் கடவேன்” என்று அப்பேரத்தாணியிற் சினத்த டன் வஞ்சினங்கூறினன்.

இங்கனம் செங்குட்டுவன் கூறியதைக் கேட்ட ஆசான் (புரோகி தன்) ‘இமயவரம்ப! வடநாட்டரசர், (சோழ பாண்டியரையன்றி) நின்னை இகழ்ந்துகூறினவரல்லர்; நீ இங்கனம் வஞ்சினங்கூறுவதற்கு நின்னோடு எதிர்க்கும் மன்னரும் உளரோ! ஆதலால் கோபந்தணிக்’ என்று அவன் சீற் றத்தைத் தணிப்பானாயினன். உடனே, சோதிடம் வல்லானாகிய மௌத்தி

- 25 ஆறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்று
ஐந்து கேள்வியும் அமைந்தோன் எழுந்த
வெந்திறல் வேந்தே! வாழ்கநின் கொற்றம்
இருநில மருங்கின் மன்னரெல் லாம்நின்
திருமலர்த் தாமரைச் சேவடி பணியும்
- 30 முழுத்த மீங்கிது முச்சரிய திசைமேல்
எழுச்சிப் பாலை யாகென் றேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
வானுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென
உரவுமண் சுமந்த அரவுத்தலை பளிப்பப்
- 35 பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் தொலிப்ப
இரவிடங் கெடுத்த நிரைமணி விளக்கின்
விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோடு
ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய
- 40 கரும வினைஞரும் கணக்கியல் வினைஞரும்
தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரும்
மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்

கன் எழுந்து நின்று 'அரசே! நின் வெற்றி வாழ்வதாக; இவ்வுலகிலுள்ள பகை யரசரெல்லாம் நின் அடித்தாமரைகளைப் பணியத்தக்க நன்முகூர்த்தம் இதுவே; நீ கருதிய வடதிசையாத்திரைக்கு இப்போதே எழுவாயாக' என்றான். இந் நிமித்திகன் வார்த்தையைக்கேட்ட செங்குட்டுவன் உடம்பட்டு, உடனே தன் வாளையுங் குடையையும் அந்த நன்முகூர்த்தத்தில் வடதிசைப்பெயர்த்து நாட்கொள்ளும்படி ஆணையிட்டான். அவ்வாணை பிறத்ததும், போர்வீரரது ஆரவாரத்தோடு முரசங்கள் பூமி அதிரும்படி ஒலித்தன. பகைவர்க்கு வேதனை விளைக்குஞ் சேனைகள், மணிவிளக்குக்களுடனும் சுவசங்களுடனும் முன் செல்லவும், ஐம்பெருக்குழுவும், எண்பேராயமும், அரசாங்கத்தைநடத்தும் கரும வினைஞரும், கணக்கியல்வினைஞரும், தருமவினைஞரும், தந்திரவினைஞரும் சம் அரசனை செங்குட்டுவன் வாழ்க என்று கூறவும், பட்டவர்த்தனமாகிய களிற்

- பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் றெருத்தின்
 மறமீகு வாளு மாலைவெண் குடையும்
 45 புறநிகைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்துப்
 புரைதீர் வஞ்சி போந்தையிற் றெடுப்போன்
 அரைசுவிளங் கவைய முறையிற் புகுதர
 அரும்படைத் தாளை அமர்வேட்டுக் கவித்த
 பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் பெருஞ்சோறு வகுத்துப்
 50 பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி
 வாய்வாள் நெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து
 ஞாலங் காவலர் நாட்டிறை பயிரும்
 காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலும்
 நிவெக்கநிர் முடித்த நீரிருஞ் சென்னி
 55 உலகுபொறு யருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி
 மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந்து
 இறைஞ்சாச் சென்னி இறைஞ்சிவலங் கொண்டு
 மறையோர் ஆக்கிய ஆவுறு நறும்புகை
 நறைகெழு மாலையின் நல்லகம் வருத்தக்
 60 கடக்களி யாலைப் பிடர்த்தலை யேறினன்

றின் பிடர்மேல் ஏற்றப்பட்ட அரசவாளும் வெண்கொற்றக்குடையும் வஞ்சிப்
 புறத்துள்ள கோட்டையிற் புகும்படிசெய்து செங்குட்டுவன் தன் அத்தாணி
 மண்டபத்தை அடைந்தான். அன்றிரவில், போர் விருப்பத்தாற் களிப்புற்றுத்
 தன்னுடன் வருதற்கிருக்கும் தாளைகளுக்கும் தாளைத்தலைவர்க்கும் பெருஞ்
 சோறளித்து உபசரித்து உற்சாகப்படுத்தி, மற்றொரு வேந்தனைக் கொற்றங்
 கொள்ளவிற்கும் தன்கொள்கைக்கேற்ப வஞ்சிமாலையை மணிமுடியிலணிந்து,
 மறநாட்காலையில் யாத்திரைக்குச் சித்தமாயிருந்தனை செங்குட்டுவன். அன்
 றிரவு இங்கனம் கழிந்தது.

பொழுதுவிடிந்ததும், அரண்மனையிலே அரசரிதற்குரிய திறைகொணர
 அழைக்கும் காலமுரசம் முழங்கியது. அதவே யாத்திராகாலமாதலால், காலைக்
 கடன்களையெல்லாம் முடித்துச் சித்தமாயிருந்த செங்குட்டுவன், தான் வழி
 படும் சந்திரசடாதரணை சிவபிரானது திருவடிவிலைகளை வலங்கொண்டுவணங்கி
 யாவரையும் உணக்காததும் வஞ்சிமலை குடியதுமான தன்சென்னியில்
 தரித்துக்கொண்டு, அந்தணர்கள் வளர்க்கின்ற வேநாக்கினியையும் தொ
 முத பின், தன் பட்டவர்த்தனக் களிற்றின்மேல் உரிய நன்முகர்த்தத்திலே
 சூரோதித்தனன். அப்போது, 'குடவர் கோமானாகிய செங்குட்டுவன் கொற்

- குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென
 ஆடக மாடத் தறிதுயில் அமர்ந்தோன்
 சேடங் கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத்
 தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்
 65 வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலின்
 ஆங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்
 தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி
 நாடக மடந்தையர் ஆடரங் கியாங்கனும்
 கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே!
 70 வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோடு
 ஓடை யானையி னுயர்புகத் தோங்க
 வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை கவர்ந்து
 கண்களி கொள்ளும் காட்சியை யாகென
 மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும்
 75 குதரும் நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த
 யானை வீரரும் இவுளித் தலைவரும்
 வாய்வாள் மறவரும் வாள்வலன் ஏத்தத்

றங்கொள்வானாக' என்று வாழ்த்தினவராய், ஆடகமாட மென்னுங் கோயிலில் அறிதுயிலமர்ந்தருளுந் திருமாவின் பிரசாதத்துடன்வந்து சிலர் அரசன் முன் சிற்க, தான் சிவபிரான் பாதுகைகளைச் சென்னியில் தாங்கியிருந்தமையால், அத்திருமால் பிரசாதத்தை வாக்கித் தன் மணிப்புயத் தேந்தியவராய் அங்கிருந்தும் பெருஞ்சிறப்புடன் பிரயாணிப்பானாயினன். அவன் செல்லும் போது, நாடகமடந்தையர்கள் ஆடரங்குகடோறும் நெருங்கிக் கூடிவின்று இருகையும் கூப்பிக்கொண்டு, 'வெற்றி வேந்தே! போர்க்களிற்றிவ்மேல் வெண்கொற்றக்குடைநீழலில் கண்கள் களிகொள்ளத்தோன்றும் சின்காட்சி ஏங்கட்டு என்றும் இன்பம்பயந்து விளங்குவதாக' என்று துகித்தனர். குதரும் மாகதரும் வைதாளிகரும் செங்குட்டுவனது வெற்றிப்புயல் தோன்றும்படி வாழ்த்திக்கொண்டு உடன்சென்றனர். யானைவீரரும் குதிரைவீரரும் வாட்படை தாங்கிய மறவர்களும் தங்கள் வேந்தனது வாள்வலியை ஏத்தி ஆர்ப்பரித்தனர்.

- தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும்
 வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்
- 80 தண்டத் தலைவருந் தலைத்தார்ச் சேனையும்
 வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புகுழ் போத
 மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதர்பட
 உலக மன்னவ நொருங்குடன் சென்றாங்கு
 ஆலும் புரவி அணித்தேர்த் தானையொடு
- 85 நீல கிரியின் நெடும்புறத் திறுத்தாங்கு
 ஆடியல் யானையும் தேரும் மாவும்
 பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்
 பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்றன்
 இருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்கு
- 90 அருந்திறன் மாக்கள் அடியீ டேத்தப்
 பெரும்பே றமளி யேறிய பின்னர்
 இயங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைப்ப
 விசும்பியங்கு முனிவர் வியலில மாளும்
 இந்திர திரவனைக் காண்குது மென்றே
- 95 அந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து
 பின்னொளி மயக்கும் மேலியொடு தோன்ற
 மன்னவ நெழுந்து வணங்கினிள் றோனைச்

இங்கனமாக, அசுரர்மேற் போர்குறித்த அமராவதியினின்ற நீங்கும் இத்திரனேபோல, உலகமன்னவனாகிய செங்குட்டுவனும் வஞ்சிமாநகரினின்றும் புறப்பட்டு, தூசிப்படையானது கடற்கரையைத் தொடும்படி பரவிய தன் சேனைகளால் மலைகளின்முதுகு நெளியவும், நாட்டில் நிலைத்த வழியுண்டாக வுஞ்சென்று, இறுதியில் நீலகிரி என்ற மலையின் நெடும்புறத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாடியைப் பெரும்பரிவாரங்களுடன் அடைந்து, தன் பட்டவர்த்தனக் களிற்றினின்றும் இழிந்து, வீரரெல்லாம் ஆர்ப்பரித்தேத்தக் காவல்மிக்க தன் இருக்கையிற் புகுந்து அமளியிசைத்தங்கி இளைப்பாறலாயினன்.

இங்கனம், அரசன் இளைப்பாறிய சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அந்தரசாரி களாகிய முனிவரர் சிலர், ஆங்குவந்த வேந்தர்பெருமானைக் காண்போமென்று கீழேயிறங்கி அசிருக்கையை நோக்கி ஒளிமிக்கமேனியுடன் வரவும், அவரைக் கண்டதும் உண்டான சேனைகளின் ஆரவாரத்தாற் செங்குட்டுவன் முனிவர் வருகையை அறிந்து, அமளியினின்றொழுகுந்து வந்து அவரடி வணங்கினின்றார்.

- செஞ்சடை வானவ னருளினில் வீளங்க
 வஞ்சித் தோன்றிய வானவ! கேளாய்
 100 மலையத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
 நிலையத் தேகுதல் நின்கருத் தாதலின்
 அருமறை யந்தணர் ஆங்குளர் வாழ்வோர்
 பெருநில மன்ன! காத்தல்நின் கடனென்
 ருங்கவர் வாழ்த்திப் போந்ததற் பின்னர்
 105 வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்
 கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு நாடரும்
 தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியினர்
 இருள்படப் பொதுளிய சுருளிருங் குஞ்சி
 மருள்படப் பரப்பிய ஒலியன் மாலையர்
 110 வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
 கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரொடு
 இருங்குயி லால இனவண் டியாழ்செய
 அரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்
 காதல ரென்னும் மேதகு சிறப்பின்
 115 மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
 கோல்வளை மாதே! கோலங் கொள்ளாய்
 காலக் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்

நின்ற அரசனைநோக்கி அம்முனிவர்கள் “சிவபெருமான் திருவருனால் வஞ்சிமா
 கரில் தோன்றிய அரசே! யாங்கள் பொதியமலைக்குச் செல்கின்றோம். இமய
 கிரிவரை செல்வது நின் கருத்தாதலால், ஆங்குவாழும் அருமறையந்தணர்
 களைத் தன்பயின்றிக் காப்பது நின் கடமையாகும்” என்ற கூறிச் செங்
 குட்டுவனை வாழ்த்திச் சென்றனர். சென்றபின்னர், கொங்கணநாட்டுக் கூத்
 தர்களும், கொடுங்கருநாடர்களும் தத்தங் குலத்திற்கேற்ற கோலமுடையவராய்,
 குஞ்சியில் தழைத்த மாலையணிந்து அழகுவாய்ந்த தம் மகளிருடன் வசந்தகாலத்
 துக்குரிய வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டும், குடகுநாட்டவர் தம் மகளி

- காரோ வந்தது காதலர் ஏறிய
 தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்
 120 காஅர்க் குரவையொடு கருங்கய நெடுங்கட்
 கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்
 தாழ்தரு கோலத்துத் தமரொடு சிறந்து
 வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்தன்
 ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்
 125 கூத்துள் படுவோன் காட்டிய முறைமையின்
 ஏத்தின ரறியா இருங்கலன் நல்கி
 வேத்தினம் நடுக்கும் வேலோன் இருந்துழி
 நாடக மகளி ரைம்பத் திருவரும்
 கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மரும்
 130 தொண்ணூற் றறுவகைப் பாசண் டத்துறை
 நண்ணிய நூற்றுவர் நகைவே மும்பரும்
 கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் ஐம்பதிற் றிரட்டியும்
 கடுங்களி யானை யோரைஞ் சூறும்
 ஐயீ ராயிரம் கொய்யுளைப் புரவியும்

குடன் கார்காலத்தைப்பற்றிய குரவைப்பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டும், ஓவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தோடு அலங்காரமாக அரசனை வாழ்த்திக்கொண்டும் சேரனை முன்னே தோன்றினார். இவர்களது ஆடல் பாடல்களையெல்லாகண்டு உவந்து, தன் தலைமையாடலாசிரியன் தெரிவித்த முறைப்படியே, அன்றோர்க்கெல்லாம் அவர்கள் எதிர்பாராத சிறந்த அணிகலங்களைப் பரிசாக வழங்கிச் சேரர்பெருமான் வீற்றிருந்தான்.

இந்நிலையில் வாயில்காவலன் செங்குட்டுவன் திருமுன்பு வந்துசின்ற,
 “அரசே! நாடகமகளிர் நூற்றிருவரும், குயிலுவர் (வாத்தியக்காரர்) இருநூற்
 றெண்மரும், தொண்ணூற்றறுவகைப் பாசண்டத்துறைகளிலும் வல்லவரும்
 நகைவினைத்து மகிழ்ச்செய்பவருமான வேழம்பர் நூற்றுவரும், நூறு கொடுஞ்சி
 நெடுந்தேர்களும், ஐநூறு களிறுகளும், பதினாயிரம் குதிரைகளும், இன்ன

- 135 எய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரம்
கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடமும்
சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சக முதல்வரீ ரைஞ்ஞாற் றுவரும்
சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே!
- 140 வாயி லோரென வாயில்வந் திசைப்ப
நாடக மகளிரும் நலத்தகு மாக்களும்
கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளரும்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருக ஈங்கெனச்
செங்கோல் வேந்தன் திருவிளங் கவையத்துச்
- 145 சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
ஆணையிற் புகுந்தவீ ரைம்பத் திருவரோடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யிஃறி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னரும் கோற்றொழில் வேந்தே!
- 150 வடதிசை மருங்கின் வானவன் பெயர்வது
கடவுள் எழுதவோர் கற்கே யாயின்
ஓங்கிய இமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று

இன்ன சரக்கென்று எழுதப்பட்டு யாத்திரைக்குவேண்டிய வடநாட்டுப்பண்
டங்கள் ஏற்றப்பட்ட சகடங்கள் இருபதினாயிரமும், தலைப்பாகையுடையவர்
களும் சஞ்சயன் என்பவனைத் தலைமையாகக் கொண்டவர்களுமான சட்டை
யிட்ட பிரதானர் ஆயிரவரும் நின் வாயிற்கண்ணேவந்து காத்திருக்கின்றனர்,
அறிந்தருள்க" என்றான். எனலும், "அவர்களுள்சே, சஞ்சயனுடன் நாடக
மகளிரும் கஞ்சகமுதல்வரும் (பிரதானரும்), குயிலுவரும் இங்கு வரக்கடவர்"
என்று அரசன் ஆணையிட, அன்னொருடன் அத்துதர்தலைவன் அரசவைபுகுந்து
செங்குட்டுவனை வணங்கி வாழ்த்தியவராய் உடன்வந்தவரையெல்லாம் அரச
னுக்கு முறைப்படி காட்டிப் பின்னர், "தேவரீர் வடநாடுசெல்வது பத்தினிக்
கடவுளைச் சமைத்தற்குரிய சிலையொன்றன் பொருட்டேயாயின், 'இமயமலை
யிற் கல்லெடுப்பித்துக் கங்கையாற்றில் அதனை நீர்ப்படை செய்துதர யாங்
களே வல்லோம்' என்று, தேவரீருடன் வேற்றுமையின்றிக் கலந்த நட்பரச

- 155 வீங்குநீர் ஞாலம் ஆள்வோய்! வாழ்கென
அடல்வேல் மன்னர் ஆருயிர் உண்ணும்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால குமரன் மக்கள் மற்றவர்
காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்
- 160 விருந்தில் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்தில ராக்கெனச்
சீற்றங் கொண்டிச் சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச் சாற்றி யாக்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன
- 165 வங்கப் பெருநிரை செய்க தாமெனச்
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்கள்
எஞ்சா நாவினர் ஈரைஞ் நூற்றுவர்
சந்தின் குப்பையுந் தாழ்நீர் முத்தும்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து

ராகிய நூற்றுவர் கன்னரும் தெரிவித்திருக்கின்றனர் " என்றறிவித்து வாழ்த்தி
கின்றனர். அதுகேட்ட செங்குட்டுவன் 'நன்று, வடநாட்டரசனான பால
குமரன்மக்களாகிய கனகன் விசயனென்ற இருவரும் தம் நாக்களைக் காவாத
வராய், விருந்தொன்றிலே வடவரசர் பலருடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரான எம்
முடைய ஆற்றலறியாது இகழ்ந்துரை யாடினராம்; அதனால் பத்தினிக்குக் கல்
வெடிப்பித்தலோடு அவரிடம் நம்மாற்றலைக் காண்பித்தற்காகவும், இச்சேனை
சீற்றத்தைத் தன்னுடன் கொண்டு செல்லாவின்றது; இச்செய்தியை நம் நட்பின
ராகிய அக்கன்னர்க்குத் தெரிவித்து, ஆங்குக் கங்கைப்பேரியாற்றை நம் சேனை
கள் கடத்தற்குவேண்டிய மரக்கலக்களை அவருடவியால் ஆயத்தஞ்செய்வதற்கு
நீவிர் முன்பு செல்லக்கடவீர் " என்று கற்பனைசெய்ய, சஞ்சயனும் (அவ்வாணை
யைச் சிரமேற்கொண்டு தன்துணைவருடன் முற்படப்) போயினன். அவன் போ
னதும், நாவன்மைபடைத்த நூதுவரான கஞ்சகமுதல்வர் ஆயிரவரும் பாண்
டியர்முதலிய அரசரிட்ட சந்தனம் முத்து முதலிய திறைகளைக்கொண்டுவந்து
கின்றனர். அவர்க்குச் சேரன் தன் இலச்சினையிட்ட திருமுகங்களைக் கண்

- 170 கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்
மண்ணுடை முடங்கலம் மன்னவர்க் களித்தாங்கு
ஆங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய
வீங்குநீர் ஞாலம் ஆள்வோன் ஓங்கிய
நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்
- 175 பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயர்ந்து
கங்கைப் பேரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப் பரப்பின் வடமருங் கெய்து
ஆங்கவ ரெதிர்கொள அந்நாடு கழிந்தாங்கு
ஓங்குநீர் வேலி உத்தர மரீஇப்
- 180 பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை யிருந்த
தகைப்பெருந் தானை மறவோன் றன்முன்

ணெழுத்தாளரான திருமுகமெழுதுவாணரக்கொண்டு எழுதுவித்து அத்தநர்
கையிற்கொடுத்து அரசரிடம் அதனைச் சேர்ப்பிக்குமாறு ஆணையிட்டு அவரையும்
அனுப்பினன். அவர்கனெல்லாம் போயினபின்னர், சேரர்பெருமான், மற்புறைய
மன்னர் தன் வெற்றிச்சிறப்பை ஏத்தும்படி பெரும்பரிவாரங்களுடன் நீலகிரிப்
பாடியினின்றும் நீங்கி வடநாடுநோக்கிப் பிரயாணஞ்செய்யலானான்.

இங்ஙனம், தன் பெருஞ்சேனைகளுடன் சென்ற செங்குட்டுவன் முடி
வில் கங்கைப்பேரியாற்றை நெருங்கினன். ஆங்கு, முன்னரே சென்றிருந்த
சஞ்சயனால் நூற்றுவர்கன்னர் உதவிகொண்டு கங்கையைச் சேனைகள் கடத்
தற்குவேண்டிய மரக்கலங்கள் சித்தஞ்செய்யப்பட்டிருந்தன. அப்பேரியாற்றை
அடைந்த சேரர்பெருந்தகை தன் முழுப்பரிவாரங்களுடனும் இனிதுகடந்து
அவ்வாற்றின் வடகரையை அடைந்தான். அப்போது தம் நட்பானஞ்சிய
செங்குட்டுவனை அந்நாடாரும் நூற்றுவர்கன்னர் எதிர்கொண்டு உபசரித்தனர்.
அவருபசாரத்தைப்பெற்றுச் செங்குட்டுவன் அங்குசீன்றும் புறப்பட்டுத் தன்
பகைவரதுநாடாகிய நீர்வனமிக்க உத்தரதேசத்தை அடைந்து பாசறையில் தங்க
லாயினன். இங்ஙனம் சேரவரசன் பெரும்படையுடன் தம் தேசத்தில் பாடி

- உத்தரன் விசித்திரன் உருத்திரன் பைரவன்
 சித்திரன் சிங்கன் தனுத்தரன் சிவேதன்
 வடதுசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாம்
- 185 தென்றமிழ் ஆற்றல் காண்குவம் யாமெனக்
 கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
 நிலந்திரைத் தானையொடு நிகர்த்து மேல்வர
 இரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த அரிமா
 கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து
- 190 பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேல் மன்னர்
 காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப
 வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்
 வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயிர்
 இடிக்குரல் முரசம் இயுமென் பாண்டில்
- 195 உயிர்ப்பலி யுண்ணும் உருமுக்குரல் முழக்கத்து
 மயிர்க்கண் முரசமொடு மாதிர மதிரச்

பிறங்கிய செய்தி தெரிந்ததும், அங்காட்டரசர்களான உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன் என்ற எல்லா வடவேந்தரையும் துணைக்கொண்டு கனகவிசயரென்ற ஆரியவரசர், தமிழராற்றலைக் காண்போமென்று செருக்கிப் பெருத்தசேனையுடன் போர்க்கோலங்கொண்டு எதிர்த்தனர். இங்ஙனம் வடவரசரெல்லாம் திரண்டுவருதலும், இரையைத்தேடி வேட்டைக்குச்சென்ற சிங்கமொன்று யானைப் பெருங்கட்டத்தைக் கண்டு உன்னம்பூரித்துப் பாய்ந்தவாறுபோல, தன்னை எதிர்த்துவந்த வடவேந்தரது சேனைகண்டு களித்து, அவற்றின்மேல்விழுந்து செங்குட்டுவன் பொருவானாயினன்.

வடவரும் தமிழரும் பொருதுகின்ற அப் பெரும்போரிலே, துகிற்கொடிகளின் பந்தர்களாற் சூரியகிரணங்கள் மறைப்புண்டன. கொடும்பறைகளும் சங்கங்களும் நீண்ட கொம்புகளும் பேரிடைகளும் கஞ்சநாணங்களும் மயிர்க்கண் முரசங்களும் திக்குகளினின்று எதிரொலியுண்டாரும்படி ஒலித்தன.

- சிலைத்தோள் ஆடவர் செருவேற் றடக்கையர்
 கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தேர் ஊருநர்
 வெண்கோட் டி.யானையர் விரைபரிக் குதிரையர்
- 200 மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப் பெருந்துகள்
 களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
 விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவும்
 நடுங்குதொழில் ஒழிந்தாங் கொடுங்கியுள் செறியத்
 தாரும் தாரும் தாமிடை மயங்கத்
- 205 தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய
 சிலைத்தோள் மறவர் உடற்பொறை யடுக்கத்து
 எறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
 பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
 பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியிற்
- 210 கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிசுத் தாட
 அடுந்தேர்த் தானை ஆரிய வரசர்
 கடும்படை மாக்களைக் கொன்றுகளங் குவித்து
 நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியும் கடுங்களிற் நெருத்தமும்
 விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிநும் பாழ்பட

வில்வேல் கேடயம் இவற்றைக்கொண்ட மறவர்களும், தேர்வீரர் யானைவீரர் குதிரைவீரர்களும் கலந்தெதிர்த்த அப்போர்க்களத்தில் பூமிதெரியாமலெழுந்த புழுதியானது யானைக்கழுத்திற்கட்டிய மணிகளின் நாக்களிலும் கொடிகளிற் கட்டிய சங்குகளின் நாக்களிலும் புகுந்து அவற்றை ஒலிக்காவண்ணஞ் செய்து விட்டன. துசிப்படைகள் தம்மிற்கலந்து புரிந்த அப்போரிலே தோளுந் தலையுந் துணிபட்டு வேராகிய வீரரது உடற்கும்பலில் துள்ளியெழுந்த குறையுடலாகிய கவந்தங்கள், பேயினது தானத்துக்கொப்பக் கூத்தாடின அப் பிணக்குவியலினின்ற வழிந்தோடும் ஊன்சலந்த குருதியிலே, கூட்டங் கொண்ட பேய்மகளிரின் நாக்கெல்லாம் ஆடலாயின. இங்ஙனம் ஆரிய வரசரது சேனாவீரரை அக்களத்தே கொன்றுகுவித்து அவரது தேர் யானை குதிரைகளில் ஆட்களில்லையாகச்செய்து தூழிலாட்டிப சேரன் செங்குட்டு

- 215 எருமைக் கடும்பரி ஊர்வோன் உயிர்த்தொகை
 ஒருபகல் எல்லையின் உண்ணு மென்பது
 ஆரிய வரசர் அமார்க்களத் தறிய
 நூழி லாட்டிய குழ்கழல் வேந்தன்
 போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை
- 220 ஒங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மலைய
 வாய்வாள் ஆண்மையின் வண்டமிழ் இகழ்ந்த
 காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனும்
 ஐம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளரொடு
 செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப் படுதலும்
- 225 சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்
 பீடிகைப் பீலிப் பெருநோள் பாளர்
 பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளினர்
 ஆடு கூத்தர் ஆகி எங்கணும்
 ஏந்துவாள் ஒழியத் தாந்துறை போகிய
- 230 விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் படர்தரக்
 கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

வன், எருமையூர்தியுடைய கூற்றுவன் உயிர்த்தொகுதியை ஒரேபொழுதினுள்
 உண்ணவல்லவன் என்பதனைப் பகைவர்க்கு அறிவித்துத் தும்பைகுடி விளங்
 கினான். இவனது சினவலையின்கண்ணே, தம் நாவைக்காவாது தமிழரசரை
 இகழ்ந்த கனகவிசயர் தம் தேர்வீரர்கள் ஐம்பத்திருவருடன் அகப்பட்டிக்கொண்
 டனர். மற்றப்பகைவர்களோ தத்தம் ஆயுதங்களை எறிந்துவிட்டுச் சடை
 காஷாயவுடை சாம்பல் இவற்றைத்தரித்த துறவிகளாகவும், பீலிகைக்கொண்ட
 சைனமுனிவராகவும், பாடகராகவும், பற்பல வாத்தியகாரராகவும், ஆடுவோரா
 கவும் தாந்தாம்வல்ல துறைக்கேற்ற வேடம்பூண்டு வேண்டியிடங்களிலே பதுங்
 கியொளித்தனர், இவ்வாறு வடவரசர்கள் நடுங்கும்படி, களிற்றுகளே ஏரு

- கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக
ஆளழி வாங்கி அதரி திரித்த
வாளோர் உழவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்
235 தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி
முடியுடைக் கருந்தலை முந்துற ஏந்திக்
கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலகழ்
இலங்கையி லெழுந்த சமரமும் கடல்வணன்
தேரூர் செருவும் பாடிப் பேரிசை
240 முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்றேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை
முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்
தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய ஊன்சோறு
மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச்
245 சிறப்பூண் கடியினம் செங்கோற் கொற்றத்து
அறக்களஞ் செய்தோன் ஊழி வாழ்கென

தாகவும், வானே பிடிக்குங் கோலாகவும், பகைவீரர்களே சூட்டடிக்கதிர்களாக
வுங்கொண்டு வானையுடைய தான் உழவனாகின்று அப்போரிலே அதரிதிரித்
துக்கலக்கினான் செங்குட்டுவன். இவ்வரசனது மறக்களத்தைப் புகழ்த்து,
பேய்களெல்லாம் நெடியகைகளைக் கரியதலையிசை உயர்த்தி அசைத்தனவாய்,
திருமால் பாற்கடல் கடைந்தபோது சிகழ்த்திய தேவாசுரயுத்தத்தையும், அவன்
இலங்கையில் நடத்தியபோரையும், தேரூர்ந்து சிகழ்த்திய அவனது பாரதச்
செருவையும் இதனோடு ஒருசேரவைத்துப் பாடி வாழ்த்திக் குரவைக்கூந்தா
டின. இப்போர்க்களத்தே பகைவரது தலைமுடிகளையே அடுப்பாகவும், பிடர்த்
தலைகளையே தாழியாகவும், வலயமணிந்த தோள்களையே துடுப்பாகவுங்கொண்டு
துழாவிச்சமைத்த ஊன்சோற்றைப் பேய்மடையன் அவ்வப்பேயின் தருதி
யறிந்து பரிமாற வயிரூர உண்டு களித்துத் தருமயுத்தத்தால் தமக்கு இத்
தகைய பெருவிரூந்து செய்த செங்குட்டுவனை 'ஊழியனவும் வாழ்க' என்று
வாயார வாழ்த்துவனவும் ஆயின.

மறக்களம் முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்
 வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்பினர்
 தடவுத்தீ யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கைக்
 250 காற்றுா தாளரைப் போற்றிக் காமினென
 வில்லவன் கோதையொடு வென்றுவினை முடித்த
 பல்வேற் றுனைப் படைபல ஏவிப்
 பொற்கோட் டிமயத்துப் பொதுவறு பத்தினிக்
 கற்கால் கொண்டனன் காவல னாங்கென்.

(55) வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
 கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
 சினவேல் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
 கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்

இங்ஙனமாக, ஆரியப்படையைவென்று தானினைத்த காரியங்களுனொன்
 றை முடித்துக்கொண்ட செங்குட்டுவன் தன் தானைத்தலைவனாகிய வில்லவன்
 கோதையை நோக்கி, 'வடதிசையுள் வேதநெறியை வளர்ப்பவரும் சித்தியாக்
 கினி பேணுதலையே பெருவாழ்வாக உடையவருமாகிய அந்தணப்பெரியோரைச்
 செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் போற்றிக் காக்கக்கடவீர்' என்றுகூறி வெற்றி
 பெற்ற வேற்படையுடன் அவனை யேவி, பத்தினிக்கடவுளைப் பொறித்தற்குரிய
 சிலையை இமயமலையினின்று கொணரச்செய்து தான் மேற்கொண்ட அவ்வினை
 யையும் முடித்துக்கொண்டனன்.

55. ஶ, ஶ, தீர்ப்படைக்காதை.

கருத்து:- மேற்கூறியவாறு, கூற்றுவனது தொழில்பெருகும்படி உயிர்த்
 தொகைகள் கொல்லப்படுதற்குக் காரணமாயிருந்த தேவாசுரயுத்தம் பதினெட்ட

- 5 செறிகழல் வேந்தன் தென்றமிழ் ஆற்றல்
 அறியாது மலைந்த ஆரிய மன்னரைச்
 செயிர்த்தொழில் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
 உயிர்த்தொகை யுண்ட ஒன்பதிற் றிரட்டியென்
 றியாண்டு மதியும் நாளுங் கடிகையும்
- 10 ஈண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி எண்கொள
 வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கின்
 ஒருபகல் எல்லை உயிர்த்தொகை யுண்ட
 செங்குட் டுவன்றன் சினவேற் றுனையொடு
 கங்கைப் பேரியாற்றுக் கரையகம் புகுந்து
- 15 பாற்படு மரபிற் பத்திரிக் கடவுளை
 நூற்றிறன் மாக்களின் நீர்ப்படை செய்து
 மன்பெருங் கோயிலும் மணிமண் டபங்களும்
 பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரும்

டாண்டிலும், இராமராவணயுத்தம் பதினெட்டுமாதத்தும், பாரதயுத்தம் பதினெட்டுநாளிலும், செங்குட்டுவனும் கனகவிசயரும் புரிந்தபோர் பதினெட்டுநாழிகையிலும் முடிந்தனவென்று உலகோர் இப்போரையும் கூட்டி எண்ணிக் கொள்ளும்படி, தமிழரது ஆற்றலையறியாது தன்னுடன் மலைந்த ஆரியப் படைகளைப் போரில் ஒருபகற்குள்ளே அழித்துவிளங்கிய செங்குட்டுவன், சினமிக்க தன் சேனைகளால் பத்தினிக்கடவுட்குரிய சிலையை இமயத்தினின்று மெடுப்பித்தபின்னர், போர்க்கோலங்கொண்டெழுந்த கனகவிசயரது கதிர்முடிமேல் அச் சிலையையேற்றிக்கொண்ட அதனை நீராட்டித் தாய்மைசெய்தற்பொருட்டுக் கங்கைப்பேரியாற்றின் வடகரைவந்து சேர்ந்தான். அவன் அங்கு உந்ததும், அப்பத்தினிச்சிலை, அரரஞ்ணையின்வண்ணம் ஆகமம்வல்லோரால் கங்காநதியில் முறைப்படி நீராட்டப்பட்டது. அம்மகாநதியின் தென்கரை

- உரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையும்
 20 திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகாண் அரங்கமும்
 பேரிசை மன்னர்க் கேற்பவை பிறவும்
 ஆரிய மன்னர் அழகுற அமைத்த
 தெள்ளூரீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
 வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு
 25 நீணில மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து
 வானவ மகளிரின் வதுவைகுட் டயர்ந்தோர்
 உலையா வெஞ்சமம் ஊர்ந்தமர் உழக்கித்
 தலையும் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
 நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து
 30 வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு முடிந்தோர்
 குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
 வழிமருங் கேத்த வாளொடு மடிந்தோர்
 கிளைகள் தம்மொடு கிளர்பூ னாகத்து

வெளிப்பாப்பிலே, ஆரியமன்னரும் நட்பானருமாகிய கன்னரால் செயலெனாக வுஞ் சேரர் பெருந்தகை படைகளுடன்வந்து தங்குதற்கென்று — அரசர்க் குரிய கோயிலும் அழகிய மண்டபங்களும் அத்தாணியும் பூம்பந்தரும் உரிமைப்பள்ளியும் பூஞ்சோலையும் தாமரைப்பொய்கையும் ஆடரங்குகளும் மற்றும் பெருவேந்தர்க்கு வேண்டியன யாவும் மிகவும் அழகுபெற அமைக்கப்பட்டிருந்தன. செங்குட்டுவன் தென்கரை புக்கபின், அவ்வழகியபாடியில் தன்பரி வாசங்களொடு சென்று தங்கினான்.

இக்கனம் பாடியிற்றங்கியபின் சேரர் பெருமான், எதிர்த்த மாற்றரசரது மனலுக்கம் கெடும்படி போரிடும் தம் அரிய வீரச்செயல்களைக் காட்டி வீரசுவர்க்கமடைந்தவர்களும், அப்போரிலே அடர்ந்துழக்கித் தலையுந்தோளும் விலைபெற அறுபட்டுக்கிடந்தவர்களும், வாளாற்செய்யும் வினைகளைல்லாஞ்

- வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்
 35 மலைத்துத்தலை வந்தோர் வானொடு மடியத்
 தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
 துண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
 புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
 மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்
 40 கூற்றுக் கண்ணோட அரிந்துகளங் கொண்டோர்
 நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
 புறம்பெற வந்த போர்வாள் மறவர்
 வருக தாமென வாகைப் பொலந்தோடு
 பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்
 45 தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்துப்
 பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தன்

செய்து பகைவரை அழித்துமுடிந்தவர்களும், உறவினரோடு தம்மகளிரும் உடன்மடியும்படி வீழ்ந்தவர்களுமாகிய இறந்துபட்ட வீரர்களுடைய மைந்தரையும், துன்படையில் சின்று மாற்றாரையழித்து வாகைமாலையுடையவர்களும், பகைவரின் தேர்வீரைக்கொன்று அவர்களுடைய குருதியோடு பொலிந்து சிந்தவர்களும், பகைவரது கருந்தலைகளைக் கூற்றுவனும் கண்டிரங்கும்படி ஒருசேர அறுத்து வெற்றிபெற்றவர்களும், கவசஞ்சிதை மார்பில் விழுப்புண்பட்டு மாற்றரைப் புறக்கண்டு மீண்டவர்களும் ஆகிய (இறவாத) எல்லாவீரர்களையும் தன்னிடத்து வருக என்றழைத்து, அவர்களுடைய வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவர்கட்கெல்லாம் பொன்னாலாகிய வாளைப்பூக்களை, தான் பிறந்தநாளிற் செய்யும் பெருங்கொடையினும் மிகுதியாக நெடும்போதிருந்து கொடுத்து வெகுமானித்தான்.

இக்கனம் பணம்பூவைத் தும்பையையுடன் குடிப் புலவர்பாடுதற்குரிய புறத்துறைகளைல்லாம் குடித்துச் செயலெனாகச் சேரன் செங்குட்டுவன்

- ஆடுகொண் மார்போ டரசுவிளங் கிருக்கையின்
 மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
 வாழ்க எங்கோ! மாதவி மடந்தை
- 50 கானற் பாணி கனக விசயர்தம்
 முடித்தலை நெரித்தது முதுநீர் ஞாலம்
 அடிப்படுத் தாண்ட அரசே! வாழ்கெனப்
 பகைப்புலத் தரசர் பலரீங் கறியா
 நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள்!
- 55 யாதுநீ கூறிய உரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்கும்
 கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை யாட்டினுள்
 மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோடு
 ஊடற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்
- 60 கூடாது பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்
 மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்கு

தன்னரசிருக்கையில் வீற்றிருக்கும்போது, மாடலன் என்னும் மறையவன் ஆங்கு எதிர்பாராதே வந்துவின்ற அரசனை ஆசுகூறி வாழ்ச்சியதோடு 'எங்கோவே! மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையின் கடற்கரைப்பாடலானது, கனக விசயரது முடித்தலைகளை இங்ஙனம் நெரித்துவிட்டத; இது வியக்கத்தக்க தாய்' என்று ஒரு வினோத வார்த்தையையும் கூறினன். இந்நைக் கேட்ட செங்குட்டுவன் அவன் கருத்தை அறியாதவனாய், 'நான்மறையானே! பகைப் புலத்தவரும் அறிந்திராத நகைச்சொல்லொன்றை இங்ஙனம் என்முன் கூறினே; நீ சொன்ன உரைப்பொருள் யாது? விளங்கச்சொல்லுக' என்றான். எனலும் அம்மறையவன் சொல்லலற்றான்.

"குடவர்கோவே! காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சிகழ்ந்த கடல்வினையாட்டிற் குத் தன் காதலனாகிய கோவலனுடன் சென்றிருந்த மாதவியென்னும் நாடகக் கணிகை கருத்து வேறுபடப் பாடிய கானல்வரிப்பாட்டுடன் ஊழ்வினையும் உடன்சேர்ந் துருத்தமையால், கோவலன் அக்கணிகையை வெறுத்துப்பிரிந்து தன்மனைவி கண்ணடியை உடனழைத்துக்கொண்டு மதுரைமாநகரம் புக்கான்;

- இலைத்தார் வேந்தன் எழில்வான் எய்தக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
குடவர் கோவே! நின்னாடு புகுந்து
- 65 வடநிசை மன்னர் மணிமுடி யேறினள்
இன்னுங் கேட்டருள் இகல்வேற் றடக்கை
மன்னர் கோவே! யான்வருங் காரணம்
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வேன்
- 70 ஊழ்வினைப் பயன்கொல் உரைசால் சிறப்பின்
வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்
வலம்படு தானை மன்னவன் தன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை என்றலும்
தாதெரு மன்றத்து மாதரி எழுந்து
- 75 கோவலன் தீதிலன் கோமகன் பிழைத்தான்

புக்கவன், அந்நகரத்தரசனான பாண்டியன் உயிர்நீத்து விண்ணுலகடையும்படி
கொலையுண்டன னன்றோ! அந்நகரங் கொலையுண்ட கோவலனின் கற்புடை
மனைவியானவன் உன் நாட்டை ஆடைந்தமையாலன்றோ, அப்பத்தினி இப்
போது வடநிசையரசருடைய மணிமுடியிலேறி விளங்குவாளாயினள்" என்
று, முன் சிகழ்ந்த கோவலன்சரிதத்தைச் சுருங்கக் கூறினான்.

பின்னர், செங்குட்டுவனை நோக்கி, 'வேந்தர்வேந்தே! யான் ஈண்டு வரு
தற்கு அமைந்த காரணத்தையும் கேட்பாயாக; அகத்தியமுனிவருடைய பொ
தியமலையை வலஞ்செய்துகொண்டு கன்னியாகுமரித்துறையில் தீர்த்தமாடி
மீண்டெருகின்ற யான், என் ஊழ்வினைப்பயன் போலும், பாண்டியனது
சிறப்பமைந்த மதுரைமாகரம் சென்றேன். அங்கே நான் தங்கியிருந்தபோது,
பாண்டியன் தன் கணவனை அசியாயமாகக் கொல்வித்த கொடுங்கு கான்மையைத்
தன் சிலம்பைக்கொண்டு அவ்வரசனுக்கு விளக்கி வழக்கில்வென்றாள் கண்ணகி
என்றசெய்தி ஊர்முழுதும் பரவியது. இக்கொலைச்செய்தி கேட்ட ஆய்ச்சியர்
தலைவியாகிய மாதரி, இடைத்தெருவிலுள்ள தாதெருமன்றத்தினின்றும்

அடைக்கலம் இழந்தேன் இடைக்குல மாக்காள்!
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
இடையிருள் யாமத்து எரியகம் புக்கதும்
தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்து சீற்றம்

80 நிவந்தோங்கு செக்கோல் நீணில வேந்தன்
போகுயிர் தாக்கப் பொறைசா லாட்டி
என்னோ டிவர்வினை யுருத்த தோவென
உண்ணா நோன்போ டுயர்பதிப் பெயர்ந்ததும்
பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்கு

85 உற்றதும் எல்லாம் ஒழிவின் றுணர்ந்தாங்கு
என்பதிப் பெயர்ந்தேன் எந்துயர் போற்றிச்
செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் குரைக்க
மைந்தற் குற்றதும் மடந்தைக் குற்றதும்

எழுந்துசென்ற, 'இடைக்குலமாக்காள்! அந்தோ, அடைக்கலப்பொருளை இழந்து கெட்டேன்; கோவலன் குற்றமுடையவனல்லன்; அரசனே தவறினான்; செக்கோலும் வெண்குடையும் இங்கனம் பிழைபடவும் நேர்ந்தனவோ!' என்றலறி இரவின் நடுச்சாமத்தே எரியிற்புகுந்த மாய்ந்தனள்.

கோவலன் கண்ணகி இருவரையும் தம்முடனழைத்துக்கொண்டு மதுரை வந்த கவுந்தியடிகள், கோவலனை அரசன் கொலைசெய்தது கேட்டதும் உண்டாகிய பெருஞ்சீற்றமானது அவ்வரசனது மரணத்தால் தணிந்ததாயினும், 'என்தொடர்பால் இவர்கட்கு இக்கொடுவினை வந்ததுபோலும்' என்றிரங்கி உண்ணா நோன்புகொண்டு உயிரைவிட்டனள். அன்றியும், கண்ணகியின் சீற்றத்தால் மதுரைமாநகரம் எரிக்கப்பட்டது. இவற்றையெல்லாம் மதுரையில் நேரிலுணர்ந்த யான், பின்பு என் ஊராகிய காவிரிப்பூம்பட்டினம் சென்று, என்னண்பான கோவலன் கொலைமுதலியவற்றால் யானடைந்த துயரங்களை ஆங்குள்ள பெரியோர்கட்கு உரைக்கலானேன்.

ஆவ்வாறு உரைத்த செய்தி சிறிதுசிறிதாக ஊரெங்கும்பரவி முடிவில் கோவலன் தந்தை மாசாத்துவானுக்கு எட்ட, அவ்வணிகர், லைஉன், தன்மைச்

- செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்
 90 கோவலன் தாதை கொடுத்துயர் எய்தி
 மாபெருந் தானம் வான்பொருள் ஈத்தாங்கு
 இந்திர வீகாரம் ஏழுடன் புக்காங்கு
 அந்தர சாரிகள் ஆறாம் பதின்மர்
 பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று
 95 துறந்தோர் தம்முன் துறவி எய்தவும்
 துறந்தோன் மனைவி மகன்துயர் பொருஅள்
 இறந்ததுயர் எய்தி இரங்கிமெய் விடவும்
 கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்து
 அண்ணலம் பெருந்தவத் தாசீ வகர்முன்
 100 புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்
 தானம் புரிந்தோன் தன்மனைக் கிழத்தி
 நாள்விடே நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவும்
 மற்றது கேட்டு மாதவி மடந்தை

தனுக்கும் மருகிக்கும் பாண்டியனுக்கும் நேர்ந்த கொடுத்துன்பங்களைச் சரியா
 தவளாய், இல்லறத்தைவெறுத்துத் தான்படைத்த : பெரும்பொருளனைத்தையும்
 உத்தமதானங்களிற் செலவிட்டுப், பௌத்தசங்கத்தார் இருக்கையாகிய இந்திர
 வீகாரத்தைச் சார்ந்து, அங்கே பிறப்பறத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் முனி
 வர் முன்னூற்றுவரைச் சரணமடைந்து துறவியாயினன்.

அம் மாசாத்துவாள் மனைவியாகிய கோவலன்தாயோ; தன் செல்வப்புதல்
 வனுக்கு நேர்ந்த விபத்தைப் பொருதவளாய் அளவிறந்த துயரால் கொந்து
 உயிர்விட்டனன். இனிக் கண்ணகியின் தாதையான மாநாய்கன், தவமுனி
 வராகிய ஆசீவகரையடைந்து தன் பெரும்பொருள்களாற் புண்ணியதானங்
 களைப் புரிந்து துறவுபூண்டனன். அவன் மனைவியாகிய கண்ணகியின்தாய்
 சிலநாள்களுள்ளே உயிர் நீத்தனன். இச்செய்தியெல்லாங்கேட்ட கோவலன்
 கணிகையாகிய மாதவி பெரிதுந் துக்கித்து, துன்பம்விளைவிக்கும் பரத்தை

- நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
 105 மணிமே கலையை வான்றுயர் உறுக்கும்
 கணிகையர் கோலங் காணு தொழிகெனக்
 கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
 போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்
 என்வாய்க் கேட்டோர் இறந்தோ ருண்மையின்
 110 நன்னீர்க் கங்கை யாடப் போந்தேன்
 மன்னர் கோவே! வாழ்க ஈங்கெனத்
 தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்த
 வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
 மன்னவன் இறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பின்
 115 தென்னவன் நாடு செய்ததிங் குரையென
 நீடுவா ழியரோ நீணில வேந்தென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குநின்

யர்கோலத்திலே தன்மகள் மணிமேகலையைப் புகவிடாதபடி தன் தாயான சித்திராபதிக்குக் கூறிவிட்டு, மாலையுடன் தன் கூந்தலையுங்களைந்து பிக்குணி யாடிப் பெளத்தவிகாரமடைந்து தருமோபதேசம் பெற்றனன்.

இங்கனமாக, யான் மதுரையிலிருந்து கொணர்ந்த கொடுஞ்செய்தி கேட்டவர்களுள் இறந்தவர்சிலரும் உண்மையால் அப்பாவவிமோசனத்தின் பொருட்டுக் கங்கையாடவெண்ணி இங்குவரலாயினேன்; இதுவே என் வருகையின் காரணம்; வேந்தே! நீ வாழ்க' என்று அம்மாடலமறையோன் முன்னிகழ்ந்தவையெல்லாம் விளக்கச் செங்குட்டுவனுக்குக் கூறினன்.

இவையாவும் கேட்டிருந்த அவ்வஞ்சிவேந்தன் 'நான்மறையான! பாண்டியன் தான்புரிந்த கொடுக்கோன்மையை கினைந்து உயிர்நீத்தபின்னர் அப்பாண்டிநாட்டில் சிசுந்த விசேடம் என்னை!' என்று உசாவினான். மாடலமறையும் அரசனைநோக்கி, 'சோழர்குடிக்குரிய தாயத்தாரொன்பதின்மர் தம்மி

மைத்துன வளவன் கிள்ளியோடு பொருந்தா
ஒத்த பண்பினர் ஒன்பது மன்னர்

120 இளவரசு பொருஅர் ஏவல் கேளார்
வளநா டழிக்கும் மாண்பினர் ஆதலின்
ஒன்பது குடையும் ஒருபகல் ஒழித்தவன்
பொன்புனை திகிரி ஒருவழிப் படுத்தோய்!
பழையன் காக்கும் குழைபயில் நெடுங்கோட்டு

125 வேம்புமுதல் தடிந்த ஏந்துவாள் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய! கேட்டருள்
கொற்கையி விருந்த வெற்றிவேற் செழியன்
பொற்றொழிற் கொல்லர் ஈரைஞ் ஞாற்றுவர்
ஒருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினிக்கு

130 ஒருபகல் எல்லை உயிர்ப்பலி யூட்டி
உரைசெல வெறுத்த மதுரை மூதூர்
அரசுகெடுத் தலம்வரும் அல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கின் தீதுதீர் சிறப்பின்

லொன்றுகூடி நின் மைத்துனச்சோழனாகிய கிள்ளியோடு பகைத்த அவனது
இளவரசியலையேற்ற ஏவல்கேளாமல் சோனாட்டைப் பெரிதும் அலைத்த
வந்தகாலையில், அவ்வொன்பதின்மருடனும் பொருது ஒரு பகலில் அவர்களை
யழித்து மைத்தனனது ஆஞ்ஞாசக்கரச்சை ஒருவழிப்படுத்த சிறுவியவனும்,
பழையன் என்பானது காவன்மரமாகிய வேம்பினை அடியோடு வெட்டியழித்த
வான்வலமுடையவனும் ஆகிய போந்தைக்கண்ணிப் பொறையனே! கேட்ட
ருள்க; கொற்கைக்கரத்தே இளவரசாய் வினங்கிய வெற்றிவேற்செழியன்
என்பவன் (சன்னாட்டுக்கு நேர்ந்த திங்கினையறிந்து பெருஞ்சினங்கொண்டு)
ஒருமுலைகுறைத்த திருமாபத்தினியாகிய கண்ணகிக்குப் பொற்கொல்லர் ஆய்
ரவரை ஒருபகலிற் பலியிடுவித்து, பின், தன்னரசினையிழந்துவருந்தும் புகழ்
பெற்ற மதுரைமூதூரில் தென்னாடாட்சிக்குரியதாய்த் தொன்றுதொட்டு

- மன்பதை காக்கும் முறைமுதற் கட்டிலின்
 135 நிரைமணிப் புரவி ஓரேழ் பூண்ட
 ஒருதனி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
 காலைச் செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென
 மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறினன்
 ஊழிதொ றாழி உலகங் காத்து
 140 வாழ்க எங்கோ வாழிய பெரிதென
 மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லாம்
 இறையோன் கேட்டாங் கிருந்த எல்லையுள்
 அகல்வாய் ஞாலம் ஆரிருள் விழுங்கப்
 பகல்செல முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைச்
 145 செந்தீப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க
 அந்திச் செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
 பிறையேர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க
 இறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போன்
 எண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சினிங் கியது
 150 மண்ணாள் வேந்தே! வாழ்கென் றேத்த

●ருஞ் சிங்காதனத்தே — தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த ஒற்றையாழியந்தேர்மேற்
 காலைச் செங்கதிர்க்கடவுள் ஏறி விளங்கியவாறுபோல—சந்திரவமிசத்தோனாகிய
 அவ் விளஞ்செழியன் ஏறி விளங்குவானாயினன்; அரசே! நீடு வாழ்க' என்ற
 கூறி முடித்தான்.

கங்கைக்கரைப்பாடியிலே செங்குட்டுவன் இவற்றையெல்லாம் (நெடுநாட்க
 ளுக்குப்பின் மாடலன் வாயினின்றும்) கேட்டறிந்து வியப்புற்றிருந்த காலையில்
 விரிந்த ஞாலத்தைப் பேரிருள் விழுங்கும்படி வந்த மாலைக்காலத்தே, செந்தீப்
 பரந்ததுபோன்ற மேலைத்திசை விளக்கமெய்த அந்திவெண்பிறை தோன்
 றியது. அங்கனம் பிறையெழுந்தபடியைப் பெருந்தகையான செங்குட்டுவன்
 னோக்கினான். அப்போது பக்கத்திருந்த சிமித்திகர்தலைவன் 'வேந்தர்வேந்தே!

நெடுங்காழ்க் கண்ட் நிரல்பட் நிரைத்த
கொடும்பட நெடுமதிற் கொடித்தேர் வீதியுட்
குறியவும் நெடியவும் குன்றுகண் டன்ன
உறையுண் முடுக்கர் ஒருதிறம் போகி

155 வித்தகர் கைவினை விளங்கிய கொள்கைச்
சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்
கோயி விருக்கைக் கோமக னேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் கூஉய்

இளங்கோ வேந்தர் இறந்ததற் பின்னர்

160 வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு
செங்கோற் றன்மை தீதின் ரோவென
எங்கோ வேந்தே! வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல மறையோன் மாடலன் உரைக்கும்
வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப

165 எயில்முன் நெறிந்த இகல்வேற் கொற்றமும்

எஞ்சியினின்றும் தேவரீர் புறப்பட்டு இன்றோடு முப்பத்திரண்டு மாதங்களை
கின்றன' என்று, சமயோசிதமாகக் கூறி வாழ்த்தினன்.

அவன் கூறியதைக்கேட்ட செங்குட்டுவன், அக்கங்கைப்பாடியில், குத்துக்
கோலுடன் கூடிய பல்வண்ணத்திரைகளால் ஒழுங்காக நிரைக்கப்பட்டுப் படங்
குளையே மதிலாகவுடைய தேர்வீதியுள்ளே, சிறிதும் பெரிதுமாய்க் குன்று
களைக் கண்டாற்போல்விளங்கும் உறையுள்களமைந்த முடுக்கின் ஒருபக்கமாகச்
சென்ற, சிற்பவேலைப்பாடு மிக்கதும் சித்திரவிதானமமைந்ததுமான அத்தாணி
மண்டபத்தை அடைந்து, ஆங்குள்ள பொற்சிக்காதனத்தே வீற்றிருந்து வாயில்
காவலரால் மாடலமறையோனை அழைக்கச் செய்தனன்.

அவன்வந்ததும், செங்குட்டுவன் அவ்வந்தனைகோக்கி 'என் மைத்துன
னாகிய சோழனுடன் பகைத்த இளங்கோவேந்தர் போரில் இறந்தபின்னர், அச்
சோனாட்டரசனது கொற்றமும் செங்கோலும் கேடின்றியுள்ளனவோ' என்று
உசாவ, மாடலனும் அரசனைவாழ்த்தி 'வேந்தே! தேவரும் வியப்பத் தூங்கெ

குறுநடைப் புறவின் நெடுந்துயர் தீர
எறிதரு பருந்தின் இடும்பை நீங்க
அரிந்துடம் பிட்டோன் அறந்தரு கோலும்
திரிந்துவே ருகுங் காலமு முண்டோ

170 தீதோ இல்லைச் செல்லற் காலையும்
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற்கென்று
அருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி ஆங்கவற்கு
ஆடகப் பெருநிரை ஐயைந் திரட்டி

175 தோடார் போந்தை வேலோன் தன்னிறை
மாடல மறையோன் கொள்கென் றளித்தாங்கு
ஆரிய மன்னர் ஐயிரு பதின்மரைச்
சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென் றேவித்
தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த

180 மாபெருந் தானை மன்ன குமரர்
சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழல்
அரிபரந் தொழுகிய செழுங்கயல் நெடுங்கண்

யில் மூன்றையும் எறிந்தவனது 'வேல்வெற்றியும், குறுநடையுடைய புறவின் பெருத்துயரமும் அதனைத்தரத்திவந்த பருந்தினிடும்பையும் ஒருங்கு நீக்கத் தன் உடம்பையே அரிந்து துலையிற்புகுந்தோனது செங்கோலும் மாறுபடுங் காலமும் உண்டாமோ! காவிரியாற் புரக்கப்படும் சோனாட்டுவேந்தற்குத் துன்பக்காலத்தினுங் கேடில்லை' என்று கூறினன்.

இவ்வாறு மாடலன் சொல்லக்கேட்டுச் செங்குட்டுவன் மகிழ்வுற்று அவனைப் பெரிதும் உபசரித்துத் தன்விழையனவாக ஐம்பது துலாம்பாரம் பொன்னை அம்மறையவற்குத் தானஞ்செய்து ஊருமானித்தனன். அது முடிந்ததும், சேரர்பெருமான் தன் யாத்திரைக்கு உதவிபுரிந்த ஆரியவரசராகிய கன்னர் நூற்றுவரையும் அவருடைய சிறப்புமிக்க நாட்டுக்குச் செல்லுமாறு விடுத்தப் பின் தன் தூதுவராயிரவரை அழைப்பித்து, தமிழரது பேராற்றலை யறியாது போர்க்கோலங்கொண்டுவந்து தோற்றுத் தாபதவேடம் பூண்டு

- விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச்
 குடக வரிவளை ஆடமைப் பணைத்தோள்
 185 வளரிள வனமுலைத் தளிரியன் மின்னரிடைப்
 பாடகச் சீறடி ஆரியப் பேடியொடு
 எஞ்சா மன்னர் இறைமொழி மறுக்கும்
 கஞ்சக முதல்வர் ஈரைஞ் ஞாற்றுவர்
 அரியிற் போந்தை அருந்தமிழ் ஆற்றல்
 190 தெரியாது மலைந்த கனக விசயரை
 இருபெரு வேந்தர்க்குக் காட்டிட ஏவித்
 திருந்துதுயில் கொள்ளா அளவை யாங்கணும்
 பரம்புநீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசடைப்
 பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய
 195 வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிர் பரப்பிக்
 குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
 குடதிசை யாளும் கொற்ற வேந்தன்
 வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு முடித்துத்
 தென்றிசைப் பெயர்ந்த வென்றித் தானையொடு
 200 நிதிதுஞ்சு வியனகர் நீடுநிலை நிவந்து
 கதிர்செல வொழித்த கனக மாளிகை
 முத்துநிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
 சித்திர விதானத்துச் செய்பூங் கைவினை

ஒளித்த இராசகுமாரரைத் தமிழரசரான சோழபாண்டியர்க்குக் காட்டிவருமாறு
 ஆணையிட்டு அவர்களை முற்படவே பயணப்படுத்திவிட்டுப் பின் தன் இளைப்பு
 நீக்கப் பள்ளிமேவித் துயில்கொள்வானாயினன். இங்கு இவ்வாறாக—

சேராசதானியாகிய வஞ்சிமாநகரிலே செவ்வயிருந்த அரண்மனையுள்,
 வானையளவிப் பொன்மயமாக விளங்கும் அந்தப்புரத்தே, முத்துக்களாலாகிய
 சல்லியும் தூக்குமிவைகளால் முழுதும் வளைக்கப்பட்டதும், விசித்திரவிதானம்

- இலங்கொளி மணிநிரை இடையிடை வகுத்த
 205 விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய
 மடையமை செறுவின் வான்பொற் றகட்டிற்
 புடைதூர டமனியப் பொற்கா லமளிமிசை
 இணைபுணர் எகினத் துளமயிர் செறித்த
 துணையணைப் பள்ளித் துயிலொற்றுப் படுத்தாங்கு
 210 எறிந்துகளங் கொண்ட இயறேர்க் கொற்றம்
 அறிந்துரை பயின்ற ஆயச் செவிலியர்
 தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
 பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்யாண்டு வாழ்த்தச்
 சிறுகுறுங் கூணுங் குறளுஞ் சென்று
 215 பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தான்
 நறுமலர்க் கூந்தல்! நாளணி பெறுகென

அமைந்ததும், மணிநிரைகளை இடையிடையே வகுத்து வயிரமழுத்தப்பெற்ற பொற்றகட்டினொளி ஒழுக்கப்பெற்றதும், இறுக்கப்பட்டப்பெற்றுப் புடைநிரண்ட பொற்கால்களையுடையதமான அழகுவாய்ந்த பெரிய அமளிக்கட்டிலின்மேலே புணர்ச்சியுற்ற அன்னங்களின் புனகிப்பால் வீழ்ந்த இனமையான இறகுகளைச் செறித்து இரட்டையாக விரிக்கப்பெற்ற பள்ளியிடையே, கோப்பெருந்தேவியாகிய இனங்கோவேண்மான் நெடுநாட்பிரிவால் தூக்கமென்பதின்றித் தன் புற்றிருந்தனன்.

அந்நிலையில் செங்குட்டுவனது வடநாட்டு வெற்றியை அறிந்தவராகிய செவிவிமார்கன் 'அன்னாய்! காதற்கொழுநனைப் பிரிந்திருந்ததொன்று உண்டான சின் மனக்கவலையை இனி யொழியக்கடவாய்' என்று கூறிப் பாசுரங்கோடு தொடுத்துப் பல்லாண்டு பாடுவாராயினர். அவ்வாறே, அரசிக்கு ஊழியஞ்செய்யும் கூனருங் குறளருஞ் சென்று அடிவணங்கித் 'தேவீ! எம் பெருமான் வந்துவிட்டனன்; இனி நீ முகமலர்ச்சியுடன் கூந்தலில் நாளொப்பனைபெற்று நலம்பெற விளங்குக' என்றார்.

- அமைவிடா தேறல் மாந்தராய் மாளாளி
 கவண்விடு புலா-புழை மாளால் யாடயி .
 வீங்குபுனம் ம-ளரீஇய வேளாடி வாந்த
 220 ஓங்கியல் யாடா தூங்குயயி செரிந
 வாகை தும்பை வா-துளாசர் குடியா
 வேக யாடையின் வழியோ நீங்கெனந்
 திறத்திறம் பகரிந்து வேளோய் பிதனாத்தயக்
 குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்
 225 வடநுசை மன்னர் மன்னெயில் முருகியக்
 கவடி வித்திய கழுதையே குழவன்
 குடவர் கோமான் வந்தான் காடாப்
 படுநுகம் பூனாய் பகடே! மன்னர்
 அடித்தனை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனும்
 230 தொடுப்பே குழவ ரோயுதப் பாணியும்

இக்கனம் சூயத்தர் பெருத்தேவியின் பீரிவாந்தரீலையை ஒருசார் சூழி
 சீன்றனர். இவ்வாறு, மலைகனிற் புனக்காவல்செய்யல் கானவன் சூக்கு முக்
 கிலிற்சட்டப்பட்ட தேனெயுண்டு கனித்த அக்கனிப்பால் கவண்விட்டுக் காவல்
 புரிதலை செறித்தையின், அச்சையறிந்த செறித்த புனக்கதிரினை உன்ன
 தற்குவந்த பெரிய யானைகள் எவ்வ தவிடையும்படி மலைகனிற் புனப்பரண்
 மேலிருத்தகொண்டு 'வடநுசைச்சென்ற வானெய்த்தம்பையுஞ் குடிய போர்க்
 கனிதகன் திரும்பும்வழி சூக்கக்கடவத' என்ற பல பண்கனிற் குறிஞ்சிப்
 பாட்டுக்களைப் பாடினர்.

'வடவாசாறு கோட்டைகனிற் தனித்தக் கழுதகனை சரிவே பூட்டி
 உழுது வெள்ளகனை விவதந்த உழவனாகிய குடவர்கோமான் காண வந்தவிடு
 கான்; சூரவாற் பகடுகனை! தகைப்பூண்டு உழுவிடுக; பணமன்னரைச்சிறை
 கீக்கும் அகன் பிறத்தகைப்பணியும் கருகின்றத' என்ற பாடும் உழவாறு
 ஒலியமைந்த பாடல்கள் எழுந்தன.

- தண்ணான் பொருரை யாடுநர் இட்ட
 வண்ணமும் சுண்ணமும் மலரும் பரந்து
 வீண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
 வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
 235 முண்டகக் கோதையொடு முடித்த குஞ்சியின்
 முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் தோயக்
 குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
 வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்
 பல்லா லிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்
 240 காவலன் ஆனிரை நீர்த்துறை படஇக்
 கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
 வெண்டிரை பொருத வேலைவா லுகத்துக்
 குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
 வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தம்
 245 கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து
 வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
 வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை

இவ்வாறே, அரசனது ஆனிரைகளைக் காக்கும் கோவலர்கள், குளிர்ந்த ஆன்பொருளையாற்றில் நீராடுமகளிரால் விடப்பட்ட வண்ணமுஞ்சுண்ணமும் மலரும் பரந்து இந்திரவிற்போல் விளங்குகின்ற பெரிய துறையருகிலுள்ள தாழைக்கோடுகளின்மேல் இருந்துகொண்டு, தம் பசுக்களை அப்பெருந்துறை யிற் படியவிட்டுத் தாமரை குவளைப் பூக்களைத் தலையிற்குடியவராய் 'ஆனிரை கான்! வில்லவனாகிய நம் வேந்தன் வந்தனன்; அவன் இமயப்பக்கத்தினின்ற கொணர்ந்த பெருத்த பசுநிரைகளோடு நீரும் காளைக் கடும்புழக்கடவீர்' என் னும் கருத்துப்பட ஊதும் ஆயரது வேய்க்குழல்சன் ஒலித்தன.

இனி, வெண்டிரைகளால் மோதப்பட்ட கடற்கரை மணற்பரப்பிலுள்ள புன்னைமரத்தின்கீழ் வலம்புரிச்சங்கமீன்ற கன்முத்துக்களையே கழங்காகக் கொண்டு ஆடும் இளமகளிர், அவற்றைத் தம் கைகளில் ஏந்தியவராய், 'நெடு காட்பிரிந்த நம் அரசியோடுகூடி மகிழும்படி வானவனாகிய வேந்தன் மீண்டனன். அவன் குடிய தும்பையையும் பனம்பூவையும் வஞ்சிமாநகரையும்;

- தோணல முணீஇய தும்பை போந்தையொடு
 வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனும்
 250 அஞ்சொற் கிளவியர் அந்தீம் பாணியும்
 ஓர்த்துட னிருந்த கோப்பெருந் தேவி
 வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
 மாலைவெண் குடைக்கீழ் வாகைச் சென்னியன்
 வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்து
 255 குஞ்சர வொழுகையிற் கோநகர் எதிர்கொள
 வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட் டுவனென்.

(56) தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
 மண்ணாகம் நிழற்செய மறவாள் ஏந்திய
 நிலந்தரு திருவின் நெடியோன் தனது

நங்கைமீர்! காம் பாடுவோமாக' என்று இன்சொல்லினராய் அழகிய பாடல்களைப்
 பாடினர். இவ்விதம், நால்வகை நிலங்களினின்றும் எழுந்த இன்னிசைகளைக்
 கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு உறங்காதிருந்த கோப்பெருந்தேவியானவள், தன்
 கைவளைகளைச் செறித்தணிந்துகொள்ளவும், நகரில் வலம்புரிச்சங்கங்கள் வல
 மாகவெழுந்து முழங்கவும், முத்துமாலையெனமந்த வெண்கொற்றக்குடையின்
 கீழ் வாகையணிந்த சென்னியோடும் சேரன்செங்குட்டுவன் தன் பட்டவர்த்
 தனக்களிற்றின்மேல் வினங்கியவராய், குஞ்சரங்கள் பூட்டிய இரதங்களுடன்
 கோநகர்முழுதும் வந்தெதிர்கொள்ள வெற்றித்தானையுடன் வஞ்சிமுதாரிற்
 பிரவேசஞ்செய்யலாயினன்.

56. ஷ, ஷ, நடுகற்காலை.

தண்மதிபோன்றதும் பொன்னூலியன்றதுமான வெண்கொற்றக் குடையால்
 மண்ணகத்தைக் குளிர்வித்த நிலந்தருதிருவி நெடியோனாகிய செங்குட்டுவன்,

- வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூதூர்
- 5 ஒண்டொடித் தடக்கையின் ஒண்மலர்ப் பலிதூஉய்
வெண்டிரி விளக்கம் ஏந்திய மகளிர் .
உலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப்
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை
- 10 போந்தைக் கண்ணிப் பொலம்பூந் தெரியல்
வேந்துவினை முடித்த ஏந்துவாள் வலத்தர்
யானை வெண்கோ டமுத்திய மார்பும்
நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ஆகமும்
எய்கணை கிழித்த பகட்டுழி லகலமும்
வைவாள் கிழித்த மணிப்பூண் மார்பமும்
- 15 மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்
கொம்மை வரிமுலை வெம்மை வேதுறீஇ
அகிலுண விரித்த அம்மென் கூந்தல்
முகில்நுழை மதியத்து முரிகருஞ் சிகைக்கீழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை துரந்து
- 20 சிதரரி பரந்த செழுங்கடைத் தூத
மருந்து மாயதும் மாலையென் றேத்த

விசயம் விளங்கும் அவ்வஞ்சிமாநகரிற் புக்கபின்னர், மகளிரெல்லாங்கூடித் திருவிளக்குகளைக் கொணர்ந்துகின்ற மலர்களைப் பலியாகத் தூவி 'உலக மன்னஞ்சிய மம்மரசன் நீடுவாழ்ச்' என்றேத்தும்படி மாலையென்காலமும் வந்தது. பலரும் தொழத்தக்கதும் மலர்கள் விரிதற்குக் காரணமாகியதுமான அவ்வழியை காலத்தே, பணம்பூங்கண்ணியைப் பூமாலையோடணிர்தவர்களும் தம் அரசனது போர்வினையை முடித்தவர்களுமான வான்வீரரது யானைக்கோடமுத்தினவும் வேல்கணைவாள்வளாற் கிழிப்புண்டு புண்பட்டனவுமான மார்புகளை, அவர்கள் வீரபத்தினியர் தம் அழகிய தனவெம்மையால் வேதுகொண்டு ஆற்றுவித்தனர். இங்ஙனம் ஆற்றவிக்க அவ்வீரர்கள் மன்மதபாணம் பாய்ந்தவர்களாய், 'இம் மகளிருடைய கடைக்கண்களாகிய தூது முன்பு நமக்குப் பாசறைக்கண்ணை

- இருங்கலித் துவர்வாய் இளநிலா விரிப்பக்
 கருங்கயல் பிறழும் காமர் செவ்வியின்
 திருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலும்
 25 மாந்தளிர் மேனி மடவோர் தம்மால்
 ஏந்துபூண் மார்பின் இளையோர்க் களித்துக்
 காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
 மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட
 குழலும் கோதையும் கோலமும் காண்மார்
 30 நிழல்கால் மண்டிலம் தம்மெதிர் நிறுத்து
 வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாக்குபு தழீஇப்
 புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்
 குரல்குர லாக வருமுறைப் பாடையில்
 துத்தம் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையின்
 35 அந்தீங் குறிஞ்சி அகவன் மகளிரின்
 மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயர்ந்து
 முடிபுற முரிஞ்சும் கழற்காற் குட்டுவன்
 குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம் போல

வருத்தஞ்செய்ததாயினும், இம்மலைக்காலத்தே அதற்குமருந்துமாகியது' என்று
 புலந் தேத்த, அதுகேட்டு அம்மகளிர் தம் பவனவாயினின்று நிலவெழக்
 கடைக்கண்ணோக்குடன் புன்சிரிப்பாகிய விருந்துட்டி மகிழ்வித்தனர்.

மற்றமுள்ள இளைஞரான வீரர்கள், இசைவல்ல மகளிரது இன்பக்கடலி
 லாடத் தம் குலைந்தகோலத்தைக் கண்ணாடியால் திருத்திக்கொண்டு, யாழ்சமு
 விக் குறிஞ்சிப்பண்ணை இனிதுபாடிய அந்நக்கையரால் கானவிருந்து செய்யப்
 பெற்றனர்.

இங்஑னம், அவ்வழகிய மலைக்காலமானது வீரர்க்கெல்லாம் இன்பவிருந்
 தயர்வித்துப் பின், சேரன்-செங்குட்டுவன் குடிகளது குறைதீர்த்தல்வேண்டி
 வெளிப்போதருங்காலத்து விளங்கும் அவனது திருமுகம்போல, உலகந்

- 40 உலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர் மதியம்
பலர்புகழ் மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
மைந்தரும் மகளிரும் வழிமொழி கேட்ப
ஐங்களை நெடுவேள் அரசவீற் றிருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ் சேக்கையும்
மண்ணீட் டரங்கமும் மலர்ப்பூம் பந்தரும்
- 45 வெண்கால் அமளியும் விதானவே திகைகளும்
தண்கதிர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்
படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவீற்
கொடிமதில் மூதூர் நடுநின் றோங்கிய
- 50 தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
வதுவை வேண்மாள் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி
எல்வளை மகளிர் ஏந்திய விளக்கம்
பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன ஒருசார்
- 55 மண்களை முழவும் வணர்கோட் டியாமும்
பண்களி பாடலும் பரந்தன ஒருசார்

தொழும்படி தோன்றிய பூர்ணசந்திரனை அவ்வஞ்சிமூதூர்க்குக் காட்டித் தான்
நீங்கியது. அப்போது மைந்தரும் மகளிருந் தன்னுணைப்படியே நடக்குமாறு
ஐங்களைக்கிழவனான மன்மதன் அரசவீற்றிருந்த சிலாமுற்றங்களும் பூம்பள்ளி
களும், ஆடாங்குகளும், மலர்ப்பந்தர்களும், மஞ்சங்களும், விதானமமைந்த
வேதிகைகளுப் அத் தண்கதிரால் விளக்கமுறுவனவாயின.

கடல்குழ்ந்த இவ்வுலகிற்கு இடைநின்ற விளங்கும் மேருப்போல, அவ்
வஞ்சிமாநகரின் நடுவில் சின்றோங்கும் பொன்மயமான அரண்மனையுள், சிலா
முற்றமாகிய மணியரங்கிலே அப் பூர்ணசந்திரனது காட்சியைக்காணவேண்டி,
மகளிர் தம் வளைக்கைகளில் விளக்குகளை ஏந்திப் பல்லாண்டுபாடி ஏத்திக்
கொண்டு ஒருபுடைவரவும், மத்தளம் யாழ்களுடன் பண்கனிந்த பாடலிசைகள்
ஒருசார் பரவவும், கூணருங் குறளருங் கஸ்தூரி வெண்கலவைச் சாந்தங்களை

- மான்மதச் சாந்தும் வரிவெண் சூர்தும்
 கூனுங் குறளும் கொண்டன ஒருசார்
 வண்ணமுஞ் சுண்ணமும் மலர்பூம் பிணையலும்
 60 பெண்ணணிப் பேடியர் ஏந்தினர் ஒருசார்
 பூவும் புகையும் மேவிய விரையும்
 தூவியஞ் சேக்கை குழந்தன ஒருசார்
 ஆடியும் ஆடையும் அணிதரு கலன்களும்
 சேடியர் செவ்வியின் ஏந்தினர் ஒருசார்
 65 ஆங்கவள் தன்னுட னணிமணி யரங்கம்
 வீங்குநீர் ஞாலம் ஆள்வோ னேறித்
 திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய் புலம்பவும்
 பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவும்
 செங்க னாயிரந் திருக்குறிப் பருளவும்
 70 செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
 பாடகம் பதையாது குடகந் துளங்காது
 மேகலை ஒலியாது மென்முலை அசையாது
 வார்புழை ஆடாது மணிக்குழல் அவிழாது
 உமையவள் ஒருதிற னாக ஒங்கிய

எந்தினவராய் ஒருபுடை செல்லவும், பெண்கோலம்பூண்ட பேடியர் வண்ணஞ் சுண்ணம் மாலையிவற்றைத் தாங்கிவரவும், பூவும் நறம்புகைகளும் வாசனைப்பண்டங்களும் பரவவும், ஆடை கண்ணாடி அணிகலன்களைக் கையிற் கொண்டு சேடியர் குழவும் இவ்வாறாக எழுந்தருளிய தன் தன்மபத்தினியாசிய இளங்கோவேண்மாளோடுக் கூடி, வேந்தர்பெருமானான செங்குட்டுவன் அம் மணியரங்கினை அடைந்து அதனில் வீற்றிருப்பானாயினன்.

அப்போது, மறையவர்கிறைந்த பறையூர்வாசியும், கூத்தில் வல்லவனுமாகிய சாக்கையன் ஒருவன் அரசன்முன் வந்துவின்று, சிவபிரான் திரிபுரங்களை எரித்தவிடத்தே உமையவளை ஒரு பாகத்துக்கொண்டு ஆடிய கொட்டிச்

- 75 இமையவ னாடிய கொட்டிச் சேதம்
 பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
 கூத்தச் சாக்கைய னாடலின் மகிழ்ந்தவன்
 ஏத்தி நீங்க இருநிலம் ஆள்வோன்
 வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்
- 80 நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கள்
 மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்றி
 வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
 கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் ரொழுது
 தும்பை வெம்போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே!
- 85 செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
 வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடு குழீஇய
 சித்திர மண்டபத் திருப்ப வேந்தன்
 அமரகத் துடைந்த ஆரிய மன்னரொடு
 தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

சேதம் என்னும் கூத்தினை அப்பெருமான் ஆடியமுறையே நடித்துக்காட்டக் குடவர்கோமானும் கோப்பெருந்தேவியும் அதனைக்கண்டு மகிழ்ந்தனர். இங் றனம் இவ்விருவரது நன்கு மதிப்புட்பெற்று அக்கூத்தச்சாக்கையன் விடை பெற்று நீங்கியபின்னர்ச் செங்குட்டுவன் தேவியுடன் அந்நிலாமுற்றத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அரசிருப்பாகிய பேரோலக்க மண்டபத்தை அடைந்தான்.

அடைந்தபின்னர், நீலன் முதலாய கஞ்சகமாக்கள் மறையோனான மாட லனுடன் அவ்விடம் வந்து, வாயில்காவலரால் தம்வரவை மன்னனுக்கறிவித்து அவனானைபெற்று உட்சென்று அரசனைவணங்கிச் சொல்லுகின்றார்:—“வெற்றி வேந்தே! தேவரீர் எங்களுக்கிட்ட கட்டளைப்படியே, சோழர்களின் பழமை தங்கிய தலைநகரத்துச்சென்று, அங்கே வச்சிரம் அவந்தி மகதநாட்டரசரால் அளிக்கப்பெற்ற பந்தருச் தோரணவாயிலுங் கொண்ட சித்திரமண்டபத்தில் வீற்றிருந்த செம்பியர்பெருமானைக் கண்டு, வடநாட்டுப்போரில் அகப்பட்ட ஆரியமன்னரை அவ்வேந்தனுக்குக்காட்டி அவனடிகளை வணங்கிவீன்றேம்.

- 90 நீளமர் அழுவத்து நெடும்பே ராண்மையொடு
 வாளுங் குடையும் மறக்களத் தொழித்துக்
 கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை
 வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத்
 தலைத்தேர்த் தானைத் தலைவற் குரைத்தனன்
- 95 சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை
 ஆங்குநின் றகன்றபின் அறக்கோல் வேந்தே!
 ஓங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
 ஆரிய மன்னர் அமார்க்களத் தெடுத்த
 சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி சிறந்த.
- 100 சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
 கயந்தலை யானையிற் கவிகையிற் காட்டி
 இமயச் சிமயத் திருங்குயி லாலுவத்து
 உமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
 அமார்க்களம் அரசன தாகத் துறந்து
- 105 தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்
 கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன் கொற்றம்
 புதுவ தென்றனன் போர்வேற் செழியனென்று
 ஏனை மன்னர் இருவருங் கூறிய

அஃதறிந்த அவ்வரசன், 'போர்க்களத்தே பேராண்மை காட்டிப்பொருது
 தம் வானையும் குடையையும் அக்களத்தே இட்டு உயிர்தப்பியோடிய வேந்
 தரைப் போரிற்பிடித்துக் கொண்டவருதல் ஒரு வெற்றியாகாது' என்று தன்
 தேர்ப்படைத்தலைவனை நோக்கிக் கூறினான். பின்னர், அரசே! அவந்தலை
 நகரைவிட்டு நீங்கி மதுரைசென்று பாண்டியனைக் கண்டோம். 'அமார்க்களத்தே
 தக்கள் குடைக்காம்பை நட்டுவத்தலைவர்போலக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு
 இமயப்பக்கத்துள்ள குயிலாலுவம் என்னும் போர்க்களத்தைத் துறந்து. புறங்
 கொடுத்து, ஆங்குள்ள சிவபிரானை வணங்கியவராய்த் தவக்கோலங்கொண்
 டோடின ஆரியமன்னர்கள்மேல் இவ்வாறு மிக்க சீற்றங்கொண்ட அரசனது
 வெற்றி இதுவரையில்லாத புதுமையாகும் என்றான், அப்பாண்டியன்.'

- நீண்மொழி யெல்லாம் நீலன் கூறத்
 110 தாமரைச் செங்கண் தழல்நிறம் கொள்ளக்
 கோமகன் நகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
 மாடலன் எழுந்து மன்னவர் மன்னே!
 வாழ்கநின் கொற்றம் வாழ்கவென் றேத்துக்
 கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சும் யானையிற்
 115 சிறுகுரல் நெய்தல் வியலூர் எறிந்தபின்
 ஆர்புனை தெரியல் ஒன்பது மன்னரை
 நேரி வாயில் நிலைச்செரு வென்று
 நெடுந்தேர்த் தானையொடு இடும்பிற்புறக் திறுத்துக்
 கொடும்போர் கடந்து நெடுங்கட லோட்டி
 120 உடன்றுமேல் வந்த ஆரிய மன்னரைக்
 கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்!
 நெடுந்தார் வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே!
 புரையோர் தம்மொடு பொருந்த உணர்ந்த

எனச் சேர்பிரானுக்குத் தூதர்தலைவனான நீலன் அவ்வேந்தர்கூறிய வார்த்தை
 களைச்சொல்ல, இவற்றைச்செவியுற்ற செங்குட்டுவன், தன்வெற்றியை அவ்
 வரசர்கள் இகழ்ந்ததொற் கோபம் பெருகித் தாமரைபோன்ற கண்கள் தழனி
 றங்கொள்ள நகைசெய்தனன். இங்ஙனம் அரசனுக்குச் சோழபாண்டியர்மேற்
 சீற்றம் பெருகுதலை மறையவனாகிய மாடலன் கண்டு, அச்சபையிலெழுந்து
 நின்று 'வேந்தர்வேந்தே! சின்வெற்றி விளங்குவதாக' என்றேத்திப்பின்வருமாறு
 கூறியிருன்.

'மின்குக்கொடி வளர்கின்ற மலைப்பக்கத்தறங்கும் யானைக்கூட்டங்களை
 புடைய பகைவரது வியலூரையழித்தும், ஆத்திமாலையுடையவரும் சோழர்
 குடியினருமாகிய ஒன்பதின்மருங் கூடிவிளைத்த பெரும்போரை நேரிவாயில்
 என்ற ஊரில் வென்றும், பெரிய தேர்ச்சேனைகளுடன் இடும்பாதவனத்துத்தங்கி
 ஆங்குவிளைந்த போரைக் கடந்தும், நெடுங்கடலில் மரக்கலங்களைச் செலுத்தி
 யும், சினத்துடன் தன்மேல் எதிர்த்துவந்த ஆரியமன்னரைக் கங்கைக்கரையிற்
 செயித்தும் இங்ஙனம் வெற்றிமாலையுடி, உயர்ந்தோர் பலருடன் பழகி அறிய

- அரசை ரேறே! அமைகநின் சீற்றம்
 125 மண்ணாள் வேந்தே! நின்வா னாட்கள்
 தண்ணான் பொருரை மணலினும் சிறக்க
 அகழ்கடல் ஞாலம் ஆள்வோய்! வாழி
 இகழாது என்சொற் கேட்டல் வேண்டும்
 வையங் காவல் பூண்டநின் நல்யாண்டு
- 130 ஐயைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னும்
 அறக்கள வேள்வி செய்யாது யாங்கணும்
 மறக்கள வேள்வி செய்வோய் ஆயினே
 வேந்துவினை முடித்த ஏந்துவாள் வலத்துப்
 போந்தைக் கண்ணிநின் ஊங்கனோர் மருங்கில்
- 135 கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்
 விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினும்
 நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
 மேனிலை யுலகம் விடுத்தோ னாயினும்
 போற்றி மன்னுயிர் முறையிற் கொள்கெனக்
- 140 கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்
 வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு
 பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினும்
 இகற்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு ஓட்டி
 அகப்பா எறிந்த அருந்திற லாயினும்

வேண்டெனவற்றை அறிந்த அரசரேறே! நீ வாழ்க; நின் சீற்றம் அடங்குவ
 தாக; நின்வாழ்நாட்கள் ஆன்பொருரையாற்றுமணலினும் அதிகமாக விளங்குக;
 யான் கூறுஞ் சொற்களை இகழாது கேட்டருளவேண்டும்; உலகங்காத்தலை
 மேற்கொண்டேவிளங்கும் உனது சிறந்த ஆயுட்காலத்தே ஐம்பதியாண்டுகள்வரை
 கழிந்தும், நீ அறக்களவேள்வியைச் செய்யாது எப்போதும் மறக்களவேள்
 வியே செய்துவருகின்றாய்; வீரவேந்தர் செய்தற்குரிய வினைகளையெல்லாம்
 முற்றச்செய்து கொற்றவானை வலத்தேந்திசிற்கும் உன்னுடைய தலைநகரத்தில்
 முன்னிருந்த புகழ்மிக்க உன் முன்னோரிலே, 'கடற்கடம்பெறிந்த காவலன்

- 145 உருகெழு மரபின் அயிரை மண்ணி
 இருகடல் நீரும் ஆடினான் ஆயினும்
 சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
 மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினும்
 மீக்கூற் றுளர் யாவரு மின்மையின்
- 150 யாக்கை நிலா தென்பதை யுணர்ந்தோய்!
 மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் மருங்கிற்
 செல்வம் நிலா தென்பதை வெல்போர்த்
 தண்டமிழ் இகழ்ந்த ஆரிய மன்னரிற்
 கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே!
- 155 இளமை நிலா தென்பதை யெடுத்திங்கு
 உணர்வுடை மாக்கள் உரைக்கல் வேண்டா
 திருஞெமர் அகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே!
 நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை
 விண்ணோர் உருவின் எய்திய நல்லுயிர்
- 160 மண்ணோர் உருவின் மறிக்கினும் மறிக்கும்
 மக்கள் யாக்கை பூண்ட மன்னுயிர்
 மிக்கோய்! விலங்கின் எய்தினும் எய்தும்
 விலங்கின் யாக்கை விலங்கிய இன்னுயிர்

முதல் சதுக்கப்பூதரை வஞ்சியுட்டந்து மதுக்கொள்வேள்வி வேட்டவனீராக
 வுள்ள அரசர்களுள் ஒருவரும் இப்போது இல்லாமையின், இந்தயாக்கை
 நிலையற்றதென்பதை நீயே உணர்வாய்; இவ்வுலகிற் பெருவாழ்வுடையராகிய
 செல்வரிடத்தே அச்செல்வந்தானும் நிலையாதென்பதை, வெற்றியாளரான
 தமிழரசரையிதழ்ந்த இவ்வாரியமன்னரிடத்தில் நீயே கண்டனையன்றோ? இனி
 இளமைநிலையாதென்பதை அறிஞர் உனக்கு உரைக்கவேண்டியதேயில்லை.
 என்னெனின், செங்கோல் மன்னனாகிய நீயும், உனது நரைமுதிர்ந்த யாக்கை
 யைக் காண்கின்றாய். தேவயோனியிற் பிறந்த ஒரு நல்லுயிர் அசனிலும் தாழ்ந்த
 மக்கட்பிறவிக்குத் திரும்பக்கூடும்; மக்கள் யாக்கையிற் பொருந்திய ஆன்மா
 அவ்வாறே விலங்குடலையெடுத்தலும், அவ்விலங்குடலையெடுத்தது துக்கமிக்க

- கலங்களுர் நரகரைக் காணினும் காணும்
 165 ஆடுங் கூத்தர்போல் ஆரூயர் ஒருவழிக்
 கூடிய கோலத்து ஒருங்குநின் றியலாது
 செய்வினை வழித்தாய் உயிர்செலும் என்பது
 பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்
 எழுமுடி மார்பாநீ யேந்திய றுகிரி
 170 வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே!
 அரும்பொருட் பரிசிலெ னல்லேன் யானும்
 பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்
 மலர்தலை யுலகத் தயிர்போகு பொதுநெறி
 புலவரை யிறந்தோய்! போகுதல் பொறேஎன்
 175 வானவர் போற்றும் வழிநினக் கரிக்கும்
 நான்மறை மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பான்
 அருமறை மருங்கின் அரசர்க் கோங்கிய
 பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டும்
 நாளைச் செய்குவம் அறமெலின் இன்றே

கரகதியை அடைதலும் உண்டாம். ஆதலால், இவ்வுயிர்கள் ஆடுகின்ற கூத்
 தரைப்போல ஒரிடத்தே ஒருகோலங்கொண்டு சிலைத்தல் ஒருபொழுதுமில்லை.
 தாம் செய்கின்ற கருமங்கட்கேற்ப உயிர்கள் அவ்வக்கதியை அடையுமென்பது
 குற்றமற்ற அறிஞரது மெய்யுரையாகும்; ஆதலால் இவற்றை நன்குணர்ந்து
 எழுமுடியாரந் தாங்கிய வேந்தே! வழிவழியாக நின்னாளை வாழ்வதாக; யான்
 இவற்றைப் பிறர்போலப் பொருட்பரிசில் காரணமாக உன்பாற் சொல்லவந்தவ
 னல்லேன். மற்று, நல்வினைப்பயனால் உத்தமசரீரம்பெற்ற ஒரு நல்லுயிர்,
 செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய்தலின்றி, இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறப்
 போரெல்லாரும் போய்வழியிலேபோய் வீணாகழிதலைப் பொருதவனாக யான்
 இவைகூறினேன். ஆதலின், அறிவுமுதிர்ந்த அரசே! வீட்டுநெறி அளிக்கும்
 யாகவேதியர்கள் காட்டுகின்ற வேதவழிப்படியே, அரசர்க்கோதப்பட்ட பெரு
 வேள்விகளை நீ செய்தல் தரும். அவ்வறங்களை நாளைச்செய்வோம் என்று தாழ்ப்

- 180 கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினும் நீங்கும்
 இதுவென வரைந்து வாழுநாள் உணர்ந்தோர்
 முதுநீர் உலகில் முழுவதும் இல்லை
 வேள்விக் கிழத்தி இவளொடுங் கூடித்
 தாழ்கழல் மன்னர் நின்னடி போற்ற
- 185 ஊழியோ ஓழி யுலகங் காத்து
 நீடுவாழியரோ நெடுந்தகை! என்று
 மறையோன் மறைநா உழுது வான்பொருள்
 இறையோன் செவிசெறு வாக வித்தலின்
 வித்திய பெரும்பதம் விளைந்துபத மிகுத்துத்
- 190 துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்தன்
 நான்மறை மரபின் நயந்தெரி நாவிற்
 கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
 மாடல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்
 வேள்விச் சாந்தியின் விழாக்கொள ஏவி

போமாயின், கேள்வியளவேயான இவ்வான்மா நீங்கிவிடுதலுங் கூடுமன்றோ! தம் வாணளை இவ்வளவென்று வரையறத்துணர்ந்தோர் கடல்குழந்த இவ்வுலகில் ஓரிடத்தினும் இலர். ஆதலால் யாகபத்தினியாகிய இவ்வேண்மாளுடன் கூடி, அரசரெல்லாம் நின்னடிபோற்ற அவ்வேள்வியை உடனே தொடங்கி ஊழியளவாக உலகங்காவல்புரிந்து, நெடுந்தகைய! நீ வாழ்வாயாக" என்ற அம்மறையவன் உபதேசித்தனன்.

இவ்வாறு, மாடலன், செக்குட்டுவனது செவியே வயலாக வேதம்வல்ல தன்நாவைக்கொண்டுமுது உத்தமதர்மங்களாகிய வித்துக்களை விதைத்தமையின் அவ்விதைகள் அப்போதே விளைந்து பக்குவம்பெற்ற உணவாய்ப் பெருகின. அசனாள் அவற்றை விரைந்துண்ணும் வேட்கை அவ்வரசனுக்கு உண்டாகியது. ஆகவே, சேரர்பெருமான், வேதவழிப்பட்ட தர்மங்களை நன்கறிந்த சிரௌதிய ராகிய வேள்வியாசிரியர்களுக்கு, மாடலமறையோன் கூறியமுறையே, யாக சாந்திக்குரிய விழாவைத் தொடங்கும்படி ஆணையிட்டனன். பின்னர்த் தன்

- 195 ஆரிய வாசரை யருஞ்சிறை நீக்கிப்
 பேரிசை வஞ்சி மூதூர்ப் புறத்துத்
 தாழ்நீர் வேலித் தண்மலர்ப் பூம்பொழில்
 வேளா விக் கோ மாளிகை காட்டி
 நன்பெரு வேள்வி முடித்ததற் பின்னாள்
- 200 தம்பெரு நெடுநகர்ச் சார்வதுஞ் சொல்லியம்
 மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென
 வில்லவன் கோதையை விருப்புடன் ஏவிச்
 சிறையோர் கோட்டம் சீமின் யாங்கணும்
 கறைகெழு நல்லூர்க் கறைவீடு செய்ம்மென
- 205 அழும்பில் வேளோடு ஆயக் கணக்கரை
 முழங்குநீர் வேலி மூதூர் ஏவி
 அருந்துறல் அரசர் முறைசெயி னல்லது
 பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச்சிற வாத்தெனப்
 பண்டையோர் உரைத்த தண்டமிழ் நல்லுரை
- 210 பார்தொழு தேத்தும் பத்தினி யாதலின்

ஞர் சிறைப்படுத்தப்பட்ட ஆரியமன்னராகிய கனகவிசயரைச் சிறையினின்று விடுவித்து, பொய்கை சூழ்ந்ததும் குளிர்ச்சிதங்கிய மலர்ச்சோலைகளுடையது மாகிய வேளாவிக் கோமந்திரம் என்னும் மாளிகையில் அவர்களை வசிக்கும்படி செய்வித்து, தான் சிகழ்த்தும் யாகமுடிந்ததும் அவரை அவரது நாட்டுக்கனுப்பு வதாக அறிவித்ததுடன் அதுவரை அவ்வாரியவரசர்க்கு வேண்டிய உபசாரங் களைச் செய்துவருமாறு வில்லவன்கோதை என்னும் சேனாபதிக்கு மகிழ்ச்சி யுடன் கட்டளையுமிட்டான். அவ்வாறே, அழும்பில்வேள் என்னும் அமைச்ச னோடு ஆயக்கணக்கர்களை யேவி, நீர்வளமிக்க மூதூர்களிலே சிறைப்பட்ட வரை விடுவித்துச் சிறைச்சாலைகளைத் தூய்மை செய்யவும், அரசிறை செலுத் தாது கடன்சுமந்த நாடுகளில் அக்கடமைகளைத் தவிர்க்கவும் ஆணையிட் டான்.

இங்ஙனம் சேரர்பெருமான் ஆணையிட்டபின், உலகமுற்றந் தொழுதின்ற பத்தினியாகத் தான் (கண்ணகி) விளங்குதலால், 'அரசர் முறைசெய்து ஒழுக்

- ஆர்புனை சென்னி அரசற் களித்துச்
 செங்கோல் வளைய உயர்வா மாமைத்
 தென்புலங் காவல் மன்னவற் களித்து
 வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்
 215 வெஞ்சினம் விளியார் வேந்தர் என்பதை
 வடதிசை மருங்கின் மன்னவர் அறியக்
 குடதிசை வாழுங் கொற்றவற் களித்து
 மதுரை மூதூர் மாநகர் கேடுறக்
 கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் விளைத்து
 220 நன்னா டணைந்து நளிர்சினை வேங்கைப்
 பொன்னணி புதுநிழற் பொருந்திய நங்கையை
 அறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி
 சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று
 மேலோர் விழையும் நூனெறி மாக்கள்
 225 பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்து
 இமையவ ருறையும் இமையச் செவ்வரைச்
 சிமயச் சென்னித் தெய்வம் பரசிக்

கங்களைப் பேணிஞாலல்லது, உயர்ந்த பெண்டிரின் கற்புசிலை சிறப்படை யாது' என்ற முன்னோர்மொழியி னுண்மையை ஆத்திமாலேகுடிய சோழனைக் கொண்டு விளக்கியும், செங்கோல் வளையுமாயின் அரசர் உயர்வாழார் என்ற உண்மையைத் தென்னாடாளும் பாண்டியனைக்கொண்டு விளக்கியும், தாங் கொண்ட சபதம் நிறைவேறிஞாலல்லது தம் கொடுஞ்சினந் தணியார் அரச ரென்பதை, ஆரியவரசர் அறியும்படி குடதிசையாளுஞ் சேரனைக்கொண்டு விளக்கியும், மதுரைமாநகரம் எரிந்து கேடடையும்படி கொடிய அழலைக் கொங் கையினின்று விளைவித்தும்—இங்கனம் அருஞ்செயல்களைப் புரிந்து சேர நாட்டை உடைந்து வேங்கைமரநீழலில்லதங்கிய பத்தினிநங்கையின் பொருட்டு, அந்தணர் புரோகிதன் சிமித்திகர்தலைவன் தபதிகள் இவர்களுடன் சென்று பத்தினிக்கோட்டமொன்று அழகுபெற வகுத்தனன். பின் இமயத்தினின்று கொணர்ந்த சிலையிலே கைத்தொழிற்றிறமையால் முற்றுவிக்கப்பெற்ற பத்தினி

கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து
 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
 230 முற்றிழை நன்கலம் முழுவதும் பூட்டிப்
 பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
 வேள்வியும் விழாவும் நாடொறும் வகுத்துக்
 கடவுண் மங்கலம் செய்கென ஏவினன்
 வடநுசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

(57) உளாப்பாட்டு மடை

(1) குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட
 சேரலாதற்குத்துகமொளிஞாயிற்றுச்சோழன்மகள்ஈன்றமைந்தன்
 கொங்கர்செங்களம்வேட்டுக் கங்கைப்பேர்யாற்றுக்கரைபோகிய
 செங்குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந் திருந்தகாலை
 வடவாரிய மன்னராங்கோர் மடவரலை மாலைசூட்டி

தேவியின் பிரதிமைக்கு, வேலைப்பாடுமிக்க அணிகலன்களெல்லாம் பூட்டி
 யலக்கரித்துப் பூப்பலியாகிய அருச்சனைகள் புரிந்து திக்குத்தேவதைகளையும்
 கடைவாயிலிலே தாபித்து, வேள்வியோமங்களும் உற்சவங்களும் சீகழுமாறு
 கடவுண்மங்கலமாகிய பிரதிஷ்டை சிகழ்த்தும்படி ஆசமம்வல்ல அறிஞர்க்குச்
 சேரன்-செங்குட்டுவன் உற்பனைசெய்தனன்.

(57) ஷா, ஷா, வாழ்த்துக்காதை

மேலே கூறியவாறு, குமரிமுதல் இமயம்வரை தன் ஆணைநடாத்தி உல
 காண்ட சேரலாதனுக்குச் சூரியவமிசத்துச் சோழன்மகள் பெற்ற மைந்தனும்
 முன்னொருகாற் கொங்கருடன் போர்புரியவிரும்பிக் கங்கையாற்றுக் கரைவரை
 படைவெடுத்துச் சென்றவனுமாகிய சேரன்-செங்குட்டுவன், ஆரியரிடத்தே
 கொண்ட சினத்தோடுந் திரும்பித் தன் தலைகரண வஞ்சியுள்வந்து தங்கி
 யிருந்தகாலத்தே, வடநாட்டு ஆரியவரசர்பலர் அப்பக்கத்துடந்த திருமண
 மொன்றன் பொருட்டுக் கூடியிருந்தவிடத்தில், தேமிழ்நாடாளும் வேந்தர்

உடனுறைந்த இருக்கைதன்னில் ஒன்றுமொழி நகையினராய்த்
தென்றமிழ்நா டாளும்வேந்தர் செருவேட்டுப் புகன்றெழுந்து
மின்தவழு மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்புலி கயல்பொறித்தநாள்
எம்போலும் முடிமன்னரீங் கில்லைபோலும் என்றவார்த்தை
அங்குவாழு மாதவர்வந்து அறிவுறுத்த விடத்தாங்கண்
உருள்கின்ற மணீவட்டைக் குணில்கொண்டு துரந்ததுபோல்
'இமயமால்வரைக் கல்கடவுளாம்' என்றவார்த்தை இடந்துரப்ப
ஆரியநாட் டரசோட்டி அவர்முடித்தலை அணங்காகிய
பேரிமயக் கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற்
கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து நங்கைதன்னை நீர்ப்படுத்தி
வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகரம்புகுந்து
நிலவரசர் நீண்முடியால் பலர்தொழு படிமங்காட்டித்
தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாட்
கண்ணகிதன் கோட்டகத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி

போர்விரும்பிப் படையெடுத்துவந்து இங்குள்ள ஆரியவரசர்களை வென்று
இமயவரைமேல் தங்கள் இலச்சினைகளாகிய வில் புலி யின்களைப் பொறித்துச்
சென்றகாலங்களில், எங்களைப்போலும் பெருவேந்தர்கள் 'இப்பிரதேசத்தில்
இருந்திலர் போலும்' என்று தம்மில் ஒத்துப்பேசுத் தமிழரசரை இகழ்ந்து
நகையாடிய செய்தியை ஆங்கிருந்துவந்த மாதவர் சிலர் சொல்லக்கேட்டு—
இயற்கையிலுருள்கின்ற உருளையொன்றைக் குணிலைக்கொண்டு செலுத்தியது
போல—பத்தினிப் படிமத்தின்பொருட்டு இமயக்கற்கொணரவேண்டும் என்ற
எண்ணம் அவ்வரசனுள்ளத்தைக் கிளரச்செய்தமையால், உடனே தன் படை
களைத் திரட்டிச்சென்று ஆரியநாட்டரசரைப் போரில்வென்று அவர்முடித்
தலையில் அப் படிமத்துக்குரிய இமயக்கல்லைச் சுமத்திக்கொண்டு அங்கிருந்து
திரும்பி, வெற்றிமகிழ்ச்சியுடன் கங்கையாற்றிலே தங்கி அக்கல்லைக் கங்கை
நீராட்டித் தாய்மைசெய்து தன் சினம்நீங்கி வஞ்சிமாநகரமடைந்து வேந்தர்
பலருந்தொழுத்தக்க படிமஞ்செய்வித்துப் பத்தினிக்கடவுட்குக் கடவுண்மங்கல
மாகிய பிரதிஷ்டைபுரிந்த பின்பு, அக்கோயில் அரசரெல்லாம் தத்தம் திறை
களைக் கொண்டுவந்து வணங்கும்படியும் செய்வித்தனன்.

அலம்வந்த மதிமுகத்திற் சிலசெங்கயல் நீருமிழப்
 பொடியாடிய கருமுகில்தன் புறம்புதைப்ப அறம்பழித்துக்
 கோவலன்றன் வினையுருத்துக் குறுமகனாற் கொலையுண்ணக்
 காவலன்ற ளிடஞ்சென்ற கண்ணகிதன் கண்ணீர்கண்டு
 மண்ணரசர் பெருந்தோன்றல் உண்ணீரற் றுயிரிழந்தமை
 மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு மாசாத்துவான் தான்றுறப்பவும்
 மனைக்கிழத்தி உயிரிழப்பவும் எனைப்பெருந் தன்பம்எய்திக்
 காவற்பெண்டும் அடித்தோழியும் கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த
 தேவந்தியு முடன்கூடிச் சேயிழையைக் காண்டுமென்று
 மதுரைமா நகர்புகுந்து முதிராமுலைப் பூசல்கேட்டாங்கு
 அடைக்கலமிழந் துயிரிழந்த இடைக்குலமக ளிடமெய்தி
 ஐயையவள் மகளோடும் வையையொரு வழிக்கொண்டு
 மாமலை மிசையேறிக் கோமகடன் கோயில்புக்கு
 நங்கைக்குச் சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத் திறமுரைப்பார்மன்.

இஃது இங்கனம் சிகழ, மதுரைமாநகரில் முன்னேவினையாற் கோவலன்
 பொற்கொல்லனாற் கொலையுண்ண அதுகேட்ட அவன் மனைவி கண்ணகி,
 தன்பமிக்குக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புழுதியிற்புரண்ட உந்தலைவிரித்துத்
 தருமதேவதையைப் பழித்துக்கொண்டு பாண்டியன் முன்சென்று வழக்காட,
 அவனது துக்கத்தைக்கண்டு பொறாத அவ்வரசன் தன் செங்கோல் கோடி
 யதுபற்றி உயிர்நீத்ததை மாடலன் என்னும் மறையவன்மூலக் கேள்வியுற்று,
 அத்துயர்க்காற்றாது கோவலன் தந்தை தறவுபூண்டமையும் அவன் தாய்
 இறந்தமையும் அறிந்து மிகவும் துக்கித்து, கண்ணகியின் செவிலித்தாயும்,
 தலைமைத்தோழியும், சாத்தன்கோயிலில் வாழும் தேவந்தியென்னும் பார்ப்
 பனத்தோழியும் ஆகிய மூவருஞ் சேர்ந்து கண்ணகியைக் காணவேண்டி
 மதுரைக்கு வரலாயினர். வந்தபோது அப்பத்தினியின் சேற்றத்தால் அந்நகரம்
 வெந்தசெய்தியை அறிந்து, தான் அடைக்கலமாகப்பெற்ற கோவலனை இழந்து
 அத்துன்பம் பொறாமல் உயிர்விட்ட மாதரியின் மகள் ஐயை என்னும் இடைக்
 குலமகளை அடைந்தனர். பின் அவளுடன் சேர்ந்து மதுரை நீக்கி வையைக்
 கரைவழியே சென்று மலைமீதேறிக் கடந்து, செங்குட்டுவனால் பிரதிஷ்டிக்கப்
 பெற்ற கண்ணகிகோட்டத்தை அடைந்து, அப்பிரதிஷ்டையைச்செய்து சிறப்

(சேவந்தி சொல்)

- (2) முடிமன்னர் மூவருங் காத்தோம்புந் தெய்வ
வடபே ரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டார்
சோனூட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டார்.

(காவற்பெண்டு சொல்)

- (3) மடம்படு சாயலாள் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன்கைப் பற்றிக்
குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டார்
தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டார்.

(அடித்தோழி சொல்)

- (4) தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த
எற்பயந் தாட்கும் எனக்குமோர் சொல்லில்லைக்
கற்புக் கடம்புண்டு காதலன் பின்போந்த
பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டார்
பூம்புகார்ப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டார்.

பித்துவின்ற அச்சேரனை ஆங்குக்கண்டு அவனுக்குப் பத்தினியோடு தமக்குள்ள
தொடர்புகளை முறையே உரைத்தனர்.

(2) உரைத்தபின், அம்மங்கையர் மூவரும், கண்ணகியின் துயர்பொருது
அவள் நற்றாயும் தம்மாமியும் உயிர்நீத்ததும், மாமனாகிய மாசாத்துவானும்,
தந்தை மாநாய்கனும், கோவலன் காதற்கணிகையான மாதவியும், அவள் மகள்
மணிமேகலையும் துறவுபூண்டதுமாகிய செய்கிளை அப்பத்தினிக்கடவுள்முன்
சொல்லியதோடு, தம்முடன்வந்த ஐயையை அக்கடவுட்குக்காட்டி 'சின்னை
அடைக்கலமாகப் பெற்று அவ்வடைக்கலப்பொருளைக் காத்தோம்பமுடியாமல்
உயிர் துறந்த மாதரி என்னும் இடைக்குலமுதியாளின் மகளையும், தோழி !
நீ காண்பாயாக' என்று கூறியமுது அந்நறிசின்னாரர்கள்.

(தேவந்தியரற்ற)

- (5) செய்தவ மில்லாதேன் தீக்கனாக் கேட்டநாள்
எய்த வுணரா திருந்தேன்மற் றென்செய்தேன்
மொய்குழல் மங்கை முலைப்பூசல் கேட்டநாள்
அவ்வை உயிர்வீவும் கேட்டாயோ தோழீ!
அம்மாமி தன்வீவும் கேட்டாயோ தோழீ!

(காவற்பெண்டரற்ற)

- (6) கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் கோளிழைப்பக்
காவலன் தன்னுயிர் நீத்ததுதான் கேட்டேங்கிச்
சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம் பலசெய்த
மாசாத்து வான்துறவும் கேட்டாயோ அன்னை!
மாநாய்கன் தன்துறவும் கேட்டாயோ அன்னை!

(அடித்தோழியரற்ற)

- (7) காதலன் றன்வீவும் காதலிநீ பட்டதூஉம்
ஏதிலார் தாங்கூறும் ஏச்சுரையுங் கேட்டேங்கிப்
போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த
மாதவி தன்துறவுங் கேட்டாயோ தோழீ!
மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ தோழீ!

(தேவந்தி ஐயையைச்சாட்டி அரற்றியத)

- (8) ஐயந்தீர் காட்சி அடைக்கலங் காத்தோம்ப
வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் றுயிர்நீத்த
அவ்வை மகளிவள்தான் அம்மணம் பட்டிரா
வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ தோழீ!
மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழீ!

(செங்குட்டுவன் கூற்று)

(9) என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேகொல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் புனைமே கலைவளைக்கை
நல்வயிரப் பொற்றோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்
மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசும்பிற் றோன்றுமால்.

செங்குட்டுவற்குக்

கண்ணகியார் கடவுணல்லணி காட்டியது

(10) தென்னவன் தீதிலன் தேவர்கோன் தன்கோயில்
நல்விருந் தாயினான் நானவன் றன்மகள்
வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு யானகலேன்
என்னோடுந் தோழிநீர்! எல்லீரும் வம்மெல்லாம்.

(வஞ்சிமகளிர் சொல்)

(11) வஞ்சியீர்! வஞ்சி யிடையீர்! மறவேலான்
பஞ்சடி ஆயத்தீர்! எல்லீரும் வம்மெல்லாம்

இங்கனம் இவர்கள் அரற்றிசின்றபோது, பொற்சிலம்பும் மேகலாபர
ணமும் கைவளைகளும் வயிரத்தோடுகளும் மற்றும்பல அணிகளும் அணிந்து
கொண்டு மின்னற்கொடிபோன்ற உருவமொன்று மீவிசும்பிற் றோன்றியது.
அதனைக்கண்ட செங்குட்டுவன், 'இஃது என்னே!' என்று பெரிதும் அதி
சயமடைந்தான். அப்போது அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகி தன் கடவுணல்லணி
காட்டியதோடு, தன்னைக்காணவந்த மகளிர்நோக்கித் 'தோழிகாள்! தென்
னவனாகிய பாண்டியன் குற்றமுடையவனல்லன். அவன் தேவேந்திரன்
கோயிலில் நல்விருந்தாய் விளங்குகின்றான். நான், அவ்வரசன் மகள் என்
றறியுக்கள். முருகன்வரைப்பாகிய குன்றிலே விளையாடல் புரிதலினின்றும்
யான் நீங்கேன். என்னோடு என் தோழிகளாகிய நீவிரெல்லீரும் சேர்ந்து
விளையாட வருகிறீர்' என்று தன் பரமுமைகொண்டாடிக் கூறினள்.

கொங்கையாற் கூடற் பதிசிதைத்துக் கோவேந்தைச்
செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
தென்னவன் தன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்.

- (12) செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார் பாண்டியரென்
றெங்கோ முறைநா வியம்பவிந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
பாண்டியன் றன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்.

(ஆயத்தார் சொல்)

- (13) வானவ னெங்கோ மகளென்றும் வையையார்
கோனவன்றான் பெற்ற கொடியென்றான்—வானவனை
வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை
வாழ்த்துவாள் தேவ மகள்.

(வாழ்த்து)

- (14) தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தாள் கண்ணினீர்
கொல்ல உயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ
வாழியரோ வாழி வருபுன னீர்வையை
குழு மதுரையார் கோமான்றன் ரெல்குலமே.

இங்ஙனம் பத்தினித்தெய்வம் நேர்சின்றகூற அவற்றைக் கேட்டிருந்தவ
ராகிய வஞ்சிமகளிரும், செங்குட்டுவன் ஆயத்தாரான மகளிரும் வியப்புற்றத்
தங்களிற்கூடி, அத் தெய்வத்தையும் அத்தெய்வஞ் சஞ்சரித்த தமிழ்நாட்டினை
ஆளும் அரசர் மூவரையும் அம்மானை கந்துகம் ஊசல்வரிகளாலும் வன்னை
(உலக்கை)ப் பாட்டாலும் பலவாறு வாழ்த்திக்கொண்டு பாடினர். முடிவில்
'சேரன்-செங்குட்டுவன் நீடுழி வாழ்க' என்று அத் தெய்வவுருவமும் அரசனை
வாழ்த்தியது.

(15) மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
நிலவரசர் நீண்முடிமேல் ஏற்றினான் வாழியரோ
வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் ஆன்பொருரை
சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்றன் தொல்குலமே.

(16) எல்லாநாம்
காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்
பூவிரி கூந்தல் புகார்.

(அம்மானை வரி)

(17) வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன்
ஓங்கரணங் காத்த உரவோன்யார் அம்மானை
ஓங்கரணங் காத்த உரவோன் உயர்விசும்பில்
தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்காண் அம்மானை
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை.

(18) புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யார் அம்மானை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த
கறவை முறைசெய்த காவலன்காண் அம்மானை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோர் அம்மானை.

(19) கடவரைக ளோரெட்டும் கண்ணிமையார் காண
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை ஏற்றினன்யார் அம்மானை
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை ஏற்றினன் திக்குகட்டும்
குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்காண் அம்மானை
கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோர் அம்மானை.

(20) அம்மானை தங்கையிற் கொண்டங் கணியிழையார்
தம்மனையிற் பாடுந் தகையேலோர் அம்மானை
தம்மனையிற் பாடுந் தகையெலாந் தார்வேந்தன்

கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே அம்மாணை
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடிற் குலவேந்தன்
அம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோர் அம்மாணை.

(கந்தவரி)

- (21) பொன்னிலங்கு பூங்கொடி பொலஞ்செய்கோதை வில்லிட
மின்னிலங்கு மேகலைகள் ஆர்ப்பஆர்ப்ப எங்கணும்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க என்றுபந் தடித்துமே.
- (22) பின்னுமுன்னும் எங்கணும் பெயர்ந்துவந் தெழுந்துலாய்
மின்னுமின் னிளங்கொடி வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கஎன்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க என்றுபந் தடித்துமே.
- (23) துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை நீணிலந்
தன்னிலின்றும் அந்தரத் தெழுந்ததில்லை தானெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே.

(உசல்வரி)

- (24) வடங்கொள் மணியூசல் மேலிரீஇ யையை
யுடங்கொருவர் கைநிமிர்த்தாங் கொற்றைமே லூக்கக்
கடம்பு முதல்தடிந்த காவலனைப் பாடிக்
குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ ஆடோமோ லுசல்
கொடுவீற் பொறிபாடி ஆடோமோ லுசல்.
- (25) ஓரைவ ரீராம் பதினம் ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றுது தானளித்த

சேரன் பொறையன் மலையன் திறம்பாடிக்க
கார்செய் குழலாட ஆடோமோ லுசல்
கடம்பெறிந்த வாபாடி ஆடோமோ லுசல்.

(26) வன்சொல் யவனர் வளநாடு வன்பெருங்கல்
தென்குமரி யாண்ட செருவீற் கயற்புலியான்
மன்பதைகாக் குங்கோமான் மன்னன் திறம்பாடி
மின்செய் யிடைநுடங்க ஆடோமோ லுசல்
விறல்வீற் பொறிபாடி ஆடோமோ லுசல்.

(வள்ளைப்பாட்டு)

(27) தீங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூக்காஞ்சி நீழல் அவைப்பார் புகார்மகளிர்
ஆழிக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப்
பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல்
பாவைமார் ஆரிரக்கும் பாடலே பாடல்.

(28) பாடல்சால் முத்தம் பவள உலக்கையான்
மாட மதுரை மகளிர் குறுவரே
வானவர்கோ னாரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ்சுணக்கும் பாடலே பாடல்.

(29) சந்துரற் பெய்து தகைசால் அணிமுத்தம்
'வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டால்
கடந்தடுதார்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை
படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ ளுங்கவரும் பாடலே பாடல்.

(30) ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவீற் பொறையனற்
 றுடொழார் வாழ்த்தல் தமக்கரிது குழொளிய
 எங்கோ மடந்தையும் ஏத்தினாள் நீழி
 செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

(58) வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை
 கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்
 தேவந் திகையைச் செவ்விது னோக்கி
 வாயெடுத் தரற்றிய மணிமே கலையார்
 5 யாதவள் துறத்தற் கேதுவீங் குரையெனக்
 கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி
 நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் றேத்தி
 அணிமே கலையார் ஆயத் தோங்கிய
 மணிமே -கலைதன் வான்துற வுரைக்கும்
 10 மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பின்
 ஐவகை வகுக்கும் பருவங் கொண்டது
 செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்

(58) ணை, ணை, 7-வது வரந்தருகாலை.

வடதிசையை வென்றுவணக்கிய சேரலர்பெருமான் செங்குட்டுவன், பத்
 தினிக்கடவுளது தெய்வவுருவை மேற்கூறியவாறு தரிசித்தபின்னர், தேவந்தி
 கையென்னும் பார்ப்பனியைநோக்கிச் ' சிறிதுமுன்னர் நீங்கள் அழுதரற்றிக்
 கொண்டு பத்தினிமுன்பு கூறிய மணிமேகலையென்பவன் யார்? அவன்
 இளமையிலே துறவுபூண்டதற்குக் காரணம் யாது? சொல்லு' என்று
 கேட்டான். தேவந்தியும், கணிகையர்குலத்துள் உயர்ந்தவனான மணிமே
 கலையின் துறவைக் கூறத்தொடங்கி—' அரசே! சின்னெற்றி பெருகுத; சின்
 நாடு பெருவளஞ்சுரப்பதாக; கோவலனுக்கு மாதவியிற்றுதித்த மணிமேகலை
 என்பவன், கன்னிப்பருவம் அடைந்ததற்கேற்ற அறிகுறிகளெல்லாம் சிரம்பி

- அவ்விய மறிந்தன அதுதா னறிந்துலள்
 ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
 15 நித்தில இளநகை நிரம்பா அளவின
 புணர்முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
 தளரிடை நுணுகலுந் தகையல்குல் பரந்தது
 குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொருஅ
 நிறங்கிளர் சீறடி நெய்தோய் தளிரின
 20 தலைக்கோ லாசான் பின்னுள னாகக்
 குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் கொள்ளார்
 யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென
 மாதவி நற்றூய் மாதவிக் குரைப்ப
 வருகவென் மடமகள் மணிமே கலையென்று
 25 உருவீ லாளன் ஒருபெருஞ் சிலையொடு
 விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
 கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
 போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தனள்
 ஆக்கது கேட்ட அரசனும் நகரமும்
 30 ஓங்கிய நன்மணி உறுகடல் வீழ்த்தோர்

னளாயினும், காமக்குறிப்புச் சிறிதேனும் இல்லாதவளானான். அதனால், கட்டுவனார், கூத்துமுதலியன பயில்வியாமையின், குலத்தலைவர்களாகிய செல்வர்கள் அவளைக் கொள்வதற்கு ஈனைந்திலர். இங்கனமாதலறிந்து, மணிமேகலையின் பாட்டி சித்திராபதி, தன்மகள் மாதவிக்கு அவள் சிலைமைகூறி மனவருத்தமடைய, தாயின் கருத்துக்கிணங்காத அம்மாதவி மணிமேகலையை உடனழைத்துக்கொண்டு அவளைக் கணிகையர்தொழிலிற் புகவிடாது, மன்மதன் தானினைத்த எண்ணம் பழுதாதித் தன் கருப்புவில்லையும் மலர்வாளி களையும் வெறுநிலத்தெறியும்படி, மணிமேகலையின்கூந்தலை மாலையுடன் களைவித்த, இத்திரவிகாரமடைந்து பௌத்ததருமத்தே சேர்த்தாள். இச்செய்தி கேட்ட அரசனும் நகரத்தாரும், கிடைத்தற்கரிய நன்மணியைக் கடலில் வீழ்த்

- தம்மிற் றுன்பம் தாம்நனி எய்தச்
 செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
 தன்துற வெமக்குச் சாற்றின னென்றே
 அன்புறு நன்மொழி அருளொடுங் கூறினர்
- 35 பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை
 திருவிழை கோலம் நீங்கின ளாதலின்
 அரற்றினன் என்றங் கரசற் குரைத்தபிற்
 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்
 துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச் செவ்வாய்
- 40 மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி மயங்கினள்
 திருமுகம் வியர்த்தனள் செங்கண் சிவந்தனள்
 கைவிட் டோச்சினள் கால்பெயர்த் தெழுந்தனள்
 பலரறி வாராத் தெருட்சியள் மருட்சியள்
 உலறிய நாவினள் உயர்மொழி கூறித்
- 45 தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
 கொய்தளிர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்

தவர்போற் பெருந்துன்பமடைந்தனர். மணிமேகலை தன் வைராக்கியத்தைச் சங்கத்தாரான அறவணவடிகளிடம் சென்றுகூறிப் பிக்குணியாயமர்ந்த செய் தியை அவ்வடிகளே அன்போடும் எமக்குக் கூறியருளிஞர். இவ்வாறு இளம்பருவத்தே மணிமேகலை தன் அழகியகோலத்தை அழித்துத் துறவு பூண்டனளாதலின், நான் கதறி அழலாயினேன் " என்று முன்னடந்த வர லாறுகளை அரசற்குக் கூறிமுடித்தாள்.

பின்னர்ச் சாத்தனென்னுந் தெய்வம் திடுக்கென்றேறியதனால் ஆவேசங் கொண்டு, அத்தேவந்தி, மலரணிந்த கூந்தல் குலைந்து பின்வீழவும், புருவந் துடிக்கவும், செவ்வாய்மடிப்போடு சிரிப்புத்தோன்றவும், மொழிதலிமாறவும் முகம் வியர்க்கவும், செங்கண் சிவக்கவும், கைகளை வீசியோச்சிக் கால்பெயர்த் தெழுந்து, பலரும் இன்னதென்று தெரியலாராத அறிவுமயக்கமுடையவனாய் காலுலர்ந்து தெய்வம்பேசும் பேச்சுக்களைக் கூறிக்கொண்டு செங்குட்டுவன்

- கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
 மடமொழி டல்லார் மாணியை யோருள்
 அரட்டன் செட்டிதன் ஆயிழை ஈன்ற
- 50 இரட்டையம் பெண்கள் இருவரு மன்றியும்
 ஆடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்
 சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளள்
 மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்கண்
 செங்கோட் டயர்வரைச் சேணுயர் சிலம்பிற்
- 55 பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரம்பிய
 அணிகயம் பலவுள ஆங்கவை யிடையது
 கடிப்பகை நுண்கலுங் கவிரிதழ்க் குறுங்கலும்
 இடிக்கலப் பன்ன இழைந்துகு நீரும்
 உண்டோர் சுனையத னுள்புக் காடினர்
- 60 பண்டைப் பிறவியர் ஆசுவர் ஆதலின்
 ஆங்கது கொணர்ந்தாங் காயிழை கோட்டத்
 தோங்கிருங் கோட்டி யிருந்தோய்! உன்கைக்
 குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத் தந்தேன்

திருமுன்பு இருந்த மாடலனைநோக்கி “மாடல! யான் பாசண்டச்சாத்தன். இப்போது இத்தேவந்தியின்மேல் ஆவேசித்துள்ளேன். பத்தினிக்கடவுளின் பிரதிஷ்டையைத் தரிசித்தற்கு இங்குவந்துள்ள இளமகளிருள்ளே அரட்டன் செட்டியின் இரட்டைப்பெண்களும், ஆடகமாடத்தில் ஆரவணைக்கிடந்த திருமலைப் பூசிக்கும் சேடக்குடும்பியின் இளம்பெண்ணும் ஈங்கிருக்கின்றனர். மங்கலாதேவியின் கோயிற்பக்கத்துள்ள மலையிடத்தே, மயிற்கல்லின் பிடர்த்தலையினின்று இழிகின்ற நீரால் கிரம்பும் சுனைகள் பலவற்றள் இடையிலிருப்பதும், வெண்கல்கும் முருக்கம்பூவும்போன்ற நுண்ணிய கற்களோடு மாவைக் கரைத்ததுபோல விழும் நீருடையதுமாகிய சுனையிற்புகுந்து நீராடுவோர் பண்டைப்பிறப்பின் செய்திகளை அறிந்தோராவர் என்பதுபற்றி, அம் மங்கலாதேவி கோயிலின் வாயிலிலே நீ இருந்தபோது, அந்நீருள்ள கரகத்தை ‘இது நீ கொள்ளத்தக்கது’ என்று நான் உன்பாற் கொடுத்தேனன்றோ!

- உறித்தாழ் கரகமும் உன்கைய தன்றே
 65 கதிரொழி காறும் கடவட் டன்மை
 முதிராது அந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
 தெளித்தனை யாட்டினிச் சிறுகுறு மகளிர்
 ஒளித்த பிறப்பினர் ஆகுவர் காணாய்
 பாசண் டன்யான் பார்ப்பனி தன்மேல்
 70 மாடல மறையோய்! வந்தேன் என்றலும்
 மன்னவன் விம்மிதம் எய்தியம் மாடலன்
 தன்முகம் நோக்கலும் தானனி மகிழ்ந்து
 கேளிது மன்னா! கெடுகநின் தீயது
 மாலதி யென்பாள் மாற்றாள் குழவியைப்
 75 பால்சுரந் தூட்டப் பழவினை யுருத்துக்
 கூற்றுயிர் கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி
 ஆற்றாத் தன்மையள் ஆரஞர் எய்திப்
 பாசண் டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்டு

உறியிலமைந்த அந்நீர்க்கரகமும் இப்போது உன் கையின்கண் உள்ளதுகாண். சந்திராதித்தர் உள்ளவளவும் அந்நீரின் கடவுட்டன்மை ஒழியாது. இக்கரகத்து நீரை ஈங்குள்ள இவ்விளம்பெண்கள் மூவர்மீதும் தெளிப்பாயாயின், இன்றோர் முற்பிறப்பினை அறிந்தோர் ஆவர்; இதன் உண்மையை நீயே சோதித்துப் பார்" என்று கூறினள்.

இங்கனம், சாத்தனாவேசிக்கப்பெற்ற தேவந்தியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டலும், செங்குட்டுவன் மிகவும் விம்மிதமுற்றுப் பக்கத்திருந்த மாடலன்முகத்தை நோக்கினன். அப்போது அவ்வந்தணன் மகிழ்ச்சியுற்றவனாகிச் செங்குட்டுவினை வாழ்த்தி—“அரசே! இது தேப்பாயாக; மாலதி என்னும் பார்ப்பனமாத தன் மாற்றாள் குழந்தையை எடுத்துப் பால்கொடுக்கும்போது பழவினைவயத்தால் பால்விக்கி அக்குழந்தை இறக்கவும், அதன்பொருட்டு ஆற்றனாய்ப் பெருந்துன்பமடைந்து, பாசண்டச்சாத்தன்கோயிலில் சென்று அத்தேவன்பால்

- ஆசில் குழவீ யதன்வடி வாசி
 80 வந்தன னன்னைநீ வான்றுய ரொழிகெனச்
 செந்திறம் புரிந்தோன் செல்லல் நீக்கிப்
 பார்ப்பனி தன்னொடு பண்டைத் தாய்பாற்
 காப்பியத் தொல்குடி கவின்பெற வளர்ந்து
 தேவந் திகையைத் தீவலஞ் செய்து
- 85 நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
 மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
 நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
 மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்கண்
 அங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி
- 90 உறித்தாழ் கரகமும் என்கைத் தந்து
 குறிக்கோள் கூறிப் போயினன் வாரான்
 ஆங்கது கொண்டு போந்தே னாதலின்
 ஈங்கிம் மறையோள் தன்மேற் றேன்றி

வரங்கிடந்தாள். அவளது பெருந்துயர்க்கிரங்கி அத்தெய்வம் இறந்த குழங்கை யுருக்கொண்டு வந்து 'அன்னாய்! யான் வந்தேன்; இனி உன் துயரொழிக' என்று கூறியது. கூறவும் அம்மாலதியும் உரிமைத்தாயும் தம் கணவன் மகிழ்ச்சி யுறும்படி அதனைவளர்க்கக் காப்பியம் என்னும் பழையகுடி பொலிவடைய வளர்ந்து, பக்குவம் வந்ததும் அம்மகன் இத்தேவந்திகையை மணந்து இவ னோடு எட்டியாண்டு இல்லறம் நடத்திவந்தான். இவ்வாறு சிகழுங்கால், ஒரு நாள், தன் மனைவியாகிய இவட்கு அச்சாத்தன் மூவாத தன் தெய்வவுருவை வெளிப்படக்காட்டித் தன் கோட்டத்திற்கு வரும்படி இவளுக்குக் கட்டளை யிட்டி மறைந்தான். மறைந்தவன், நான் மங்கலாதேவியின் கோட்டத்தில் இருந்தபோது அந்தணனுருக்கொண்டு வந்துதோன்றி, உறியிலமைந்த இக்கர கத்தை என்னைக்கொடுத்து இதனைச் சேமமாக வைத்திருக்கும்படி எனக்குக் கூறிச்சென்றான். அங்கனஞ் சென்றதுமுதல், இதுவரை அவன் திரும்ப என்பால் வந்திலன்; அதனால் இக்கரகத்தைத் தவறவிடாது என்னுடனே கொண்டுவந்தேன். இவ்வாறுதலால், அச் சாத்தனென்னுந் தெய்வமே தன்

- அநீர் தெளியென் றறிந்தோன் கூறினன்
 95 மன்னவர் கோவோ! மடந்தையர் தம்மேல்
 தெளித்தீங் கறிகுவ மென்றவன் றெளிப்ப
 ஒளித்த பிறப்புவர் துற்றதை யாதலிற்
 புகழ்ந்த காதலன் போற்று ஒழுக்கின்
 இகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையும் நோக்காய்
 100 ஏதில் நன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
 காதலன் றன்னொடு கடுத்துய ருழந்தாய்
 யான்பெறு மகளே! என்றுணைத் தோழி!
 வான்றுயர் நீக்கு மாதே! வாராய்
 என்னோ டிருந்த இலங்கிழை நங்கை
 105 தன்னோ டிடையிருட் டனித்துய ருழந்து

பார்ப்பனியாகிய இத்தேவந்தியின்மேல் இப்போது ஆவேசித்து இக்கமண்டல
 நீரைத் தெளிக்கும்படி கூறினான். வேந்தர்வேந்தே! இங்குள்ள இச்சிறுமியர்
 மேல் இதனீரைத் தெளித்துச் சாத்தன்கூறிய அவ்வுண்மைகளை நாம் இனி
 அறிவோம்" என்ற அம்மாடலமறையோன் சிகழ்ந்தவரலாறுகளைக் கூறித் தான்
 கொணர்ந்த கமண்டலநீரை அங்கிருந்த பெண்கள் மூவர்மேலும் புரோகித்
 தனன். உடனே, அச்சிறுமிகட்குத் தங்கள் பழம்பிறப்புணர்ச்சி வந்தடைய
 வும், அம்மூவரும் தனித்தனியாக அடியில்வருமாறு புலம்பலானார்கள்:—

(முதற் சிறுமி) "யான்பெற்ற மகளே! யாவரும் புகழ்த்தக்க உன் கண
 வன் கூடாவொழுக்கத்தனாய் உன்னை இகழ்ந்துவின்ற நிலைமைக்காக வருந்தி
 வின்ற உன்நாயாகிய யானும் அறியாமலே அந்நியநாடுசென்று, உற்றொரு
 வரும் இல்லாவிடத்தில் தண்ணந்தனியையாய்க் காதற்கணவனுடன் கடுத்துயர்
 அடைந்தனையே" (என்றாற்றினள்)

(இரண்டாஞ்சிறுமி) "யான் பெற்ற மகளாகவும், என் துணைத்தோழி
 யாகவும் என் துயர்நீக்கிவந்த பெண்ணே! என்பால் வாராயோ! என்னுடன்
 உடவே யிருந்துவந்த கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு, நடுச்சியில் பெருந்

- போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
யானது பொறேள னென்மகன்! வாராய்
வருபுனல் வையை வான்றுறைப் பெயர்ந்தேன்
உருகெழு மூதூர் ஊர்க்குறு மாக்களின்
110 வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணேன்
எந்தாய்! இனையாய்! எங்கொளித் தாயோ?
என்றாங் கரற்றி இனைந்துனைந் தேங்கிப்
பொன்றூழ் அகலத்துப் போர்வெய் யோன்முன்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்
115 முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழக்
தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல் வேந்தன்
மாடல மறையோன் றன்முகம் நோக்க
மன்னர் கோவே! வாழ்கென் றேத்தி
முந்நூல் மார்பன் முன்றிய துரைப்போன்
120 மறையோன் உற்ற வான்றுயர் நீங்க

துயரத்தோடு சென்றனையே; இதனை நினைக்குந்தோறும் என்னெஞ்சம் வருத்த
மிக்குப் புலம்பாநின்றது; இத்துயரம் என்றாற் பொறுக்கக்கூடவில்லையே;
என் அருமை மகனே! என்பால் ஒருகால் வாராயோ" (என்று கதறினன்)

(மூன்றாஞ் சிறுமி) "இனையோனே! நீ என்மனையில் தங்கியிருந்த காலத்
தே வையையாற்றில் நீராடச்சென்றிருந்த நான் திரும்பிவந்தபோது ஊர்ச்சிறுவ
ரால், ஐயோ! உன் துக்கசம்பவத்தைக் கேட்டேன். கேட்டதற்கேற்ப, மனை
யில்வந்து நான் பார்த்தபோது நினைக்க கண்டிலேன். எந்தாய்! என்னையறி
யாது எங்கு ஒளித்தனையோ!" (என்றமுதான்)

இவ்வாறாகக் குதலைமொழி கூறும் சிறுமியர் மூவரும் முதியோர் பேசும்
பேச்சால் செங்குட்டுடன் திருமுன்பே அக்கோட்டத்தின் முன்றிலிலிருந்து
அரற்றியழவும், போந்தைமாலையணிந்த அவ்வேந்தர்பெருமான் வியப்புற்று
மாடலன்முகத்தை மறுமுறையும் நோக்க, அரசனது குறிப்பறிந்து அவனை
ஆசீர்வதித்தவராய் அம்மறையவன் கூறவான்:—“அரசே! (ஒருகாலத்தில் மத
யானை கைக்கொண்டதனால், உயிர்போகும் விலைமையிலிருந்த அந்தணனொருவ

- உறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு
 வானோர் வடிவம் பெற்றவன் பெற்ற
 காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
 மேனிலை யுலகத் தவருடன் போகுந்
 125 தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனால்
 அஞ்செஞ் சாயல் அஞ்சா தணுகும்
 வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்
 பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலின்
 அற்புளஞ் சிறந்தாங் கரட்டன் செட்டி
 130 மடமொழி நல்லாள் மனமகிழ் சிறப்பின்
 உடன்வயிற் றேராய் ஒருங்குடன் தோன்றினர்
 ஆயர் முதுமகள் ஆயிழை தன்மேற்
 போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலின்
 ஆடிய குரவையின் அரவணைக் கிடந்தோன்
 135 சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளாயினள்
 நற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலும்

எது பெருந்துயரம் ஒழியும்படி அவனை அந்த யானையின் கையிலிருந்து தப்
 பவைத்துத் தானே அதன் கையினுட் புகுந்து, கொம்புகளின் வழியாக அதன்
 பிடர்த்தலையிலேறி வித்தியாதரன்போல வினங்கித் தன்னருஞ்செயலைக் காட்
 டிய கோவலனது அன்புடை மனைவிமேல், இம்மூவர்களிரும் பெருங்காதல்
 வைத்தவராதலால், விண்ணுடுசென்ற அவரோடு தாமுஞ் செல்லத்தக்க நல்
 லறத்தை இன்னோர் செய்யாது போயினர். அதனால், இவர்களுள் முதலிருவர்
 கண்ணகியின்பாற் பேரன்புடையராய் அரட்டன்செட்டி மனைவியின் வயிற்றில்
 இரட்டைகளாகச் சேர்ந்து, அப்பத்தினி அஞ்சாதணுகிய வஞ்சிமூதூரிற் பிறந்
 தனர்; ஆயர்முதுமகளாகிய மாதரி முற்பிறப்பிற் கண்ணகிபால் வைத்த
 காதன்மிகுதியாலும் திருமால்பொருட்டுக் குரவையாடிய விசேடத்தாலும், ஆட
 கமாடத்திற் கோயில்கொண்ட சேஷசாயியாகிய அப்பெருமானது திருவடி
 பிடிப்பான்குலத்திற் சிறுமகளாகத் தோன்றினள். இதனால் நல்லறஞ்செய்த

- அற்புளம் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலும்
 அறப்பயன் விளைதலும் மறப்பயன் விளைதலும்
 பிறந்தவர் இறத்தலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்
 140 புதுவ தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை
 ஆனே றார்ந்தோன் அருளிற் றேன்றி
 மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்
 செய்தவப் பயன்களும் சிறந்தோர் படிவமுங்
 கையகத் தனபோற் கண்டனை யன்றே
 145 ஊழிதோ றாழி யுலகங் காத்து
 நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை! என்ற
 மாடல மறையோன் தன்னொடு மகிழ்ந்து
 பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டிநன் னாட்டுக்
 கலிகெழு கூடல் கதழெரி மண்ட
 150 முகைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்
 பத்திரிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து

வர் பொன்னுலகடைதலும், ஒன்றிற் பற்றுவைத்தோர் பூமியில் அப்பற்றள்ள
 இடத்தே பிறத்தலும், அறம்பாவங்களின் பயன்கள் அடுத்து விளைதலும், பிறந்த
 வர் இறத்தலும், இறந்தவர் பிறத்தலும் புதியனவன்றித் தொன்மைப்பட்டன
 என்பது நன்கு வினங்கும். இடபாருடனாகிய சிவபிரான் திருவருளாலுதித்
 துப் புகழ்மிகுந்த மன்னவனாக நீ வினங்குதலால், அரசே! முற்பிறவியிற்
 செய்த தவப்பயன்களையும், பெரியோர் தரிசனங்களையும் கையகத்துப் பொருள்
 போலக் கண்டுமகிழப்பெற்றாய்; ஊழியூழியாக இவ்வுலகங்காத்து வேந்தே!
 நீ வாழ்வாயாக" என்று கூறி, தம்முன்பு அழுதுபுலம்பிய அவ் விளம்பெண்
 கள் மூவரும் முற்பிறப்பில் முறையே கண்ணகியின்தாயும் கோவலன்தாயும்
 ஆய்ச்சியாகிய மாதரியுமாயிருந்த செய்திகளைச் செங்குட்டுவனுக்குத் தெளிய
 மாடலன் விளக்கினான்.

இவற்றைக்கேட்டுப் பெரிதும் மகிழ்வுற்ற சேரர் பெருமான், பாண்டி
 நாட்டுத் தலைகரான கூடன்மாநகரம் வரியுண்ணும்படி தன் தனமுதல்தைத்
 திருகியெறிந்த அப்பத்தினியின் கோயிற்படித்தாங்களுக்கு வேண்டிய பூமி

- நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் நேவிப்
 பூவும் புகையும் மேவிய விரையும்
 தேவந் துகையைச் செய்கென் றருளி
- 155 வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
 உலக மன்னவன் நின்றோன் முன்னர்
 அருஞ்சிறை நீங்கிய ஆரிய மன்னரும்
 பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
 குடகக் கொங்கரும் மாளுவ வேந்தரும்
- 160 கடல்குழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தனும்
 எந்நாட் டாங்கண் இமைய வரம்பனின்
 நன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியுள்
 வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
 தந்தேன் வரமென் நெழுந்த தோர்குரல்
- 165 ஆங்கது கேட்ட அரசனும் அரசரும்
 ஓங்கிருந் தானையும் உரையோ டேத்த
 வீடுகண் டவர்போல் மெய்ந்நெறி விருப்பிய

யளித்து நித்தியாராதனை நிகழ்ந்துவருமாறுசெய்தும், பூவும் புகையும் கந்தவர்க்
 கங்களுமாகிய திருப்பணிநடத்திவரும்படி தேவந்தியை நியமித்தும், அப்பத்தி
 னிங்கடவுளை மும்முறைவலஞ்செய்து வணங்கிசின்றான். இங்ஙனம் இவனிற்க,
 சிறைநீங்கி உபசரிக்கப் பெற்ற கனகவிசயரென்னும் ஆரியவேந்தரும், பண்
 டே வஞ்சியிற்சிறைப்பட்டு இப்போது விடுபட்ட மன்னரும், குடகநாடானும்
 கொங்கினங்கோசரும், மாளுவவேந்தரும், கடல்குழந்த இலங்கைக்கு அதிப
 னான கயவாகுவேந்தனும் அப்பத்தினிதேவியை வணங்கியவர்களாய்—“தேவீ!
 எங்கள் நாட்டிற்கும் எழுந்தருளிவந்து, சேரர்பெருமான் செய்த பிரதிஷ்
 டையிற்போல நாங்கள் செய்யும் பிரதிஷ்டைகளிலும் தோன்றியருளி எங்
 கட்டு அருள்புரியவேண்டும்” என்று வேண்டிசின்றனர். இங்ஙனம் அவர்
 கள் வேண்டிசின்றபோது, ‘தந்தேன் வரம்’ என்று ஒரு தெய்வவாக்கு ஆங்கு
 யாவருங் கேட்ப எழுந்தது. அதுகேட்டுச் செங்குட்டுவனும் ஏனையரசர்
 களும் சேனைகளும் வியப்புற்று, வீட்டுலகத்தையே நேரிற்கண்டவர்போல
 ஆரவாரித்துத் துதித்தனர். பின்னர், அரசரெல்லாம் தன் அடிவணங்கியேத்த

- மாடல மறையோன் தன்னொடுங் கூடித்
தாழ்கழல் மன்னர் தன்னடி போற்ற
170 வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் பெயர்ந்தபின்
யானுஞ் சென்றேன் என்னெதுர் எழுந்து
தேவந் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி மூதூர் மணிமண் டபத்திடை
நுந்தை தாள்நிழல் இருந்தோய்! நினை
175 அரைசுவீற் றிருக்கும் திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவன்மேல் உருத்து நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச்
செங்குட் டுவன்றன் செல்லல் நீக்கப்
பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்புன்
180 அகலிடப் பாரம் அகல நீக்கிச்
சிந்தை செல்லாச் சேனெடுந் தூரத்து
அந்தமில் இன்பத் தரசாள் வேந்தென்று
என்றிறம் உரைத்த இமையோர் இளங்கொடி

தத்துவஞானியாகிய மாடலனுடன் சேர்ந்து, அப்பத்தினிக் கோட்டத்த யாகசாலையினுள்ளே சேரன்—செங்குட்டுவன் புகுந்தனன்.

இங்கனம் அவன் புக்பின், யானும் ஆங்குச் செல்லலானேன்; அப் பத் தினிக்கடவுள் தேவந்திகைமேல் ஆவேசித்தவனாகி என்முன்னர் எழுந்துவீன்று, "மூதூராகிய வஞ்சிமாநகரத்தே அத்தாணிமண்டபத்தில் உண்டந்தையாகிய சேரலாதனோடு நீ சேர்ந்திருந்தகாலையில், சிமித்திகனொருவன் வந்து நினைப் பார்த்து, அரசவீற்றிருத்தற்குரிய இலக்கணம் நினக்கே உண்டென்றகற, 'என் தமையனான செங்குட்டுவனிருப்ப நீ முறைமைகடச் சொன்னாய் என்று அந்நிமித்திகளை வெகுண்டனோக்கி, தமையனான செங்குட்டுவனுக்கு மனத்துன்பம் நேராதவாறு, குணவாயிலிடத்துள்ள முனிவர்முன்வந்து தறவு பூண்டு, அந்தமிலின்பமாகிய மோகூஸாம்ராஜ்யத்தை ஆளவிற்கும் வேந்த னல்லையோ, நீ" என்ற, முன்னிகழ்ந்ததும் இனி சிகழ்வதுமாகிய என்னு டைய வரலாறுகளையும் உரைத்தருளினான். இங்கனமுரைத்த இமையோரினங்

- தன்றிறம் உரைத்த தகைசால் நன்மொழி
 185 தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்!
 பரிவும் இடுக்கணும் பாங்குற நீங்குமின்
 தெய்வந் தெளிமின் தெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
 பொய்யுரை அஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமின்
 ஊனூண் துறமின் உயிர்க்கொலை நீங்குமின்
 190 தானஞ் செய்ம்மின் தவம்பல தாங்குமின்
 செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
 பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மின்
 அறவோ ரவைக்களம் அகலா தனுகுமின்
 பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
 195 பிறர்மனை அஞ்சுமின் பிழையுயிர் ஓம்புமின்
 அறமனை காமின் அல்லவை கடிமின்
 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக் கோட்டியும் விரவினி லொழிமின்
 இளமையும் செல்வமும் யாக்கையும் நிலையா
 200 உளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
 செல்லுந் தேளத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
 மல்லல்மா ஞாலத்து வாழ்வீர் ஈக்கென்.

(கட்டுரை)

- (59) முடியுடை வேந்தர் மூவ குள்ளும்
 குடதுசை யானுங் கொற்றங் குன்றா
 ஆர மார்பிற் சேரர்குலத் துதித்தோர்

கொடியாடிய பத்தினிதேவியின் பெருமைதங்கிய இச்சரிதத்தை விளக்கக்கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்! திருணங்கணையும் திருநெறிணையும் அறவே ஒழித்து, கற் குண கற்செயல்களுடையராய் கற்கதியடைதற்கு உரியவற்றைச் செய்து இவ் விலவுலகில் வாழ்வீராக.

- அறனும் மறனும் ஆற்றலும் அவர்தம்
 5 பழவிறல் மூதார்ப் பண்புமேம் படுதலும்
 வீழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவும்
 ஓடியா இன்பத் தவருறை நாட்டுக்
 குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
 வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்
 10 புறத்துறை மருங்கின் அறத்தொடு பொருந்திய
 மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு
 பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்
 கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய
 செங்குட் டுவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்
 15 கிடந்த வஞ்சிக் காண்டமுற் றிற்று.

இளங்கோவடிகள்.

- (60) நறைகமழ் கூந்தல் நங்கை! நீயும்
 முறைமையி னிந்த மூதா ரகத்தே
 அவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
 65 மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
 பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவாய்

(60) மணிமேகலை, 26. வஞ்சிமாநகர் புக்ககாலை; 62 முதல் 64 வரை
 புள்ள அடிகள். மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனார் பாடியது.

[முன்வரலாறு]—மணிபல்லவத்துள்ள தருமபீடிகையைத் தரிசித்தபின்,
 மணிமேகலை ஆகாயவழியே வஞ்சிமாநகரஞ்சென்று, அந்நகர்ப்புறத்து அமைக்
 கப்பட்ட கண்ணகிகோட்டத்திற்புகுந்து பத்தினிதேவியை வணங்கிவின்றான்.
 அப்போது அத்தெய்வம் மணிமேகலையின் விருப்பிற்கிணங்கித் தன்வரலாறு
 களைக்கூறியதும், அவன் இனிச் செய்தற்குரியவற்றைச் சொல்லியருளியதும்,
 செங்குட்டுவனது வடயாத்திரைபற்றிய வரலாற்றுச்சுருக்கமும் இக்காலையில்
 குறிக்கப்படுவன.

- இன்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலும்
 இனையள் வனையோள் என்றுனக் கியாவரும்
 வினையோள் உரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
 70 மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
 மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்த்
 தேவ குலமும் தெற்றியும் பள்ளியும்
 பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
 நற்றவ முனிவரும் கற்றடங் கினரும்
 75 நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும்
 எங்கணும் விளங்கிய எயிற்புற விருக்கையிற்
 செங்குட் டுவனெனும் செங்கோல் வேந்தன்
 பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
 போர்த்தொழிற் றுணை குஞ்சியிற் புணைய
 80 நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
 கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
 தேரும் மாவும் செறிகழல் மறவரும்
 கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
 கங்கையம் பேர்யாற் றடைகரைத் தங்கி
 85 வங்க நாவியின் அதன்வடக் கிழிந்து
 கனக விசயர் முதற்பல வேந்தர்
 அனைவரை வென்றவர் அம்பொன் முடிமிசைச்
 சிமைய மோங்கிய இமைய மால்வரைத்
 தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
 90 செய்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்
 வீற்றிறல் வெய்யோன் தன்புகழ் விளங்கப்
 பொற்கொடிப் பெயர்ப்படேஉம் பொன்னகர்ப் பொலிந்
 திருந்துநல் லேது முதிர்ந்துள தாதலிற் [தணள்
 பொருந்துநால் வாய்மையும் புலப்படுத் தற்கென்.

மதுரைக் கூலவாணிகள் சாத்தனார்.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்

- (61) துளங்குநீர் வியலகம் கலங்கக் கால்பொர
 வீளங்கிரும் புணரி உருமென முழங்கும்
 கடல்சேர் கானற் குடபுல முன்னிக்
 கூவற் றுழந்த தடந்தாள் நாரை
 5 குவியினார் ஞாமல் மாச்சினைச் சேக்கும்
 வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பின்
 அடும்பமல் அடைகரை அலவ னாடிய
 வடுவடு நுண்ணயிர் ஊதை உருற்றும்
 தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்து
 10 இயலினள் ஒல்கின ளாடு மடமகள்
 வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
 பெருமலை வயின்வயின் விலங்கும் அருமணி
 அரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
 வளைஞரலும் பனிப்பெளவத்துக்
 15 குணகுட- கடலோ டாயிடை மணந்த
 பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
 வண்பிணி யவிழ்ந்த கண்போல் நெய்தல்
 நனையுறு நறவின் நாடுடன் கமழ்ச்
 சுடர்நுதல் மடநோக்கின்
 20 வாணகை இலங்கெயிற்று

(61) பதிற்றுப்பத்த, ஆறும்பத்த, முதற்பாட்டு; துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும். தங்கு—செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும். பெயர்—உடுவடு நுண்ணயிர் (8)

இதுமுதற் பத்துப்பாட்டும் பாடியவர் காக்கைபாடினியார் கச்சென்னையார்.

கருத்து:—நீ, கடல்சேர்ந்த கானலையுடைய குடபுலஞ் செல்லக்கருதி அங்கேயுள்ள பனஞ்சோலையிற் பொலிந்துவிளங்கி, நெய்தலும் நறவும் நற மணங்கமழ அழகுவாய்ந்த விறவியரது பாடலில் மூழ்கி வேறுவினையின்றி

- அமிழ்துபொது துவர்வாய் அசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வென்வேல் அண்ணல் மெல்லியன் போன்மென
உள்ளுவர் கொல்லோரின் னுணரா தோரே
- 25 மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்
செயிருடைய அரவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடல்தபுக்கும்
பெருஞ்சினப்புய லேறனையை
தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கும்
- 30 எஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தா றளப்பத்
தூக்கனை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ லினையர் கையலை யழுங்க
- 35 மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையால் நெடுந்தகை! செருவத் தானே.

வினோதத்திலே நெடும்போது தங்குதலால், அவ்வாறு நீட்டிப்பதின் உண்மை யறியாதார் “வெல்வேல் அண்ணல் மெல்லியன்போலும்” என்று தாழ்வினைப்பர்கொல்லோ டு ஆனால் நீயோ, கொடிய பாம்பையொக்கும் பகைவரை விரைந்தழிக்கும் இடியேற்றை ஒப்பாய். அவ்வாறு விரைந்தழிக்கும்போது நின் செயலுக்கேற்ப, நின் படையாளர் காலாட்படைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் பகைவரது யானைக்கோடுகளை வெட்டிம் வாள்வலம் உடையராவர். அப்போரில் நின் முடிமலை, பகைவருதிரம் தெறித்து நிறம் மாறியிருத்தலால் பருத்துகள் ஊன் என மயங்கி அதனை அணுகும். அம்புபட்ட முழவுகள் ஒலியடங்கும்படி, போர்க்களத்தில் கூற்றம் வலைவிரித்தாற்போலப் பகைப்படையை ஒருங்கழிக்க நோக்கின பார்வையை உடையாய் நீ. இவ்வாறு செருக்களத்தே கடுமையுடையாக இராசின்கூய்—என்று சேரனது வினோதத்து மென்மையும், போர்க்களத்துக் கடுமையும் உடன்கூறியவாறு.

- (62) கொடிநுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
அருங்கலந் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கம் துசைதிரிந் தாங்கு
5 மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃரோல்
மெய்புதை யரண மெண்ணு தெஃகுசுமந்து
முன்சமத் தெழுதரும் வன்க னூடவர்
தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க
உயர்நிலை யுலகம் எய்தினர் பலர்பட
10 நல்லமார்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
இரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை இரைஇய
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகும் இனியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புணை யாகச்
15 சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
உயவுங் கோதை யூரலந் தித்தி

(62) ஷ, ஷ, இரண்டாம் பாட்டு. துறை—குரவைநிலை வண்
ணம்—ஒழுகுவண்ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—சிறுசெங்குவளை (22)

கருத்து:— பெரும்போர்களை வென்ற சின் தடக்கைகள், இரப்போர்
வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தற்பொருட்டுக் கவிதலல்லாமல், பிறரிடம் சென்ற
இரப்பதற்கு விரிதலை அறியா என்று சொல்லக்கேட்டிருக்கிறோம். மகளிர்
சூடும் துணங்கைக்கூத்தில், அவர்க்கு சின் முதற்கையைக் கொடுத்து அவரு
டன் நீ செறிந்துவருதலை அறிந்து சினங்கொண்டவளாய் சின் பெருந்தேவி
உன்மீது ஏறிதற்பொருட்டு ஒச்சிய சிறுசெங்குவளைமலர், 'எனக்கு ஈக'
என்று இழிந்தோன்கூற்றால் நீ கேட்பவும் அதற்கு இசையானாய், 'எனக்கு
நீ என்ன உறவுடையயோ' என்று முனிந்துபெயர்வோளது கையநா
கவே இருந்தது. இவ்வாறு இரந்துபெறாமலே அவளிடஞ் சினந்த பார்வை

- ஈரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
 ஒள்ளித முவிழகம் கடுக்குஞ் சிறடிப்
 20 பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
 கொல்புனற் றளிரின் நடுங்குவனள் நின்றுநின்
 எறியர் ஒக்கிய சிறுசெங் குவளை
 ஈயென இரப்பவும் ஒல்லாள் நீயெமக்கு
 யாரை யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை
 25 கதுமென உருத்த நோக்கமொ டதநீ
 பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
 யாங்குவல் லுநையோ வாழ்கநின் கண்ணி
 அகலிரு விசும்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
 தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்று
 30 உருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட
 வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் எயிலே.

(63) வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
 வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

யோடு அப்புவைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளமாட்டாய் ஆயினே. அங்ஙனம் மாட்
 டாத நீ, கொடிய பகைவேந்தரின் பேரெயில்களைக் கைப்பற்றுவதில் உல்ல
 வனாகியது எங்ஙனமோ? சின்கண்ணி வாழ்க—எனச் சேரனது கைகண்மை
 யோடும் வென்றியோடும் கூட்டி அவன் காமவின் ள்ச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:— பிறர்பால் ஒன்றை இரக்கும் இயல்பினனாகாத சேரன்,
 ஊடிய தன் தேவியிடம், அவளடித்தற்கு ஒச்சியமலரைப் பெறுதற்கு இரப்ப
 வனானான். பகைவரின் பேரரண்களைக் கைப்பற்றவல்ல அவன் இவ்வாறு தன்
 தேவியிடமிருந்து அம்மலரைக் கைப்பற்றும் வலியிலானது வியப்பாம்
 என்பது சருத்து.

(63) ஷ, ஷ, மூன்றும்பாட்டு. துறை—செந்துறைப்பாடான்பாட்டு.
 வண்ணமும் தூக்கும் அவை. பெயர்—குண்டுகண்ணகழி (8)

- நல்கினை யாகுமது எம்மென் றருளிக்
கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தரின்
5 தொல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கும்
எந்திரத் தகைப்பின் அம்புடை வாயிற்
கோள்வல் முதலைய குண்டுடன் னாகழி
வானுற ஓங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
10 ஒன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னும்நின் முன்னே ரோம்பிய
எயில்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்
பிறிதாறு சென்மது சினங்கெழு குரிசில்!
15 எழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்
குழுஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணின்
தேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகுளர் புகர்நுதல்
ஏந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
20 மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா ஆங்குநின் களிறே.

கருத்து:— நீ, வேண்டிய பகைப்புலங்களில் தங்கி அப்பகைவர் பணிந்து நிறையாகக் கொடுத்தோட்டை அவர்க்கே அருள்செய்து, பின் நின் பழைமை யான தலைகார்க்குச் செல்வையாயின், குரிசிலே! வளைந்து செல்லவேண்டி னும் வேறுவழியே செல்வாயாக. அதற்குக் காரணம் யாதெனின், நின் முன் னேரால் கைக்கொள்ளப்பட்டிக் காக்கப்படும் மதிலரணின் வாயிற்கதவைக் காணுமாயின், நின் மதக்களிறுகள், பழம்பகைவரின் அரண்கள் என்ற அவற் றைக்கருதி மனந் தாங்கா. தாங்கவேண்டின், நின்னாற் கைப்பற்றப்பட்ட எயில்களில் அவற்றைச் சேரும்படி செய்க. இவ்வாறன்றி, நின் முன்னேர் கைக்கொண்டு ஒம்பிய எயிலிடங்களிற் சேர்த்துதல் என்ன காரியம்? அது நினக்குத் தருவதுமன்று—என்று அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

- (64) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
 உள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
 வீங்கிறைத் தடைஇய அமைமருள் பணைத்தோள்
 ஏந்தெழில் மழைக்கண் வணைந்துவர விளமுலைப்
 5 பூந்துகில் அல்குற் றேம்பாய் கூந்தல்
 மின்னிறை விறலியர், நின்மறம் பாட
 இரவலர் புன்கண் தீர நாடொறும்
 உரைசால் நன்கலம் வரைவில வீசி
 அனையை யாகன் மாறே யெனையதூஉம்
 10 உயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்று
 இருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
 நிலந்தப வீடேஉம் ஏணிப் புலம்படர்ந்து
 படுகண் முரசம் நடுவட் சிலைப்பத்
 தோமர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மார்
 15 ஏவல் வியங்கொண் டினையரொ டெழுதரும்
 ஒல்லார் யானை காணின்
 நில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே!

(64) ஷ, ஷ, நான்காம்பாட்டு. துறை—காட்சிவாழ்த்து. வண்ண
 மும் துக்கும் அவை. பெயர்—நில்லாத்தானை (17)

குத்து:— இறைமைக் குணங்களுடையோய்! மக்களெல்லாம் 'வன்
 னன்மையுடையை' என்று கூறுதலால், நினைக்க காணவேண்டி வந்தேன்.
 யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை நிறைவேற்றிவைப்பாயாக. அழகுவாய்ந்த
 விறலியர் நின் வீரத்தினைப் பாட, இரவலருடைய தன்பந்திரும்படி நானும்
 கல்ல அணிகலன்களை அவர்க்கு அளவில்லாமல் வீசி இத்தன்மையனாகவே
 இருத்தலால், என்போலியரது ஆக்கத்தின்பொருட்டு, நீ உயர்நிலையுலகத்திற்
 சிறிதுகாலவனவும் செல்லாது, இவ்விருவிலத்தே நெடுங்காலம் நிலைபெற்று
 வாழ்வாயாக—என்று சேரனது கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையும் கூறி வாழ்த்
 தியவாறு.

- (65) ஆன்றோள் கணவ! சான்றோர் புரவல!
 நின்னயந்து வந்தனென் அடுபோர்க் கொற்றவ!
 இன்றிசைப் புணரி யிரங்கும் பௌவத்து
 நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
- 5 கமமுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
 தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந!
 செவ்வூன் தோன்றா வெண்துவை முதிரை
 வாலான் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை!
- 10 குடவர் கோவோ! கொடித்தே ரண்ணல்!
 வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
 தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கும்
 நசைசால் வாய்மொழி யிசைசால் தோன்றல்!
 வேண்டுவ வளவையுள் யாண்டுபல கழியப்
 பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி
- 15 வீண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலச்

(65) ஷ, ஷ, ஐந்தாம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணமும் தங்கும் அவை. பெயர்—துஞ்சும்பந்தர் (4)

கருத்து:— கற்பிற் சிறந்தாட்டுக் கணவனே! சான்றோர் புரவல!
 அடுபோர்க் கொற்றவ! நின்னைக் காணவிரும்பி வந்தேன். மழையைப் பெய்து
 உலகைக் காப்பாற்றிப் பின்பு பன்னின பஞ்சுபோல் எழுந்து மலையைடைந்த
 வெண்மேகம்போல நின் வாழ்நாள் செல்லாதொழிவதாக — என்று சேரன்
 உலகுபுரத்தலும் தன்குறையும் கூறி வாழ்த்தியவாறு.

குறிப்பு:— (8-6) இன்றோசையுள்ள அலைகள் ஒலிக்கும் கடலின்
 வழியாக வந்த அணிகலச்செல்வர் தங்கும் பண்டசாலையையும், மண்பீசும்
 தாழையையுடைய கானலம் பெருந்துறையையுங்கொண்ட குளிர்ந்த கடற்பக்
 கத்ததாயி நன்னாட்டுக்குத் தலைவனே! (8-16) 'வெண்மழைபோலச்
 சென்றவியர்' என்றது, அம்மழை பெய்து உலகைப் புரக்குந்தன்மையை
 ஒத்தும், பெய்தபின் வெண்மழையாகக் கழியுந்தன்மையை ஒவ்வாமலும்
 இவ்வாறு நின்நாள்கள் செல்லுக என்றவாறு.

சென்றா வியரோ பெருமா அல்கலும்
 நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற
 நீடுவரை யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
 பொருதுசினந் தணிந்த செருப்புக லாண்மைத்
 20 தாங்குநர்த் தகைத்த ஒள்வாள்
 ஒங்க லுள்ளத்துக் குருசில்நின் நாளே.

(66) விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கண்
 கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்
 வல்லா னல்லன் வாழ்கஅவன் கண்ணி
 வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்து
 5 இலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
 மடம்பெரு மையின் உடன்றுமேல் வந்த
 வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
 வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

(66) ஷ, ஷ, ஆறும்பாட்டு. துறை—ஒள்வானமலை. வண்ணமும்
 தாக்கும் அலை. பெயர்—வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி (7)

கருத்து:—தன் வெற்றிமுரசம் ஒலிப்ப வானை உயர்த்திக்கொண்டு அணி
 கலன்களை அணிந்து உழிஞைப்பூவைச் சூடியவனாய், எதிர்த்த பகைவரது
 வீரச்செல்வம் அழிந்துகெட்ட போர்க்களத்தில் ஆடுகின்ற அரசன், விழாப்
 பெருமை மிக்க தன் தலைநகரில் கூத்தரது முழுவின்முன் ஆடுதலை வல்லவ
 னல்லன். அவன் கண்ணி வாழ்வதாக—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக்
 கூறியவாறு.

குறிப்பு:—போர்க்களத்தில் பகைவென்ற சேரன் அவ்வெற்றிக்களிப்பாலே
 தேர்த்தட்டிலே ளின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைந்தாடும் குரவைக்கூத்து
 இப்பாட்டிற் கூறப்படுகின்றது. போர்க்களத்து ஆடும் வெற்றிக்கூத்தன்றி,
 விகோதக்கூத்தை அறியாதவன் என்பது கருத்து.

- (67) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடல்தப
 இரும்பனம் புடையலொடு வாண்கழல் சிவப்பக்
 குருதி பனிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
 துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
 5 மெல்லிய வகுந்திற் சீறடி யொதுங்கிச்
 செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி!
 பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
 விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
 குரல்புணர் இன்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
 10 இளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
 வளங்கெழு குடைச்சு லடங்கிய கொள்கை
 ஆன்ற வறிவிற் றேன்றிய நல்லிசை
 ஒண்ணுதல் மகளிர் துனித்த கண்ணினும்
 இரவலர் புன்க ணஞ்சும்
 15 புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

உதாரணம்

(67) ஷ, ஷ, ஏழாம்பாட்டு. துறை—விறலியாற்றுப்படை. வண்
 ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—சில்வளைவிறலி (6)

கருத்து:— சில்வளையக்கள் அணிந்த விறலி! நம்குடியைப் புரத்துவரும்
 அரசனைக் கண்டுவருதற்காக, யாழிற் பாலைப்பண்ணை அமைத்தத் தழிஞ்சித்
 துறைப்பொருள் அமைந்த பாடலைப்பாடிக்கொண்டு, மெல்லிய நிலவழியே
 நாம் செல்வோமா? அவ்வாறு நம்மைப் புரக்கும் வெற்றிவேந்தன், இது
 பொழுது நம்மை எதிர்கொண்டு அளிப்பதற்கேற்ப வெற்றியாற்பெற்ற வரு
 வாயுள்ள போர்க்களத்தே பாசறையில் உள்ளான்—எனச் சேரனது வென்றிச்
 சிறப்போடு கொடைச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

குறிப்பு:— (9) தழிஞ்சித்துறையாவது, போர்க்களத்தில் பகைவர்
 விடுத்த கணைவேல்முதலிய படைகளை ஏற்றுப் புண்பட்டு வருந்தும் வீரர்
 களை, அரசன் தானேசென்று பொருள்சொடுத்தும் இன்முகங்காட்டி உசாவி

- (68) ஆடுக விறலியர்! பாடுக பரிசிலர்!
 வெண்தோட் டசைத்த ஒண்பூங் குவணையர்
 வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
 செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇயர்
 5 இன்றிலிது நுகர்ந்தன மாயின் காளை
 மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடந் தல்லது
 உண்குவம் அல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
 கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
 பொய்ப்படு பறியா வயங்குசெந் நாவின்
 10 எயிலெறி வல்வில் ஏவிளங்கு தடக்கை
 ஏந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
 வரன வரம்ப னென்ப கானத்துக்
 கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
 சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
 15 புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
 சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி

யும் தழுவிக்கோடல். (10) இச்சேரன் தன் தேவியரிடமாகப் புதல்வரிரு
 வரைப் பெற்றவன் என்பது இவ்வடியால் அறியப்படும்.

(68) ஷ, ஷ, எட்டாம்பாட்டு. துறை—செத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—ஏவினக்குதடக்கை (10)

குத்து—வீர்பெருமானும், அவர்க்குக் கவசம்போன்றவனுமான வான
 வரம்பனை, புன்செய்களில் உழவர் உழுகின்ற கொழுவழியே திருமணிகளைப்
 பெறும் நாட்டுக்கு உரியவன் என்று சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு அவன்
 செல்வக்குறைவிலன் ஆதலால், அத்தரத்திற்கேற்ப நமக்கு வேண்டுவன தரு
 தலிற் குறைவுடையவனல்லன். விறலியராயுள்ளீர்! இங்கு வந்தமைக்கு ஏற்ப
 ஆதலைக் குறைவற நடத்துமின்; பரிசிலராயுள்ளீர்! நீவிரும் தும் கவிதைப்
 பாடிக்கைவரச்செய்யின்—என்று சேரனது நாட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற
 அவன்சொடையும் கூறியவாறு.

நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கின்
அலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉம்
அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே.

- (69) பகல்நீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாகூர் தீங்கட்
பனிச்சுரம் படரும் பாண்மகன் உவப்பப்
புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே னாகலப்
5 பாயிருள் நீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி
ஞாயிறு குணமுதற் றேன்றி யாஅங்கு
இரவல் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
உலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
வில்லோர் மெய்ம்மறை! வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
10 செல்வர் செல்வ! சேர்ந்தோர்க் கரணம்!
அறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
15 மலையவும் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கும்

குறிப்பு:— (2) வெண்தோடு-பனந்தோடு; (8) கண்ணிகண்ணுதல்-
தாங்கள் குடிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப வினைசெய்யக் கருதுதல். (4-7)
பகைவரர்களை அற்றைப்பகலே கைப்பற்றுதலாகிய 'தொல்லெயிற்சிவர்தல்'
என்னும் புறத்துறை.

(69) ஷ, ஷ, ஒன்பதாம்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும்
அவை. பெயர்-மாகூர்நிங்கள் (2)

கருத்து:— வில்வீரார்க்குக் கவசம் போன்றவனும், செல்வார்க்குச் செல்
வனும், அடைந்தோர்க்கு அரணமுமாகிய அரசே! நன்கலங்களைத் திறையாகத்
தரும் நாடுகளைக் காத்தளித்தல் நின் கடனாயிருக்கும். ஆதலால், நின் பகை

ஆறுமுட் ஞாஅ தறம்புரிந் தொழுகும்
நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
பாடுசால் நன்கலந் தருஉம்
நாடுபுறந் தருதல் நினைக்குமார் கடனே.

- (70) கொலைவினை மேவற்றுத் தானே தானே
இகல்வினை மேவலன் தண்டாது வீசஞ்
செல்லா மோதில் பாண்மகள்! காணியர்
மினிறுபுற மூசவும் தீஞ்சுவை ஹரியாது
5 அரம்போழ் கல்லா மரம்படு தீங்களி
அஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழம்
ஆறுசெல் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கு
மருஅ விளையுள் அருஅ யாணர்த்
தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்
10 பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி
வருங்கட லுதையிற் பரிக்கும்
துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

வர் அறியாது வினைஎதிர்த்து, உலிமைக்குறைவாற் பின்புபணிந்து திறை
தருவராயின், வின்னிடத்தினின்றும் நீங்கும்படி வின் சினம் தணிவுமோ ?
வின் முடிமலை வாழ்க — எனச் சேரன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(70) ஷ, ஷ, பத்தாம்பாட்டு. துறை-விறலியாற்றுப்படை. வண்
ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்-மரம்மடுதீங்களி (5)

*ருத்து!—சேரன்தான் கடலின் ஊதையானது வில்லாளரான மறவரையும்
உடல்நடுக்கும்படி செய்யும் வளமிக்க நறவு என்னும் ஊரின்கண், மெல்லியன்
மகளிரினத்திடையே உள்ளான். அவனதுசேனை கொலைத்தொழிலை விரும்
பாசின்றது. அவன்ருன் இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுவான் என்பது
தெரியாது. பாண்மகனே! நாம் அவனை இப்போதே காணும்பொருட்டுச்
செல்லலாமோ? செல்லின், வேண்டியவற்றைத் தடையின்றிக் கொடுப்பான்—
எனச் சேரன்செல்வச்சிறப்போடு வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

பதிகம்

- (71) குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள
 ளாவிக் கோமான் தேவி ஈன்றமகன்
 தண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத் .
 தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்
 5 கபிலையொடு குடநாட் டோரு ரீத்து
 வான வரம்பனைனப் பேரினிது விளக்கி
 ஏனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
 மன்னரை யோட்டிக்
 குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
 10 நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 ஆடுகோட் பாட்டுச் சேர லாதனை
 யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்
 காக்கைபாடிவியார் நச்செள்ளையார் பாடினார்
 பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்; வடுவடுநுல்லாணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டு
 கண்ணகழி, நில்லாத்தாளை, துஞ்சும்பந்தர், வேந்துமெய்ம்
 மறந்தவாழ்ச்சி, சில்வளைவிறலி, ஏவீளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்
 கள், மரம்படுதீங்கனி. இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'கலனணிக' என்று அவர்க்கு ஒன்
 பது காப்பொன்னும் நூரூயிரங்காணமும் கொடுத்துத் தன்
 பக்கத்துக் கொண்டான் அக்கோ.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு
 வீற்றிருந்தான்.

குறிப்பு:— (3) தண்டாரணியம்—ஆரியகாட்டில் உள்ளதோர் நாடு.
 (9) குழந்தையைப் பாதுகாப்பாரைப்போலக் குழந்தைக் காப்பாற்றி. *கா—
 ஒருகிறை. †காணம்—பொற்காசு.

சேரமான் கருவூரேறிய

ஒள்வாட் கோப்பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை

(72) எருமை யன்ன கருங்கல் லீடைதோறு
ஆனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாட்டை நீயோ பெருமா
நீயோ ராகலின் நின்னொன்று மொழிவல்

5 அருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
அளிதோ தானேய்து பெறலருங் குரைத்தே.
நரிவெருஉத்தலையார்.

சேரமான் அந்துவஞ்சேரல் இரும்பொறை

(73) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய

(72) புறநானூறு, 5. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—செவியறிவுறாஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

“சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட் கோப்பெருஞ்சேர லிரும்பொறையைக் கண்டனான்று சின் உடம்பு பெறவாயாக என, அவனைச்சென்று கண்டு தம் உடம்பு பெற்றதீன்ற நரிவெருஉத்தலையார் பாடியது.”

கருத்து:— ஆனிரைகன்போல யானைக்கூட்டங்களையுடைய காடுகுழந்த நாட்டுக்குரிய பெருமானே! பெருஞ்செல்வனாயுள்ள உனக்கு ஒரு காரியஞ் சொல்வேன், கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையும் நீக்கி நரகத்தைத் தமக்கு இடமாகக் கொள்வாரோடு சேராமல், உன்னாற் காக்கப்படுந் தேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பாரைப்போல நீ பாதுகாப்பாயாக. அக்காவல் பேணத் தக்கது; பெறதற்கு அரியது—ஏ-ற.

(73) புறநானூறு, 18. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—வாழ்த்தியல்.

“சோழன் முடித்தலைக்கோப் பெருநற்கின்ளி கருவூரிடம் செல்வானைக்

எய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறவி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே

5 களிதே, முநீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவும்
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகிப் பெயர்கடு லம்ம

10 பழன மஞ்சை யுகுத்த பீலி
கழனி யழுவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்
கொழுமீன் வினைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்.

மாந்தரம் பொறையன் கடுங்கோ

(74) இலமல ரன்ன அஞ்செந் நாவிற்
புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப்
பலர்மேந் தோன்றிய கவிகை வள்ளல்

கண்டு, சேரமான் அந்துவஞ்சேரல் இரும்பொறையொடு வேண்மாடத்து
மேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது."

*குத்து:—களிற்றின்மேல் உள்ளவனாகிய இவன் யாவன், என்று வினவுவாயா
யின், இவன் வனம்பொருந்திய சோணாட்டுக்குரியோன். இவனுடைய களிற்
மதம்பட்டது. நோயின்றி இவன் பெயர்வானாக—என்ற, பெருநற்கிள்ளியின்
களிற் கட்டுக்கடங்காமல் பகையகத்தப் புகுந்தமையால் அவற்குத் தீக்குறும்
என்ற அஞ்சி வாழ்த்தியவாறு.

(74) ஆகநானூறு, 142. திணை—குறிஞ்சி. இரவுக்குறிவந்து நீக்குந்
தலைமகன் தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

*குத்து:— இலவமலர் போன்ற அழகிய செந்நாவினால் புலமைமிக்
மேலோர் புகழும்படி, கொடையால் மேம்பட்ட வள்ளலும் பெரும்படையாற்

- நிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரம்
 5 பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச் சென்ற
 குறையோர் கொள்கலம் போல நன்றும்
 உவவினி வாழிய நெஞ்சே! காதலி
 முறையின் வழாஅ தாற்றிப் பெற்ற
 கறையடி யானை நன்னன் பாழி
 10 ஊட்டரு மரபின் அஞ்சவரு பேளய்க்
 கூட்டெதிர் கொண்ட வாய்மொழி மிஞ்ரிவி
 புள்ளிற் கேம மாகிய பெரும்பெயர்
 வெள்ளத் தானை அதிகற் கொன்றுவந்து
 ஒள்வா ளமலை யாடிய ஞாட்பிற்
 15 பலரறி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பைய
 நீர்த்திரள் கடுக்கு மாசில் வெள்ளிச்
 சூர்ப்புறு கோல்வளை செறித்த முன்கைக்
 குறையற லன்ன இரும்பல் கூந்தல்
 இடனில் சிறுபுறத் திழையொடு துயல்வரக்
 20 கடல்மீன் துஞ்சு நள்ளென் யாமத்து
 உருவுகிள ரேர்வினைப் பொலிந்த பாவை
 இயல்கற் றன்ன ஒதுக்கினள் வந்து
 பெயலலைக் கலங்கிய மலைப்பூங் கோதை

போர்வெற்றிபெற்றவனுமான மாந்தரம்பொறையன் கடுங்கோ என்ற சேரவேங்
 தனைப் பாடிச்சென்ற இரவலரின் கைக்கலம்போல, மனம்சிறைவுற்று மகிழ்
 வாயாக—என்று, தன் நெஞ்சைநோக்கித் தலைவன் கூறினான். இதனால்,
 இச்சேரன் அக்காலத்தில் வெற்றிவீரமும் வள்ளன்மையும் உடையவனாக
 விளங்கியவன் என்பது விளங்கும்.

குறிப்பு:— பூழிநாட்டுப் பாழி என்னும் நகரிலிருந்தாண்ட நன்னனது
 சேனாபதி மிஞ்ரிவி என்பான், அதிகன் என்பவனைப் போரிற்கொன்ற சரிதம்
 9—14 அடிகளிற் கூறப்படுகின்றது. இந்த நன்னனை கணங்காய்க்கண்ணி

இயலெறி பொன்னிற் கொங்குசேர் புறைப்பத்
25 தொடிக்கண் வடுக்கொள முயங்கினள்
வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே.

பரணர்.

சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதன்

(75) வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅது
இடஞ்சிறி தென்னு முக்கந் துரப்ப
ஒடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா ஈகைக்
5 கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை
யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்!
பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
அகலீரு விசும்பி னானும்
10 பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

கபிலர்.

நார்முடிச்சேரலால் போரில் கொல்லப்பட்டவன். மிஞிலியாற் கொலையுண்ட
அதிகனை, ஆய் எயினன் என்று கருத இடமுண்டு.

(75) புறநானூறு, 9, திணை—பாடாட்சாதிணை. துறை—இயன்மொழி;
பூவைசீலையுமாம்.

கருத்து:— ஊக்கமும் படைவன்மையும் வள்ளன்மையும் உடைய சேர
லாதனை, வேகமிக்க செலவையுடைய ஆதித்தமண்டலமே! நீ எவ்வாறு ஒப்பா
வாய்? நீ பகற்பொழுதை நினக்கென வருத்துக்கொள்வை; திங்கன்மண்
டிலத்தக்கு முதுகிட்டுப்போவாய். தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில்
மாறிமாறி வருவை. மலையின்கண்ணே வெளிப்படாது ஒளிப்பாய். அகன்ற
பெரிய ஆகாயத்திலும் பகற்பொழுதுதான் விளங்குவை. சேரன்பாலில்லாத
இக்குறைபாடுகள் உனக்கு உள்ளனவன்றோ எ-று.

- (76) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றூற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புணைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
- 5 பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்
ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சர்வ நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
- 10 பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்!
வலிய வாசுநின் றூடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளிஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது
- 15 பிறிதுதொழி லறியா வாகவி னன்று
மெல்லிய பெருமா! தாமே நல்லவர்க்

(76) புறநானூறு, 14. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.
“சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் கபிலர் கைப்பற்றி ‘மெல்லியவா
மால் துங் கை’ எனக் கபிலர் பாடியது.”

குத்து:— பெருமானே! போரில், கொலையாணையைக்கொண்டு பகை
யரண்களைத் தகர்த்தற்குத் தக்கபடி செலுத்தவும், குதிரையைக் குசைதாங்கி
வேண்டிமளவிலே பிடிக்கவும், தேர்மேலேசீன்று வில்வடுப்படிம்படி அம்பைச்
செலுத்தவும், பரிசிலர்க்கு வேண்டிய அணிகலங்களை அளித்தவும் வலிய
வாகும், முழந்தானைப் பொருந்திய நின் பெருங்கைகள். ஊனையும் துவை
னையும் கறியையும் சோற்றையும் அளந்து உண்டிவருந்துஞ் செயலல்லது
வேறு செயலறியா, சின்னைப்பாடுவார் கைகள்; ஆதலால் போர்த்திறமிக்க
சேயை ஒத்த குருசிலே! அவை பெரிதும் மென்மையுடையவாயின எ—று.

காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேளய்/நிற் பாடுநர் கையே.

கபிலர்.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித் துஞ்சிய
செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்

- (77) வள்ளுகிர வயலாமை
வெள்ளகடு கண்டன்ன
வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்
தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்றும்
5 மாறுகொண்டோர் மதுலிடறி
நீரூடிய நறுங்கவுள
பும்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு பரந்தியங்கி
வேந்துடைமினை யயல்பரக்கும்
10 ஏந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
நகைப்புல வாணர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியர்தன் சேவடியத்தையென்று
15 யானிசைப்பி னனிநன்றொனாப்
பலபிற வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ...

(77) புறநானூறு, 387, திணை—பாடாண்டிணை. துறை—வாழ்த்தியல்.

*குத்தி:— தன் அருமைபெருமைகளைக் கூறி வாழ்த்தும் கிணைப்பொரு
ளர்க்கும் புலவர்க்கும் பகைவர் திறையாகத்தந்த யானைகளைப் பரிசாக அளிக்கும்
தன் வள்ளன்மையை நானும் வாழ்த்திவின்றவளவிலே, என்னைத் தன்னிடம்

மருவவி னகரகன்

திருந்துகழற் சேவடி குறுகல் வேண்டி

வென்றிரங்கும் விறன்முரசினேன்

20 என்சிறுமையி லரிழித்துநோக்கான்

தன்பெருமையின் தகவுநோக்கிக்

குன்றுறழ்ந்த களிநென்கோ

கொய்யுளைய மாவென்கோ

மன்றுநிறையு நிரையென்கோ

25 மனைக்களமரோடு களமென்கோ

ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவின்

நல்கி யோனே நகைசா றேன்றல்

ஊழி வாழி பூழியர் பெருமகன்

பிணர்மருப் பியானைச் செருமிகு நேரன்றூட்

30 செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாதன்

ஒன்னாத் தெவ்வ ருயர்குடை பணித்திவன்

விடுவர் மாதோ நெடிதே நி.....

புல்லிலை வஞ்சிப் புறமதி லலைக்கும்

கல்வென் பொருடை மணலினு மாக்கட்

35 பல்லூர் சுற்றிய கழலி

எல்லாம் விளையும் நெல்லினும் பலவே.

குண்டுகட்பாலியாதன்.

அழைத்தருளி, என் சிறுமைகண்டு இழித்துநோக்காமல், தன் பெருமைக்குத் தக்கபடி உயர்ந்த களிறு குதிரை ஆனிரை களமரோடு வயற்களம் முசுலியவற் றை, கனவென்று மருளாது நனவுதான் என்று கருதும்படி கொடுத்தருளி னான், பூழியர் பெருமானுள் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன். அவனது வஞ்சி மாநகரிற் புறமதிலைத் தன் நீரால் தாக்கும் ஆன்பொருடையாற்ற மணலினும், அவ்விடத்துள்ள பல ஊர்களைச் சுற்றியமைந்த கழலிகளெல்லாம் விளையும் நெற்களிலும் பல ஊழிகாலம் அவன் வாழ்வானாக ஏ—று.

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்

- (78) பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்
 வாடை துரக்கு நாடுகெழு பெருவிறல்
 ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
 பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்
 5 பொன்லரி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்
 புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெக்கோ
 புலர்ந்த சாந்திற் புலரா வீகை
 மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
 முழவுமண் புலர வீரவல ரினைய
 10 வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
 இரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறேன்
 ஈத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழான்
 ஈத்தொறு மாவள் ளியனென நுவலுநின்
 நல்லிசை தரவந் துசினே யொள்வாள்

(78) பதிற்ப்பத்து ஏழாம்பத்து, முதற்பாட்டு. தறை—காட்சிவாழ்த்து. வண்ணம்—ஒழுருவண்ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—புலாஅம்பாசறை(15) இப்பத்து முழுதம் பாடினார் கபிலர்.

பொருள்:— 'பெருவீரனும் மாவள்ளுமான பாரி மீனாவுலகத்துச் சென்ருன்; நீ அளிப்பாயாக' எனச்சொல்லி இரப்பவனாய் வந்து சின்பாற் சில சொல்லவந்ததனும் அல்லேன். அஃதன்றி உண்மையொழியப் புகழ்ந்து சொல்லேனு மல்லேன். ஈந்ததற்குக் கழிவிரக்கம் கொன்னாமையும் ஈயுந்தொறும் மகிழாமையும் முதலாகிய அப்பாரியின் குணங்கள் சின்பாலும் உன்னவாக உலகஞ்சொல்லும் சின்புகழை சின்னிடம் தருதற்பொருட்டே வந்தேன். விழாவைப் போன்ற ஆரவாரமிக்க சின் பாசறைக்கண்—என்று சேனது வெற்றிச்சிறப்போடு சேரவைத்து அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:— இதுஞல், தம்மை அபிமானித்த பெருவள்ளவான வேன்பாரி பிறந்தபின், அவனையொத்த குணங்கொடைகள் உடையவன் செல்வக்கடுங்கோ என்பதறிந்து அவனைக் காணச்சென்றவர், கபிலர் என்பது விளங்கும்.

15 உரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற் போக்கிய வெண்கை
வீழவி னன்னநின் கலிடகி ழானே.

கபிலர்.

(79) இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு
மழையென மருளும் மாயீரும் பஃரோல்
எஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ
5 வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழல்
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்பு
ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுத்திறல்
துப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே!
10 புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோ லிஞ்சி
அணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த
15 களாறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி

(79) ஷ, ஷ, திரண்டாம்பாட்டு. துறை—செந்தறைப் பாடாண்
பாட்டு. வண்ணமும் துக்கும் அவை. டெயர்—வரைபோலிஞ்சி (10)

குத்து:-கொற்றவேந்தே! தோள்வலியும் அரண்வலியுமுடைய பகையரசர்
வணக்கத்தைச் சொல்லி நினைக்குப்பணிந்து திறை தருவராயின், உழுவால்
வளம்படைத்த அவர்நாடுகள் புலவர் பாடல்களுக்குச் சிறப்பனவாரும்—எனச்
சேரன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

அரிய லார்கை வன்கை வீணைநர்
 அருவி யாம்பல் மலைந்த சென்னியர்
 ஆடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
 பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

- (80) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
 பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
 நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
 வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம முகலம்
 5 மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
 நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்
 கிளந்த சொல்நீ பொய்ப்பறி யலையே
 சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் குடிக்
 கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
 10 குன்றுநிலை தளர்க்கு முருமிற் சீறி
 ஒருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
 செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே!
 ஆடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி

(80) ஷ, ஷ, மூன்றும்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும்
 அவை. பெயர்—அருவியாம்பல் (19)

சுருத்து—செவ்வக்கடுங்கோவே! நீ பார்ப்பார்க்கல்லாமல் பிறர்க்குப் பணி
 தலை அறியாய். நட்டோர்க்கல்லாமல் கண்ணோடி அஞ்சமாட்டாய். வீரமும்
 மணமும் பொருந்திய சின் மார்பினை, சின் மகளிர் பொருட்டல்லது, பகை
 வர்க்கு மலர்த்தலை அறியாய். உலகம் அழியும் ஊழிகாலமாயினும் சொன்ன
 சொற் பொய்த்தல் செய்யாய். இவை சின் இயல்புகள். ஒரே வளைப்பினால்
 சோழ பாண்டியரை வென்ற போர்வலலாய்! முன் பிறர்பால் வெற்றிபெற்று
 சினக்குத்தோற்ற வீரர், தம் பகைமை நீக்கி நீ ஏவினபணி செய்யக்கடவேம்
 என்ற பணிந்துகூறவும், அதற்சேற்ப நீயும் பெருமையும் கண்ணோட்டமு

- நீகண் டனையே மென்றனர் நீயும்
 15 நுந்நுகம் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
 செல்வக் கோவே! சேரலர் மருக!
 கால்திரை யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
 நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்
 அடையடுப் பறியா அருவி யாம்பல்
 20 ஆயிர வெள்ள லுழி
 வாழி யாத! வாழிய பலவே.

- (81) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்
 பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தில் லம்ம
 அறங்கரைந்து வயங்கிய நாவிற் பிறங்கிய
 உரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி
 5 அந்தணர் அருக்கல மேற்ப நீர்பட்டு
 இருஞ்சே ருடிய மணல்மலி முற்றத்துக்
 களிறுநிலை முணைய தாரருந் தகைப்பிற்
 புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
 எஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

மாகிய சின் அரசியல் வலிமைகொண்டு மேலும் அவர்மேல் வெற்றிபெற்ற
 வரையினே. சேரலர் மருக! உலகில் நன்மக்கள் செய்த புண்ணியச்செயல்
 உண்டாயின், பல்லாயிரகுழிகள் நீ வாழ்வாயாக—எனச் சேரனது பல
 குணங்களையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறு.

(81) ஷ, ஷ, நான்காம்பாட்டு. தறை—காட்சிவாழ்த்து. வண்ண
 மும் துக்கும். அவை. பெயர்—உரைசால்வேள்வி (4).

குத்து—உலகத்து வெற்றிவேந்தர் பலர் உளர். அவரால் பெறும்பயன்
 என்! வேள்வியந்தணாக்கு அருக்கலக்களை அவர் ஏற்கும்படி நீர்வார்த்துக்
 கொடுத்தலின் அந்நீராற் சேறபட்ட மணல்பரந்த முற்றத்தினையுடையதும்
 பிறர் புகுதற்கரியதுமான சினது யாளிகைக்கட்டணத்தின் மதிப்புறத்தே
 உத்தரைக் கண்டால் அவர்க்குக் குதிரைகளையும் தேர்க்குரிய எருதுகளையும்

- 10 அலங்கும் பாண்டி விழையணிந் தீமென
ஆனாக் கொள்கையை யாதலின் அவ்வயின்
மாயிரு விசும்பிற் பன்மீன் ஒளிகெட
ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றார்
உறுமுரண் சிதைத்தநின் நோன்றாள் வாழ்த்திக்
- 15 காண்கு வந்திசிற் கழல்தொடி யண்ணல்!
மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்தல்
இதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டுயர்ந்த
மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்
பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய
- 20 இசைமேந் தோன்றல்! நின் பாசறை யானே

- (82) எறிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்
பரியுடை நன்மா விரியுளை குட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும!
- 5 வில்லோர் மெய்ம்மறை! சேர்ந்தோர் செல்வ!
பூணணிந் தெழிலிய வனைந்துவர விளமுலை

விழையணிந்த நீவிரே கொடுமின் என்று உரியாரை எவி ஈதல்நீக்காத வீர
தத்தை உடையை; ஆதலால், மழையினும்பெரிய பயனைப் பாசறையினும் நீ
பொழிதி. அதனால், அண்ணால்! பகைவென்ற சின் வலிமிக்க தானைவாழ்த்தி
சின்னைக் காணும்பொருட்டு இங்குவந்தேன்—என்று சேரன் கொடைச்சிறப்
பினை அவன் வென்றிச்சிறப்பொடுபடுத்தக் கூறியவாறு.

(82) ஷ, ஷ, ஐந்தாம்பாட்டு. துறை - பரிசுற்றுறைப் பாடாண்
பாட்டு. வண்ணமும் தூக்கும் அவை பெயர்—காண்மகிழிருக்கை (18)

உருத்தா—குதிரைவீரர்க்குத் தலைவனே! விற்படையாளர்க்குக் கவசம்போல்
வாய்! சேர்ந்தோர் செல்வ! கற்புடையாட்டியான அழகிய சேயிகழயின்
கணவ! பாணர்புரவனே! பரிசிலர்க்கு சிதியன்னாய்! எழுமுடி முதலிய

மாண்வாரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்
வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்
காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்

- 10 சேனாறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ!
பாணர் புரவல! பரிசிலர் வெறுக்கை!
பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பாநின்
நான்மசி ழிருக்கை இனிதுகண் டிகுமே
தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
- 15 பையு னுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியின் அளிக்குநின்
சாறுபடு திருவின் நனைமகி ழானே.

- (83) வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடை பழுனிய
இடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல!
இடியிசை முரசமொ டொன்றுமொழிந் தொன்றார்
5 வேலுடைக் குழுஉச்சமந் ததைய நூறிக்

பூணணிந்த மார்பா யாழிலே வாசித்தற்கரிய பாலைப்பண்ணை மாறிமாறி
வாசித்தாற்போல, வெவ்வேறு சுவையுடைய மதுகளை நீ அளிக்க அதனால்
மகிழ்ச்சிமிக்க சின் னானேலக்கத்தின் சிறப்பெல்லாம் யான் இனிது
கண்டு மகிழ்ந்தேன்—என்று சேனாறு ஒலக்கவிநோதத்துடன் நேர்த்து அவன்
செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(83) ஷ, ஷ, ஆரம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமுந் துச்சும் அவை. பெயர்— புதல்குழ்பறவை (16)

குறிப்பு:—பேரியாழில் பாலைப்பண்ணையமைத்துச் சேனை வினைந்து
செல்கின்ற முதுவாயிரவலனே! வீரரைக் கொன்றருவித்த போர்க்களப் பரப்
பிலே, பகைவர் முன்பு திறையாகத்தந்த ஆண்யானைகளோடு மரக்காலனவை

கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயில் அழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லின்
அம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
ஆர்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோர்

10 உறுமுரண் தாங்கிய தாரருந் தகைப்பின்
நாண்மழைக் குழுஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
ரோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெஃகிற்
றார்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த

15 கடவுள் வாகைத் துய்வீ யேய்ப்பப்
பூத்த முல்லைப் புதல்கூழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் தொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பின்
இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉம்

20 அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோனே.

(84) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு
பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்

யால் அளந்து உறையிடமுடியாதபடி தன்னாட்டு விளைந்த கெல்லாகிய உண
வினையும் அளிப்பவன், செல்வமிக்க நாட்டுக்குரியவனான அவ்வேந்தன் என்று
எல்லாரும் சொல்லுவார்கள். போரின்மையால் புதிதாக வென்று கொடுக்க
வேண்டும் என்பது அவனுக்கில்லை. ஆதலால், சின் சீனைவிற்கேற்றபடி பெற
லாம்; அவன்பால் ஏகா—என அவன் வென்றிசிறப்புடன்படுத்துக் கொடைச்
சிறப்புக் கூறியவாறு.

(84) ஷ, ஷ, ஏழாம்பாட்டு. துறை—பாணாற்றுப்படை. வண்ண
முந் துக்கும் அவை. பெயர்—வெண்போழ்க்கண்ணி (13).

*பந்தர்ப்—யாழ்வாசிக்கும் முறையிற் கைதேர்ந்த பாணனே! போர்வெற்றி
பெற்ற பெருவீரர்க்குத் தலைவனும் சேரியலைத்தலைவனுமான செல்வக்கடுங்

- கடனறி மரபிற் கைவல் பாண!
 தெண்கடல் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை
- 5 கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க
 வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்
 பல்களிற் றினநிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வர
 அமார்க்க ணமைந்த அவிர்நிணப் பரப்பிற்
 குழுஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்
- 10 தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொடு
 உருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
 நாடுடன் நடுங்கப் பல்செருக் கொன்று
 நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
 வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
- 15 நெறிபடு மருப்பின் இருங்கண் மூரியொடு
 வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசவர்
 எஃகா னேங் கடுப்ப மெய்சிதைந்து
 சாந்தெழில் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
 மலர்ந்த காந்தள் மாறா தூலிய
- 20 கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
 பறைபண் ணழியும் பாடுசால் நெடுவரைக்
 கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
 செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே.

கோவைப் பாடிச் செல்குவையாயின், கொடுமணம் என்ற ஊரில் உண்டான
 கல்ல அணிகலங்களோடு, பந்தர் என்ற மூதூரில் உள்ள கடன்முத்துக்களை
 ஆம் பரிசிலாகப் பெறுவாய்—என்று சேரனது கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:—(1-4) எதிர்சிரனிறை; 'கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருக்
 கலம், பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்' என, 8-ம் பத்திற்குறப்பதெல்
 காண்க (74-5,8).

- (85) கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு
 வேறுபுலத் திறுத்த சுட்டுர் நாப்பண்
 கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குகுரல் முரசம்
 அகலீரு விசம்பி னாகத் தறிர
- 5 வெவ்வரி நிலைஇய எயிலெறிந் தல்லது
 உண்ணா தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
 நெஞ்சுகு லாக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்து
 இன்னா ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
 வேந்தார் யானை வெண்கோடு கொண்டு
- 10 கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் புக்குடன்
 அருங்கள் நொடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
 நாம மறியா ஏம வாழ்க்கை
 வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலும்
 இன்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்
- 15 பாய லின்மையிற் பாசிழை குருகிழ
 நெடும னிஞ்சி நீணகர் வரைப்பின்
 ஓவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
 செவ்விரல் சிவந்த அவ்வரிக் குடைச்சுல்

(85) ஷ, ஷ, எட்டாம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—ஏமவாழ்க்கை (12).

*குத்து:—மகளிரைப் பிணிக்கும் மணங்கமழ்மார்பனே! நின் தாணிழலில்
 வாழ்வோரான பெருவீரர்கள், பகைவரெயிலை அழித்தல்லது உண்ணுதலைச்
 செய்யாராகப் பலபொழுதுகள் கழியலாயின. அத்தகையோர், ஊக்கமிக்கு
 அப்பகைவர் உறைவிடத்தைக் கைப்பற்றித் தாம் பெற்றாலல்லாமல் வீரபான
 மான மதுவையுண்டு போகபூமியின்பம் பெறுவரோ? அவ்வாறு வெற்றியும்
 இன்பமும் பெற்றாலன்றி நின் அழகிய அரிவையரும் நின்னுடன் பலநாள்
 உறைந்தமகிழ்வது ஏது!—என்று காமவேட்கையின் ஓடாத சேரனது வென்றி
 வேட்கைச் சிறப்புக் கூறியவாறு.

அணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கும்
20 மணங்கமழ் மார்பாநின் தாணிழ லோரே.

- (86) மலையுறழ் யானை வானேரூய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயின் நுடங்கக்
கடல்போற் றுணைக் கடுங்குரல் முரசங்
காலுற்று கடலிற் கடிய வுரற
5 எறிந்துசிதைந்த வாள்
இலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
ஆய்ந்துதெரிந்த புகல்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
10 கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே!
நின்போல், அசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையாது
ஆண்டோர் மன்றவீம் மண்கெழு ஞாலம்
நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப

(86) ஷ, ஷ, ஒன்பதாம்பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்
பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும். துக்கு—செந்
துக்கும் வஞ்சித்துக்கும். பெயர்—மண்கெழுஞாலம் (12).

குத்து:—பகைவரைப் போரில் அழித்து, அவர் நாட்டுக்குடிகளை கல்
லாணையிற் செல்ல சிறுவிய கொற்றவேந்தே! சீரிய ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுடைய
நின் முன்றோர், நிச்சயமாக சின்னைப்போல மாறதலில்லாத சங்கற்பமுடை
யராசையாலே, நிலம் பயன்பெருகவும், காலமழை தவறாமற் பெய்தலால்
ஞரியவெப்பந் தணிந்து விளங்கவும், சக்கிரன் என்ற கோள் நல்ல நாட்க
ளிலே சிற்கவும், உலகம்புரத்தலைத் தானே மேற்கொண்டு மழைபொழியவும்
சலனமின்றி இவ்வுலகை ஆண்டோராவர். அவரல்லாதார், இஞ்ஞாலத்தின்

15 விசம்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே.

(87) களிறுகடைஇய தாள்
மாவுடற்றிய வடிம்பு
சமந்ததைந்த வேல்
கல்லலைத்த தோள்

5 வில்லலைத்த நல்வலத்து
வண்டிசை கடவாத் தண்பனம் போந்தைக்
குவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு
தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்து மதஞ்செருக்கி
உடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்

10 கடுஞ்சின வேந்தர் செம்மல் தொலைத்த
வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும!
நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்

ஒரோவிடங்களை ஆளுதலல்லது முழுவதும் ஆளுதல் கூடாதன்றே—என்று
சேரனது ஆள்வினைச்சிறப்பை அவனது குடிவரலாற்றொடு சேரவைத்துக்
கூறியவாறு.

(87) ஷ, ஷ, பத்தாம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணம். தூக்கு—செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும். பெயர்—
பறைக்குரலருவி (24).

கருத்து—பலபோர்களையும் கடந்து பகைமன்னரை வென்ற வீர்பெரு
மானே! விளையாட்டினும் பொய்கூறலறியாத வாய்மொழியினையும், பகைவ
ரது புறச்சொற்களைக் கேளாத சீரிய அறிவினையுமுடையாய்! அழகினும் சுற்
பினும் மேம்பட்ட உயர்ந்தோள் கணவ! சுற்றத்தார்குழ வேள்விகளைச் செய்
ததொல் தேவர்களை உண்பித்தனை. வேதாடிகளை ஒதினமையால் விண்ணுல
கத்துத் தேவவிருடிகளை இன்புறச் செய்தனை. பெரியோர்க்கு வணக்கமும்

- புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீர் ஒண்மைப்
 பெண்மை சான்று பெருமடம் நிலைஇக்
 15 கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்நுதற்
 புரையோள் கணவி பூண்கிளர் மார்பி
 தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றம் சுற்ற
 வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
 உயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை
 20 வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
 இளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
 தொல்கட னிறுத்த வெல்போர் அண்ணல்
 மாடோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
 இழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி
 25 முழுமுதல் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்றும்
 அயிரை நெடுவரை போலத்
 தொலையா தாகநீ வாழும் நாளே.

பதிகம்

- (88) மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
 நெடுநுண் கேள்வி அந்துவற் கொருதந்தை
 ஈன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமகன்

பகைவர்க்கு வணங்காமையுமுடைய இளந்துணைப் புதல்வர்களைப் பெற்றத
 னால் பிதிரர்களைப் பேணி இல்லறக்கடமைகளைச் செய்துமுடித்தனை. இவ்
 வாறு யாவும் சிறைவேற்றிய அண்ணால்! தேவலோகமும் கேட்கும்படி,
 பறையோசைபோன்று இழுமென முழங்கியழியும் அருவிசளுடைய அயிரை
 மலைபோல நீ வாழுகாள் அழிவில்லாதாகு—என்று சேரனது வென்றிகூறிய
 திறத்தானே, அவற்குள்ள சிறப்புக்களைக் கூறி வாழ்த்தியவாறு.

- (88) குறிப்பு:— (2) ஒருதந்தை—பொறையன்பெருந்தேவியின் பிதாவி

நாடுபதி படுத்து நண்ணு ரோட்டி

5 வெருவெரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து

ஏத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி

ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி

மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்கு

ஓத்திர நெல்லி நெகந்தூ ரீத்துப்

10 புரோசு மயக்கி

மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாதனைக்

கபிலர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்:- புலாஅம்பாசறை, 'வரைபோலிஞ்சி, அரு வியாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நாண்மகிழிருக்கை, புதல்குழ் பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழு ஞாலம், பறைக்குரலருவி; இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: சிறுபுறம்* என நூறாயிரங்காணங் கொடுத்து, நன்றா என்னுங் குன்றேறிநின்று தன் கண்ணிற் கண்ட நாடெல்லாங் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் இருபத்தையாண்டு வீற் றிருந்தான்.

னுடைய பெயர். (4) நாடுகளில் ஊர்களை உண்டாக்கி. (6-7) வேள்விகளைப் புரியும்போதே பல அறச்செயல்களையும் செய்தமுடித்து. (9) ஓத்திரநெல்- அக்கினிகோத்திரத்துக்குரிய இராசான்னம் என்னும் நெல். (10) புரோசு மயக்கி-தன் புரோகிதனைக் காட்டிலும் தான் அறநெறியிலே மேம்பட்டு.

* சிறுபுறம்—சிறுகொடை.

- (89) அருஅ யாண ரகன்கட் செறுவின்
 அருவி யாம்பல் நெய்தலொ டரிந்து
 செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
 பருஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்வின்
 5 அம்பண வளவை உறைகுவித் தாங்குக்
 கடுந்தே றுறுகினை மொசிந்தன துஞ்சம்
 செழுங்கூடு கிளைத்த இளந்துணை மகாரின்
 அலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
 ணரெரி கவர உருத்தெழுந் துரைஇப்
 10 போர்சூடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
 மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
 குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயில்
 ஆரெயிற் றேட்டி வெளவினை ஏறெடு
 கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
 15 புலவுவில் வினையர் அங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயி ருடா வைகற்பொழுது நினையுஉ

(89) ஷ, எட்டாம்பத்து, முதற்பாட்டு. துறை—செந்துறைப் பாடாண்
 பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுருவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும், துக்கு—செந்
 துக்கு. பெயர்—குறுந்தாண் ஞாயில் (12).

இப்பத்துமுழுதும் பாடினார் அரிசில்கிழார்.

கருத்து:—கழுவுள் என்னும் இடையர் தலைவனுடைய எயிலரணைக் கவர்ந்து
 அவன் தலைவணங்குடையாலே பின் நீ வேறுபகைப்புலஞ்செல்ல, அதுகண்டு
 முன் திறையிடமறுத்த அப்பகைவர் சின்னை அணங்கெனக்கருதிப் பலவாறு
 பரவுதலால், பேய், தான்பற்றினார் தனக்குப் பவியிட்டபோது அவருயிரை
 வெனவாது அப்பலியைக் கொண்டு பெயருமாறு போல, நீயும் அப்பகைவர்
 துயிரைக் கொள்ளாமல் திறைகொண்டு பெயராசின்ராய், இதுவன்றோ இப்
 பொழுது நீ செய்துவருவது. சின்னுடன் மாறுபட்ட பகைவர், கடுமையாகக்
 கொட்டுதலையுடைய குளவிகள்தங்குங் கூட்டைக் கலைத்த சிறுமகாரைப்

- ஆன்பயம் வாழ்நர் கழுவுள் தலைமடங்கப்
 பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
 விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
 20 அருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
 பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
 மெய்ப்பனி கூரா அணங்கெனப் பராவலிற்
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
 திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
 25 உரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
 அறிந்தனை யருளா யாயின்
 யாரிவ் ணெடுத்தகை! வாழு மோரே.

அரிசில்கிழார்.

- (90) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
 குழாது துணித லல்லது வறிதுடன்
 காவல் எதிரார் கறுத்தோர் நாடுநின்
 முன்றினை முதல்வர்க் கோம்பின ருறைந்து
 5 மன்பதை காப்ப அறிவுவலி யுறுத்து
 நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்

போலப் பெருமானே! துன்புறுவாராயினர். அறிவுடையோரையும் அஃதில்
 லாதோரையும் அவரவர் அறிவை ஆராய்ந்து அருள்செய்யாதொழிவையாயின்
 றெடுத்தகையி! இவ்வுலகில் வாழ்வார் யாவர்! நினக்கு வகுக்கப்பட்ட ஊழி
 காலம் நீ வாழ்வாயாக—என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப்
 பகைவர்மேல் அருள் பிறப்பித்தவாறு.

(90) ஷே, ஷே. இரண்டாம்பாட்டு. துறை-அது. வண்ணம்—ஒழுகு
 வண்ணம். துக்கு—அது. பெயர்—உருத்தெழுவுள்ளம் (10)

*புத்தா—நின் குலமுன்னோர்க்கு அறிவு வலியுறுத்துவந்த சான்றோ
 ரைப்போலும் நினது குழ்ச்சித்திறனைத் தம் அறியாமையின் மிகுதியாலே

- பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையின்
 துஞ்ச லுறாஉம் பகல்புகு மாலை
 நிலம்பொறை யொராஅநீர் ஞெமரவந் தீண்டி
 10 உரவுத்திரை கடுகிய உருந்தெழு வெள்ளம்
 வரையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து
 ஞாயிறு பட்ட அகன்றுவரு கூட்டத்து
 அஞ்சாறு புரையு நின்றொழி லொழித்துப்
 பொங்குபிசுர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்
 15 மடங்கற் றீயி னனையை
 சினங்கெழு குருசில்லின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

- (91) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்
 பிறர்க்குநீ வாயின் அல்லது நினக்குப்
 பிறருவம மாகா ஒருபெரு வேந்தே!
 [ஒலிந்த] கூந்த லொண்ணுதல் பொலிந்த
 5 நிறந்திகழ் பாசிழை யுயர்திணை மகளிரும்

விண்ணொடுபகைத்தவர் அறிகின்றிலர். நீதான், சூழ்ச்சியுடைமையேயன்றிப்
 போர்செய்யுமிடத்து வின்பகைவர்க்கு ஊழித்தி ஒப்பாவாய். குரிசில்! அதனை
 யும் அண்ணோர் அறிகின்றிலர். அவர் தம் பகையின்பெருமையால், அச்சமின்றிப்
 படைதிரட்டிக் கொள்ளும் காரியமல்லது தம் நாடுகாவல்புரியும் தொழிலைச்
 சிறிதும் மேற்கொள்ளாதவராயினர்—எனச் சீரானது சூழ்ச்சியுடைமையும்
 வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறு.

(91) ஷ, ஷ, மூன்றும்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் அச்சும்
 அவை. பெயர்—நிறந்திகழ்பாசிழை (5).

கருத்து:—ஒப்பற்ற பெருவேந்தே! காவிரிவளத்தால் அழகுமிக்க புகாரின்
 செல்வி பூழிநாட்டார்க்குக் கவசமன்றாய்! கொல்லிமலைத் தலைவ! கொடித்
 தேர்ப் பொறைய! வின் வளனும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உலகத்துள்ள

தெய்வந் தருஉ நெஞ்சத் தான்றோர்

.....

மருதஞ் சான்ற மலர்தலை வினைவயற்

செய்யுள் நாரை ஒய்யு மகளிர்

- 10 இரவும் பகலும் பாசிழை கணையார்
குறும்பல் யாணர்க் குரவை அயருங்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பிற்
புகாஅர்ச் செல்வ! பூழியர் மெய்ம்மறை!
- 15 கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந! கொடித்தேர்ப் பொறையினின்
வளனு மாண்மையுங் கைவண் மையும்
மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னாள்
யான்சென் றுரைப்பவுந் தேரூர் பிறருஞ்
சான்றோர் உரைப்பத் தெளிசுவர் கொல்வென
- 20 ஆங்குமதி மருளக் காண்குவல்
யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

மக்களின் அளவைக் கடந்தன; சின்றுண்டு மாறுபடுவது உறுதியின்ற என்ற
சின்பகைவர்க்குப் பல நாட் சொல்லியும் அவர் தெளிந்தனரில்லை. தெளியா
ராயினும், உலகத்த மதிப்புடைய சான்றோர் சொல்வதையறிந்து தாம் தேற
வரோ எனின், அவர்சொன்னவிடத்தும் அவர்களிடையே மதிமருட்சியையே காண
சின்றேன். ஆதலால் சின்பெருமையை அவர்க்கு எவ்வாறு உரைப்பேன்
என வருந்துகின்றேன்; இஃது யானுற்ற குறை. இதனையறிந்து நீ அவர்பால்
அருள்வேண்டுவல்—எனச் சேரனது வென்றிக்கு மூலமான செல்வம் ஆண்மை
கொடைகளை உடன்கூறியவாற்றான் அவனது வெற்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:— இச்செய்யுளின் காண்குமுதல் ஆறமுடிய உள்ள அடிகள்,
சங்கவிலக்கியப்பதிப்பிற் கண்ட பாடம்.

- (92) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
 வேள்வி வேட்டனை உயர்ந்தோ ருவப்பச்
 சாயறல் கடுக்கும் தாழிருங் கூந்தல்
 வேறுபடு திருவின் நின்வழி வாழியர்
- 5 கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம்
 பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
 வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்
 தெரியுநர் கொண்ட சிற்றுடைப் பைம்பொறிக்
 கவைமரங் கடுக்கும் கவலைய மருப்பிற்
- 10 புள்ளி யிரகைத் தோலான் உதிர்த்துத்
 தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்
 பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
 எஃகுடை யிரும்பின் உள்ளமைத்து வல்லோன்
 குடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
- 15 விசும்பாடு மரபிற் பருந்தா றளப்ப
 நலம்பெறு தீருமணி கூட்டு நற்றோள்
 ஒடுங்கி ரோதி யொண்ணுதல் கருவில்
 எண்ணியல் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
 சால்புஞ் செம்மையும் உளப்படப் பிறவும்
- 20 காவற் கமைந்த அரசுதுறை போகிய

(92) ஷ, ஷ, காண்காம்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும் அவை.
 பெயர்—கலம்பெறுதிருமணி (16)

*குத்து—போர்வல்ல வீரனே! யாகவிதிகளைக் கேட்டறிந்து அதற்கு
 முன்னாகச்செய்தற்குரிய விரதங்களை உயர்ந்தோர் உவப்ப அதுட்டித்து வேள்வி
 களைப்புரிந்தனை. கொடுமணத்து அருங்கலங்களையும் பந்தரின் நன்முத்தங்களை
 யும் விளிம்பில்வைத்து அலங்காசமாகத் தைத்த மான்தோல்வட்டத்தினை நின்
 பெருந்தேவி வேள்வியாசானுற் குடப்பட்டமையான், அவன்கருவிலே இம்மை
 மறமையறிவுகளும் சால்புசெம்மை முதலிய உயர்குணங்களும் பொருத்தி,

வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யீவணர்க்கு
 அருங்கடன் இறுத்த செருப்புகல் முன்பு
 அன்னவை மருண்டனெ னல்லேன் நின்வயின்
 முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமு தாளனை
 25 வண்மையும் மாண்பும் வளனு மெச்சமும்
 தெய்வமும் யாவதும் தவமுடை யோர்க்கென
 வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
 கூறினை பெருமநின் படிமை யானே.

(93) இரும்புலி கொன்று பெருங்களி றடேஉம்
 அரும்பொறி வயமான் அனையை பல்வேற்
 பொலந்தார் யானை யியறேர்ப் பொறைய!
 வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து
 5 நின்வழிப் படாஅ ராயின் நெல்மிக்கு
 அறையுறு கருட்பின் தீஞ்சேற் றியாணர்

அரசியற்றறையினும் வல்ல வீரமகளைப் பெற்றாய். இவ்வரிய செயல்களுக்
 கெல்லாம் நான் வியப்படைந்தவன் அல்லேன். மற்று, நின்னை கல்வழியிலே
 ஒழுருவித்த நரைமுதாளனாகிய நின் புரோகிதனை, வண்மை மாண்பு வளம்
 முதலியவையெல்லாம் தவமுடையார்க்கேயாம் என்ற உண்மையைச் சொல்லி,
 இல்லறசீலையை ஒழித்துத் துறவறத்திலே செல்லும்படி செய்தனை. அவ்வாறு
 செய்வித்த நின் பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து மதிமருண்
 டேன்-என்று சேரனது நன்னெறி நல்லறிவுடைமைகளைக்கூறிப் புகழ்ந்தவாறு.

(93) ஷ, ஷ, ஐந்தாம்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் தூக்கும் அவை.
 பெயர்—தீஞ்சேற்றியாணர் (6).

*குத்து:—பொறைய! நீ, புலியைக்கொன்று பின் களிறுகளை அடுகின்ற
 சிக்கவேற்றை ஒப்பாவாய். அதனால், வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் நின்
 அடிக்கீழ்ப்பணிந்து, வளமிக்க தம் மருதவைப்பில் இருந்துகொண்டு நின்வழி

வருநர் வரையா வளம்வீங் கிருக்கை
 வன்புலந் தழீஇ மென்பால் தோறும்
 அரும்பறை வீணைஞர் புல்லிகல் படுத்துக்
 10 கள்ளுடை நியமத் தொள்விகை கொடுக்கும்
 வெள்வர குழுத் கொள்ளுடைக் கரம்பைச்
 செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம்
 பாடல் சான்ற வைப்பின்
 நாடுட னுடல் யாவண தவர்க்கே.

(94) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய எஃகுயர்த்து
 ஒளிறுவாள் மன்னர் ததைநிலை கொன்று
 முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்
 பெருங்கடல் நீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
 5 பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொரீஇப்
 பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றுயர் கழிப்பி

ஒழுகாராயின், அவர்கள் வன்பாலிலே விளைந்த கெட்டுப்போன வெள்வரைகை உண்பதன்றித் தாம் பண்டுண்ட நெல்லரிசியுணவு கிடையாதபடி வறுமையுறுவாராவர். அன்னவர் தத்தம் நாட்டினை ஒருங்கு ஆளுதல் எவ்வாறே—எனச் சேரனது வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(94) ஷ, ஷ, ஆரும்பாட்டு. துறையும் வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—மாசிதறிருக்கை (9).

*குத்து:— ஏரால் உழுவோர், அவ்வுழுவின் பயன்கொள்வதேயன்றி உழுதவிடந்தோறும் ஒளியுள்ள மணிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் திருநாட்டுக்கு உரியோய்! மன்னர் விளைந்த போரில் வேற்படையாளரைக்கொண்டு அவரது செறிந்த நிலையைக் குலைத்துப் போர்த்தறையை முடித்தும், கடலைநீந்தின மரக்கலத்தினை அழிவுபடாமற் செப்பனிட்டுப் பாதுகாக்கும் பண்டவாணிகர் போல, போர்கடந்த யானைகளுக்குண்டான புண்களை ஆற்றி அவற்றின்

- இரந்தோர் வாழ நல்கி இரப்போர்க்கு
 ஈதல் தண்டா மாசித றிருக்கை
 கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டு
 10 கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்
 பல்வீதை யுழவிற் சில்லே ராளர்
 பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்
 கழுவுறு கலிங்கங் கடுப்பச் சூடி
 இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉம்
 15 அகன்கண் வைப்பின் நாடுகிழ வோயே!

- (95) எண்ப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறையன்
 என்றலி ராயின் ஆறுசெல் வம்பலிர்!
 மன்பதை பெயர அரசுகளத் தொழியக்
 கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை
 5 மீபிணத் துருண்ட தேயா வாழியிற்
 பண்ணமை தேரும் மாவும் மாக்களும்
 எண்ணற் கருமையின் எண்ணின்றோ விலனே

துயரைப்போக்கியும் இவ்வாற போர்வினையைப் புரிதலே விகோதமாகக்
 கொண்டு, இரந்தோர் வாழும்படி மாவீனவழங்கிப் பின்னும் இரப்போர்க்கு
 ஈதலொழியாத சின் ஓலக்கத்தைக் கண்டு போவேளாய் வந்தேன்—என்று
 சேரனது வென்றிச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(95) ஷ, ஷ, ஏழாம்பாட்டு. துறை—உழிகுருயரவம். வண்ண
 முந் துக்கும் அவை பெயர்—வென்றாடு துணங்கை (4)

*குந்தா— வழிச்செல்லும் புதியோர்களே! பொறையன் எவ்வளவான
 பெரும்படையுடையவன் என்று கேட்கின்றீராயின், அவன் தானையிடத்தத்
 தேரும் பரியும் காலாட்களும் எண்ணாதற்கு அருமையா யிருந்தமையால்
 எண்ணினேனில்லை ஆயின், அவன் தானைகளில் உள்ள யானைகளைத்தாம்

கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
 உகக்கும் பருந்தின் நிலத்துநிழல் சாடிச்
 10 சேண்பரன் முரம்பின் ஈரம்படைக் கொங்கர்
 ஆபரந் தன்ன செலவிற்பல்
 யானை காண்பலவன் றானை யானே.

(96) வலம்படு முரசி னிலங்குவன விழுஉம்
 அவ்வெள் ளருவி யுவ்வரை யதுவே
 சில்வளை விறலி! செல்குவை யாயின்
 வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து
 5 மெல்லியல் மகளி ரொல்குவன ரியலிக்
 கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறு நுவலப்
 பல்பய லிரைஇய கடறுடை வைப்பின்
 வெல்போ ராடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்
 வில்பயி லிறும்பிற் றகடூர் நூறி
 10 பேள மன்ற பிறழ்நோக் கியவர்

எண்ணினையோ எனின், அவையும் என்னால் எண்ணப்பட்டன வல்ல. ஆயினும், கொங்குநாட்டாரது ஆளிரையின் பரப்புக் கண்ணுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல் செல்லுமாறு, பல யானைக்கூட்டங்களின் செலவை அவன் தானையிடம் காண்பேன்—என்று சேரனது படைப்பெருமையின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(96) ஷை, ஷை, எட்டாம்பாட்டு. துறை—விறலியாற்றுப்படை. வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—பிறழ்நோக்கியவர் (10)

கருத்து—சில்வளைகளை அணிந்த விறலி! நீ செல்வதாயின், பேரணுள்ள தகடரை யழித்துப் பகைக்கனத்தைச் சிறைத்த காலத்திலே, தன் நாட்டின்கண் யாடுகள் பரந்தாற்போலக் குதிரைகளையும், ஆளிரைகள் பரந்

ஒடுறு கடுமுரண் துமியச் சென்று
 வெம்முனை தபுத்த காலைத் தந்நாட்டு
 யாடு பரந்தன்ன மாவின்
 ஆபரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

- (97) உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே
 கொடைபோற் றலையே இரவலர் நடுவண்
 பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி
 நின்வயிற் பிரிந்த நல்லிசை கனவினும்
 5 பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற்
 படியோர்த் தேய்த்த ஆண்மைத் தொடியோர்
 தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்ப!
 அனைய வளப்பருங் குரையை யதனால்
 நின்னொடு வாரார் தந்நிலத் தொழிந்து
 10 கொல்களிற் றியானை யெருத்தம் புல்லென
 வில்குலை யறுத்துக் கோலின் வாரா
 வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவர்

தாற்போல யானைகளையுமுடைய சேரவேந்தனது குன்றம், அழகிய அருவி
 களைக்கொண்டு இதன் எல்லைப்புறமாக அதோவிளங்குகின்ற அதுவாகும்-எனச்
 சேரனது வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(97) ஷ, ஷ, ஒன்பதாம்பாட்டு. துறை - செந்துறைப் பாடாண்
 பாட்டு. வண்ணமும் துக்கும் அவை, பெயர் - சிறம்படுகுருதி (16)

கருத்து: - கோதைமார்ப! போர்க்களத்தே உயிரைப் போற்றுவாயல்லை.
 இரவலர் நடுவணிந்து கொடுத்தலை ஒழியாய், பெரியோரைப்பேணிச்
 சிறியோரை அளித்தல் செய்வாய். அத்தகைய பெருங்குணங்கள் அனத்தற்
 கரியன உடையை நீ. இவ்வாறு ஒழுருதலால், திக்குவிதிக்குகளினும் பரவிச்

அரசுவா அழைப்பக் கோடறுத் தியற்றிய
 அணங்குடை மரபிற் கட்டின்மே லிருந்து
 15 தும்பை சான்ற மெய்தயங் குயக்கத்து
 நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது
 மடையெதிர் கொள்ளா அஞ்சவரு மரபிற்
 கடவு ளயிரையின் நிலைஇக்
 கேடில வாக பெருமிநின் புகழே.

(98) வான்மருப்பிற் களிற்றியானை
 மாமலையிற் கணங்கொண்டவர்
 எடுத்தெறிந்த விறல்முரசங்
 கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்
 5 சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பின்
 தொடிகடர்வரும் வலிமுன்கைப்
 புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
 பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வாள்
 ஓடிவில் தெவ்வர் எதிர்நின் றுரைஇ
 10 இடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென

சென்ற சினது நல்லிசை பிறர் அறியாததாகும். அத்தகைய சின்புகழ்
 சின்பால் நிலைத்துக் கேடிலதாக விளங்குக—என்று சேரனது பல குணங்
 களையும் ஒருங்குபுகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறு.

(98) ஷை, ஷை, பத்தாம்பாட்டு. துறை—வஞ்சித்துறைப் பாடாண்
 பாட்டு. வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணம். தூக்கு—செந்துக்கும் வஞ்சித்துக்கும்.
 பெயர்—புண்ணுடையெறுழ்த்தோள் (7)

கருத்து:—கெடாத கல்வியானனே! சின் பகைவருடைய களிற்றியானை
 கள் மலைகன்போலக் கூடிசிற்கவும், முரசம் கடுமையாக முழங்காசிற்கவும்
 அவற்றை ஒன்றும் மதியாதே, உயர்ந்தோரான சின் போர்வீரர் அப்பகைவரின்

அம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
 அனையை யாகன் மாறே பகைவர்
 கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
 கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
 15 புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
 நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
 தொலையாக் கற்புநின் றெம்முனை யானே.

படுகம்.

(99) பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு
 வேளாவிக்கோமான் பதுமன்றேவியீன்றமகன்
 கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்
 பல்வேற் றுனை அதிக மானோடு
 5 இருபெரு வேந்தரையும் உடனிலை வென்று
 முரசும் குடையும் கலனுங் கொண்டு
 உரைசால் சிறப்பின் அடுகளம் வேட்டுத்
 துகடர் மகளிர் இரங்கத் துப்பறுத்துத்
 தகடர் எறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய

எதிர்நின்ற 'உலகங்காவலை மேற்கொண்ட சேரனுக்குத் திறையை இடுவீராக்' என்றகூறி அவர்முன்னே புகழும்படி சின் பெருமைக்குணங்கள் அமைந்துள்ளன. அதனால், சினது போர்முனையின் எல்லையிலே அப்பகைவரது தேர்மிசைக் கொடிகள் போர்குறித்துத் தோற்றதல் யாங்கனம்—என்று சேரனது கொடைச் சிறப்பொடுகூட்டி அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(99) குறிப்பு:- (8) கொல்லிக்கூற்றம் என்றது, கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளை யுடைய நாட்டினை. நீர்கூர்மீமிசை—அந்நாட்டில் நீர்மிக்கமலையின் உச்சியில்.
 (9) நொச்சி தந்து —தகடர்மநிலைக் கைக்கொண்டு.

10 அருந்திறல் ஒள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொறையை
மறுவில்வாய்மொழி அரிசில்கீழார்பாடினார்பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்:- குறுந்தாண்டிராயில், உருத்தெழுவுள்ளம்,
நிறந்திகழ்பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி, தீஞ்சேற்றியாணர்,
மாசித றிருக்கை, வென்றாடுதுணங்கை, பிறழநோக்கியவர்,
நிறம்படுகுருதி, புண்ணுடை யெறுழ்த்தோள். இவை பாட்டின்
பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்:-- தானும் கோயிலாளும் * புறம்
போந்துநின்று, கோயிலுள்ளவெல்லாம் கொண்மின் என்று
காணம் ஒன்பது நூறாயிரத்தோடு † அரசுகட்டிற் கொடுப்ப,
அவர் 'யானிரப்ப இதனை ஆள்க' என்று அமைச்சுப் பூண்டார்.

தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழி
யாண்டு வீற்றிருந்தான்.

(100) மாசற விசித்த வார்புறு வுள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்சை
ஒலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்

* கோயிலான்-பெருந்தேவி. † அரசுகட்டில்—சிக்காதனம்.

(100) புறநானூறு, 50. திணை-பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

“சேரமான் தகடூரறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, முரசுகட்டில்
அறியாதேறிய மோசிகேனைத் தவறுசெய்யாது அவன் தயிலெழுந்தனையுங்
கவரிக்கொண்டு வீசியானை மோசிகேனார் பாடியது.”

*குத்து:— குருதிப்பலிகொள்ளுவதும் உழிஞைமலை சூடப்பட்டதுமான
வின் வீரமுரசும் நீராடிவருவதன்முன்னே, 'இது முரசுகட்டில்' என்பதறி

- 5 குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை எண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
அறியா தேறிய என்னைத் தெறுவர
இருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
10 அதாஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறிதல்
அதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவணது
15 உயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசில்நீ யீங்கிது செயலே.

மோசிக்ரஞர்.

இளஞ்சேர லிரும்பொறை

- (101) உலகம் புரக்கும் உருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சுல்

யாமல் ஏறிப் படுத்துறங்கிய என்னை இருகூரூக்கும் சின்வாளே அவ்வாறு
செய்யாது அதன் கூர்வாயை மாற்றிய இத்தன்மை, தமிழ் முழுதும் அறிந்த
சின்பெருமைக்குத் தரும். அதுமட்டுமன்றி, என்னை அணுகிசின்ற சினது
வலியதோளேக்கொண்டு சாமரத்தாலும் குளிரவீசினும். இவ்வுலகத்துப்
பரந்த புகழுடையோர்க்கல்லது மேலுலக நல்வாழ்க்கை இல்லை என்பதைத்
தெளியக் கேட்டறிந்ததுபற்றிப் போலும், வெற்றிவேந்தே! நீ இவ்வாறு வீசி
யது! இதன் காரணம் சொல்லுக—என்று சேரனது பெருந் தமிழன்பினையும்
அருளையும் கூறி வியந்தவாறு.

(101) பதிற்புப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, முதற்பாட்டு. துறை—மூல்லை.
வண்ணம்—ஒழுகு வண்ணம். தாக்கு—செத்துக்கு. பெயர்—சிழல்விடுகட்டி(16)
இதுமுதற் பத்துப்பாட்டிம் பாடியவர் பெருங்குன்றூர்கிழார்.

- அகலிரு விசும்பின் அதிர்சினம் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூ நீவந்து
- 5 காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
களிற்றுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க
ஒளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
அரசுபுறத் திறுப்பினும் அதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
- 10 மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர். புகல்சிறந்து நாளும்
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமார்
இடாஅ ஏணி வியலறைக் கொட்ப
- 15 நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
அழல்வினை யமைந்த நீழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் தாளை யுதவி
வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போர் அண்ணல்!
முழவின் அமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து
- 20 சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவலர் இரவலர்க் கீயும்
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
- 25 பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கரந்த வண்டுபடு கதுப்பின்

கருத்து:— காடு அடிப்படுத்தும் வினையால் வேறு பகைப்புலங்களில் தங்
கிய வெல்போரண்ணலே! சின் சோப்பெருந்தேவி கொல்லிமலையின் மலர்களைச்
குடியவனாய் சின்னைக்கண்டு மகிழும்படி ஒருநாளேனும் சின்னெடுத்தேர் புரவி

- ஒடுங்கி ரோதி யொண்ணுதல் அணிகொளக்
கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கி னயவரப்
- 30 பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுகத்து
மாணிழை யரிவை காணிய ஒருநாட்
பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தோர்
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தூவெதிர்ந்து பெருஅத் தாவில் மள்ளரொடு
- 35 தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
வீருந்து மாக நின்பெருந் தோட்கே.

பெருங்குன்றுர்கிழார்

- (102) பகைபெரு மையிற் றெய்வஞ் செப்ப
ஆரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டுர்ப்
பல்கொடி நுடங்கும் முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை
5 கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி

பூண்பதாக வேண்டும். அதுதான், நின் தேவிக்கு மட்டும் அதுகூலமாவதன்று; அதனானே, நினக்கஞ்சி உறக்கங்கொள்ளாத வேந்தரும் உறங்குவார்களாக; நின் பெருந்தோட்கு விருந்தம்; ஆகும். இவ்வாறு இரண்டு ஒருகாரியமாகும் படி இதனைச்செய்தருள வேண்டும்—எனக் காமவேட்கையிற் செல்லாத சேரனது வென்றிவேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(102) ஷ, ஷ, இரண்டாம்பாட்டு. துறை—காட்சிவாழ்த்து. வண்ணம்—ஒழுருவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும். துக்கு—செந்துக்கு, பெயர்—வினைநவில்யானை (4)

குறிப்பு:—நிலந்தரு திருவினெடியோய்! பெருமானே! பாசறையிடத்தே போர்க்குரிய செயல்களோடு கூடி நீ தங்கிய நாட்கள் பலவானபடியாலே,

- வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல
 மறவர் மறல மாப்படை யுறுப்பத்
 தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
 காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை
- 10 இன்ன வைகல் பன்னா ளாகப்
 பாடிக் காண்கு வந்திசிற்ப் பெருமா [ரேரர்
 பாடுநர், 'கொளக்கொளக் குறையரச் செல்வத்தச் செந்
 கொலக்கொலக் குறையாத் தாணச் சான்றோர்
 வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்
- 15 புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்விசை
 நிலந்தரு திருவின் நெடியோய்! சின்னே.

- (103) கார்மழை முன்பிற் கைபரிந் தெழுதரும்
 வான்பறைக் குருகின் நெடுவரி பொற்பக்
 கொல்களிறு மிடைந்த பஃரேற் ரெழுதியோடு
 நெடுந்தேர் நுடங்குகொடி யவீர்வரப் பொலிந்து;
 5 செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு மோர்க்கே
 இன்னு தம்மவது தானே பன்மா

விண்ணைப்பாடிக் காணும்பொருட்டு இங்கு வந்தேன்—எனச் சேரனது வென்றிச்
 சிறப்புக் கூறியவாறு.

(103) ஷ, ஷ, மூன்றும்பாட்டு. துறை—தும்பையரவம். வண்ணம்—
 ஏழுருவண்ணம். துக்கு—செந்துக்கு. பெயர்—பஃரேற்றெழுதி (8)

கருத்து:— கார்காலத்து மேகக்கூட்டத்தின்முன்பே விழுந்து எழுந்து
 செல்லும் கொக்குக்கூட்டத்தின் நீண்ட ஏழுக்குபோல, போர்க்களிறுகளில்
 கெருங்கிய கேடகங்களோடு உயர்ந்த தேர்களில் அசைகின்ற கொடிகள்
 விளங்காநிற்க, விண்ணைக்காண்பார்க்கு வினது சேனைகள் செல்லும் செலவு
 பொலிவுபெற்ற மிக இனிதாகாசின்றது. அவ்வாறு அன்புறுவார்க்கு இனிய

நாடுகெட எருக்கி நன்கலந் தருஉநின்
 போரருங் கடுஞ்சின மெதூர்ந்து
 மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

- (104) எடுத்தே நேய கடிப்புடை யதிரும்
 போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதூர்ந் தாங்குக்
 கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
 நுதலணந் தெழுதருந் தொழினவில் யானைப்
 5 பார்வற் பாசறைத் தருஉம் பல்வேற்
 பூழியர் கோவே! பொலந்தேர்ப் பொறைய!
 மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முன்ப!
 கொடிநுடங் காரெயில் எண்ணுவரம் பறியா
 பன்மா பரந்தபுல மொன்றென் றெண்ணாது
 10 வலியை யாதல்நற் கறிந்தன ராயினும்
 வார்முகில் முழக்கின் மழகளிறு மிகேஇத்தன்
 கான்முனை மூங்கிற் கவர்கிளை போல
 உய்தல் யாவதுநின் உடற்றி யோரே

அததானே இன்னொதாவும் அமைந்தது; யார்க்கெனின், மாறபட்ட அரசாது
 பாசறைவீரர்க்கு—என்று சேனது படைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(104) ஷே, ஷே, நான்காம்பாட்டு. துறை—வாகை. வண்ணமும்
 தங்கும் அவை. பெயர்—தொழினவில்யானை (4)

*குத்து:— பூழியர்கோவே! பொலந்தேர்ப் பொறைய! பகைப்புலத்து
 யதிலரண்கள் அளவற்றன; ஆண்டு யானைப்படைகள் பரந்துவின்றன; நமக்கு
 வெல்லற்கரிது—என்றெண்ணால் நீ அவ்விடங்களை வெல்லவல்லவனாயினே.
 அவ்வல்லமையை முன்பு அறியாது இன்று போர்செய்து உன்ருணர்ந்தன
 ராயினும்; பின்னும் மாறபடுதலையன்றி சின்னை வணங்குதலை அறியாராயினர்;

- வணங்க லறியார் உடன்றெழுந் துரைஇப்
 15 போர்ப்புறு தண்ணுமை ஆர்ப்பெழுந்து நுவல
 நோய்த்தொழில் மலைந்த வேலீண் டழுவத்து
 முனைபுகல் புகல்வின் மாறா மைந்தரொடு
 உருமெறி வரையிற் களிறுநிலஞ் சேரக்
 காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்
 20 குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
 காலை மாரி பெய்தொழி லாற்றி
 வீண்டு முன்றிய புயனெடுங் காலைக்
 கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
 பல்குரற் புள்ளின் ஒலியெழுந் தாங்கே.

- (105) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
 பொன்னவீர் புனைசெய லிலங்கும் பெரும்பூண்
 ஒன்றாப் பூட்கைச் சென்றியர் பெருமான்
 இட்ட வெள்வேல் முத்தைத் தம்மென

நின்பகைவர். களிறு காலால் அகப்படுத்திய முளைமூங்கிலின் களை தப்பாது அழிந்தாற்போல நினைச்சினப்பித்தவர் இனி உய்தல் எங்கனம்? நெடுக்காலம் பெய்யாதமழை பெய்தவிடத்து, பலகுரல்களையுடைய புள்ளின் ஒலி எழுந்தாற் போல, பகைப்படை கண்டு செருப்பலசெய்து நின் படைக்குழாம் ஆர வாரிக்கின்ற இருப்பினை யாங்கள் இனிது கண்டேம்-என்று சேரனது வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(105) ஷ, ஷ, ஐந்தாம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு. வண்ணமும் தாக்கும் அவை. பெயர்—நாடுகொண்டுவரை (7)

குற்து— 'சோழவேந்தனது நாடுகள் பலவற்றையும் எமக்கு உரிய வாக்கி அவ்வேந்தனையும் பிடித்துக் கொண்டுவந்து எம்முன்னே தருவீராக' என்று இளஞ்சேர விரும்பொறை தன் படையாளரை ஏவ, அவ்வேவற்படி

- 5 முன்றிணை முதல்வர் போல நின்று
 தீஞ்சுணை நிலைஇய திருமா மருங்கிற்
 கோடுபல விரிந்த நாடுகா னெடுவரைச்
 சூடா நறவின் நாண்மகிழ் இருக்கை
 அரசவை பணிய அறம்புரிந்து வயங்கிய
- 10 மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவின்
 உவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சின்
 நனவீற் பாடிய நல்லிசைக்
 கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பலவே.

(106) உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
 கொன்றமர்க் கடந்த வெந்திறற் றடக்கை

சென்ற படைவீரர்கன்முன் சோழன்படையாளர் தோற்றுப் போகட்ட வென்
 ளிய வேல்கள், செல்வக்கடுக்கோ வாழியாதனது நாடுகாண் றெடுவரைக்
 கண் மகிழ்ச்சிமிக்க நாளோலக்கத்தே, அவனது அறநெறிபிறழாத வீரச்செயன்
 முறையைப் பாடிக் கபிலன் பெற்ற ஊர்களினும் பலவாகும்—என்று முன்
 னோரது கொடைச்சிறப்போடு அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:—(7) நாடுகாண் றெடுவரை—தன்மேலேறி நாட்டைக் காண்டற்கு
 ஏதுவாகிய ஓக்கமுடைய மலை. (9—10) அறம்புரிந்து வயங்கிய கொள்கை
 என்னுது 'மறம்புரி' என்றது, அறத்திற்கு இடையீடுபட வருவதாயின்
 அதனைக் காப்பதற்கு அவ்வறக்கொள்கை மறத்தோடு பொருந்தும் என்று
 (12) நனவீற் பாடிய—மெய்ம்மையாற் பாடிய. (18) 'நன்ற என்னுங் குன்றேறி
 னின்ற தன் கண்ணீர்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக்கொடுத்தான்' செல்வக்
 கடுக்கோ என்று ஏழாம்பத்துப் பதிகம் கூறவது இங்கு நோக்கத்தகும்.

(106) ஸ, ஸ, ஆரம்பாடடு துறையும் வண்ணமும் துக்கும்
 அவை. பெயர்—வெந்திறற் றடக்கை (2).

கருத்து—இளஞ்சேரல் இரும்பொறையை, எல்லாரும் வெருவச் செருக்

வெள்வேற் பொறையன் என்றலின் வெருவர
வெப்புடை யாடேச் செத்தனென் மன்யான்

- 5 நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து
இல்லோர் புன்கண் தீர நல்கும்
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவலன் ஆடுநடை யண்ணல்
கழைநிலை பெறுஅக் குட்டத் தாயினும்
- 10 புனல்பாய் மகளி ராட வொழிந்த
பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றும்
சாந்துவரு வானி நீரினும்
தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

- (107) சென்மோ பாடினி! நன்கலம் பெறுகுவை
சந்தம் பூழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து
தெண்கடல் முன்னிய வெண்டலைச் செம்புனல்

கனம் புலால்நாறும்படி. கொன்று அமர்கடந்த சேரன் என்று சொல்லுகை யாலே, யான் அவனைக் கொடியவனான ஒருமகன் என்று முன்பு கருதலானேன். அக்கருத்து இப்போது கழிந்தது. பாடுவார் புரவலனான அப்பொறையனொடு யான் கலந்துவந்த பொழுது, தன்னாட்டு வானி என்னும் யாற்று நீரினும் மென்மையனாயிருந்தான் என்று—சேரனது வன்மை மென்மைச் சிறப்புக்களைக் கூறியவாறு.

குறிப்பு:—(12) வானி—ஒரு யாறு.

(107) ஷ, ஷ, ஏழாம்பாட்டு. துறை—விறலியாற்றுப்படை. வண்ணமும் தூக்கும் அவை. பெயர்—வெண்டலைச்செம்புனல் (3).

கருத்து:— பல்வேற் பொறையன், துறைமிக்க செம்புனலையுடைய யாற்றிற் செலுத்தும் கருப்பந் தெப்பத்தினும் மேலாக அளித்தல்வல்லவன்.

ஓய்யும் நீர்வழிக் கரும்பினும்

5 பல்வேற் பொறையன் வல்லனா லளியே.

- (108) வையகம் மலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது
கடவுட் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து
தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்
தம்பெயர் போகிய ஒன்னார் தேயத்
- 5 துளங்கிருங் குட்டந் தொலைய வேலிட்டு
அணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுதல் தடிந்து
பொருமுரண் எய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று
நாமம்மன்னர் துணிய நூறிக்
கால்வல் புரவி யண்டர் ஒட்டிச்
- 10 கடர்வீ வாலக நன்னற் றேய்த்துக்
குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றோடு
உருகெழு மரபின் அயிரை பரைஇ
வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக!
- 15 வியலுளை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்!
விரவுப்பணை முழங்கு நிரைதோல் வரைப்பின்

ஆதலால், வீறலீ! அவன்பாற் செல்க. செல்லுமிடத்து நல்ல அணிகலங்
களைப் பெறவாய் என்று—சேரனது அருட்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(108) ஷ, ஷ, எட்டாம்பாட்டு. துறை—செந்துறைப் பாடாண்
பாட்டு. வண்ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—கல்கால்கவணை (18).

*குத்து:— பெருங்கடலில் வேலிட்டுக் கடம்பின் முழுமுதலைத் தடிந்தும்,
இடைக்குலத் தலைவனான கழுவுள் என்பானை வென்று இடையரை ஒட்டியும்,
கண்ணைப் போரிற் கொன்றும், அயிரைமலைக் கொற்றவையைக் குருதிப்பலி
கொடுத்துப் பரவியும் வேந்தரும் வேளிரும் பணிந்தொழுகக் கொற்றமெய்

உரவுக்களிற்று வெல்கொடி நுடங்கும் பாசறை
ஆரெயி லலைத்த கல்கால் கவணை
நாரரி நறவிற் கொங்கர் கோவே!

20 உடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தோர்க் குருசில்
வளைகடல் முழவிற் றெண்டியோர் பொருநி
நீடு வாழிய பெருமா நின்வயின்

துவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு
மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்ட முன்னிய

25 புனல்மலி பேரியா றிழிதந் தாங்கு
வருநர் வரையாச் செழும்பல் தாரம்
கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப
ஓவத் தன்ன உருகெழு நெடுநகர்ப்
பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பண்

30 புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு
தண்கமழ் கோதை குடிப் பூண்கமந்து
திருவிற் குலைஇத் திருமணி புரையும்
உருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசும்புறு சேட்சிமை

35 அருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
சேனாறு நல்விசைச் சேயிழை கணவி
மாகஞ் சுடர மாவிசும் புகக்கும்
ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்னாள்
ஈக்குக் காண்கு வந்தனென் யானே

திய சேரவேந்தரின் வழியில் வந்தோய்! வீரர் தலைவ! கொங்குநாட்டார்க்கு
அரசே! தொண்டியோர் பொருநி நல்விசைவாய்ந்த சேயிழையின் கணவி
கடற்பக்கத்து நாட்டுக்குரிய பெருமானே! ஈக்கு சின்னைக் காணவேண்டி
வந்தேன். நீ பலகாலம் வாழ்வாயாக. பலசிலத்துப் பண்டங்களும் கொளக்
கொளக் குறையாது மிக்குப்பொலிய, அழகிய மகளிர்நாப்பண், விண்ணிடம்

40 உறுகா வெடுத்த ஒங்குவரற் புணரி
நுண்மணல் அடைகரை உடைதரும்
தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே!

(109) வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானம்
தோடுறு மடமான் ஏறுபுணர்ச் தியலப்
புள்ளும் மிஞிறும் மாச்சினை யார்ப்பப்
பழனுங் கிழங்கும் மிசையற வறியாது
5 பல்லான் நன்னிரை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும
நன்பல் லூழி நடுவுநின் ரொழுகப்
பல்வே லிரும்பொறை! நின்கோல் செம்மையின்
10 நாளின் நாளின் நாடுதொழு தேத்த

திசழும் ஞாபிறபோல வினங்குவாயாக—என்று சேரன் கொடைச்சிறப்பும்
காமவின்பச் சிறப்பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறு.

குறிப்பு:— (24—25) தெய்வத்துக்கூட்டம் முன்னிய பேரியாறு என்றது
சொற்றவை கூடியுறைதலையுடைய அயிரைமலையைத் தலையாகக்கொண்டு
ஒழுக்கும் பேரியாறு எ-று. இது பொன்னாணி என்ற நதமாகும்.

(109) ஷ, ஷ, ஒன்பதாம் பாட்டு. துறை—காவன்முல்லை. வண்
ணமும் துக்கும் அவை. பெயர்—துவராக்கூந்தல் (18)

குறிப்பு:— பல்வேல் இரும்பொறை! நின் கோலின் செம்மையாலே
மேகம் உரியகாலத்தில் சுரப்பவும், காணங்களில் பெண்மான்களோடு ஆண்
மான்கள் இனமாகக்கூடிச் செல்லவும், பழங்களும் கிழங்குகளும் இடை
யருது உண்டற்குரியனவாய்க் கிடைக்கவும், ஆனிரைகள் புற்களை மேய்த்து
களிப்பால் தள்ளவும், புதுவருவாயாகப் பலதானியங்கள் செறியவும், பல
ஊழிகளும் கடுவுநிலைமையால் சிலைபெற்று நடப்பவும், நாடு தொழுதேத்தவும்

- உயர்நிலை யுலகத் துயர்ந்தோர் பரவ
 அரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி
 நோயிலை யாகியர் நீயே நின்மாட்டு
 அடங்கிய நெஞ்சம் புகர்படு பறியாது
- 15 கனவிலும் பிரியா வுறையுளொடு தண்ணெனத்
 தகரம் நீவிய துவராக் கூந்தல்
 வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து
 வாழ்நாள் அறியும் வயங்குகடர் நோக்கத்து
 மீனொடு புரையுங் கற்பின்
- 20 வாணுத லரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

- (110) மீன்வயின் நிற்ப வானம் வாய்ப்ப
 அச்சற் றேம மாகி யிருள்தீர்ந்து
 இன்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்
 துறையின் எஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்
- 5 கழிந்தோர் உடற்றும் கடுந்தூ வஞ்சா
 ஒளிநூவாள் வயவேந்தர்
 களிநொடு கலந்தந்து

தேவர்களும் புகழும்படியாக அரசியல் பிழையாது அமரிடை மேம்பட்டு
 விளங்கி, பேரழகும் அருந்ததிபோலும் கற்பமுடைய சின் அரிவையோடு காட்சி
 திகழ நோயிலையாய் வாழ்வாயாக—எனச் சேரனது நாடுகாவற்சிறப்புக் கூறி
 வாழ்த்தியவாறு.

(110) ஷ, ஷ, பத்தாம்பாட்டு. துறை—காட்சிவாழ்த்து. வண்
 ணம்—ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும். துக்கு—செந்துக்கும் வஞ்சித்
 துக்கும். பெயர்—வலிகெழுதடக்கை (33)

கருத்து:—அறிவும் திருவும் ஆற்றலும் படைத்து விண்ணுலகு புகழவும்
 அறக்கடவுள் வாழ்த்தவும் உலகையாண்ட மாந்தரன் என்ற சேரனது

- தொன்றுமொழிந்து தொழில்சேட்ப
அகல்வையத்துப் பகலாற்றி
- 10 மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தர
வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூண்டு
அறன்வாழ்த்த நற்காண்ட
விறல்மாந்தரன் விறல்மருக!
ஈர முடைமையின் நீரோ ரணைய
- 15 அளப்பரு மையின் இருவிசும் பணைய
கொளக்குறை படாமையின் முநீ ரணைய
பன்மீ னுப்பண் திங்கள் போலப்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை
உருகெழு மரபின் அயிரை பரவியும்
- 20 கடலிசுப்ப வேலிட்டும்
உடலுநர் மிடல்சாய்த்தும்
மலையவும் நிலத்தவும் அருப்பம் வெளவிப்
பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
கொற்றத் திருவின் உரவோ ரும்பல்!
- 25 கட்டிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோவே!
மட்டப் புகாவிற் குட்டுவ ரேறே!
எழாஅத் துணைத்தோட் பூழியர் மெய்ம்மறை!
இலங்குநீர்ப் பரப்பின் மரந்தையோர் பொருந்!
வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
- 30 வீரவுமொழிக் கட்டுர் வயவர் வேந்தே!
உரவுக்கட லன்ன தாங்கருந் தானையொடு

வழித்தோன்றல்! அயிரைக் கொற்றவையைப் பரவியும், கடலிடையே
வேலிட்டும், பகைவரது விறலழிய அவர்எடுகளைக் கைக்கொண்டும் போந்த
வலியோரது டரபில் வந்தோய்! கொங்கர் கோவே! குட்டுவரேறே! வீரரான
பூழியர்க்குக் கவசம் போல்வாய்! மரந்தைநகரின் தலைவ! வீரர்க்கு அரசே!

- மாண்வினைச் சாபம் மார்புற வாங்கி
 ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
 வார்ந்துபுனைந் தன்ன ஏந்துகுவவு மொய்ம்பின்
 35 மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டில்
 ஆய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
 காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து
 விழுமத்திற்பு கலும் பெயரா ஆண்மைக்
 காஞ்சி சான்ற வயவர் பெருமா
 40 வீங்குபெருஞ் சிறப்பின் ஓங்குபுகழோயே
 கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்
 பழன மஞ்சை மழைசெத் தாலும்
 தண்புன லாடுநர் ஆர்ப்பொடு மயங்கி
 வெம்போர் மள்ளர்; தெண்கிணை கறங்கக்
 45 கூழுடை நல்லில் ஏறுமாறு சிலைப்பச்
 செழும்பல விருந்த கொழும்பல் தண்பனைக்
 காவிரிப் படப்பை நன்னு டன்ன
 வளங்கெழு குடைச்சூல் அடங்கிய கொள்கை
 ஆறிய கற்பிற் தேறிய நல்லிசை
 50 வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவா
 நின்னாள், திங்க ளனைய வாக திங்கள்
 யாண்டோ ரனைய வாக யாண்டே
 ஊழி யனைய வாக ஓழி
 வெள்ள வரம்பின வாகென வள்ளிக்

ஒண்டொடிகணவா அளியுடைமையின் நீரோடு ஒப்பாய், கொள்ளக் குறையா
 மையின் கடலையொப்பாய். பூத்த சுற்றமோடு பொலிந்து தோன்றுதலுடைய.
 ஆதலால், சினக்கு அடைத்த வாணட்கள் உலகத்தில் திங்களளவாகவும், சின்
 னுடைய திங்கள் யாண்டளவாகவும், சின்யாண்டு ஊழியளவாகவும், அவ்ஊழி
 பலவாய் வெள்ளவரம்பினவாகவும் நீ நீடுவாழவேண்டும் என்று சினைந்து

55 காண்கு வந்திசின் யானே செருமிக்கு
 உருமென முழங்கு முரசிற்
 பெருநல் யானே யிறைகிழ வோயே!

—
 பதிகம்.

- (111) குட்டுவன் இரும்பொறைக்கு மையூர் கிழாஅன்
 வேண்மாள் அந்துவஞ் செள்ளை யீன்றமகன்
 வெருவரு தானையொடு வெய்துறச் செய்துசென்று
 இருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ
- 5 அருமினைக் கல்லகத் தைந்தெயி லெறிந்து
 பொத்தி யாண்ட பெருஞ்சோ ழுணையும்
 வித்தை யாண்டவிளம் பழையன் மாறணையும்
 வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
 வஞ்சி மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
- 10 மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி
 மெய்யூர் அமைச்சியல் மையூர் கிழாணைப்
 புரையறு கேள்விப் புரோசு மயக்கி
 அருந்திறல் மரபிற் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த
 வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவண் நிறீஇ
- 15 ஆய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
 மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோல்
 இன்விசை முரசின் இளஞ்சேர விரும்பொறையைப்
 பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

விண்ணைக்காண்பேனாக வந்தேன்—என்று சேரனது தண்ணளியும் பெருமை
 யும் கொடையும் சுற்றந்தழாலும் உடன்கூறி யாழ்த்தியவாறு.

குறிப்பு:-(111) (4) விச்சி-ஒரு குறுகிலமன்னன். (11-12) அமைச்சியல்
 மையூர்கிழாணைப் புரோசுமயக்கி என்றது, தன் மந்திரியாகிய மையூர்கிழாணைப்
 புரோகிதனிலும் அறநெறியறிவானாகப்பண்ணி எ-று.

அவைதாம்:- நிழல்விடுகட்டி, வினைநவில்யாணை, பஃரோற்
ரோமுதி, தொழினவில்யாணை, நாடுகாணெடுவரை, வெந்திறற்
றடக்கை, வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவணை, துவராக்
கூந்தல், வலிகெழுதடக்கை. இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'மருளில்லார்க்கு மருளக்கொடுக்க'
என்று உவகையின் முப்பத்திராயிரங் காணங் கொடுத்து, அவர்
அறியாமை மனையும் ஊரும் வளமிகப்படைத்து, ஏரும் இன்ப
மும் இயல்வரப் பரப்பி, எண்ணற்காகா அருங்கல வெறுக்கை
யொடு, பன்னூராயிரம் பாற்பட வகுத்துக் காப்புமறந்*தான்
விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேர விரும்பொறை பதினாறாண்டு வீற்
றிருந்தான்.

சேரமான் குடக்கோச்சேர் விரும்பொறை

- (112) மன்பதை காக்கும்நின் புரைமை நோக்காது
அன்புகண் மாறிய அறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோருமற் றினைய ராயின்
எம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ
5 செயீர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி
உயீர்சிறி துடைய ளாயின் எம்வயின்

* காப்புமறந்-காவல்வீரர்.

(112) புறநானூறு, 210. நினை-பாடாண்டிணை. துறை-பரிசில்
கடாநிலை.

“சேரமான் குடக்கோச்சேரல் இரும்பொறை பரிசில் நீட்டித்தாணைப்
பெருங்குன்றார் கிழார் பாடியது”

*குத்து:- பல்லுயிர்களையும் பாதுகாக்கும் வின் உயர்ச்சியைப் பாராது
அறமற்ற பார்வையுடனே தும்போல்வாரும் இவ்வாறு அருள்மாறுவராயின்,

- உள்ளா திருத்தலோ அரிதே அதனால்
 அறனில் கூற்றம் திறனின்று துணியப்
 பிறகு யினன்கொல் இறீஇயரென் னுயிரென
 10 நுவல்வுறு சிறுமையள் பலபுலந் துறையும்
 இடுக்கண் மனையோள் தீரிய இந்நிலை
 விடுத்தேன். வாழியர் குருசில்! உதுக்காண்
 அவல நெஞ்சமொடு செல்வல்நிற் கறுத்தோர்
 அருங்கடி முனையரண் போலப்
 15 பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

பெருங்குன்றூர்கிழார்.

- (113) அஞ்சவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலேறு
 அணங்குடை யரவின் அருந்தலை துமிய
 நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிர்க்
 குன்றுதூ வெறியும் அரவம் போல
 5 முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்று

எம்போலும் புலவர் இவ்விடத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர். என் மனைவி
 இறவாது உயிர்வாழ்வாளாயின் என்னை நினையாதிருத்த லரிது. அதனால்,
 அவளது இடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்.
 நின் பகைவர் போர்முனையரண்போலச் செயலற்ற என் தனிமையை முன்
 போகவிட்டு, குருசிலே! இன்றாத நெஞ்சத்துடன் ஈதோ போகின்றேன்;
 நீ வாழ்க—என்று பரிசில்நீட்டித்த சேரனை நோக்கி நொந்துகூறியவாறு.

(118) ஷ, 211. திணையும் துறையும் அவை.

*குத்து:—வீரப்புசுழ் அமைந்த வேந்தே! நீ வள்ளியை யாதலால், எமக்கும்
 பரிசில் நல்கத் தவறாய் என்று நினைந்துவந்த உயர்ந்த பரிசிலஞ்சிய நான்,
 எம்மை எதிரேற்காது புறக்கணித்த மாந்தரது கொடுமையை உனக்குச்
 சொல்லிவந்தும் நின் நினைவின்படியே செய்துவிட்டேன். முன்னோர்கள்

அரைசுபடக் கடக்கும் உரைசால் தோன்றல்நின்
உள்ளி வந்த ஓங்குநிலைப் பரிசிலென்
வள்ளியை யாதலின் வணங்குவன் இவனெனக்
கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்

10 உள்ளியது முடித்தோய்! மன்ற முன்னுட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்தம்
நாணு யாயினும் நாணக் கூறினென்
நுணங்கு செந்நா அணங்க ஏத்திப்

15 பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
ஆடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வல் அததை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
இல்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்

20 பாஅ லின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோள் மறந்த புதல்வனெடு
மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

பெருங்குன்றுர்கிழார்.

பரிசில் னையிலே புகுந்ததுபோலக் காட்டிப் பின்னைநான் அதனைப் பொய்
யாக்கிவின்ற உன் நிலைமையின்பொருட்டு நான் வருந்தியதற்கு நீதான் நாணு;
ஆயினும், நீ நாணும்படி கூறி எனது செவ்விய நா வருந்தப் புகழ்த்து
நாடோறும் பாடலானேன். அவ்வாறு பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்
புகழை ஏற்றக்கொண்டாய். இடிந்துவரும் சுவருள்ள மனையிலே தனக்கு
உணவின்றியும், அசனூல் தாய்ப்பாலின்றி வருந்திய பிள்ளையுடன் வறமை
யுற்றம் இருக்கும் என் அழகிய மனையானே சினைத்து, சினது வென்றியுள்ள
அகன்ற மார்க்பை வணங்கி வாழ்த்திக்கொண்டு செல்கின்றேன்—என்று பரிசில்
நீடித்த சேனை கோக்கி சொந்துகூறியவாறு.

ஆதன் அவினி

(114) வாழி யாதன் வாழி யவினி
 நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க
 எனவேட் டோளே யாயே யாமே
 நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்
 5 யாண ஞரன் வாழ்க
 பாணனும் வாழ்க வெனவேட் டேமே

(1)

(115) வாழி யாதன் வாழி யவினி
 வினாக வயலே வருக வீரவலர்

(114) ஐங்குறுநூறு, மருதம், வேட்டைப்பத்து. (1) 'புறத்தொழுக் கத்திலே நெடுநானொழுதி 'இது தகாது' எனத் தெளிந்த மனத்தனாய் மீண்டு தலைவியொடு கூடி ஒழுக்காவின்ற தலைமகன், தோழியொடு சொல்லாடி 'யான் அவ்வாறொழுக்க நீயிர் சினைந்ததிறம் யாது' என்றற்கு அவன் சொல்வியது."

பழையவுரை:— காவற்பொருட்டு அரசன் வாழ்க; விருந்தாற்றதற் பொருட்டு நெற்பல பொலிக; இரவலர்க்கு ஈதற்பொருட்டுப் பொன் உண்டாகுக' என யாய் இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுகியதல்லது பிறிது சினைந்திலன்; அவன் இத்தன்மையனாக, நீ ஒழுகிய ஒழுக்கத்தால் சினக்கும் சின்னொழுக்கத்திற்குத் துணையாகிய பாணனுக்கும் தீங்குவரும் என்றஞ்சி, 'யாணஞரன் வாழ்க, பாணனும் வாழ்க' என விரும்பினேம் யாங்கள் என்றவாறு. தலைவியை யாய் என்றது, புலத்தற்குக் காரணமாயின உளவாகவும் அவை மனங்கொன்னாச் சிறப்பை நோக்கி. தோழி யாங்களென உளப்படுத்தது, ஆயத்தாரை நோக்கி எனக்கொள்க. பூவும் புலாலும் ஒக்க வினையும் ஊரன் என்றது, குலமகளிரைப் போலப் பொதுமகளிரையும் கொண்டொழுக்குவான் என்பதாம். ஆதனவினி என்பான் சேரமான்களிற் பாட்டுடைத் தலைமகன்.

(115) இதுவுமது. (பழைய-ரை:-) தலைவி இல்லறமே சினைந்து ஒழுகினாள்; யாங்கள் சின்னாதல் அவன்மேற் கருங்குகின்ற திறனோக்கி, சினதுகே கண்மை

எனவேட் டோளே யாயே யாமே
பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்த னிகர்க்கும்
5 தண்டுறை யூரன் கேண்மை
வழிவழிச் சிறக்க வெனவேட் டேமே. (2)

(116) வாழி யாதன் வாழி யவினி
பால்பல ஆறுக பகடுபல சிறக்க
எனவேட் டோளே யாயே யாமே
வித்திய வழுவர் நெல்லொடு பெயரும்
5 பூக்களு லூரன் றன்மனை
வாழ்க்கை பொலிக வெனவேட் டேமே. (3)

(117) வாழி யாதன் வாழி யவினி
பகைவர்புல் லார்க பார்ப்பா ரோதுக
எனவேட் டோளே யாயே யாமே
பூத்த கரும்பிற் காய்த்த நெல்லிற்

வழிவழிச்சிறக்க என விரும்பினேம் ஏ-ற. சிறப்புடைய கருங்குணையுடனே
சிறப்பில்லாத நெய்தனிகர்க்கும் ஊரன் என்றது, குலமகளிருடனே பொது
மகளிர் இதலும் ஊரன் ஏ-ற.

(116) இதுவுமது. (பழை-ரை:-) தலைவி இல்லறத்திலே வினைத்தொ
ழுதினாள்; அவன் பொதுமனையில் வாழ்க்கையொழிந்து தன் மனையிலே
வாழ்வானாக என வேட்டேம் யாங்கள் ஏ-ற. மேல் வினைதற்கு வித்திய
உழுவர் முன்பு வினைந்த செறவின் நெல்லொடு பெயரும் என்றது, பின்
வரும் பரத்தையர்க்கு வருவாய்பண்ணி அக்காலத்து உளராகிய பரத்தைய
ரோடு இன்பநுகர்வான் என்பதாம்.

(117) இதுவுமது. (பழை-ரை:-) இவள் இல்லறமே விரும்பியொழு
தினாள்; அவன் மார்பு ஊரவர்க்கெல்லால் பொதுவாகிய பழனம்போலாது
இவட்கே உரித்தாக என விரும்பினேம் யாங்கள் ஏ-ற. பூத்துப் பயன்படாச்
கரும்பினையும் காய்த்துப் பயன்படும் நெல்வினைபுழுடைய ஊரன். என்றது,

5 கழனி யூரன் மார்பு

பழனமா கற்க வெனவேட் டேமே.

(4)

(118) வாழி யாதன் வாழி யவினி

பசியில் லாகுக பசுசே ணீங்குக

எனவேட் டோளே யாயே யாமே

முதலைப் போத்து முழுமீ னாரும்

5 தண்டுறை யூரன் தேரேம்

முன்கடை நிற்க வெனவேட் டேமே.

(5)

(119) வாழி யாதன் வாழி யவினி

வேந்துபகை தணிக யாண்டுபல நந்துக

எனவேட் டோளே யாயே யாமே

பொதுமகளிரையும் மகப்பயந்து பயன்படும் குலமகளிரையும் ஒப்ப சினைப் பான் எ-று.

(118) இதுவுமது. (பழைரை.-) இவன் இல்லறமே விரும்பியொழுதி னான். யாங்கள் 'அவன் தேர் பிறமகளிர் முன்கடை சிற்றலொழிந்து எம் முன்கடை சிற்க' என விரும்பினேம் எ-று. 'முதலை.....ஊரன்' எ-து; ஒருங்கு வாழ்வாரைப் பழைமை நோக்காது உயிர் கவர்வான் என்பதாம்.

(119) எ-து- கணவினிற் பலநாளொழுதி வந்து வரைந்து கொண்ட தலைமகன் தோழியோடு சொல்லாடி, 'யான் வரையாது ஒழுதுகின்ற நான், நீயிர் இங்கு இழைத்திருந்த திறம் யாது? என்றற்கு அவன் சொல்லியது.

பழைரை.-சின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே நீ வரைந்தாய் எனக்கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுதுகியதல்லது தலைவி பிறிதொன்றும் சினைத்திலன். யாங்கள் 'அகன்ற பொய்கைக்கு அணியாகத் தாமரையை

மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்

5 தண்டுறை யூரன் வரைக

எந்தையுங் கொடுக்க வெனவேட் டேமே.

(6)

(120) வாழி யாதன் வாழி யவிளி

அறநனி சிறக்க வல்லது கெடுக

எனவேட் டோளே யாயே யாமே

உளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக்குரு கிருக்கும்

5 தண்டுறை யூரன் றன்னூர்க்

கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

(7)

(121) வாழி யாதன் வாழி யவிளி

அரசமுறை செய்க களவில் லாகுக

எனவேட் டோளே யாயே யாமே

அலங்குசினை மாஅத் தணிமயி லிருக்கும்

5 பூக்கரு லூரன் குளிவண்

வாய்ப்ப தாக வெனவேட் டேமே.

(8)

(122) வாழி யாதன் வாழி யவிளி

நன்றுபெரிது சிறக்க தீதில் லாகுக

எனவேட் டோளே யாயே யாமே

யுடைய ஊரனாதலால், அத் தண்டுறையூரன் மனைக்கு அணியாம்வண்ணம் இவளை வரைவானாக; எந்தையும் கொடுப்பானாக' என விரும்பினேம் எ-று. ஈண்டுத் தலைவியை யாய் என்றது, எதிர்ப்பட்டனானறே கற்புப் பூண்டொழுது கின்ற சிறப்பைநோக்கி.

(120) இதுவுமது.

(121) இதுவுமது.

(122) இதுவுமது. (பழை-ரை:-) 'இன்பநுகர்ந்தவன் செல்வமனைக்

கயலார் நாரை போர்வீற் சேக்கும்
 5 தண்டுறை யூரன் கேண்மை
 அம்பலா சுற்க வெனவேட் டேமே. (9)

(123) வாழி யாதன் வாழி யவிரி
 மாரி வாய்க்க வளநரி சிறக்க
 எனவேட் டோளே யாயே யாமே
 பூத்த மாஅத்துப் புலாலஞ் சிறுமீன்
 5 தண்டுறை யூரன் றன்னொடு
 கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே. (10)
 ஓரம்போகியார்.*

சேரமான்

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

(124) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
 வாலிழை மடமங்கையர்
 வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
 குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து
 5 தண்பொருரைப் புனற்பாயும்

கண்ணே வைரும்வண்ணம் வரையுந்துணையும் அவன்கேண்மை அம்பலாகா தொழிக' என விரும்பினேம் யாங்கள் எ-ற.

(123) இதுவுமது. (பழை-ரை:-) இவள் சின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே வரைந்தாயெனக் கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுக்கினான்; யாங்கள் 'அவன் வரைந்துகொள்ள சினையானாயின், பூத்த மாவினையும், புலாலஞ் சிறுமீனையுமுடைய ஊரனாதலால், அதற்கேற்ப, எம்மூர்க்கண் அறத் தொடுசிலை வகையாற் கற்புடைமையும் எதிர்ப்பார்த்தினால் அலரும் கிளைப்ப வாயினும் உடன்கொண்டு செல்வானாக' என விரும்பினேம் எ-ற.

*இவ் வேட்கைப் பத்தினைப் பாடியவர் இப் புலவரே.

(124) புறநானூறு, 11. திணை-பாடாண்டிணை. துறை-பரிசில்சடாசிலை.

- விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே
- 10 புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
ஏருடைய வீழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய இழைபெற்றிசினே
இழைபெற்ற பாடினிக்குக்
- 15 குரல்புணர்சீர்க் கொனைவல்பாண் மகனும்மே
எனவாங்கு
ஒள்ளழல் புரிந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே.

பேய்மகள் இளவெயினி.

கருத்து:— அழகிய பேதைப்பருவத்து மகளிர் சிற்றிலிழைத்துச் செய்த வண்டற்பாவைக்குக் கோட்டுப் பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்து நீரிடைப் பாய்ந்து விளையாடும் புகழ்பெற்ற வஞ்சிமாநகரில் உள்ள வேந்தனும் பகையரணையழித்து எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான். அப் புறக்கொடையைப் பெற்ற அரசனது வீரத்தைப் பாடிய பாடினியும் சிறந்த பொற்கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட அணிகலத்தைப் பெற்றான். அவ் வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கேற்பப் பாடிய பாணனும் வெள்ளிநாரால் தொடுத்த பொன்னாலாகிய தாமரைப் பூவைப் பெற்றான் எ-று.

குறிப்பு:— நீ பகைவர் புறக்கொடையைப் (பிண்காட்டி யோடுதலைப்) பெற்றாய், அதுபாடிய பாடினி இழைபெற்றான், அவளுக்கேற்பப் பாடிய பாணனும் பூப்பெற்றான். யான் ஒன்றும் பெற்றிலேன் என்று பரிசில் கடாசிலையாயிற்று. (14-15) பாடினிக்கு.....பாண்மகனும்—விறலிக்கு முதற் றானமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் பாட்டை வல்ல பாணனும்.

யானைக்கட்சேய்

மாந்தராஞ்சேர விரும்பொறை

- (125) தென்குமரி வடபெருங்கல்
 குணகுடகட லாவெல்லை
 குன்றுமலை காடுநா
 டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்
 5 கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
 படுவதுண்டு பகலாற்றி
 இலரிதுருண்ட சுடர்நேமி
 முழுதாண்டோர் வழிகாவலி
 குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
 10 அகல்வயன் மலைவேலி
 நிலவுமணல் வியன்கானற்
 றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
 றண்டொண்டியோ ரடுபொருநி
 மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றுது
 15 நீடுகுழி யகப்பட்ட
 பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
 கோடுமுற்றிய கொல்களிற்று
 நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
 கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு

(125) புறநானூறு, 17. திணை—வாக்க, துறை—அரசவாக்க; இயன்
 மொழியுமாம்.

“பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற கெடுஞ்செழியனாற்
 பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய் மாந்தராஞ்சேரல் இரும்பொறை வலிதிற்போய்க்
 கட்டிலெய்தினனைக் குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.”

உருத்தி:— இமயமுதற் குமரிவரையுள்ள இத்தேயத்து மக்களெல்லாம்
 ஒருபெற்றியாக வழிபாடுகூறச் செங்கோலோச்சி இந் சிலமுழுதும் ஆண்ட
 சேரர்மரபைக் காத்தவனே! தென்கிண்சோலையாலும் கழனிசனாலும் மலையாகிய

- 20 நீபட்ட வருமுன்பிற்
 பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
 பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
 பலர்நாப்பண் மீக்கூறலின்
 உண்டாகிய வுயர்மண்ணும்
- 25 சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
 பெறல்கூடும் இவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவும்
 ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை
 வீங்குசிறை வியலருப்பம்
 இழந்துவைகுது மினிநாமிவன்
- 30 உடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
 வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
 னாற்றலொடு புகழேத்திக்
 காண்கு வந்திசிற் பெரும! ஈண்டிய
 மழையென, மருளும் பஃரோன் மலையெனத்
- 35 தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
 உடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
 வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
 கடுவொடுங் கெயிற்ற அரவுத்தலை பனிப்ப

வேலியாலும் மணல்பரந்த கடற்கரையாலும் கழிப்பூக்கனாலும் குளிர்ந்துள்ள
 தொண்டியோரது தலைவா! யானை அகப்படுத்தும் குழிமேல் அக்குழி தெரி
 யாமல் பொய்யாகப் பரப்பிவைத்த மேற்றனத்தை தன் மதத்தால் அறியாமல்
 கால்வைத்து வீழ்ந்து அகப்பட்ட மதக்களிறு அக்குழியின் நிலைசரியக்குத்தித்
 தூர்த்து அதனைக் கடந்து தன்னினம் மகிழ்ச் சென்றடைந்தாற்போல,
 வலிய பகையை மதியாது நீ உற்ற பெரிய தளர்ச்சி நீங்கப் பிறிதொரு குழ்ச்
 சியாற் போய்ப் பலரும்மகிழ சின் தாயத்தையடைந்து சுற்றத்திடையே
 நீ விளங்குகின்றாய். அதனால், நீ செழியனால் பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு,
 சின்னால் வெல்லப்பட்டித் தம்நாடுசெல்வங்களை இழந்து சின் வரவு பார்த்
 திருந்த அரசர், இவன் நம்பால் திருவுள்ளம் வைக்கப்பெற்றால் இவனால்

இடியென முழங்கு முரசின்
40 வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

குறுங்கோழியூர்சிழார்.

(126) இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும், என்ருங்கு
5 அவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
அறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமும்
சோறுபடுக்குந் தீயொடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற வறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே
10 திருவி லல்லது கொலைவில் வறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்

இழந்தவற்றை நாம் திரும்பப் பெறுதல் கடும் என்றும், நின் வரவு பார்த்திராத அரசர், இவன் வெகுண்டமையால் நாம் இனி அரணிழந்து தற்குவேம் என்றும் நினைந்து பகைவேந்தரெல்லாம் ஏவல் செய்தற்குக் காரணமாகிய நின் வீரப்புகழை வாழ்த்திக்கொண்டு நினைக்காண இங்கு வந்தேன் பெருமானே! நால்வகைப் பெரும்படையினையும் வீரமுரசினையும் வேண்டியவர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வன்னன்மையுமுடைய குடவர் கோவே!—என்றவாறு.

(126) ஷ, 20. திணை—வாகை. துறை—அரசவாகை.

“சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர விரும்பொறையைக் குறுங் கோழியூர்சிழார் பாடியது.”

குத்து!—கடலினது ஆழமும் உலகின்பரப்பும் திசையும் ஆகாயமுமாகிய இவற்றை அளந்தாலும் அளக்கமுடியாத அறிவும் அன்பும் கண்ணோட்டமும் உடையாய். ஆதலால் நின் குடைசீழலில்வாழ்வோர், சோறும் நெருப்பின் வெம்மையும் சூரியவெப்பமும் அல்லது வேறுவெம்மை அறியார். இத்திரவிள்.

திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மல்! நின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

15 பகைவ ருண்ணு வருமண் ணிணையே

அம்புதுஞ்சுங் கடியரணல்

அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே

புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்

விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை

20 அணையை யாகன் மாறே

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

குறங்கோழியூர்கிழார்.

(127) தூங்குகையா னோங்குநடைய

உறழ்மணியா னுயர்மருப்பின

அல்லது பகைவரது கொலைவில்லை அறியார். கலப்பையல்லது வேறுபடைக் கலமும் அறியார். மாற்றாரது மண்ணை உண்ணுந்தலைவ! வயா நோயுற்ற மகளிர் உண்டால்லது பகைவருண்ணாத மண்ணையுடையை. தீயசிமித்தமாகப் புதுப்புள் வரினும் பழம்புள் போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறாத காவலையும் செங்கோலையுமுடையாய். இத்தன்மைகளை உடையயாதலால், மன்னுயி ரெல்லாம் தத்தம் காதலால் சினக்கு ஏதம்வருங்கொல் என்று அஞ்சா நின்றது என்றவாறு.

குறிப்பு:— (18) பிறர்மண் உண்பவன் அரசன் என்பது. 'புபுக்' என்னும் வடநூல் வழக்காலும் அறியலாம்." (18) "புதுப்புள்வருதலும் பழம்புள் போதலும் கூடாக குழறலும் போல்வன புள்ளின்கட் டோன்றிய சிமித்தம் என்பர். (தொல். புறத்திணை. கு. 36, நச்.) புள் சிமித்தத்தால் பாடாண்டலைவற்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சி ஒம்படை கூறியதற்கு இப்பாட்டை மேற்கோள் காட்டினர், நச்சினூர்க்கினியர் (ஊ, ஊ, 86, உரை).

(127) ஊ, 22, திணையும் துறையும் அவை. துறை இயன்மொழியுமாம்.

- பிறைநுதலாற் செறனோக்கின
 பாவடியாற் பணையெருத்தின
 5 தேன்சிதைந்த வரைபோல
 மிஞ்ஞார்க்குங் கமழ்கடாத்
 தயறுசோரு மிருஞ்சென்றிய
 மைந்துமலிந்த மழகளிறு
 கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
 10 பாஅனின்று கதிர்சோரும்
 வானுறையு மதிபோலும்
 மாலைவெண் குடைநிழலான்
 வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
 அலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
 15 ஆய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
 சாறுகொண்ட களம்போல
 வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
 குற்றானு உலக்கையாற்
 கவிச்சம்மை வியலாங்கட்
 20 பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
 மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
 சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
 ஓத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
 வாய்காவாது பரந்துபட்ட
 25 வியன்பாசறைக் காப்பாள!

*ருத்து:— களிறுகளாலும் வீரர்களாலும் பெருமைபெற்ற பாசறையின்
 காவலாள! கொல்லிமலையோர்ரம் வீரனே! யானையின் நோக்குப்போலும்
 பார்வைபுடைய சேயே! சின்னைப்பாடிய செந்நாப் பின்பு பிறருடைய புகழைச்
 சொல்லாவண்ணம் கொடுக்கும் என்கோவே! சினது எல்லையற்ற செல்வம்
 வாழ்வதாக, பெருமானே! முயற்சியில் வெறுப்பின்றி வேற்றுநாட்டிற் சென்ற
 விடும் படைபுடனே, உணவுப்பண்டம் பெருக மடியின்றி ஒழுக்குகின்றாய்;

- வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
 சேர்ந்தவர் கடும்பார்த்தும்
 ஓங்குகொல்லியோ ரடுபொருந்!
 வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்!
 30 வாழிய பெரும!நின் வரம்பில் படைப்பே
 நிற்பாடிய வலக்குசெந்நாப்
 பிறரிசை நுவலாமை
 ஓம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
 மாந்தரஞ்சேர விரும்பொறை ஓம்பிய நாடே
 35 புத்தே ஞலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
 தினிது கண்டிசிற் பெரும! முனிவிலை
 வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
 சோறுபட நடத்தினீ துஞ்சாய் மாறே.

குறுங்கோழியூர்கிழார்.

- (128) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
 கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
 திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
 விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
 5 களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய!
 விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சும்

ஆதலால், மாந்தரஞ்சேர விரும்பொறை பாதுகாக்கும் நாடு தேவருலகை
 ஓக்கும் என்ற பிறர்சொல்லக் கேட்டுவந்து அதனைக் கண்ணுக்கினிதாகக் கண்
 டேன் என்று.

(128) ஷ, 53. திணை—வாலை. துறை—அரசவாலை.

*குத்து:— புகழ்மிக்க விளங்கில் என்னும் நகர்க்குப் பகைவரால்வந்த
 ஓடிப்பயைத் தீர்த்த 'பொறைய! ' பொருள்பொதிந்த செய்யுளியற்றும்
 செக்காவினையும் மிக்க கேள்வியினையும் பெரும்புகழினைமுடைய சபிலன்

- மம்மர் நெஞ்சத் தெம்மனோர்க் கொருதலை
 கைம்முற் றலநின் புகழே யென்றும்
 ஒளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
 10 வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
 செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
 வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்
 இன்றுள னாயி னன்றும னென்றநின்
 ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்பப்
 15 பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே.

பொருந்தில் இளங்கீரனார்.

(129) ஆடிய வழற்குட்டத்
 தாரிரு ளரையிரவில்
 முடப்பணையத்து வேர்முதலாக்
 கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்

இன்றளனாயின் நன்றும்: அது பெற்றிலேன் ' என்று சொல்லிய நின் சிறப்
 பிற்குப் பொருந்த நீ பகைவரை வென்ற வெற்றியைப் பாடுவேன். விரித்துச்
 சொல்லிற் பரந்துபடும்; சுருக்கிச்சொல்லின் ஒழிவுபடும். ஆதலால், மயக்க
 நெஞ்சன்ன எம்போலியரால் நின் புகழ் எந்நாளும் முற்றக்கூறவியலா. கல்வி
 யால் வினக்கமுடையோர் பிறந்த இவ்வுலகில் வாழேம் என்றிருத்தலும்
 கூடாதன்றோ! என்று சேரனது பெருமையைப் புகழ்ந்தவாறு.

(129) ஷ, 229. திணை—பொதுவியல். துறை—ஆனந்தப்பையன்.

“கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரவிரும்பொறை இன்ன
 நாளில் தஞ்சும் என அஞ்சி, அவன் தஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்கிழார்
 பாடியது.”

*ருத்த:—மேடராசி பொருந்திய கார்த்திகைநாளின் முதற்காலின்சன்,
 பாதியிரவிலே அதுடநாளின் அடியின்வெள்ளி முதலாகப் புனர்பூசத்துக்
 கடையின் வெள்ளி எல்லையாக வினக்க, பங்குனி மாதத்தினது முதற்

- 5 பங்குனியுய ரமுவத்துத்
 தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
 நிலைநாண்மீ னாதனெதி ரேர்தர
 தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
 பாசிச் செல்லா தூசி முன்னாது
- 10 அளக்கர்த்திணை விளக்காகக்
 கணையெதிர் பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
 ஒருமீன் விழுந்தன்றால் விசம்பி னானே
 அதுகண்டு, யாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
 பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்
- 15 நோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
 அழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
 அஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
 மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவும்
 திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்
- 20 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவும்
 காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவும்
 மேலோ ருலக மெய்தின னாகலின்
 ஒண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்

பதினாந்தின்சண் உச்சமாகிய உத்தரமாகிய மீன் அந்த உச்சியினின்றும் சாய,
 அதற்கு எட்டாம் நகரத்திரமாகிய மூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க, அந்த
 உத்தரத்திற்கு முன்செல்லும் எட்டாம் மீனாகிய மிருகசீரிடம் துறை
 விடத்தே தாழ, கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது, பூமிக்கு
 விளக்குப்போல ஒரு மீன் வானத்தினின்றும் வீழ்ந்தது. அதனைப்பார்த்து
 யாமும் பிறருமாகிய இரவலர், 'நம்முடைய மலைநாட்டு வேந்தனாயுள்ளவன்
 நோயிலனாகப் பெற்றால் நன்றும்' என்று இரங்கிய நெஞ்சத்துடனே மிக
 அஞ்சினேம். அஞ்சினபடியே, ஏழாம்நாள் வந்ததாதலால், இன்று தன்னு
 டைய நால்வகைப்படையும் செயலற்று ஒழியத் தேவருலகத்தை அடைந்தான்.
 பகைவரை ஒடுக்கும் வன்மையும், வேண்டியோர்க்கு வரையாது கொடுக்கும்

தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
 25 பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
 களந்துகொடை யறியா வீகை
 மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

கூடலூர்கிழார்

சேரமான் வஞ்சன்

(130) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
 வகைமா ணல்லிற்.....
 பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்
 பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணர்
 5 கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியக்க
 இரவுப்புறம் பெற்ற வேம வைகறைப்
 பரிசிலர் விசயெ.....
 வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்சன்
 நகைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
 10 புலியின மடிந்த கல்லகை போலத்
 துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
 மதியத் தன்னவென் னரிக்குரற் றடாரி
 இரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்து

வண்மையுமுடைய நீலமலைபோன்ற அவ்வேந்தன் தன் இன்றுணை பகளிரையும்
 மறந்தான் கொல்லோ—என்று சேரன் இறந்தமைக்கு ஆற்றாதிரங்கியவாறு.

(130) புறநானூறு, 398. திணை—பாடாண்டிணை, துறை—கடைசிலை.

சுருத்து:—சிலாக்கரப்பவும், வெள்ளியெழவும், கோழிகூவவும், பொய்கைப்
 பூக்கள் மலரவும், பாணர் யாழிசையை இயக்கவும் இவ்வாறான வைகறைக்
 காலத்தே, பரிசிலரின் செல்வமான வாய்மைபொருந்திய சேரமான் வஞ்சனது
 பகைவராற் புகுதற்கரிய மூதூரிலே என்னுடைய தடாரிப்பறையை இனிது
 முழக்கிக்கொண்டு, 'இரவுலர் கொள்கலத்தை சிறைக்கும் வள்ளால்!
 எங்கட்கு நீ ஆதாரமாகி அருளவேண்டும்' என்று கூறியவனவிலே, என்

- உள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்/
 15 தள்ளா நிலையை யாகிய ரெமக்கென
 என்வர வறீஇச்
 சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
 விரும்பிய முகத்த னாகி யெனதரைத்
 துரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
 20 புன்கவிரிந் தன்ன பொங்குதுகி லுடஇ
 அழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மண்டை
 நிழல்காண் டேறல் நிறைய வாக்கி
 யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
 மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருணை
 25 கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
 வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
 விரவுமணி யொளிர்வரு மரவுற ழாரமொடு
 புரையோன் மேனிப் புத்தசல.....
 முரைசெல வருளி யோனே
 30 .....யருவிப் பாயற் கோவே.

திருத்தாமரை.

(131) எங்கோ னிருந்த கம்பலை முதூர்
 உடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்

வரவறிந்து யான்கூறிய சிலவற்றக்குப் பெரிதும் மகிழ்ந்து என் அரைக்
 கந்தையைக் களைந்து அழகிய மெல்லிய துகிலை உடுப்பித்து, உண்டலசிறைய
 மதுவினை வார்த்து என்னை உண்ணும்படி செய்ததோடு, உயர்ந்த ஊன்
 கலந்த சோற்றை என்சுற்றம் அருந்த சிறைத்தும் தன் மார்பிலணிக் உயர்ந்த
 மணிமாலையை எனக்கு அளித்தும் பெரும்புகழ் கொண்டான், பாயலின்
 கோவாகிய அச்சேரன் என்றவாற.

(131) ஷ, 54. திணை—வாகை. துறை—அரசவாகை.

குத்து— எம்முடைய வேந்தன் இருந்த ஆரவாரமிக்க ஈரிடத்து
 அய்யூரார்போலக் காலம் பாராதே அணுகி, அவனது மேம்பட்ட

- செம்ம னுளவை யண்ணாந்து புதுதல்
 எம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
 5 இரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து
 வான நாண வரையாது சென்றோர்க்
 காணு தீயுங் கவிகை வண்மைக்
 கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
 நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
 10 பாசிலைத் தொடுத்த உவலைக் கண்ணி
 மாகு னுடுக்கை மடிவா யிடையன்
 சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
 புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே
 வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.

கோலுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரன்.

- (132) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலம்
 தமவே யாயினும் தம்மொடு செல்லா
 வேற்றோ ராயினும் நோற்றோர்க் கொழியும்

நானோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுப்புடன் இறமாந்துசென்று புதுதல், எம்போலும் இரவலாளர்க்கு எளிது. இங்ஙனம் எளிதாவதல்லது, பெருவண்மை யுடைய கடுமான் கோதையோடு மாறுபட்டு வஞ்சினக்கூறிய பகைவேந்தர்க்கு அவன் காடு; இடையன் தன் ஆட்டினத்தோடு அணுகமுடியாத புலிதங்கும் அகன்ற சிலத்தை ஒப்பதாகும் எ-று.

(132) சே, 567, திணை—பாடாண்டிணை. துறை—வாழ்த்தியல்.

“சேரமான் மாரிவெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசகுயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங் கிருந்தாரை ஒளவையார்”

குத்து— தேவருலகையொத்த சீரியநாடுகள் அரசருடையவேயாயினும் அவர்தம்மோடு அவை உடன் செல்லா. அரசுக்குரிய ரல்லாத வேற்றோ ராயினும் தவஞ்செய்தோர்க்கே அவை உரியனவாகும். யாசித்த பார்ப்பார்க்கு

- ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்
 5 பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
 பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
 நாரரி தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
 இரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
 வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
 10 வாழச் செய்த நல்வினை யல்லது
 ஆழுங் காலைப் புண்பிறி தில்லை
 ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய இருபிறப் பாளர்
 முத்திப் புரையக் காண்டக விருந்த
 கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்திர்!
 15 யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
 வயங்கித் தோன்றும் மீனினும் இம்மெனப்
 பரந்தியங்கு மாமழை யுறையினும்
 உயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகநுந் நாளே.
 ஓவையார்.

சோமான் கோக் கோதைமாப்பன்

- (133) கோதை மார்பிற் கோதை யானும்
 கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்

ஏற்ற கை நிறையப் பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்தும், அழகிய மகளிர் பொற்கலத்தேந்திய மதுவின்தெளிவை மாந்தி மகிழ்ச்சி யிருந்தும், இரவலர்க்கு வேண்டிய அருங்கலங்களைக் குறைவற வீசியும், இவ்வுலகத்து தங்கட்கு வரைந்த ஆயுள்களெல்லாம் வாழ்வீர்களாக பெருவாழ்வளிக்கும் உல்லீனையல்லாமல் இறுதிக்காலத்துக்குத் துணையாவது பிறிதில்லை. அந்தணப் பெரியோரது மூவகை வேதாக்கினிபோல, அழகுபெருக வீற்றிருக்கும் வேந்தர்காள்! இவையே யானறிந்தஉண்மை. வானத்துத்தோன்றும் மீன்களினும், பெருமேகம் பொழியும் துளிகளினும் பலவாக தும் வாழ்நாள்கள் உயர்ந்து தோன்றிப் பொலிவீராக எ-ற.

(133) ஷா, 48. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—புலவராற்றுப்படை.

மாக்கழி மலர்ந்த ரெய்த லானும்
 கண்ணு றும்மே கானலந் தொண்டி
 5 அஃதெம் மூரே அவனெம் மிறைவன்
 அன்னோற் படர்ந் தியாயி னீயும்
 எம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவலி
 அமர்மேம் படுஉங் காலைநின்
 புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

பொய்கையர்.

(134) நாட னென்கோ ஊர னென்கோ
 பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ
 யாங்கன மொழிகோ ஓங்குவாட் கோதையைப்

கருத்து:— கோதைமார்பன் என்ற அரசன் மார்பிலணிந்த மாலைபும், அவன்மார்பின்கடிய மாலைபும், கழிகெய்தல்மலரும் ஆகிய இவற்றால் தேன்மணங் கமழாவிடறது, தொண்டி என்னும் கடற்கரைப்பாட்டினம். அஃது எம்முடைய ஊர். அவன் எம்முடைய அரசன். முதுவாய் இரவலி அத்தன்மையோனிடம் போகின்றயாயின் நீ எம்மையும்வினைத்து, 'நின் போர்ப்புகழை மேம்படச் செய்யும் அவனைக்கண்டேம் யாம்' என்று அவன்பாற் சொல்வாயாக எ-று.

(134) ஷ, 49. திணையும் துறையும் அவை; இயன்மொழியுமாம்.

கருத்து:— நாடன் என்று சொல்லுவேளே, ஊரன் என்று சொல் லுவேளே, சேர்ப்பன் என்று சொல்லுவேளே, எவ்வாறு சொல்வேன்; எம் அரசனா கோதையை? திணப்புணங்காப்போர் கிளிகடியும் தட்டை என்னுங் கருவிப்பப் புடைத்தால், அப்புனத்து அயலதாகிய வினையலின்கண்ணும் கடற்கரையின்கண்ணும் உள்ள புட்கள் ஒருசேர எழுந்தோடும் ஆதலால் எ-று.

குறிப்பு— குறிஞ்சிமுல்லை நிலங்கட்கு உரியவனை நாடன் என்றும், மருதநிலத்துக்கு உரியவனை ஊரனென்றும், கெய்தல் நிலத்துக்கு உரியவனைச் சேர்ப்பன் என்றும் கூறுவர். சேரனது நாடு நானிலங்களின் செறிவும் உடையது என்பது கருத்து. " திரைசெய் கடலின் பெருவளமும் திருந்து

புனவர் தட்டை புடைப்பி னயலது
 5 இறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
 பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.
 பொய்கையார்.

(135) நகைநன் றம்ம தானே யிறைமிசை
 மாரிச் சுதையின் ஈர்ப்புறத் தன்ன
 கூரற் கொக்கின் குறும்பறைச் சேவல்
 வெள்ளி வெண்தோ டன்ன கயல்குறித்துக்
 5 கள்ளா ருவகைக் கலிமகி முழுவர்
 காஞ்சியங் குறுந்தறி குத்தித் தீஞ்சுவை
 மென்கழைக் கரும்பின் நன்பல மிடைந்து
 பெருஞ்செய் நெல்லின் பாசவல் பொத்தி
 வருந்திக் கொண்ட வல்வாய்க் கொடுஞ்சிறை
 10 மீதழி கடுநீர் நோக்கிப் பைப்பயப்
 பார்வல் இருக்கும் பயங்கே மூர!

சிலனின் செழுவனமும், வரையின் வனனும் உடன்பெருகி மல்குநாடு மலை
 நாடு" என்றார் சேக்கிழாரும் (பெரியபு. விறன்-1)

குறிப்பு:— "தட்டையாவது, மூங்கிலைக் கண்ணுக்குக் கண் உள்ளாக
 நறுக்கிப் பலவாகப் பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதோர் கருவி"
 (குறிஞ்சிப்பாட்டு, 43, 83.) இக்கருவி மலைநாட்டில் இன்றும் உண்டு.

(135) அநானூறு, 345. திணை—மருதம். துறை—தோழி தலைமகற்கு
 வாயில்மறத்தது.

கருத்து:— மருதத் தலைவனே! முன்னாள் பாணனொடுகூடி யாழிசையும்
 முழவும் இசைக்கச் சுற்றத்துடன் தேறலைமாந்தி எம்மனைப்பக்கமே நாடாது
 பரந்தையுள்ள சின் மனையிடம்சேர்ந்தபோது அப்பரத்தை அடைந்த உவகை,

- யாமது பேணினீரே விலமே நீநீன்
 பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாணனொடு விசிபிணி
 மண்ணார் முழவின் கண்ணதீர்ந் தியம்ப
 15 மகிழ்துணைச் சுற்றமொடு மட்டு மாந்து
 எம்மனை வாரா யாகி முன்னாள்
 நும்மனைச் சேர்ந்த ஞான்றை யம்மனைக்
 குறுந்தொடி மடந்தை யுவந்தனள் நெடுந்தேர்
 இழையணி யானைப் பழையன் மாறன்
 20 மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண்
 வெள்ளத் தானையொடு வேறுபுலத் திறுத்த
 கிள்ளி வளவன் நல்லமர் சாஅய்க்
 கடும்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வவ்வி
 ஏதில் மன்ன ஞர்கொளக்
 25 கோதை மார்பன் உவகையிற் பெரிதே.

நக்கீரர்.

பழையன்மாறனது கூடல்மாநகரில் பெருஞ்சேனையுடன் வந்த கிள்ளிவளவன் தன்னை எதிர்த்தவருடன் போர்புரிந்து வென்று, பகைவரின் குதிரை யானை ஊர்களைக் கைப்பற்றிய காலத்தில், கோதைமார்பன் அடைந்த உவகையினும் பெரியதாகும். ஆனால், அதனை யாங்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. பரத்தையிடஞ் செல்லவில்லை என்று நீ மறுப்பதே எங்கட்கு மிக்க நகை விளைக்கின்றது என்று. கோதைமார்பன், சேரன் போலும்.

குறிப்பு: — பழையன்மாறனது கூடல் என இயையும். பழையன்மாறனைப் பாண்டியருள் ஒருவன் என்று கூறுவர். இவ்வாறன்றி, பழையன்மாறன் என்ற பாண்டியசேனாபதி, கூடலில் கிள்ளிவளவன்வந்து நடத்திய போரில் வெற்றிபெற்றகாலத்து எழுந்த உவகையின்—எனினும் அமையும்.

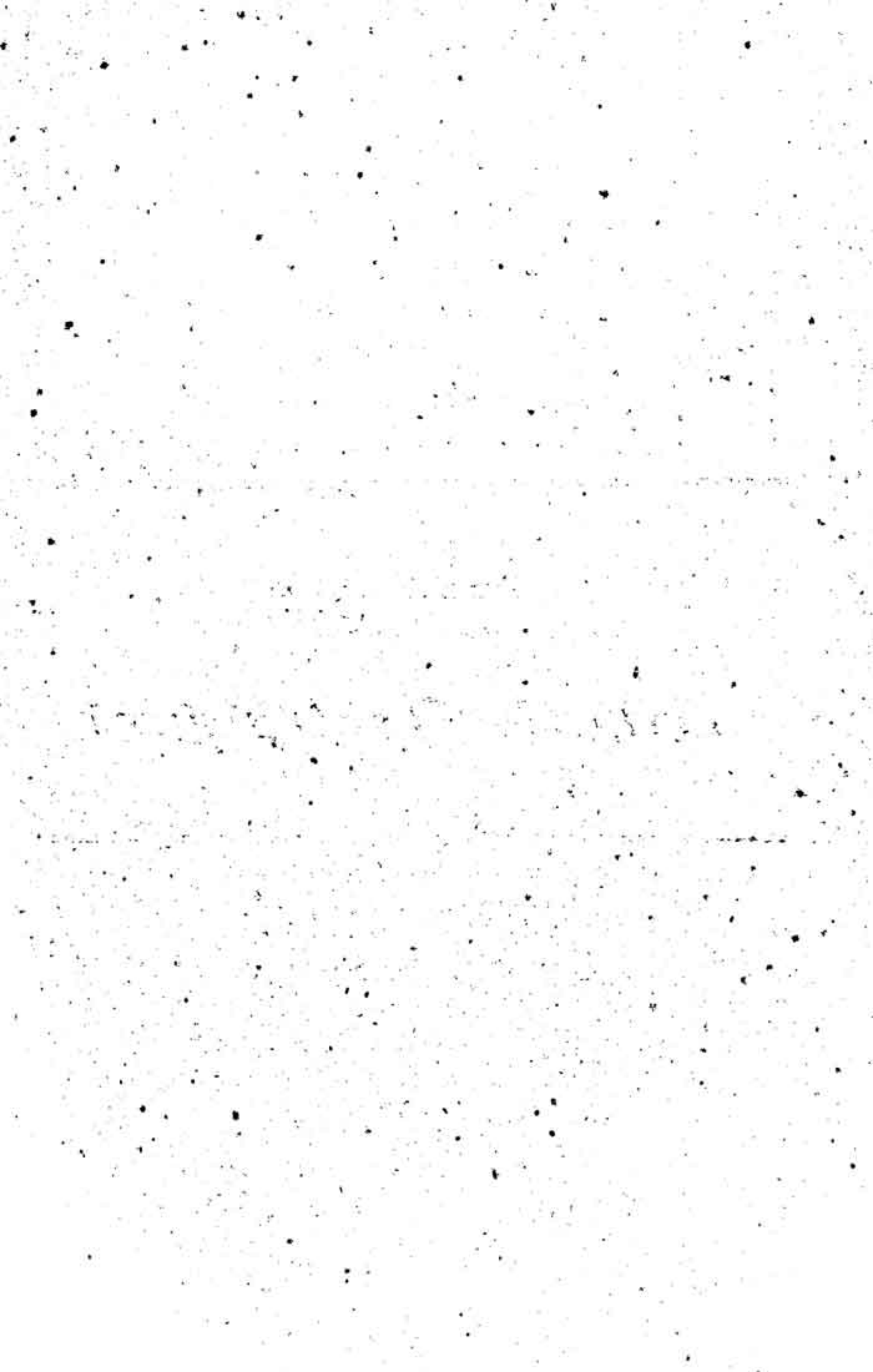

இரண்டாவது

பாடிய சேரவேந்தர்

சேரமான் எந்தை

(பாடியது)

- (136) நீர்வார் கண்ணை நீயிவ னொழிய
யாரோ பிரிகிற்பவரே சாரற்
சிலம்பணி கொண்ட வலஞ்சுரி மராஅத்து
வேனி வஞ்சினை கமழும்
5 தேமு ரொண்ணுத னின்னொடுஞ் செலவே.

நம்பிருட்டுவன்

(பாடியவை)

- (137) முடக்கா விறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கினை
புணரி யிகுதிரை தருஉந் துறைவன்
புணரிய விருந்த ஞான்றும்
இன்னது மன்னோ நன்னுதற் கவினே.

(136) குறந்தொகை, 22. துறை—செலவுக்குறிப்பறிந்து ஆற்குளாகிய கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கருத்து:— தலைவன் பிரிந்துசெல்வான் என்பதனைக் குறிப்பால் அறிந்து வருத்திய தலைவியை நோக்கி, 'துயரத்தால் நீர்சொரியும் கண்ணையுடையயாதி நீ இங்கே தனித்துத்தங்கும்படி, சின்னைப்பிரிந்து செல்லும் ஆற்றலுடையவர் யாவர்! தலைவர் செல்லுகை சின்னோடே ஆகும்' என்று தோழி தேற்ற லாயினள் என்க.

(137) குறந்தொகை, 109. துறை— சிறைப்புறம். தம் வேறபாவி கண்ட புறத்தார் அலர்கூறுகின்றமை தோன்றத் தோழி தலைமகட்குக் கூறு வானாய்க் கூறியது.

கருத்து:— தலைவனோடு நாடோறும் பயின்றுவரும் கனவொழுக்கம் அச்சத்தை உண்டாக்கித் துன்பந் தருவதென்றும், ஊரில் அலரை மிகுவிப்ப தென்றும் தலைவன் கேட்கும் அணிமையில் தலைவிக்குத்தோழிகூறினாள் என்க.

- (138) மானடி யன்ன கவட்டிகை யடும்பின்
தார்மணி யன்ன வொண்பூக் கொழுதி
ஒண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும்
புள்ளிமிழ் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை
5 உள்ளேன் றோழி படஇயரென் கண்ணே.

குட்டுவன் கண்ணன்

(பாடியது)

- (139) கல்வென் கானத்துக் கடமா வாட்டி
எல்லு மெல்லின்று ருமலியு மிளைத்தன
செல்லல் ஐய! உதுவெம் மூரே
ஓங்குவரை யடுக்கத்துத் தீந்தேன் கிழித்த
5 குவையுடைப் பசுங்கழை தின்ற கயவாய்ப்பு
பேதை யானை சுவைத்த
கூழை மூங்கிற் குவட்டிடை யதுவே.

(138) குறந்தொகை, 243. துறை—வன்புறையெதிர் அழிந்து சொல்லியது.

கருத்து— தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் தலைவி வருந்தியது கண்டு, 'நீ ஆற்றியிருக்க வேண்டும்' என்று வற்புறுத்திய தோழியை கோக்கி 'ஆற்றாமை மீதூர்ந்து வருந்தும்படி பெருங்கடற் சேர்ப்பானை தலைவனை இனி யான் சினையேன். என் கண்கள் துயில்வதாக' எனத் தலைவி கூறினாள் என்க.

(139) குறந்தொகை, 179. துறை—பசுவருவானை இரவுக்குறி கோந்தான்போன்று தோழி வரைவுகடையது.

கருத்து:— பசுவில் வந்து தலைவியோடு அளவளவிய தலைவனை கோக்கி, 'நீ காட்டிற் கடமாவேட்டை சிகழ்த்தியதால், பசற்பொழுதும் மங்கியது சின் வேட்டை நாய்களும் மிக இளைப்புற்றன. இக்குன்றின் உச்சியிடையே உள்சதாகிய அஃது எம் ஊராகும்'—என்று தோழி கூறினாள். இதனால் நீ போகாமல் எம்முடன் இரவில் தங்கிச்செல்வாயாக என்றானாயிற்று.

- (140) சேறி ரோவெனச் செப்பலு மாற்றும்
 வருவி ரோவென வினவலும் வினவாம்
 யாங்குச்செய் வாங்கொ ரோழி! பாம்பின்
 பையுடை யிருந்தலை துமிக்கு மேற்றொடு
 5 நடுநா ளென்றார் வந்து
 நெடுமென் பணைத்தோ ளடைந்திசி னேரே.

சேரமான் இவங்குட்டுவன்

(பாடியது)

- (141) நோகோ யானே நோதகு முள்ளம்
 அந்தீங் கிளவி யாயமொடு கெழீஇப்
 பந்துவழிப் படர்குவ ளாயினு நொந்துநனி
 வெம்பும னளிய டானே யினியே

(140) குறந்தொகை, 268. துறை—தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

சுருத்து:— மழையும் இடியமுடைய நடுச்சி என்று எண்ணாராய் வந்து விண்ணை அணைந்த தலைவரிடம், இடையீடின்றி அவரிருத்தலை விரும்பும் நாம், “இனிச் ‘செல்கின்றீரோ’ என்று கூறும் வலிமைபடைத்திலேம். இடி முதலிய வழியின் இடையூறுகட்கு அஞ்சி, ‘திரும்ப வருவீரோ’ எனக்கேட்கவும் செய்திலேம். என் செய்வது!” என்று, தலைமகன் கேட்கும் அணிமைக்க ணிருந்து தோழி தலைவிக்குக் கூறினாள். இசைநால் இடையீடின்றி உடனுறை தற்குரிய இல்லறச்சலை அமையுமாறு மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற தலைவனறியக் குறிப்பித்தவாறு.

(141) அகநானூறு, 152. துறை—பாலை. துறை—மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொற்றது.

சுருத்து:— தலைவனுடன் தலைவி சென்றதை அறிந்த செவிலித்தாய், “ஆயத்தாரோடு பந்தாடும்போது அப் பந்துவழிச் சென்றாலும் வருத்தும்

- 5 வன்க னுளன் மார்புற வளைஇ
 இன்சொற் பிணிப்ப நம்பி நக்கண்
 உறுதரு விழும முள்ளா ளொய்யெனத
 தெறுகதி ருடைய வேரில் வெங்காட்
 டுறுவளி யொலிகழைக் கண்ணுறுபு தீண்டலிற்
 10 பொறிபிதிர் பெடுத்த பொங்கெழு கூரேரிப்
 பைதறு சிமையப் பயநீங் காரிடை
 நல்லடிக் கமைந்த வல்ல மெல்லியல்
 வல்லுநள் கொல்லோ தானே யெல்லி
 ஓங்குவரை யடுக்கத் துயர்ந்த சென்ளி
 15 மீனெடு பொலிந்த வானிற் றேன்றித்
 தேம்பாய்ந் தார்க்குந் தெரியினர்க் கோங்கின்
 காலுறக் கழன்ற கண்கமழ் புதுமலர்
 கைவிடு சுடரிற் றேன்றும்
 மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை

(பாடியது)

- (142) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்
 ஆளன் றென்று வானிற் றப்பார்

மெல்லிய என் மகள், கொடிய வெப்பமிக்க பாலைநிலத்தை வன்கணுளனை
 தலைவனது இன்சொல்லை நம்பி அவனுடன் கடக்க வல்லவனோ" என்று கூறி
 வருந்தினான் என்க.

(142) புறநானூறு, 74. நினை—பொதுவியல், துறை—முதுமொழிக்
 காஞ்சி.

“சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்கணுளனை திருப்
 பேர்ப்புறத்தப் பொருது பற்றக்கோட்பட்டுக் குடவாயிற் கோட்டத்துச்
 சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்நா என்று பெருது பெயர்த்துப்பெற்று உண்ணன்
 சொல்லித் தஞ்சிய பாட்டு.”

தொடர்ப்படு குமலியி ளிடர்ப்படுத் திரீஇய
 கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
 5 மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
 தாமிரந் துண்ணு மளவை
 யின்ம ரோவீவ் வுலகத் தானே.

சேரமான்

கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை
 . (பாடியது)

(143) யாங்குப் பெரிதாயினும் நோயள வெனைத்தே
 உயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

*குத்து:— வயிற்றுப்பிள்ளை இறந்து பிறப்பினும், தசைத்தடியாக ஊன் பிண்டம் வீழினும் அவற்றையும் ஆளல்ல என்று கருதாது வானாற்போழ்ந்து சடங்கியற்றுதலில் தயராந் சேர அரசர். அங்கணமாக, பகைவர் வானாற் படாமல், சங்கிலியாற் பிணிக்கப்பட்ட நாய்போலப் பிணித்துத் துன்புறுத்திய பகைவரது உபசாரத்தால் வந்த தண்ணீரை, பசித்தியை மாற்றவேண்டித் தாமே இரந்துண்ணும் அளவுக்கு மனவலியில்லாத மக்களை அவ்வரசர் இவ்வுலகின்கட் பெறுவார்களோ? ஏ-று.

குறிப்பு:—(1-2) போர்க்களத்து பகைவர்படையால் வீழ்ந்தோரே துறக்கம் பெறுவர் என்பது அரசர் கொள்கை. அங்கணமின்றி கோயால் இறந்தோ ருடம்பைத் தருப்பையிற் கிடத்தி வானாற் போழ்ந்து 'போரில் மாண்டோ ரடையும் நற்கதியை இவர் அடைக' என, மந்திரபூர்வமாகப் பிரேதக்கிரியை புரிதல் பண்டை அரசர் மரபு.

(143) புறநானூறு, 245. துணை—பாடாண்டிணை. துறை—கையறுவீலை.

"சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை தன் பெருங் கோப்பென்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லிய பாட்டு."

*குத்து:— யானாற்ற நோய் எவ்வளவு பெரிதாயினும், என்னுயிரைப் போக்கும் வலியுடையதாகாமையின், அதன் தன்மை எத்தன்மையதாகும்?

வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
 5 தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
 ஞாங்கர் மாய்ந்தனள் மடந்தை
 இன்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.

சேரமான் பாலேபாடிய பெருங்கடுங்கோ
 (பாடியவை)

(144) எஃகுளங் கழிய இருநில மருங்கின்
 அருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
 யாண்டுள னேவென வினவுதி யாயின்
 .....
 வருபடை தாங்கிய கிளர்தார் அகலம்
 5 அருங்கட னிறுமார் வயவ ரெறிய
 உடம்புந் தோன்று உயிர்கெட் டன்றே
 மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் கழியத்
 .....
 அலகை போகிச் சிதைந்துவே றுகிய
 பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
 10 சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
 நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

கள்ளிவளர்ந்த இகொட்டின் வெளியிடத்து வைத்துமூட்டிய விறகீமத்தே
 அழலாகிய பாயலின்கண் சேர்த்தலால் மேலுலகத்தே போயினான், என் தேவி.
 அவன் மாயவும் இன்னமும் உயிரிருந்து வாழ்வேன், இவ்வுலகியற்கை
 இருந்தவாறென்னே! எ-று.

(144) புறநானூறு, 282.

*குத்து:— பெருஞ்செயல் புரியவல்ல வீரனை 'எக்குள்ளான்' என்று
 என்னை உசாவுகின்றாயாயின், கூறுவேன். போர்க்களத்தில் எதிர்த்த படைையைத்
 தனிவீன்று தாங்கிய அவனது மார்பம் பகைவீரர் எறிதலால் சிதைவுற
 உருத்தெரியாமற்போய் அவனுயிரும் நீக்கியது. நெடுந்தூரம் பரக்கும் பெரும்
 புகழை சிறுவி, இப்போது அவ்வீரன் சீரிய புலவரது வாயினிடமாக
 உள்ளான் எ-று.

- (145) அழிவில முயலும் ஆர்வ மாக்கள்
 வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்கு
 அலமரல் வருத்தம தீர யாழநின்
 நலமென் பணைத்தோள் எய்தின மாகலிற்
 5 பொரிப்பூம் புன்கின் அழற்றகை யொண்முறி
 சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
 நிழல்காண் டோறும் நெடிய வைகி
 மணல்காண் டோறும் வண்டல் தைஇ
 வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றேயே!
 10 மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலும்
 நறுந்தண் பொழில கானம்
 குறும்பல் லூரயாஞ் செல்லு மாறே.

- (146) அன்றை யனைய வாடி இன்றுமெங்
 கண்ணுள போலச் சுழலு மாதோ

(145) நற்றிணை, 8. திணை பாலை. துறை-உடன்போகாவின்ற தலைமகன் மகட்டு உரைத்தது.

சூத்திரம்:— தலைவி விரும்பியவாறு அவளை இரவிலே அழைத்துச் செல்லுந் தலைமகன், விடிந்தபின் பாலைநெறியும் இடையூறும் கடந்துபோகின்ற விடத்துத் தலைமகளைநோக்கி, 'அழிவற்ற வீட்டைவிரும்பி அன்புசெலுத்தும் அடியார்கள் வழிபடுதெய்வத்தைக் கண்ணாற் கண்டாப்போல, எம் வருத்த மெல்லாந் தீரப் பெண்ணே! உன்னை அடைந்தேம். இனி நெறியெங்கும் பொழில்களும் ஊர்களுமாக உள்ளன. ஆதலின், நீ வழியில் விளையாடிக் கொண்டு வருந்தாது மெல்ல ஏகு' என்று தலைவன் கூறினான் என்க.

(146) ஷா, 48. திணை அது. துறை—பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.

சூத்திரம்:— கற்புக்காலத்துப் பிரிவுணர்த்திய தலைவனைத் தோழி நோக்கி 'முன்பு நீயிர் தலைவியை உடன்கொண்டுசெல்லும் நெறியில், எதிர்த்தவரைப்

புல்லிதழ்க் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ
வைகுறு மீனின் நினையத் தோன்றிப்

- 5 புறவணி கொண்ட பூநாறு கடத்திடைக்
கிடினென இடிக்குங் கோற்றொடி மறவர்
வடிநவில் அம்பின் வினையர் அஞ்சாது
அமரிடை யுறுதர நீக்கிரீர்
எமரிடை யுறுதர ஒளித்த காடே.

- (147) அடைகரை மாஅத் தலங்குசினை யொலியத்
தளிர்கவின் எய்திய தண்ணறும் பொதும்பிற்
சேவலொடு கெழீஇய செங்க ணிருங்குயில்
புகன்றெநிர் ஆலும் பூமலி காலையும் .
5 அகன்றோர் மன்றநம் மறந்திசி னோரென
இணருறு புடைவதன் றலையும் புணர்வினை
ஓவ மாக்கள் ஒள்ளரக் கூட்டிய
துகிலிகை யன்ன துய்த்தலைப் பாநிரி

போரில் தொலைத்துப் போகின்றகாலையில், எம் ஐயன்மார் பின்தொடர்ந்து
வருதலும் எம்மைக் கைவிட்டு நீர் மறைந்துகொண்ட காடு இப்பொழுதும்
எங்கண்ணெதிரில் உள்ளதுபோலச் சுழலாவின்றது. அத்தகைய காட்டுள்
எங்கனம் 'சுருந்தன்மையீரோ' என மறத்துக்கூறினான் என்க.

(147) ஷ, 118. நினை அது. துறை—பருவங்கண்டாற்ருளாய
தலைவி சொல்லியது.

சூத்தா:—வேந்தனேவிய வினைவயிற் பிரித்துசென்ற காதலன், குறித்த
பருவத்து வாராமையால் அதனை ஆற்றாத தலைவி, 'மாமரங்கள் இனந்தளி
ரீன்றும், சேவலுடனே குயில்கள் ஒன்றனையொன்று . விரும்பிக்கூவியும்,
மலர்கள் மலர்ந்து நறுமணங்கமழ்ந்தும் விளங்கும் இவ்விளவேனிற்சாலத்தை
கோக்குத்தோறும் தலைவர் நம்மை மறந்தார் என்ற வருந்துகின்றேன்.
அதனோடு, அழகிய புதிய பாநிரிமலரை வண்டுகள்மொய்க்க ஏந்தியவளாய்

- வாலிதழ் அலரி வண்டுபட ஏந்திப்
 10 புதுமலர் தெருவுதொறு நுவலும்
 நொதும லாட்டிக்கு நோமென் னெஞ்சே.

- (148) புலிபொரச் சிவந்த புலாலஞ் செங்கோட்டு
 ஒலிபன் முத்தம் ஆர்ப்ப வலிசிறந்து
 வன்கவற் பராரை முருக்கிக் கன்றொடு
 மடப்பிடி தழீஇய தடக்கை வேழம்
 5 தேன்செய் பெருங்கிளை யிரிய வேங்கைப்
 பொன்புரை கவளம் புறந்தரு பூட்டும்
 மாமலை விடரகங் கவைஇக் காண்வரக்
 கண்டிசின் வாழியோ குறுமகள்! நுந்தை
 அறுமீன் பயந்த அறஞ்செய் திங்கட்
 10 செல்சுடர் நெடுங்கொடி போலப்
 பல்பூங் கோங்கம் அணிந்த காடே.

தெருத்தோறும் விலைகூறிச் செல்வாசின்ற பூவிலை மடந்தையை கோக்குங்
 தோறும் மேலும் அவ்வருத்தம் மிகாசின்றது. ஆதலின் யான் எங்கணம்
 ஆற்றவல்லேன்' என்று தலைவி கூறினள் என்க.

(148) கூ, 202. திணை அது துறை—உடன்போகாசின்ற தலைமகன்
 தலைமகட்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:— களவுக்காலத்தத் தலைவியை இரவிலே உடனழைத்தல்
 கொண்டுசெல்லுந் தலைவன், அவளை கோக்கி, 'இளம்பெண்ணே! பூக்கள்
 கிரம்பிய கோங்கமரங்களால் அழகுபெற்றதும் நின் தந்தைக்குரியதுமான
 காட்டினை நீ காண்பாயாக' என அவளது தளர்ச்சி நீங்குமாறுகூறி மகிழ்வித்துக்
 கொண்டு செல்லலாயினள் என்க.

(149) அன்பினர் மன்னும் பெரியர் அகன்றலைப்
 பின்பரி யமையம் வருமென முன்பனிக்
 கொழுந்து முந்துறீஇக் குரவரும் பினவே
 புணர்ந்தீர் புணர்மினோ வென்ன இணர்மிசைச்
 5 செங்கண் இருங்குயில் எதிர்குரல் பயிற்றும்
 இன்ப வேரிலும் வந்தன்று நம்வயிற்
 பிரியல மென்று தெளித்தோர் தேளத்து
 இரியெவன் மொழிகோ யானே கயனறக்
 கண்ணழிந் துலறிய பன்மா நெடுநெறி
 10 வீணைமுசு கவலை விலங்கிய
 வெம்முனை யருஞ்சுர முன்னி யோர்க்கே.

(150) நீயே, பாடல் சான்ற பழிதபு சேறடி
 அல்குற் பெருநலத் தமர்த்த கண்ணை
 காடே, நிழல்கவி னிழந்த அழல்கவர் மரத்த
 புலம்புவீற் றிருந்து நலஞ்சிதைந் தனவே

(149) நற்றிணை, 224. திணை அது. துறை— 'தோழியாற் பிரி
 வுணர்த்தப்பட்ட தலைமகன் பெயர்த்துஞ் சொற்கடாவப்பட்டு 'அறிவிலாதேம்
 என்னைசொல்லியும் பிரியாராகாரோ' என்று சொல்லியது.

*குத்து:— தலைவன் பிரிந்ததனைத் தோழி தலைவிக்குத் தெளியக்கூறி,
 மீட்டும் அதனையே தலைவிவினாகக் கேட்டுவருந்தி, 'அன்புமிக்க பெரியராய்
 நின்னைநீங்கேன் என்று தெளிவித்துப் பின் பாலைசிலத்தேசென்று பிரிந்த நம்
 காதலர்திறத்து யான் இனி மொழிவது யாது? என்று நொந்துகூறினள் என்க.

(150) ஷா, 255. திணை அது. துறை—பொருள்வயிற் பிரிந்தானென்று
 ஆற்றானாய தலைமகளைத் தலைமகன் ஆற்றியது.

*குத்து:—தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரியக் கருகியதறிந்து வருந்துகின்ற
 தலைவியை, 'நீ மெல்லிய அடிகளுடையை: காடுகள் கொடியன: இவ்வினை
 மையில் நின்னுடன் செல்லுஞ்செலவை இப்போது தவிர்த்தேம். கார்காலத்தில்

- 5 இந்நிலை தவிர்ந்தனஞ் செலவே வைந்துதிக்
 களவுடன் கமழப் பிடவுத்தனை யவிழக்
 கார்பெயல் செய்த காமர் காலை
 மடப்பிணை தழீஇய மாவெருத் திரலை
 காழ்கொள் வேலத் தாழ்சினை பயந்த
- 10 கண்கவர் வரிநிழல் வதியும்
 தண்டடு கானமுந் தவிர்ந்தனஞ் செலவே.

- (151) நினைத்தலும் நினைதிரோ ஐய! அன்றுநாம்
 பணைத்தாள் ஓமைப் படுசினை பயந்த
 பொருந்தாப் புகர்நிழல் இருந்தனெ மாக
 நடுக்கஞ் செய்யாது நண்ணுவழித் தோன்றி
- 5 ஒடித்துமிசைக் கொண்ட ஒங்குமருப் பியானை
 பொறிபடு தடக்கை சுருக்கிப் பிறிதோர்
 ஆறிடை யிட்ட வளவைக்கு வேறுணர்ந்து
 என்றாழ் விடரகஞ் சிலம்பப்
 புன்றலை மடப்பிடி புலம்பிய குரலை.

நினைப்பிரியவே இயலாததலின் அப்பொழுதும் அச்செலவைத் தவிர்ந்தேம்
 என்று அவள் ஆற்றும்வண்ணம் தலைமகன் கூறினான் என்க.

(151) ஸே, 819. நினை அத. துறை—பிரிவுணர்ந்தப்பட்ட தலை
 மனைத் தோழி சொல்லியது

கருத்து—கற்புக்காலத்து இல்லறத்துமுடிவந்த தலைமகன் பொருள்வயிற்
 பிரியவேண்டியிருத்தலைத் தோழிக்கு உணர்த்த, அவள், 'ஐயனே! அன்று
 யாம் ஒமைமரசிழலில் இருந்தபொழுது களிற்றியானை பிளிற்றியதை வேறுபட
 வுணர்ந்து அதன் பிடியானை புலம்பிய குரலை நினைத்தலும் செய்வீரோ!
 செய்வீராயின் கொடிய பாலைவழியில் சென்று இவளைப் பிரியத்தக்கவர்
 ஆவீரோ!' என்று தலைவனைநோக்கிக் கூறினான் என்க.

- (152) உலகம் படைத்த காலத் தலைவ!
 மறந்தனர் கொல்லோ சிறந்திசி னோரே
 முதிரா வேனில் எதிரிய அதிரல்
 பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர்
 5 நறுமா ரோடமொ டுடனெறிந் தடைச்சிய
 செப்பிடந் தன்ன நாற்றந் தொக்குடன்
 அணிநிறங் கொண்ட மணிமரு னைம்பாற்
 ரூழ்நறுங் கதுப்பிற் பையென மூழ்கும்
 அரும்பெறற் பெரும்பயங் கொள்ளாது
 10 பிரிந்துறை மரபின பொருள்படைத் தோரே

- (153) பைம்புறப் புறவின் செங்காற் சேவல்
 களரி யோங்கிய கவைமுடக் கள்ளி
 முளரியங் குடம்பை ஈன்றினைப் பட்ட
 உயவுடைப் பேடை யுணீஇய மள்ளர்
 5 முனைகவர் முதுபாழ் வரகுநெறி பெறாஉம்

(152) ஷா, 337. நினை அது. துறை—தோழி, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரியலுற்றானது குறிப்பறிந்து விலக்கியது; தோழி உலகியல்குறிப் பிரிவுணர்த்தியது உமாம்.

குறிப்பு—பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைவனது குறிப்பறிந்த தோழி, 'தலைவனே! உலகம்படைத்த காலமுதலாகப் பொருளீட்டி வாழ்தலை விரும்புவோர், தம்மை அடைக்கலம்புகுந்தாரைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்னும் அறநெறியை மறந்துபோவரோ? அங்ஙனம் மறப்பவர் சிறந்தோர் என்று சொல்லத்தக்கவரோ' என்று கூறினள் என்க.

(153) ஷா, 384. நினை அது. துறை—உடன்போர்காசின்ருன் மலிந்து தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு—தலைமகனை வைகிருளிலே உடன்கொண்டு சென்று நெடுஞ் சுரம் செல்லாவின்ற தலைமகன், தன் நெஞ்சினை நோக்கி "நெஞ்சமே! வேங்கை

ஆளில் சேய்நாட் டதரிடை மலர்ந்த
 நன்னாள் வேங்கைப் பொன்மருள் புதுப்பூப்
 பரந்தன நடக்கயாங் கண்டன மாதோ
 காணினி வாழியெந் நெஞ்சே! நாண்விட்டு
 10 அருந்துய ருழந்த காலை
 மருந்தெனப் படுஉ மடவோ கையே.

(154) ஆழல் மடந்தை! யமுங்குவர் செலவே
 புலிப்பொறி யன்ன புள்ளியம் பொதும்பிற்
 பரிப்பவர் மேய்ந்த மாயிரு மருப்பின்
 மலர்தலைக் காரான் அகற்றிய தண்ணடை
 5 ஒண்டொடி மகளிர் இழையணிக் கூட்டும்
 பொன்படு கொண்டான நன்ன னன்னாட்டு
 ஏழிற் குன்றம் பெறினும் பொருள்வயின்
 யாரோ பிரிகிற் பவரே குவகை
 நீர்வார் நிகர்மலர் அன்னநின்
 10 பேரமர் மழைக்கண் தெண்பனி கொளவே.

மலர் உதிர்த்து பரந்துகிடப்பவற்றின்மேல், என் மனத்துயர் நீக்கிய மருந்து
 போன்ற இம்மடவான் கடநதுசெல்வதைக் கண்டேம்; நீயும் கண்டு மகிழ்வாயாக!
 என்ற தலைவன் மகிழ்ந்துகூறினான் என்க.

(154) ஷா, 391. திணைஅது. துறை—பிரிவுணர்த்தப்பட்டு
 ஆற்றானாய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது; வரைவுணர்த்தியது உமாம்.

சூத்த:— தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரியக் கருதியதை அறிந்து மிக
 வருந்திய தலைமகளைத் தோழியனுதி, 'மடந்தாய்! கண்ணீர்மல்க நீ அழாதே.
 சின் காதலர், நன்னனது கொண்டானாட்டுப் பொன்மிக்க ஏழில்மையைப்
 பெறக்கூடுமேனும் சின்னைப் பிரிவாரல்லர். நீ அழுவதனை அவர் கண்டால்
 இன்றே செலவமுங்குவர் எனத் தலைவியை வலியுறுத்திக்கூறினான் என்க.

(155) உள்ளார் கொல்லோ தோழி! கானவர்
பொன்புனை பகழி செப்பங் கொண்மார்
உகிர்நுதி புரட்டும் ஓசை போலச்
செங்காற் பல்வி தன்றுணை பயிரும்
5 அங்காற் கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

(156) நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின தோழி! அவர் சென்ற வாறே.

(157) உமணர், சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்காடு

(155) குறந்தொர்கை. 16. துறை—பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் ஆற்றாமையகண்டு தோழி கூறியது.

*குத்து:— பொருளிட்டல் கருதித் தலைவன் பிரிந்தகாலத்து, 'அவர் கம்மை சினைப்பரோ சினையாரோ' என்று கவலையுற்ற தலைவியைநோக்கி அவர்சென்ற கள்ளியங்காடான பாலைசீலத்தில் ஆண்பல்லி தன்பெண்பல்லியை அழைத்தல்கேட்டு சினை சினைந்து மீண்டுவருவர்' என்று தோழி ஆற்றவிப்பாளாயினள் என்க.

(156) ஷா, 37. துறை—தலைவி 'கடிதுவருவர்' என்று ஆற்றவித்தது.

*குத்து:—தலைவனது பிரிவை ஆற்றாத தலைவியைநோக்கி 'தலைவர் கம்பால் யிக்க அன்புடையவர்; அவர் சென்ற பாலைசீலம் பெண்யானையின் பசியை நீக்கும்பொருட்டு ஆண்யானை யாமரத்தின் பட்டையை உரித்து உண்ணச்செய்து தன் அன்பைப் புலப்படுத்தும் இடமாகும்' என்றுகூறித் தோழி ஆற்றவிப்பாளாயினள் என்க.

(157) ஷா, 124. துறை—புணர்ந்துடன்போக்கினைத் தலைமகள் ஒழியப் போகலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

*குத்து:— தலைவியைப் பிரிந்து தனியே செல்லவிரும்பிய தலைவன்,

இன்னு வென்றி ராயின்

இரியவோ பெரும! தமிழோர்க்கு மணையே.

(158) வினையே ஆடவர்க் குயிரே வாணுதல்
மணையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரென
நமக்குரைத் தோருந் தாமே
அழாஅல் தோழி! அழங்குவர் செலவே.

(159) மெல்லியல் அரிவை! நின் நல்லகம் புலம்ப
நிற்றுறந் தமைகுவெ னாயின் எற்றுறந்து
இரஉலர் வாரா வைகல்
பலவா குகயான் செலவுறு தகவே.

* பாலைநிலம் இவன் வருதற்குரியதன்று, துன்பம் விளைப்பது ' என்றகூற,
' தலைவரைப் பிரிந்தார்க்கு வீடுமட்டும் இனிமையுடையதே! ' என்றகூறித்
தலைவியையும் உடன்கொண்டு செல்லும்படி தோழி அறிவிக்கலாயினள் என்க.

(158) ஷ, 185. துறை—தலைமகன் பிரியுமென வேறுபட்ட தலைமகட்
குத் தோழி சொல்லியது.

* குத்து:— தலைவன் பிரிய எண்ணியிருப்பதை அறிந்து வேறுபட்ட
தலைவியை கோக்கி, தோழி! ' மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர் ' என்ற கூறிய
வராகிய தலைவர் இப்பொழுது கண்ணைப் பிரிந்து செல்லார். அழாதே; அவர்
செலவைத் தவிர்வர்—என்று தோழி கூறினள் என்க.

(159) ஷ, 187. துறை—இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன்
பிரிவச்சம் உரைத்தது.

* குத்து:— தலைவியை உழுவசத்தாற் கண்டுகூடிய தலைவன் ' நின்னை
யான் பிரியேன்; பிரிவேனாயின், இரப்போர்க்கு ஈதல் செய்யாதொழிந்த
நான்கள் பலவற்றின் தீப்பயனை அடைவேனாக ' எனக்கூறி, பிரிவென்பது
ஒன்று உண்டிபோலும் என்று தலைவிகுறியஞ்சுமாறு தலைவன் கூறினள் என்க.

(160) சுரந்தலைப் பட்ட நெல்லியம் பசுக்காய்
 மறப்புலிக் குருளை கோளிடங் கறங்கும்
 இறப்பருங் குன்றம் இறந்த யாமே
 குறுநடை! பலவுள் ளலமே நெறிமுதற்
 5 கடற்றிற் கலித்த முடச்சினை வெட்சித்
 தனையவிழ் பல்போது கமழும்
 மையிருங் கூந்தல் மடந்தை நட்பே.

—

(161) ஓரூர் வாழினும் சேரி வாரார்
 சேரி வரினும் ஆர முயங்கார்
 ஏறு லாளர் சுடலை போலக்
 காணாக் கழிப மன்னே நாணட்டு
 5 நல்லறி விழந்த காமம்
 வில்லுமிழ் கணையிற் சென்றுசேட் படவே.

(160) ஷ, 209. துறை—பொருள்முற்றி மறுத்தரும்* தலைமகன் தோழிக்கு உரைப்பானாய்க் கிழத்தியைத் தெருட்டியது.

சூத்திரம்— பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன், பொருளீட்டி மீண்டுவந்து தோழியை நோக்கி, 'நான் பிரிந்தவிடத்து வேறென்றையும் நினையாமல், தலைவியுடன்கூடியுறையும் நட்பையே நினைந்திருந்தேன்' என்று கூறும் வாயிலாகத் தன் அன்பைத் தலைவியறியப் புலப்படுத்தினன் என்க.

குறிப்பு— * பொருள்முற்றி மறுத்தரும் - பொருளீட்டும் முயற்சி நிறைவேறித் திரும்பிவந்த.

(161) ஷ; 231. துறை—வாயிலாகப் புக்க தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

சூத்திரம்—தலைவியிடம் துதாகவந்த தோழியை நோக்கி, 'அவர் ஓரூரில் வாழினும் எம் தெருப்பக்கம் வாரார்; வந்தாலும் மனமாரத் தழுவார். நம் காமம் அழியும்படி, நம்மைக்கண்டும் அயலாரது கடுகாட்டைப்போல விலகிச் செல்லாவின்றார். இவ்வாறு அவர்க்கு எம்பால் அன்பிலதாயிற்று' என்று கூறித் துதமறுத்தான் என்க.

- (162) ஊஉ ரலரெழச் சேரி கல்வென
 ஆனா தலைக்கும் அறனில் அன்னை
 தானே யிருக்க தன்மனை யானே
 நெல்லி தின்ற முள்ளெயிறு தயங்க
 5 உணலாய்ந் திசினா லவரொடு சேய்நாட்டு
 விண்டொட நிவந்த விலங்குமலைக் கவாஅற்
 கரும்புநடு பாத்தி யன்ன
 பெருங்களிற் றடிவழி நிலைய நிரே.

- (163) உள்ளது சிதைப்போர் உளரெனப் படாஅர்
 இல்லோர் வாழ்க்கை யிரவீனும் இளிவெனச்
 சொல்லிய வன்மை தெளியக் காட்டிச்
 சென்றனர் வாழி தோழி என்றுங்
 5 கூற்றத் தன்ன கொலைவேல் மறவர்

(162) சை, 262. துறை—உடன்போக்கு நேர்ந்த தோழி கிழத்திக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தியது.

சூத்தா— 'ஊரில் அவர் பெருகவும், தெருவில் கல்வென்ற ஆரவார முண்டாகவும், உம்மை வருத்தும் அன்னை வீட்டில் விண்ணப்பிரிந்து தனியே தங்குவானாக; துரத்தன்ன நாட்டின் கண் டலையடிவாரத்தில் பெரியகளிற்றின் அடிச்சுவட்டில் தேங்கியநீரை அத்தலைவருடன் நீ இனிதாக உண்ணுதலை நான் வினைந்தேன்' என்ற, தலைவியின் உடன்போக்குக்குத் தோழி உடம்பட்டுக் கூறினள் என்க.

(163) சை, 283. துறை—நலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி ஆற்றுகெனக் கவன்ற தோழிக்கு 'அவர்பிரிய ஆற்றேறாயினே னவ்வேன்; அவர் போயின காணகத்தின் தன்மை வினைந்து வேறபட்டேன்' என்று கிழத்தி சொல்லியது.

சூத்தா— தலைவன் பொருளிட்டல்கருகிப் பிரிந்துசென்ற காலத்தில், ஆற்றாய்போலும் எனக் கவலையுற்ற தோழியை நோக்கி, 'அவர் பிரிவுக்கு

ஆற்றிருந் தல்கி அழங்குநர்ச் செகுத்த
படுமுடை பருந்துபார்த் திருக்கும்
நெடுமு திடைய நீரி லாதே.

- (164) தேற்றா மன்றே தோழி தண்ணெனத்
தூற்றுந் துவலைத் துயர்கூர் காலைக்
கயலே ருண்கண் கனங்குழை மகளிர்
கையுறை யாக நெய்பெய்து மாட்டிய
5 கடர்துய ரெடுப்பும் புன்கண் மாலை
அரும்பெறற் காதலர் வந்தென விருந்தயர்பு
மெய்ம்மலி யுவகையின் எழுதரு
கண்கலி முகுபனி யரக்கு வோரே.

- (165) அளிநிலை பொருஅ தமரிய முகத்தள்
விளிநிலை கொள்ளாள் தமியள் மென்மெல

ஆற்சுது வருந்தினேன் அல்லேன். அவர் சென்ற பாலேலிவந்து வாழும்
மறவரது கொடுஞ்செயல்களை எண்ணியே அஞ்சினேன்' என்று தலைவி
கூறினள் என்க.

(164) ஷ, 393. துறை—பிரிவுணர்த்திய தோழி 'பிறர், தலைமகன்
பிரிந்து வினைமுற்றி வருந்துணையும் ஆற்றியுளராவர்' என்று உலகின்மேல்
வைத்து உரைத்தாட்குத் தலைமகன் ஆற்றாமை மீதரச் சொல்லியது.

சுருத்து:—தலைவனது பிரிவைத் தலைவிக்கு உணர்த்திய தோழி, 'உயர்ந்த
மகளிர், பிரிந்த தம்தலைவர் வினைமுடித்துவருமளவும் ஆற்றியிருப்பர்' என்ற
உலகின்மேல் வைத்துக் கூறி 'நீ ஆற்றல் வேண்டும்' என்று அறிவுறுத்தி
ஞானாக, 'எம்மை அறிவுறுத்துவாரையல்லாமல் எம் துயரைப்போக்குவாரைத்
கண்டிலேம்' என்று தலைவி கூறினள் என்க.

(165) அகநானூறு, 5. துறை—பாலை. துறை—பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய
தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

சுருத்து:— பொருளிட்டல் கருதிப் பிரிய எண்ணிய தலைவன் தன்னெஞ்

- நலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்
 குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
 5 வறிதகத் தெழுந்த வாயல் முறுவலள்
 கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல்
 வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்
 முளிந்த ஓமை முனையலங் காட்டுப்
 பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
 10 மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப
 உதிர்வன படுஉங் கதிர்நெறு கவாஅன்
 மாய்த்த போல மமுகுநுனை தோற்றிப்
 பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்
 விரல்நுதி சிதைக்கும் நிரைநிலை யதர
 15 பரல்முரம் பாகிய பயமில் கானம்
 இறப்ப எண்ணுதி ராயின் அறத்தாறு
 அன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
 அன்ன வாக என்னுநள் போல
 முன்னங் காட்டி முகத்தின் உரையா
 20 ஓவச் செய்தியின் ஒன்றுநினைந் தொற்றிப்
 பாவை மாய்த்த பலிநீர் நோக்கமொடு
 ஆகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
 தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையல்
 மோயினள் உயிர்த்த காலை மாமலர்
 25 மணியுரு விழந்த அணியழி தோற்றம்

சினேனோக்கி— பிரிதலை நாம் செய்த உபசாரங்களால் அறிந்த தலைவி,
 நம் அருகேவந்த நம் பிரிவுக்குடம்படாத குறிப்பைப் புலப்படுத்தியதோடு,
 தன் மார்பில் அணைத்த புதல்வன் அணிந்திருந்த செங்கழுநீர் மாலையை
 மோந்தவண்ணம் பெருமூச்செறிந்தான். அப்பேரது அச் சிவந்தமலர் பவளம்
 போலும் தன்னிறம் மாறிப் பொலிவிழந்த காட்சியைக்கண்டு, நாம் செலவைத்
 தவிர்ந்தோமன்றோ? நம் அணிமையிலும் இவ்வாறு வருந்தும் இயல்பினளான

கண்டே கடிந்தனம் செலவே ஒண்டொடி
உழைய மாகவும் இணைவோள்
பிழையலள் மாதோ பிரிதும்நா மெனினே.

- (166) வாள்வரி வயமான் கோளுகி ரன்ன
செம்முகை யவீழ்ந்த முள்முதிர் முருக்கின்
சிதரற் செம்மல் தாஅய் மதரெழில்
மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்
5 முகைபிணி யவீழ்ந்த கோங்கமொடு அசைஇரணை
அதிரல் பரந்த அந்தண் பாதிரி-
உதிர்வீ யஞ்சினை தாஅய் எதிர்வீ
மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅம்
அணங்குடை நகரின் மணந்த பூவின்
10 நன்றே கானம் நயவரும் அம்ம
கண்டிசின் வாழியோ குறுமகள்! நுந்தை
அடுகளம் பாய்ந்த தொடிசிதை மருப்பிற்
பிடிமிடை களிற்றிற் றேன்றும்
குறுநெடுந் துணைய குன்றமு முடைத்தே.

இவள், பிரிவோமாயின் உயிர் பிழைத்திருப்பனோ? ஆதலின் நாம் செல்லுமாறு
எங்கனம்? என்றுகூறித் தலைவன் செலவுதவிர்ந்தான் என்க.

(166) ஷ, 99. திணை அது. துறை—உடன்போகிய தலைமகளைத்
தலைமகன் மருட்டிச் சொல்லியது.

கருத்து:— தமர் அறியாதே தலைவியை உடனழைத்துக்கொண்டு செல்லுந்
தலைமகன் தன் காதுவியைநோக்கி, 'இனம்பெண்ணே! முருக்கு கோக்கு
பாதிரி மராமலர்கள் எங்கும் பரந்து, மச்சள்வழிபடும் தெய்வத்தையுடைய
கோயிலின்கண் கலந்திடக்கும் பூக்களைப்போல இக்கூடி பொலிந்து விரும்பத்
தக்கதாகாவின்றது, 'காண்பாயாக' என்று இன்மொழிகளால் மயக்கி அவன்
மகிழ்ச் சொல்வானாயினன் என்க.

- (167) உள்ளாங் குவத்தல் செல்லார் கறுத்தோர்
 எள்ளல் நெஞ்சத் தேஎச்சொல் நாணி
 வருவர் வாழி தோழி! அரசர்
 யானை கொண்ட துகிற்கொடி போல
- 5 அலந்தலை நெுமையத்து வலந்த சிலம்பி
 ஓடைக் குன்றத்துக் கோடையொடு துயல்வர
 மழையென மருண்ட மம்மர் பலவுடன்
 ஓய்களி நெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை
 தொகுசொற் கோடியர் தூம்பின் உயிர்க்கும்
- 10 அத்தக் கேழல் அட்ட நற்கோள்
 செந்நா யேற்றை கம்மென ஈர்ப்பக்
 குருதி யாரும் எருவைச் செஞ்செவி
 மண்டமர் அழுவத் தெல்லிக் கொண்ட
 புண்டோர் விளக்கிற் றேன்றும்
- 15 விண்டோய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

(168) அறன்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையும் என்றும்
 பிறன்கடைச் செலாஅச் செல்வமும் இரண்டும்

(167) ஷ, 111. திணை அ. து. துறை—தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி
 தலைமகளை ஆற்றுவித்தது.

•ருத்த:— தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிய அதற்கு ஆற்றான தலைவியை
 நோக்கித் தோழி 'தமக்குள்ளதளவிற்கு மகிழ்தலில்லாதவராய், ஏதிலார் இக
 முஞ்சொல்லுக்கு நாணிப் பொருளிட்டல்கருதிக் கொடியகானத்துச் சென்றே
 ராகிய தலைவர் விரையவருவர்' எனத் தலைவியை ஆற்றுவித்தனள் என்க.

(168) ஷ, 155. திணை அ. து. துறை—தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட
 தலைமகன் சொல்லியது.

•ருத்த:— 'தோழி! பாவநெறிப்படாத வாழ்க்கையும், பிறன்மனையாய்விற்
 செல்லாத மேம்பாடும் பொருளாலாகும் என்றுஉறி, நீரற்றமையால் விலங்குகள்

- பொருளி னாகும் புணையிழை யென்றுநம்
 இருளே ரைம்பால் நீவி யோரே
- 5 ளோய்நாம் உழக்குவ மாயினும் தாந்தம்
 செய்வினை முடிக்க தோழி பல்வயிற்
 பயநிரை சேர்ந்த பாணுட் டாங்கண்
 நெடுவிளிக் கோவலர் கூவற் றேண்டிய
 கொடுவாய்ப் பத்தல் வார்ந்துகு சிறுகுழி
- 10 நீர்காய் வருத்தமொடு சேர்விடம் பெருது
 பெருங்களிறு மிதித்த அடியகத் திரும்புவி
 ஒதுங்குவன கழிந்த செதும்ப லீர்வழி
 செயிர்தீர் நாவின் வயிரியர் பின்றை
 மண்ணார் முழுவின் கண்ணகத் தசைத்த
- 15 வீரலூன்று வடுவிற் றேன்றும்
 மரல்வாடு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

(169) எல்வனை ஞெகிழ்ச் சாஅய் ஆயிழை
 நல்லெழிற் பணைத்தோள் இருங்கவின் அழிய

வருந்தம் நெறியையும் மறங்கன்வாடும் இடங்களைமுமுடைய மலையைக்கடந்து
 சென்றார், மம் காதலர். அவரது பிரிவால் நாம் நோயுழப்போமாயினும்,
 அவர் தம் பொருளீட்டுவியைனை இனிதுமுடித்து வருவாராக' என்ற தலைவி
 கூறினள் என்க.

குறிப்பு:— பாணுடு—பாணன் என்ற தலைவனது நாடு. 'பாணன்
 கன்னாட்டும்பர்' (113), 'வடாஅது, நல்வேற் பாணன் கன்னாட்டுக்களதை'
 (325) என அந்நூற்றாற்றன்வருதல் காண்க.

(169) ஷ, 185. நினை அத. துறை—பிரிவிடை வேறுபட்ட
 தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கருத்து:— வேனிலால் வறண்ட கட்டிடத்தே பெருமலையினைக்கடந்து
 சென்ற மம்காதலர், மம்தோள்கள் வளைநெகிழும்படி மெலிந்து அழகுநெடுமாறு

பெருங்கை யற்ற நெஞ்சமொடு நத்துறந்து
 இரும்பி ளின்னுயி ருடையோர் போல
 5 வலித்து வல்லினர் காதலர் வாடல்
 ஒலிகழை நிவந்த நெல்லுடை நெடுவெதிர்
 கலிகொள் மள்ளர்வில் விசையி னுடையப்
 பைதற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்
 வேனி லத்தத் தாங்கண் வானுலந்து
 10 அருவி யான்ற உயர்சிமை மருங்கிற்
 பெருவிழா விளக்கம் போலப் பலவுடன்
 இலையில மலர்ந்த இலவமொடு
 நிலையுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

(170) பிரிதல் வல்லியர் இதுநத் துறந்தோர்
 மறந்தும் அமைகுவர் கொல்லென் றெண்ணி
 ஆழல் வாழி தோழி! கேழல்
 வளைமருப் புறமு முனைநெடும் பெருங்காய்
 5 நனைமுதிர் முருக்கின் சினைசேர் பெருங்கல்
 காய்சினக் கடுவளி யெடுத்தலின் வெங்காட்டு
 அழல்பொழி யானையின் ஐயெனத் தோன்றும்
 நிழலி லோமை நீரில் நீளிடை

செயலற்ற நெஞ்சமொடு நாம் தங்கும்படி கைவிட்டமையால், இரும்புயிரை
 உடையவரைப் போல வன்மைபுடையராயிருக்க வல்லார்போலும்—என்ற
 தோழிக்குத் தலைவி ஆற்றாதுகூறினள் என்க.

(170) சை, 223. திணை அஃ, தறை—பிரிவிடை வேறுபட்ட தலை
 மகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கருத்து:— தோழி! பிரிந்துசென்ற தலைவர் கம்மை முழுதும் மறந்து
 தங்கிவிடுவரோ என்றெண்ணிக் கவலையில் ஆழவேண்டாம் நம் காதலர்

- இறந்தன ராயினும் காதலர் நம்வயின்
 10 மறந்துகண் படுதல் யாவது புறந்தாழ்பு
 அம்பணை நெடுந்தோட் டங்கித் தும்பி
 அரியினங் கடுக்கும் சுரிவணர் ஐம்பால்
 நுண்கேழ் அடங்க வாரிப் பையுள்கெட
 நன்முகை யறூற் போதொடு குவளைத்
 15 தண்ணறாங் கமழ்தொடை வேய்ந்தரின்
 மண்ணார் கூந்தல் மரீஇய துயிலே.

- (171) கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ
 வேனில் அதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச்
 சில்லைங் கூந்தல் அழுத்து மெல்லிணர்த்
 தேம்பாய் மராஅம் அடைச்சி வான்கோல்
 5 இலங்குவளை தெளிர்ஃப வீசிச் சிலம்புநகச்
 சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல இயலிநின்
 அணிமாண் சிறுபுறங் காண்கஞ் சிறுநனி
 ஏகென ஏகல் நாணி ஒய்யென
 மாகொள் நோக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்

பிரிந்தனராயினும், சின் அழகிய கூந்தலில்மருவும் இன்றயிலினை மறந்து
 ஒருகாலும் ஆங்குக் கண்துயிலார். ஆதலால் விரைந்துவந்து சேர்வர் என்ற
 தோழி தலைவியை ஆற்றுவீத்தாள் என்க

(171) ஷ, 261. தினை அது. துறை—புணர்ந்துடன்போயின காலே
 இடைச்சுரத்துப் பட்டதனை மீண்டுவந்தகாலத்துத் தோழிக்குத் தலைமகன்
 சொல்லியது.

*குத்து:— தலைவியுடன்கூடிப் பாலேவழிச் சென்றபோது இடைவழியில்
 சிகழ்ந்ததை, மீண்டுவந்த தலைவன் தோழிக்குக் கூறுமிடத்து—* புலியின்
 முழக்கமும் கானவரது துடியோசையும் கேட்டுத் தன் காதலி அஞ்சுவன்
 என்றாநுதி, யான் அவளை 'உன் பின்னழகைக் கண்டுகளிக்கும்படி சிறிதுதூரம்

- 10 நின்றுதலை இறைஞ்சி யோளே அதுகண்டு
யாமுந் துறுதல் செல்லேம் ஆயிடை
அருஞ்சுரத் தல்கி யேமே இரும்புலி
களிறட்டுக் குழுமு மோசையுங் களிபட்டு
வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும்
- 15 வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே.

94052

- (172) நெஞ்சு நெகிழ்தகுந கூறி யன்புகலந்து
அறாஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து
திறம்வே ருக வெற்றென் றெறற்றி
இனைத லான்றிசின் றீயே சினைபாய்ந்து
- 5 உதிர்த்த கோடை யுட்குவரு கடத்திடை
வெருக்கடி யன்ன குவிமுகிழ் இருப்பை
மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ
மயிர்க்கால் எண்கின் ஈரினங் கவர
மைபட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை
- 10 பைதறு நெடுங்கழை பாய்தலின் ஓய்யென
வெதிர்படு வெண்ணெல் வெவ்வறைத் தாஅய்
உகிர்நெரி யோசையிற் பொங்குவன பொரியும்

நீ முன்புறமாக நடப்பாயாக¹ என்ற கூறினேன். அதற்கு அவன் என்முன்
செல்லுதலை நாணியவனாய் விடிகின்று தலைவணங்கினன். அதனால் யான்
அவன்முன்னே செல்லவியலாமையின், அவ்வரியநெறியில் யாங்கள் தங்கும்படி
நேர்ந்தது² என்ற தலைவன் கூறினன் என்க.

(172) ஷா, 267. திணை அது. துறை—பிரிவிடை வேறுபட்ட தலை
மகனது ஆற்றாமைகண்டு ஆற்றாடைய தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
*குத்து:— தோழி! பேரன்புகாட்டித் தாம் பிரியாமைக்குரிய குறறவு
செய்தோரான உத்தலைவர், பொருளிட்டல்கருதிச் சொன்னசொல் வேறுபட்
டதுபற்றி நீ வருந்துதலை ஒழிவாயாக. கொடிய நெறியைக் கடந்து சென்றவர்

- ஓங்கல் வெற்பிற் சுரம்பல இறந்தோர்
 தாம்பழி யுடைய ரல்லர் நானும்
 15 நயந்தோர்ப் பிணித்தல் தேற்றா வயங்குவீனை
 வாளே ரெல்வளை நெகிழ்த்த
 தோளே தோழி தவறுடை யவ்வே.

- (173) வானம் பெயல்வளக் கரப்பக் கானம்
 உலறி இகையில வாகப் பலவுடன்
 ஏறுடை யாயத் தினம்பசி தெறுப்பக்
 கயனற வறந்த கோடையொடு நயனறப்
 5 பெருவரை நிவந்த மருங்கிற் கொடுவரிப்
 புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியொடு
 உரவுக்களி ரொதுங்கிய மருங்கிற் பருஉப்பரல்
 சிறுபன் மின்மினி கடுப்பளவ் வாயும்
 நிறைவன இமைக்கும் நிரம்பா நீளிடை
 10 எருவை யிருஞ்சிறை யிரீஇய விரியினர்த்
 தாதுண் தும்பி முரலிசை கடுப்பப்
 பரியின துயிர்க்கும் அம்பினர் வெருவர
 உவலை குடிய தலையர் கவலை
 ஆர்த்துட னரும்பொருள் வவ்வலின் யாவதும்
 15 சாத்திடை வழங்காச் சேட்சிமை யதர

பழியுடையவரல்லர்; நம்மாட்டு அன்புடைய அவரைப் பிணித்துக்கொள்ள
 அறியாத நம் தோள்களே தவறுடையன. ஆதலின் நாம் ஆற்றியிருத்தலே
 கடன் என்று தலைவி கூறினள் என்க.

(173) ஷா, 291. திணை அது. துறை—பொருள்வயிற் போகாநின்ற
 தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

கருத்து—பொருளீட்டல்கருதிப் பிரிந்துசெல்லுந் தலைவன் தன் நெஞ்சினை
 நோக்கி, 'நெஞ்சமே! ஏன் காத்தலியின் மாட்சிமை பெற்ற அழகினை,

- சிறியிகை நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய்
 உதிர்வன தாஅம் அத்தந் தவிர்வின்று
 புள்ளி யம்பிணை யுணீஇய வுள்ளி
 அறுமருப் பொழித்த தலைய தோல்பொதி
 20 மறுமருப் பிளங்கோ டதிரக் கூஉஞ்
 சுடர்தெற வருந்திய அருஞ்சரம் இறந்தாங்கு
 உள்ளிணை வாழிய நெஞ்சே! போதெனப்
 புலங்கமழ் நாற்றத் திரும்பல் கூந்தல்
 நல்லெழில் மழைக்கணங் காதலி
 25 மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்குமாண் கவினே.

—

- (174) இனிப்பிறி துண்டோ அஞ்ச லோம்பென
 அணிக்கவின் வளர முயங்கி நெஞ்சம்
 பிணித்தோர் சென்ற வாறுநினைந் தல்கலும்
 குளித்துப்பொரு கயலிற் கண்பனி மல்க
 5 ஐய வாக வெய்ய வுயிரா
 இரவும் எல்லையும் படரட வருந்தி
 அரவுநுங்கு மதியின் நுதலொளி கரப்பத்
 தம்மல தில்லா நம்மிவ னெழியப்
 பொருள்புரிந் தகன்றன ராயினும் அருள்புரிந்து
 10 வருவர் வாழி தோழி! பெரிய

ஆறலைப்போர் கொடுஞ்செயற்கு அஞ்சி யாவரும் வழங்காத சுரத்தின் அரு
 நெறியைக் கடந்துவந்த கிணைப்பாயினே. இவ்வாறு நினைத்தலால் என்பயன்?
 என்று கூறி வருந்தினன் என்க.

(174) ஷ, 813. நினை அது. துறை—பிரிவிடை வேறப்பட்ட தலை
 மகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

குத்து:— தோழி! வாழ்வாயாக. உன் நெஞ்சக்கவர்ந்த தலைவர் பொரு
 ளீட்டல் கருதிப் பிரிந்தகன்றனராயினும், அவர் அருள்புரிந்து சம்பால் வந்து

- நீதியஞ்¹ சொரிந்த நீவி போலப்
 பாம்பூன் தேம்பும் வறங்கூர் கடத்திடை
 நீங்கா வம்பலர் கணையிடத் தொலைந்தோர்
 வசிபடு² புண்ணின் குருதி மாந்தி
- 15 ஒற்றுச்செல் மாக்களின் ஒடுங்கிய குரல
 இவ்வழிப் படுஉங் காக்கைக்
 கல்லுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

- (175) சாரல் யாஅத் துயர்சினை குழைத்த
 மாரி யீர்ந்தளி ரன்ன மேனிப்
 பேரமர் மழைக்கண் புலம்புகொண் டொழிய
 ஈங்குப்பிரிந் துறைதல் இனிதன் ருகலின்
- 5 அவண தாக பொருளென் றுமணர்
 கணநிரை யன்ன பல்காற் குறும்பொறைத்
 தூதொய் பார்ப்பான் மடிவெள் ளோலைப்
 படையுடைக் கையர் வருதொடர் நோக்கி
 உண்ண மருங்கு லினனோன் கையது
- 10 பொன்னு குதலும் உண்டெனக் கொன்னே
 தடிந்துடன் வீழ்த்த கடுங்கண் மழுவர்
 திறனில் சிதாஅர் வறுமை நோக்கிச்

சேர்வர். இனி வருந்தி அஞ்சுநலை ஒழிவாயாக-என்று தோழி தலைவியைத்
 தேற்றவானாயினள் என்க.

(175) ஷா, ௧37. திணை அது. துறை—முன்னொருகாலத்துப் பொருள்
 வயிற்பிரிந்தவந்த தலைமகன், பின்னும் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச்
 சொல்லியது.

கருத்து—நெஞ்சமே! முன்பொருகால் பொருளீட்டல்கருதிப் பிரிந்த நீ,
 அருஞ்சுரத்திடையே என் காதலியைப் பிரிதல் தருதியன்று என்று நீனைந்து
 என்னைத் தனியேவிட்டு அவளிடமாக மீண்டுவந்தாயன்றோ? அத்தகைய

- செங்கோல் அம்பினர் கைநொடியாப் பெயரக்
கொடிவிடு குருதித் தூங்குகுடர் கறீஇ
15 வரிமர வியவின் ஒருநரி யேற்றை
வெண்பரல் இமைக்கும் கண்பறி கவலைக்
கள்ளி நீழற் கதறுபு வதிய
மழைகண் மாறிய வெங்காட் டாரிடை
எமியங் கழிதந் தோயே பனியிருட்
20 பெருங்கலி வானந் தலைஇய
இருங்குளிர் வாடையொடு வருந்துவ ளெனவே.

- (176) நந்நயந் துறைவி தொன்னல மழியத்
தெருளா மையின் தீதொடு கெழீஇ
அருளற நிமிர்ந்த முன்பொடு பொருள்புரிந்து
ஆள்வினைக் கெதிரிய மீளி நெஞ்சே!
5 நினையினை யாயின் எனவ கேண்மதி

உன்னை நம்பி மீட்டும் பொருளீட்டல்கருதிப் பிரிந்துபோமாறு என்னம்?
என்று தலைவன் தன் நெஞ்சைநோக்கிக் கூறினன் என்க.

குறிப்பு:— (7-11.) பலகாலும் துதுசெல்லும் பார்ப்பான் வெண்மையான
ஒலைச்சுருளுடன் வரும் இயல்பினை நோக்கி, உண்ணாமையால் வாடிய விலா
வினையுடைய இவன் கையில் உள்ளது பொன்னாத்தலும் கூடும் எனக்கருதி,
வினை அனைத் தடிந்துவீழ்த்தய பாலைநிலத்து மறவர், பின்னர் அவனது
தீறமைநிலையைப்பார்த்துத் தம்கையை நொடித்துப் புறம்போக என்க.

(176) அகநானூறு, 579. திணை அது. துறை—முன்னொருகாலத்துப்
பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்கடைக்கட்டிய
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:—மேலும் பொருளீட்டற்கு முற்பட்ட தன் நெஞ்சினைநோக்கி,
நெஞ்சமே! உலகமுழுதும் ஆளும் செல்வம் பெறினும், அதன்சழிவு கனாவின்

- விரிதிரை முந்நீர் மண்டிணி கிடக்கைப்
 பரிதியஞ் செல்வம் பொதுமை யின்றி
 நனவின் இயன்ற தாயினும் கங்குற்
 கனவின் அற்றதன் கழிவே அதனால்
- 10 விரவுறு பன்மலர் வண்டுசூழ் படைச்சிச்
 சுவல்மிசை யசைஇய நிலைதயங் குறுமுடி
 ஈண்டுபன் னூற்றம் வேண்டுவயின் உவப்பச்
 செய்வுறு விளங்கிழைப் பொலிந்த தோள்சேர்பு
 எய்திய கணையி லேற்றொறுந் திருகி
- 15 மெய்ப்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கின்
 மிகுதிகண் டன்றோ விலனே நீநின்
 பல்பொருள் வேட்கையிற் சொல்வரை நீவிச்
 செலவுவலி யுறுத்தனை யாயிற் காலொடு
 கணையெரி நிகழ்ந்த இலையி லங்காட்டு
- 20 உழைப்புறத் தன்ன புள்ளி நீழல்
 அசைஇய பொழுதிற் பசைஇ வந்திவண்
 மறப்பரும் பல்குணம் நிறத்துவந் துறுதர
 ஒருதிறம் நினைத்தல் செல்லாய் திரிபுநின்று
 உறுபுலி யுழந்த அடுமருப் பொருத்தற்குப்
- 25 பிடியிடு பூசலின் அடிபடக் குழிந்த
 நிரம்பா நீளிடைத் தூங்கி
 இரங்குவை யல்லையோ உரங்கெட மெலிந்தே.

தன்மையது. அதனால் என்காதலியொடு கூடியுறையும் இன்பத்தினும் மேம்
 பட்ட பொருளொன்றை யான் கண்டிலேன். நீ மேலும் பிரிந்து செல்வதை
 வற்புறத்துவையாயின், அருஞ்சுரத்திடையே நீ தங்கும்போது இவளதருங்
 குணங்கள் பலவும் உன்னைவருத்த, அப்போது ஒருதிறம்படாது பெரிதும் நீ
 தயங்குவாயன்றோ!—என்ற தலைவன் கூறலாயினன் என்க.

- (177) தொடக்கற்கண் தோன்றிய முதியவன் முதலாக
 அடங்காதார் மிடல்சாய அமரர்வந் திரத்தலின்
 மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செய் அவுணரைக்
 கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் முவெயிலும்
 5 உடன்றக்கால் முகம்போல ஒண்கதிர் தெறுதலிற்
 சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலின் அவ்வெயில்
 ஏறுபெற் றுதிர்வனபோல் வரைபிளந் றியங்குநர்
 ஆறுகெட விலங்கிய அழலவி ராரிடை
 மறப்பருங் காத விவளீண் டொழிய
 10 இறப்பத் துணிந்தனர் கேண்மின்மற் றைஇய;

தொலைவாகி இரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவென
 மலையிறந்து செயல்குழந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
 நிலைஇய கற்பினாள் நீரிப்பின் வாழாதாள்
 முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

- 15 இல்லென இரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
 கல்லிறந்து செயல்குழந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
 தொல்லியல் வழாஅமைத் துணையெனப் புணர்ந்தவள்
 புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

(177) கவித்தொகை, பாலைக்கவி, பாட்டு—1. இப்பாலைக்கவி முழுதும்
 பாடியவர், சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ ஆவர். துறை—
 “ஒன்றாத் தமரினும்” என்னுஞ்சுத்திரத்து ‘நாளை சின்மையும் இளமைய
 தருமையும், தானாண் பக்கமும் தருதிய தமைதியும், இன்மைய திழிவும்
 உடைமைய துயர்ச்சியும், அன்பின தகலமும் அகற்சிய தருமையும், ஒன்றப்
 பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்’ என்பதனால் இன்மையது இழிவுகூறி
 இவ்வாழ்க்கைநெறி ஆற்றாதற்குப் பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத்
 தலைமகளது இயல்புகூறி இப்பெற்றியானைப் பிரியாமையே பொருளாவதெனச்
 சொல்லிச் செவ்வழுங்குவித்தமை தோழி தலைமகட்கு வந்துசொல்லியது.”

இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவேனக்
 20 கடலிறந்து செயல்கும்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
 வடமீன்போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினுள்
 தடமென்றோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;
 எனவிவள்,

புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயின் அகறல்
 25 அன்பன் றென்றியான் கூற வன்புற்றுக்
 காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்
 யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
 தொல்கவின் தொலைத லஞ்சியென்
 சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே.

—

- (178) அறனின்றி அயல்தூற்றும் அம்பலை நாணியும்
 வறனீந்து நீசெல்லும் நீளிடை நினைப்பவும்
 இறைநீல்லா வனையோட இதழ்சோர்பு பரிமல்கப்
 பொறைநீல்லா நோயோடு புல்லென்ற நுதலிவள்
 5 வீறனல விழப்பவும் வினைவேட்டாய்! கேளளிளி;
 உடையிவ னுயிர்வாழாள் நீநீப்பி னெனப்பல
 இடைகொண்டியா மிரப்பவும் எமகொள்ளா யாயினை
 கடைஇய ஆற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
 அடையொடு வாடிய அணிமலர் தகைப்பன;
 10 வல்லைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடு மிவளென
 ஒல்லாங்கியா மிரப்பவும் உணர்ந்தியா யாயினை

(178) ஷ, பாட்டு 2. துறை—“தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டதொழி
 தலைமகட்கு அஃதுரைத்து, அவளது ஆற்றாமையின்வகை தலைமகற்குணர்த்தவும்,
 பின்னும் பிரிவின்மேற்சென்ற உள்ளத்தனையினுனை, நீர் செல்லுங்கானமே
 தும்மை இடிக்குந்தீகளின்போல விலக்குமென, அவன் செலவழங்கும் வகை
 அவள் கூறியது.”

செல்லூர் ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன;

பிணிபுநீ வீடல்குழிற் பிறழ்தரு மிவளெனப்

- 15 பணிபுவந் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுநீ செலக்கண்ட ஆற்றிடை யம்மரத்து
அணிசெல வாடிய அந்தளிர் தகைப்பன;

எனவாங்கு,

யாம்நிற் கூறவும் எமகொள்ளா யாயினை

- 20 ஆனா துவள்போ லருள்வந் தவைகாட்டி
மேனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போல் நீசெல்லுங்
கானந் தகைப்ப செலவு.

(179) வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற்
சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தையர்

அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங்
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்

- 5 துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவலிற்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை
வெள்வேல் வலத்திர் பொருள்தரல் வேட்கையின்
உள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்தோழி;

காழ்விரி கவையாரம் மீவரு மிளமுலை

- 10 போழ்திடைப் படாஅமல் முயங்கியு மமையாரென்
தாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
சூழ்வதை யெவன்கொல் அறியே னென்னும்;

(179) ஷா, பாட்டு 3. துறை—“பொருள்வயிற்பிரிவேனென்ற தலைமகற்கு
தோழி, தலைவி செலவுக்குறிப்பறிந்தவாறும், அவனது ஆற்றாமையும் உணர்த்திச்
செலவு ஒழிவாயாக எனக் கூறியது.”

முள்ளுறழ் முனையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
 கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்தும் அமையாரென்
 15 ஒள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவர்
 உள்ளுவ தெவன்கொல் அறியே னென்னும்;

நுண்ணெழில் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
 கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்
 ஒண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவர்
 20 எண்ணுவ தெவன்கொல் அறியே னென்னும்;
 எனவாங்கு,

கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென எந்தோழி
 அழிவொடு கலங்கிய எவ்வத்த ளொருநாள்நீர்
 பொழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ
 25 ஒழுகிவிப் பெருமனின் பொருட்பிணிச் செலவே

(180) பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
 மாஅல் யானையொடு மற்றவர் மயங்கித்
 தூறதர் பட்ட ஆறுமயக் கருஞ்சுரம்
 இறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாம்நுமக்குச்
 5 சிறந்தன மாதல் அறிந்தனி ராயின்
 நீரிரு முநீர் வளிகலன் வெளவலின்
 ஆள்வினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதை
 கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவம்
 நாளுங் கோண்டின் தகைத்தலுந் தகைமே;

(180) ஷ, பாட்டு 4. துறை:— "தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிவெனக்
 கேட்ட தோழி நான் ஆற்றாளாய், 'நீர்செய்யும் பொருளினும் யாம் உமக்குச்
 சிறந்தேமென்பது னம் உள்ளத்து உனதெனின், தம்மை நாளும் புள்ளும்
 விலக்கும்' எனவும், 'இவன் பிரிந்திருப்பார் இருக்குமாறு இருப்பானல்லன்,
 பிரிந்த அன்றே இறந்துபடுவன்' எனவும் சொல்லிச் செலவமுக்குவித்தது."

10 கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபிற்
புல்லென்ற களம்போலப்புலம்புகொண்ட மைவாளோ;
ஆள்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்ப்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண்ட மைவாளோ;

ஓரிரா வைகலுள் தாமரைப் பொய்கையுள்

15 நீர்நீத்த மலர்போல நீர்ப்பின் வாழ்வாளோ;

எனவாங்கு,

பொய்நகல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்டு

எந்நாளோ நெடுந்தகாய்! நீசெல்வது

அந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே.

(181) மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப

வரையோங் கடுஞ்சுரத்து ஆரிடைச் செல்வோர்

சுரையம்பு லுழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்தம்

உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்

5 தண்ணீர் பெருஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்

கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றால்

என்னீர் அறியாதீர் போல இவைகூறின்

நின்னீர் வல்ல நெடுந்தகாய்! எம்மையும்

அன்பறச் சூழாதே ஆற்றிடை நும்மொடு

10 துன்பந் துணையாக நாடின அதுவல்லது

இன்பமும் உண்டோ எமக்கு.

(182) வேலி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு

வாலிங்கு வைப்பின் வழங்காதீதர் நீர்க்கவாஅங்

(181) ஷா, பாட்டு 5. துறை:—“தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து
‘நீர்செல்லங் கடுஞ்சுரத்தத் துன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும் உடன்
கொண்டு சென்மின்’ எனத் தலைவி கூறியது.”

(182) ஷா, பாட்டு 6. துறை—“பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி

கானங் கடத்து ரெனக்கேட்பின் யானொன்று
உசாவுகோ ஐய சிறிது;

5 நீயே, செய்வனை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வில் ஞானுளர் தீயே;

இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோல்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே;

10 நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய அம்பு தெரிதியே;

இவட்கே, சுனைமாண் நீலங் காரெதுர் பவைபோல்
இனைநோக் குண்கண் நீர்நில் லாவே;

நீயே, புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு துகிரி வாய்நீ வுதியே;

15 இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகுப வைபோல்
இலங்கேர் எல்வனை இறையூ ரும்மே;
எனநின்,

20 சென்னவை யரவத்து மினையவள் நீநீப்பின்
தன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவள்
இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்றாமோ
முன்னிய தேளத்து முயன்றுசெய் பொருளே.

தலைமகற்கு 'நீர் பிரிகின்றீரென்று யான்குறத் தலைவி கேட்பின் அவட்கு
அக்காலத்து சிகழ்வனவற்றை னும்மோடு ஆராய்வதுடையேன்; நீர் செய்யும்
பொருள் இவளுயிரையும் தருகிற்குமோ' எனச் செலவமுங்கக் கூறியது."

"இஃது 'உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவும், மடம்பட வந்த
தோழி கண்ணும்' என்பதனுட் செய்கை கூறுகின்றது."

- (183) நடுவிகந் தொரீஇ நயலில்லான் வினைவாங்கக்
 கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
 கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலின்
 உறலூறு கமழ்கடாஅத் தொல்கிய எழில்வேழம்
 5 வறனுழு நாஞ்சில்போல் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர
 விறல்மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரம்
 சொல்லா திறப்பத் துணைந்தளிர்க் கொருபொருள்
 சொல்லுவ துடையேன் கேண்மின்மற் றைஇய;
 வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் விரல்கவர் பிசைக்குங்கோல்
 10 ஏழுந்தம் பயன்கெட இடைநின்ற நரம்பறாஉம்
 யாழினும் நிலையில்லாப் பொருளையும் நச்சபவோ;
 மரீ இத்தாங் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற் போலாது
 பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறும்
 திருவினும் நிலையில்லாப் பொருளையும் நச்சபவோ;

புரைதவப் பயன்றோக்கார் தம்மாக்க முயல்வாரை
 வரைவின் றிச் செறும்பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வெளவும்
 அரைசினும் நிலையில்லாப் பொருளையும் நச்சபவோ;

எனவாங்கு,

- நச்சல் கூடாது பெரும! இச்செலவு
 20 ஒழிதல் வேண்டுவல் குழிற் பழியின்று
 மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்
 தன்னகர் விழையக் கூடின்
 இன்னுறல் வியன்மார்ப! அதுமனும் பொருளே.

(183) பாட்டு 7. துறை— “சொல்லாது பிரியலுற்ற தலைவன் குறிப்
 பறிந்துதோழி, பொருளது நிலையாமகூறி அவனோடு கூடிச்செல்கின்ற
 இவ்வாழ்க்கைச்செலவே பொருளென அவன் செலவழக்கக் கூறியது.”

- (184) எறித்தரு கதிர்தாங்கி ஏந்திய குடைநீழல்
 உறித்தாழ்ந்த கரகமும் உரைசான்ற முக்கோலும்
 நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறூரா நெஞ்சத்துக்
 குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொனைநடை யந்தணீர்!
 5 வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீர் இவ்விடை
 என்மக ளொருத்தியும் பிறள்மகன் ஒருவனும்
 தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சியர்
 அன்னார் இருவரைக் காணிரோ பெருமா!
 10 காணே மல்லேம் கண்டனங் கடத்திடை
 ஆணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
 மாணிழை மடவரல் தாயிரநீர் போறீர்;
 பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
 மலையுளே பிறப்பினும் மலைக்கவைதா மென்செய்யும்
 நினையுங்கால் நும்மகள் நமக்குமாங் கனையளே;
 15 சீர்கெழு வெண்முத்தம் அணிபவர்க் கல்லதை
 நீருளே பிறப்பினும் நீர்க்கவைதா மென்செய்யும்
 தேருங்கால் நும்மகள் நமக்குமாங் கனையளே;
 ஏழ்புணர் இன்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
 யாமுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யும்
 20 குழுங்கால் நும்மகள் நமக்குமாங் கனையளே;
 எனவாக்கு,
 இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படரன்மின்
 சிறந்தானை வழிபடஇச் சென்றனள்
 அறந்தலை பிரியா ஆறுமற் றதுவே.

(184) ஷ, பாட்டு 8. துறை— “உடன்போய தலைவியின் சென்ற
 செவிலி, இடைச்சுரத்து முக்கோற்பகவரைக் கண்டு ‘இவ்வகைப்பட்டாரை
 ஆண்டிக்காணிரோ’ எனவினவியாட்டு ‘அவரைக்கண்டு அஃதறமெனவே
 கருதிப்போந்தேம்; நீரும் அவர் திறத்து எவ்வம்படவேண்டா’ என எடுத்துக்
 காட்டி அவர் தெருட்டியது.”

- (185) வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்
 சிறியவன் செல்வம்போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி
 யார்கண்ணு மிகந்துசெய் துசைகெட்டா னிறுதிபோல்
 வேரொடு மரம்வேம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்
- 5 அலவுற்றுக் குடிகூவ ஆறின்றிப் பொருள்வெஃகிக்
 கொடையஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழல்
 உலகுபோ லுலறிய உயர்மர வெஞ்சுரம்;
- இடைகொண்டு பொருள்வயி றிறத்திநீ யெனக்கேட்பின்
 உடைபுநெஞ் சுகவாங்கே யொளியோடற் பாள்மன்றே
- 10 படையமை சேக்கையுட் பாயலி னறியாய்நீ
 புடைபெயர்வா யாயினும் புலம்புகொண் டினைபவள்;
- முனிவின் றி டூயல்பொருட் கிறத்திநீ யெனக்கேட்பின்
 பரியகண் படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாள்மன்றே
- நனிகொண்ட சாயலாள் நயந்துநீ நகையாகத்
- 15 துனிசெய்து நீடினும் துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள்;
- பொருள்நோக்கிப் பிரிந்துநீ போகுதி யெனக்கேட்பின்
 மருனோக்கம் மடிந்தாங்கே மயல்கூர்கிற் பாள்மன்றே
- இருனோக்கம் இடையின்றி ஈரத்தி றியன்றநின்
 அருனோக்கம் அழியினும் அவலங்கொண் டழிபவள்;
- 20 எனவாங்கு,
 வினைவெஃகி நீசெலின் விடுமிவ ஞாயிரேனப்
 புணையிழாய்! நின்னிலை யான்கூறப் பையென
 நிலவுவேல் நெடுந்தகை நீளிடைச்
 செலவொழிந் தனனாற் செறிகநின் வளையே.

(185) ஷ, பாட்டு 9. துறை—“தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட
 தோழி ‘இவ்வகைப்பட்ட சுரத்தைப் பொருள்காரணமாகப் பிரிகின்றீரெனக்
 கேட்பின் இவ்வகை யாகற்பாலன்’ எனச் சொல்லிச் செலவமுங்குவித்தமை
 தலைமகட்குச் சொல்லியது.”

- (186) அரிதாய அறனெய்து யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
5 வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய்! வலிப்பல்யான் கேளளிளி;

அடிதாங்கு மளவின்றி அழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய்! காடென்ற ரக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின் னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே;

- 10 இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ இலைதீந்த உலவையால்
துன்புறாஉந் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டுள்
அன்புகொள் மடப்பெடை அசையு வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவும் உரைத்தனரே;

- கல்மிசை வேய்வாடக் களைகறிர் தெறுதலால்
15 துன்னருஉம் தகையவே காடென்ற ரக்காட்டுள்
இன்றிழ லின்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்றிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்-
எனவாங்கு, [தனரே;

(186) ஷ, பாட்டு 10. துறை-“தலைவி, மூன்றன்பகுதி தலைவன்கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிகின்றகாலத்து ‘காடு கடியவாயினும் இவ்வகைப்பட்டனவும் உளவென்று கூறினார், அவைகாண்டலின் வருவர்’ எனத் தோழிக்குக் கூறி அதற்கு நிமித்தமும் கூறி ஆற்றுவித்தது.”

“மூன்றன்பகுதி கூறுதலாவது, அறத்தினுற் பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமம் தகர்வேனென்றலாம். உடைமையது உயர்ச்சிகூறிப் பிரிந்தானெனக் கிளவிகூறிற் பொருள்வயிற் பிரிதலின்றும், அது பொருள்வயிற் பிரிவை விலக்குமென்றலின்.”

இணைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
 20 புணைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
 பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
 நல்வெழி லுண்கணும் ஆடுமா லிடனே.

(187) இடுமுள் நெடுவேலி போலக் கொலைவர்
 கொடுமரந் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த
 கடுவை யாராற் றறுசுனை முற்றி
 உடங்குநீர் வேட்ட உடம்புயங்கு யானை
 5 கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு
 வெறிநிரை வேறுகச் சார்ச்சார லோடி
 நெறிமயக் குற்ற நிரம்பாநீ டத்தஞ்
 சிறுநனி நீதுஞ்சி ஏற்பினும் அஞ்சும்
 நறுநுதல் நீத்துப் பொருள்வயிற் செல்வோய்!
 10 உரனுடை யுள்ளத்தை செய்பொருள் முற்றிய
 வளமையா னாகும் பொருளிது வென்பாய்
 இளமையுங் காமமும் நின்பாணி நில்லா
 இடைமுலைக் கோதை குழைய முயங்கும்
 முறைநாள் கழித லுறாஅமைக் காண்டை
 15 கடைநாள் இதுவென் றறிந்தாரு மில்லை
 போற்றாய் பெருமாளீ காமம் புகர்பட
 வேற்றுமைக் கொண்டு பொருள்வயிற் போகுவாய்
 கூற்றமும் மூப்பும் மறந்தாரோ டோராங்கு
 மாற்றுமைக் கொண்ட வழி.

(187) ஷ, பாட்டு 11. துறை—“தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட
 தோழி காட்டதுகடுமையும் தலைவியதுமென்மையும் & நாளது சின்மையும்
 இளமையதருமையும், தானான்பக்கமும் தகுதியதமைதியும், அன்பினதகலமும்
 அகற்சியதருமையும்” கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.”

(188) செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல
எரிமேய்ந்த கரிவறல் வாய்புகுவ காணுவாய்ப்
பொரிமலர்ந் தன்ன பொறிய மடமான்
திரிமருப் பேரொடு தேரறற் கோட

5 மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தி யுயங்க
உரல்போ லடிய உடம்புயங்கு யானை
ஊறுநீ ரடங்கலின் உண்கயங் காணுது
சேறு சுவைத்துத்தஞ் செல்லுயிர் தாங்கும்
புயல்துளி மாறிய போக்கரு வெஞ்சுரம்;

10 எல்வளை! எம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியல் மேவந்த சீறடித் தாமரை
அல்லிசே ராயிதழ் அரக்குத்தோய்ந் தவைபோலக்
கல்லுறின் அவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ;

நலம்பெறு சுடர்நுதால்! எம்மொடு நீவரின்

15 இலங்குமா ணவிர்தூவி யன்னமென் சேக்கையுள்
துலங்குமான் மேலூர்தித் துயிலேற்பாய் மற்றுண்டை
விலங்குமான் குரல்கேட்பின் வெருவுவை யல்கையோ;

கிளிபுரை கிளவியாய்! எம்மொடு நீவரின்

தளிபொழி தளிரன்ன எழில்மேனி தகைவாட

20 முளியரில் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த
வளியுறின் அவ்வெழில் வாடுவை யல்கையோ;

எனவாங்கு,

(188) ஷ, பாட்டு 12. துறை—“தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகன், யான் தம்மொடு போதுவல் என்றாட்கு, தலைவன் அவனது மென்மையுங் காட்டின் கடுமையுங்கூறி உடன்படானாக, ஆற்றாளாய தலைவியைத் தோழி, அவர் நம்மொடு நகையாடிச்சொன்னார், பிரிவாரல்லர் என வற்புறுத்தியது.”

அணையவை காதலர் கூறலின் விணவயிற்
 பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாதி திரிபுறீஇக்
 25 கடுங்குரை யருமைய காடெளி னல்லது
 கொடுங்குழாய்! துறக்குநர் அல்லர்
 நடுங்குதல் காண்மார் நகைகுறித் தனரே.

(189) அணமரு ளின்றியில் அம்பணத் தடமென்தோள்
 துணமல ரெழினீலத் தேந்தெழில் மலருண்கண்
 மணமொளவல் முகையன்ன மாவீழ்வார் நிரைவென்பல்
 மணநாறு நறுநுதல் மாரிவீ ழிருங்கூந்தல்
 5 அலர்முலை யாகத் தகன்ற அல்குற்
 சிலநிரை வால்வளைச் செய்யா யேவெனப்
 பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி
 இனிய சொல்லி இன்னுங்குப் பெயர்ப்பது
 இனியறிந் தேனது துரியா குதலே;

10 பொருளல்லாற் பொருளுமுண் டோவென யாழநின்
 மருளிகொள் மடநோக்க மயக்கப்பட்ட யார்த்தாயோ;
 காதலா ரெவன்செய்ப பொருளில்லா தார்க்கென
 ஏதிலார் கூறுஞ்சொற் பொருளாக மதித்தாயோ;

செம்மையி ளிகந்தொரீ இப் பொருள்செய்வார்க் கப்பொருள்
 இம்மையும் மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ;
 அதனால்,

(189) ஷ, பாட்டு 13. துறை—“தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி
 தலைமகற்கு, ‘முன்னையிற்சிறப்ப எம்வயிற் பாராட்டியதெல்லாம் எம்வயிற்
 பிறத்த வெறுப்பென்பது இப்பொழுதறிந்தேன்; இவ்வகைப்பட்ட போக்கு
 ளினக்கு எவ்வகையான் வந்தது’ என அவன்செலவமுங்கச் சொல்லியது.”

எம்மையும் பொருளாக மதித்தீத்தை நம்முள்ளாம்
கவவுக்கை வீடப்பெறும் பொருட்டிறத்து
அவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே,

—

- (190) அரிமான் இடித்தன்ன அஞ்சிலை வல்வீற்
புரிநாண் புடையிற் புறங்காண்ட வல்லால்
இணைப்படைத் தானை யரசோ டுறினும்
கணைத்தொடை நாணுங் கடுத்துடி யார்ப்பின் .
- 5 எருத்து வலிய வெறுழ்நோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
உருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்
பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போடு
அருள்புற மாறிய ஆரிடை யத்தம்;
- 10 புரிபுரீ புறமாறிப் போக்கெண்ணிப் புதிதீண்டிப்
பெருகிய செல்வத்தாற் பெயர்த்தரல் ஒல்வதோ
செயலையந் தளிரேய்க்கும் எழில்நலம் அந்நலம்
பயலையால் உணப்பட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்;
- பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் ப்டர்ந்துநீ
15 மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்வதோ
தீங்கதிர் மதியேய்க்கும் திருமுகம் அம்முகம்
பாம்புசேர் மதுபோலப் பசப்பூர்ந்து தொலைந்தக்கால்;
- பின்னிய தொடர்நீவிப் பிறர்நாட்டுப் படர்ந்துநீ
மன்னிய புணர்ச்சியான் மறுத்தர லொல்வதோ

(190) ஷ, பாட்டு 14. துறை—“பிரிவுணர்த்தியதலைமகற்கு தோழி, தலைமகனது ஆற்றாமையும் இனமையதருமையுங் கூறி, நீர் பிரிந்துசெய்யக்கருதியமை எக்ள லத்துஞ்செய்யலாம்; பொருளால் கழிந்த இளமை மீட்கலாமோ எனக் கூறியது.”

20 புரியவிழ் நறுநீலம் புரையுண்கண் கலுழ்பானாத்
திரியுமிழ் நெய்யேபோல் தெண்பனி யுறைக்குங்கால்;
எனவாங்கு,

அணையவை போற்றி நினைஇயன நாடிக்காண்
வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகு மற்றிவண்

25 முனைநிரை முறுவலார் ஆயத்துள் எடுத்தாய்ந்த
இளமையுந் தருவதோ இறந்த பின்னே.

(191) பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல பனிமல்க
வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளைபூர
ஆடெழி லழிவஞ்சா தகன்றவர் திறத்தினி
நாடுங்கால் நினைப்பதொன் றுடையேன்மன் னதுதவுந்தான்;

5 தொன்னலந் தொலைபீங்கிபாம் துயருழப்பத் துறந்துள்ளார்
துன்னிரங் காதலர் துறந்தேகும் ஆரிடைக்
கன்மிசை யுருப்பறக் கனைதுளி சிதறென
இன்னிசை யெழிலியை யிரப்பவு மியைவதோ;

புனையிழாய்! ஈங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெஃகி

10 முனையென்றார் காதலர் முன்னிய ஆரிடைச்
சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற வியைவதோ;

ஒளியிழாய்! ஈங்குநாம் துயர்கூறப் பொருள்வயின்
அளியொரீஇக் காதல ரகன்றேகும் ஆரிடை

(191) ஷா, பாட்டு 15. துறை—“தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து அவன்
போகிய காட்டது கடுமைநீண்டு ஆற்றாணாகிய தலைமகன், அவர்பொருட்டாக
நாம் இவ்வகைப்பட்ட தெய்வங்களைப் பரவுதல் நங்கற்புக்கு இயைவதோவென,
கேட்டதோழி, அவ்வாற்றானே மீண்டனர், நீ கவலவேண்டா எனக் கூறியது.”

15 முளிமுதல் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் துறுகென
வளிதருஞ் செல்வனை வாழ்த்தவும் இயைவதோ;
எனவாங்கு,

செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வர்மாட் டினையன
தெய்வத்துத் திறனோக்கிக் தெருமரல் தேமொழி!
20 வறனோடின் வையகத்து வான்தருங் கற்பினுள்
நிறனோடிப் பசப்பூர்த லுண்டென
அறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே.

(192) படைபண்ணிப் புனையவும் பாமாண்ட பலவனைப்
புடைபெயர்ந் தொடுங்கவும் புறஞ்சேர வுயிர்ப்பவும்
உடையதை யெவன்கொலென் றாறளந் தவர்வயின்
நடைசெல்லாய் நனியேங்கி நடுங்கற்காண் நறுநுதால்!

5 தொல்வெழில் தொலைபிவள் துயருழப்பத் துறந்துநீ
வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன் வலிப்புளவை
நீள்கதி ரவிர்மதி நிறைவுபோல் நிலையாது
நாளினும் நெகிழ்போடு நலனுட னிலையுமோ;

ஆற்றனோ யடவிவள் அணிவாட அகன்றுநீ
10 தோற்றஞ்சால்தொகுபொருள்முயறிமன்முயல்வளவை
நாற்றஞ்சால் நளிபொய்கை அடைமுதிர் முகையிற்குக்
கூற்றாழ்போற் குறைபடேஉம் வாழ்நாளும் நிலையுமோ;

(192) ஷ, பாட்டு 16. துறை—“பகைவர் நிறைதந்த நாடுகாத்தற்கு
(தலைவன்) பிரிகின்றமை யுணர்ந்து தலைவி வேறபட்டமைகண்டு, தோழி
அவனை எதிர்ப்பட்டு அவனது ஆற்றாமையும் இனமையதருமையும் கூறிச்
செலவழுக்குவித்தமை தலைமகட்குக் கூறியது.”

வகையெழில் வனப்பெஞ்ச வரைபோக வலித்துநீ
 பகையறு பயவினை முயறிமன் முயல்வளவைத்
 15 தகைவண்டு புதிதுண்ணத் தாதவிழ் தண்போதின்
 முகைவாய்த்த தடம்போலும் இளமையும் நிலையுமோ;
 எனவாங்கு,

பொருந்தியான் தான்வேட்டபொருள்வயி லினைந்தசொல்
 திருந்திய யாக்கையுள் மருத்துவன் ஊட்டிய
 20 மருந்துபோல் மருந்தாகி மன்னுவப்பப்
 பெரும்பெயர் மீளி பெயர்ந்தனன் செலவே.

(193) அரும்பொருள் வேட்கையின் உள்ளந் துரப்பப்
 பிரிந்துறை குழாறு யைய! விரும்பிநீ
 என்தோ ளெழுதிய தொய்யிலும் யாழநின்
 மைந்துடை மார்பிற் சணங்கும் நினைத்துக்காண்
 5 சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது
 ஒழிந்தவ ரெல்லாரும் உண்ணாதுஞ் செல்லார்
 இளமையுங் காமமும் ஓராங்குப் பெற்றார்
 வளமை விழைதக்க துண்டோ உளநாள்
 ஓரோஒகை தம்முள் தழீஇ யொரோஒகை
 10 ஒன்றன்சூ ருடை யுடுப்பவரே யாயினும்
 ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ
 சென்ற இளமை தரற்கு.

(193) ஷா, பாட்டு 17. துறை - "ஒன்றத்தமரினும்" என்னுஞ்
 சூத்திரத்தில் 'நானது சின்மையும் இளமையதருமையும், நானாண்பக்கமும்
 தருதியதமைதியும், இன்மையதிழிவும் உடைமைய துயர்ச்சியும், அன்பின
 தலைமும் அகற்சிய தருமையும்" எனக்கூறிய எட்டினையும் தலைவன்
 கூறக்கேட்ட தோழி, அவற்றை "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே"
 என்னும் விதியாற் தலைவற்குக் கூறிச் செலவழங்குவித்தது."

(194) செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய அஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய!
அகனகர் கொள்ளா அலர்தலைத் தந்து
5 பகல்முனி வெஞ்சுர முள்ள வறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற இனி;

செல்லிளிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
அன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
10 என் திறம் யாதும் வினவல் வினவீற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றும் லாண்டோர்
அவலம் படுதலு முண்டு.

(195) பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயலிலம் பைதறச்
செல்கழிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதலின்
தணிவில்வெங் கோடைக்குத் தண்ணயத் தணிகொள்ளும்
பிணிதெற லுயக்கத்த பெருங்களிற் றினந்தாங்கு
5 மணிதிகழ் விறல்மலை வெம்ப மண்பகத்
துணிகயந் துகள்பட்ட தூங்கழல் வெஞ்சுரம்;

(194) ஷ, பாட்டு 18. துறை—“பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி செவவு
விலக்கவும் பிரிவின்மேற்சென்ற உள்ளத்தனையினுனை, நீ பிரியின் இவள் இறந்து
படுமெனச் சொல்லியவாய்பாட்டான் மறுத்தது.”

(195) ஷ, பாட்டு 19. துறை—“பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தலைவி
எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மின் என்றாட்கு, அவன் கானின்கடுமையும்
தலைவிமென்மையும் கூறுவது கேட்ட தலைவி, நானது சின்மையும் இளமைய
சருமையும் கூறி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மின் என்றது.”

- கிளிபுரை கிளவியாய்! நின்னடிக்கெளியவோ
 தளியுறு பறியாவே காடெனக் கூறுவீர்
 வளியினும் வரைநில்லா வாழுநாள் நும்மாகத்து
 10 அளியென உடையேன்யான் அவலங்கொண் டழிவலோ;
 ஊறுநீர் அமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்! நீ யுணல்வேட்பின்
 ஆறுநீர் இலவென அறகோக்கிக் கூறுவீர்
 யாறுநீர் கழிந்தன்ன இளமைநாந் நெஞ்சென்னுந்
 தேறுநீ ருடையேன்யான் தெருமந்தீங் கொழிவலோ;
 15 மாணிழல் வேய்வென்ற தோளாய்! நீ வரிற்றாங்கு
 மாணிழ விலவாண்டை மரமெனக் கூறுவீர்
 நீணிழற் றளிர்போல நிறனூழ்த்த லறிவேனும்
 தாணிழல் கைவிட்டியான் தவிர்தலைச் சூழ்வலோ;
 எனவாங்கு,
 20 அணையரும் வெம்மைய காடெனக் கூறுவீர்
 கணைகழி கல்லாத கல்பிறங் காரிடைப்
 பணையெருத் தெழிலேற்றின் பின்னர்ப்
 பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ அவையே.

—

- (196) பால்மருள் மருப்பின் உரல்புரை பாவடி
 ஈர்நறுங் கமழ்கடாஅத் தினம்பிரி யொருத்தல்
 ஆறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து
 பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டும் என்னும்
 5 அருளில் சொல்லும் நீசொல் வினையே

(196) ஷ, பாட்டு 20. துறை—“தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனைநெருங்கிக் களவுக்காலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டலாற் நெளிவு படமொழித்து, பொருளது நிலையின்மையும் அவளது ஆற்றாமையும் உறிச் செலவுமறத்தது.”

- நன்னர் நறுநுதல் நயந்தனை நீவி
 நின்னிற் பிரியலென் அஞ்சலோம் பென்னும்
 நன்னர் மொழியும் நீமொழிந் தனையே
 அவற்றுள், யாவோ வாயின மாஅல் மகனே!
 10 கிழவ ரின்கு ரென்னுது பொருள்தான்
 பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையும்
 அன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய்! நின்னின்று
 இமைப்புவரை வாழாள் மடவோள்
 அமைக்கவின் கொண்ட தோளினை மறந்தே.

- (197) உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கால் முகனுந்தாம்
 கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும்வே ருகுதல்
 பண்டுமில் வுலகத் தியற்கை அஃதின்றும்
 புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்!

- 5 தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
 நலனுடை யார்மொழிக்கட் டாவார்தாந் தந்நலந்
 தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங்கால்
 ஏதிலார் கூறுவ தெவனோரின் பொருள்வேட்கை;

- நறுமுல்லை நேர்முகை யொப்ப நிரைத்த
 10 செறிமுறை பாராட்டி னாய்மற்றெம் பல்லின்
 பறிமுறை பாராட் டினையோ ஐய!

நெய்யிடை நீவி மணியொளி விட்டன்ன
 ஐவகை பாராட்டி னாய்மற்றெங் கூந்தற்
 செய்வினை பாராட் டினையோ ஐய!

(197) ஷ, பாட்டு 21. துறை—“பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அதற்கு
 உடம்படாது தலைமனைநெருங்கிக் கனவுக்காலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டி
 ஆற்றலித்து உடம்பட்டவாய்பாட்டான் மறத்தது.”

- 15 குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கும்
இளமுலை பாராட் டினாய்மற்றெம் மார்பிற்
றளர்முலை பாராட் டினையோ ஐய!

எனவாங்கு,

- 20 அடர்பொன் அவிரேய்க்கும் அவ்வரி வாடச்
சுடர்காய் சுரம்போகு நும்மையா மெங்கண்
படர்கூற நின்றது முண்டோ தொடர்கூரத்
துவ்வாமை வந்தக் கடை

- (198) இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா உளம்புநர்
புலங்கடி கவணையிற் பூஞ்சினை யுதிர்க்கும்
விலங்குமலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரம்
தனியே இறப்ப யானொழிந் திருத்தல்
5 நகுதக் கன்றிவ் வழுங்க லூர்க்கே;

இனியான்,

உண்ணலும் உண்ணேன் வாழலும் வாழேன்;

தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்
வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்;

- 10 நல்குநர் புரிந்து நலனுணப் பட்டோர்
அல்குநர் போகிய ஊரோ ரன்னர்;

கூடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர்
குடினர் இட்ட பூவோ ரன்னர்;

எனவாங்கு,

(198) ஷ, பாட்டு 22. துறை—“பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றானாய
தலைவி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றாட்டு, உடன்படாது
அவன் பிரியலுற, தனது இறந்துபாடுதோன்றக் கூறியது.”

15 யானும் நின்னகத் தனையே னானது
கொலைவெங் கொள்கையொடு நாயகப் படுப்ப
வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான் போல
நின்னாங்கு வளமுமென் னெஞ்சினை
என்னாங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே.

(199) நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தாம்
அஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொல்
இன்தீங் கிளவியாய்! வாய்மன்ற நின்கேள்
புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானும்
5 இதுவொன் றுடைத்தென எண்ணி யதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுள்
பாயல்கொண் டென்தோட் கனவுவார் ஆய்கோற்
றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ
10 இடுமருப் பியானை இலங்குதேர்க் கோடும்
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுநின்று
செய்பொருள் முற்றும் அளவென்றார் ஆயிழாய்!
தாமிடை கொண்ட ததுவாயின் தம்மின்றி
யாமுயிர் வாழு மதுகை யிலேமாயின்

(199) ஷ, பாட்டு 23. துறை—“தலைமகன் குறிப்புக்கண்டு பிரிவென
ஐயுற்றச் செல்கின்ற தலைவி, அக்காலத்துத் தலைவன் கனலின் அரற்றினமை
கேட்டுப் பொருள்வயிற் பிரிகின்றனெனத் துணிந்து ஆற்றாளாய்த் தோழிக்குச்
சொல்லியது”

“மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே’ என்பதனால், அந்தணன்
அறங்கருதித் துதிற்பிரிந்து அவ்வரசர்செய்த பூசனை வாங்கிக்கொண்டு வருதற்கு
பிரிகின்றதென்றுகொள்க. இது, ‘பேற்றுநாட்டகல்வயின் விழுமம்’ கூறகின்றது.”

15 தொய்யில் துறந்தா ரவரெனத் தம்வயின்
நொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று சொல்லென் னுயிர்.

(200) வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பினால்
ஐவரென் றுலகேத்து மரசர்க ளகத்தராக்
கைபுனை யரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்குக்
5 களிதிகழ் கடாஅத்த கடுக்களி றகத்தவா
முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழல்
ஒள்ளுரு அரக்கில்லை வளிமகன் உடைத்துத்தன்
உள்ளத்துக் கிளைகளோ டுயப்போகு வான்போல
எழுவுறழ் தடக்கையின் இனங்காக்கும் எழில்வேழம்
10 அழுவஞ்சூழ் புகையழல் அதர்பட மிதித்துத்தங்
குழுவொடு புணர்ந்துபோங் குன்றழல் வெஞ்சுரம்
இறத்திரா லையமற் றிவணிலைமை கேட்டமின்;

மணக்குங்கால் மலரன்ன தகையவாய்ச் சிறிதுநீர்
தணக்குங்காற் கலுழ்பானாக் கண்ணெனவு முளவன்றோ
15 சிறப்புச்செய் துழையராப் புகழ்பேத்தி மற்றவர்
புறக்கொடையேபழி தூற்றும்புல்லியார்தொடர்புபோல்
ஈங்குநீ ரளிக்குங்கால் இறைசிறந் தொருநாணீர்.
நீங்குங்கா னெழிப்போடும் வளையெனவும் உளவன்றோ
செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு மற்றவர்
20 ஒல்கிடத் துலப்பிலா உணர்விலார் தொடர்புபோல்;

(200) ஷ, பாட்டு 24. துறை-“பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி ‘நீ பிரிந்தாற்
பீடிலார் தொடர்புபோல தம்மை அலர்துற்றுவன இவ்வகைப்பட்டன
சிலவுள்’ எனத் தலைவி ஆற்றாமை கூறிச் செலவழங்குவித்தது.”

ஒருநாள்நீர் அளிக்குங்கால் ஒளிசிறந் தொருநாள்நீர்
பாராட்டாக் காற்பசக்கும் நுதலெனவு முளதன்றோ
பொருந்திய கேண்மையில் மறையுணர்ந் தம்மறை
பிரிந்தக்காற்பிறர்க்குரைக்கும்பீடிவார்தொடர்புபோல்;

25

எனவாங்கு,

யாம்நிற் கூறுவ தெவனுண் டெம்மினும்
நீநற் கறிந்தனை நெடுந்தகை! வானந்
துளிமாறு பொழுதினில் வுலகம் போலுநின்
அளிமாறு பொழுதினில் வாயிழை கவினே.

- (201) ஒருகுழை யொருவன்போல் இணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போல் நனையுழ்த்த செருந்தியும்
மீனேற்றுக் கொடியோன்போல் மிஞ்ஞார்க்குங் காஞ்சியும்
ஏனோன்போல் நிறங்கிளர்பு கருவிய ஞாமலும்
5 ஆனேற்றுக் கொடியோன்போல் எதிரிய இலவமு மாங்குத்
தீதுதீர் சிறப்பின் ஐவர்கள் நிலைபோலப்
போதவிழ் மாத்தொடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்றால் இளவேனில் மேதக;

பல்வரி இனவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்

- 10 தொல்கவின் தொலைந்தவென் தடமென்தோள் உள்ளுவார்

(201) சை, பாட்டு 25. துறை— “மேவிய சிறப்பினேனோர்” என்னுஞ்
குத்திரத்தில் பகைமேற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடுகாத்து அதன்கண்
தன் நெறிமுறைமை அடிப்படுத்து வருவதற்குப் பிரிவன் என்றமையின்,
பிரிவின்கண் தலைவன் இளவேனிற்சாலங்குறித்துப் பிரிய, அக்காலவரவின்கண்
தலைவி ஆற்றாளாய், அவர் நமக்கு அருளுங்காலையில் ஆருளார்ஓ னென்றாட்டு,
தோழி, அவர்வரவிற்கு இக்காலந் துதாயன்றே வந்தது? நீ ஆற்றவாயாக
என வற்புறுத்தியது.”

ஒல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
வெல்புகழ் உலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்;

திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த என்னலம் வாடுவ தருளுவார்

15 நசைகொண்டு தநீழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்தம்
இசைபரந் துலகேத்த ஏதினாட் டுறைபவர்;

அறல்சாஅய் பொழுதோடெம் அணிநுதல் வேருகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவார்

20 ஊறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
ஆறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்ற நாட்டுறைபவர்;

எனநீ,

தெருமரல் வாழி தோழிநக் காதலர்

பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்

செருமேம் பட்ட வென்றியர்

25 வருமென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே.

—

2. (202) ஈதலிற் குறைகாட்டா தறனறிந் தொழுகிய
தீதிலான் செல்வம்போல் தீங்கரை மரம்நந்தப்
பேதுறு மடமொழிப் பிணையெழில் மாணோக்கின்
மாதரார் முறுவல்போல் மணமெளவல் முகையூழ்ப்பக்
5 காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புட்போற் கழலுபு

(202) ஷ, பாட்டு 26. துறை—“தலைவன் குறித்துப்பிரிந்த இளவேனில்
வரவின்சண், ‘எம்மையோ மறக்க: இக்காலத்து இவ்ஞரின்சண் தாம்வினையாடும்
வினையாட்டும் மறந்தாரோ’ எனச் சொல்லி ஆற்றானாய தலைவிக்குத் தோழி
தலைவன்வரவுணர்ந்து கழியுவசையாற் கூறியது”

தாதொடுந் தளிரொடுந் தண்ணறல் தகைபெறட்
பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா அரசனாட்டு
ஏதிலான் படைபோல இறுத்தந்த திளவேனில்;

10 நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க
கலம்பூத்த அணியவர் காரிகை மகிழ்செய்யப்
புலம்பூத்துப் புகழ்பானாக் கூடலும் உள்ளார்கொல்,

15 கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னலம் நரிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
ஒன்னதார்க் கடந்ததே முரவுநீர் மாகொன்ற [கொல்;
வேன்வேலான் குன்றின்மேல் வினையாட்டும் விரும்பார்

20 மையெழில் மலருண்கண் மருவூட்டி மகிழ்கொள்ளப்
பொய்யினாற் பரிவுண்ட நம்மையோ மறந்தைக்க
தைலிய மகளிர்தம் ஆயமோ டமர்ந்தாடும்
வையைவா ருயரெக்கர் நுகர்ச்சியும் உள்ளார்கொல்;
எனவாங்கு,

25 நோய்மலி நெஞ்சமொடு இனையல் தோழி!
நாமில்லாப் புலம்பாயின் நடுக்கஞ்செய் பொழுதாயிற்
காமவேள் விழவாயிற் கலங்குவள் பெரிதென
ஏழுறு உடுத்திண்டேர் கடவி
நாமமர் காதலர் துணைதந்தார் விரைந்தே.

(203) பாடல்சால் சிறப்பிற் சினையவுஞ் சுனையவும்
நாடினார் கொயல்வேண்டா நயந்துதாங் கொடுப்பபோல்

(203) ஷ, பாட்டு 27. துறை—“ இளவேனில் வரவின்கண் ஆற்றாத
தலைவி தூதுவிடக்கருத, தோழி, ‘அவர் பிரிந்திருத்தலை நம்மினும் தாம்
வல்லரல்லர்’ எனச் சொல்லி வற்புறத்தியது.”

- தோடவீழ் கமழ்கண்ணி கையுபு புனைவார்கண்
 தோடுறத் தாழ்ந்து துறைதுறை கவின்பெறச்
 5 செய்யவன் அணியகலத் தாரமொ டணிகொள்பு
 தொய்யகந் தாழ்ந்த கதுப்புப்போல் துவர்மணல்
 வையைவா ரவிரறல் இடைபோழும் பொழுதினான்;
 விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயின்
 பிரிந்துள்ளா ரவராயிற் பேதுறாஉம் பொழுதராயின்
 10 அரும்பட ரவலநோய் ஆற்றுவ ளென்னுது
 வருந்தநோய் மிகுமாயின் வணங்கிறை! அளியென்னே;
 புதலவை மலராயிற் பொங்கரின வண்டாயின்
 அயலதை யலராயின் அகன்றுள்ளார் அவராயின்
 மதகையில் நெஞ்சொடு மதலில ளென்னுது
 15 நுதலுரும் பசப்பாயின் நுணங்கிறை! அளியென்னே;
 தோயின அறலாயிற் சுரும்பார்க்குஞ் சிணையாயின்
 மாவின் தளிராயின் மறந்துள்ளார் அவராயின்
 பூவெழி விழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது
 பாயனோய் மிகுமாயிற் பைந்தொடி! அளியென்னே;
 20 எனவாக்கு,

ஆயிழாய்! ஆங்கன முரையாது சேயார்க்கு
 நாந்துது மொழிந்தனம் விடல்வேண்டா நம்மினும்
 தாம்பிரிந் துறைத லாற்றலர்
 பரிந்தெவன் செய்தி வருகுவர் விரைந்தே.

- (204) தொல்வெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலின்
 அல்லாந்தார் அலவுற ஈன்றவள் கிடக்கைபோற்

(204) ஷா, பாட்டு 28. துறை-“பருவவரவின்கண் ஆற்றாத தலைவியைத்
 தோழி வற்புறப்ப, வன்புறை யெதிரழிந்தாட்டு, தோழி அவன்வரவுணர்ந்து
 சூழியவையாற் கூறியது.”

பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புல்லிய புனிற்றோர் இப் புதுநல மேர்தர

5 வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள
இளையவ ரைம்பால்போல் எக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற தளிர்மிசை மாயவள் திதலைபோல்
ஆயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தர
மேதக இளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்;

10 சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி.
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் நிறைநீவி
வாய்விரிபு பரியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தருஉம்;

15 போழ்துள்ளார்துறந்தார்கண்புரிவாடுங்கொள்கையைச்
குழ்பாங்கே சுடரிழாய்! கராப்பென்மன் கைநீவி
வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு மிருந்தும்பி
யாழ்கொண்ட இமிழிசை இயன்மலை யலைத்தருஉம்;

20 தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கண் தோயுமென் னாருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய்! வலிப்பென்மன் வலிப்பவும்
நெடுநிலாத் திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தருஉம்;

எனவாங்கு,

25 வருந்தினை வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிரம்
அருந்துயர் களைஞர் வந்தனர்
திருந்தெயி. றிலங்குநின் தேமொழி படர்ந்தே.

(205) அருந்தவம் ஆற்றியார் நுகர்ச்சிபோல் அணிகொள
விரிந்தானாச்சினைதொறு உம் வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்
புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந் தெவ்வாயும்
இருந்தும்பி யிறைகொள எதிரிய வேனிலான்;

5 துயிலின்றி யாம்நீந்தத் தொழுவையம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்மன்றோ
வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்காவிற்
குயிலாலும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்;

பானாள்யாம் படர்கூரப் பணையெழி லணமென்றோள்
10 மாளோக்கி னவரோடு மறந்தமைகு வான்மன்றோ
ஆனாச்சீர்க் கூடலுள் அரும்பவிழ் நறுமூல்கைத்
தேனார்க்கும் பொழுதெனத் தெளிக்குந ருளராயின்;

உறலியாம் ஒளிவாட உயர்ந்தவன் விழவினுள்
விறலிழை யவரோடு வினையாடு வான்மன்றோ
15 பெறலரும் பொழுதோடு பிறங்கினர்த் துருத்திகும்ந்து
அறல்வாரும் வையையென் றறையுந ருளராயின்;

எனவாங்கு,

தணியானோ யுழந்தானாத் தகையவள் தகைபெற
அணிகிளர் நெடுந்திண்டேர் அயர்மதி பணிபுநின்
20 காமர் கழலடி சேரா
நாமஞ்சால் தெவ்வரின் நடுங்கினள் பெரிதே.

(205) ஷ, பாட்டு 29. துறை—“பருவவரலின்கண் ஆற்றாத தலைமகன்
ஓமந்ததெரிந்தித்து நம்மாட்டு அன்பிலராயினும் இக்காலத்து இவ்விரின்கண்
பண்டு தாம் வினையாடியவாறு கினைந்துவருவர், இக் காலவரவுசொல்லுபார்
உளராயின்’ எனக்கேட்ட பாணன் பாசறைக்கட்சென்று தலைவனைக் கண்டு
உரியது.”

- (206) கடும்புனல் கால்பட்டுக் கலுழ்தேறிக் கவின்பெற
 நெடுங்கயத் தயலயல் ஆயிர்தோன்ற அம்மணல்
 அடுத்தார வரிப்பபோல் ஈங்கைவா ஓதிர்புகப்
 பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பிரவீயக் காதலர்ப்
 5 புணர்ந்தவர் முகம்போலப் பொய்கைபூப் புதிதீன
 மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேல்நின்ற வாதையாற்
 கையாறு கடைக்கூட்டக் கலக்குறாஉம் பொழுதுமன்
 பொய்யேமென் றூயிழாய்! புணர்ந்தவ ருரைத்ததை;

- மயங்கமர் மாறட்டு மண்வெளவி வருபவர்
 10 தயங்கிய களிற்றின்மேல் தகைகாண விடுவதோ
 பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுதொடு
 வயங்கிழை தண்ணென வந்தஇவ் வசைவாடை;

- தாள்வலம் படவென்று தகைநன்மா மேல்கொண்டு
 வாள்வென்று வருபவர் வனப்பார விடுவதோ
 15 நீள்கழை நீவந்தபூ நிறம்வாடத் தூற்றுபு
 தோளதிர் பகஞ்சேரத் துவற்றும்இச் சின்மழை;

- பகைவென்றுதிறைகொண்டபாய்திண்டேர் மிசையவர்
 வகைகொண்ட செம்மல்நாம் வனப்பார விடுவதோ
 புகையெனப் புதல்குழ்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
 20 முகைவெண்பல் நுதிபொர முற்றிய கடும்பனி;
 எனவாங்கு,

(206) ஷ, பாட்டு 30. துறை— “இவ்வேளிர்காலத்து வருவல், அத்தனையும் ஆற்றியிரு’ என்ற மண்ணசையால் வேந்தன் சென்றவழி, முன்பனிக்காலமும் பின்பனிக்காலமும் வந்து வருத்தலின் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி, வருவரென வற்புறப்பவும் வண்புறை எதிரழிந்தவழி, தலைவன் ‘யாங்குறித்த பருவம் வருந்தணையும் ஆற்றியிரான்’ எனப் பின்பனிக்காலத்து வருகின்ற வரவுணர்ந்து தோழி கழியுவகையாற் கூறியது.”

வாளாதி வயங்கிழாய்! வருந்துவள் இவளென
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மீளிரவேற் றுணையர் புகுதந்தார்

25 நீளுயர் கூடல் நெடுங்கொடி யெழுவே.

- (207) எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற ஐம்பால்போல்
மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது
ஐதாக நெறித்தன்ன அறலவிர் நீளம்பால்
அணிநகை இடையிட்ட ஈகையங் கண்ணிபோற்
5 பிணினெகிழ் அலர்வேங்கை விரிந்தபூ வெறிகொளத்
துணிநீரால் தாமதி நாளால் அணிபெற
ஈன்றவள் திதலைபோல் ஈர்பெய்யுந் தளிரொடும்
ஆன்றவ ரடக்கம்போல் அலர்ச்செல்லாச் சிணையொடும்
வல்லவர் யாழ்ப்போல வண்டார்க்கும் புதலொடும்
10 நல்லவர் றுடக்கம்போல் நயம்வந்த கொம்பொடும்
உணர்ந்தவர் ஈகைபோல் இணரூழ்த்த மரத்தொடும்
புணர்ந்தவர் முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடும்
நயந்தார்க்கோ நல்லைமன் இளவேனில்! எம்போல;
பசந்தவர் பைதல்நோய் பகையெனத் தணித்துநம்
15 இன்னுயிர் செய்யும் மருந்தாகிப் பின்னிய
காதல ரெயிறேய்க்கும் தண்ணருவி நறுமுல்லைப்
போதாரக் கொள்ளுங் கமழ்குரற் கென்னுந்
தூது வந்தன்றே தோழி
துயரறு விளவியோ டயர்ந்தீகம் விருந்தே.

(207) ஷா, பாட்டு 31. துறை—“காலவரவுகண்டு ஆற்றாளாயின
விடத்துத் தோழி காலத்தை கோக்கி ‘அழகிதாகச் செய்தாய் வந்து’ எனச்
சொல்லி, தலைவிக்கு ‘நங்காதலர் வருகின்றாரெனச் சொல்லிவந்த ஊதுகாண்
இது, நாம் விருந்தயர்கம்’ எனச் சொல்லியது.”

- (208) வீறுசால் ஞாலத்து வியலணி காணிய
யாறுகண் விழித்தபோற் கயம்நந்திக் கவின்பெற
மணிபுரை வயங்கலுள் துப்பெறிந் தவைபோலப்
பிணிவிடு முருக்கிதழ் அணிகயத் துதிர்ந்துகத்
5 துணிகய நிழல்நோக்கித் துதைபுடன் வண்டார்ப்ப
மணிபோல அரும்பூழ்த்து மரமெல்லாம் மலர்வேயக்
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கவவுக்கை நெகிழாது
தாதவிழ் வேனிலோ வந்தன்று வாரார்நம்
போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்;
- 10 எரியுரு வுறழ் இலவ மலரப்
பொரியுரு வுறழ்ப் புன்குபூ வுதிரப்
புதமலர்க் கோங்கம் பொன்னெனத் தாதூழ்ப்பத்
தமியார்ப் புறத்தெறிந் தெள்ளி முனியவந்து
ஆர்ப்பது போலும் பொழுதென் அணிநலம்
- 15 போர்ப்பது போலும் பசப்பு; நொந்து
நகுவனபோல் நந்தின கொம்பு; நைந்துள்ளி
உகுவது போலுமென் நெஞ்சு; எள்ளித்
தொகுபுட னுடுவ போலுமயில்; கையில்
உகுவன போலும் வளை; என்கண்போல்
- 20 இகுபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்
மிகுவது போலுமிந் நோய்;
- நரம்பின் தீங்குரல் நிறுக்குங் குழல்போல்
இரங்கிசை மிஞ்சொடு தும்பிதா தாதத்
தாதவர் விடுதரார் துறப்பார்கொல் நோதக
- 25 இருக்குயில் ஆலு மரோ;
- எனவாங்கு;

(208) ஷ, பாட்டு 32. துறை—“பருவவரவின்சண் வன்புறை
யெதிரழிந்த ஆற்றாளாயினுளைத் தோழி தலைவனது வரவுணர்ந்த கூறி
ஆற்றலித்தது.”

புரிந்துநீ, எள்ளும் குயிலையும் அவரையும் புலவாதி
 நீலிதழ் உண்கண்ணாய்! நெறிசூந்தல் பிணிவிட
 நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
 20 மாலைதாழ் வியன்மார்பர் துணைதந்தார்
 காலுறழ் கடுந்துண்டேர் கடவினர் விரைந்தே.

(209) மன்னுயிர் ஏமுற மலர்ஞாலம் புரவீன்று
 பன்வீராற் பாய்புனல் பரந்தூட்டி யிறந்தபிற்
 சின்னீரான் அறல்வார அகல்யாறு கவின்பெற
 முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவ ரிறுதிக்கண்
 5 பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடுடை யாளர்போற்
 பன்மலர் சினையுகச் சுரும்பிமிர்ந்து வண்டார்ப்ப
 இன்னமர் இளவேவில் இறுத்தந்த பொழுதினான்;
 விரிகாஞ்சித் தாதாடி இருங்குயில் விளிப்பவும்
 பிரிவஞ்சா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவும்
 10 கரிபொய்த்தான் சீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி
 எரிபொத்தி யென்னெஞ்சஞ் சடுமாயி னெவன்செய்கோ;
 பொற்றதளர் கொம்பின்மேற் சிதரினம் இறைகொள
 நிறைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவும்
 முறைதளர்ந்த மன்னவன்சீழ்க் குடிபோலக் கலங்குபு
 15 பொறைதளர்பு பரிவாருங் கண்ணாடி னெவன்செய்கோ;
 தனையவிழ்ப்பூஞ் சினைச்சுரும்பு யாழ்ப்போல இசைப்பவும்
 கொளைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவும்
 கிளையழிய வாழ்பவன் ஆக்கம்போற் புல்லென்று
 வளையான நெகிழ்போடுந் தோளாயி னெவன்செய்கோ;

(209) ஷா, பாட்டு 34. துறை—“ பருவங்கண்டு வன்புறையெதிரழித்து
 ஆற்றாளாய நலைவிக்குத் தோழி அவன்வரவுணர்ந்து சழிபுடையாற் கூறியது.”

20

எனவாங்கு,

நின்னுண்ணோய் நீயுரைத் தலமரல் எல்லாநாம்
எண்ணிய நாள்வரை யிறவாது காதலர்
பண்ணிய மாவினர் புகுதந்தார்
கண்ணுறு பூசல் கைகளைந் தாங்கே.

—

- (210) மடியிலான் செல்வம்போல் மரனந்த அச்செல்வம்
படியுண்பார் நுகர்ச்சிபோற் பல்சினை மிஞ்ஞிர்ப்ப
மாயவள் மேனிபோல் தளிரீன அம்மேனித்
தாஅய சுணங்குபோல் தளிர்நிசைத் தாதுக
5 மலர்தாய பொழில்நண்ணி மணிநீர கயம்நிற்ப
அலர்தாய துறைநண்ணி அயிர்வரித் தறல்வார
நரியெள்ளுங் குயில்நோக்கி இளைபுகு நெஞ்சத்தால்
துறந்துள்ளா ரவரெனத் துரிகொள்ள வெல்லாநீ;
வண்ணவண் டிமிர்ந்தானு வையைவா ருயரெக்கர்த்
10 தண்ணருவி நறுமுல்லைத் தாதுண்ணும் பொழுதன்றோ
கண்ணிலா நீர்மல்கக் கவவிநாம் விடுத்தக்கால்
ஒண்ணுதால்! நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;
மல்கிய துருத்தியுள் மகிழ்துணைப் புணர்ந்தவர்
வில்லவன் விழவினுள் வினையாடும் பொழுதன்றோ
15 வலனாக வினையென்று வணங்கினாம் விடுத்தக்கால்
ஒளியிழாய்! நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

(210) சை, பாட்டு 35. துறை—“வற்புறுத்தந் தோழிக்குத் தலைவி
‘இக்காலம் அல்லவோ அவர் வருதுமெனச் சொன்னகாலம்’ என வன்புறை
யெதிரழிந்தானே ‘நீ துனிகொள்ளல் அவர் வந்தார்’ எனத் தலைவன் வரவுணர்ந்து
தோழி ஆற்றுவிச்சத.”

நிலனாவில் திரிதருமம் நீண்மாடக் கூடலார்
 புலனாவீற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ
 பலநாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்காற்
 20 கடரிழாய்! நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;
 எனவாங்கு,

உள்ளுதொ றுடையும்நின் உயவுநோய்க் குயிர்ப்பாடி
 உள்ளுறு காதலர் இயைதந்தார் புள்ளியற்
 காமர் கடுந்திண்டேர்ப் பொருப்பன்
 25 வாய்மை யன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே.

(211) கொடுமிடல் நாஞ்சிலான் தார்போல் மராத்து
 நெடுமிசைச் சூழ மயிலாலுஞ் சீர
 வடிநரம் பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்பத்
 தொடிமகள் முரற்சிபோல் தும்பிவந் திமிர்தர
 5 இயனெழீஇ யவைபோல எவ்வாயும் இம்மெனக்
 கயனணி பொதும்பருட் கடிமலர்த் தேனாத
 மலராய்த்து வயின்வயின் விளிப்பபோல் மரனூழ்ப்ப
 இருக்குயி லாலப் பெருந்துறை கவின்பெறக்
 குழவி வேவில் விழுவெறிர் கொள்ளும்
 10 சீரார் செவ்வியும் வந்தன்று
 வாரார் தோழிநங் காத லோரே;
 பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல்
 சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்;
 நரியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய
 15 பனியறல் வாருமென் கண்;

(211) ஷ, பாட்டு 36. துறை—“காலக்கண்டு ஆற்றாத தலைவியது நிலைமைகண்டு ஆற்றாத தோழி, தான் ஆற்றளாய் அவட்குக் கூறியது.”

மலையிடைப் போயினர் வரனசைஇ நோயொடு
முலையிடைக் கனலுமென் னெஞ்சு;

காதலிற் பிரிந்தார் கொல்லோ வறிதோர்
தூதொடு மறந்தார் கொல்லோ நோதகக்

20 காதலர் காதலுங் காண்பாங் கொல்லோ
துறந்தவ ராண்டாண் டுறைகுவர் கொல்லோ யாவது
நீளிடைப் படுதலும் ஒல்லும் யாழநின்
வாளிடைப் படுத்த வயங்கீ ரோது
நாளணி சிதைத்தலு முன்டென நயவந்து

25 கேள்வி யந்தணர் கடவும்
வேள்வி யாவியின் உயிர்க்குமென் னெஞ்சே.

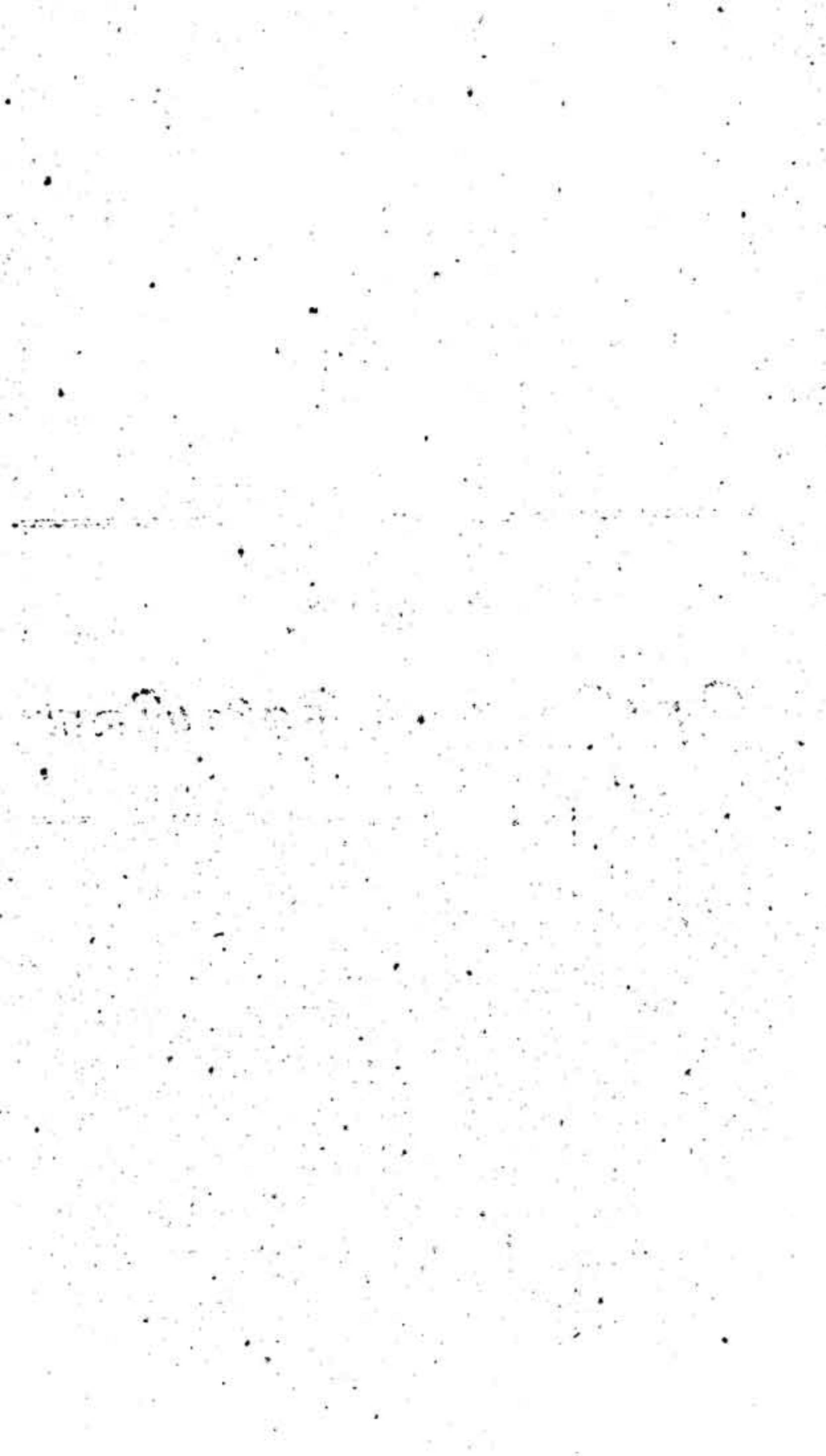

மூன்றாவது

சேரவேந்தர் கிவளாயினர்

ஆட்டள் அத்தி

(212) மன்னள் கரிகால் வளவன்மகன் வஞ்சிக்கோன்
தன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான் புனலின் பிச்சென்று
கன்னவில் தோளாயோ என்னக் கடல்வந்து
முன்னிறுத்திக் காட்ட அவனைத் தழீஇக்கொண்டு
பொன்னங் கொடிபோலப் போதத்தாள்

இளங்கோவடிகள்.

(213) வாட லுமுஞ்சில் விளைநெற் றத்துணர்
ஆடுகளப் பறையின் அரிப்பன ஒலிப்பக்

(212) சிலப்பதிகாரம், 21 - வஞ்சினமலை, வரி. 11—15.

குறிப்பு:— (1) கரிகால்வளவன் மகன்—ஆதிமந்தியார். இவர் நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்தவர். வஞ்சிக்கோன்—ஆட்டன் அத்தி என்பான். இப்பெயர் அத்தி எனவும் வழங்கும். இவ்விருவர் வரலாறும் அடியில் வருமாறு:—

ஆதிமந்தியார், ஒருகால் தன் தந்தை கரிகால்வளவன் கழார்முன்றுறையில் நடத்திய நீர்விழாவிலே தன் கணவனான அத்தியுடன் நீர்விளையாட்டு சிகழ்த்தும் போது, அவனைக் காவிரிவெள்ளம் தவர்த்துகொள்ள, இவர் அவனைக் காணாமல் பல்லிடங்களிலும் தேடிச்சென்று கடற்கரையில் அரற்றிக்கொண்டு சின்னார். அப்போது கடல் தன் அலைக்கரங்களால் ஆட்டனைத்தியை ஏந்திக்கொண்டுவர, ஆதிமந்தியின் துயரை அறிந்து அக்கே நீராடிவந்த மருதி என்பான், அவனைக் கண்டு நீிற்பாய்ந்து அத்தியைக் கரைசேர்த்ததும், பெரிய கடலையொன்று அந்த மருதியை இழுத்துச் சென்றது. ஆதிமந்திக்குக் காதலனைக்காட்டிய அவ்வத்தி, முடிவில் தன்னுயிரிழந்து பெரும்புகழ் பெற்றாள் என்க. சங்கப் புலவர் பலரும் இவ்வரலாற்றைச் சிறப்பித்தலைப் பின்வரும் பாடல்களிற் காண்க. இவ்வத்தியை வஞ்சிக்கோன் என்ற இளங்கோவடிகள் கூறலால், சேரர்மரபினன் இவன் என்பது அறியப்படும்.

(213) அகநானூறு, 45. திணை—பாலை. துறை—வற்புறக்குக் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

கோடை நீடிய அகன்பெருங் குன்றத்து
நீரிலா ராற்று நிவப்பன களிறட்டு

5 ஆளில் அத்தத் துழுவை யுகளுங்
காடிறந் தனரே காதலர் மாமை
அரிநுண் பசுலை பாஅய்ப் பிரத்து
எழில்மலர் புரைதல் வேண்டும் அலரே
அன்னி குறுக்கைப் பறந்தகைத் திதியன்

10 தொன்னிலை முழுதல் துமியப் பண்ணிப்
புன்னை குறைத்த ஞான்றை வயிரியர்
இன்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யானே
காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து
ஆதி மன்று போலப் பேதுற்று

15 அலந்தனெ னுழல்வேன் சொல்லோ போலந்தார்க்
கடல்கால் வொர்ந்த வென்றி நல்வேல்
வான வரம்பன் அடல்முனைக் கலங்கிய
உடைமறி லோரரண் போல
அஞ்சவரு நோயொடு துஞ்சா தேனே.

வெள்ளிவிதியார்.

குத்து:— 'காதலர், நம்மைப்பிரிந்து காடுகடந்தார்; அதனால் நம்பால் உண்டான மாமைசிறம் பிரக்கிம்மலர் போன்றது. ஊரில் உண்டான அலரே பெரிது; யான் வருத்தத்தால் துக்கமென்றி ஆதிமந்திபோலக் காதலனைக் கைவிட்ட சிறுமையொடு துன்பத்துடன் சேடித்திரிசேனே' என்றான் தலைவி.

ஊரில் உண்டான அலர்மிகுதிக்கு, அன்னி என்பவன் குறுக்கைப்போர்க் கனத்தில் திதியன் என்பானுடைய காவல்மரமான புன்னையை வெட்டித் துண்டித்தகாலையில் கூத்தர் எடுத்த புகழிசைமுழக்கம் உவமிக்கப்பட்டது. வானவரம்பன்—சேரன். இதுபாடியவரும் நல்லிசைப்புலமை மெல்லியலாகுள் ஒருவர் ஆவர்.

(214) மண்களை முழவமொடு மகிழ்மிகத் தூங்கத்
தண்டுறை யூரனெஞ் சேரி வந்தென
இன்கடுங் கள்ளின் அஃதை களிற்றொடு
நன்கல லீயும் நாண்மகி ழிருக்கை

5 அவைபுகு பொருநர் பறையின் ஆனது
கழறுபு என்பவவன் பெண்டிர் அந்திற்
கச்சினன் கழலினன் தேந்தார் மார்பினன்
வகையமைப் பொசிந்த வனப்பமை தெரியற்
கரியலம் பொருநனைக் கண்டி ரோவென

10 ஆறு மந்தி பேதுற் றினையச்
சிறைபறைந் தரைகூச் செக்குணக் கொழுகும்
அந்தண் காவிரி போலக்
கொண்டுடை வலித்தல் குழ்ந்துசின் யானே.

பரணர்

(215) துதலை மாமை தளிர்வனப் பழுக்கப்
புதலிவர் பீரின் எதுர்மலர் கடுப்பப்

(214) ஷா, 76. திணை—மருதம். துறை—“தலைமகனை உயப்பித்துக்
கொண்டானென்று கழறக்கேட்ட பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினர்
கேட்பச் சொல்லியது.”

கருத்து:— தலைவன் என்சேரிக்குவந்த அவ்வளவிற்கே அவன் பெண்டிர்
எம்மை இகழ்வராயின், ஆதிமந்தி தன்பத்தில் ஆழும்படி அவன்கணவனைக்
காவிரி கொண்டொளித்தாற்போல, தலைவனை யான் பற்றிச்செல்ல எண்ணி
யுள்ளேன் என்றவாறு.

“ தலைவனது காமக்கிழத்தியாய இனமைப்பருவத்தானொருத்தி, தன்பால்
தலைவன் வருவதுபற்றித் தலைவி புலந்ததாகக் கேட்டவழிப் பெருமிதங்கொண்டு
கூறியது” என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல்)

(215) ஷா, 135. திணை—பாலை. துறை—“தலைமகன் பிரிவின் கண்
வேறப்பட்ட தலைமகள் தேழிக்குச் சொற்றது.”

பசலை பாய்ந்த நுதலே னாகி
 எழுதெழில் மழைக்கண் கலுழநோய் கூர்ந்து
 5 ஆதி மந்தியின் அறிவுபிறி தாகிப்
 பேதுற் றிசினே காதலந் தோழி
 காய்கதிர் றிருகலிற் கணைந்துகால் கடுகி
 ஆடுதளி ரிருப்பைக் கூடுகுவி வான்பூக்
 கோடுகடை கழங்கின் அறைமிசைத் தாஅங்
 10 காடிற் தனரே காதலர் அடுபோர்
 வீயா வீழுப்புக் கழ விண்தோய் வியன்குடை
 ஈரெழு வேளிர் இயைந்தொருங் கெறிந்த
 கழுவுள் காழார் போலக்
 கலங்கின்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.
 பரணர்.

(216) வானுற நிவந்த நீறிற் பெருமலைக்
 கான நாடன் உறீஇய நோய்க்கென்
 மேலி யாய்நலந் தொகைதலின் மொழிவென்
 முழவுமுகம் புலராக் கலிகொ ளாங்கண்
 5 கழாஅர்ப் பெருந்தறை விழவி னுடும்
 ஈட்டெழிற் பொலிந்த ஏந்துகுவவு மொய்ம்பின்

•ருத்த:— தோழி! நம் காதலர் பிரிந்துசென்றார். என் நெஞ்சு, வேளிர் பதினாள்வர்கூடித் தாக்கியதால் கழுவுள் என்ற தலைவனது காழார் என்ற நகர் கலங்கியவாறு கலங்காசின்றது. அவர் இன்னும் வந்திலாமையால் காதலனைப் பிரிந்த ஆதிமந்துபோல அறிவுதிரிந்து மயங்கியுள்ளேன் என்று.

(216) ஷா, 222. திணை—குறிஞ்சி. துறை—தலைமகன் சிறைப்புறத் தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

•ருத்த:— கழார்த்துறையில் நடந்த நீர்விழாவில் ஆடிய அட்டனத்தியின் அழகினை விருப்பிக் காவிரி கவர்ந்துசெல்ல, அதனால் அவனைத் திசைமுழுதும் தேடி மதிமருண்டு வருந்திய ஆதிமந்திக்கு, அவன் காதலனைக்காட்டித் தான்

- ஆட்ட னத்தி நலனயந் தரைஇத்
 தாழிருங் கதப்பிற் ,காவிரி வவ்வலின்
 மாதிரந் துழைஇ மதுமருண் டலந்த
 10 ஆதி மந்தி காதலற் காட்டிப்
 படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின்
 மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயர்
 சென்மோ வாழி தோழி பன்னாள்
 உரவுரு மேறொடு மயங்கி
 15 இரவுப்பெயல் பொழிந்த ஈர்ந்த னாதே.

யரனர்

- (217) மணிமருள் மலர முள்ளி யமன்ற
 துணிகீ ரிலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீன்
 அரிநிறக் கொழுங்குறை வெளவினர் மாந்தி
 வெண்ணை லரிநர் பெயர்நிலைப் பின்றை
 5 இடைநிலம் நெரிதரு நெடுங்கதிர்ப் பல்குட்டுப்
 பரிபடு சாய்ப்புறம் பரிப்பக் கழலிக்
 கருங்கோட்டு மாஅத் தலங்குசினைப் புதுப்பூ
 மயங்குமழைத் துவகையிற் ருஅ மூரன்
 காமம் பெருமை யறியேன் நன்றும்

கடலிற்புகுந்து உயர்ந்த மருதி என்பவளைப் போல, தலைவன் பிரிவால் வருந்திய உனக்கு அவளைக் கொணர்ந்துகாட்டி யானும் புகழ்பெறுவேன் என்று தலைவிக்குத் தோழி கூறினள் என்க.

(217) னை, 236. துணை—மருதம். துறை—ஆற்றாமையாலாகப்புகை தலைமகன்நீக்கத்துக்கண் புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

குறிப்பு:—இரவில், தலைவன் சாந்தணிந்து பட்டாடை ஒளிர, நம் இல்லிற் மகளினைப்போல ஒருசார் நாணிவின்ற இருக்கக்கண்டு மனமிசையவளாய்;

- 10 உய்ந்தனென் வாழி தோழி! அல்கல்
 அணியினார் சாந்தின் அம்பட் டிமைப்பக்
 கொடுங்குழை மகளிரின் ஓடுங்கிய இருக்கை
 அறியா மையின் அழிந்த நெஞ்சின்
 ஏற்றிய வெழில்நடைப் பொலிந்த மொய்ம்பின்
- 15 தோட்டிருஞ் சுரியல் மணந்த பித்தை
 ஆட்ட னத்தியைக் காணீ ரோவென
 நாட்டி னாட்டின் ஊரி னூரிற்
 கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித் தன்றெனக்
 கலுழ்ந்த கண்ணள் காதலற் கெடுத்த
- 20 ஆதி மந்தி போல
 ஏதஞ் சொல்லிப் பெறுபெரி துறவே.

பரணர்

(218) செல்லல் மகிழ்நிற் செய்கட னுடையென்மன்
 கல்லா யானை கடிபுனல் கற்றென
 மலிபுனல் பொருத மருதோங்கு படப்பை

‘ஆதிமந்திபோலத் துன்பத்தைச்சொல்லி மயங்குதலினின்றும் நான் பெரிதும் தப்பினேன்’ என்று தோழிக்குத் தலைவி கூறலாயினள் என்க.

குறிப்பு— (14-20) ஏறுபோன்ற எழில்நடையையும் மிக்கவலியினையும் மயிர்முடியினையுமுடைய ஆட்டனத்தியைக் கண்டார் அல்லீரோ என்று நாடி தோறும் ஊர்தோறும் சென்றுகூறியும், என் தலைவனைக் கடல்கொண்டது போலும், புனல்கொண்டொளித்ததுபோலும் என்று தன் துன்பநிலையைச் சொல்லியும் காதலனைத் தப்பவிட்ட ஆதிமந்தி என்க.

(218) அகநானூறு, 376. திணை—மருதம். துறை—காதற்பரத்தை புலந்து சொல்லியது.

கருத்து:— தலைவனே! செல்லற்க. ஆட்டனத்தியின் அழகைவிரும்பிக் காவிரி அவனைக்கவர்த்து சென்றதுபோலச் சேரிப்பரத்தை நின்னைக்கொண்டு

- ஒலிகதிர்க் கழலிக் கழாஅர் முன்றுறைக்
 5 கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத்
 தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த இன்விசை
 ஓண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக்
 கருங்கச்சு யாத்த காண்பின் அவ்வயிற்று
 இரும்பொலம் பாண்டில் மணியொடு தெளிர்ப்பப்
 10 புனல்நயந் தாடும் அத்தி அணிநயந்து
 காவிரி கொண்டொளித் தாக்கு மன்னே
 நும்வயிற் புலத்தல் செல்லேம் எம்வயிற்
 பசந்தன்று காண்டிசின் நுதலே அசும்பின்
 அந்தாம்பு வள்ளை யழற்கொடி மயக்கி
 15 வண்தோட்டு நெல்லின் வாங்குபீள் விரியத்
 துய்த்தலை முடங்கிரூத் தெறிக்கும் பொற்புடைக்
 குரங்குளைப் புரவிக் குட்டுவன்
 மரந்தை யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.

பரணி

- (219) நொடுத்தேன் மகிழ்வி செல்லல் கொடித்தேர்ப்
 பொலம்பூண் நன்னன் புன்னாடு கடிந்தென
 யாழிசை மறுகிற் பாழி யாங்கண்
 அஞ்ச லென்ற ஆஅ யெயினன்

சென்றான்; லின்னிடம் எமக்கு வெறுப்பில்லை. ஆயினும் எம் நுதல் சிறமாறி
 அழகிழந்தது. அவ்வழகினைத் திரும்ப என்னிடந் தந்துசெல்க எ-று.

(18) மரந்தை—சேரநாட்டதொரு நகரம்; மாந்தையின் வேறானது.

(219) ஷ, 396. திணை—மருதம். துறை—காதற்பரத்தை தலைமகற்குச்
 சொல்லியது.

குத்து:— தலைவனை எதிர்ப்பட்ட காதற்பரத்தை அவனைத் தடுத்து,
 அத்தியின் ஆடற்கோலத்தை விரும்பி அவனைக் காவிரி கொண்டொளித்தாற்

- 5 இகலடு கற்பின் மிஞிலியொடு தாக்கித்
தன்னுயிர் கொடுத்தனன் சொல்லிய தமையாது
தேறலருங் கடவுள் முன்னர்த் தேற்றி
மெல்லிறை முன்கை பற்றிய சொல்லிறந்து
ஆர்வ நெஞ்சந் தலைத்தலை சிறப்பின்
- 10 மார்புதரு கல்லாய் பிறனா யினையே
இரியான் விடுக்குவே னல்லென் மந்தி
பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறைய
அடுத்திறல் அத்தி ஆடணி நசைஇ
நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்குநின்
- 15 மனையோள் வவ்வலும் அஞ்சுவல் சினைஇ
ஆரியர் அலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்
தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து
வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்
வஞ்சி யன்னவென் நலந்தந்து சென்மே.

பரணர்

போல, நின் இல்லக்கிழத்தி நின்னை வவ்வதல் கூடும்; ஆதலால், யான் நின்னை வெளியில் விடேன் என்று, ஆட்டனத்தி வரலாற்றை உவமைகூறிப் புலந்தனன் என்க.

குறிப்பு:— நன்னன் புள்ளாடு என்றும் பாடம். நன்னன் புள்ளாட்டைக் கடிந்த காலத்தில், ஆயெயினன் என்ற வேண்மான் அந்நாட்டார்க்கு அபய மளித்து, நன்னன் படைத்துணையாகிய மிஞிலியொடு போர்புரிந்து தன்னுயிர் இழந்தான் என்பது வரலாறு. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலோடு பொருது இறந்தவன் நன்னன் என்பது பதிற்றுப்பத்தால் தெரியவருதலின், அந்நன்னனுக்குப் பகையாய் உயிர்கொடுத்த ஆயெயினன் சேரன் படைத்துணையானவன் என்று நகுதலாம். புள்ளாடு என்பது சேரமாளாட்சிக்கு உட்பட்டதாகப் பிற்காலத்தும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது (சேரன்-செங்குட்டுவன்.)

(220) மள்ளர் குழீஇய விழவி னானும்
 மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்
 யாண்டுக் காணைன் மாண்டக் கோணை
 யானுமோர் ஆடுகள மகளே என்கைக்
 5 கோட ரிலங்குவளை நெடுகிழ்த்த
 பீடுகெழு குரிசிலுமோர் ஆடுகள மகளே.

ஆதிமந்தி

அதியமான் நெடுமானஞ்சி.

(221) குன்றும் மலையும் பலபின் நொழிய
 வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
 நின்ற என்னயந் தருளி யீதுகொண்டு
 ஈங்கனஞ் செல்க தானென என்னை
 5 யாங்கறிந் தனனே தாங்கருங் காவலன்

(220) குறந்தொகை 31. திணை—மருதம். துறை—நொதுமலர்வரைவுழித் தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடுசின்றது.

கருத்து:— அயலார் தலைவியை மணஞ்செய்ய முயன்றவந்த காலத்தில், அதுகாறும் தலைவனோடு தனக்குள்ளு தெடர்புச் செய்தியை வெளியிடா திருந்த தலைவி, “யான் ஆடுகளத்தில் துணங்கைக் கூத்து நிகழ்த்தும் இயல்புடையேன். ஆங்கு என்னோடும் நட்புச்செய்த தலைவனொருவன் உளன். பெருமைமிக்கோளுகிய அவனும் ஓர் ஆடுகளமகனாவன். யாங்கள் நிகழ்த்திய துணங்கைக்கூத்தில் எனக்குத் தலைக்கை தந்து, பின்பு என் கைவளைகள் நெடுமும்படி பிரிந்த அவன் இப்போது எங்குள்ளானோ? வீரர்கள் குழுமிய விழாவினும், மகளிர் குழுமிய துணங்கைக் கூத்தினும் மற்றும் பலவிடங் களினும் நான் அவனைத் தேடியும் கண்டேனில்லை” என்று முன்னிகழ்ந்த உண்மையைத் தோழிக்கு வெளிப்படுத்தினள் என்க.

குறிப்பு:— “இது காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி பாட்டு. இவை தத்தம் பெயர்கூறிற் புறமாம் என்றஞ்சி வானாது கூறினார்” என்பர் கச்சினூர்க் கினியர் (தொல். அகத். 54, உரை).

(221) புறநானூறு, 207. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—பரிசிற்றுறை.

காணு தீத்த இப்பொருட்கு யானோர்
 வாணிகப் பரிசில னல்லென் பேணித்
 துணையனைத் தாயினும் இனிதவர்
 துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

பெருஞ்சித்திரனார்

- (222) வாயி லோயே! வாயி லோயே!
 வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தாம்
 உள்ளியது முடிக்கு உரனுடை உள்ளத்து
 வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
 5 பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே!
 கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி
 தன்னறி யலன்கொல் என்னறி யலன்கொல்
 அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென
 வறுந்தலை யுலகமு மன்றே அதனாற்
 10 காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை

“அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியுழைச்சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக்
 காணுது, இதுகொண்டு செல்கென்று அவன் பரிசில் கொடுப்பக் கொள்ளாது
 அவர் சொல்லியது.”

சுருத்து:—பரிசில் பெற்றுச் செல்வதற்காகக் குன்றுகள் மலைகள் பலவற்றைக்
 கடந்து யான் வந்தேன் என்று சொல்லிவின்ற என்னை அன்புற்றருளி, ‘தான்
 இப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வாறு போக’ என்று சொல்ல, என்னை எத்தன்
 மையனாக அறிந்தான், வீரனான வேந்தன்? என்னை அழைத்துக்காணாமலே
 தந்த இப்பொருளை ஏற்பதற்கு, யான் ஓர் இலாபமே கருதிவந்த பரிசிலன்
 அல்லேன். பரிசிலரது கல்விமுதலியவற்றின் எல்லையை அறிந்து கொடுத்து
 விடுத்தால், அப்பரிசு துணையளவாயினும் விரும்பி ஏற்றற்குரிய பெருமை
 புடையதாகும் ஏ-று.

(222) ஷா, 206. துணையும் துறையும் அவை.

“அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பரிசில் நீட்டித்தானைப் பாடியது.”

சுருத்து:—வாயில்காவலனே! கல்வியறிவாலுயர்ந்த பரிசிலர்க்கு அடையாத
 வாயிலைக்காப்பவனே! தலைவனாகிய நெடுமானஞ்சி தந்தரம் அறியாதவனே!

மரங்கொல் தச்சன் கைவல் சிறுஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
எத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.

ஒளவையார்.

- (223) ஒருநாட் செல்லலம் இருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
இழையணி யானை இயல்தேர் அஞ்சி
5 அதியமான் பரிசில் பெறுஉங் காலம்
நீட்டினும் நீட்டா தாயினும் களிறுதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே
அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
10 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் தாளே.

ஒளவையார்.

அதுகிடக்க, என் திறந்தான் அறியாதவனோ? அறிவுப் புகழுமுடையோர்
இறந்துபோன வறிய உலகமாக இஃது இல்லையே. எம்முடைய யாழ்முதலிய
அடங்கிய பையைத் துக்கிக்கொண்டேம். எம் தட்டுமுட்டுக்களையும் கட்டிக்
கொண்டேம். கைத்தொழில் வல்ல தச்சப்பிள்ளைகள் காட்டிடஞ் சென்றால்
அக்காட்டகம் அவர்க்கு எவ்வாறு பயன்படுமோ அவ்வாறே யாங்கள் யாதொரு
திசையிடம் செல்லினும் அத்திசைக்கண் எங்கட்குச் சோறு உண்டு எ-று.

(223) ஷ: 101. திணை—அது, துறை—பரிசில்கடாசிலை.

சூத்திர:— யாம் ஒருநாட் சென்றிலேம், இரண்டினாட் சென்றிலேம்;
பலநாளும் பயின்று பலரொடு கூடச் செல்லினும் முதற்சென்ற நாள்போன்ற
விருப்பத்தையுடையவன், யானைதேர்ப் படைகளையுடைய அதியமான் அஞ்சி.
பரிசிலைப் பெறுங்காலம் நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தன்
கொம்பிடையே வைத்த கவளம்போல நம் கையகத்ததே, அப்பரிசில்;
ஒருநாளும் அது தப்பாது. அதனை துக்க ஆசைப்பட்ட நெஞ்சமே! நீ அதற்காக
வருந்தவேண்டா. அவன்தான் வாழ்வதாக எ-று.

(224) யாமொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்கு
அருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை
என்வாய்ச் சொல்லு மன்ன ஒன்றார்

5 கடிமதி லரண்பல கடந்த
நெடுமா னஞ்சி! நீ யருளன் மாறே.

ஒளவையார்.

(225) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
இனியை பெரும! எமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல

5 இன்னாய் பெரும! நின் ஒன்றை தோர்க்கே.

ஒளவையார்.

(224) சே, 92. திணை—அது. துறை—இயன்மொழி.

சூத்திர:—யாமொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் செய்யா; காலத்தோடும்
கடியிரா; பொருளும் அறியவாரா. ஆயினும், பிள்ளைகளுடைய மழலைச்
சொற்கள் தந்தையர்க்கு அருளுதல் பொருந்தியன. படைவர் மதிலரண்கள்
பலவற்றையும் வென்ற நெடுமானஞ்சி! நீ அருளுதலால் என்வாய்ச் சொற்களும்
அத்தன்மைய ஆயின எ-று.

(225) சே, 94. திணை—வாகை. துறை—அரசவாகை.

சூத்திர:— ஊரிடத்தே சிறுபிள்ளைகள், தனது வெள்ளிய கொம்புகளைக்
கழுவும்படி நீர்த்துறையிற்படியும் பெரிய களிற் அப்பிள்ளைகட்கு எவ்வளவு
எளியதாய் இனியதாகும், அவ்வாறே பெருமானே! எங்கட்கும் நீ எளியனும்
இனியனுமாகின்றாய். ஆனால், அக்களிற்றின் நெருங்கமுடியாத மதம்பட்ட
கிலைமை எவ்வாறு இன்னதாகும், அதுபோலப் பெரும! நின் படைவர்க்கு
இன்னாதவனாய் எ-று.

- (226) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
 மறவை நெஞ்சத் தாயி லாளர்
 அரும்பலர் செருந்தி நெடுங்கான் மலர்கமழ்
 .....மன்ன முற்றத்து
- 5 ஆர்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
 கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்
 மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
 அரிக்குரற் றடாரி யிரிய வெற்றிப்
 பாடி நின்ற பன்னா ளன்றியும்
- 10 சென்ற ஞானறைச் சென்றுபட ரிரவின்
 வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
 புன்றலைப் பொருநன் அளியன் தானெனத்
 தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை
 முதுநீர்ப் பாசி யன்ன உடைகளைந்து
- 15 திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளிஇ
 மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியும்
 அமிழ்தன மரபின் ஊன்றுவை யடிசில்
 வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
 முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
- 20 இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற

(226) ஐ, 390. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

கருத்து:— என் தடாரிப்பறையை முழக்கிக்கொண்டு பிறரைப் பாடிவின்ற பலநாள்போலன்றி, அவனது நகர்க்குட் சென்று அவன் வாயிலே அடைந்த அன்றிரவே, 'கடைவாயிலில் நின்ற பொருநன் அளிக்கத்தக்கான்' என்று அருளி, தன்னிடம் யான் வருதலைவிரும்பி, என் அரையிற்கட்டிய பாசிபோன்ற நைந்த உடையைக்களைந்து புத்துடையை உடுக்கச்செய்தும், மகிழ்ச்சிவிளைக் கும் மதுவோடு அமிழ்தம்போலும் அடிசிலை வெள்ளிக்கலத்தில் பெய்து ஊட்டியும், ஊர்ப்பொதுவிடத்துக் கூடியிருந்த என் சுற்றத்தின் வறுமை நீக்க

அகடுநனை வேங்கை வீகண் டன்ன
 பகடுதரு செந்நெல் போரொடு நல்கிக்
 கொண்டி பெறுகென் றேளுனே உண்டுறை
 மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
 25 கண்டாற் கொண்டுமவன் திருந்தடி வாழ்த்தி

.....
 வானறி யலவென் பாடுபசி போக்கல்
 அண்ணல் யானை வேந்தர்
 உன்மையோ வறியல் காண்பறி யலரே.

ஓளவையார்.

(227) வலம்படு வாய்வா னேந்து யொன்றார்
 களம்படக் கடந்த கழல்தொடித் தடக்கை
 ஆர்கலி நறவின் அதியர் கோமான்
 போரடு திருவிற் பொலந்தார் அஞ்சி!
 5 பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்ளி
 நீல மணிமிடற் றெருவன் போல
 மன்னுக பெரும! நீயே தொன்னிலைப்
 பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

வேண்டிய நெற்போரை நல்கியும் 'மற்றும் வேண்டிய பொருள்களைக் கொள்க'
 என்றான், காவிரியின் தலைநீர் பாயும் நாடான அதியமான். எ-று.

(227) ஷா, 91, திணை—பாடாட்சடிணை. துறை—வாழ்த்தியல்.

“அவனை (அஞ்சியை) அவர் (ஓளவையார்) நெல்விப்பழம்பெற்றுப்
 பாடியது”

கருத்து:—வீரவானைக் கையிற்கொண்டு பசைவரை வென்ற அதியர்
 கோமானே! அஞ்சி! பெரியமலையுச்சியில் உண்டான சிறிய இலைகளையுடைய
 நெல்லியின் இனிய பழத்தை, இது பெறத்தக்கரியது என்று கருதாது
 அசுரந் பெறும் பேற்றினை எமக்குக் கூறாது மனத்துள் அடக்கிக்கொண்டு

சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது
 10 ஆதல் நின்னகத் தடக்கிச்
 சாதல் நீங்க எமக்கீத் தணையே.

ஓளவையார்.

(228) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
 தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
 கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
 சுரன்முத விருந்த சில்வளை விறலி!
 5 செல்வை யாயிற் சேனே னல்லன்
 முனைசுட வெழுந்த மங்குல் மாப்புடை
 மலைகுழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
 பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி
 பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
 10 மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப
 அலத்தற் காலை யாயினும்
 புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றுளே.

ஓளவையார்.

சாதல் நீங்க எமக்கு அளித்தாய்; ஆதலால், பிறைகுடிய திருமுடியினையும்
 நீலமணியிடற்றினையும் உடைய சிவபிரான்போல நீ நிலைபெறவாயாக ஏ-று.

குறிப்பு:— சாதற்குக் காரணமாகிய கஞ்சன்கும் நிலைபெற்றிருந்த சிவ
 பிரான்போல, நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(228) ஷா, 103. திணை—பாடாண்டிணை; துறை—விறலியாற்றுப்படை;

கருத்து:—ஒருதலையில் பதலைப்பறையும் மற்றைத்தலையில் முழுவும் தொங்
 கும்படி காவடியைத் தூக்கிக்கொண்டு, 'இடுவோரில்லாமையால் கவிழ்ந்த மண்டை
 யாகிய என் உண்கலத்தை மலர்ப்பவர் யாவர்' என்று பாலைநெறியில் இருந்து
 வருந்தும் விறலி இப்போது பகைமுனையை அழித்தவனாய், பகைவர்

(229) இழையணிப் பொலிந்த ஏந்துகோட் டல்குல்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி!
பொருநரு முளரோநும் அகன்றலை நாட்டென
வீனவ லானுப் பொருபடை வேந்தே!

5 எறிகோ லஞ்சா அரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதாஅன்று
பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்
அதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

ஒளவையார்.

(230) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர னோண்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து

தேயத்துள்ளான் அதியமானஞ்சி. அவன் தூரத்துள்ளவனும் அல்லன்.
நீ அவன்பாற் செல்வையாயின், உலகம் வறுமையுற்ற காலமாயினும் ஓயாமல்
உண்ணவும் தின்னவும் சின் உண்கலம் நிரம்ப அளிக்கவல்லன். அவன்தாள்
வாழ்வதாக எ-று.

(229) சை, 89. திணையும் துறையும் அவை.

சூத்திர:— 'அழகுமிக்க விறலி! உங்கன் நாட்டில் என்னோடு பொருவா
ரும் உளரோ' என்று என்னைக் கேட்கின்ற போர்வேந்தே! நீ போர்புரியக்
கருதினால், அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்பைப்போன்ற
வலிய வீரரும் உளர். அதவேயன்றி, மன்றில் தொங்கும் முழுவீன்கண்ணி
லிருந்து காற்றடித்துண்டாம் ஓசையைக்கேட்பின், அது போர்ப்பறை என்று
மகிழும் என்னுடைய தலைவனும் உளன்—என்று அஞ்சியின் வீரம் சிறப்பிக்கப்
பட்டவாறு.

(230) சை, 95. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—வாண்மங்கலம்.

“அவன் (அதியமான் நெமொனஞ்சி) தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்
சென்ற ஒளவைக்கு அவன் படைக்கலக்கொட்டில் காட்ட அவர் பாடியது.”

சூத்திர:— இவைதாம், மயிற் பீலி அணியப்பட்டும், மாலை சூடப்பட்டும்,
அடிப்பிடி அழகுபடுத்தப்பட்டும், தைலம் பூசப்பெற்றும், காவலுள்ள அரண்

கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
 பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
 5 கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்றும்
 உண்டாயிற் பதக்கொடுத்து
 இல்லாயி னுடனுண்ணும்
 இல்லோர் ஒக்கற் றலைவன்
 அண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

ஒளவையார்.

(231) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்
 அடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரல்
 மறப்புலி யுடலின் மாண்கண முளவோ
 மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
 5 இருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவின்
 அச்சொடு தாக்கிப் பாருற் றியங்கிய
 பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய
 வரிமணல் ஞெமரக் கற்பக நடக்கும்

மனைக்கண்ணே அலங்காரமாக உள்ளன. செல்வமுண்டாயிற் கொடுத்தும்,
 இல்லையாயிற் பலரோடு கூடியுண்டும் வறியர்சுற்றத்துக்குத் தலைவனாகவுள்ள
 எம் வேந்தனுடைய கூரிய வேல்களாகிய அவையோ, பகைவரைக் குத்துதலால்
 துனி முரிந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய கூடத்தில் எந்நாளும் தங்குவன
 வாயின—என்று அதியமானது கொடைச்சிறப்பையும் வென்றிச்சிறப்பையும்
 பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு.

(231) ஷ, 90. திணையும் துறையும் அவை.

சுருத்தி:— மலைச்சாரலில் வீரமிக்க புலி சீறாமாயின் அதனை எதிர்க்கவல்ல
 மானினமும் உண்டோ! ஞாயிறு வெம்பியெழுமாயின், வானத்திலும் திசை
 களிலும் செறியும் இருளும் உண்டோ! பண்டங்களின் பாரமிகுதியால்
 நிலத்துட்பறிந்த சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப் போக்கவல்ல எருத்துக்குப்

பெரிமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
 10 எழுமரங் கடுக்கும் தாள்தோய் தடக்கை
 வழுவில் வன்கை மழவர் பெரும!
 இருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
 பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

ஒளவையார்

(232) களம்புகல் ஒம்புமின் தெவ்வீர்! போரெதூர்ந்து
 எம்முளும் உளனொரு பொருநன் வைகல்
 எண்டோர் செய்யும் தச்சன்
 துங்கள் வலித்த காலன் னேனே.

(233) யாவீர் ஆயினும் கூழை தார்கொண்டு
 யாம்பொருது மென்ற லோம்புமின் ஒங்குதிறல்
 ஒளிறிலங்கு நெடுவேல் மழவர் பெருமகன்
 கதூர்விடு நுண்பூண் அம்பகட்டு மார்பின்

போதற்கரிய துறையுமுளரோ? அவைபோல, வீரார்க்குத் தலைவனே! நீ போர்க்
 களத்துப் புகுவையாயின் சின் சிலத்தைக் கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் வீரரும்
 இவ்வுலகில் உளரோ; இல்லையன்றே—என்று அநியமானது வீரத்திறத்தைப்
 புகழ்ந்தவாறு.

(232) ஷா 87. திணை-தும்பை. துறை-தானைமறம்.

சூத்திர:— படைவீர்! போரில் மாறுபாடுகொண்ட நீவீர் அமார்க்களத்திற்
 புகுதலைத் தவிருங்கள். ஒருநாளில் எட்டுத்தேர் செய்யவல்ல தச்சன் ஒரு
 மாதங்கூடி ஆராய்ந்து செய்த தேர்க்காலையொப்பவளும், எக்களுள்ளும் ஒரு
 வீரன் உளன்—என்று அதிகமானது வீரத்திறத்தைப் புகழ்ந்தவாறு.

(233) ஷா, 88. திணையும் துறையும் அவை.

சூத்திர:— பூணணிந்த வலிய மார்பினையும் முழவுபோலும் தோளினையு
 முடைய என் இறைவனான அஞ்சியைக் காணாத முன்பு; எப்படிப்பட்டவரா

5 வீழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காண ஓங்கே.

ஒளவையார்.

(234) போற்றுமின் மறவீர்! சாற்றுதும் நும்மை
ஊர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்கும்
தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கும்
ஈர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வென்னை
5 நுண்பல் கருமம் நினையாது
இனையனென் றிகழிற் பெறலரி தாதே.

ஒளவையார்.

(235) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீது மிரப்போர்க் கீயும்
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி

யினும் தம் படைவலிகொண்டு அவனோடு பொரக்கூடும் என்று பேசிக்கொள்
ளலாம்; கண்டபின் அதுசெய்தல் அரிதாம் என்று அதியமானது பேராற்றலைக்
கூறியவாறு.

(234) ஷா, 104. திணை—வாகை. துறை—அரசவாகை.

கருத்து:— வீரர்கள்! நமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம். நீங்கள் பாது
காத்துக்கொண்மின். ஊரிலுள்ள இளஞ்சிறுவர்கள் ஆடக்கலங்கும் காலனவான
நீரினுள்ளே யானையையும் கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தல்வலியுள்ள முதலையை
ஒப்பான் எம் இறைவன். அவனது நுண்ணிய செயல் பலவற்றையும்
கிணையாதே, இனையனென்று அவனை நீவிர் இகழ்ந்து மதியாதிருப்பீராயின்,
நங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது என்று.

(235) ஷா, 315. திணை—வாகை. துறை—வல்லாண்முல்லை.

கருத்து:— நெடுமானஞ்சி, செல்வமுள்ளபோது பலரோடுண்ணுதல் வல்ல
வனாவன். படைவீரர் முதலிய தனக்குரியவரினும் மிகுதியாக இரப்போர்க்கு

இல்லிறைச் சொல்லிய ஞெலிகோல் போலத்
 5 தோன்று திருக்கவும் வல்லன் மற்றதன்
 கான்றுபடு கனையெரி போலத்
 தோன்றவும் வல்லன்தான் தோன்றுங் காலே.
 ஓளவையார்.

(236) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவாள்
 உடன்றவர்காப்புடை மதிலழித்தலின்
 ஊனுற முழ்கி யுருவிழந் தனவே
 வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
 5 நறுங்கள்ளின் நாடுரைத்தலிற்
 சுரைதழீஇய இருங்காமொடு
 மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
 களிதே, எழுஉத்தாங்கிய கதவமலைத்தவர்
 குழுஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
 10 பருஉப்பினிய தொடிகழிந்தனவே

அளிப்பவனாவன். பெண்டிர்விரும்பும் துணைவனாவன். அவன், வீட்டினிறப்பிற்
 செருகப்பட்ட திக்கடைகோலைப்போலத் தன்வலி வெளிப்பட வேண்டாத
 காலத்து அடங்கியிருக்கவும் வல்லன்; வெளிப்படத் தோன்றவேண்டிய காலத்து
 அந்தக்கடைகோலாலே கக்கப்பட்ட தீப்போலத் தோன்றவும் வல்லன் எ-று.

(236) சை, 97. துணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

உருத்து:— போர்செய்தற்கு உறைகழித்த அவன் (அதியமான்) வாஸ்கன்,
 படைவருடலிற் குளித்தலால் வடுமிக்கணவாயின. வேல்களோ, படைகாடழித்
 தலால், காம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன. அவன் களிறுகள்தாய்,
 படைகயரணை அழித்தலால், இறகப் பிணித்த கிம்புரிசன் கழன்றன. அவன்
 குதிரைகள்தாம் படைவார்மாட்புகளைத் துறைத்து ஓடுதலால், குருதியுடன்
 கூடிய குளம்பையுடையவாயின. அவன்தானும், அம்புபடுதலால் துளைபட்ட

- மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
 பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
 களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே
 அவன்றானும், நிலந்திரைக்கும் கடற்றுனைப்
 15 பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
 கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
 ஆயிடை, உடன்றே ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
 பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மல் மூதூர்
 நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்கு
 20 இறுக்கல் வேண்டும் திறையே மறுப்பின்
 ஒல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
 சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
 கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
 குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விடல்
 25 இறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா டுமினே.

ஒளவையார்.

(237) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்
 பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பிரின்

பரிசையுடையன். அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல்
 எங்கேயுள்ளது? தம் வளமிக்க பழைய ஊர்கள் நுமக்கு உரியவாக விரும்பி
 னால், பகைவர்! நேரிற்போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல் வேண்டும்.
 கொடராயின் உடம்படுவானல்லன். இவ்வாறு யான் சொல்லவும் தெளியீ
 ரானால், தம் அழகிய உரிமைமகளிரது தோளைப் பிரிந்துறைதல் விடப்பண் று
 இதனை அறிந்து போர்செய்வீராக. எ—ற.

(237) ஷா 98. திணை-வாகை. துறை-அரசவாகை. திணை வஞ்சியும்
 துறை கொற்றவன்னையுமாம்.

குத்து:—சின் போர்யானைகள் போகக்கண்ட பகைவர், தம் மதிலரண்
 களின் கதவங்களையும் கணையமரங்களையும் புதியவாய்தெற்குப் பழையவற்றைக்

- இனக்களிறு சேலக்கண்டவர்
 மறிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
 5 பிணனமுங்கக் களனும்கிச்
 செலவசைஇய மறுக்குளம்பினின்
 இனநன்மாச் செலக்கண்டவர்
 கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
 மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
 10 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
 தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
 வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
 மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்
 புண்படுகுருதி யம்பொடுக்கவும்
 15 நீயே, ஐயவி புகைப்பவும் தாங்கா தொய்யென
 உறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்கும்
 கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றார்
 இரங்க விளிவது கோல்லோ வரம்பணைந்து
 இறக்குகறி ரலும்வரு கழனிப்
 20 பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.
 ஓளவையார்.

(238) அமரர்ப் பேணியும் ஆவுதி யருத்தியும்
 அரும்பெறல் மரபிற் கரும்பிவண் தந்தும்

கழிக்கவும், சின் போர்க்குதிரைகள் செல்லக்கண்ட அப்பகைவர், வேலமுட்.
 களால் காட்டுவாயில்களை அடைக்கவும், சின் வேற்படையைக்கண்ட அவர்
 தம் கிடுகென்றும் படையிலே காம்புடன் பிடியைச் செறிக்கவும், சின்
 வீரரின் வலிமையைக்கண்ட அப்பகைவர் தம் அம்புகளைத் தூணியகத்தே
 ஒடுக்கிக் கொள்ளவும் கூற்றத்தை ஒப்பாக நீ அவருயிரைக் கொள்ளுகின்றாய்.
 வனம்பொருந்திய அப்பகைவரது நாடு, அவர் இரங்கும்படி கெடுவது
 கோல்லோ! எ-று.

(233) சை, 99. தினையும் துறையும் அவை.

கருத்து:- தேவர்களை வழிபட்டு அவர்க்கு வேள்வியில் ஆவுதிகளை அருந்து

- நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
 தொன்சிலை மரபினின் முன்னோர் போல
- 5 ஈகையங் கழற்கால் இரும்பனம் புடையற்
 புவார் காவீற் புரிற்றுப்புலால் நெடுவேல்
 எழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
 வழுவின் நெய்தியும் அமையாய் செருவேட்டு
 இமிழ்குரல் முரசின் எழுவரோடு முரணிச்
- 10 சென்றமர் கடந்துநின் னாற்றல் தோற்றிய
 அன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
 பரணன் பாடினன் மற்கொல் மற்றுநீ
 முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்
 அரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

ஒளவையார்.

வீத்தும், பெறுதற்கரிய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்ற இவ்வுலகத்திற்
 செண்டுவந்து தத்தும் உலகமுழுதும் ஆண்ட சின் முன்னோர்போல, வீரக்
 கழலணிந்த காலினையும், பணந்தோடாகிய தாரினையும், வானோர் வந்திருந்த
 தாகிய காலினையும், நெடிய வேலினையுமுடையயாய், ஏழிலாஞ்சினையு
 முடைய அரசரிமையைத் தவறுதலின்றி நீ பெற்றாயினும் அத்தனையு
 அமையாமல் போரைவிரும்பி ஏழரசரையும் எதிர்த்துவென்ற சின் ஆற்றலைத்
 தோற்றவித்த அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியவனாய் இருந்தாய். முரண்மிக்க
 கோவலூரையும் பிறஅரண்களையும் அழித்துவென்ற சின் தோளே இற்றை
 நாளும் பரணன் பாடினன் என்ற.

குறிப்பு:—(5) அதியமானுக்குப் பணந்தார்கூறியது சேரமாதற்கு உறவா
 தலின். (6) புவார் கா-வானோர் இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்காச
 வந்திருந்ததொரு சோலை. (11-12) இன்றும் பரணன் பாடினன் என்றது
 அவனும் தன் பெருமையாற் பாடினான்; பிறராற் பாடப்படுதல் அரிது
 என்றதாம்.

- (239) கையது வேலே காலன புனைகழல்
 மெய்யது வியரே மிடற்றது பசம்புண்
 வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
 உச்சிக் கொண்ட ஊசிவெண் டோடு
 5 வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
 வரிவயம் பொருத வயக்களிற் போல
 இன்னு மாருது சினனே யன்னே
 உய்ந்தன ரல்லரிவன் உடற்றி யோரே
 10 செறுவர் நோக்கிய கண்தன்
 சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

ஒளவையார்.

- (240) துண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்
 சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்

(239) ஷ, 100. திணையும் துறையும் அவை.

“அதியமான், தவமகன் பிறந்தவனைக் கண்டானே ஒளவையார் பாடியது.”

சூத்திரம்:—கையில் உள்ளது வேல்; காலினிடத்தது வீரக்கழல்; உடம்பின் கண்ணது வேர்வை; மிடற்றின் கண்ணது ஈரம்புலராத பசியபுண்; இளம்பனையின் உச்சியில் உள்ள ஊசித்தன்மையமைந்த தோட்டையும் வெட்சி மலரையும் வேங்கைப்பூவுடன் சூடி இளம்புலியொடு பொருத யானைபோல் இன்னமும் சினம் நீக்கிற்றில்லை; அந்தோ! இவனை இவ்வாறு சினப்பித்தோர் பிழைத்தவரல்லர்; பகைவரை வெருண்டு பார்த்த இவன்கண்கள், பிறந்த தன் புதல்வனை நோக்கியும் சிவப்பு நீங்காவாயின எ-று.

(240) ஷ, 93. திணை—வாசை; துறை—அரசவாசை.

“அவன் (அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி) பொருது புண்பட்டுகின்றனானே அவர் (ஒளவையார்) பாடியது.”

தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்டு
ஒடல் மரீஇய பீடில் மன்னர்

5 நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதல் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமார்
அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த

10 நீள்கழல் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலும் உய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து
அண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
அருஞ்சமம் ததைய நூறிநீ

15 பெருந்தகை! விழுப்புண் பட்ட மாதே.

ஒளவையர்.

(241) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன
கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்
குறுகினும் குறுகுக குறுகாது சென்று

சூத்தா:—சின்னோடும் எதிர்த்துவந்த அரசர்கள் போரிற் சிதறியழிகை யாலும், நீ சீரிய புண்பட்டபடியாலும் நோய்வாயிலாக இறந்த உடம்பை, வானாற்படாத குற்றம் நீங்கவேண்டி அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி வீரசவர்க்கம் பெற்ற வேந்தர் சென்றஉலகத்திற் செல்க' என்று வானோச்சி அடக்கும் இழிவினின்றும் சின் பகைவர் தப்பினார்கள். பெருந்தகையி இனி சின்னோடு எதிர்ப்பார் இல்லாமையால், முரசுமுழங்கச் சென்று போர்வெல் லுதல் என்பது உனக்கு எங்கேயுள்ளது?

(241) ஷா, 231. திணை—பொதுவியல். துறை—கையறுசிலை.

சூத்தா:—கரியவிறகால் துடுக்கப்பட்ட நமத்தின்கண்ணே எரியும் அழலால் இவனுடல் சுடப்பட்டுச் சிறகினும் சிறகு. சிறகாமல் விசும்புற நீளினும்

விசம்புற நீளினும் நீள்க பசுங்கதிர்த்
5 திங்க ளன்ன வெண்குடை
ஞாயிற் றன்னோன் புகழ்மா யலவே.

ஒளவையார்.

(242) இல்லா கியரோ காலை மாலை
அல்லா கியர்யரன் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோ
5 கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

ஒளவையார்.

(243) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே

நீளுக. மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயி
றொத்த இவனது புகழ் ஒருகாலும் மாயா எ-று.

(242) ஷா, 232. திணையும் துறையும் அவை.

கருத்து:—அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி எனக்கு
இல்லையாகுக. யான் உயிர்வாமும் நான் எனக்கு ஒருபயனும் படாமையால்
அவையும் அல்லவாகி ஒழிக. நடப்பட்ட கல்லின்கண்ணே பீலியைச்சூட்டி
தெளிந்த மதுவைச் சிறுகலத்தால் ஊற்றவும் அதனைக் கொள்வானே! உயர்ந்த
மலைபொருந்திய நாடுமுழுதும் கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன் (ஆகிய அகிய
மான் அஞ்சி) எ-று.

(243) ஷா, 235. திணையும் துறையும் அவை.

கருத்து.— சிறிய அளவுள்ள மதுவைப் பெறுவானானால் எங்களுக்கு
அதனைத் தருவன், அது போயிற்றே! பேரளவான மதுவைப் பெறுவானாயின்

- யரம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
 சிறுசோற் றுனும் நனிபல கலத்தன், மன்னே
- 5 பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே
 என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கியு மன்னே
 அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே
 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
 புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
- 10 அருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையூர் இ
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
 அஞ்சொணுண் டோர்ச்சிப் புலவர் நாவீற்
 சென்றுவீழ்ந் தன்றவன்
- 15 அருநிறத் தியங்கிய வேலே
 ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
 இனிப், பாடுருமில்லைப் பாடுநர்க்கொன் றீகுருமில்லைப்
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர்

அதனை யாமுண்டு பாட எஞ்சிய மதுவைத் தான்விரும்பி நுகர்வான், அதுவும்
 போயிற்றே! சிற்றளவாகச் சோறுபெற்றாலும் யாங்கனருந்த மிகப்பலவாக
 உண்கலங்களையிட்டுக் கூட உண்பன், அதுகழிந்ததே! பேரளவாகச் சோறு
 பெற்றாலும் அவ்வாறே பலரொடு கூட உண்பன், அதுவும்கழிந்ததே. அம்
 போடு வேல் தைத்து உருவும் இடமாகிய போர்க்களமுழுதும் அவன் சென்று
 சிற்பன், அது கழிந்ததே! நரந்தப்பூ நாறும் தன் கைகளால், புலால்நாறும்
 எம்முடைய தலைகளை அருளோடு தடவிக்கொடுப்பான், அதுகழிந்ததே!
 அவனது மார்பகத்துப் பாய்ந்துதைத்த வேலானது, பெரிய பாணரது அகன்ற
 மண்டையின் துளையை உருவி, இரப்பாளர் கையுள்ளும் தைத்தருவி, தான்
 புரந்துவந்த சுற்றத்தாரது புல்லிய கண்ணிற்பாவை ஒளிமழுங்கச்செய்து,
 அழகிய சொல்லையாராயும் துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய புலவரது காவின்
 கண்ணே போய் வீழ்ந்தது; எமக்குப் பற்றுகிய இறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்
 கொல்லோ? இனிப் பாடுவாரும் இல்லை; பாடுவார்க்கு ஒன்று ஈவாரும் இல்லை.
 குளிர்ந்த நீர்த்துறையிலே பகன்றையின் தேன்மிக்க பெரியமலர் பிறராற்

குடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்று
ஈயாது வீயும் உயிர்தவப் பலவே.

ஒளவையார்.

- (244) கன்றம ராயங் கானத் தல்கவும்
வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவுங்
களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்
விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்
5 வைககம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
பொய்யா எழினி பொருதுகளஞ் சேர
ஈன்றோள் நீத்த குழவி போலத்
தன்னமர் கூற்றந் தலைத்தலை யினையக்
கடும்பசி கலக்கிய இடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு
10 நோயுழந்து வைகிய உலகினும் மிகநனி
நீயிழந் தனையே அறனில் கூற்றம்!
வாழ்தலின் வருகம் வயல்வள னறியான்
வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாங்கு
ஒருவ னொருயி ருண்ணு யாயின்
15 நேரார் பல்லுயிர் பருகி
ஆர்குவை மன்னோவவ னமரடு களத்தே.

குடப்படாமற் கழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடுக்காது.
மாய்ந்துபோகும் உயிர்கள் உலகில் மிகப்பல என்று.

(244) ஷ, 230. திணை—பொதுவியல். துறை—கையறுதலை.

“அதியமான் தகடுப்பொருது வீழ்ந்த எழினியை அரிசில்சிறார் பாடியது.”

*குத்து!— கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டினிடத்தே பிறிதொன்
றால் ஏதமின்றிக் கிடப்பவும், காட்டின்வழிப்போவார் தாம்வேண்டிய விடத்தே
வருந்தாமற்றங்கிச் செல்லவும், கனத்தில் நெற்பொலி காவலின்றியே கிடப்
பவும் தன் செங்கோலாட்சி செலுத்திய எழினி பொருது போர்க்கனத்தின்
கண்ணே வீழ்தலால், பெற்றதாயாற் கைவிடப்பட்ட குழவிபோல இவ்வுலகம்
வருந்தும் விதனத்தினும், மிகப்பெரிதாக நீ இழந்தாய், அதமில்லாத கூற்றமே

- (245) முடவுமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழம்
 பல்கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்
 பாடிமி முருவிப் பாறை மருங்கின்
 ஆடுமயில் முன்ன தாகக் கோடியர்
 5 விழவுகொள் மூதூர் விறலி பின்றை
 முழவன் போல அகப்படத் தழீஇ
 இன்றுணைப் பயிருங் குன்ற நாடன்
 குடிநன் குடையன் கூடுநர்ப் பிரியலன்
 கெடுநா மொழியல னன்பின னெனநீ
 10 வல்ல கூறி வாய்வதிற் புணர்த்தோய்
 நல்லை காணிற் காதலந் தோழீ
 கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தேர் அஞ்சி
 நல்விசை நிறுத்த நயவரு பனுவுற்
 றெல்லிசை நிறீஇய உரைசால் பாண்மகன்
 15 எண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணி னுள்ளும்

(245) அகநானூறு, 352. திணை—குறிஞ்சி. துறை—வரைந்தெய்திய பின்றை மணமனைக்கட்சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

வரைவுமலிந்து சொல்லிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்.

கருத்து:—தோழி குன்றநாடனான தலைவன் நற்குலத்தவன், தன்னோடு கலந்த வரைப் பிரியாதவன், பொய்ம்மொழி சொல்லாதவன், அன்புடையன் என்று அவன்பெருமைகளைக் கூறி என்னோடு கூட்டிவைத்தனையன்றோ. அவ்வாறே என் காதலன், அதியமானஞ்சியின்புகழை சிலைபெறச்செய்த பாண்மகனானவன் நான்முறைப்படி அமைத்த இசைப்பண்ணைக் காட்டிலும், புதியதாக இயற்றிய இசைத்திறத்தைக்காட்டிலும், வதுவைகளில் அடைந்த மகிழ்ச்சியினும் எமக்கு மிக இனியதாக உள்ளான் ஏ-று.

குறிப்பு:— 1-7. கற்பாறையிடமாக மயில் சின்றுகொண்டு தன் முன்னே ஆடிசிற்க, பின்சிற்கும் ஆண்குரங்கொன்று பலாப்பழத்தைக் கையிற்கொண்டு

புதுவது புனைந்த நிறத்தினும்
வதுவை நாளினு மிரியனா லெமக்கே.

அஞ்சியந்தை மகள் நாகையார்.

- (246) அம்ம வாழி தோழி! சாதலர்
வெண்மணல் நிவந்த பொலங்கடை நெடுநகர்
நளியிருங் கங்குற் புணர்குறி வாய்த்த
களவுங் கைம்மிக அலர்ந்தன்று அன்னையும்
5 உட்கொண் டோவாள் காக்கும் பிற்பெரிது
இவனுறைபு எவனோ அரியளென் றருளி
ஆடுநடைப் பொலிந்த புகற்சியி னாடுகோள்
அள்ளனைப் பணித்த அநியள் பின்றை
வள்ளாயிர் மாக்கிணை கண்ணவிந் தாங்கு
10 மலைகவி னழிந்த கணிகடற் றருஞ்சரம்
வெய்ய மன்றரின் வையெயிறு உணீஇய
தன்மழை யொருநாள் தலையு க ஒண்ணுதல்
ஒல்கியல் அரிவை நின்னொடு செல்கஞ்
சின்னாள் ஆன்றனை யாகெனப் பன்னாள்

தன்பெண்காக்கிணை அழைக்கும் ஸீலை, விழாக்காலத்தே ஆடவல்ல விறலியின்
பின்பே முழுவம்வாசிப்பவன் லிற்பதுபோலும் என்றவாறு.

(246) ஷா, 325. திணை—பாலை. துறை—கொண்டிண்கக் கருதி
யொழிந்த தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:— 7-9. தன்னாட்டிணைக் கைக்கொண்ட அன்னன் என்பானை
அதியமான் போரில்வென்று பணியச்செய்தபின் அவ்வதியனது கிணைப்பறை
யின் ஓசை ஒய்ந்தநிலை, பாலைவிலத்தின் கடுமையால் மலை கவினிழந்ததற்கு
உவமிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க.

இனி, 'நாடுகோள் அள்ளனைப்பணித்த' என்பதற்கு, பகைநாட்டிணைக்
கைக்கொள்ளும்படி அன்னன் என்ற தன் படைத்தலைவனைப் பணிகொண்ட

15 உலைவி னுள்ளமொடு வினைவலி யுரிஇ
எல்லாம் பெரும்பிறி தாக வடாஅது
நல்வேற் பாணன் நன்னாட் டுள்ளதை
வாட்கண் வானத் தென்றாழ் நீரிடை
ஆட்கொல் யானை அதர்பார்த் தல்குஞ்

20 சோலை யத்த மாலைப் போகி
ஒழியச் சென்றோர் மன்ற
பழியெவ னாங்கொல் நோய்தரு பாலே.

மாமுலஞர்.

(247) அருந்துய ருழத்தலி னுண்மை சான்மெனப்
பெரும்பிறி தின்மையி னிலேனு மல்லேன்
கரைபொரு திழிதருங் காண்யாற் றிகுகரை
வேர்கிளர் மராஅத் தந்தளிர் போல

5 நடுங்க லானு நெஞ்சமொ டிடும்பை
யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே யோங்குசெலற்
கடும்பகட் டியானை நெடுமான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்ச மோடிச்சேண் விளங்கத்

என்றும்; 'அதியன்பின்றை...கிணைகண்ணவிந்தாங்கு' என்பதற்கு அதியமான் இறந்தபின்பு கிணைப்பறை ஓலியவிந்தாற்போல என்றும் வேறபொருளும் கூறுவர்.

(247) நற்றிணை, 331. திணை-முல்லை. துறை-பிரிவிடையாற்றாசாபிப தலைமகன் பருவவரவின்கண் சொல்லிபது.

கருத்து:— தலைமகன் தன் அரசனது போர்வினை காரணமாகப் பிரிந்து சென்றவிடத்து ஆற்றாத தலைவி, அவன்குறித்த பருவம் வந்ததுகண்டு, 'அவர் கூறிய காரகாலம் வந்துவிட்டது. இன்னும் இறந்துபடுதலின்றி யானும் உயிரோடிராசின்றேன். கலக்கநீங்காத உள்ளத்துடனே இத்துன்பத்தை யான் எங்கனம் தாங்கவல்லேன்' என்று மனமழிந்து கூறியவாறு.

தேர்வீ சிருக்கை போல

10 மாரி யிரீஇ மான்றன்றூல் மழையே.

ஒளவையார்.

(248) அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற விளைகவி

குண்டுநீர் இலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉம்

தண்டுறை யூரன் பெண்டினை யாயிற்

பலவா குகநின் னெஞ்சிற் படரே

5 ஓவா தீயு மாரி வண்கைக்

கடும்பகட் டியாணை நெடுந்தேர் அஞ்சி

கொன்முனை யிரலூர் போலச்

சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே.

ஒளவையார்.

குறிப்பு— (7-10) யானைப்படையுடைய நெடுமானஞ்சி அருள்
விறைந்த உன்னத்தோடு நீண்டகாலம் தன் பெயர்விளக்க இரவலர்க்குத் தேர்ப்
பரிசு கொடுக்கும் நானோலக்கம்போல மழைபெய்யும் கார்காலம் என்க.

(248) குறந்தொகை, 91. திணை—மருதம். துறை—பரத்தையர்மாட்டுப்
பிரிந்த தலைமகன் வாயில்வேண்டிப் புக்கவழித் தன்வரைத்தன்றி அவன்
வரைத்தாகித் தன்னெஞ்சு நெகிழ்ந்துழித் தலைமகன் அதனை நெருங்கிச்
சொல்லியது.

பரத்தையிற்பிரிந்து வந்தவழி வேறுபட்ட கிழத்தியைத் தோழி கூறிய
துஉமாம்.

கருத்து:— பரத்தையரிடம் சென்று மீண்டுவந்த தலைவன் தலைவியின்
உடன்பாட்டை வேண்டி வின்றவிட்த்து, தான் அவனிடம் ஊடலையுடைய
னாயினும் தன் நெஞ்சம் அவனிடம் செல்வதை அறிந்த தலைவி, அந்நெஞ்சை
நோக்கி 'நீ அவன்பால் அன்பினையாயின் பலநான் துங்காதுறையும் துன்பம்
அடைவாய்' என்று கூறியவாறு.

குறிப்பு:— (5-8) பெருங்கொடையும் படையுமுடைய அதியமானஞ்சி
யின் போர்க்களமுன்ன ஊரினர் அச்சத்தால் துங்காமைபோல நீயும் துங்கா
யென்றபடி.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி மகன்
பொகுட்டெழினி

- (249) மதியேர் வெண்குடை அதியர் கோமான்
கொடும்பூண் எழினி நெடுங்குடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
5 ஒருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
உருகெழு மன்னர் ஆரெயில் கடந்து
நினம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டிரத்து
அணங்குடை மரபின் இருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
10 வெள்ளை வரகும் கொள்ளும் வித்தும்
வைகல் உழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
ஊருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நோர்கரை
15 நுண்ணூற் கலிங்க முடிஇ உண்ணெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தனைஇ
ஊண்முறை யீத்த வன்றியும் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்து

(249) புறநானூறு, 392. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—கடைசிலை.

குறிப்பு:— அதியர்கோமானை எழினியின் வாயிற்கடையில் விடியற்
காலத்தே நின்றகொண்டு என் கிணைப்பறையை முழக்கியவண்ணம், 'பனைவர்
மதிலரண்களை அழித்த பெருவீரனே! நீ நீடுவாழ்க' என்று யான் வாழ்த்தினே
னாக, அன்றே என்னையழைத்து அழுக்கடைந்த என் அரைக்கந்தையைக்
களைத்து உயர்ந்த மெல்லிய ஆடையை உடுப்பித்தும், தேட்கடுப்புப் போலும்
நாட்பட்ட மதுவைப் பருகும்படி பொற்கலத்தில் ஊற்றியளித்தும், உண்

20 அரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவண் தந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

ஔவையார்.

(250) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யினையோற்கு
இரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோள் நுணுகி
5 நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றென்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது.
மையூன் மொசித்த வொக்கவொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
உறையுள் முரியுமவன் செல்லு மூரே.

ஔவையார்.

ணத்தக்க விருந்தளித்தும் பேரநுள் புரிந்தான், வானுலகத்து அமுதை ஒத்த
சுவையுள்ள கரும்பை இவ்வுலகிற் கொணர்ந்துதவியவனது வழித்தோன்றலான
அவன் எ-ற.

(250) புறநானூறு, 96. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

*குத்து:— என் இறைவன்மகனான இளையோனுக்குப் பகை இரண்டு
தோன்றின. அவற்றள், தன்னைப்பார்த்த மகளிர் தோள்கள் மெலியும்படி
அவர் கொஞ்ச பிணித்ததனால் அவர் வருந்த உண்டாகியது ஒரு பகை;
மற்றொன்று, அவன் படையெடுத்துச்சென்ற ஊரில் யாறு குளன் முதலிய நீர்
கிடைக்களை அவன் படைச்சுற்றங்களும் யானைகளும் முகத்தவிடும் என்றகருதி
ஊரார் அங்குறைகலை வெறுப்பதனால் உண்டாயது—எனப் பொருட்டெழினி
யின் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(251) எருதே யினைய நுகமுண ராவே
 சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
 அவ்லிழியினும் மிசையேறினும்
 அவண தறியுநர் யாரென உமணர்
 5 கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
 இசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய்! திங்கள்
 நாள்நிறை மதியத் தனையையிருள்
 யாவண தோநின் நிழல்வாழ் வேர்க்கே.

ஓவையார்.

(252) கூந்த லாம்பல் முழுநெறி யடைச்சிப்
 பெரும்புனல் வந்த விருந்துறை விரும்பி
 யாமஹி தயர்கஞ் சேறுந் தானஹிது
 அஞ்சுவ துடைய ளாயின் வெம்போர்

(251) ஷா, 102. திணையும் துறையும் அவை.

கருத்து:—எருதுகள் நுகம்பூண்டு பழகாத இளமையவாதலையும், பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டிருத்தலையும், செல்லும்வழியின் ஏற்றிழிவையும் உணர்ந்து உப்புவாணிகர் அச்சுமரத்தோடு சேர்த்துக் கட்டிய சேமவச்சுப்போன்ற பெரியோனே! நீ திங்களாகிய நாள்நிறைந்த மதியத்தை ஒப்பாய். ஆதலின் நின் நிழலில் வாழ்வார்க்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்தது! எ—ற.

குறிப்பு:—(5) சேமவச்சு என்றது, ஏற்றிழிவுடைய வழியில் அச்சுமுறிந்த விடத்துச் சேமவச்சு உதவினாற்போல, நீ காக்கின்ற நாட்டிற்கு ஓர் இடையூறு உற்றால் அது நீக்கிக் காத்தற்குரியை என்பதாம். இதனால் பொருட்டெழிவி தன் தந்தையாட்சியில் இனவாசனாய் நாகுகாத்தவன் என்பது பெறப்படும்.

(252) குறுந்தொகை 80. திணை—மருதம். துறை—தலைமகட்டுப் பாங் காயினார் கேட்பப் பரத்தை சொல்லியது.

கருத்து:— தலைவி தன்னைக் குறைகூறினாள் என்பதுகேட்ட பரத்தை சினங்கொண்டு, 'யாம் நீர்விளையாடச் செல்வேம், தலைவன் தானே எம்வயப் பட்டு உடன்வருவான். அவனை வாராமற் காக்கும் வன்மை தலைவிக்கு

5 நுகம்படக் கடக்கும் பல்வேல் எழிலி
முனையான் பெருநிரை போலக்
கிளையொடு காக்கதன் கொழுநன் மார்பே.
ஒளவையார்.

(253) அகலறை மலர்ந்த அரும்புமுதிர் வேங்கை
ஒள்ளிலைத் தொடலை தைஇ மெல்லென
நல்வரை நாடன் தற்பா ராட்ட
யாங்குவல் லுநள்கொல் தானே தேம்பெய்து
5 மணிசெய் மண்டைத் தீம்பா லேந்தி
ஈனாத் தாயர் மடுப்பவும் உண்ணாள்
நிழற்கயத் தன்ன நீணகர் வரைப்பின்
எம்முடைச் செல்வமும் உள்ளாள் பொய்ம்மருண்டு
பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் பல்லடிச்
10 சில்பரிக் குதிரைப் பல்வேல் எழிலி
கெடலருந் துப்பின் விடுதொழில் முடிமார்
கணையெரி நடந்த கல்காய் கானத்து
வினைவல் அம்பின் விழுத்தொடை மறவர்
தேம்பிழி நறுங்கள் மகிழின் முனைகடந்து
15 வீங்குமென் சுரைய வேற்றினந் தருஉம்
முனைகலை திறந்த வேலிற்
பனைகலை மணந்த பல்லதர்ச் செலவே.

தாயங்கண்ணாள்.

உளதாயின், எழினி என்ற தலைவன் தன் ஆனிரையைக் கைப்பற்றிய பகை
வரிடத்திலிருந்து அதனை மீட்டுக் காத்தாற்போலத் தலைவனை எம்மிடத்தி
னின்று மீட்டுக்காப்பானாக' என்று கூறலாயினள் என்க.

(253) அகநானூறு. 105. திணை—பாலை. துறை—மகட்போக்கிய
நாய் சொல்லியது.

குறிப்பு:—10-17. எழினியின் போர்வினையை முடித்தற்பொருட்டு
அவனது மறவர் பகைவரை வென்று, ஏறுகளுடன் கூடிய பசுவிரையைக்
கைக்கொண்டுவரும் பலவாகிய சுரநெறி என்க.

வாட்டாற்று எழினியாதன்

- (254) கீழ்நீரான் மீள்வழங்குந்து
 மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
 கழிசுற்றிய விளைகழனி
 அரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்து
 5 நெடுநீர்கூஉம் மணற்றண்கால்
 மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து
 நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்
 தீந்தேறல் நறவுமகிழ்ந்து
 தீங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து
 10 உள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்
 கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
 கழுமிய வென்வேல் வேளோ
 வளநீர் வாட்டாற் நெழிவி யாதன்
 கிணையேம் பெரும!
 15 கொழுந்தடிய குடென்கோ
 வளநனையின் மட்டென்கோ
 குறுமுயலின் நிணம்பெய்தந்த
 நறுநெய்ய சோறென்கோ
 திறந்து மறந்து கூட்டுமுதல்

(254) புறநானூறு, 396. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—கடைசீலை

கருத்து:— நீர்சிலவனங்கள் மிக்க வாட்டாற்று எழினியாதன், ஊக்கமில்லார்க்கு வலிமை தருபவன்; சுற்றமில்லார்க்குச் சுற்றமாகுவன்; அவனது கிணையினர் யாங்கள். ஊளோ, தேறலோ, சோறோ, பிறவுணவுகளோ வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவாறு அளிப்பவனான அவ்வேளினுடைய பாடல்சான்ற வளத்தை யாமும் பிறரும் வாழ்த்தும்படி; சிறைமதிபோல அவனது நல்லிசை விளங்கித் தோன்றவதாக எ—று.

20 முகந்து கொள்ளும் உணவென்கோ
அன்னவை பலபல.....

.....ருந்தய

இரும்பே ரொக்கல் இருஞ்செஞ்சிய

அழித்துவப்ப ஈத்தோனெந்தை

25 எம்மோர் ஆக்கக் கங்குண்டே

மாரிவானத்து மீனாப்பண்

விரிகநீர வெண்டிங்களின்

விளங்கித் தோன்றுகஅவன் கலங்கா நல்லிசை

யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்

30 நீரைசால் நன்கலன் நல்கி

உரைசெலச் சிறக்கஅவன் பாடல்சால் வளனே.

மாங்குடி மருதனார்.

கண்ணானொழிவி

(255) மாமலர் வண்ணம் இழந்த கண்ணும்

பூநெகிழ் அணையிற் சாஅய தோளும்

நன்னர் மாக்கள் விழைவன ராய்ந்த

தொன்னலம் இழந்த துயரமொ டென்னதூஉம்

குறிப்பு:—வாட்டாறு என்பது மலைநாட்டுள்ளதும் திருவட்டாறு என்ற இப்போது வழங்குவதுமான தலமாகும். நூற்றெட்டுத் திருமால் திருப்பதி களுள், நம்மாழ்வாராற் பாடப்பெற்றது இத்தலம். எழினி என்ற பெயராலும் வேள் என்ற வழங்கப்படுதலாலும் இத்தலைவன் மலைநாடாண்ட சேரர்களை யினன் என்பது அறியப்படுக.

(255) அகநானூறு, 107. திணை—பாலை. துறை—பிரிவிடை வேற பட்ட தலைகளைத் தோழி வற்புறியது.

குறிப்பு:—(7) கண்ணன் எழினி என்ற பெயரால், இவன் அதியாமன்

- 5 இனையல் வாழி தோழி முனையெழ
முன்னுவ ரோட்டிய முரண்மிகு திருவின்
மறமிகு தானைக் கண்ண னெழிலி
தேமுது குன்றம் இறந்தன ராயினும்
நீடலர் யாழநின் நிரைவளை நெகிழத்
- 10 தோள்தாழ்பு இருளிய குவையிருங் கூந்தல்
மடவோட் டழீஇய விறலோன் மார்பிற்
புன்றலைப் புதல்வன் ஊர்பிழிந் தாங்குக்
கடுஞ்சூல் மடப்பிடி தழீஇய வெண்கோட்டு
இனஞ்சால் வேழங் கன்றார்பு இழிதரப்
- 15 பள்ளி கொள்ளும் பரிச்சுரம் நீந்து
ஒள்ளினர்க் கொன்றை யோங்குமலை யத்தம்
வினைவலி யுறாஉம் நெஞ்சமோடு
இனைய ராகிநப் பிரிந்துசி னேரே.

மாமுலனார்.

வானவன்மறவன் பிட்டன்

- (256) செய்வனைப் பிரித லெண்ணிக் கைம்மிகக்
காடுகவி னெழியக் கடுங்கதூர் தெறுதலின்
நீடுசினை வறிய வாக ஒல்லென
வாடுபல் லகலிலைக் கோடைக் கொய்யும்
- 5 தேக்கம லடுக்கத் தாங்கண் மேக்கெழுபு

மரபினன் என்பதம், (8) தேமுது குன்றம் என்பதனால், முதுகுன்றமென்பது
இவனுக்குரிய மலை என்பதும் தெரியலாம். முதுகுன்றம்—விருத்தாசலம்.

(256) அகநானூறு, 143. துணை—பாலை. துறை—பொருள்வயிற் பிரியக்
கருதிய தலைமகனைத் தோழி தலைமகனது ஆற்றாமையென்று செலவழங்கு
வித்தது.

முளியரிற் பிறந்த வளிவளர் கூரேரிச்
சுடர்நிமிர் நெடுங்கொடி வீடர்முகை முழங்கும்
வெம்மலை யருஞ்சரம் நீந்து ஐய
சேறு மென்ற சிறுசொற் கிவட்கே

- 10 வசையில் வெம்போர் வளவன் மறவன்
நசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும்
பொய்யா வாய்வாட் புணைகழற் பீட்டன்
மைதவழ் உயர்சிமைக் குதிரைக் கவாஅன்
அகலறை நெடுஞ்சனைத் துவலையின் மலர்ந்த
- 15 தண்கமழ் நீலம் போலக்
கண்பனி கலுழ்ந்தன நோகோ யானே.

0

ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

- (257) நன்னுதல் பசப்பவும் ஆள்வினை தரீஇயர்
துன்னருங் காணந் துன்னுதல் நன்றெனப்
பின்னின்று சூழ்ந்தனை யாயின்நன் றின்னாச்
சூழ்ந்திசின் வாழிய நெஞ்சே! வெய்துற
- 5 இடியுமிழ் வானம் நீங்கி யாங்கணும்

குறிப்பு:—(10-13) பீட்டன் என்ற தலைவன் சேரமானுடைய படைத்
தலைவன் என்பதும், குதிரை மலைக்கு உரியவன் என்பதும், கொடைத்திற
முடையான் என்பதும் இப்பாட்டால் அறியப்படும்.

(257) ஷ, 77. திணை—பாலை. துறை—தலைமகன், பிரியக்கருதிய
நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்குவித்தது.

குறிப்பு:—இதவும், சேரர்படைமுதலியான பீட்டனது வீரப்பெருமை
கூறியபடி. (7-10) இவ்வடிகள் கூறும் வழக்குத் தெளியப்படவில்லை. 'ஊராண்
மை நாட்டாண்மைக்கழகக்கட்டு உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்தற்பொருட்டுத்
தகுதியுடையார் பலரும் குடத்தின்கண் எழுதிப் போகட்ட ஒலைகளை அக்

குடிபதிப் பெயர்ந்த கட்டுடை முதுபாழ்க்
கயிறுபிணிக் குழிசி யோலை கொண்மார்
பொறிகண் டழிக்கும் ஆவண மாக்களின்
உயிர்திறம் பெயர நல்லமர்க் கடந்த

10 தறுக னாளர் குடர்தரீஇத் தெறுவரச்
செஞ்செவி யெருவை அஞ்சுவர இறுக்கும்
கல்லதர்க் கவலை போகிற் சீறார்ப்
புல்லரை யித்திப் புகர்படு நீழல்
எல்வளி யலைக்கும் இருள்கூர் மாலை

15 வானவன் மறவன் வணங்குவீற் றடக்கை
ஆன நறவின் வண்மகிழ்ப் பீட்டன்
பொருந்தா மன்னர் அருஞ்சமத் துயர்த்த
திருந்திலை யெஃகம் போல
அருந்துயர் தருமிவள் பனிவார் கண்ணே.

மருதனிளநாகனார்.

—

குடத்தினின்று எடுத்த, தேரப்பட்டார் இவரென அறிதற்குரிய 'குடவோலை'
வழக்குக் கல்வெட்டால் அறியப்படுதலின், அவ்வழக்கினைக் குறிப்பனவே
இவ்வடிகள் என்று சிலர் கருதுவர். 'கயிறுபிணிக்குழிசி' 'பொறிகண்டழிக்
கும்' என்ற தொடர்களும் உவமையும், அவர் கருத்துக்கு ஏற்ப அமையாமை
யின், அஃது ஆராய்ச்சிக்கு உரியதாகும்.

~~~~~

சேரர் பொது

வானவன்

- (258) வயவா னெறிந்து வில்லி னீக்கிப்
 பயநிரை தழீஇய கடுங்கண் மழவர்
 அம்புசேட் படுத்து வன்புலத் துய்த்தெனத்
 தெய்வஞ் சேர்ந்த பராரை வேம்பிற்
 5 கொழுப்பா வெறிந்து குருதி தூஉய்ப்
 புலவுப்புழுக் குண்ட வான்க ணகலறைக்
 களிற்றுபுற முரிஞ்சிய கருங்கா விலவத்து
 அரலை வெண்கா ழாலியிற் றுஅம்
 காடுமிக நெடிய வென்றார் கோடியர்
 10 பெரும்படைக் குதிரை நற்போர் வானவன்
 திருந்துகழற் சேவடி நசைஇப் படர்ந்தாங்கு
 நாஞ்செவி னெவனோ தோழி! காம்பின்
 விளைகழை யுடைந்த கவண்விசைக் கடியிடிக்க
 கணைசுட ரமையத்து வழங்கல் செல்லா
 15 இரவுப்புன மேய்ந்த உரவுச்சின வேழம்
 தண்பெரும் படாஅர் வெருஉம்
 குன்றுவிலங் கியவினவர் சென்ற நாட்டே.

கருவூர்க் கதப்பிள்ளை சாத்தனார்.

(253) அகநானூறு, 309. திணை—பாலை. துறை—பிரிவிடை வேற
 பட்ட தலைமகளது வேறபாடுகண்டு வேறபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள்
 சொல்லியது.

கருத்து:—கடத்தர், வானவனது சேவடியைக் காணவிரும்பி இடைப்பட்ட
 காடு கடுமையுஞ்சேய்மையுமுடைய என்னுமற் சென்றாற்போல, குன்றகன்
 குறக்கிடும் நெறிகளையுடைய நம் தலைவர் சென்ற நாட்டின்கண் நாமும்சென்
 றால் என்னையோ எ-று.

- (259) ஆளி நன்மான் அணங்குடை யொருத்தல்
 மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப
 ஏந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக்குருத் தருந்தும்
 அஞ்சுவரத் தகுந ஆங்கண் மஞ்சதப
 5 அழல்கான்று திரிதரும் அலங்குகதிர் மண்டிலம்
 நிழல்குன் றுண்ட நிரம்பா நீளிடைக்
 கற்றுரிக் குடம்பைக் கதநாய் வடுகர்
 வீற்சினந் தணிந்த வெருவரு கவலைக்
 குருதி யாடிய புலவுநா றிருஞ்சிறை
 10 எருவைச் சேவல் ஈண்டுகிளைத் தொழுதி
 பச்சுன் கொள்ளை சாற்றிப் பறைநிவந்து
 செக்கர் வானின். விசம்பணி கொள்ளும்
 அருஞ்சரம் நீந்திய நம்மினும் பொருந்தார்
 முணையரண் கடந்த வினைவல் தானைத்
 15 தேனிமீர் நறுந்தார் வானவன் உடற்றிய
 ஒன்னாத் தெவ்வர் மன்னெயில் போலப்
 பெரும்பாழ் கொண்ட மேனியள் நெடிதுயிர்த்து
 வருந்துங்கொல் அளியள் தானே சுரும்புண
 நெடுநீர் பயந்த நிரையிதழ்க் குவளை
 20 எதிர்மல ரிணைப்போ தன்னதன்
 அரிமதர் மழைக்கண் தென்பனி கொளவே.

மதுரை இளங்கெளசிகளார்.

(259) ஷா, 381. திணை அது. துறை—தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:—இடைச்சுரத்தில் தலைவியை கினைந்து வருந்திய தலைவன், தலைமகனது மேனி பொலிவிழந்ததற்கு, பெரும்படையுடைய சேரமானுடைய படைவரது எயில்கள் பெரும்பாழானமையை உவமித்துக்கூறினமை காண்க.

- (260) ஒன்றார் யானை ஓடைப்பொள் கொண்டு
 பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
 வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீர்
 ஓடாப் பூட்கை உரவேவான் மருக!
 5 வல்லே மல்லேம் ஆயினும் வல்லே
 நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்குல்
 துயில்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
 பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந!
 தெறவரு மரபின்நின் கிளையொடும் பொலிய
 10 நிலமிசைப் பரந்த மக்கட் கெல்லாம்
 புலனமூக் கற்ற அந்த னுளன்
 இரந்துசெல் மாக்கட்கு இரியிட னின்றிப்
 பரந்திசை நிற்கப் பாடினன் அதற்கொண்டு
 சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
 15 பொலந்தரு நாவாய் ஓட்டிய அவ்வழிப்
 பிறகலஞ் செல்கலா தனையேம் அத்தை
 இன்மை தூர்ப்ப இசைதர வந்துநின்
 வண்மையிற் ரெடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்று;
 அரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
 20 அண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய
 அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்றும்
 நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
 பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.
 மாறோக்கத்து நப்பசலையார்.

(260) புறநானூறு, 126. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—பரிசுற்றுறை.

குறிப்பு:—(10—16) மலையமான் திருமுடிக்காரியின் பெருமைபைப் புகழ்மிடத்து, அத்தலைவனது புகழ்முழுதையும் புலவர் பெருமானான சபிலர் வேறுபுலவர்க்கு இடமின்றிப் பாடிவிட்டமையால், சேனைமிகுதியுடைய

வானவரம்பன்

- (261) அறியாய் வாழி தோழி! நெறிகுரற்
 சாந்தார் கூந்த லுளரிப் போதணிந்து
 தேங்கமழ் திருநுதற் றிலகந் தைஇயும்
 பல்லித மெழூர்மலர் கிள்ளி வேறுபட
 5 நல்லிள வனமுலை யல்லியொ டப்பியும்
 பெருந்தோட் டொய்யில் வரித்துஞ் சிறுபரட்டு
 அஞ்செஞ் சீறடிப் பஞ்சி யூட்டியும்
 எற்புறந் தந்து நிற்பா ராட்டிப்
 பல்பூஞ் சேக்கையிற் பகலும் நீங்கார்
 10 மனைவயி னிருப்பவர் மன்னே துனைதந்து
 இரப்போ ரேந்துகை நிறையப் புரப்போர்
 புலம்பி லுள்ளமொடு புதுவதந் துவக்கும்
 அரும்பொருள் வேட்டம் எண்ணிக் கறுத்தோர்
 சிறுபுன் கிளவிச் செல்லல் பாழ்பட
 15 நல்லிசை தம்வயின் நிறுமார் வல்வேல்
 வான வரம்பன் நன்னாட் டும்பர்

சேரவேந்தன் மேலைக்கடலிலே தன் மரக்கலப்படையைச் செலுத்தியகாலத்து, வேற்றரசரின் மரக்கலம் ஆங்குச் செல்லமாட்டாத அத்தன்மையுடையேம் ஆயினேம்' என்று, சேரனது கப்பற்படையின் மாட்சிவிளங்க உவமை கூறியுள்ளமை அறியத்தக்கது. இச்சேரன், கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஆவன்.

(261) அகநானூறு 389; துணை—பாலை. துறை—பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்குந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:—'என் துதலில் திலதமணிந்தும், மார்பகத்தே வேறுமலர்களுடன் அல்லிப்பூவினை அப்பி அலங்கரித்தும், என் சிற்றடிகட்குச் செம்பஞ்சுட்டியும் இவ்வாறு என்னைப் பேணியதோடு உன்னைப் பாராட்டியும், பகலினும் பூஞ்

வேனில் நீடிய வெங்கடற் றடைமுதல்
 ஆறுசெல் வம்பலர் வேறுபிரிந் தலறக்
 கொலைவெம் மையின் நிலைபெயர்ந் துறையும்
 20 பெருங்களிறு தொலைச்சிய இருங்கே மேற்றை
 செம்புல மருங்கிற் றன்கால் வாங்கி
 வலம்படு வென்றியொடு சிலம்பகஞ் சிலம்பப்
 படுமழை யுருமின் முழங்கும்
 நெடுமர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

நக்கீரர்.

சேக்கையவிட்டு அகலாதிருந்த தலைவர், இப்போது நாம் தனித்திருக்க
 நம்மைப்பிரிந்து, வானவரம்பனான சேனது நல்லநாட்டுக்கு அப்பாலுள்ள
 கொடிய காட்டுநெறியிற் சென்றனர். அதனால் யான் ஆற்றியிருப்பது என்னம்!
 எனத் தன்னை ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறத்திய தோழிக்குத் தலைவி கூறினள்
 என்க.

நான்காவது

சேரரின்

நாடு நகர் மலை முதலியன

- (262) விளங்குபகல் உதவிய பல்கதிர் ஞாயிறு
 வளங்கெழு மாமலை பயங்கெடத் தெறுதலின்
 அருவி யான்ற பெருவரை மருங்கின்
 சூர்ச்சுனை துழைஇ நீர்ப்பயங் காணாது
 5 பாசி தின்ற பைங்கண் யானை
 ஓய்பசிப் பிடியொ டொருதிறன் ஒடுங்க
 வேய்கண் உடைந்த வெயிலவிர் நனந்தலை
 அரும்பொருள் வேட்கையின் அகன்றன ராயினும்
 பெரும்பே ரன்பினர் தோழி! இருங்கேழ்
 10 இரலை சேக்கும் பரலுயர் பதுக்கைக்
 கடுக்கண் மழவர் களவுழ வெழுந்த
 நெடுங்கால் ஆசிரி ஒடுங்காட் டும்பர்
 விசிபிணி முழவின் குட்டுவன் காப்பப்
 பசியென வறியாப் பண்பயில் இருக்கைத்
 15 தடமருப் பெருமை தாமரை முனையின்

(262) ஷ, 91. திணை—பாலை. துறை—பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கருத்து:— ஞாயிறு கடுமையாகக் காய்தலால் நீரற்று யானைகள் பசியால் வருத்தும் பாலைவனத்தே, பொருள்வேட்கைகாரணமாக நம் தலைவர் பிரிந்து சென்றாரேனும், சின்பாற் பேரன்புள்ள அவர், குட்டுவனது வளமிக்க குடநாட்டைப் பெறுவதாயினும், சின்னலங்களை மறந்து வேற்றிடத்தே நெடுங்காலம் தங்குவாரல்லர் என்று தோழி தலைவியைத் தேற்றுவானாயினன் என்க.

குறிப்பு:—(11-17) ஆறலைகள்வர் வாழும் ஒடுங்காட்டுக்கு அப்பால், குட்டுவன் காப்பதால் பசியென்பதை அறியாத மருதசிலத்து ஊர்களை யுடையதும், எருமைகள் தாமரைகளை மேய்ந்து நெவிட்டி வெறுக்குமாயின் பலா

முடமுதிர் பலவின் கொழுநிழல் வதியும்
 குடநாடு பெறினும் தவிரலர்
 மடமா னோக்கிநின் மாணலம் மறந்தே.

மாமுலவர்.

வ ஞ் சி ம ா ந க ர்

- (263) ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
 வாங்குவீற் றுனை வாளவள் வஞ்சியின்
 வேற்று மன்னரும் உழிஞைவெம் படையும்
 போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
 5 சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
 கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரும்
 எந்திர வாவியில் இளைஞரும் மகளிரும்
 தந்தமில் ஆடிய சாந்துகழி நீரும்
 புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
 10 சிவீறியும் கொம்பும் சிதறுவிரை நீரும்
 மேலை மாதவர் பாதம் விளக்கும்
 சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரும்

வின் கொழுவிய சிழற்கண்ணே தங்குவதுமாகிய வளமிக்க குடநாடு என்க.
 இதனால், சேரனது குடநாடு, ஒடுங்காடு என்ற பிரதேசத்துக்கு வடக்கிலுள்ளது
 என்பது பெறப்படும். குட்டுவன்—குட்டநாட்டுக்குரியவன்.

(263) மணிமேகலை, 28— கச்சிமாநகர்புக்க காணையின் ஒருபகுதி (1 முதல்
 136 அடிகள்).

*குத்து:— மணிபல்லவத்தில் புண்ணியராசனோடு சென்றிருந்த மணி
 மேகலை அவ்வரசனை அவனது சாவகநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, ஆகாயவழியே
 சென்ற வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்தே இறங்கி, அங்கே அமைக்கப்பெற்ற கோட்டத்
 துட்புகுந்து தாய் கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் வணங்கித் துதித்

- அறஞ்செய் மாக்கள் அகிலமுதல் புகைத்து
 நிறைந்த பந்தற் றசம்புவார் நீரும்
- 15 உறுப்புமுரண் உறாமற் கந்தவுத் தியினாற்
 செறித்தரைப் போர்தஞ் செழுமனை நீரும்
 என்றிந் நீரே எங்கும் பாய்தலிற்
 கன்றிய கராமும் இடங்கரும் மீன்களும்
 ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாசித்
- 20 தாமரை குவளை கமுநீ ராம்பற்
 பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
 இந்திர தனுவென இலக்ககழ் உடுத்து
 வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
 கடிமதி லோங்கிய இடைநிலை வரைப்பிற்
- 25 பசுமினை பரந்து பஃரொழில் நிறைந்த
 வெள்ளிக் குன்றம் உள்கிழிந் தன்ன
 நெடுநிலை தோறும் நிலாச்சுதை மலரும்
 கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
 கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்
- 30 மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
 பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
 கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்
 மைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவர்
 என்னுநர் மறுகும் இருங்கோ வேட்களும்
- 35 செம்பு செய்ஞ்ஞரும் கஞ்ச காரரும்
 பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரும்

தனன். அப்போது கண்ணகி, மதுரையழித்த வரலாறுபற்றி உசாவிய மணி
 மேகலைக்கு தான் அழிக்க நேர்ந்த காரணத்தை விரிவாக எடுத்துரைத்ததோடு,
 பெளத்தசமயத்தை அவள் தழுவி ஒழுக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் கூறினள்.
 அவற்றைக்கேட்ட மணிமேகலை, பத்தினியை வணங்கி விடைபெற்றுக்

- மரங்கொல் தச்சரும் மண்ணீட் டாளரும்
 வரந்தர வெழுதிய ஓவிய மாக்களும்
 தோலின் றுன்னரும் துன்ன வினைஞரும்
 40 மாலைக் காரரும் காலக் கணிதரும்
 நலந்தரு பண்ணும் திறனும் வாய்ப்ப
 நிலங்கலம் கண்டம் நிகழக் காட்டும்
 பாணர் என்றிவர் பல்வகை மறுகும்
 விலங்கரம் பொருஉம் வெள்வனை போழ்நரோடு
 45 இலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்
 வேத்தியல் பொதுவியல் என்றிவ் விரண்டின்
 கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்
 பால்வே ருக எண்வகைப் பட்ட
 கூலக் குவைஇய கூல மறுகும்
 50 மாகதர் குதர்வே தாளிகர் மறுகும்
 போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகும்
 கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற் கைவினை
 வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
 பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
 55 பன்மணி பகர்வோர் மன்றிய மறுகும்
 மறையோர் அருந்தொழில் குறையா மறுகும்
 அரைசியல் மறுகும் அமைச்சியல் மறுகும்
 எனைப்பெருந் தொழில்செய் ஏனோர் மறுகும்

கொண்டு, முனிவன்வேடத்தடன் வஞ்சியம்பதியினுள்ளே, செங்குட்டுவன்
 என்னும் சேரர்பெருமானது புகழ் விளங்கும்படி செல்வாசாயினன். சென்ற
 வன், புறநகரத்தில் இருந்த சமயவாதிகள் பலருடனும் அளவளாவி அவரவர்
 தத்தம் கொள்கைகளைக் கூறக்கேட்டு அவற்றை அறிந்துகொண்டான். பின்,
 அவ்வஞ்சியுள்ளிருந்த தாய் மாதவியையும், அவன் தோழி சுதமதியையும், ஆசிரி
 யராகிய அறவணவடிகளையும் காணவிரும்பிப் புறநகரத்தைக் கடந்துசென்று

- மன்றமும் பொதியிலும் சந்தியும் சதுக்கமும்
 60 புதுக்கோள் யானையும் பொற்றார்ப் புரவியும்
 கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியும்
 சேனோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்
 வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக் காவும்
 விண்ணவர் தங்கள் விசம்பிடம் மறந்து
 65 நண்ணுதற் கொத்த நன்ஸீர் இடங்களும்
 சாலையும் கூடமும் தமனியப் பொதியிலும்
 கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களும்
 கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோடு
 அந்தர சாரிகள் அமர்ந்திரி துறையும்
 70 இந்திர விகாரம் எனவெழில் பெற்று
 நவையறு நாதன் நல்லறம் பகர்வோர்
 உறையும் பள்ளிபுக் கிறைவளை நல்லாள்
 கோவலன் றுதை மாதவம் புரிந்தோன்
 பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமும்
 75 தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவன்
 ஊனமொன் றின்றி உலகாள் செல்வமும்
 செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
 ஒல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்ததும்
 உணர்ந்தோன் முன்னர் உயர்தெய்வம் தோன்றி

1 அந்நகரினுள்ளே போய், பலவகைச் சாதியாரும் தொழிலாளரும் இருக்கும் வீதிகளையும் மற்றும் பலவிடங்களையும் முறையே கண்டுமகிழ்ந்தான். பின், பெளத்த முனிவர் தங்கியுள்ள தவச்சாலையுட் புகுந்து, அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த பாட்டனான மாசாத்துவானைக் கண்டுபணிந்து, தன் வரலாறுகளை அவனுக்கு எடுத்துரைத்தான். அவற்றைக்கேட்ட மாசாத்துவான் அவர் வருகைக்கு மிக மகிழ்ந்து, கோவலன் கண்ணகிகள் இறந்தபின், தான் எல்லாப்பொருளையும் துறந்து பெளத்தமதத்தைச் சார்ந்து தவஞ்செய்தலை மேற்

- 80 மனங்கவல் கெடுத்ததும் மாநகர் கடல்கொள
அறவண வடிகளும் தாயரும் ஆங்குவீட்டு
இறவாது இப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதும்
சாவக மன்னன் தன்னு டெய்தத்
தீவகம் வீட்டித் திருநகர் புகுந்ததும்
- 85 புக்கபின் அந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிகள் தந்திறங் கேட்டதும்
அவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாம்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தைவை யாததும்
நாதன் நல்லறம் கேட்டலை விரும்பி
- 90 மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமும்
சொல்லின ளாதவிற் றாயோய்! நின்னையென்
நல்வினைப் பயன்கொல் நான்கண் டதுவெனத்
தையல்! கேள்நின் தாதையுந் தாயும்
செய்ததீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்
- 95 துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன்
அன்புகொள் அறத்திற் கருகனே னாதலின்
மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையும்
நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
- 100 மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
புரிந்த யானிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படுஉந்
திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்

கொண்டு வஞ்சிமாநகர் வந்ததையும், அவ்வாறு வந்தகாரணம் — “முற்காலத்
தில் இந்நகரை ஆண்ட இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் என்ற அரசன்
தன் தேவிமாரோடு இச்சோலைக்கு வந்திருந்தபோது, இலங்காதிபத்துள்ள
சமனொளியிலிருந்து வந்த அந்தரசாரிகளான சாரணர் இச்சோலையில் இறங்கி
ஒரு சிலாதலத்தில் இருந்தனர். அவர்களை அரசன் வணங்கி அமுதுசெய்
வித்துத் துதித்தான். அப்போது, சின் தந்தையாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பதாந்

- குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
 விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னாள்
 105 துப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடும்
 இப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையுள்
 இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னும்
 சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும்
 தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர்
 110 கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர்
 அரைசற் கேது அவ்வழி நிகழ்தலிற்
 புரையோர் தாமுமிப் பூம்பொழி லிழிந்து
 கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் வீரும்பி
 முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்
 பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையின்
 115 அங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
 பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
 வேத்தவை யாரொடு மேத்தின றிறைஞ்சலிற்
 பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா விற்பமும்
 மறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
 120 இன்ப ஆரமு திறைவன் செவிமுதற்
 றுன்பம் நீக்கச் சொரியும் அந்நாள்
 நிற்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
 முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு

முன்னோன கோவலனும் உடனிருந்தனன். வந்திருந்த சாரணர்கள்
 அரசனுக்கு அறவுரைகள் பலவும் உபதேசித்தனர். அவற்றைக் கேட்டிருந்த
 கோவலன், தானும் தன் முன்னோரும் ஈட்டிய பலகோடி தனங்களையும்
 ஏழுதினத்துள் இரவலர்க்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்பு தவஞ்செய்யலாயினன்.

- 125 நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
 றுங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
 முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
 தன்னு னியன்ற தனம்பல கோடி
 எழுநாள் எல்லையுள் இரவலர்க் கீத்துத்
 தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய
 130 வானோங்கு சிமையத்த வாலொளிச் சயித்தம்
 ஈனோர்க் கெல்லாம் இடர்கெட வியன்றது
 கண்டதொழு தேத்துங் காதலின் வந்து.

கூலவானிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

- (264) தயங்குதிரைப் பெருங்கட லுலகுதொழத் தோன்றி
 வயங்குகதிர் விரிந்த உருகெழு மண்டிலம்
 கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் நன்லிலம்
 பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலை
 5 வேறுபல் கவலைய வெருவரு வியன்காட்டு
 ஆறுசெல் வம்பலர் வருதிறங் காண்மார்

அவன் அக்காலத்தில் புத்ததேவனுக்குக் கட்டுவித்த சைத்தியத்தைத் தரிசித்
 தற்காக இங்கு வந்தேன்” என்பதுமுதலிய செய்திகளை விரிவாக மணிமேகலைக்
 குக் கூறினன் எ-று.

குறிப்பு:—இப்பாட்டுள், வஞ்சிமாநகரின் அமைதியும் பிறவனங்களும் பழைய
 சேரனொருவனது வரலாறும் அழகாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் அறியத்தக்கது.

(264) அகநானூறு, 263. திணை—பாலை. துறை—மகட்போக்கிய தாய்
 சொல்லியது.

குத்து:—“கொடிய வேளிர்காலத்தே ஆறலைகன்வர் ஒளித்துறையும்
 அரும்பாலைவழியாக, தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்ற திண்ணியனாகிய
 காணையிடம் என் மகள் வைத்திருந்த அன்புலையை யான் முன்னரே

- வீல்வ வாடவர் மேலா னொற்றி
 நீடுநீலை யாஅத்துக் கோடுகொ ளருஞ்சரம்
 கொண்டனன் கழிந்த வன்கட் காளைக்கு
 10 அவள்துணி வறிந்தனெ னாயி னன்னே
 ஒளிறுவேற் கோதை யோம்பிக் காக்கும்
 வஞ்சி யன்னவென் வளநகர் விளங்க
 இனிதிறிற் புணர்க்குவென் மன்னே துரியின்று
 திருநதற் பொலிந்தவென் பேதை
 15 வருமுலை முற்றத் தேமுறு துயிலே.

கருவூர்க் கன்னம்பாளஞர்.

கருவூர்

- (265) கேள்கே டன்றவும் கிளைஞ ராரவும்
 கேளல் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவும்
 ஆள்வினைக் கெதிரிய ஊக்கமொடு புகல்சிறந்து
 ஆரங் கண்ணி யடுபோர்ச் சோழர்
 5 அறங்கெழு நல்லவை உறந்தை யன்ன
 பெறலரு நன்கல நெய்தி நாடும்
 செயலருஞ் செய்வினை முற்றின மாயின்

அறிந்திருந்தேனாயின், சேரவேந்தன் பாதுகாவலுடன் காக்கின்ற வஞ்சியை
 யொத்த என் வளம்பொருந்திய மனையகம் பொலிய, அவனை அவளுடன்
 எளிதிற் கூட்டிவைத்திருப்பேன்; அந்தோ! அது கழிந்ததே" என்று செவிலித்
 தாய் இரங்கிக்கூறினள் என்க.

(265) ஷ, 93. திணை—பாலை. துறை—வினைமுற்றி மீளலுறந்
 தலைமகன் இடைச்சரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:— உறந்தை (உறையூர்), கூடல் (மதுரை) என்ற, சோழபாண்டியர்

- அரண்பல கடந்த முரண்கொள் தானை
 வாடா வேம்பின் வழிநி கூடல்
- 10 நாளங் காடி நாறு நறுநுதல்
 நீளிநுங் கூந்தல் மாஅ யோளொடு
 வரைகுயின் றன்ன வான்தோய் நெடுநகர்
 நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
 நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
- 15 நலங்கே ழாகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப
 முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே! வரிநுதல்
 வயந்திகழ் பீமிழ்தரும் வாய்புகு கடாஅத்து
 மீளி மொய்ம்பொடு நிலனெளியாக் குறுகி
 ஆன்கோட் பிழையா அஞ்சவரு தடக்கைக்
- 20 கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தோர்க் கோதை
 திருமா வியனகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்
 தெண்ணீர் உயர்கரைக் குவைஇய
 தண்ணான் பொருரை மணலினும் பலவே.

நக்கீரர்

மு வி றி

(266) மீனெடுத்து நெற்குவைஇ
 மிசையம்பின் மனைமறுக்குந்து

தலைநகரங்களைக் கூறிய நக்கீரர், இறதியில் கோதையின் திருமா வியனகரான கருவூரினருகில் ஓடும் ஆன்பொருநையாற்றின் மணலை உயமை முகத்தாற் சிறப்பித்திருத்தல் அறியத்தக்கது.

(266) புறநானூறு, 343. திணை—வாகை. துறை—மூதின்முல்லை.

குறிப்பு:— (1-10) பிடித்தமீன்களை நெல்லுக்குப் பிரதியாக விற்றக் குவித்து அந்நெற்குவியலை ஏற்றிய தோணியால் மனைகளை மறுசெய்வதும்,

- மனைக்குவைவிய கறிமுடையாற்
கலிச்சம்மைய கரைகலக்குறுந்து
- 5 கலந்தந்த பொற்பரிசம்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமும்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்
புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
- 10 முழங்குகடன் முழவின் முசிறி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் வரையல ளிவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
- 15 வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்து
இடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமருங் காரிடை நெடுந லாரே.

ப ர ன ி.

(267) சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் நெடுத்த
நெடுஞ்செம் புற்றத் தொடுங்கிரை முனையிற்
புல்லரை யிருப்பைத் தொள்ளை வரண்பூப்

மனையிற் குவிக்கப்பட்ட மினகுமுடைகளால் ஆரவாரமிக்க கடலைக் கலங்கச்செய்
வதும், மரக்கலமேற்றிவந்த பொற்பரிசம் கழித்தோணிகளாற் கரைசேர்க்கப்
படுவதும்— இவ்வாறு மலைப்பண்டங்களையும் கடற்பண்டங்களையும் ஒருசேரக்
கொண்டு, தன்கண் வருவார்க்குக் கொடுக்கும் குட்டுவனது கடல்முழக்கம்
பெற்ற முசிறி என்க.

(267) அகநானூறு, 149. திணை—பாலை. துறை—தலைமகன் தன்
நெஞ்சிற் குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

- பெருங்கை யெண்கி னிருங்கிளை கவரும்
 5 அத்த நீளிடைப் போகி நன்றும்
 அரிதுசெய் வீழுப்பொரு ளெளிதீனிற் பெறினும்
 வாரேன் வாழியென் நெஞ்சே! சேரலர்
 சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலங்க
 யவனர் தந்த வினைமா ணன்கலம்
 10 பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
 வளங்கெழு முசிறி ஆர்ப்பெழ வளைஇ
 அருஞ்சமங் கடந்து படிமம் வவ்விய
 நெடுநல் யாணை அடுபோர்ச் செழியன்
 கொடிநுடங்கு மறுகிற் கூடற் குடாஅது
 15 பல்பொறி மஞ்சை வெல்கொடி உயரிய
 ஓடியா விழவி னெடியோன் குன்றத்து
 வண்டுபட நீடிய குண்டுசுனை நீலத்
 தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவள்
 அரிமதர் மழைக்கண் தென்பனி கொளவே.
 எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணாள்.

தொண்டி

- (268) வான்கடற் பரப்பிற் றாவற் கெதிரிய
 மீன்கண் டன்ன மெல்லரும் பூழ்த்த

குறிப்பு:— பாண்டியன் முசிறியை வளைத்து முற்றுக்கையிட்ட செய்தி கூறும் இப்பாட்டினுள், சுள்ளியம்பேராற்றில் யவனரது வேலைப்பாடமைந்த மரக்கலங்கள் பொங்களை ஏற்றிவந்து அப்பொங்களுக்குப் பிரதியாக மினகு மூடைகளை ஏற்றிச்செல்லும் வளமிக்கது, அப்பேராற்றருகில் உள்ள முசிறி என்ற பட்டினம் என்று கூறப்படுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

(268) அகநானூறு, 10. திணை—நெய்தல். துறை—நிரவுக்குறிவந்து

முடவுமுதிர் புன்னைத் தடவுநிலை மாச்சினைப்
புள்ளிறை கூரு மெல்லம் புலம்பி

5 நெய்த லுண்கண் பைதல கலுழப்

பிரித லெண்ணினை யாயி னன்றும்

அரிதுற் றனையாற் பெருமா உரிதினிற்

கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டுங் கொண்டலொடு

குருஉத்திரைப் புணரி யுடைதரு மெக்கர்ப்

10 பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்

மோட்டுமண லடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி-

மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்

வளங்கெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனே.

அம் மு வ கு ி :

(269) பெருங்கடற் பரப்பிற் சேயிரூ நடுங்கக்

கொடுத்தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை

நெடுந்திமிற் றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு

உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு

5 அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து

கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்

திண்டேர்ப் பெறையன் தொண்டி யன்னவெம்

ஒண்டொடி னெழுக்கா தீமோ தெய்ய

ஊதை யீட்டிய உயர்மண லடைகரைக்

தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் - தலைமகளை எதிர்ப்பட்டுவின்று தோழி சொல்லியது.

(269) ஷா, 60. திணை—நெய்தல். துறை—தலைமகற்குத் தோழி செறிப்பறிவுநீடு வரைவுகடாயது.

10 கோதை யாயமொடு வண்டல் தைஇ
 ஓரை யாடினும் உயங்கும்நின் னொளியெனக்
 கொன்னும் சிவப்போள் காணின் வென்வேற்
 கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த
 நாடுதரு நிதியினும் செறிய

15 அருங்கடிப் படுக்குவள் அறலில் யாயே.

குடவாயிற் கீர்த்தனார்.

(270) குடுமிக் கொக்கின் பைங்காற் பேடை
 இருஞ்சேற் றள்ளல் நாட்புலம் போகிய
 கொழுமீன் வல்சிப் புன்றலைச் சிறுஅர்
 நுண்ணூண் அவ்வலைச் சேவல் பட்டென
 5 அல்குறு பொழுதின் மெல்கிரை மிசையாது
 பைதற் பிள்ளை தழீஇ ஒய்யென
 அங்கட் பெண்ணை அன்புற நரலும்
 சிறுபல் தொல்குடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன்
 கழிசேர் புன்னை யழிபூங் கானற்.

10 றணவா நெஞ்சமொடு தமிழன் வந்துநம்
 மணவா முன்னும் எவனோ தோழி!
 வெண்கோட்டு யானை விறற்போர்க் குட்டுவன்
 தெண்டிரைப் பரப்பிற் ரெண்டி முன்றுறைச்
 சுரும்புண மலர்ந்த பெருந்த ணைய்தல்

15 மணியேர் மாணல மொரீஇப்

பொன்னேர் வண்ணக் கொண்டவென் கண்ணே.

ந க் கீ ர ர்.

(270) ஊ, 290. திணை—நெய்தல். துறை—இரவுக்குறிக் கண் தலைமகள்
 சிறைப்புறத்தானாசத் தோழிக்குச் சொல்லுவானாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

(271) அல்குபடர் உழந்த அரிமதர் மழைக்கட்
 பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கும் அல்குற்
 றிருமணி புரையு மேரி மடவோள்
 யார்மகள் கொல்லிவள் தந்தை வாழியர்
 5 துயர முறீஇயினள் எம்மே அகல்வயல்
 அரிவனர் அரிந்தும் தருவனர் பெற்றுந்
 தண்ணேறு தாஅய் மதனுடை நோன்றூட்
 கண்போல் நெய்தல் போர்வீற் பூக்கும்
 திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி
 10 தந்திறம் பெறுகஇவ ளீன்ற தாயே.

(272) பருவரல் நெஞ்சமொடு பல்பட ரகல
 வருவர் வாழி தோழி மூவன்
 முழுவலி முள்ளெயி றமுத்திய கதவிற்
 கானலந் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேற்
 5 நெறலருந் தாணப் பொறையன் பாசறை
 நெஞ்சம் நடுக்குறாஉந் துஞ்சா மறவர்
 திரைதபு கடலின் இனிதுகண் படுப்பக்
 கடாஅங் கழீஇய கதனடங்கு யாணத்

(271) நற்றிணை, 8. திணை—குறிஞ்சி. துறை—இயற்கைப் புணர்ச்சி
 யிறுதிக்கண் தலைமகளை ஆயத்தொடுக்கண்ட தலைமகன் சொல்லியது.

(272) ஷா, 18. திணை—பாலை. துறை—பிரிவிடை யாற்றாண்டிய
 தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

கருத்து:— தலைவன் பிரிந்து வேற்றுநாட்டுச் சென்றபோது தலைவி
 வருந்துவதைக் கண்ட தோழி, அத்தலைவியைநோக்கி 'பாலைக் குன்றுகன்வழிச்

தடாஅநிகை யொருகோட் டன்ன
10 ஒன்றிலங் கருவிய குன்றிறந் தோரே.

பொய்கையார்.

(273) அருளா யாகலோ கொடிதே இருங்கழிக்
குருளை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தித்
தில்கையம் பொதும்பிற் பள்ளி கொள்ளும்
மெல்லம் புலம்ப! யான்கண் டிசினே
5 கல்வென் புள்ளின் காளந் தொண்டி
நெல்லரி தொழுவர் கூர்வா னுற்றெனப்
பல்விதழ் தயங்கிய கூம்பா நெய்தல்
நீரகைத் தோற்றம் போல
ஈரிய கலுழும்நீ நயந்தோள் கண்ணே.

(274) குணகடற் றிரையது பறைதபு நாரை
திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி முன்றுறை

சென்ற தலைவர் சின்வருத்தம் நீங்கும்படி விரைவில் வருவாராவர்' என்று ஆற்றவிப்பாளாயினள் என்க.

குறிப்பு— தொண்டிப்பட்டினத்தின் தலைவனாகிய சேரமானது பாசறை யிலே இருந்த வீரர்களை ஒற்றைக்கொம்பனான மதம்பிடித்த யானையொன்று தூக்கவொட்டாமல் துன்புறத்தி வந்ததென்றும், அதன்மதம் நீங்கியபின்பே அவ்வீரர் இனிதுறக்கலாயினர் என்றும் இப்பாட்டில் குறிக்கப்படுதல் அறிமத்தும்.

(273) ஷா, 195. திணை—நெய்தல். துறை—தலைவன் களவின்கண் ணெடுங் காலம்வந்தொழுக ஆற்றாளாயின தோழி வரைவுகடாயது.

(274) குறந்தொகை, 128. திணை—நெய்தல். துறை—அல்லகுறிப்

அயிரை யாரிரைக் கணவந் தாஅங்குச்
சேயள் அரியோட் படர்தி
நோயை நெஞ்சே! நோய்ப்பா லோயே.

பரணர்

---

(275) பாசவ விடித்த கருங்கா மூலக்கை
ஆய்கதிர் நெல்லின் வரம்பணைத் துயிற்றி
ஒண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும்
தேவாண்டி யன்னஎன் னலந்தந்து
5 கொண்டனை சென்மோ மகிழ்நடின் குளே.

குன்றியனார்.

---

(276) திரையிழி ழின்னிசை யனைஇ யயலது
முழவிழி ழின்னிசை மறுகுதொ றிசைக்கும்

பட்டு மீளாக் தலைமகன் தன் நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லியது. 'உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடற்கண்' தலைமகன் கூறியது உமாம்.

(275) ஷா, 233. திணை-மருதம். துறை-தலைமகன் பரத்தையின் மறுத்தந்து வாயில்வேண்டித் தோழியிடைச்சென்று தெளிப்பான் புக்காற்குத் தோழி சொல்லியது.

[ஐங்குறுநூற்றில் 171 முதல் 180 வரையுள்ள இப்பத்து முழுதும் பாடியவர் அம்மூவனார்.]

(276) எ-து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகன், ஆயத்தோடு செல்லும் தலைமகளைக்கண்டு சொல்லியது.

பழையவுரை:— திரையின் ஒலியொடு கலந்து முழவு ஒலிக்கும் என்றது, உடன்செல்கின்ற ஆயத்தார் மகிழ்ச்சியரவமும், உழையராய் எதிர்வருகின்றார் மகிழ்ச்சியரவமும் கூறியவாறு.

தொண்டி யன்ன பணைத்தோள்
ஒண்டொடி யரிவையென் னெஞ்சுகொண் டோளே.(1)

—

(277) ஒண்டொடி யரிவை கொண்டனள் நெஞ்சே
வண்டிமிர் பளித்துறைத் தொண்டி யாங்கண்
உரவுக் கடலொலித் திரையென
இரவி னானுந் துயிலறி யேனே. (2)

—

(278) இரவி னானு மின்றுயி லறியாது
அரவுறு துயர மெய்துப தொண்டித்
தண்ணறு நெய்தல் நாறும் .
பின்னிருங் கூந்த லணங்குற் றேரே. (3)

—

(279) அணங்குடைப் பளித்துறைத் தொண்டி யன்ன
மணங்கமழ் பொழிற்குறி நல்கினள் நுணங்கிழைப்

(277) எ-து, 'கண்டெயில்கின்றிலே, இதற்குக் காரணமென்' என்ற வினவிய பாங்கற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(278) எ-து, தலைமகன்குறிவழிச் சென்ற தலைமகளைக்கண்ட பாங்கன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பழையவுரை:— 'தொண்டித் தண்ணறுநெய்தல்போல் நாறும் கூந்தல்' என்றது, சேய்மைக்கண்ணே நாறதல் நோக்கி.

(279) எ-து, குறிவழிச்சென்ற தலைமகளைக் கண்டவந்த பாங்கன் 'அவள் சின்றுழிசின்றான்' என்ற கூறியவழி, ஆண்டுச் செல்லக்கருதிய தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பொங்கரி பரந்த உண்கண்

அங்கலிழ் மேனி அசைஇய வெமக்கே.

(4)

(280) எமக்குநயந் தருளினை யாயிற் பணைத்தோள்
நன்னுத லரிவையொடு மென்மெல இயலி
வந்திசின் வாழியோ மடந்தை!

தொண்டி யன்னநின் பண்புபல கொண்டே.

(5)

(281) பண்பும் பாயலுங் கொண்டனள் தொண்டித்
தண்கமழ் புதுமலர் நாரும் ஒண்டொடி'

ஐதமைந் தகன்ற வல்குற்

கொய்தளிர் மேனி! கூறுமதி தவறே.

(6)

(282) தவறில ராயினும் பனிப்ப மன்ற

இவறுதிரை திளைக்கும் இடுமண னெடுங்கோட்டு

(280) எ-து, பாங்கற்கூட்டங் கூடிநீங்குந் தலைமகன், 'இனிவரு
மிடத்து சின்னோழியோடும் வரவேண்டும்' எனத் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(281) எ-து, தலைமகளுந் தோழியும் ஒருங்குவின்றுழிச்சென்ற தலை
மகன் 'இவள் என்னை இவைகோடற்குக் காரணம் என்' என்று தோழியை
வினாவினது.

ப-ரை. கொண்டனனென்றது தலைவிமை எனக்கொள்க.

(282) எ-து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குவின்றுழி 'இவள் என்னை
வருத்துதற்குச் செய்த தவறு என்' என்று வினா தலைமகற்குத் தோழி
நகையாடிச் சொல்லியது.

ப-ரை. இதன் இறைச்சி:— நீரருசிலத்து முண்டகநறுமலர் கமழும்

முண்டக நறுமலர் கமழும்
தொண்டி யன்னோள் தோளுற் றேரே. (7)

—

(283) தோளுங் கூந்தலும் பலபா ராட்டி
வாழ்த லொல்லுமோ மற்றே செங்கோற்
குட்டுவன் தொண்டி யன்ன
எற்கண்டு நயந்துநீ நல்காக் காலே. (8)

—

(284) நல்குமதி வாழியோ நளிநீர்ச் சேர்ப்பா
அலவன் றாக்கத் துறையிரூப் பிறமும்
இன்னொலித் தொண்டி யற்றே
நின்னல தில்லா இவள்சிறு நுதலே. (9)

—

(285) சிறுநனி வரைந்தனை கொண்மோ பெருநீர்
வலைவர் தந்த கொழுமீன் வல்சிப்

தொண்டியன்னோள் என்றது, இவள் நாமணுகி துகர்தற்குரியள் எ-று.
தோளுற்றே ரென்றது, தோளை எதிர்ப்பட்டோர் எ-று.

(283) எ-து, தலைமகன் தோழியை இரந்துகுறையுறவான் சொல்லியது
ப-ரை:— 'செங்கோற்குட்டுவன் தொண்டியன்ன என்' என்றது, தன்
னைத் தேறுதற்பொருட்டுத் தன் செப்பம் கூறியவாறு.

(284) எ-து, குறியிடத்து வந்து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி
எதிர்ப்பட்டு வரைவுகடாயது.

ப-ரை,— 'அலவன் தாக்கத் துறையிரூப் பிறமும்' என்றது, இவ்
வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாகியனூன்று இவள் உயிர்வாழான் என்பதாம்.

(285) எ-து, தாழ்த்து வரையக்கருதிய தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிக்
கடிதின் வரையவேண்டும் எனச் சொல்லியது.

பறைதபு முதுகுரு கிருக்கும்
 துறைகெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனே. (10)
 அம் மு வ னுர்.

மாந் தை

- (286) பொங்குதிரை பொருத வார்மண லடைகரைப்
 புன்கா னுவற் பொதுப்புற விருங்களி
 கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
 பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கசாந்து
- 5 கொள்ளா நரம்பி னிமிரும் பூசல்
 இரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்கும்
 துறைகெழு மாந்தை யன்ன இவணலம்
 பண்டு மிற்றே கண்டிசிற் றெய்ய
 உழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
- 10 ஞெகிழ்ந்த கவினலங் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர்
 கட்களி! செருக்கத் தன்ன
 காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் ததுவே.

அம்முவுனர்.

ப-ரை:— வல்வர்தந்த கொழுமீன் வல்சிக்கண்ணே பறத்தல்கெட்ட
 முதுகுருகு இருக்கும் என்றது; நொதுமலர்க்கு மகட்பேச வந்திருக்கின்ற
 சான்றோர் உளர் என்பதாம்.

இவை பத்தும், சொல்வகையாற் றொடர்ச்சி பெறுதலேயன்றிக் கிளவி
 வகையாற் றொடர்ச்சியுடையவாறும் அறிக.

(286) நற்றிணை, 35. திணை—நெய்தல். துறை—மணமனைப் பிறறை
 ஞான்ற புக்க தோழி, 'நன்காற்றுவித்தாய்' என்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது.

குறிப்பு:— தொண்டிமுசிறிகன்போலச் சேரார்க்குச் சிறந்த கடற்கரைப்
 பட்டினங்களுள் மாந்தையும் ஒன்றாகும்.

- (287) யாரை எலுவ! யாரே நீயெமக்கு
யாரையு மல்லை நொதும லாளனை
அனைத்தாற் கொண்கநம் மிடையே நினைப்பிற்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் குட்டுவன்
5 வேந்தடு மயக்கத்து முரசதீர்ந் தன்ன
ஓங்கற் புணரி பாய்ந்தாடு மகளிர்
அணிந்திடு பல்பூ மரீஇ யார்ந்த
ஆபுலம் புகுதரு பேரிசை மாலைக்
கடல்கெழு மாந்தை யன்னவெம்
10 வேட்டனை யல்கையால் நலந்தந்து சென்மே.

அம்முவுளர்.

- (288) ஒறுப்ப ஓவலர் மறுப்பத் தேறலர்
தமியர் உறங்கும் கௌவை யின்றாய்
இனியது கேட்டின் புறுகவீவ் லூரே
முனாஅது, யானையங் குருகின் கானலம் பெருந்தோடு
5 அட்ட மள்ள ரார்ப்பிசை வெருஉம்
குட்டுவன் மாந்தை யன்னளங்
குழைவிளங் காய்நுதற் கிழவனு மவனே.

கொல்லிக்கண்ணன்.

(287) ஷா, 395. திணை—செய்தல். துறை—நலந்தொலைந்தது.

கருத்து— தோழி தலைவனை நெருங்கி 'அன்ப! நீ அயலானாக இரா
நின்றாய்; எமக்கு உறவினனுமல்லை; நின்றால் என் தோழி நலனிழந்தான்;
அதனை அவட்குத்தந்து செல்வாயாக' என்று கடுமைதோன்றக் கூறி வரைவு
கடாயது.

(288) குறுந்தொகை, 34. திணை—பாலை. துறை—வரைவு மலிந்தமை
ஊர்மேல்வைத்துத் தோழி கிழத்திக்குச் சொல்லியது.

(289) தண்கடற் படுதிரை பெயர்த்தலின் வெண்பறை
நாரை நிரைபெயர்ந் தயிரை யாரும்
ஊரோ நன்றுமன் மாந்தை
ஒருதலி வைகிற் புலம்பா யின்றே.

கூடலூர்கிழார்.

வெளியம்

(290) பலிவா ருண்கணும் பசந்த தோளும்
நனிபிற ரறியச் சாஅய் நாளும்
கரந்தன முறையும் நம்பண் பறியார்
நீடினர் மன்றோ காதல ரெனநீ
5 எவன்கை யற்றனை இகுளை! அவரே
வான வரம்பன் வெளியத் தன்னநம்
மாணலந் தம்மொடு கொண்டனர் முனாஅது
அருஞ்சரக் கவலை அசைஇய கோடியர்
பெருங்கன் மீமிசை இயமெழுந் தாங்கு
10 வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்தாள் யாணை
குர்புக லடுக்கத்து மழைமாறு முழங்கும்
பொய்யா நல்லிசை மாவண் புல்லி
கவைக்கதிர் வரகின் யாணர்ப் பைந்தாள்
முதைச்சுவன் மூழ்கிய காண்கடு குருஉப்புக்கை

(289) ஷா, 166. திணை-நெய்தல். துறை-காப்புமிகுதிக்கண் தோழி
தலைமகட்கு உரைத்தது.

(290) அகநானூறு, 359. திணை-பாலை. துறை-பிரிவிடைவேரபட்ட
தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

15 அருவித் துவலையோடு மயங்கும்
பெருவரை யத்த மியங்கி யோரே.

மாமுலஞர்.

வாகைப் பெருந்துறை

- (291) கரைபாய் வெண்திரை கடுப்பப் பலவுடன்
நிரைகா லொற்றலிற் கல்சேர் புதிரும்
வரைசேர் மராஅத் தூழ்மலர் பெயல்செத்து
உயங்கல் யானை நீர்நசைக் கலமரச்
- 5 சிலம்பி வலந்த வறுஞ்சினை வற்றல்
அலங்கல் உலவை யரிநிழ லசைஇத்
திரங்குமரற் கவ்விய கையறு தொகுநிலை
அரந்தி னூசித் திரள்நுதி யன்ன
திண்ணிலை யெயிற்ற செந்நா யெடுத்தலின்
- 10 வளிமுனைப் பூனையி னெய்யென் றலறிய
கெடுமா லினநிரை தரீஇய கலையே
கதூர்மாய் மாலை யாண்குரல் விளிக்கும்
கடல்போற் கானம் பிற்படப் பிறர்போற்

குறிப்பு:—வெளியநாடு, வெளியம் என்ற ஊர்கள், திருவாங்கூர்ச் சீமையில்
செங்கணச்சேரி, மாடேலிக்கரைத் தாலூகாக்களில் முறையே உள்ளமை
அறியத்தக்கது.

(291) அகாணூறு, 199. திணை-பாலை. துறை-பொருள் கடைக்
கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

குறிப்பு:— 'பிறர்போல் பொருளீட்டல்கருதித் தலைவியைப் பிரிந்த
செல்வேமாயின் நன்று' என்னும் பொருளாசை உள்ளத்தைத் தூண்ட, பெருங்
கானமும் பிற்படும்படி நீ செல்லுதற்குரியை; யானே, களங்காய்க்கண்ணி

- செல்வே மாயினெம் செலவுநன் றென்னும்
 15 ஆசை யுள்ள மசைவின்று துரப்ப
 நீசெலற் குரியை நெஞ்சே! வேய்போல்
 தடையின மன்னும் தண்ணிய றிரண்ட
 பெருந்தோள் அரிவை யொழியக் குடாஅது
 இரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவிற்
 20 பொலம்பூண் நன்னன் பொருதுகளத் தொழிய
 வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட்
 களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்
 இழந்த நாடுதந் தன்ன
 வளம்பெரிது பெறினும் வாரலென் யானே.

கல்லாடஞர்.

க மு ம ல ம்

- (292) இருங்கழி மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீலம்
 புலாஅல் மறுகிற் சிறுகுடிப் பாக்கத்து
 இனமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மிலையும்

நார்முடிச் சேரலானவன், குடநாட்டு வாகைப்பெருந்துறைப் போரிலே
 நன்னனொடு பொருது அவனைவென்று தானிழந்த காட்டைத் திரும்பப்பெற்றாந்
 போன்ற வளம்பெற்றாலும், என் அழகிய காதலியை நீங்கி சின்னொடு
 வாரேன் என்ற.

குறிப்பு:— பூழிநாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ, உருள்பூங் கடம்
 பின் பெருவாயில் நன்னனை, சிலச்செருவி னொற்றலை யறத்து' செற்றி
 பெற்றவன் இந்நார்முடிச்சேரல் என்பது பதிற்ப்பத்தால் அறிந்தது (இந்நூல்
 38.39-ம் பாடல்கள் பார்க்க).

(292) ஷா, 270. திணை—நெய்தல். துறை—பகற்குறிக் கண் வந்து
 நீங்குந் தலைமகனைத் தொழி வரைவுகடாயது.

- மெல்லம் புலம்பா! நெகிழ்ந்தன தோளே
 5 சேயிரூத் துழந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரை
 பராஅரைப் புன்னை வாங்குசினைத் தோயும்
 கானலம் பெருந்துறை நோக்கி யிவளே
 கொய்சுவற் புரவிக் கைவண் கோமான்
 நற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன
 10 அம்மா மேனி தொன்னலந் தொலையத்
 துஞ்சாக் கண்ணள் அலமரும் நீயே
 கடவுள் மரத்த முள்மிடை குடம்பைச்
 சேவலொடு புணராச் சிறுகரும் பேடை
 இன்னு துயங்குங் கங்குலும்
 15 நும்மு ருள்ளுவை நோகோ யானே.

சாகலாசனார்.

தகடுர்

- (293) மொய்வேற் கையர் முரண்சிறந் தொய்யென
 வையக மறிய வலிதலைக் கொண்டது
 எவ்வழி யென்றி வியன்றார் மார்பா!
 எவ்வழி யாயினும் அவ்வழித் தோன்றித்
 5 திண்கூர் எஃகின் வயவர்க் காணின்
 புண்கூர் மெய்யி னுராஅய்ப் பகைவர்

குறிப்பு— ‘குட்டுவன் கழுமலம்’ என்பதனால், சோணாட்டுக் கழுமல
 மாதிய சோழியின் இது வேறு என உணர்க.

(293) தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், 67-ஆம் குத்திரம்—கச்சினூர்க்
 கினியர் மேற்கோள்.

“பொன்முடியார் சேரமானுக்குத் தகடுரின் தன்மை கூறியது”.

பைந்தலை துமித்த மைந்துமலி தடக்கை
ஆண்டகை மறவர் மலிந்தபிறர்
தீண்ட றகாது வெந்துறை யானே.

பொன்முடியார்.

கொல்லிமலை

- (294) முளிகொடி வலந்த முள்ளரை யிலவத்து
ஒளிர்சினை யதிர வீசி விளிபட
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயில் மருங்கிற்
கடுநடை யானை கன்றொடு வருந்த
5 நெடுநீர் அற்ற நிழலி லாக்கண்
அருஞ்சுரக் கவலைய என்னாய் நெடுஞ்சேட்
பட்டனை வாழிய நெஞ்சே! குட்டுவன்
குடவரைச் சூனைய மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு வான்போது கமழும்
10 அஞ்சி லோதி அரும்பட ருறவே.

முடத்திருமாறன்.

(294) நற்றிணை, 105. திணை—பாலை. துறை—இடைச்சுரத்து மீள
லுற்ற நெஞ்சினைத் தலைமகன் கழறியது.

குறிப்பு:— பொருள்வயிற் பிரிந்து பாலைவழியே சென்ற தலைமகன்
தலைவியை நினைந்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைநோக்கி, 'நெஞ்சமே! காடு கடுமைய
என்ற முன்னமே நீ கருதாமல் நம்காதலி தனித்துவருந்தும்படி புறப்பட்டு
கெடுத்தாரம் வந்துற்றனை; இன்று நீ மீளத்தொடங்குவையாயின் சின்முயற்சி
நன்றகாண்; வாழ்வாயாக'— என்று கூறினது.

குறிப்பு:— (7-8) குட்டுவன்குடவரை — கொல்லிமலை. 'கொல்லிக்
குடவரை' என்ப (அகம், 213; குறுந். 89). இம்மலைச்சூனையிற் பூக்கும்

- (295) குணகடல் முகந்து குடக்கோர்பு இருளித்
 தண்கார் தலைஇய நிலந்தணி காலை
 அரசபகை நுவலும் அருமுனை யியவின்
 அழிந்த வேலி யங்குடிச் சீறார்
 5 ஆளில் மன்றத் தல்குவளி யாட்டத்
 தாள்வலி யாகிய வன்க ணிருக்கை
 இன்றுநக் கனைமன் போலா வென்று
 நிறையுறு மதியின் இலங்கும் பொறையன்
 பெருந்தண் கொல்லிச் சிறுபசங் குளவிக்
 10 கடிபதங் கமழுங் கூந்தல்
 மடமா அரிவை தடமென் றோளே.

எயினந்தை மகள் இவங்கீரார்.

- (296) வினைநன் றுதல் வெறுப்பக் காட்டி
 மனைமாண் கற்பின் வாணுத லொழியக்
 கவைமுறி யிழந்த செந்நிலை யாஅத்து

குவளைமலர் நறுமணங்கமழ்வது என்பது, 'கொல்லிச்சுனைவாய் தொடையவிழ்
 தண்குவளை குடான்' என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலைத் தொடராலும்
 அறிவாகும் (பொதுவியற்படலம்).

(295) ஷ, 346. திணை—பாலை. துறை—பொருள்வயிற் பிரிந்த
 தலைமகன் ஆற்றாளுய்த் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

சுருத்து:— பொருள்வயிற் பிரிந்து இடைச்சுரத்துற்ற தலைமகன் தலை
 மகளை சீனைந்து காதல்மிகுதலாலே 'நெஞ்சமே! நம் காதலியின் தோள்
 களை இப்பொழுது சீனைந்து மகிழ்கின்றனையேனும், அவற்றை இங்கு அடைதல்
 அரிதன்றோ' என்று இரங்கிக்கூறியவாறு.

(296) அகநானூறு, 36. திணை—பாலை. துறை—தலைமகன் இடைச்
 சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

- ஒன்றோங் குயர்கிணை யிருந்த வன்பறை
 5 வீளைப் பருந்தின் கோள்வல் சேவல்
 வளைவாய்ப் பேடை வருதிறம். பயிரும்
 இளிதேர் தீங்குரல் இசைக்கும் அத்தம்
 செலவருங் குரைய என்னாது சென்றவண்
 மலர்பா டான்ற மையெழில் மழைக்கண்
 10 தெளியா நோக்க முள்ளினை உளிவாய்
 வெம்பர லதர குன்றுபல நீந்தி
 யாமே யெமிய மாக நீயே
 ஒழியச் சூழ்ந்தனை யாயின் முனாஅது
 வெல்போர் வானவன் கொல்லி மீயிசை
 15 நுணங்கமை புரையும் வணங்கிதைப் பணைத்தோள்
 வரியணி யல்குல் வாலெயிற் றோள்வயிற்
 பிரியா யாயின் நன்றுமன் தில்ல
 அன்றுநம் அறியா யாயினும் இன்றுநம்
 செய்வினை யாற்றுற விலங்கின்
 20 எய்துவை யல்கையோ பிறர்நகு பொருளே.

மதுரை அளக்கர்குழார் மகனார் மள்ளார்.

- (297) வினைநவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டையர்
 இனமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட்டு
 ஓங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்க்
 கொய்குழை யதிரல் வைகுபுல ரலரி

- 5 சுரியிரும் பித்தை சுரும்புபடச் சூடி
 இகல்முனைத் தரீஇய ஏறுடைப் பெருநிரை
 நனைமுதிர் நறவி னுட்பலி கொடுக்கும்
 வால்நிணப் புகவின் வடுகர் தேளத்து
 நிழற்கவி னிழந்த நீரில் நீளிடை
- 10 அழலவி ரருஞ்சரம் நெடிய வென்னாது
 அகற லாய்ந்தன ராயினும் பகல்செலப்
 பல்கதிர் வாங்கிய படுசுட ரமையத்தப்
 பெருமரங் கொன்ற கால்புகு வியன்புனத்து
 எரிமருள் கதிர திருமணி யிமைக்கும்
- 15 வெல்போர் வானவள் கொல்விக் குடவரை
 வேயொழுக் கன்ன சாயிறைப் பணைத்தோட்
 பெருங்கவின் சிதைய நீங்கி யான்றோர்
 அரும்பெறல் உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும்
 சென்றுதாம் நீடலோ இலரே யென்றும்
- 20 கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழல்தொடித் தடக்கை
 வலம்படு வென்றி வாய்வாட் சோழர்
 இலங்குநீர்க் காவிரி யிழிபுனல் வரித்த
 அறலென நெறிந்த கூந்தல்
 உறலின் சாயலொ டொன்றுதல் மறந்தே.

நாயங்கண்ணொர்.

குறிப்பு:— தோழி! நம் தலைவர் வேங்கடத்துக்கு அப்பாலுள்ள வடுகர்
 தேயத்து அருஞ்சரம் கடக்கத் துணிந்தனரேனும், சின்னுடன் ஒன்றியிருத்தலை
 மறந்து நின்கவின் சிதையும்படி, தேவருவகை அமிழ்தொடு பெற்றாலும்
 சிறிதும் தாழ்த்திரார் என்றும் வானவனது கொல்லியாகிய குடவரையிலுள்ள
 (தலைவி) என்க.

- (298) இடைபிற ரறித லஞ்சி மறைகரந்து
 பேளய் கண்ட கனவீற் பன்மாண்
 நுண்ணிதி னியைந்த காமம் வென்வேல்
 மறமிகு தாணைப் பசும்பூட் பொறையன்
 5 கார்புகன் றெடுத்த குர்புகல் நனந்தலை
 மாயிருங் கொல்லி யுச்சித் தாஅய்த்
 ததைந்துசெல் அருவியின் அலரெழப் பிரிந்தோர்
 புலங்கந் தாக இரவலர் செலினே
 வரைபுரை களிற்றொடு நன்கலன் ஈயும்
 10 உரைசால் வண்புகழ்ப் பாரி பறம்பின்
 நிரைபறைக் குரீஇயினங் காலைப் போகி
 முடங்குபுறச் செந்நெல் தரீஇயர் ஓராங்கு
 இரைதேர் கொட்பின வாகிப் பொழுதுபடப்
 படர்கொள் மாலைப் படர்தந் தாங்கு
 15 வருவரென் றுணர்ந்த மடங்கெழு நெஞ்சம்
 ஐயந் தெளியரோ நீயே பலவுடன்
 வறன்மரம் பொருந்திய சிள்வீ டுமணர்
 கணநிரை மணியி னூர்க்கும் சுரனிறந்து
 அழிநீர் மீன்பெயர்ந் தாங்கவர்
 20 வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே.

ஒளவையார்.

- (299) குன்றோங்கு வைப்பின் நாடுமீக் கூறும்
 மறங்கெழு தாணை யரச ருள்ளும்
 அறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர்

(298) ஷா 303. திணை—பாலை. துறை—தலைமகனது பிரிவின்கண்
 வேட்கைமீதுர்ந்த தலைமகள், தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(299) ஷா, 338. திணை—குறிஞ்சி. பாலை. துறை—அல்லகுறிப்பட்ட
 தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

- மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திணிதோட்
 5 பலர்புகழ் திருவிற் பசும்பூட் பாண்டியன்
 அணங்குடை யுயர்நிலைப் பொருப்பிற் கவாஅன்
 சினையொண் காந்தள் நாளும் நறுநுதற்
 றுணையீ ரோடு மாஅ யோள்வயின்
 நுண்கோல் அவிர்தொடி வண்புறஞ் சுற்ற
 10 முயங்கல் இயையா தாயினும் என்றும்
 வயவுறு நெஞ்சத் துயவுத்துணை யாக
 ஒன்றார் தேளம் பாழ்பட நாளும்
 துன்னருந் துப்பின் வென்வேற் பொறையன்
 அகலிருங் கானத்துக் கொல்லி போலத்
 15 தவாஅ. வியரோ நட்பே அவள்வயின்
 அறாஅ வியரோ தாதே பொருஅர்
 விண்பெறக் கழித்த தின்பிடி யொள்வாட்
 புரிற்றான் றரவின் இனையர் பெருமகன்
 தொகுபோர்ச் சோழன் பொருள்மலி பாக்கத்து
 20 வழங்க லானுப் பெருந்துறை
 முழங்கிரு முநீர்த் திரையினும் பலவே.

மதுரைக் கணக்காயனார்.

- (300) ஆறு நோயொடு அழிபடர்க் கலங்கிக்
 காமங் கைம்மிகக் கையறு துயரங்
 காணவும் நல்கா யாயிற் பாணர்
 பரிசில் பெற்ற விரியுளை நன்மான்
 5 கவிஞளம்பு பொருத கன்மிசைச் சிறுநெறி

(300) நற்றிணை, 135. திணை—குறிஞ்சி. துறை—பாங்கற்குத் தலைவன் சொல்லியது.

குறிப்பு:— (10-11) கொல்லியலையில், தெய்வத்தால் அமைக்கப்பட்ட பாவையொன்று உண்டென்பதும், அது தன் பேரழகால் கண்டார் மனத்தைக் கவர்ந்து மயக்குவதென்பதும் பின்வரும் சங்கநூற்பாடல்களால் அறியப்படும்.

இரவலர் மெவியா தேறும் பொறையன்
 உரைசால் உயர்வரைக் கொல்லிச் குடவயின்
 அகலிகைக் காந்தள் அலங்குருகைப் பாய்ந்து
 பறவை யிழைத்த பல்கண் இருஅற்
 10 நேனுடை நெடுவரைத் தெய்வம் எழுதிய
 லீனையான் பாவை யன்னோள்
 கொலைசூழ்ந் தனளால் நோகோ யானே.

பரணர்

(301) பாவடி யுரல பசுவாய் வள்ளை
 ஏதில் மாக்கள் நுவறலும் நுவல்ப
 அழிவ தெவன்கொலிப் பேதை யூர்க்கே
 பெரும்பூட் பொறையன் பேளமுதீர் கொல்லிக்
 5 கருங்கட் தெய்வங் குடவரை யெழுதிய
 நல்லியற் பாவை யன்னலும்
 மெல்லியற் குறுமகள் பாடினள் குறினே.

பரணர்.

(302) அயத்துவளர் பைஞ்சாய் முருந்து னன்ன
 நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வாய்
 ஆகத் தரும்பிய முகையள் பணைத்தோள்

இதனை அமைத்த தெய்வம், ஒரு பூசமாகும். இளவெயிற் காலத்தில் இதன் சோபை மிக்கு விளங்குவதென்பர் (நற். 192). 'கால்பொரு திடிப்பினும் கத முறை கடுகினும், உருமுடன் நெறியினும் உறுபல தோன்றினும், பெரு சிலங் கினரினும் திருநல உருவின், மாயாவியற்கைப் பாவை" என்றும் இதனைச் சிறப்பிப்பர் முன்னோர் (நற். 201).

(301) குறந்தொகை, 89. திணை—மருதம். துறை—தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாகத் தோழி தன்னுள்ளே சொல்லுவானாய்ச் சொல்லியது; தலை மகற்குப் பாக்தாயினார் கேட்பச்சொல்லி வாயின்மறத்தனாமாம்.

(302) அகநானூறு, 62. திணை—குறிஞ்சி. துறை—அல்லகுறிப்பட்டுழித் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

- மாத்தாட் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன
 5 மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
 பேயும் அறியா மறையமை புணர்ச்சி
 பூசற் றுடியிற் புணர்புபிரிந் திசைப்பக்
 கரந்த கரப்பொடு நாஞ்செலற் கருமையிற்
 கடும்புனல் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற்று
 10 நெடுஞ்சுழி நீத்தம் மண்ணுநள் போல
 நடுங்களுர் தீர முயங்கி நெருநல்
 ஆகம் அடைதந் தோளே வென்வேற்
 களிறுகெழு தாணைப் பொறையன் கொல்லி
 ஒளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக்
 15 கடவு னெழுதிய பாவையின்
 மடவது மாண்ட மாஅ யோளே.

பரனர்

- (303) தோளுந் தொல்கவின் தொலைந்தன நாளும்
 அன்னையு மருந்துய ருற்றன ளலரே
 பொன்னணி நெடுந்தேர்த் தென்னர் கோமான்
 எழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்ச் செழியன்
 5 நேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த
 ஆலங் கானத் தார்ப்பினும் பெரிதென
 ஆழல் வாழல் தோழி யவரே
 மாஅல் யாணை மறப்போர்ப் புல்லி
 காம்புடை நெடுவரை வேங்கடத் தும்பர்
 10 அறையிறந் தகன்றன ராயினு நிறையிறந்

(303) ஷ, 209. திணை—பாலை. துறை—பிரிவிடை வேறப்பட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

குறிப்பு:—முன்னர்மன்னான மலையமான் திருமுடிக்காரி, புகழ்பெற்ற வல்லிலோரி என்ற கொல்லிமலைத்தலைவனைப் போரிலே கொன்று, அக் கொல்லியைச் சேரமானுக்கு உரிமையாக்கினன் என்ற வரலாறு அறியத்தக்கது.

துள்ளா ராதலோ வரிதே செவ்வேன்
 முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி
 செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில்
 ஓரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த
 15 செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி
 நிலைபெறு கடவு! ளாக்கிய
 பலர்புகழ் பாவை யன்னவிவ ணலனே.

கல்லாடஞர்.

உதியன் அட்டில்

(304) யாமம் நும்மொடு கழிப்பி நோய்மிகப்
 பனிவார் கண்ணேம் வைகுது மினியே
 ஆன்றல் வேண்டும் வானரோய் வெற்பு!
 பல்லான் குன்றிற் படுநிழற் சேர்ந்த
 5 நல்லான் பரப்பிற் குழுமு ராங்கண்
 கொடைக்கட னேன்ற கோடா நெஞ்சின்
 உதியன் அட்டில் போல ஒலியெழுந்து
 அருவி யார்க்கும் பெருவரைச் சிலம்பின்
 ஈன்றணி யிரும்பிடி தழீஇக் களிறுதன்
 10 தூங்குநடைக் குழவி துயில்புறங் காப்ப
 ஒடுங்களை புலம்பப் போகிக் கடுங்கண்
 வாள்வரி வயப்புலி கல்முழை யுரறக்

(304) அகநானூறு, 168. திணை—குறிஞ்சி. துறை—இரவுக்குறிவந்த தலைமகளை இரவுக்குறி விலக்கி (தோழி) வரைவுகடாயது.

குறிப்பு:—சேரவேந்தர், வறுமையுற்ற மக்களின் பசிப்பிணி நீக்கவேண்டி அறச்சாலைகளை நாடெங்கும் அமைத்து அன்னதானம் புரிந்துவரும் சீரிய இயல்பினர் என்பது மலைநாட்டில் இன்றும்விகழும் அறச்செயல்களால் யாவரும் அறிவர். இத்தகைய அரிய செயலை மிகப்பழங்காலமுதலே சேரவேந்தர் மேற்கொண்டிருந்தவர் என்பது, பாரதப்போரில் பாண்டவசேனைக்கு உணவளித்த ததவிய பெருஞ்சோற்றதியன் சேரவாதனது வரலாற்றாலும், குழுமுரில்

கானவர் மடிந்த கங்குல்

மானதர்ச் சிறுநெறி வருதல் நீயே.

கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய சேரமான்.

சேர்திருநாள்

(305) ஓங்குதிரை வியன்பரப்பின்

ஒலிமுந்நீர் வரம்பாக

.....

கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்தும்

தண்கடல் நாடன் ஒண்டூங் கோதை

பெருநா விருக்கை விழுமியோர் குழீஇ

வீழைவுகொள் கம்பலை கடுப்பப் பலவுடன்

5 சேறும் நாற்றமும் பலவின் சுனையும்

வேறுபடக் கவிரிய தேமாங் கலியும்

பல்வே றுருவிற் காயுங் பழனும்

கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி

மென்பிணி யவீழ்ந்த குறுமுறி யடகும்

10 அமிர்தியன் றன்ன திஞ்சேற்றுக் கடிக்கையும்

‘கொடைக்கடனேன்ற கோடாநெஞ்சின் உதியன் அட்டிலின்’ சிறப்பாக இப்பாட்டிற் கூறப்பட்டவற்றாலும் நன்கறியலாகும்.

(305) மதுரைக்காஞ்சியில் 523 முதல் 535 வரையுள்ள அடிகள்.

கருத்துடன் கூத்தருடைய சுற்றம் சேர்திருந்து வாழ்த்தும் குளிர்ந்த கடல்காடனான சேரமானது பிறந்ததிருநாள் ஒலக்கத்திலே, சீரியோர் திரண்டெண்ணும் ஆரவாரத்தையொப்ப, பலாச்சுனைகளும், மாம்பழங்களும், பல்வகைக் காய்களும், பழங்களும், கற்கண்டுத் துண்டுகளும், இறைச்சிகளோடு சேறும் கிழங்குகளும் கொண்டுவந்து பரிமாறுவாரால், மக்கள் பலவிடங்களிலும் ஆரவாரத்துடன் உண்ண ஏ—று.

குறிப்பு:— பெருநாள் — பிறந்தநாள். இவ்வடிகட்கு நச்சினார்க்கினியர் வேறுகருத்துக் கூறுவர்.

புகழ்படப் பண்ணிய பேரூன் சோறும்
கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு பிறவும்
இன்சோறு தருநர் பல்வயின் நுகர்”

மாங்குடி மருதனார்.

பதிற்றுப்பத்தினுள்

விடுபட்ட பாடல்கள்

- (306) இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்துவழி மொழித லல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே
உருமுடன்று சிலைத்தலின் விசும்பதிர்ந் தாங்குக்
5 கண்ணதீர்பு முழங்குங் கடுங்குரன் முரசமொடு
கால்கிளர்ந் தன்ன லூர்திக் காண்முனை
எரிநிகழ்ந் தன்ன நிறையருஞ் சீற்றத்து
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்ளி
நீர்துனைந் தன்ன செலவின்
10 நிலந்திரைப் பன்ன தானையோய்! நினக்கே.

- (307) இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையு வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சரம்
எரியவீழ்ந் தன்ன விரியுனை குட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
5 கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ

(306) புறத்திரட்டு, பகைவயிற்சேறல், 8; தொல். புறத். 6, இளம். 8; நச். மேற். அடி. 1. சேவக. 339. நச். மேற்கோள்.

குறிப்பு:—முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இவை, தொல் காப்பிய உரைகளாலும் புறத்திரட்டாலும் தெரியவந்தனவாகும்.

(307) தொல். புறத். 12, 15. நச். மேற்கோள்.

- னேன்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
 தருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
 கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
 கதித்தெழு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
 10 கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
 நெடுமதி னிரைஞாயிற்
 கடிமினைக் குண்டுகிடங்கின்
 மீப்புடை யாரரண் காப்புடைத் தேளம்
 நெஞ்சுகு லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
 15 ஒல்லா மன்னர் நடுங்க
 நல்ல மன்றவிவண் வீங்கிய செலவே.

—

- (308) வந்தனென் பெருமி கண்டனென் செலற்கே
 களிறு கலிமான் நேரொடு சுரந்து
 நன்கல லீயு நகைசா லிருக்கை
 மாரி யென்றாய் பனியென மடியாய்
 5 பகைவெம் மையி னசையா லுக்கலை
 வேறுபுலத் திறுத்த விறல்வெந் தானையொடு
 மாறா மைந்தர் மாறுநிலை தேய
 மைந்துமலி யூக்கத்த கந்துகால் கீழ்ந்து
 கடாஅ யானை முழங்கும்
 10 இடாஅ வேணினின் பாசறை யேனே.

—

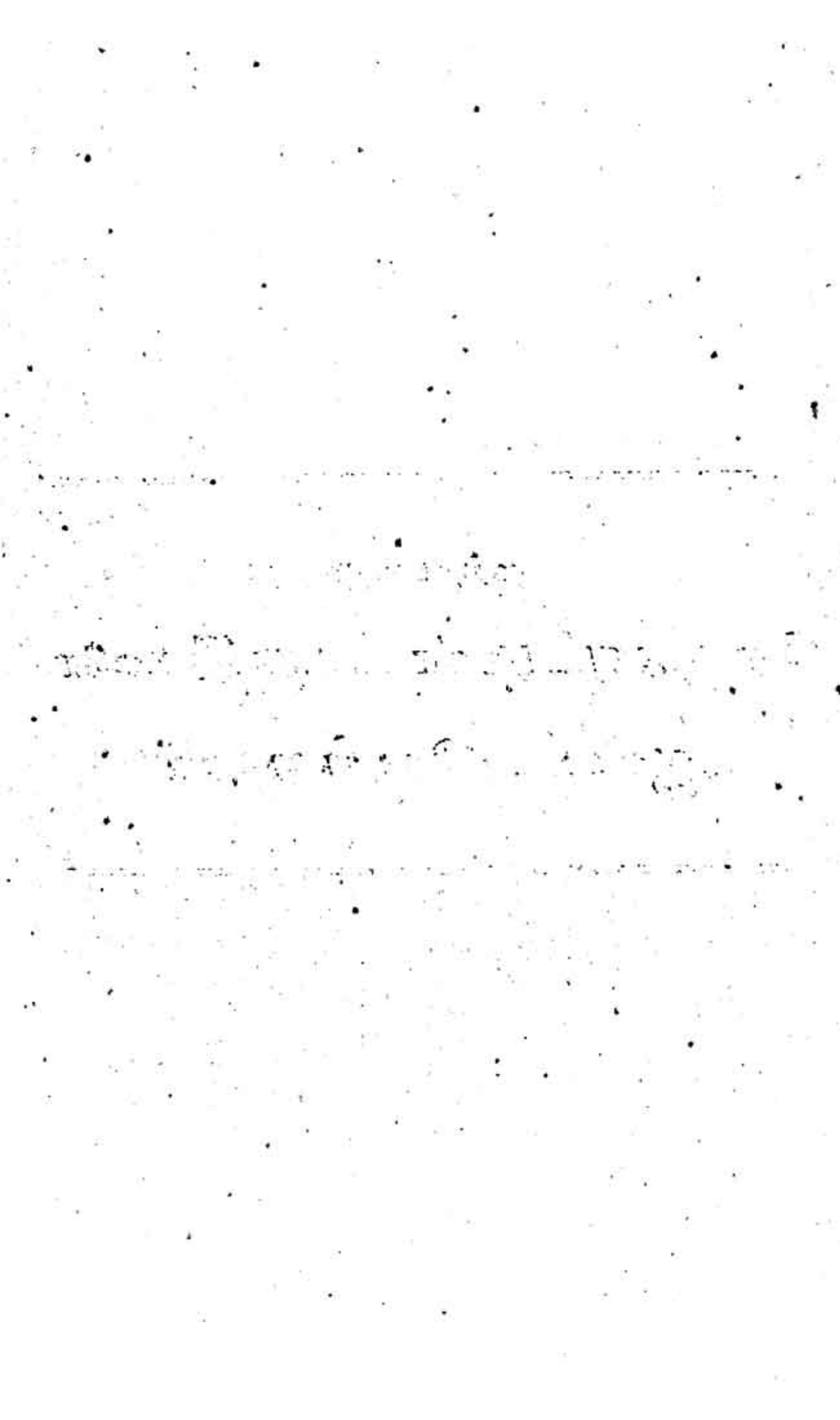

ஐந்தாவது

சேரநாட்டின் பகுதிகளை

ஆண்ட வேற்றரசர்

—::—

- (309) களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாணர் உய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்சை கண்கொடு சேப்ப
5 ஈகை யரிய இழையணி மகளிரோடு
சாயின் நென்ப ஆய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை அடிசில்
பிறர்க் கீவின்றித் தம்வயி றருத்தி
உரைசால் ஓங்குபுகழ் ஓர்இய
10 முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

உறையூர் ஏரிச்சேரி முடமோசியார்.

—

(309) புறநானூறு, 127. திணை—பாடாண்டிணை. துறை — கடைசீலை.

கருத்து— சிறிய யாழைக்கொண்டு இனிய பாட்டைப் பாடவல்ல பாணர்கள் பரிசிலாகப் பெற்றுக்கொண்டு போனமையால் களிறகன் இல்லை யான நெடிய தறியின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் இனத்தோடு தங்குவதும், பிறஅணிகளையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டமையால் கொடுத்தற்கரிய மங்கலிய சூத்திரத்தை மட்டும் அணிந்த மகளிரோடு பொலிவின்றிச் சாய்ந்ததுமாக உள்ளது என்று சொல்லுவர், ஆயுடைய அரண்மனையை இவ்வாறாயினும், உணவைப் பிறர்க்கு உதவாமல் தம்முடைய வயிற்றையே னிறைக்கும் புகழற்ற செல்வத்தைக் கொண்ட பிற அரசர் அரண்மனை, இதனை ஒவ்வாது — என்று ஆயது கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

- (310) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்து
 இரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்
 பாடின தெண்கண் கரிசெத்து அடிப்பின்
 அன்னச் சேவல் மாறெழுந்து ஆலும்
 5 கழல்தொடி ஆய் மழைதவழ் பொதியில்
 ஆடுமகள் குறுகி னல்லது
 பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ அரிதே.

ஷெ முடமோசியார்.

— —

- (311) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
 வாங்கமைப் பழுனிய தேறல் மகிழ்ந்து
 வேங்கை முன்றிற் குரவை அயரும்
 தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்
 5 ஆய யண்டிரன் அடுபோர் அண்ணல்
 இரவலர்க்கு ஈத்த யானையிற் கரவின்று

(310) ஷெ, 123. திணை—பாடாண்டிணை. துறை = வாழ்த்து; இயன் மொழியுமாம்.

கருத்து:— மன்றத்தில் பலாமரத்தின் கோட்டில் வாழும் மந்தியானது பரிசிலரால் தொங்கவிடப்பட்ட மத்தளத்தைப் பலாப்பழமென்று கருதித் தட்டினவிடத்து, அங்குவாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்கு மாசுக ஓலிக்கும் ஆயின் பொதியின்மலை, ஆடும்விநலியர் அணுகினல்லது வேற்றரசர் அணுகுதல் அரிது ஏ-ற.

(311) ஷெ, 123. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

கருத்து:—சிறியானையிலே குறமக்கள் முதிர்ந்த மதுவை துகர்ந்து, வேங்கை மரமுள்ள முற்றத்தின்கண் குரவைக்கூத்தாடும் பெரிய மலையையுடையவனும் போர்வல்லவனுமாகிய ஆய் அண்டிரன் இரப்போர்க்கு அளித்த யானைத் தொலையை விண்ணில் அங்கக்கேதோன்றும் நகரத்திரங்களுக்கு ஒப்பிடல்

வான மீன்பல பூப்பின் ஆனது
ஒருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்றிற் பிழையாது மன்னே.

ஷு முடமோசியார்.

(312) விளங்குமணிக் கொடும்பூண் ஆய்ய! நின்னாட்டு
இளம்பிடி ஒருகுல் பத்தீ னும்மோ
நின்னும்நின் மலையும் பாடி வருநர்க்கு
இன்முகம் கரவாது உவந்துநீ யளித்த
5 அண்ணல் யானை எண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

ஷு முடமோசியார்.

(313) மழைக்கணஞ் சேக்கும் மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வாள் அண்டிரன்

பொருந்தாது. ஏரிடத்தும் கரிய இடமின்றிப் பெருக அந்நட்சத்திரங்கள்
அடர்ந்து வெண்மையைச் செய்யுமாயின் அது பொருந்துவதாகும் எ-று.

(312) ஷு, 130. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

சூத்திரம்:— ஆய்வன்னால்! சின்னாட்டிலே, இளையபிடியும் ஒருகருப்பம்
பத்துக்கன்றுகளைப் பெறவதோ, நின்னையும் நின் மலையையும் பாடிவரும்
பரிசிலர்க்கு இன்முகத்தோடு நீ கொடுத்த உயர்ந்த யானைகளை எண்ணுமிடத்து,
நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஒட்டிய நாளில், அவர்கள் புறங்கொடுத்துப்
போகட்ட வேல்களினும் பலவாகும் என்று ஆயது கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்
சிறப்பும் கூறியவாறு.

(313) ஷு, 131. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

சூத்திரம்:— உயர்ந்த மலைக்குத் தலைவனும் சுரபுண்ணைக்கண்ணியுடைய
வனுமாகிய அண்டிரனது மலையைப்பாடினவோ, களிறுகளை மிகவுடைய இந்த
அழகிய காடுகள் எ-று.

குன்றம் பாடின கொல்லோ
களிறுமிக வுடையதுக் கவின்பெறு காடே.

ஷு முடமோசியார்.

(314) முன்உள்ளு வோனைப் பின்உள்ளி னேனே
ஆழ்கென் உள்ளம் போழ்கென் நாவே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறும்புல் மேய்ந்த கவரி
5 குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி அயல
தகரத் தண்ணீழற் பீணையோடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்தோய் இமயம்
தென்றிசை ஆஅய் குடியின் றூயிற்
பிறழ்வது மன்னோஇம் மலர்தலை யுலகே.

ஷு முடமோசியார்.

(315) மெல்லியல், விறவிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பின் அல்லது காண்பறி யலையே

குறிப்பு:— யானைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள காட்டினும், ஆயைப்பாடினோர் யானைகளை மிக உடையர் என்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

(314) ஷு, 132. திணை—பாடாடிணை. துறை—இயன்மொழி.

கருத்து:— யாவரினும் முன்னே சினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே சினைத் தேன் யான். அக்குற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ந்திப்போவதாக; அவனை யன்றிப் பிறரைப் புகழ்ந்த நாவும் கருவியாற் பினக்கப்படுவதாக; அவன் புறமுன்றிப் பிறர் புகழைக்கேட்ட செவியும் பாழூர்க் கிணறுபோலத் தூர்வதாக. வடதிசைக்கண்ணே வானைப் பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண்ணே ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இப்பரந்த உலகம் கீழ்மேலதாகிக் கெடும் என்று.

(315) ஷு, 133. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—விறவியாற்றப்படை.

கருத்து:—மெல்லியஇயல்பினையுடைய விறவி! நீ வள்ளலான வேள் ஆயின் நல்லிசையைச் செவியாற் கேட்பதல்லது அவன் வடிவைக் கண்டறியாய்.

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
 விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
 5 கலவ மஞ்சையிற் காண்வர இயலி
 மாரி யன்ன வண்மைத்
 தேர்வேள் ஆயைக் காணிய சென்மே.

ஷு முடமோசியார்.

(316) இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கு ஆமெனும்
 அறவிலை வணிகன் ஆய் அல்லன்
 பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென
 ஆங்குப்பட்ட டன்றவன் கைவண் மையே.

ஷு முடமோசியார்.

(317) கொடுவரி வழங்கும் கோடுயர் நெடுவரை
 அருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
 தடவரல் கொண்ட தகைமெல் ஒதுக்கின்

காண்டலை விரும்பினாயின், கொண்டைமேற் காற்றடிக்கும்படி மயில்
 போல நடந்துசென்று அவ்வேளைக்காணச் செல்வாயாக எ-ற.

குறிப்பு:- பிறிதொன்றால் இடையூறில்லை யாதலால், அவனை எளிதில்
 கண்டு பயன்பெறலாகும் என்றபடி. ஆய், மாரிபோன்ற வண்மையொதலின்
 அம்மாரியைக் கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல் என்பது குறிப்பு.

(316) ஷு, 134. திணை-பாடாண்டிணை. துறை-இயன்மொழி.

கருத்து:- இப்பிறப்பிலே செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்கு உதவும்
 என்றகருதி, பொருளை விலையாகக் கொடுத்து அதற்கு அறத்தைக்கொள்ளும்
 வணிகனல்லன், ஆய். பெரியோர் பலரும் சென்றவழி என்று உலகங்கருத
 அந்த நற்செய்கையிலே அமைந்தது அவ்வள்ளலது கைவண்மை எ-ற

(317) ஷு, 135. திணை-பாடாண்டிணை. துறை-பரிசிறுறை.

கருத்து:- நெடிய மலையிற் சிறியவழியை ஏறதலால் வருத்தமுற்ற
 நடக்கின்ற விழவி என் பின்னேவர, என் சிறிய யாழை ஒருமருங்கிலே

- வளைக்கை விறலிஎன் பின்ன ளாகப்
 5 பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
 வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந்து இசைப்பப்
 படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்
 ஒல்கல் உள்ளமொடு ஒருபுடைத் தழீஇப்
 புகழ்சால் சிறப்பின்நின் நல்விசை உள்ளி
 10 வந்தனென் எந்தை! யானே என்றும்
 மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
 கறையடி யானை இரியல் போக்கும்
 மலைகெழு நாடன் மாவேள் ஆஅய்!
 களிறும் அன்றே மாவும் அன்றே
 15 ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரும் அன்றே
 பாணர் பாடுநர் பரிசிலர் ஆங்கவர்
 தமதெனத் தொடுக்குவ ராயின் எமதெனப்
 பற்றல் தேற்றுப் பயங்கெழு தாயமொடு
 அன்ன வாகநின் ஊழி நின்னைக்
 20 காண்டல் வேண்டிய அளவை வேண்டார்
 உறுமுரண் கடந்த ஆற்றற்
 பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

ஷி முடமோசியார்.

அனைத்தவண்ணம் வினது நற்புகழைவினைந்து எந்தாய்! யான் இங்குவந்தேன்.
 பரிசிலர்க்கு யானைக்கொடை வழங்கும் மலைநாடனே! மாவேள் ஆயே! யான்
 வேண்டியது யானையுமன்று, குதிரையுமன்று, தேருமன்று; பாணரும்
 புலவரும் கடத்தரும் நின் செல்வம் முழுதும் தம்மதென்று வளைத்துக்கொள்
 வராயின் அது எம்முடையதென்று மீட்டுக்கொள்ளுதலை அறியாத உரிமைச்
 சுற்றத்துடன்கூடி, மற்றும் அத்தன்மையவாக விளங்குக நின் வாழ்நாட்கள்.
 யான் வந்தது, நின்னைக் காண்டல் வேண்டிய மாத்திரையே, பெருவன்மையுள்
 புகழுமுடைய வேந்தே! எ-று.

- (318) கானல் மேய்ந்து வியன்புலத்து அல்கும்
 புல்வாய் இரலை நெற்றி யன்ன
 பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயிர் அவியத்
 தண்பனி உறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
 5 மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
 தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப ஒற்றி
 இருங்கலை ஓர்ப்ப இசைஇக் காண்வரக்
 கருங்கோற் குறிஞ்சி அடுக்கம் பாடப்
 புலிப்பற் றுலிப் புன்றலைச் சிறுஅர்
 10 மான்கண் மகளிர்க் கான்றோர் அகன்றுவர
 சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
 வீடர்முகை அடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்
 புகர்முக வேழத்து மருப்பொடும் ஊன்றும்
 இருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ
 15 வீருந்திறை நல்கும் நாடன் எங்கோன்
 கழல்தொடி ஆய் அண்டிரள் போல
 வண்மையும் உடையையோ ஞாயிறு
 கொள்விளங் குதியால் விசம்பி னானே.

ஷெ முடமோசியர்.

(318) ஷ, 374. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—பூவைவிலை.

கருத்து— யான், பனியுறைக்கும் அதிகாலையில் ஆயின் பெருமலையை அடைந்து அங்கே பலாமரமுள்ள மன்றத்தில் தங்கி எனது மத்தளத்தை முழக்கிக்கொண்டு அவன் மலைவளத்தைப் பாடினேன். அவ்வளவில், முன்னம் பன்றியின் கொழுவிய இறைச்சித் துண்டமும்; சந்தனக்கட்டைகளும், யானை மருப்பும் ஆகிய மூன்றனையும் வேங்கைப்புலித் தோவில் பரப்பிக்குவித்து எனக்கு விருந்துமளித்தான், எங்கோனான ஆய் அண்டிரன். ஞாயிறே! அவ்வள்ளலைப் போன்ற வண்மையை நீ உடையையோ? ஒரு பயனுமின்றியே ஆகாயத்தில் வீணே ஏன் நீ விளக்கமுறுகின்றாய்? எ-று.

- (319) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் குழி
 நிலைதளர்வு தொலைந்த ஒல்குநிலைப் பல்காற்
 பொதியில் ஒருசிறை பள்ளி யாக
 முழாஅரைப் போந்தை அரவாய் மாமடல்
 5 நாரும் போழும் கிணையொடு சுருக்கி
 ஏரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
 ஊழிரந்து உண்ணும் உயவல் வாழ்வைப்
 புரவெதிர்ந்து கொள்ளும் சான்றோர் யாரெனப்
 பிரசந் தூங்கும் அறாஅ யாணர்
 10 வரையணி படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந்!
 பொய்யா ஈகைக் கழல்தொடி ஆஅய்!
 யாவரும் இன்மையிற் கிணைப்பத் தரவது
 பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கு யானும்
 ஒருநின் உள்ளி வந்தனென் அதனாற்
 15 புலவர் புக்கில் ஆகி நிலவரை
 நிலீஇயர் அத்தை நீயே யொன்றே
 நின்னின்று வறுவி தாகிய உலகத்து
 நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
 பெரிய ஒதினும் சிறிய உணராப்
 20 பீடின்று பெருகிய திருவிற்
 பாடில் மன்னரைப் பாடன்மார் எமரே.

ஷே. முடமோசியார்.

(319) ஷே, 375. திணை-பாடாண்டிணை. துறை-வாழ்த்தியல்.

சுருத்து:- 'என் வறுமைநிலையைப் போக்கிப் பாதுகாக்கவல்ல பெரியோர் யாவர்' என்று மன்றத்தின்கண் கிடந்து வருந்தியும் என்னிலைமையைக் கேட்பார் யாவரும் இல்லாமையால், வள்ளலான ஆயே! நீக்கியே நீனைந்து வந்தேன். அதனால், புலவர் வாழும் வீடாகி நீ இவ்வுலகில் நிலைசிற்பாயாக. நீன்னையில்லாது வறுமைப்பட்ட உலகத்தில் புலவர் வினங்காராக. வலியச் சென்ற பெரிய பொருளுரைகளை ஒதினும் சிறிதும் உணரமாட்டாத பெருமையற்ற பெருஞ்செல்வரை எம்மவர் பாடாதொழிவாராக என்ற.

(320) நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கம்
ஆலமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த
சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் துணிதோள்
ஆர்வ நன்மொழி ஆயும் ... ..

இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்.

(321) திண்டேர் இரவலர்க்கு ஈத்த தண்டார்
அண்டிரன் வருஉ மென்ன ஒண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசுக் கறங்க
5 ஆர்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமேசியார்.

(322) ஆடுடைப் புரவியும் களிறும் தேரும்
வாடா யாணர் நாடும் ஊரும்
பாடுநர்க் கருகா ஆய் அண்டிரன்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு

(320) சிறபாணாற்றுப்படை, அடி 96—99.

சூத்திரம்:— நீலநாகமானது அளித்த உடையினை ஆலின்மீழிருந்த சிவபிரானுக்கு உவப்புடன் கொடுத்தவனும், வில்லைத்தாங்கியதும் சந்தனம் பூசிப்புலர்ந்த துமாகிய திண்ணியதோளினையும் அன்புகனிந்த இன்சொல்லினை யு முடையவனுமான ஆய் என்னும் வள்ளலும் எ—ற.

(321) புறநானூறு, 241. திணை—பொதுவியல். துறை—கையறுவீலை.

சூத்திரம்:— 'தேர்க்கொடையுடைய வேள் ஆய் வருகிறான்' என்ற வச்சிராயுதந்தரித்த இந்திரனது அரண்மனையில் முரசம் முழங்க வானத்தின் கண்ணே ஓர் ஓசை எழுந்தது எ—ற.

குறிப்பு:— இத்தகைய வண்மையுடையவனை வானோர் எதிர்கொண்டு உபசரித்தல் நிச்சயம் எனத் தற்குறிப்பேற்றம் என்ற அணிபெறக் கூறியவாறு.

(322) ஸா, 240. திணை—பொதுவியல். துறை—கையறுவீலை.

- 5 கால நென்னும் கண்ணிலி உய்ப்ப
மேலோர் உலகம் எய்தினன் எனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும்
கள்ளியம் பறந்தலை ஒருசிறை அல்கி
- 10 ஒள்ளொரி நைப்ப உடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணார் புரவலர்க் காணாது
கல்லென் சுற்றமொடு கையிழந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயினர் இனியே.
குட்டுவன்: கீரனார்.

- (323) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
இழைவலந்த பத்துன்னத்து
இடைப்புரைபற்றிப் பிணீவிடாஅ
சர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
- 5 பேளற்பகையென ஒன்றென்கோ
உண்ணாமையின் ஊன்வாடித்
தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்

சூத்திரம்:—உயர்ந்த குதிரையானேதேர்களையும் காடுகூர்களையும் தன்னைப் பாடுவார்க்குக் குறையறக் கொடுக்கும் ஆய் அண்டிரன், தன் உரிமைமகளி ரோடு காலநென்னுங் கொடியவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகை அடைந் தான். அவனதுடம்பு புறங்காட்டின் ஒருபுடையிலே தங்கி ஒள்ளிய தீச்சுட மாய்ந்துவிட்டது. அதனால், பொலிவற்ற கண்ணையுடையவராய்ப் புரப்பவரைக் கண்ணால் தம்சுற்றத்தடன் பசியால்வாடிப் புலவர்கள் பிறருடைய நாட்டை நோக்கிச் செல்வாராயினர், இப்பொழுது. இஃதொருவிலைமை இருந்தவா றென்னே!—என்று இரங்கியவாறு.

(323) ஷா, 136. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—பரிசில்சடாசிலை.

சூத்திரம்:—தைக்கப்பட்ட எம் கந்தையில்தங்கிய சிலைப்பேனாகிய பகையும், எம் சுற்றத்தின் பசிப்பகையும், ஆறிலைகள்வர் எம் சிலைதளரும்படி அலைக்கும்

கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு
பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

10 அன்னதன்மையும் அறிந்தியார்
நின்னதுதாவென நிலைதளர
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

15 ஆஅங்கு, எனைப்பகையும் அறியுநன் ஆய்
எனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் இசைநம்பிச்
கடர்கட்ட சுரத்தேறி
இவண்வந்த பெருநசையேம்

20 எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென
அனைத்துரைத்தனன் யானாக
நினக்கொத்தது நீநாடி

நல்கினை விடுமதி பரிசில் அல்கலும்

25 தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல மணலினும் ஏத்தி
உண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

துறையூர் ஓடைகிழார்.

பகையும் ஆகிய இவ்வெல்லாப் பகையையும் அறிபவன் ஆயே என்று கருதி
எமது வாக்கினால் நினதுபெயரைச் சொல்லிவாழ்த்தி, வெப்பமிக்க இக்காட்
டைக்கடந்து விடுப்பத்துடன் இங்கு வந்தேம், இவ்வாறு வறுமையுற்ற
எங்களுக்கிடீவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கிடீவோர்; எம்மையொழிந்த
பிறர்க்கிடீவோர், பயன்கருதலால் தங்களுக்கே இடீவோராவர். நினக்குப்
பொருந்தியதை ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசிலாகத்தந்து விடுப்பாயாக. குளிர்ந்த
நீர் ஓடும் துறையூர்த்துறையிலுள்ள நுண்மணல்களினும் பலநான் நீ வாழ்
வாயாக என ஏத்தியவண்ணம் நீதந்த செல்வத்தை உண்பேம் எ-று.

- (324) ஆய்நலந் தொலைந்த மேனியும் மாமலர்த்
 தகைவனப் பிழந்த கண்ணும் வகையில
 வண்ணம் வாடிய வரியும் நோக்கி
 ஆழ லான்றிசின் நீயே உரிதினின்
 5 ஈதல் இன்பம் வெஃகி மேவரச்
 செய்பொருட் டிறவ ராகிப் புல்லிலைப்
 பராரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய்
 கான மடமரைக் கணநிரை கவரும்
 வேனில் அத்தம் என்னுது ஏழுற்று
 10 வீண்பொரு நெடுங்குடை இயல்தேர் மோரியர்
 பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த
 அறையிறந்து அகன்றன ராயினும் எனையதூஉம்
 நீடலர் வாழி தோழி! ஆடியல்
 மடமயில் ஒழித்த பீலி வார்ந்துதஞ்
 15 சிலைமாண் வல்விற் சுற்றிப் பலமாண்
 அம்புடைக் கையர் அரண்பல நூறி
 நன்கலம் தருஉம் வயவர் பெருமகன்
 சுடர்மணிப் பெரும்பூண் ஆஅய் கானத்துத்
 தலைநாள் அலரி நாறும்நின்
 20 அலர்முலை யாகத்து இன்துயில் மறந்தே.

உமட்டுர்கிழார் மகனார் பெருங்கொற்றனார்.

(324) அகநானூறு, 69. திணை—பாலை. துறை—பொருள்வயிற்பிரிந்து
 நீட்டித்தான் தலைமகனெனக் கவன்ற தலைமகட்கு, வருவரென்பதுபடச்
 சொல்லித் தோழி ஆற்றவித்தது.

குத்து:— நம் தலைவர் பிறர்க்குக் கொடுக்கும் இன்பமே விரும்பி
 அதற்குரிய பொருளையீட்டல்கருதி மலைக்கணவாய்வழியைக் கடந்துசென்றன
 ரேனும், நின் ஆகத்தின் இன்துயிலை மறந்து சிறிதும் தாழ்ப்பவரல்லர் என்ற
 தோழி தலைவியைத் தேற்றுவாளாயினள் என்க.

- (325) நெஞ்சுநடுங் கரும்படர் தீர வந்து
 குன்றுழை நண்ணிய சீறா ராங்கண்
 செலீஇய பெயர்வோள் வணர்சுரி ஐம்பால்
 நுண்கோ லகவுநர்ப் புரந்த பேரிசைச்
 5 சினங்கெழு தானைத் தித்தன் வெளியன்
 இரங்குநீர்ப் பரப்பிற் கானலம் பெருந்துறைத்
 தனந்தரு நன்கலஞ் சிதையத் தாக்கும்
 சிறுவெள் ளிறவின் குப்பை யன்ன
 உறுபகை தருஉம் மொய்ம்முக பிண்டன்
 10 முனைமுரண் உடையக் கடந்த வென்வேல்
 இசைநல் ஈகைக் களிறுவீச வண்மகிழ்ப்
 பாரத்துத் தலைவன் ஆர நன்னன்
 ஏழில் நெடுவரைப் பாழிச் சிலம்பிற்
 களிமயிற் கலாவத் தன்ன தோளே

குறிப்பு:— (10) மோரியர்—வடநாட்டுப் பேரரசு மரபினர். இவர்கள், இப் பாரதநாடு முழுதையும் தம் அடிப்படுத்துவந்த காலையில், தென்பாலுள்ள அரசர் பணியாராக, அவரை வெல்லுதல்கருதித் தெற்கே படையெடுத்து வந்தனரென்றும், அப்போது இடையிலுள்ள மலைக்கணவாய் ஒன்று தங்கள் தேர் செல்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லாதிருந்ததனால், அது செல்லும்படி வழியைச் செப்பனிட்டனர் என்றும் புலவர்கள் பலராலும் பாடப்படுதல் குறிப்பிடத் தக்கது.

(325) அகநானூறு, 152. துணை—குறிஞ்சி. துறை—இரவுக்குறிவந்து நீர்குந் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

கருத்து.— நெஞ்சே! என் மணக்கவலைதீர வந்துகூடி, குன்றிடத்துள்ள தன் சிற்றூர்க்குச் செல்ல மீன்பவளாகிய நம் தலைவியின் வளைத்துகருண்ட கூத்தல்கள், நன்னனது பாழிச்சிலம்பில் உள்ள மயிலின் தோகையை ஒத்தன. இவந்தோள்கள், நள்ளியதமலையில் உள்ள காந்தளின் மணக்கமழ்ந்தும், வள்ள லாகிய ஆய் என்பானது தலையாறென்னும் இடத்துள்ள மூங்கிற்கணுவை யொத்தும், தாரத்துள்ளனவாயினும் நாம் நடுக்கத்தக்க துயரினைத்தரும் எ-று.

- 15 உல்வில் இளையர் பெருமகன் நள்ளி
 சோலை யடுக்கத்துச் சுரும்புண விரிந்த
 கடவுட் காந்த ஞள்ளும் பலவுடன்
 இறும்பூது கஞலிய ஆய்மலர் நாறி
 வல்லினும் வல்லா ராயினும் சென்றோர்க்குச்
- 20 சாலவிழ் நெடுக்குழி நிறைய வீசும்
 மாஅல் யானை ஆய் காணத்தத்
 தலையாற்று நிலைஇய சேயுயர் பிறங்கல்
 வேயமைக் கண்ணிடை புரைஇச்
 சேய வாயினும் நடுங்குதுயர் தருமே.

பரனர்.

— —

- (326) கூறுவங் கொல்லோ கூறலங் கொல்லெனக்
 கரந்த காமம் கைந்நிறுக் கல்லாது
 நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி
 அரைநாள் யாமத்து விழுமழை கரந்து
 5 கார்விரை கமழும் கூந்தற் றாவினை

குறிப்பு— (5-13) தித்தன் வெளியனது காணலம் பெருந்தறையிலே, பொன்னை ஏற்றிவரும் மரக்கலங்களைத் தாக்கும் இரூல்மீன்தொகுதிபோலத் தனக்குப் பகைவினைத்துவந்த பிண்டன் என்பவனைப் போரில் வென்றவனும், வெற்றிவேலும் வள்ளன்மையுமுடையவனும், பாரம் என்ற கர்க்குத் தலை வனுமான கன்னன் என்பானது ஏழின்மலையைச் சார்ந்த பாழிச்சிலம்பு என்க.

(19-22) பரிசில்கருதி வந்தவர்க்கு, அவர் கல்வியில் வல்லாராயினும் அல்லாராயினும், மிடாச்சோற்றை உண்கலமாகிய மண்டையின் நெடுக்குழி நிறையும்படியாகக் கொடுத்தளிக்கும் ஆய்வேளின் காணத்துள்ள தலையாறு என்க.

(326) ஷே, 198. திணை—குறிஞ்சி. துறை—புனர்த்து நீங்கிய தலைமகனது போக்குநோக்கிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

கருத்து— என்னுள் மறைத்துவைத்திருந்த காமத்தை அடக்கவியலாமல் வெளியிட்டு இரந்த என் இன்மொழியை விரும்பியேற்று, கள்ளிரவிலே

- நுண்ணூ லாகம் பொருந்தினள் வெற்பின்
 இளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல
 வண்டுவழிப் படரத் தண்மலர் வேய்ந்து
 வில்வகுப் புற்ற நல்வாங்கு குடச்சூல்
- 10 அஞ்சிலம் பொடுக்கி அஞ்சினள் வந்து
 துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள் பெயர்வோள்
 ஆன்ற கற்பிற் சான்ற பெரியள்
 அம்மா அரிவையோ அல்லள் தெனாஅது
 ஆஅய் நன்னாட் டணங்குடைச் சிலம்பிற்
- 15 கவிரம் பெயரிய உருகெழு கவாஅன்
 ஏர்மலர் நிறைசுனை யுறையுஞ்
 சூர்மகள் மாதோ என்னுமென் னெஞ்சே.

பரணர்.

- (327) கருங்கோட்டுப் புன்னைக் குடக்குவாங்கு பெருஞ்சினை
 வீருந்தின் வெண்குரு கார்ப்பின் ஆஅய்
 வண்மகிழ் நாளவைப் பரிசில் பெற்ற
 பண்ணமை நெடுந்தோர்ப் பாணியின் ஒலிக்கும்

பெய்யும் மழையிடையே மறைந்து சிலம்பொலியை அடக்கிக்கொண்டு மடமயில் போல வந்து நடுயாமத்தில் நம்மை முயங்கிமீளும் இவள், மானுடப்பெண் அல்லள், தெற்கே ஆய்நாட்டிலுள்ள பெருமலையை அடுத்த கவிரம் என்ற பக்கச் சிலம்பின் சுனையில் உறையும் சூர்மகளேயாவள் என்று என்மனம் கருதா சின்றது ஏ-ற.

(327) நற்றிணை, 167. திணை—நெய்தல்: துறை—தோழி பாணற்கு வாயில் மறுத்தது. துதொடு வந்த பாணர்க்குச் சொல்லியது உமாம்.

கருத்து: பரந்தையிடமிருந்து பிரிந்துவந்த தலைமகன், தன்னிடம் மனைவி ஊடியதறிந்து அவ்வுடல் நீக்குமாறு அவளைத் தேற்றவேண்டிப் பாணனை அவளிடம் அனுப்ப, வந்தஅவனை நோக்கித் தோழி 'பாண! நீ கூறும் பொய்மொழிகள் அழகிழந்த தலைவியின் தூதலில் உண்டான சிறவேறு பாட்டை நீக்கக்கூடியன அல்லகண்டாய், ஆதலின் மீண்டுசெல்வாயாக' என்று வெகுண்டு உறியவாறு.

- 5 தண்ணர் துறைவன் தூதொடும் வந்த
பயன்தேரி பனுவற் பைதீர் பாண!
நின்வாய்ப் பணிமொழி களையா பன்மாண்
புதுவீ ஞாமலொடு புன்னை தாஅம்
மணங்கமழ் கானல் மாணல மிழந்த
- 10 இறையே ரெல்வனைக் குறுமகள்
பிறையேர் திருநுதற் பாஅய பசப்பே.

- (328) நனிமிகப் பசந்து தோளும் சாஅய்ப்
பனிமலி கண்ணும் பண்டு போலா
இன்னுயி ரன்ன பிரிவருங் காதலர்
நீத்து நீடின ரென்னும் புலவி
- 5 உட்கொண் டேடின்று மிகையோ மடந்தை!
உவக்காண் தோன்றுவ ஓங்கி வியப்புடை
இரவலர் வருஉம் அளவை அண்டிரள்
புரவெதிர்த்து தொகுத்த யானை போல
உலகம் உவப்ப ஓதரும்
- 10 வேறுபல் லுருவின் ஏர்தரு மழையே.

காவிரிப்பும்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணாள்.

குறிப்பு:— (1-4) புன்னைக்கிளைகளில் குருகுகள் கூடி ஆரவாரிக்கும்
ஒலி, வேள் ஆயின் நானோலக்கத்திலே புலவர்கள் பரிசிலாகப் பெற்ற தேர்ச
ளின் ஓசைபோன்றது என்ற அவ்வேளின் கொடை சிறப்பிக்கப்பட்டது.

(328) ஷா, 237. திணை—பாலை. துறை—தோழி உரைமாறுபட்டது.

குறிப்பு:— தலைவன் பிரிந்தகாலத்துத் தலைவியின் துன்பம் நீங்குமாறு
தேற்றதற்கு உரையாடத்தொடங்கிய தோழி, அவ்வுரையை ஏற்காமலே தலைவி
ஆற்றியிருப்பதை அறிந்து, வியந்து, “மடந்தாய்! தலைவர் வருவதாகக் கூறிய
பருவத்தின் அடையாளமாக மழை வாராசின்முதுகாண். அதுகாறும் ‘தலைவர்
நீத்தகன்ஞர்’ என என்னிடம் கூறினாயுமில்லை. இஃதொரு வியப்பே” என்று
மாறுபடக் கூறினாள் என்க.

குறிப்பு:— (7-8) மழை எழுந்து வருதற்கு, இரவலர்க்குக் கொடுத்தல்
குறி ஆயண்டிரள் சேர்த்துவைத்த யானைத்திரள் உவமிக்கப்படுதல் காண்க.

- (329) பெயர்த்தனென்முயங்கயான் வியர்த்தனென் என்றனள்
 இனியறிந் தேன்அது துனியா குதலே
 கழல்தொடி ஆய் மழைதவழ் பொதியில்
 வேங்கையும் காந்தளும் நாறி
 5 ஆம்பல் மலரினும் தான்தண் ணியளே.

மோசிகீரனார்.

நாஞ்சில் வள்ளுவன்

- (330) இரங்கு முரசின் இனஞ்சால் யானை
 முநீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
 இன்னு மோர்யா னவாவறி யேனே
 நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய
 5 கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
 கழைக்கரும்பின் ஒலிக்குந்து
 கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினும்
 கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
 கருங்கால் வேங்கை மலரி னாளும்
 10 பொன்னன்ன வீசுமந்து
 மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
 செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந்!

(329) குறந்தொகை, 84. திணை—பாலை. துறை—மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

(330) புறநானூறு, 137. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன் மொழி; பரிசுற்றுறையுமாம்.

குத்து— இவ்வுலகில், வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை யானொரு வனே இன்னமும் பாடும் அவாவில்லாதவன். நீதான், முன்னே தொடங்கி யான் அறிந்தவன். வளப்பமிக்க வரைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சில் என்னும் மலைக்குரிய வீரனே! அருவிகளைக்கொண்ட மலைநாட்டையுடையாய்! நீ வரழ்வாயாக. சின்னைப்பெற்றோரான தந்தையுந்தாயும் வாழ்வார்களாக ஏ-று.

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்கல் நாடனை
நீவா ழியர்நின் தந்தை

15 தாய்வா ழியர்நிற் பயந்துசி னேரே.

ஒருறைப் பெரியவர்.

(331) ஆலினங் கலித்த அதர்பல கடந்து
மாலினங் கலித்த மலைபின் னொழிய
மீலினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
உள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்
5 சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண!
நீயே பேரெண் ணலையே நின் இறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
ஒலியிருங் கதுப்பின் ஆயிழை கணவன்
கிளிமர் இய வியன்புனத்து
10 மரனணி பெருங்குரல் அணையன் ஆதலின்
நின்னை வருதல் அறிந்தனர் யாரே.

மருதன் இளநாகவர்.

குறிப்பு:— (5-11) நீர்விறைந்த பள்ளத்தில் விதைத்த வித்து நீரின்மை யாற் சாவாது கரும்புபோலத் தழைப்பதும், மழையாற் சொரியப்பட்ட நீர் கோடைகாயினும் குவளைமுதலிய மலர்களைப் பூப்பதும், வேங்கையின் பொன் போலும் பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட் செல்வதும் ஆகிய மலைப் பக்கத்தையுடைய நாஞ்சில் என்க.

(331) ஷே, 138: திணை—பாடாண்டிணை. துறை—பாணாற்றப்படை.

கருத்து:— வழிகள் பலவற்றையும், மலைகளையும், நீர்த்துறைகளையும் கடந்து சிறிய யாழுடனும் சிதைந்த உடையுடனும் வந்த முதிய பாணனே! நீதான், நாஞ்சிற்பொருநாண்டம் சிலகருதிச் செல்லும் பேரெண்ணத் தையுடையை; அவனோ 'பின்பொருநான் வா' என்று சொல்லாதவன்; கிளிமருவிய அகன்ற புனத்திலே, மரப்பொந்தின்கண் அக்கிளிகள் சேமித்து வைத்த பெரிய கதிரையொப்பவன். நீ அவன்பாற் பரிசில் பெற்றுவரும்போது நின்னைப் பழைய பாணன் என்று உன்னை அறிபவர் யாவர்? எ—று.

- (332) சுவலமுந்தப் பலகாய
 சில்லோதுப் பல்லிளைஞருமே
 அடிவருந்த நெடிதேறிய
 கொடிமருங்குல் விறலியருமே
 5 வாழ்தல் வேண்டிப்
 பொய்கூறேன் மெய்கூறுவல்
 ஓடாப் பூட்கை உரவோர் மருக!
 உயர்சிமைய உழாஅ நாஞ்சிற் பொருந!
 மாயா வுள்ளமொடு பரிசில் துன்னிக்
 10 கனிபதம் பார்க்குங் காலை யன்றே
 ஈத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்
 சாத லஞ்சாய் நீயே ஆயிடை
 இருநில மிளிர்ந்திசி னாங் கொருநாள்
 அருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
 15 வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

மருதன் இளநாகனார்.

குறிப்பு:— (9—10) கிளிகள் மரப்பொந்தில் வைத்த கதிர்கன், வழிப் போவார்க்குப் பரிசீலகப் பயன்படுமாறுபோலப் பயன்படுபவன் என்க.

(332) ஷ, 139. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—பரிசில்கடாசிலை.

கருத்து:— இளைஞர்களும் விறலியருமாகிய என்சுற்றம் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன்; உண்மையே கூறுகின்றேன். வலியோர்மரபில் உதித்தோய்! நாஞ்சிற்பொருந! என் வறுமையுள்ளசிலைமை கொடியது; பரிசிற்கு விரும்பிவந்த நான் சின்பின்புசின்று உன் மனநெகிழ்ந்த சமயத்தைப்பார்க்கும் காலமன்ற, ஏனெனில், சினக்கு வேண்டியவற்றைத் தருதலில் சிறிதும் குறையான் உன் தலைவனான வேந்தன். அவ்வேந்தன்பொருட்டுச் சாதற்கும் நீ அஞ்சாய். பெரியசிலம் பிறழ்ந்தாற்போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பேரர் வருவதாயின், என் பரித்துன்பமுள்ள சுற்றம் பெரிதும் வருந்துவதாகும் எ-று.

- (333) தடவுநிலைப் பலவின் நாஞ்சிற் பொருநன்
 மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்!
 வளைக்கை விறவியர் படப்பைக் கொய்த
 அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
 5 அரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிறர்
 வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
 இருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
 பெருங்களிறு நல்கி யோனே அன்னதோர்
 தேற்றா ஈகையு முளதுகொல்
 10 போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.

ஒளவையார்.

- (334) தென்பவ் வத்து முத்துப் பூண்டு
 வடகுன் றத்துச் சாந்த முரீஇ
 .....ங்கடற் றுணை
 இன்னிசைய, விறல்வென்றித்
 5 தென்னவர் வயமறவன்
 மிசைப்பெய்தநீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
 நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

(333) ஷா, 140. துறை—பாடாண்டிணை. துறை—பரிசில்விடை.

சுருத்த:—செந்நாப்புலவீர்! நாஞ்சிற்பொருநன் விச்சயமாக அறிவுபேர்தா
 தவன். சமைத்துண்பதற்காக அவனிடம் சென்று நாங்கள் சில அரிசி வேண்
 டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்கு உதவும் வரிசையை அறிந்தவனாதலால், தன்
 மேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கி, மலைபோல்வதொரு யானையை அளித்தான்.
 ஆதலால், ஒருவற்கு ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து இத்தகைய தெளியாக்
 கொடையும் உனதோ தான்? பெரியோர், நாங்கள் செய்யக்கடவ முறையைத்
 தெரிந்து செய்யார்களல்லோ எ—று.

(334) ஷா, 380. திணை—பாடாண்டிணை. துறை—இயன்மொழி.

சுருத்த:—கடல்போலும் சேனையும் புகழ்மிக்க வெற்றியையுமுடைய
 பாண்டியர்தம் வீரனான நாஞ்சிற்பொருநன், வலிமிக்கு எதிர்த்த படைவர்க்கு

வேறுபெ.....த்துந்து

தீஞ்சுளைப் பலவின் நாஞ்சிற் பொருநன்

10 துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மையன்
நட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை அண்மையன்
வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல

.....த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறுஅர்
அன்ன னாகன் மாறே யிந்நிலம்

15 இலம்படு காலை யாயினும்
புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கடும்பே.

கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

ந ன் ன ன்

(335) நன்னன் உதியன் அருங்கடிப் பாழித்
தொன்முதிர் வேளி ரோம்பினர் வைத்த
பொன்னினும் அருமைநற் கறிந்தும் அன்னோட்
டுன்னல மாதோ வெனினுமஃ தொல்லாய்
5 தண்மழை தவமுந் தாழ்நீர் நனந்தலைக்
கடுங்காற் றெடுக்கும் நெடும்பெருங் குன்றத்து
மாய இருளை மாய்கற் போல
மாய்கதில் வாழிய நெஞ்சே! நாளும்
மெல்லியற் குறுமகள் நல்லகம் நசைஇ

வினைத்தற்கு எட்டாத தூரத்தில் உள்ளவன்; அன்பாலடைந்தார்க்கு அகல்
கைபோல அண்மையன்; அத்தன்மையனாதலால், இந்த உலகத்தே வற்கடக்
காலம் வரினும் எம்போல்வார் தனித்து வருந்துதல் இல்லை. என் சுற்றங்களும்
பொலிவு பெறுவனவாகும் எ-று.

குறிப்பு:— (5) 'தென்னவர் வயமறவன்' என்பதனால் இவன் பாண்
டியரின் படைத்தலைவன் என்பதும், (12) கந்தன் என்ற இயற்பெயரினன்
என்பதும் தெரியலாகும்.

(335) அகநானூறு, 258. வினை—குறிஞ்சி. துறை—அல்லகுறிப்பட்டுப்
படிப்பெயர்ந்த தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

- 10 அரவிரை தேரும் அஞ்சுவரு சிறுநெறி
 இரவின் எய்தியும் பெருஅய் அருள்வரப்
 புல்லென் கண்ணை புலம்புகொண் டலகத்து
 உள்ளோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகக்
 காமம் கைம்மிக உறுதர
- 15 ஆன அரும்படர் தலைத்தந் தோயே.

பரணர்.

- (836) கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலை
 வறனுறல் அங்கோ டுதிர வலங்கடந்து
 புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
 இரவுக்குறும்பு அலற நூறி நிரைபகுத்து
- 5 இருங்கல் முடுக்கர்த் திறறி கெண்டும்
 கொலைவில் ஆடவர் போலப் பலவுடன்
 பெருந்தலை எருவையொடு பருந்தவந் திறுக்கும்
 அருஞ்சரம் இறந்த கொடியோர்க்கு அல்கனும்
 இருங்கழை யிறும்பின் ஆய்ந்துகொண் டறுத்த
- 10 நுணங்குகட் 'சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரொடு
 அகவுநர்ப் புரந்த அன்பிற் கழல்தொடி
 நறவுமகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான்
 வயலை வேலி வியலார் அன்னரின்
 அலர்முலை யாகம் புலம்பப் பலநினைந்து
- 15 ஆழ லென்றி தோழி யாழுவென்

குறிப்பு:— (1-3) நன்னன் உதியன் என்பதனால் சேரர்தொடர்பு இந்
 நன்னனுக்கு இருந்தமையும், இவனது பாழிச்சிலம்பில் பொற்குவியல்கள்
 இவன் முன்னோரால் சேமித்தப் பாதுகாக்கப்பட்டவந்தன என்பதும்
 அறியப்படும்.

(336) ஷ, 97. திணை—பாலை. 'துறை—வற்புறக்குந் தோழிக்குந்
 தலைமகள் சொல்லியது.

கண்பனி நிறுத்தல் எளிதோ குரவுமலர்ந்து
 அற்சிரம் நீங்கிய அரும்பத வேனில்
 அறலவிர் வார்மணல் அகன்யாற் றடைகரைத்
 துறையணி மருது தொகல்கொள ஓங்கிக்
 20 கலிழ்தளிர் அணிந்த இருஞ்சினை மாஅத்து
 இணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப்
 புகைபுரை அம்மஞ் குர
 நுகர்குயில் அகவும் குரல்கேட் போர்க்கே.

மாமுலவர்.

(337) அறந்தலைப் பிரியா தொழுகலும் சிறந்த
 கேளிர் கேடுபல ஊன்றலும் நாளும்
 வருந்தா உள்ளமொ டிருந்தோர்க் கில்லெனச்
 செய்வினை புரிந்த நெஞ்சினர் நறுநுதல்
 5 மையீ ரோதி அரும்பட ருழத்தல்
 சின்னாள் தாங்கல் வேண்டும் என்றுநின்
 நன்மாண் எல்வளை திருத்தின ராயின்
 வருவர் வாழி தோழி! பலபுரி
 வார்கயிற் றெழுமை நோன்சுவற் கொளீஇப்
 10 பகடுதுறை ஏற்றத் துமண்விளி வெரீஇ
 உழைமான் அம்பினை இனனிரிந் தோடக்
 காடுகவின் அழிய உரைஇக் கோடை
 நின்றதின விளிந்த அம்பனை நெடுவேய்க்

குறிப்பு:— (10—13) நன்னன் என்பான் வேளிர் மரபினன் என்பதும், கூத்தர் முதலியவரை ஆதரித்த வன்னல் என்பதும், இவனதூர்களுள் வியலார் என்பது ஒன்றென்பதும் அறியலாகும். இவ்வியலார் ஒருகாற் செங்குட்டுவனால் போரில் அழிக்கப்பட்டது (இந்தூல், பக். 57, 110).

(337) ஷா, 173. திணை—பாலை. துறை—தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறப்பட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறத்தியது.

கண்விடத் தெறிக்கும் மண்ணு முத்தம்
 15 கழங்குறழ் தோன்றல பழங்குழித் தாஅம்
 இன்களி நறவின் இயத்தோர் நன்னன்
 விண்பொரு நெடுவரைக் கவாஅற்
 பொன்படு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

முள்ளியூர்ப் பூதியார்.

(338) அரம்போழ் அவ்வளை செறிந்த முன்கை
 வரைந்துதாம் பிணித்த தொல்கவின் தொலைய
 எவனாய்ந் தனர்கொல் தோழி! நெருமன்ன
 தெரிகோ லன்ன செயிர்தீர் செம்மொழி
 5 உலைந்த ஒக்கல் பாடுநர் செலினே
 உர்ன்மலி உள்ளமொடு முனைபாழாக
 அருங்குறும் பெறிந்த பெருங்கல வெறுக்கை
 குழாது சுரக்கும் நன்னன் நன்னாட்டு
 ஏழிற்குன்றத்துக் கவாஅற் கேழ்கொளத்
 10 திருந்தரை நிவந்த கருங்கால் வேங்கை
 எரிமருள் கவளம் மாந்திக் களிறுதன்
 வரிநுதல் வைத்த வலிதேம்பு தடக்கை

குறிப்பு— (16-18) 'நன்னன்மலை-ஏழிற்குன்றம்; 'நன்னன்னாட்டு
 ஏழிற்குன்றத்துக் கவான்' (அகம். 349) என்பர். இது மேலைக்கடவருகில் உள்ள
 கண்ணனூரிலிருந்து வடக்கே 18 மைலில் உள்ளதொரு மலையெனவும் 'ஸப்த
 சைலம்' என வழங்குவதெனவும் கூறவர்.

(338) ஷே, 349. திணை—பாலை. துறை—தலைமகன் பிரிவின்கண்
 தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

குறிப்பு:— தோழி, மொழிவேறுபட்ட தேயத்துள்ள பாலைவழியைக்
 கடந்து சென்றோரான தலைவர், என்னை மணந்ததனால் அமைந்த இயற்கை
 யழகு கெடும்படி என்ன பொருளைக்கருதினரோ? என்று தலைவி கூறினள்.

கல்லூர் பாம்பிற் றேன்றும்
சொல்பெயர் தேளத்த சுரனிற் தோரே.

மாமுலஞர்.

- (339) மேற்றுறைக் கொளீஇய கழாலிற் கீழ்த்துறை
உகுவா ரருந்தப் பகுவாய் ஆமை
கம்புள் இயவ னாக விசிபிணித்
தெண்கட் கிணையிற் பிறமும் ஊரன்
5 இடைநெடுந் தெருவிற் கதுமெனக் கண்டென்
பொற்றொடி முன்கை பற்றின னாக
அன் னு யென்றனென் அவன்கைவிட் டனனே
தொன்னசை சாலாமை நள்ளன் பறம்பிற்
சிறுகா ரோடன் பயிடுகு சேர்த்திய
10 கற்போல் நாவினே னாடி மற்றது
செப்பலென் மன்னால் யாய்க்கே நற்றேர்க்
கடும்பகட்டு யாணைச் சோழர் மருகன்
நெடுங்கதிர் நெல்லின் வல்லங் கிழுவோன்
நல்லடி யுள்ளா னாகவும் ஒல்லார்
15 கதவ முயறலு முயல்ப அதாஅன்று
ஒலிபல் கூந்தல்! நம்வயின் அருளாது

குறிப்பு:— (5-9) நன்னனது பெருவள்ளன்மையும் அவனாட்டின்ன
எழிற்குன்றத்தின் சிறப்பும் இவ்வடிகளிற் கூறப்படுதல் காண்க.

(339) ஷ, 356. திணை—மருதம். துறை—பின்னின்ற தலைமகற்குக்
குறைநோந்த தோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பக் கூறியது.

கருத்து:— இரந்துபின்னின்ற தலைவனுக்கு அவன் குறையைநீக்கி யுதவு
வதாகக்கூறிய தோழி, தலைமகள்முன்சென்று “தோழி! நம் தலைவன் ஊர்நடுவே
திடீரென்று என்னைக்கண்டு, என் பொற்றொடி அணிந்த கையைப், பற்றிக்
கொண்டான். உடனே யான் ‘அன்னாய்’ என்று கூப்பிட, அதற்கஞ்சி
அவன் தான்பிடித்த கையை நெகிழவிட்டிச் சென்றுவிட்டனன், சோழர்குலத்

கொன்றன னாயினும் கொலைபழு தன்றே
 அருவி யாம்பல் கலித்த முன்றுறை
 நன்னன் ஆய்பிரம் பன்ன
 20 மின்னீர் ஓதி! என்னைநின் குறிப்பே.

பரணர்.

(340) தாழ்பெருந் தடக்கை தலைஇய கானத்து
 வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட்டு யானை
 உண்குளகு மறுத்த உயக்கத் தன்ன
 பண்புடை யாக்கைச் சிதைவுநன்கு அறீஇப்
 5 பின்னிலை முனியா னாகி நன்றும்
 தாதுசெய் பாவை யன்ன தையல்
 மாதர் மெல்லியல் மடநல் லோள்வயின்
 தீதின் ருக நீபுணை புகுகென
 என்னும் தண்டு மாயின் மற்றவன்
 10 அதிதகப் பெயர்தல் நரியின் னாதே
 ஒல்லிவி வாழி தோழி! கல்லெனக்
 கணமழை பொழிந்த காண்மடி இரவில்
 துணைமேய் யானை இனவிரிந் தோடக்
 கல்லுயர் கழுநிற் சேனோன் எறிந்த

தொன்றலான நல்லடி என்பான் நாடளிக்கும் அரசனாயிருப்பவும், அயலார் நம்
 மனைக்கதவைத் திறந்து உட்புக இனி முயலவும்கடும். இது சிகழ்வதற்குமுன்
 நம் தலைவன் அருளின்றி நம்மைக் கொன்றனனாயினும் குற்றமின்று. தலைவி!
 இனி சின் உள்ளக்குறிப்பு யாதோ?" என்று கூறினள் என்க.

குறிப்பு:- நன்னனுக்குப் பிரம்பு என்ற நகரும் உண்டுபோலும்.

(340) ஷா, 302. திணை-குறிஞ்சி. துறை-பின்னின்ற தலைமகற்குக்
 குறைநோர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

சூத்திர:- 'பெருமலைநாடான தலைவன் சின்னைப் பிரிபவனாதல் அரிது.
 அவன் பிரிபவனாயின், சின்னலத்தைப் போற்றிவருவேனான யான், நன்னன்
 போல ஆகுவன்' என்றாள் தோழி என்க.

- 15 வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி ஒல்லென
மறப்புலி உரற வாரணம் கதற
நனவுறு கட்சியின் நன்மயில் ஆல
மலையுடன் வெருஉம் மாக்கல் வெற்பன்
பிரியுந னாகலோ அரிதே அதாஅன்று
- 20 உரிதல் பண்பிற் பிரியுந னாயின்
வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல் வேந்தன்
முனைகொல் தானையொடு முன்வந் திறுப்பத்
தன்வரம் பாகிய மன்னெயில் இருக்கை
ஆற்றா மையிற் பிடித்த வேல்வலித்
- 25 தோற்றம் பிழையாத் தொல்புகழ் பெற்ற
விழைதக ஓங்கிய கழைதுஞ்சு மருங்கிற்
கானமர் நள்ளன் போல
யானா குவல்நின் நலந்தரு வேனே.

மோசிக்ரனார்.

- (341) எம்வெங் காமம் இயைவ தாயின்
மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர் .
கொம்மையம் பசங்காய்க் குடுமி வினைந்த

குறிப்பு;-கனங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல், நன்னன் கைப்பற்றியாண்ட
பூழிகாட்டின்மேற் படையெடுத்தபோது, அந்நன்னனது அரண் வலியற்றுப்
போனமையால், அவன் காட்டிற்சென்று ஒளிந்துகொள்ளலாயினன் என்க.
அவ்வாறு ஒளித்த நன்னன்போல காணும் காடுசென்று மறைவேன் என்றவாறு.
கனங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் நன்னனைவென்ற வரலாறு இந்நூல், 39,
291-ஆம் பாடல்களிற் காண்க.

(341) ஷா, 15. திணை—பாலை. துறை—மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

கருத்து— 'என் அருமை மகன், தான் காதலித்தவனோடுகூடிச் சென்ற
கொடிய நெறி, அந்நியரை உபசரித்துப் பாதுகாக்கவல்ல அறிவுடைய

- பாக லார்கைப் பறைக்கட் பீலித்
 5 தோகைக் காவின் துளுநாட் டன்ன
 வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற்
 செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூர்
 அறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல
 தோழி மாரும் யானும் புலம்பச்
 10 குழி யானைச் சுடர்ப்பூண் நள்ளன்
 பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச்
 செறிந்த காப்பிகந் தவனெடும் போகி
 அத்த இருப்பை யார்கழல் புதுப்பூத்
 துய்த்த வாய துகணிலம் பரக்கக்
 கொன்றை யஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதி
 வன்கை எண்கின் வயநிரை பரக்கும்
 இன்றுணைப் படர்ந்த கொள்கையொ டொராங்குக்
 குன்றி வேயிற் றிரண்டவென்
 மென்றோ ளஞ்சொ சென்ற வாறே.

—
 முற்றிற்று

மக்களை உடையதாகுக் என்ற தலைவனுடன் போகிய தன் மகளை கினைந்து.
 அவன்தாய் இரங்கிக்கூறிபவாறு.

குறிப்பு:— நன்னனது பாழி என்ற காரம் செறிந்த காவலையுடைய
 தென்பது இரணல் புலனாகும்.

அநுபந்தம்

—::—

[சேரவாசர், வேற்றரசருடன் புரிந்த பெரும் போர்களிலே இறந்துபடவும் தோல்வியுறவும் நேர்ந்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. அவைபற்றிப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்களையும் குறிப்புக்களையும் சங்க நூல்களிற் காணலாம். அவை இந்நூலுட் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆயினும், துன்பநிலைகளிலும் சேரவேந்தரின் ஒப்புயர்வற்ற வீரப் பெருமைகள் அக்குறிப்புகளால் நன்கு விளங்குதலின், அவற்றுள் முக்கியமானவை கீழே காட்டப்படும்.]

(1) போர்ப்புறத்துப் போர்

i. “சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும், சோழன் வேற்பஹடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்தாரைக் கழாத்தலையாரும் பரணரும் பாடியவை” (புறநானூறு, 62, 63), இவர்கள் பாடிய செய்யுட்கள், படிப்பவ ருள்ளங்களைப் பெரிதும் உருக்கக்கூடியனவாம்,

ii. “சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பஹடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்து, ஆரம் கழுத்தினதாக* உயிர்போகாது கிடந்தாணைக் கழாத்தலையார் பாடியது” (புறநா. 368). இப்பாட்டால், போர்க்களத்தில் உயிர்போகும் நிலையினும் புலவர்க்கு உள்ளதையுறவிய பெருவள்ளல் நெடுஞ்சேரலாதன் என்பது தெளிவாகும்.

(2) வெண்ணிப்போர்.

“சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன், சோழன் கரிகாற்பெரு வளத்தானோடு பொருது, புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தாணைக் கழாத்தலையார் பாடியது” (புறநா. 65). புறப்புண்ணாணி வடக்கிருத்தல்—முதுகிற்பட்ட புண்ணுக்கு வெட்கி உயிர்விடத்துணிந்து வடகிசைச்

* ‘ஆரங்கழுத்தன்னதாக’ என்பது அச்சப்பிரதிப் பாடம்.

சேர்தல். இப்போர், வெண்ணிப்பறந்தலையில் நடந்ததாகும். வெண்ணிக்குயத்தியார் என்ற பெண்பாற்புலவரும் (புறநா. 66), மாமுலனாரும் (அகநா. 55) சேரமான் இப்போரில் கிகழ்த்திய அரிய செயலிப்புகழ்த்திருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றால், போரிடையே மானங்கெடவரின் உயிர்வாழ விரும்பாதவர் சேரவேந்தர் என்பது வெளியாகும்.

3. கழுமலப்போர்.

சோழன் செங்கணனுக்கும் சேரமான் கணைக்காரிக்கும் பொறைக்கும் கழுமலம் என்ற இடத்தில் நடந்த பெரும்போரிலே, நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை என்ற தலைவர்கள் சேரமான் பக்கத்தும், பழையன் என்ற சேனாபதி சோழன் பக்கத்தும் நின்று பொருதபோது சோழசேனாபதி இறந்துபட்டான். அதனால் கடுஞ்சினங்கொண்ட சோழன், பெரும்படையுடன் தானே நேரிற் சென்றுபொருது தாக்கி, சேரனைச் சிறைப்படுத்து அவனது கழுமலத்தையும் கைப்பற்றினன். இப்போரின் வரலாற்றை குடவாயிற் கீரத்தனார் பாடிய அகநானூறு 44-ம் பாடலினும், சிறைப்பட்ட சேரனது வீரவரலாற்றை இந்நூல் 142-ம் பக்கத்தும் காண்க. பொய்கையார் என்ற புலவர், சோழனது போர்ச்சிறப்பைக் "களவழி காற்பது" என்ற நூலாற்பாடி இச்சேரனைச் சிறைமீட்டார் என்பார். கழுமலம் என்பது சேரனுட்டுள்ளதோர் ஊர்.

4. கருவூர்ப் போர்.

"சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரெறிந்தானை" ஆலத்தூர்கிழாரும் கோவூர்கிழாரும் பாடியுள்ளார் (புறநா. 36, 373). வஞ்சிமுற்றத்தில் நடந்த இப்போர் எந்தச் சேரனுடன் நடத்தியதென்று தெரியவில்லை.

5. காரியாற்றுப் போர்.

மாவண்கிள்ளி என்ற சோழன் காரியாறு என்ற களத்தில் சேரனையும் பாண்டியனையும் வென்றான் என்றும், இப்போரைச் சோழன் தம்பி நடத்தியவன் என்றும் சாத்தனார் கூறுவர் (மணிமேகலை, 19, 119-127). இங்கும், சோன் யாவன் என்பது தெரியவில்லை.

6. குறும்பொறைப் போர்.

கொடுமுடி என்ற தலைவனுக்கும் சேரமாதொருவனுக்கும் குறும்பொறை என்ற ஊர்க்குக் கிழக்கே நடந்த போரில், சேரனது யானைப்படையை அக் கொடுமுடி அழித்துத் தன் தலைகரான சூழரைக் காத்தசெயல், ஆழூர்க்கவுதமன் சாதேவனார் என்ற புலவரால் பாடப்பட்டுள்ளது (அகநா. 159). இச்சேரன் பெயர் தெரிந்திலது.

[தலைவர்கிலரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்]

1. பிட்டன்.

சேரசேனாபதியான பிட்டன் என்பவனைப் பற்றிய பாடல்களையும் குறிப்புக்களையும் இந்நூல், 256--257 ஆம் பாடல்களிற் காணலாம். இப்பிட்டன்மகன் கொற்றனும் பிட்டனென்றே வழங்கப்படுகின்றான். இவனை 'மலைகொழுநாடன்' (புறநா. 170) என்பர். வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் என்ற புலவர்—“வன்புல நாடன் வயமான் பிட்டன், ஆரமர் கடக்கும் வேலும் அவனிறை, மாவள் ளீகைக் கோதையும், மாறுகொள் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே” (புறநா. 172) என்று இவனையும் இவன் அரசனான சேரமானையும் அழகுறப் பாடியிருத்தல் அறியத்தக்கது.

2. நன்னன்.

இத்தலைவனைப்பற்றிய செய்திகளை இந்நூல் 335-338 வரையுள்ள பாடல்களிற் காணலாம். இந்நன்னனது படைத்தலைவன் மிஞ்சின என்பான். இச்சேனாபதி, வெளியன் வேண்மான் ஆய் எயினன் என்ற சேர் படைத்துணைவனைப் போரிற் கொன்றபோது, நன்னன் புரிந்த செயல் அகநானூற்றில் (208) கூறப்பட்டுள்ளது.

[ஊர்களைப் பற்றிய சில குறிப்புகள்]

—:0:—

வஞ்சி:- “ குடபுலங் காவலர் மருமான் ஒன்றர்
வடபுல இமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
எழுவுறழ் திணிதோள் இயல்தேர்க் குட்டுவன்
வருபுனல் வாயில் வஞ்சி ”

(சிறுபாணாற்றுப்படை, அடி 47-50)

மரந்தை:- “ குரங்குளைப் புரவிக் குட்டுவன் மரந்தை
(அகநா. 378), “ இலங்குநீர்ப் பரப்பின் மரந்தையோர் பொருந்”,
(இந்துல். 110) என்பவற்றால், மரந்தை என்ற நகரம் சேரநாட்டில்
உண்டென்பது தெரியலாம். இது, மரந்தை என்ற சேரநாட்டுக் கடற்
கரைப்பட்டினத்தின் வேறானதாகும்.

உம்பற்காடு:- இது சேரநாட்டில் வளமிக்க ஒரு பகுதி
யாம். (இந்துல், 21,33,34-ம் பக்கக்குறிப்புகள் காண்க). யானைகளை
மிகுதியாக உடைமையால், இஃது இப்பெயர்பெற்றது போலும்.
[உம்பல்-யானை] வேழக்காடு என்ற பகுதியொன்று, மலைநாட்டில்
உண்டு (T. A. S. I. 183). உம்பற்காட் டிளங்கண்ணனார் என்ற
புலவரது பெயரால் அந்நாட்டு ஊரொன்றும் இப்பெயர் பெற்றிருந்த
தென்பது தெரியலாம். ‘உம்பற்பெருங்காடு’ என்று, எருக்காட்டுர்த்
தாயங்கண்ணனார் என்ற புலவராலும் இப்பிரதேசம் சிறப்பிக்கப்பட்
டுள்ளது (அகநா. 357).

மற்றுமுள்ள நாடு, ஊர், மலை, நதி முதலியவற்றை, இந்துலுள்
தனிப்பட அமைக்கப்பட்டுள்ள ‘பெயர்க்குறிப்பகராதி’ மூலம்
அறிந்துகொள்க.

பெயர் அகராதி.

[எண்கள்—பாட்டுடெண்கள்]

- அஃதை-ஒரு தலைவன்-214
அக்ரான்-ஓர் வள்ளல் 10
அகப்பா-ஓர்-அரண் 19, 28, 56-144
அஞ்சி-223, 227, 228, 245, 247, 248
அஞ்சியத்தை மகள் நாகையார்-பக். 322
அண்டிரன்-311, 313, 320, 323, 328
அத்தி-ஆட்டனத்தி-218, 219
அதிகமான், அதிகன், அதியமான் அதி
யர்கோமான், அதியன், 74, 98, 223
246, 249 [ஏழினி- பக். 320
அதியமான் தகடுர் பொருது வீழ்ந்த
அதியமான் நெடுமானஞ்சி பக். 301,
அதியன்முன்னோர்-238 [325
அந்துவற் கொருதத்தை-88
அம்முலவனார்-பக். 351, 355, 359
அயிரை-ஒரு மலை, 18, 28, 87, 108,
110; ஒரு யாறு, 56, 145; மீன்வகை,
அவினி-114, 123 [274
அரட்டன்செட்டி- 58-49; 129
அரவணைக்கிடந்தோன்-58-51; 134
அரசில்கிழார்- 99, பக். 175, 176, 320
அருந்ததி-82, 109
அவந்தி-56-86
அழும்பில்வேள்-56-205
அன்னன்-ஒரு தலைவன் 246
அறவணவடிகள்-263-1, 81
அறுகை-ஒரு சிற்றரசன், 43
அன்னி-213, பக். 294
ஆய் எயினன்-219 [வினர் 55-99
ஆசுவகர்-சமணசமயத்தினருள் ஒரு பிரி
ஆட்டன் அத்தி-216, 217
ஆடகமாடம்-54-62; 58-51 [142
ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்-71, பக்.
ஆதன் அவினி-பக். 206 210
ஆதிமந்தி, ஆதிமந்தியார்-213, 217; ஷை
யார் பாட்டு-பக். 293, 301
ஆய்-ஒருவள்ளல் 319, 320, 233;
-கொங்கரைக் குடகடலோட்டியது,
312, -நாளவை 327; -யானைக்
கொடை;-பொதியில், 310; -கோயில்
ஆய்குடி-314 [309; -கானம் 324, 325
ஆரியநாடு-பக். 154
ஆரியவரசர்-50, 54, 211, 183; -நூற்று
வர் 55-177; -ஆயிரவர் 53-102
ஆலம்பேரி சாத்தனார்-பக். 332 [பக். 124
ஆன்பொருரை-55-231, 56-126, 265;
இடம்பில், இடம்பாதவனம், 50-9 [385
இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்ந்தத்தனார் பக்
இந்திரவிசாரம் ஏழு- 55-92, 263-7,
இமயம்- 5, 7, 42, 55-1; 314
இமயவரம்பன் தம்பி-29
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் பக்-6
இரட்டைப் பெண்கள்- 58-50
இலங்காதீவம்-263-107
இலங்கைப் போர்- 54-238
இனக்கிரனார்- 4, 5; பக். 366
இனக்குட்டுவன்- பக். 209, 229
இனக்கோவடிகள்-பக். 146, 293
இனக்கோவேண்மான்-53-5
இனஞ்சேரலிசும்பொறை-111, 188
இனம்பழையன் மாறன்-111
ஈரெழுவேளிர்-215
ஈரைம்பதின்மர்-1, 15, பக். 125
உதியஞ்சேரல்-2, 3, 8, 9; பக். 4, 17
உத்தரம், உத்தரகோசலம்-54-179
உத்தரகுருவினர்-85
உத்தரன்-ஆரியவரசன்-54-182
உதியன்-4
உம்பற்காடு-23; பக். 58
உமட்டுர்கிழார் மகனார் பரங்கொற்றனார்
உமையவன்-56-74 [பக். 388
உருத்திரன்-ஆரியவரசன்-54-182

- உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்-
பக். 156, 315, 384
- எயில் மூன்றெறிந்த சோழன்-55-166
- எயினந்தை மகன் இனங்கீரனார்-பக்.356
- எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார் - பக்.
எழினி-244, 249, 252, 253 [350
- எழில், எழிற்குன்றம்- 154, 305, 338
- ஐந்தெயில்-111
- ஓகந்தூர்-சேரநாட்டு ஓர் ஊர்-53
- ஓடுங்காடு-262
- ஒருகுழையொருவன்-201
- ஒருசிறைப் பெரியனார்-பக். 304
- ஒன்பது சோழமன்னர்-56-116
- ஓடைகிழார்-பக். 337
- ஓரம்போகியார்-பக். 210
- ஓங்கர்-53-157
- கங்கை, கங்கைப் பேரியாறு-50, 53-120;
160, 54, 164, 176, 55-14, 110,
56-23, 121; 59-13; 60-84; பக். 117,
கட்டியார்-53-137 [120
- கடம்பின் பெருவாயில்- நன்னனார் 39
- கடல்பிறக்கேகாட்டிய வேல்கெழு குட்டு
வன்-50, 108, 260; பக். 58, 45
- கடற்கடம்பெறிந்த காவலன்- 56-135
- கண்ணகியார்-பக். 122
- கண்ணனெழினி-255, பக். 330
- கணைக்காலிரும்பொறை-பக். 230
- கந்தன்-நாஞ்சிற்பொருநன்-334 [163
- கபிலர்-88, 105, 128; பக். 158, 160,
கயவாகு-58-160
- கரிகால்-கரிகாற்சோழன் 212, 218
- கருநாடர்-53, 54
- கருஆர்-பக். 155, 265, 347
- கருஆர்க் கண்ணம்பாளனார்-பக். 347
- கருஆர்க் கதப்பிள்ளை சாத்தனார்- பக்,
கல்லாடனார்-பக். 363 [334, 258
- கழார் முன்றுறை-218; பக். 293
- கழுமலம்-392, பக். 363
- கழுவுள்-ஒரு தலைவன்- 89, 108, 215
- களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரல்-36,
[39, 291,
- கன்னர்-54-76
- கனகவிசயர்-54-186, 189, 222; 55-50
190; 56-4; 60-86
- கூக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்-71,
காஞ்சியம் பெருந்துறை-47 [பக். 142
- காணம்-சேரரின் நாணயங்களுள் ஒன்று
காப்பியத் தொல்குடி-58-83 [36
- காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்-39; பக்.35
- காமூர்-215
- காவிரி-49, 53-120, 191; 218, 219
- காவிரிப் படப்பை நன்நாடு-110
- காவிரி ஆட்டனத்தியை வவ்வியது-316-
- காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ண
சிள்ளிவளவன்-135, 136 [நார்-பக். 292
- குட்டுவன்-111
- குட்டுவன் கண்ணன்-பக். 228
- குட்டுவன் கீரனார்-பக். 386
- குட்டுவன் தொண்டி-283; -மாந்தை-
34, 218; -முசிறி-266
- குடிகக்கொங்கர்-58-159
- குடகர்-குடகுநாட்டார்-54-121
- குடந்தை-269
- குடவாயிற் கீரத்தனார்-பக். 352
- குடாது வாகைப்பெருந்துறை-291
- குண்டுகட்பாலியாதன்-பக். 161
- குதிரை (மலை) -256
- குமட்டுர்க் கண்ணனார்-7, 11 [69
- குமரி, குமரியம் பெருந்துறை-7; 55-
- குயிலாலவம்-ஐமயப்பகுதி-56-102
- குறுக்கை-ஓர் ஊர் 213-9; பக். 294
- குறுக்கோழியூர் கிழார்-பக். 215, 217
- கூடல் (மதுரை) 58, 135, 205, 206,
210, 265, 267
- கூடலூர் கிழார்-பக். 220, 320, 361
- கூத்தச்சாக்கையன்-56-77 [349,
- கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்-பக்.
கொங்கணம்-54-104
- கொங்கர் நாடு-19
- கொடுகூர்- கொடுகூர் நாடு; 50
- கொடுங்கருநாடர்-53-156, 54-106
- கொடுமணம்-84, 92

- கொண்காணம்-நன்னாடு-154 [365
கொல்லி (மலை)-101, 127, 295-97, பக்.
கொல்லிக்கண்ணன்-பக். 360
கொல்லிக் கூற்றம்-99
கோக்கோதைமார்பன்-பக். 223
கோசர்-வீரமரபினர்-254 [-பக். 231
கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை
கோதை மார்பன்-97, 123, 135; பக். 223
கோவலன் தாலை-263-73
கோவலனுக்கு முன்னோன்-263-123
கோவலூர்-238 [ரைக் குமரன்-பக். 222
கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மது
கொளிரவர்-பக். 125
சஞ்சயன்-54-166, 137, 143
சதுக்கப்பூதர்-56-147; 111
சுப்தசைலம்-பக். 400 [107
சமனொளி-இலங்காதிபத்துமலை- 263-
சயந்தன்-56-101
சீக்கையன்-56-77
சாகலாசனார்-பக். 364 [பக். 111
சாத்தன்-புலவர், ஐயனார்-53-56; 53-37;
சாமன்-காமன் தம்பி-241
சாவகமன்னவன்-263-75, 83
சீங்கன்-ஆரியவரசன்-54-182
சித்திரன்-ஆரியவரசன்-54-182
சிபி-55-166
சுவேதன்-ஆரியவரசன்-54-182
சீத்தலைச் சாத்தனார்-பக். 346
சுன்னியம் பேராறு-267-8.
செங்குட்டுவன்-51-16, 19; 55-3; 58-
178; 59-14; 60-77; பக். 119, 126;
-பழையன்வேம்பு தடிந்தது-43, 48;
வேலிட்டுக் கடலோட்டியது-44, 51
செருப்பு-ஓர் மலை-18
செல்வக் கடுங்கோ, செல்வக் கடுங்கோ
வாழியாதன்-77, 80, 84, 88, 99;
சேடக்குடும்பி-58-52 [பக். 162
சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை
-பக். 155, 156
சேரமான் இளங்குட்டுவன்-பக், 229
சேரமான் எந்தை-பக். 227
சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை- பக்.
158, 230
சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்
பெருஞ்சேரலிரும்பொறை-பக். 155
சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய
மாக்கோதை-பக். 231
சேரமான் சிக்கற்பள்ளித் துஞ்சிய செல்
வக்கடுங்கோ வாழியாதன்-பக். 160
சேரமான் பாலைபாடிய பெருக்கடுங்கோ
-பக். 210, 232
சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்
சேரலிரும்பொறை-பக். 217
சேரலாதன்-5, 7, 39
சேழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்
கின்ளி-பக். 222
சோழன் மணக்கின்ளி-50
சோழன் முடித்தலைக்கோப் பெருநற்
கின்ளி-பக். 222
தூகடு-சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள தர்மபுரி
என்ற ஊர்-96, 99, பக், 364 [பக். 187
தகடு எறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை
தண்டமிழாசான் சாத்தன்-53-65
தண்டாரணியம்- ஆரியநாட்டுள்ளதோர்
நாடு- 71 [55, 124, 265
தண்ணான்பொருளை, தண்பொருளை-
தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற
நெடுஞ்செழியன்-பக். 212
தலையாறு-ஆய் நாட்டது-325
தனுத்தரன்-ஆரியவரசன்-54-182
தூயங்கண்ணனார்-பக். 328, 350, 368
தீத்தன் வெளியன்-325
திதியன்-213, 294
திருத்தாமனார்-பக். 231
திருதராட்டிரன்-204
திருப்பரங்குன்றம்-202, 267.
திருமருதமுன்றுறை-201

- திருமாபத்தினி-55-109
 திருவணந்தபுரத்துத் திருமால்-29
 துறையூர் ஓடைகிழார்-பக். 387
 துறையூர்முன்றுறை-323
 தூங்கெயில்-அவுணர் அரண், 55-166
 தேவந்தி-தேவந்திகை-பக், 119, 121
 தெய்வீண்டி-71, 133, 268, 269, 273-285,
 நக்கீரர்-230; பக்.206, 348-35[பக். 350
 நத்தத்தனார்-பக். 385
 நம்பிகுட்டுவன்-பக். 227
 நரிவெருஉத்தலையார்-பக். 155
 நல்லினி-நெடுஞ்சேரலாதன் தாய்-17
 நள்ளி-ஒரு-தலைவன்-325
 நறவு-கடற்கரை ஊர்-70
 நன்றா-ஒரு குன்று-பக். [174 338, 397
 நன்னன்-38, 74, 108, 219, 315, 335,
 நூஞ்சிற்பொருநன், நாஞ்சில்வள்ளுவன்-
 332, 333, 334, 394
 நார்முடிச்சேரல்-37, 38, பக். 363
 நீலகிரி-54-35
 நீலன்-ஒரு தூதுவன்-56-80
 நூற்றுவர் கண்ணர்-54-163; 149
 நெடியோன்குன்றம்-267
 நெடுஞ்சேரலாதன்-16, 50, 71
 நெடும்பாரதாயனார்-28
 நெடுமானஞ்சி-222, 224, 235
 நேரி-ஒரு மலை-33,
 நேரிவாயில் - உறையூர்க்குத் தெற்கே
 இருந்த ஊர்-56-117
 பகன் என்னும் ஆதித்தன் குருடானவன்-
 பங்களர்-53-157 [200
 பரணர்-50, 59, 60, 238; பக். 133;
 295-299, 349, 355, 390, 398
 பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன், பல்
 யானைக் குட்டுவன்-26, 28; பக்.21, 26
 பழையன்-ஒரு தலைவன் 50, 55
 பழையன் மரஹன்-135
 பறையூர்-56-71
 பாண்டவர்-பக். 125
 பாண்டியன் காணப்பேர்தந்த உக்கிரப்
 பெருவழுதி-பக். 222
 பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்-பக். 212
 பாணன்-ஒரு சிற்றரசன்-68, 246
 பாயல்-சேரநாட்டு மலை-130
 பாரம்-நன்னன் ஊர் 325
 பாரி-ஓர் வன்னல் 78
 பாலகுமரன்-54-158
 பாலைக்கொளதமனார்-28
 பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ-பக். 210
 பாழி (ஊர்)-74, 157, 219; மலை-325,
 பீண்டன்-ஒரு தலைவன்-325 [335
 பீமசேனன்-200
 புகார் நகரம்-பக். 125, 126, 191
 புல்லி-ஒரு தலைவன்-290
 புள்ளுகாடு-பக். 300
 புள்ளாடு-பக். 300
 பூழிகாடு-39, 45; பக். 157
 பெண்ணை-ஓர் யாறு-260
 பெருங்குன்றார் கிழார்-111, 113, 188,
 பெருஞ்சித்திரனார்-பக். 302 [190
 பெருஞ்சேரலிரும்பொறை-99
 பெருஞ்சோழன்-111
 பேய்மகள் இளவெயினி-பக். 211
 பேரியாறு-ஒரு நதம்-25, 42, 53, 108
 பெரவன்-ஆரியவரசன்-54-182
 பொகுட்டெழினி-பக். 325
 பொத்தி-ஓர் ஊர்-111 [311
 பொதியில் (மலை)-1, 53, 55, 263, 314,
 பொய்கையார்-பக். 224, 225, 234, 254
 பொருந்திவிளங்கீரனார்-பக். 218 [354
 பொருரை-77, 124
 பொன்முடியார்-பக். 365
 மிகதம்-56-86
 மணக்கிள்ளி-50
 மணிமேகலை-55-105, 58; பக். 121
 மதுரை அனக்கர்ஞாழார்மகனார் மன்ன
 னார்-பக். 367
 மதுரை இளங்கொளசிகனார்-259

மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனார்-பக். 141
 மரந்தை-நகர்-110, 218
 மருதனிளநாகனார்-பக். 332, 395
 மருதிவரலாறு-216; பக். 293
 மலைநாடு-60
 மலையமான் திருமுடிக்காரி பக். 336
 மழவர் பெருமகன்-அதியமான் 231, 233
 மன்னனார்-பக். 367
 மயங்குடிமருதனார்-பக். 330
 மாசாத்துவான்-பக். 119, 111, [58, 70
 மாடலன், மாடலமறையோன்- 55, 56;
 மாடலன் மதுரைக்குமரன்-பக். 222
 மாதவி-58-23; பக். 121 [127; பக்.156
 மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை- 79, 110
 மாந்தரம்பொறையன் கடுங்கோ-79; பக்.
 மாந்தை- சேரன் நகர்- 5, 287, [156
 மாநாய்கன்-பக். 121 [289; பக். 359-60
 மாமூலனார்-பக். 4, 5, 7, 8, 299, 323,
 மாலதி-58-74 [331
 மாளுவவேந்தர்-58-159
 மாறோக்கத்து கப்பசலையார்-பக். 336
 மீதிவி-74, 219; பக். 157
 முக்கூடல்-காவிரி, ஆன்பொருரை, குட
 வறாறு மூன்று நதியும் கூடிய கூடல்-
 முசுறி-266, 267; பக். 348 [49
 முடத்திருமாறன்-பக். 365
 முடமோசியார்-பக். 156
 முதுகுன்றம்-255
 முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்-பக். 1, 2.
 முரிஞ்சியூர்த் தாய்வழி-பக், 3
 முள்ளியூர்ப் பூதியார்-பக். 400
 முன்னூர்ப் பொருகன்-மலையமான்-260
 முவன்-272
 மையூர் கிழான்-111, பக். 202
 மோகூர், மோகூர்மன்னன்-43
 மோசிகேரனார்-பக். 187, 188
 மோரியர்-324

யவனர்-17, 267; பக். 126, 56-141
 யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் ஓரும்
 வச்சிரம் (நாடு)-56-86[பொறை-பக்.212
 வஞ்சன்-ஒரு சேரமான்-130
 வஞ்சி, வஞ்சிமாநகர், வஞ்சிமூதூர்-53-9;
 34, 148, 175, 180; 54-77, 89; 55-
 149, 150, 249, 259; 56-147, 196,
 77, 111, :224; பக். 117, 118, 124,
 219, 340; 58-127, 193
 வண்டன்-ஒரு சேரன் 29 [39, 44, 299
 வகைத்துறைப் பாடாண் பாட்டு-பக்.
 வாட்டாற்று எழினியாதன்-254, பக்.329
 வாழியாதன்-செல்வக்கடுங்கோ-80
 வானி-ஓர் யாறு-106
 விச்சி-ஒரு தலைவன்-111
 விசித்திரன்-ஆரியவரசன்- 54-182
 வித்தை (ஊர்)-111
 விந்தாடவிக் கொற்றவை-108
 வியலூர்-கடற்கரையூர்-50, 56-115, 336
 வில்லவன்கோதை-53-151; 54-251; 56
 விளங்கில் (ஊர்)-128 [-202
 வெள்ளிவீதியார்-பக். 294
 வெளியம்-பக். 361
 வெளியன் வேண்மான் நல்லினி-17
 வெற்றிவேற்செழியன்-55-127
 வேங்கடம்-297
 வேண்மாடம்-பக். 155
 வேண்மான் அந்துவஞ்சென்னை-111
 வேன் ஆய்-315, 317
 வேனாவிக்கோமாளிகை-55-198
 வேனாவிக்கோமான்-39, 71, 99
 வேளிர்- 48, 108; -பதினாள்வர் 215;
 -பாழிமலையில் பொன்ருவியல் வைத்
 தது 333
 வைவைய-202, 203, 205, 210; பக். 132.

பொருட் குறிப்பகராதி.

எண்கள்—பாட்டுெண்கள்.

அகலன்-பாணன் 42
 அகலுநர்-கூத்தர் 336
 அகைப்ப-ஒப்ப 22
 அசாந்து-தனர்த்து: 286
 அசைஇய-இளைத்த 186
 அஞர்-துன்பம் 4, 5
 அடர்-தகடு 197
 அடித்தோழி-தலைமைத்தோழி பக்.119,
 அடியீடேத்துதல்-54-90 [121
 அடுக்கம்-பக்கமலை 1, 6
 அடம்பு (கொடி)-61, 168
 அணங்குதல்-வருத்துதல் 7
 அணத்தல்-அண்ணுத்தல் 4, 104
 அதரிதிரித்தல்-கடாவிட்டு உழக்குதல்,
 அதாஅன்று, 229 [54-233
 அதிரல்- காட்டுமல்லிகை 152, 166,
 170, 171, 297
 அந்தணர் -1, -அறுதொழில் 31; வே
 அந்தணன்(கபிலன்)-260 [ன்வி 211
 அந்தமிலின்பத்தரசு-58
 அந்தரசாரிகள்-55-93; 263
 அந்தரம்-உள்ளிடம் 61
 அந்திமலை-33
 அம்பணவளவை-மரக்காலவவு 83, 89
 அம்பல்-பழிச்சொல் 6
 அம்மாயி-மாயி பக். 121
 அம்மாணைவரி- பக். 124
 அமலையாடுதல்-74
 அயறு-புண்வழலை 127
 அரக்கில்-அரக்குமானிகை 200
 அரக்குதல்-துடைத்தல் 164
 அரசவாகை- அரசாது இயல்பு கூறும்
 புறத்துறை பக். 212, 214, 217
 அரசகட்டில்- சிக்காதனம் பக். 187
 அரசவா-பட்டத்து யானை 97
 அரணம்-பாதுகாவல் 69; சவசம் 62

அரம்பு-குறம்பு 11
 அரிமான்-சிக்கம் 190
 அரியல்-கன் 24, 38, 78, 79
 அரில்-சிறு துறு 188;நெருக்கம் 1, 248
 அருகாது-கூசாது 132
 அருணைக்கம்-185
 அருத்தமிழாற்றல்-55-189
 அருப்பம்-அரண் 44, 49, 100
 அரைசியல் மறுகு-263
 அல்கல்-நான் 1
 அல்லாத்தல்-வருந்துதல் 204
 அலந்தலை 20, 37
 அலமரல்-சுழலுதல், கலங்கல் 2, 18
 அலர்-பழிச்சொல், 6 [பூழ், 29
 அவ்வாங்குந்தி-அழகிய வளைந்த கொப்
 அவ்வியம்-58
 அவலம்-194
 அவல்-பன்னம் 26, 48, 251.
 அவிர்-விளக்கம் 197
 அவிழகம்-பூ 62
 அவுணர்-7
 அழல்-செவ்வாய் 9
 அழற்குட்டம்-கார்த்திகைகளின் முதற்
 அழுக்கல்-இரக்கம் 198-5 [கால் 129
 அழுவம்-பரப்பு 29, 44, 83, 104, 200
 அளகு-பறவைப்பெடை 33
 அற்சிரம்-336
 அற்றம்-குற்றம் 179
 அறக்கனம் 54, 246
 அறக்களவேள்வி 56, 131
 அறத்தகைமுதல்வன் 263-119
 அறந்தெரி திகிரி-19
 அறவிலை வாணிகள்-316
 அறவை நெஞ்சம்-226
 அறன்-அறக்கடவுள்-191
 அறமீன்-கார்த்திகை-148
 அறுவையர் மறுகு-263-53

- அறை-மலைக்கணவாய் 324
 அறைநர்-வெட்டுபவர் 15
 அன்னத்துவிச் சேக்கை 188
 ஆசு-பற்றுக்கோடு 243
 ஆடு-மேடராசி 129
 ஆண்டலைப்புள்-22
 ஆலியம்-நாள் 21
 ஆம்பல்-ஓர் பேரெண் 30
 ஆரங்கண்ணி-265
 ஆரல்-ஒருவகை மீன் 9
 ஆரியப் பேடி-55-186
 ஆரியர்-வடநாட்டரசர் 17, 219; அந்த
 ஆர்பதம்-உணவு 65 [ணர்-7
 ஆவணமாக்கள்-257
 ஆவணம்-85
 ஆவம்-அம்பராத்துணி 76
 ஆவுதி-ஓமம் 18, 238
 ஆளழி-ஆளாகிய வைக்கோற்போர் 54
 ஆள்-வீரர் 49
 ஆறிய கற்பு-அறக்கற்பு 12, 110
 ஆன்றிசின்-ஒழிவாயாக 172, 324
 ஆனத்தப்பையுள்-ஒரு குலமகள் தன்
 கணவன் மரிக்கத் துன்புறுவதைக்
 கூறும் புறத்துறை பக். 218
 ஆன்றோருலகம்-297
 இகத்தல்-விட்டுநீங்குதல் 11, 19
 இருத்தல்-நாழ்ச்செய்தல் 110
 இஞ்சி-புறமதில் 12; ஒரு செடி 41
 இடக்கண் ஆடுதல்-186
 இடங்கர்-முதலைவகை 263-18
 இடாவேணி-அளவிடப்படாத ஏல்லை
 இடையனியல்பு-131 [101
 இதணம்-55-223
 இத்தி-257
 இத்திரதனு-263-22
 இத்திரதிருவன்-54-94
 இப்பிமுத்தம்-128
 இம்மெனல்-விரைவுக்குறிப்பு 4
 இமிழ்த்தல்-ஒலித்தல் 11
 இமைப்பு-கண்ணிமைக்காலம் 196
 இயவர்-4, 13, 15
 இயன்-இயம், வாச்சியம் 211
 இயன்மொழி, இயன்மொழி வாழ்த்து
 -தலைவனெதிர்சென்று அவன் செய்
 தியையும் அவன் குலத்தோர்செய்தி
 யையும் அவன்மேலேற்றிப் புகழும்
 புறத்துறை பக். 26, 48, 158-9, 187
 214, 305-6, 312, 393, 396
 இரத்தி-இலந்தைமரம் 4
 இரட்டுதல்-மாறியொலித்தல் 16
 இரலை-மான்வகை 92, 190, 262
 இராசான்னம்-ஒருவகைகெல் 174
 இருங்கோவேட்கள்-263-34
 இருணைக்கம்-185
 இருப்பைப் பூ-215
 இருபிறப்பாளர்-53, 132
 இரும்பின் இன்னுயிர்-169
 இரும்பொறை-சேரன் 109
 இரைஇய-இரத்தற்கு 62
 இவ்வெலி-113
 இலமலர்-74
 இலவந்தி-53-4
 இலவம்-201, 208, 258, 294
 இழையணிக்கூட்டுதல்-151
 இளந்துணைப்புதல்வர்-67, 87, 89
 இறந்த-மிக்க 184
 இறல்-கேடு 197
 இறவு, இற-இறல் மீன் 137, 325, 269
 இறவியர்-தங்காதொழிக 38
 இறம்பு 260
 இறம்பூது 31
 இறை-இறப்பு 311; முன்கை 178
 இறைகிழுவோன் 64, 110
 இறைச்சி-கேயம் 183
 இறைபயிர் பூசம் 54-32
 இன்னாக்கு-வருத்தம் 189
 ஈகை-பொன் 207
 ஈக்கைவாடு-ஈக்கையின் வாடற்பூ 206
 ஈர்-மயிர்ப்பூச்சி 823
 ஈரினம்-பெரிய இனம் 172

ஈனாத்தாயர்-செவிலியர் 253
 ஈன்றிளைப்படுதல் 153
 ஈனோர்-இவ்வுலகத்தோர் 263-131
 உகத்தல்-மேலேசெல்லுதல், உயர்தல்
 உடற்றுதல்-மாறுபடுதல் 89, 104 [95, 108
 உடன்வயிற்றோர்-சகோதரர் 58-131
 உடனிலை 99 [213
 உடைமதிலோர்-அரணழியப்பெற்றவர்,
 உண்டடன்-வாங்கியுண்ணுந் தனிசு 197
 உண்டண் 12
 உண்ணாநோன்பு 55-83
 உதுக்காண் 112
 உந்து(விசுதி) 254, 266, 330, 254, 266
 உபாசகர் 263-12
 உம்பல்-வழித்தோன்றல் 19, 110
 உமணர் 157, 175, 251, 337
 உயங்கல்-வருந்தல் 2
 உயர்நினைமகளிர்-குலமகளிர் 91
 உயர்சிலையுலகம்-தேவருலகம் 62, 64, 87,
 உயவல்-வருத்தம் 3, 210, 319 [100, 109
 உயிர்பதிப் பெயர்தல்-இறத்தல் 97
 உயிர்பெய்த பாவை 197
 உறுதல்-முழுங்கல், கடைதல் 23; 31,
 உரால்-பரவல் 46 [54, 86, 117
 உரித-உரிமை 268
 உரிமைப்பள்ளி 55-19
 உருகெழு மண்டிலம் 264
 உருப்பு-வெப்பம், சினம் 49, 191
 உரும்பு-கொடுமை 23
 உருவிலானன்-காமன் 58-25
 உரைநூ-உலாவி 89
 உரைப்பாட்டுமடை பக். 117
 உலகத்தியற்கை 197
 உலகமன்னன் 54, 83, 56, 7; 58-
 உலகம் படைத்தகாலே 152 [156
 உலவை-உரக்கொம்பு 186
 உளம்புதல்-அலைத்தல் 193
 உளி 296
 உளை-பிடரிமயிர், தலையாட்டம் 1, 32
 உவக்காண் 328

உவலை-தழை 25, 173, இழிவு 105
 உழிஞை-கொடி, பூ 42, 66, 80, 100;
 பகைவர் எயிலை வளைத்தல் 45
 உழிஞையாவம்-ஒரு புறத்துறை, பக்-
 உழிஞை வெம்படை 263-3 [182
 உழுஞ்சில்-213
 உழுவை-புவி 213
 உளர்தல்-கோதுதல் 261
 உறந்தையவை 265
 உறை-அளவுக்குறி 89
 உறைத்தரல்-உதிர்தல் 204
 உறைவி-உறைபவன் 176
 உன்னத்துப் பகைவன் 78
 உன்னம்-கருத்து 8; இலவு 20; சீமித்தம்
 பார்க்கும் மரம் 20, 28
 ஊக்கனோர்-முன்னோர் 56-136
 ஊசல்வரி பக். 125
 ஊசி-வடநிசை 129
 ஊர்க்குறுமாக்கன் 234
 ஊர்பாடு-ஊர்ந்துசெல்லும் செலவு 45
 ஊரல்-பரவல் 9, 62
 ஊரன்-மருதசிலத்தவன் 134
 ஊருண்கேணி 249
 ஊழ்-மலர்ச்சி 192
 ஊழ்த்தல்-அலர்தல் 211 [18
 ஊனம்-இறைச்சிகொத்தம் அடைகுறடு
 எஃகம், எஃகு-கத்திரிகை 207; வேல்-7,
 16, 48, 49, 207
 எடுத்தேறு-எடுத்தெறிதல் 40, 104
 எண்கு 172-உணவு இருப்பைப்பூ 267
 எண்பேராயம் 54-38
 எந்திரத் தகைப்பு-எந்திரக்கட்டு 63
 எந்திரவாவி 263-7
 எருக்குதல்-அழித்தல் 103
 எருத்து-சமுத்து 8
 எருமையூர்நி 54, 215
 எருவை-பருந்து 34, 84, 167, 172, 259,
 எலுவன்-தோழன் 287 [336
 எல்-பகல் 15
 எல்லி-இரவு 15

- எவ்வம்-வருத்தம் 179
 எழால்-புல்லூறு 34
 எழிலுதல்-அழகுபெறுதல் 11
 எழு-கணையமரம் 79
 எழுநாள்-129
 எழுபொறி நாட்டம்-238
 எழுமுடி-10, 12, 38, 44
 எழுமுடிமார்பன்-56-169
 எழுவர் அரசர்-238
 என்றாழ்-151, 246 [பக். 306, 307
 என்னை-என் தலைவன் 233, 234, 250;
 எஞ்சொல்-பெருமிதவார்த்தை 167
 எச்சரை-பக். 121
 எணி-எல்லை 21, 44, 64, 266; கோக்காலி
 எது சிகழ்தல்-263-14 [42
 எமம்-பாதுகாவல் 7, 11
 ஏழ்பரி-55-135
 ஏழிற்குன்றம்-338
 ஏற்றல்-துயிலெழுதல் 187
 எனம்-பன்றி 12
 ஐக்கணவேள்-56-47
 ஐக்கூந்தல்-2, 3
 ஐம்பால்-168, 204, 207
 ஐம்பூதங்கள்-1, 21
 ஐம்பெருங்குழு-54-38
 ஐய-வியக்கத்தக்க 204
 ஐயர்-முனிவர் 87
 ஐயை-பக். 119, 121.
 ஐயைந்திரட்டி-56-130
 ஐயகைக் கூந்தல்-197
 ஐயவி-துலாமரம், அம்புக்கட்டு 12, 19;
 ஐயர்-பாண்டவர் 1, 201 [வெண்கடுகு 237
 இக்கல்-சுற்றம் 8
 இடிதல்-அழிதல் 11
 இய்தல்-தூரத்தல் 191, 256; செல்லுதல்
 இராங்கு-ஒன்றாக 3 [175
 இரால்-நீக்குதல் 20
 இருகோட்டியானையின் செயல் 272
 இருத்தல் 3, 176, 196
 இருமொழி பக். 117
 இல்லாங்கு 178
 இலிதல்தழைத்தல் 9
 இழுக்குவண்ணம்-பக். 7, 9, 10
 இழுகை-வண்டி 43, 56, 351
 இன்வாளமலை-ஒருபுறத்திறை பக். 149
 இளியோர்-புகழானர் 128
 இற்றர் தன்மை-174
 இற்றுதல்-ஆராய்தல் 172, 264
 இற்றைக்கொம்புணையானை-272
 இன்பது குடை-55-122 [132
 இன்று புரிதல்-மனம் ஒருமைப்படுதல்
 இன்றுமொழி 40 [27
 இன்றுமொழிதல்-வாய்மைபேசல் 11,
 இச்சம்-பெருக்கம் 40
 இச்சுதல்-ஒக்குதல் 15
 இடற்பான்-இறந்துபடுவான் 185
 இடை-நெற்றிப்பட்டம் 7; 32
 இத்திரம்-அக்கினிகோத்திரம் 88
 இதி-கூந்தல் 3
 இப்புதல்-ஒட்டுதல் 8, 254
 இமை-மரவகை 151, 159, 170
 இராங்கு-ஒருசேர 187, 193
 இரை 269
 இவம்-சித்திரம் 78, 108, 147, 263
 இவர்-(ஒரு மரபினர்) 54-124
 இவு-இவியம் 85
 இனவையார் பக். 223, 228, 236-244,
 248-252, 263, 311, 303-4, 308-
 311, 323, 399
 இகணம்-ஆகாயம் 263-110
 இஞ்சுகமாக்கள் 54-166; 55-188; 56-80
 இட்கொடி 85
 இட்டிப்புழுக்கு - சர்க்கரைக்கட்டியொடு
 கூட்டின அவரைப்பரல் முதலிய
 புழுக்கு 110
 இட்டில் - சிங்காதனம் 54-2, 55-134,
 கட்டுரை பக். 139 [187; 97
 இட்டுர்-பாசறை 51, 85, 102, 110
 இடப்பு-கடந்தடுதல் 128
 இடம்பறத்தியற்றிய சேரன்முரசு 6, 13

- கடல்காடுஇழவன்-சேரன் 108
கடவுணல்வணி பக். 122
கடவுட்பெயரிய கானம்-விந்தாடவி 108
கடவுளயிரை 97
கடவுளெழுதல் 53-130, 169; 54-151
கடற்சூரம்-நடல்படுதிரவியம் 266
கடறு-காடு, முல்லைநிலம் 27, 63, 96,
கடி-காவல் 3 [233
கடிப்படை 58-57
கடிப்பு-முரசடிக்கும் குறுந்தடி 12, 15,
கடிமரம்-காவல்மரம் 31 [52, 85
கடியினே-காவற்காடு 19
கடியினம்-பேய்க்கூட்டம் 54-244
கடம்பு-சுற்றம் 8, 127
கடைக்குளம் 129
கடைக்கூட்டுதல் 206
கடைநாள்-இறக்கும் நாள் 187
கடைநிலை-தலைவனது வாயிலிற் பரிசில்
பெறுவோன் சிற்றலைக் கூறும் புறத்
துறை 220, 325, 329
கண்டிரும்-கண்டேம் 7
கண்டிதுண்கோல் 42
கண்ணஞ்சுதல் 80
கண்ணிகண்ணுதல் - குடிய கண்ணிக்கு
ஏற்பப் போர்வினை செய்யக்கருதல்
கண்ணினர்-சாந்திக்கூத்தர் 11 [68
கண்ணுறதல்-முரசடித்தல் 13
கண்ணுறுபூசல் கைகளைதல் 209
கண்ணுறை-வியஞ்சனம் 333
கண்ணெழுத்தாளர்-54-170
கண்ணெழுத்து-54-136
கண்ணெழுதையாட்டியர்-263-32
கண்பாவை-243
கணி-சிமித்திகன் 55-148
கணிச்சி-குந்தாலி 19
கணக்கியல் வினைஞர் 54-40
கணையம்-ஆயுதவடை 52
கதநாய் வடுகர்-259
கதழ்தல்-விரைதல் 25, 49
கதப்பு-கூத்தல் 8, 101
கந்தவுத்தி-263-5
கத்து-கட்டுத்தறி 95
கத்துகவரி-பக். 125
கபிலை-பசுவடை 71
கம்மியர்-56-223
கமஞ்சூல்-சிறைநீர் 7, 21, 44, 101
கயந்தலை-யானைக்கன்று 186
கயிறுபிணிக்குழிசி-2:7
கரகம்-கமண்டலம் 234
கரணம்-50
கரந்தை-38
கராம்-முதலைவடை 234, 263-18
கருக்கோற் குறிஞ்சி-318
கருநாடர்-53-37; 54-106
கருப்பந்தெப்பம்-107
கரும்புநடு பாத்தி-162
கருமவினைஞர்-54-40
கருவி-தொகுதி 13
கலப்பை-இசைக்கருவியிட்ட பை 11,
கலாவம்-மயில்தோடை 320 [40, 222
கலிங்கர்-53-156; 320
கலித்தல்-தழைத்தல் 11
கலிமகிழ்-ஒலக்கம் 11
கலிழ்தல்-கலங்குதல் 22, 336
கலுழ்தேறுதல்-நீர் கலக்கந்தெளிதல்
கலுழி-கலக்கல் 49 [206
கவந்தமாடுதல்-54-207
கவடிவித்துதல்-55-226
கவணை-கல்லெறி கருவி 198
கவயம்-கவசம் 55-41 [கொண்டை 42
கவர்முச்சி-கவரியணிந்த உச்சி
கவலை-கவர்த்த வழி 5, 19
கவலுக்கை-தழுவிய கை 208
கவாஅன்-165, 256
கவிதை-257
கவிதைவண்மை-874, 131 [முருக்கை 7
கவிரம் - ஆய்க்கூட்டுமலை 326; முள்
கவைமரம்-கவைக்கோல் 92

- கழல்சண்-பி துங்கிய சண் 19
 கழற்சிக்காய் எண்ணுசற்கருவி 30
 கழித்தோணி 266
 கழுது-பேய் 7, 52
 கழுதையேருழவன் 55-226
 கனக்கனி-309
 களவழி-அரசன் போர்க்களத்துப்பெற்ற
 வெற்றிச்செல்வத்தைப் புகழ்ந்து
 கூறும் புறத்துறை பக். 40
 களவு-சனா-100
 களவுழவு-262 [254; 55-2
 கற்கால் கொள்ளுதல்-53-119; 54-152
 கற்கோள்-நடுகல் எடுத்தல் 50
 கற்பன்-கல்வியுடையவன் 42
 கற்பு-கல்வி 98
 கற்றலம்-சிலாதலம் 263-113
 கற்றரிவடுகர்-259
 கறிமூடை-266
 கனலி-ஞாயிறு 191
 கனவுதல்-கனகநாணுதல் 7
 கீரி-காவடி, துலரம் 40; பக். 154
 காசறை-கத்தரிமான் 53-52
 காசறைத்திலகம்-56-27
 காஞ்சி-சீலையாமை 40, 82; ஒரு மரம்
 20, 135, 201, 209
 காட்சிவாழ்த்து-அரசனைக்கண்டு வாழ்த்
 தும் புறத்துறை பக். 46, 147, 162,
 195, 190, 199
 காண்டை-காண்பாய் 187
 காணம்-பொற்காசு 71; பக். 154, 174
 காந்தன் (செடி) 11 [187, 203
 காப்புமறம்-சீரர் காவல் பக். 203
 காப்பொன்-ஒருதுலாம் பொன் பக். 154,
 காமவீழவு 202, 210
 காயம் 53-45 [பாட்டு 54-120
 கார்த்திரவை - கார்காலத்துப் பாடும்
 கார்த்திகைவிளக்குகள் 148
 காரான்-எருமை 154
 காருகம் 54-25
 காலக்கணிதர் 263-40
 காலே-ஆதித்தன் 18
 காவற்பெண்டு 119, 121
 காவன்மரம் பக். 294
 காவன்முல்லை - அரசன் ஆட்சியைச்
 சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை பக்.
 காவுதல்-222 [198
 காழ்-காம்பு, பரிக்கோல் 110, 177
 காழகம்-கைச்சாட்டு 182
 காழியர் கூவியர் 263-33
 கீடினெனல்-இடித்தற்குறிப்பு 146
 கிண்கிணி-62
 கிழக்கு-கீழ் 34
 கீழ்கீர்-254
 குஞ்சரவொழுதை-50, 55-255
 குட்டம்-ஆழம், ஆழமான இடம், கடல்
 106, 108, 126
 குட்டுவன் குடவரை-கொல்லிமலை 294
 குட்டுவன்-சேரன் 51, 110, 262, 270
 குடை-குடையோலை 198 [287
 குடைச்சூல்-புடைதாழ்சல், சிலம்பு67,
 குடக்கோ-சேரன் 71, 263-103 [85, 110
 குடச்சூல் 326
 குடம்புகாக் கூயல் பக். 120
 குடவர்கோ-சேரன் 65, 125
 குடவரை-கொல்லிமலை 204
 குடைநாட்கோள்-54-33
 குடைசீலை வஞ்சி-53-141
 குண்டு-ஆழம் 16, 68
 குணகடல்-274, 295
 குணில்-தடி பக். 118
 குய்-தாளிப்பு 18, 309
 குயிலவக்கருவி 54-142
 குயிலவர் 54-129
 குரல்-இசைவகை 56-33
 குரவு அரும்புங்காலம் 149-3
 குரவைக்கூத்து-191, 254, 311
 குரவைசீலை-ஒருபுறத்துறை பக். 144
 குரை-அசைசீலை 21, 72, 97

குலை-வளைத்தல் 21
 குவவு-திரட்சி 6
 குழவிகொள்பவர்-71, 72
 குழவிவேனில்-இளவேனில் 211
 குழிசியோலை-257
 குழுஉச்சமம்-திரண்டு புரியும் போர் 83
 குழுஉசிலை - பலசிலைக்கோபுரம் 63;
 கூட்டத்தின் சிலை 48
 குளவி-காட்டு மல்லிகை 8
 குற்றில்-கொட்டில் 230
 குறிக்கோள் 58-63, 91
 குறிஞ்சி-ஒருபண் 56-35
 குறிஞ்சிக்கோமான்-சேரன் 58-46
 குறிஞ்சிசில வியல்பு 28
 குறும்பொறை-சிறிய பொற்றை 92
 குறமகன் 148, 166
 குறையல்-துண்டு 241
 குறையோர்-வறியவர் 73
 குன்றக்குரவை-53-24
 கூடம் 263
 கூடல்-ஆறுகள் கூடும் இடம் 49
 கூடற்குடாது குன்றம் - திருப்பரங்கு
 கூடை (கூத்து) 54-69 [குன்றம் 267
 கூத்தியர் 263-47
 கூத்துள்படுவோன் 54-125
 கூதனம் 334 [கயிறு 50
 கூந்தல்முரற்சி - கூந்தலால் திரித்த
 கூந்தல் வளியுளர்தல் (வழக்கு) 315
 கூந்தலுளர்தல்-261
 கூரல்-இறகு 135
 கூலம்-நானியம் 9, 15, 109
 கூலமறகு-263-47
 கூவல்-பள்ளம் 61
 கூவியர்-263-33
 கூவைநீறு-53-42
 கூளி-பேய் 2
 கூளியர்-மறவர், ஆறலைகள்வர் 15, 323;
 கூற்றம் வலைவிரித்தல் 61 [பேய்கள் 34
 கூறுங்குறளும்-55-214, 56-58

கெடுகுடிபயிற்றுதல் - பதைவர் காட்டு
 அழிந்த குடிகளை வாழ்வித்தல் 86
 கெடுகாமொழிதல் 245
 கேள்வி-வேதம், சிரவணம் 87; 211
 கேளல் கேளிர் 142, 265
 கைபிற் கொளுவுதல் - ஒருவகைத் தண்
 கைமான்-யானை 250 [டம் 17
 கையறுசிலை - அரசனிறப்ப அவனைச்
 சேர்ந்தோர் இரங்கிக் கூறுதலைக்
 கூறும் புறத்துறை பக். 231, 316
 கையுறை-காணிக்கை 164
 கோங்கணர்-53-15
 கொங்கணக் கூத்தர்-54-104
 கொங்கர்-54, 95
 கொங்கர்கோ-சேரன் 108, 110
 கொட்டுதல்-சுழலுதல்; வீசுதல் 13
 கொட்டிச் சேதம்-கூத்துவகை 56-75
 கொடுங்கண்-வளைவிடம் 12
 கொடுங்கருநாடர்-54-106
 கொடுங்கோல்-53-87
 கொடுமரம்-வில் 187
 கொண்டானம் 154-6
 கொண்டி-கொள்ளை 42- 80, 226, 268
 கொண்டைமேற் காற்றடிக்க (வழக்கு)
 கொம்மை-இளமை 3 [315
 கொய்வான்-அரிவான் 15
 கொல்லிப் பொருநன்-சேரன் 191
 கொழுப்பா-கொழுத்த பசு 258
 கொழுப்பா வெறிந்து தெய்வம் பரவுதல்
 கொள்கலம்-பிச்சைக்கலம் 74 [258
 கொள்வன்-கொள்பவன் 67
 கொளை-கோட்பாடு 27, 209
 கொற்றை (நகரம்) 55-127
 கொற்றவஞ்சி-ஒரு புறத்துறை 53-141
 கொற்றவள்ளை - அரசனது புகழைச்
 சொல்லி அவன்பகைநாடு கெடுத்தற்கு
 வருந்துதலைக் கூறும் புறத்துறை 53-
 கொன்-பெருமை 248 [145; பக். 313
 கோங்கம், கோங்கு 141, 148, 166, 208
 கோட்டுமா-யானை 51-232

- கோட்டுமீன்-சுறாமீன் 268
 கோடல்-வெண்காந்தள் 182
 கோடியர்-41, 66, 167, 245, 290
 கோடு-சிகரம் 1, மலை 12
 கோடுகூடு மதியம்-சிறைமதி 29
 கோண்மீன் 249
 கோதை-சேரன் 53, 131, 233, 134,
 கோலகர் 55-255 [264-5
 கோப்பெருந்தேவி-பட்டமகிஷி 55-251
 கோயிலான்-பெருந்தேவி பக். 187
 கோல்-இசைநரம்பு 183
 நோலின்வருதல்-ஆட்சிக்குட்படுதல் 97
 கெடுவலை-பழிச்சொல் 3
 கீகடத்தின் சேமவச்சு 251
 சங்குறுப்போர் 263-39
 சதுக்கம்-நாற்சந்தி 263-59
 சமம்-போர் 27, 32, 87
 சயித்தம்-சைத்தியம் 233-130
 சவட்டுதல்-உருவழித்தல் 104
 சீகாட்டாளர்-வண்டியோட்டுவோர் 24
 சாகாடு-வண்டி 231
 சாத்து-வாணிகக்கூட்டம் 173
 சாந்திவேட்டல் 111
 சாபம்-வில் 21
 சாம்பற் பூச்சினர் 54-225
 சாய்தல்-பொலிவழிதல் 5, 309
 சாயல்-மென்மை 12
 சாயினம்-மகளிர் ஆயம் 70
 சார்ச்சாரல்-மலைச்சாரல் தோறும் 187
 சாவம்-வில் 76, 320
 சான்றோர்-வீரர் 10, 68, 84
 சீங்கக்கால்மேல் தைத்த துங்குக்கட்டில்
 சித்திரகாரன்-197 [188
 சித்திரமண்டபம் 56-57
 சிதடி 20, 68
 சிதர்-வண்டு 209
 சிதலை-கறையான் 267
 சிதார்-கந்தை 8, 130, 175, 249
 சிந்துரக்கட்டி-மலைபடுபண்டம் 53-3
 சிமை-சிகரம் 83
 சிரல்-மீன்கொத்தி 41
 சிறுதல்-சிறுதல் 19, 92
 சிலம்பிதூல் 37
 சிலம்புந்சழையும் மதிலில் தூக்கல் 63
 சிவிறி-நீர்வீசு கருவி 263-10
 சிறியிலை நெல்லி 173
 சிறுசோறு 243
 சிறுபரடு 261
 சிறுபுறம்-சிறுகொடை பக். 174
 சீவலுபாசகர் 263-12
 சேடி பஞ்சுட்டல் 261
 சீகதன்-புத்தர் 263, 195, 129
 சுட்டுக்குவியெனல்-கூகைச்சத்தம் 322
 சுணங்கு-தேமல் 179
 சுரபுன்னைமலை (ஆய்க்கு) 313
 சுரிதல்-கடைகுழலுதல் 5; 170
 சுருங்கைத்தூம்பு 263-5
 சுரை (கொடிவகை)-11, 110; மூட்டு
 வாய் 181
 சூடகம் 56
 சூடாறவு-வெளிப்படையணி 165
 சூதர் 54-15, 263
 சூர்-சூரபன்மா 7
 சூழ்ச்சி-உசாவுதல் 1
 சூழாதி-கீனையாதேகொள் 193
 சூழி-நீர்நிலை 319
 செங்குட்டுவன் வேம்புமுதல் தமிழ்தது
 செங்குணக்கு .9 [55-125
 செங்குணக்கொழுஞ்சு காவிரி 214
 செங்கோற் சிறப்பு 19
 செஞ்சடைவானவன்-சிவபிரான் 54-98
 செஞ்செவியெருவை 257
 செத்து-கருதி 166, 110, 310
 செதும்பல்-சேற்றுநிலம் 168
 செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு 7, 9
 செந்துக்கு பக். 9, 10
 செந்நாய் 291
 செம்பியர்-சோழர் 56-95
 செம்புசெய்ஞ்சூர் 263-35

செம்மல்-தலைமை 194
செம்மீன்-அருந்ததி 29
செய்குன்றம் 263-62
செய்குஞர்-செய்வோர் 263-25
செய்யவள் 203
செய்யுள்-வயற்செய் 191
செயலை-அசோகம் 190
செருந்திப்பூ செந்சிறமானது 201
செலவழுங்குதல்-பிரிதலைத்தவிர்தல் 5
செவ்வழியாழ் 51
செவிமுதல் 222, 263
செவியறிவுறாஉ-அரசர்முதலியோர்க்கு
நீதிகளைச் செவிக்கண் நிற்கக்கூறும்
புறத்துறை 1
செழியன்-பாண்டியன் 56, 267
செறு-வயல் 2, 15
செறுக்குநர்-அடக்குவார் 19
செறுத்த செய்யுள் - பொருள்பொதிந்த
பாடல் 128
சென்றாலியர்-செல்லாதொழிவடியாக 65
சேடக்குடும்பி 58-52, 135
சேடம்-பிரசாதம் 54-63
சேடியர் 56-64
சேண்-நெடுங்காலம் 1
சேனோன் 53-30
சேமவச்சு 251
சேர்ப்பன் - நெய்தனிலத்தலைவன் 124
சேரநாட்டுக்குவடக்குப் பாலைசீலம் 261
சேரர்குலம் 59
சேரர் பனையுச்சிக்கண் உள்ள ஊசி
வெண்தோடு குடுதல் 239
சேரன் அண்டரை ஒட்டியது 108;
-இருகடல்நீரும் ஒரு பகல் ஆடியது
28;-கடம்பு முதல் தடிந்தது 16,53;
பக். 125, 126, 168;-பெருஞ்சோற
ளித்தது பக். 125;-விடர்ச்சிலை
பொறித்தது 53-188;- விற்பொறி
53-171; பக். 125
சேனாமுகம்-முன்னணிப்படை 53-193
சேவல்-சொல்லிலக்கணநூல் 18
சொலிய-களைய, நீக்க 231

சொற்சீர்வண்ணம் 19, பக். 12
சோனாடு-110, பக். 120
சோழர்-255;-காவிரி 297;- குடந்தை
265;-குடி ஒன்பது 50
சோழன் கறவைமுறைசெய்தது-பக்.124
-நூல்கெயில் ஏறிந்தது-பக். 124-17
சூமலி-நாய் 193, 142
சூட்டி-போர், போர்க்களம் 4, 74
சூனானர்தல் 182 [16, 89
சூயில்-மதிலின் முடக்கறை, ஏவறை
சூழல்-புலிககக்கொன்றை 27, 204;
சூன்றை-காலம் 2 [292
சூமிறு-வண்டு 3
சூமர்தல்-பரவுதல் 29, 38, 90, 231
சூமன்கோல் 338
சூமுக்குதல் 969
சூமை 167
சூவிகோல் 235
சூகரம்-மயிர்ச்சாந்து 109; மரவகை 314
தகைப்பு-கட்டணம் 81; அணிவகுப்பு 23
தச்சன் 222, 252, 263 [81, 81
தட்டை-இளிகடிகருவி 134
தடாரி-பறை 130, 226
தண்டமிழ்-56-209, 80, பக். 115
தண்டதல்-தவறுதல் 11
தண்ணடை-தழை 154
தண்ணுமை-பறைவகை 110
ததைதல்-கெடுதல் 32; நெருங்குதல் 7
தந்திரவினைஞர் 54-41
தம்-தாரும் 105
தபுத்தல்-அழித்தல் 9
தமனியப் பொதியில் 283-66
தமிழ்முழுதறிந்தவன் 100
தமிழாற்றல் 54-185
தழுஉப்புணை-தழுவுந்தெப்பம் 62
தருப்பணானன் 200
தருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி இறந்த அரசு
சருடலை வானாற்போழ்ந்தடக்கல் 240
தருமசாரணர் 283-109
தருமவினைஞர் 54-41

தலைஇ-பெய்ய, 11, 13, 14, 06
 தலைக்கை தருதல்-முதற்கை கொடுத்தல்
 தலைக்கோல் 56-101 [26
 தலைக்கோலாசான் 58-20
 தலைத்தான் 53-82
 தலைதல்-மழைபெய்தல் 16
 தலைநான்-உத்தரநான் 129, 223
 தலைநீர் நாடன் 228
 தலைபெயர்த்திடுதல் - பெயர்த்துப்போக
 டுதல் 312; முடிந்துபோதல் 11
 தவாலியர்-கெடாமல் வாழ்க 10
 தழிஞ்சி 67
 தீ-வருத்தம்; வலி 12, 43
 தாடோய் தடக்கை 76, 231
 தாதெரு-எருத்தாது, உலர்ந்த சாணம் 9
 தாதெருமன்றம் 55-74
 தாம்-தாகம் 187
 தாயம்-உரிமை 44, 238
 தாரம்-அரும்பண்டம் 47; 108
 தாழி-பிணங்கவிக்கும் மட்பாண்டம் 43
 தானைமறம் - மாறுபட்ட இருவகைப்
 படைகளும் மடியாதபடி வீரனொரு
 வன் பாதுகாத்த சிறப்பைக் கூறும்
 புறத்துறை பக். 310
 தீசழ்-ஒளி 12
 திசிரி-ஆஞ்ஞாசக்கரம் 10, 88, 238
 திங்கள் நான்சிறை மதியம் 851
 திணை-குலம் 10
 தித்தி-தேமல் 62
 திதலை-சிறவேறுபாடு 204, 215
 திமில்-கட்டுமரம் 3, 168, 269
 திரங்கல்-வாடுதல் 6
 திரிமருப்பேறு - திரிந்த கொம்புள்ள
 திருததற்றிலகம் 261 [ஆண்மான் 183
 திருமணி 45, 68, 92, 94, 297
 திருமால் வழிபாடு 29
 திருமாவியனகர்க்கருவூர் 265
 திருவில்-இந்திரவில் 168, 126
 திருவின் சிலையின்மை 183
 தில்-அசை 38, 81.

திவவு-நரம்புக்கட்டு 26
 திற்றி-இறைச்சி, உணவு 14, 336
 திணையுள் குருதியுந்துவி முரசை வழி
 படுதல் 15
 தீம்பிழி-மது 15, 101
 தீவகப்பீடிக்கை 263-77
 தீவலஞ் செய்தல் 58-84
 திமிலிக்கை-எழுதுகோல் 147
 தடியடிக்கயந்தலை 186 [220
 துணங்கை-கூத்துவகை 9, 44, 62, 67,
 தஞ்சுமரம்-துங்கும் கணையமரம், கழுக்
 கோலாக நாட்டிய மரம் 12, 19
 துத்தம்-இசைவகை 56-34
 துப்பு-துணை, வலி, பகைமை 10, 11, 37
 துப்புத்துறை போதல் - பகைமையின்
 துறைகளை முடித்தல் 37, 79
 தும்பையரவம்-தன் படையாளரை அரசு
 சன் தலையளி செய்தலைக் கூறும் புறத்
 துறை பக். 38, 191
 தும்பை-செடி, போரிற்றுகும்பூ 1, 10,
 துமிதல்-வெட்டுண்டல் 7 [41, 97
 துய்த்தலை - துய்போலும் உச்சிக்
 கொண்டை 30, 43
 துயிலாற்றுப்படுத்தல் 55-209
 துயிற்றுதல்-சார்த்துதல் 275
 துருத்தி-நீரிடைக்குறை 16, 205, 210
 துலாபாரம் 55-175
 துவ்வாமை-துகராமை 197
 துவர்தல்-உலர்தல் 109
 துவன்றுதல்-சிறைதல் 7
 துழத்தல்-துழாவுதல் 61
 துழாய் 29
 துளுநாடு 341
 துறைபோதல்-சிரம்புதல் 10, 37, 79
 துன்னவினைஞர் 263-39
 துனி-வெறுப்பு 189
 துனித்தல்-சினத்தல் 67
 துன்னம்-கையல் 323

தூக்கு-தானவகை 7
 துணி-அம்புராத்துணி 44
 துதுசெல் பார்ப்பான் 175
 துறெறி-புறவிதழ், ஏடித்த முழுப்பூ 24
 தும்பு-பெருவங்கியம் 40
 துய்ய-அசை 269, 286
 துய்வங்களை வேண்டதல் 191
 துய்வமுற்றவளியல்பு 58-38, 45
 துளிர்ந்தல் 14, 318
 துற்றி 128
 துறல்-தண்டித்தல் 7, 19; வெம்மை
 துன்குமரி 125; பக். 126 [126
 துன்தமிழாற்றல் 55-5
 துன்புலங்காவல் 56-213
 துன்னக்குமரி 42
 துன்னவர் மறவன் 334
 துனாது ஆய்நாடு 326
 துளம்-தேயம் 5
 துட்கடுப்பு 249
 துர்-பேய்த்துர் 199
 துர்வீசுருக்கை 247
 துரறல்-கானல் நீர் 188
 துவருலம்-தேவாலயம் 60
 துவராறமார்பன் பக். 125
 துவாசுரம்-தேவாசுரர் போர் 54-247
 துறு-குளவி 89
 துடி-பூண் 11, 21
 துடை-யாழ் 11
 துண்டிப்பொருநன் 272
 துண்டியோர் 108, 125
 துண்டையர் 297
 துய்தல்-கெடுதல் 2
 துய்யகம்-தலைக்காலம் 203
 துய்யில் 193, 261
 துல்கவின், துல்லெழில்-இயற்கை
 நலம் 191, 192, 201
 துழுதி-தொகுதி 10
 துழுவை-பரத்தை 205 [வயல் 9
 துறுத்த வயல் -ஆட்டுக்கிடை வைத்த
 துட்டி-அங்குசம் 38, 63, 76; யானைப்
 பாகன் 36; வணக்கம் 79; காவல் 22,

துடு-தொகுதி 8, 15; இனம் 109[89
 துமரம்-தண்டாயுதம் 64
 துல்-கிடுகு 237
 துலின் துன்னர் 263-39
 துனெழுதிய துய்யில் 193
 துனை-விளையாட்டு 188
 துனைவர் 29, 35, 42, 129, 130
 துனைவேழம்பர் 54-131
 துனெல்லில் பீலிசுட்டி மதுஉருத்தல் 242
 துனெக்காண்-நென்காதேகொள் 192
 துனொள் 140
 துத்துறந்து-நம்மை நீக்கி 169, 170
 துப்பிரிந்திசினோர் 255
 துயன்-அருள் 183
 துரந்தம் 7, 243
 துரந்தை 314
 துல்லடி-339
 துல்வி-மான்மறி 1
 துளிதல்-செறிதல் 62 [பிரம்பு 339
 துன்னன்மலை பொன்படுவது 337; ஊர்-
 துன்னூற் புலவர் 53-106
 துனந்தலை-அகன்ற இடம், அகலம், உல
 கம் 3, 11, 18, 2, 49, 65, 69, 80
 துனவு-சாக்கிரம், மெய்மை 77, 105
 துனை-அரும்பு 8
 துனகம்-தேவருலகம் 132
 துனஞ்சில்-கலப்பை 15, 68
 துனஞ்சிலான்-நம்பி முத்தபிரான் 211
 துனட்டம்-சோதிடநூல் 18
 துனாப்பு-(நூப்பு) போர் 44
 துனாடகமடந்தையர் 54-68, 128
 துனாடன்-குறிஞ்சி முல்லை சிலங்கட்டு
 உரியவன் 134 [குதல் 3
 துனாடுகண்ணகற்றதல்-நாட்டைப் பெருக்
 துனாடுகாண் நெடுவரை - தன்மேலேறி
 துனாட்டைக் கண்டு இன்புறதற்கு ஏது
 வாகிய ஓக்கமுடைய மலை 105
 துனாடுவாழ்த்து-ஒரு புறத்துறை பக். 30
 துனாண்மகிழிருக்கை-நாளோலக்கம் 105,
 [214

- காமம்-அச்சம் 9, 64
 கார்-பன்ஞடை 7
 கால்வகையமிழ்தம் 263-115
 காளங்காடி 266
 காளணி 55-216, 58-162, 211
 காளவை 132
 காலிப்பிள்ளை 53-53
 நீத்தல் விழாவணி 58-152
 கிமிரல் 130
 கியமம்-கடைத்தெரு 11
 கிரயங் கொள்பவர் 72
 கிலந்தருதிருவினெடியோன் 56-3, 102
 கிலியர்-சிற்பாயாக 1
 கிலைச்செரு 39
 கிழல்-ஆக்கம் 38
 கிழல்கால் மண்டிலம் 56-30
 கிறம்-மார்பு 7
 கிறனாழ்த்தல் - உடனிறம் வெளுத்தல்
 கிறை-நீர்த்தாழி 11 [195
 நீண்டொழி-சபதம் 52
 நீர்காய் 273
 நீர்ப்படை 50, 54-153
 நீரகவிருக்கை-பூமி 238
 நீலநாகம் 320
 நீலமணிமிடற்றொருவன்-சிவபிரான் 227
 நீவி-பண்ப்பை 174
 நீவுதல்-துடைத்தல் 179, 182
 நிற-புழுதி 9, 77
 நுகம்-வன்மை 80
 துண்கோலகவுவர் 325
 துண்ணூற்கலிக்கம் 249
 துவணை-மா 27
 துணை-துனி 12
 நூலாக்கலிக்கம்-பட்டாடை 8
 தூழிலாட்டுதல்-54-218
 நெஞ்சம்-ஊமிருதி 18
 நெடியோன்-11, 267
 நெடுந்தேர் அஞ்சி-248
 நெடுமாராயவஞ்சி-புறத்துறை 53-142
 நெடுமிடல்-அஞ்சி என்னும் அரசன் 30
 நெடுமொழி-மேம்பாட்டுச்சொல் 43
 நெய்த்தோர்-இரத்தம் 27, 48
 நெய்தல்-நீர்ப்பூவகை 4
 நெய்தனிலத்தணவு 269
 நெய்தலைப் பெய்தல் 17
 நெய்தனிலத்தியல்பு 27
 நெருஞ்சி-ஒரு முட்செடி 9
 நெல்வி 160, 176, 324
 நேரிப்பொருநன் 84
 நெர்ச்சி-மதில் 99
 நொடுத்தல்-விற்பல் 266
 நொடை, நொடைமை-விலை 27, 85 257
 நொதுமலானன், நொதுமலாட்டி 147
 நேர்ன்றொடை-வலிய தேகக்கட்டு 43
 பஃரோல்-பரிசைப்படை 62
 பகல்-சூரியன் 1
 பகன்றை-243
 பகைவர்நாட்டில் கழுதையேர்கொண்டு
 உழுது வெள்வரகும் கொள்ளும் வித்
 துதல்-249
 பகைவர் புல்லார்தல்-117
 பங்குனி-129
 பசும்பிடி-பச்சிலை 101
 பசும்புல்-தருப்பை 240
 பஞ்சபூதம்-21
 பஞ்சவன்-பாண்டியன் 126
 படாஅர்-258
 படிப்புறம்-படித்தரத்துக்குவிட்ட இறை
 படிமம்-உருவம் பக். 118 [யிலி 58-151
 படிமை-தவவொழுக்கம் 92
 படியுண்பார்-படித்தரம்பெற்று உண்ப
 படியோர்-பகைவர் 16 [வர் 210
 படிவம்-விரதம் 92
 படிபூயர்-துயில்வதாக 130
 படிமலை-பாலைப்பண்வகை 317
 படைப்பு-செல்வம் 127
 பண்ணியம்-பண்டம் 69, 94
 பண்ணுந்திறமும்-245
 பண்ப்பை-174

பணி பு-பணிதல் 80
 பணை-மூங்கில் 3; முரசு 7
 பத்தல்-குழி, சால், 15, 19
 பத்தினிக்கடவுள்-53-114; 55-15
 பத்தினிக்கோட்டம் 56-225; 58-151
 பதணம்-மதி லுண்மேடை 19
 பதப்பர்-மணற்கோட்டை 27
 பதம்-உணவு 1
 பதலை-ஒருகட்பறை 40
 பதிப்பெயர்தல் 257
 பதிபிழைத்தல்-ஊரைவிட்டகறல் 11
 பதினெட்டென்னும் எண்ணில் அமைந்த
 போர்கள்-55-8
 பதுமன் தேவி-39, 99
 பந்தர்-பண்டசாலை 65, 84; முத்தம் 92
 பந்து 141, 253
 பயம்பு-பன்னம் 53-3
 பயலை-பசலைசிறம் 190
 பயின் 339
 பரடு-காலுறப்பு 62
 பரதவர்-நெய்தனிலமாக்கள் 3
 பரிசில் கடாசிலையாவரும் பரிசில்பெற்
 றார், யான் அதுபெற்றிலேன்? எனத்
 தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைத்
 தலைவனிடம் புலப்படுத்துவதைக்
 கூறும் புறத்துறை பக். 203, 210,
 303, 332
 பரிசில்விடை - பரிசில் பெறவந்தவன்
 அதனைப் பெற்றாயினும் பெறாமலா
 யினும் பரிசிலளிப்பவனை நோக்கிக்
 கூறும் புறத்துறை பக். 390
 பரிசிலர் வெறுக்கை-36
 பரிசிற்றுறை - அரசன் முன்னே பரி
 சிலன் தான் விரும்பியது இஃது என்
 பதைக் கூறும் புறத்துறை பக். 301
 306, 393
 பரிதியஞ் செல்வன் 176
 பருதி-தேருருளை 45; வட்டம் 92
 பரிவேப்பு-பறவைவட்டமிடல் 18
 பரேரொற்று-பருத்த அழகிய வலிமை 29
 பல்லியிசைத்தல்-155, 186

பல்லின் பறிமுறை 197
 பல்வேலஞ்சி-228
 பல்வேலிரும்பொறை 109
 பல்வேலெழினி 252, 253
 பல்வேற்பொறையன் 107
 பலகை-கேடயம் 144
 பவி-பூசனைப்பொருள்கள் 13
 பவர்-கொடி 154
 பழங்கண்-துன்பம் 8
 பழம்புட்போதல்-சகுனம் 126
 பழமொழி-199
 பழனம்-பொய்கை 15
 பழுதுதல்-40, 83, 311
 பள்ளிப்பாயல்-143
 பளிக்கு-165
 பறந்தலை-வறுசிலம்; இடகாடு 9, 19, 42,
 பறைக்குரலருவி-87 [143
 பன்மீன்விலைஞர்-203
 பனந்தோடு-சேரன்மலை, பக். 126
 பனி-நீர் 2
 பனித்தல்-நடுக்குதல் 8, 9
 பனித்துறை 29, 47, 213, 277, 279
 பனிற்றுதல்-துவுதல் 67
 பனுவல்-பாட்டு 309, 317 [அணிவது-87
 பனையின் ஊசியெண்டோடு சேரன்
 பாருடி-18
 பாசண்டத்துறை 69-56-130
 பாசண்டன்-58-69, 73
 பாசம்-பிசாசம் 89
 பாசவர்-ஆட்டுவாணிகர், 18; இறைச்சி
 விற்பார் 84, 263
 பாசவல்-பசிய பன்னம் 135, 275
 பாசறை-பாடிவீடு 12
 பாசி-கீழ்த்திசை 129
 பாசிவேர்-249
 பாடகம்-56-71
 பாடல்சால் வளன்-254 [ஒழுக்கலாறு 7.
 பாடாண் - பாடப்படும் சூன்மகனது
 பாடாண்டினை- பாட்டுடைத்தலைவனது
 சீர்த்தி, வலி, கொடை, அளிமுதலிய
 வற்றைப் புசுழ்ந்துகூறும் திணை 1

- பாடினி-பாண்டுகுலமகன், விறவி 10, 13, 78, 107, 124
பாடு-பெருமை 5, தயில் 191
பாடுகிடத்தல்-வரங்கிடத்தல் 58-78
பாடுதுறை முற்றுதல்-55-46
பாண்டில்-வாச்சியவகை 54-194, 62, 92, 236; தேர்பூணும் ஏருது 81; குதிரைப்பக்கரை 110
பாண்டில்வினக்கு-46
பாண்மகன்-பாண்மகன்-70,121
பாணன்-38,37,81, 114, 135, 263, 309
பாணர்க்குத் தாமரைகுட்டுதல்-47
பாணர் காளவை-36
பாணர்மண்டை-243
பாணாற்றுப்படை-மலைவழியிற் பாணனை வழிப்படுத்துதலைக் கூறும் புறத்துறை-பக். 168, 394
பாணி-ஒசை 171; கை 187
பாத்தல்-பகுத்தல் 17
பாதிரி-147, 152, 166, 171
பாய்மா-குதிரை 110
பாயல்-உறக்கம் 15; ஒருமலை 130
பாயற்கோமான்-130
பாயல்நோய்-203
பார்ப்பனி-பார்ப்பான்மனைவி பக்.34,58
பார்ப்பார்-80, 132, 175; பக், 255
பார்வல்-பார்வை, நோக்கம் 18, 104,135
பாரதாயன்-பாரத்துவாசன் பக். 34
பால்-பகுத்தல் 12, 62
பாலை-பண்வகை 45,56-33, 82, 83
பாலையிலத்தியல்பு-27
பாழி-74-9
பாழூர்க்கிணறு 314
பீசர்-துளி, திவலை 7, 13, 22, 41, 90
பீசிர்தல்-சிறுதல் 11, 38, 49
பிசைதல்-உரசுதல் 3
பிடவு-83, 150
பிணர்-77
பிணிமுகம்-மயில் 58-55
பித்தை-தலைமயிர் 5, 179, 217
பிதிரர்கடன், மக்கட்பேறு 87
பிரசம்-தேன் 319
பிறக்கடி-பின்வாங்கல் 98
பிறக்கடை-வழித்தோன்றல் 49
பிறர்க்கெனவாழ்த்தல்-36, 37
பிறர்மண் உண்ணல்-126
பிறன்கடைச் செல்லாச் செல்வம்-168
பின்பனி-149
பின்றேர்க்குரவை-54-241
பீர்-பீர்க்கு 11, 23, 206, 213, 215
புக்கிவ்-தங்கும் வீடு 319
புகர்முகம்-யானை 53-29
புகல்-விருப்பம் 10
புகா-உணவு 33, 68, 110
புகார்மகளிர்-பக்- 126
புடையல்-மலை 67
புண்ணியதானம்-பக். 121
புண்ணிய நன்னாள்-பிறந்தநாள் 263-9
புணரி-அலை 7, 61
புத்தேளுலகம்-127
புதவு-சதவு 12
புதிதுண்ணுதல்-201
புதுக்கோயானை-263-60
புதுப்புள்வருதல்-சகுனம் 126
புதுமடி-புத்தாடை 226
புரை-பெருமை, உயர்வு 11, 33
புரையோர்-மேலோர் 263-112
புரோசு-புரோகிதம் 88, 111
புல்-மூங்கிவ் 3
புல்லகம்-58-16
புல்லார்தல்-தோல்விக் குறியாகப் புற்புல்லான்-கன்வர் 11 [கவ்வுதல் 117
புல்லியார் தொடர்பு-200
புலம்பு-தனிமை-180
புலவாணர்-77
புலிப்பற்றாவி-318
புலவராற்றுப்படை - புலவனொருவன் இரவலனாய் வந்தானொரு புலவனை நோக்கித் தலைவனுடைய இயல்பையும் ஊரையும் தன்நலமைதோன்றக்

கூறி அவ்விரவலனை அத்தலைவனிடம்
செலுத்துதலைக் கூறும் புறத்துறை
பக். 223

புலனழுக்கற்ற அந்தணான் - கபிலன்
புலிசிறக்கவசம்-73 [230]

புலியுறை-வேலின் உறை-15, 21

புழுக்கு-புழுக்கப்படும் உணவு, 2

புறக்குடி-263-4

புறக்கொடை-புறக்கொடுக்கை 29, 200

புறஞ்சிறை-81

புறந்தால்-பாதுகாத்தல் 9, 11

புறசிலைக் கோட்டம்-54-45

புறவு-சிறுகாடு 9; புற 153

புறவணியைவப்பு-முல்லை சிலம் 27

புன்னாடு-219

புன்கு-145

புனல்வாயில்-வாய்க்காலின் தலைப்பக்கம்,
வாய்த்தலை 9

புனிறு-ஈன்றணுமை 12, 204

பூக்கொடிப்பெயர்நகர்-263-11

பூக்கை-கோட்பாடு, மேற்கோள் 32, 67,

பூப்பவி-56-228 [98]

பூபுக்-பிறர்மண்ணை உண்போன் பக். 215

பூழியர்கோ, பூழியர் பெருமகன்-சேரன்

13, 18, 77, 104, 110, 191

பூழில்-அகில் 107

பூவார்கா-தேவர்தங்கும் ஒரு சோலை 238

பூவாவஞ்சி-கருஞர் 54-50, 60

பூவிலைமடந்ரை-147

பெயர்-பொருளிலக்கண நூல் 18

பெயர்த்தம்-பின்னும் 1

பெருக்கணி-54-3, 56-222 [94]

பெருக்கைத்தொழுதி - யானைக்கூட்டம்,

பெருக்கோப்பெண்டு-53-86

பெருஞ்சோற்றுசிலை - பகைநாட்டை

வென்றுதருதற்கென்று மிக்க சோற்றை

வீரர்க்கு அரசன் அளித்தலைக் கூறும்

புறத்துறை பக். 32 [53-144]

பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி - ஒருபுறத்துறை

பெருஞ்சோறுவகுத்தல்-1, 2, 27, 49, 54,

பெருநானமயம்-55-44

பெருமகன்-55-173, 215

பெரும்பாட்டிரம்-249 [243]

பெரும்பெயர்-பெரிய பொருள் 110

பெருவாய்மலர்-இருவாட்சிப்பூ 101

பெருவிறல்-பெருவீரன் 78

பெருவெள்ளெனல் - மிக்க வெண்மை

காட்டுதல் 311

பேடியர்-56-60

பேரியாழ்-67

பேன்-323

பைஞ்சிவம்-பசிய பூமி 13; மக்கட்

பைதல்-வகுத்தம் 4 [டொகுதி 29]

பைதற்பின்னே 270

பைதிரம்-நாடு 15, 36

பைது-பசுமை 20

பைம்பொன்செய்ஞ்சூர்-263-36

பொக்கலாடுதல்-பஞ்சுபோலப் பொக்கி

பொத்த-322 [யெழுதல் 65]

பொதுச்சொல்-75

பொதுவர்வீதி-263

பொதுவியல் - எல்லாத்திணைகட்கும்

பொதுவான இலக்கணங்களைக் கூறு

வது பக். 230, 385

பொம்மல்-பொலிவு 3

பொய்க்கரிபோதல் 58-192

பொய்ப்பு-பொய்த்தல் 16, 80

பொருண்மொழிக்காஞ்சி - இம்மை மறு

மைகளில் உறுதிதரும் பொருளை ஒரு

வனுக்குச் சான்றோர் கூறும் புறத்

துறை பக். 155

பொலம்-பொன் 1

பொழில்-நாட்டின் கூறு 10

பொளித்தல்-பினத்தல் 156

பொற்கொடிப்பெயர் நகர்-60

பொற்பரிசம்-பொன்னுண விலை 266

பொறிகண்டழித்தல்-257

பொறிமயிர்வாரணம்-130

பொறையன்-சேரன் 53, 93, 95, 106-

7, 126-7, 191

- பொறையன் கொல்லி-295
 பொறையன் தொண்டி-269, 271
 பொறையன் பெருந்தேவி-88
 பொன்-சரும்பொன், இரும்பு 19
 பொன்செய்கொல்லன்-263-36
 பொன்படு கொண்டானம்-154
 பொன்னுரைகாண்போர்-263-59
 போகம்-75
 போதித்தானம்-55-108; 58-28
 போந்தைமலை சேரனது - 56, 61, 83,
 87, 239
 போர்பு-வைக்கோற்போர் 52-15
 யகட்பாற்காஞ்சி - 'கின்மகனைத்தருக'
 என்னும் அரசனோடு மாறுபட்டு நிற
 றலைக் கூறும் புறத்துறை 53-134
 மகளிர் ஏந்திய மதுவை அரசர் உண்
 ணல்-132
 மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நானெண்ணு
 மகன்-நல்ல ஆண்பிள்ளை 194 [தல்-85
 மங்கலிய சூத்திரம்-309
 மங்கலமடந்தை-56-51; 58-53, 88
 மஞ்சைவெல்கொடி-267
 மட்டம்-கன் 41, 110
 மடக்கற்றி-வடவைத்தி 90
 மடா-கலவகை 21
 மடிவை-தழையாடை 24
 மடை-தெய்வபலி 97
 மண்-அணு 1
 மண்டிணிடைக்கை-பூமி 176
 மண்டிலம்-நாடு 132
 மண்டை-உண்கலம் 130, 228, 243, 253
 மண்ணீட்டாளர்-263-37
 மண்ணீடு-56-44
 மண்ணுடை முடக்கல் - மண்முத்திரை
 யிட்ட ஓலை 54-171
 மண்ணுறுமுரசம் - மார்ச்சனையமைந்த
 மணற்பாவை-124 [முரசு 15
 மணிவட்டு-பக். 118
 மணிவினைஞர்-263-45
 மதலை-வலி 203
 மதி-அசை 63
 மதித்தீத்தை-189
 மதிசிறைவு-192
 மதில்மரம்-கணையமரம் 11
 மதுகை-வலிமை 143, 199
 மதுரைச்சங்கத்தார்-210
 மதுரைமகளிர்-பக். 126
 மதுரைமாநகர்-53-77, 55-51; 56-218;
 மந்தி-ஆதிமந்தி 219 [பக். 119
 மந்திரம்-27, 60
 மயிர்க்கண்முரசம்-54-196
 மயிர்க்காவெண்கு-172
 மரங்கொல் தச்சன்-222, 263
 மரம்-மரக்கலம் 94
 மரல்-188, 291
 மரா, மராம்-வெண்கடம்பு, 5, 166, 136,
 171, 201, 211, 291
 மருத்துவன்-192
 மருதநிலவியல்பு-27
 மருள-போல 5, 7
 மருளி-மருள்-189
 மலிர்சிறை-வெள்ளம் 23, 25
 மலைத்தாரம் - மலைபடுதிரவியம்-52-37,
 மலைதல்-சூடுதல்-10 [54; 266
 மலையம்-பொதியமலை 54-100
 மலையுச்சியிற் பெருவிழா வினக்கம்-169
 மலையன்-சேரன் பக். 126
 மழவர் வீரர் 71; ஆறலைகள்வர் 5, 262
 மழுகுதல்-165
 மழைக்கண்-குளிர்ந்த கண் 2
 மறக்களவழி-அரசனை உழும் வேளாள
 னாக மிகுத்துச் சொல்லும் ஒரு புறத்
 துறை, பக். 59
 மறக்களவேள்வி - பேய்மகன் வயிரூர
 உண்ணும்படி வீரன் களவேள்வி
 செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை 56-132
 மறந்தைக்க-202
 மறலுதல்-மாறுபடுதல் 51
 மறுகுசிறை-இசைவகை 20

மன்பதை-38, 53-103, 90
 மனுவம்-குங்குமம் 7
 மணக்கோசர்-254
 மிகதர், மாநதப்புலவர்-54-74; 263-50
 மாசிமாதவியல்பு-69
 மாடக்கூடலார்-210
 மாநிரம்-திசை 8, 13, 89
 மாபாரதப்போர்-57-239
 மாபெருந்தேவி-53-110
 மாமுனிபொதியில்-55-68
 மாமை-மாந்தளிர் சிறம் 179
 மாயவண்ணன்-88
 மாயவன்-கருநீறமுடையவன் 210, 266
 மாராடம்-ஒருமரம் 152
 மாலைக்காரர்-263-40
 மாண-அசை 101
 மாற்றுமை-மாறுபாடு 187
 மாறடுதல்-பகைவரைக் கொல்லுதல் 206
 மாறு-காரணம்-100
 மான்மதச்சாந்து-56-57
 மான்றன்று-267
 மாணவர்-53-59
 மிருகசேரிடம்-129
 மிளை-காவற்காடு 16
 மின்மினி-173
 மீக்கற்றம், மீக்கற்று, மீக்கறுதல் -
 மேம்படக் கூறுதல் 3, 7, 56-149, 347
 மீகை-மேலெடுத்த கை-38
 மீநீர்-254
 மீளி-வலியோன் 193
 மீனேற்றுக் கொடியோன்-201
 முக்கோல்-184
 முகவை-நீர் முகக்கும் பாத்திரம் 19, 52
 முகைதல்-அரும்புதல் 119
 முகக்கலை-172
 முடந்தை-வளைவு 26, 30
 முடப்பனை-அதுடகான் 129
 முண்டை-முட்டை 70
 முனைஇய-வெறுத்த பக். 348
 முத்தி-1, 132

முத்தை-முந்தை, முன்பாக 105
 முதியர்-பிதிர்க்கன் 87
 முதியவன்-அயன் 177
 முதுகுடி-மறக்குடி 53-133
 முதுமொழிக்காஞ்சி - அறம்பொருளின்
 பங்கள் என்ற முப்பாலும் உறுதிதரு
 வன என்று கூறும் புறத்துறை பக்.
 முதையல்-பழக்காடு 165 [230
 முந்துல்மார்பன் 58-119
 முரச்சி-முற்றவித்து 43
 முரசுகட்டில்-பக். 187
 முரம்பு-மேட்டுசிலம் 83, 95
 முரல்பவர்-பாடுவார் 184
 முரற்சி-இசை, கானம் 211
 முருகன்குன்று-202
 முழாரை-முழவுபோலும் அரை 51, 319
 முழுத்தம்-54-30
 முழுநெறி-252
 முழுமுதல்-அடிமரம் 7
 முள்முருக்கு-166
 முளவுமான்-முள்ளம்பன்றி 318
 முளியரில்-உலர்ந்த சிறுதுறு 188
 முன்பனி-149
 முன்பு-வலி 10, 16 [105
 முன்றினை முதல்வர்-குலமுன்னோர்-90,
 முன்றோர்க்குரவை-ஒருபுறத்துறை 54-
 முன்னக்காட்டுதல்-குறிப்பினு [241
 ணர்த்தல் 165
 முன்னுதல்-எண்ணுதல், 4; சேர்தல், 7
 முன்னுவர்-255
 முதினமுல்லை - வீரக்குடி மகளிர்க்கும்
 பகைவர்மேற் சினம்பிறத்தலைக் கூறும்
 புறத்துறை பக். 348
 முதுர்மாநகர்-56-218
 முய்தல்-கெருங்குதல் 19, 41
 முளி-எழுத்து 84
 முலகான்-129
 முழ்த்தல்-மொய்த்தல் 31
 முய்யம்மறை - 10, 18, 65, 68, 69, 82,
 மெல்லம்புலம்பன்-268, 292 [110, 191

மேலோருவகம்-129, 322
 மேவல்-மேற்கொள்ளுதல் 11
 மேன-மேவின 9
 மேனிஸையுலகம்-56-138, 58-124
 மை-ஆடு 8
 மைத்துனவளவன்-55-118
 மைந்து-வலி, மதம் 73
 மையாத்தல்-மேகம் பரத்தல், மழுங்கு
 தல் 182
 மொசிதல்-கூடுதல் 7, 48, 89, 250
 மொழிபெயர்தேளம்-வேற்றுமொழி பயி
 லும் நாடு 5
 யா, யா அம்-மரவகை 3, 156, 175, 264,
 யாணர்-புதுவருவாய் 2, 11 [296
 யாழ்ப்பத்தர்-323
 யாழ-அசை 188, 193, 211
 யானைமேல் துகிற்கொடி-167
 யானைக்கோட்டின் குருத்து-259
 விசுந்து-வழி 67
 வங்கநாவி-60
 வச்சிரத்தடக்கை நெடியோன்-321
 வசி-தழும்பு 41, 174
 வஞ்சித்துறைப்பாடாண் பாட்டு பக். 23
 வஞ்சித்துக்கு-9, பக். 2, 11
 வஞ்சிமகளிர்-பக். 122, 126
 வஞ்சினமொழி-54-17, 18
 வடகர்-53-146; 239
 வட்டித்தல்-ஒலித்தல் 130
 வடபுலவாழ்நர்-உத்தரகுருவினர் 85
 வடபெருங்கல்-இமயமலை 125
 வடமீன்-அருந்ததி 177
 வடமொழிப் பெயர் பெற்ற முகத்தவன்
 -திருதராட்டிரன் 200
 வடவர்-வடநாட்டார் 50
 வடவாரியர்-53-158; பக். 117
 வடவை-90
 வடாது பாணன்நாடு-246
 வடிம்பு-கால்விளிம்பு 87
 வடுகர்-259, 297
 வண்டல்-ஒருவிளையாட்டு 138, 145, 269

வண்டன்-சேரமுன்னோன் 29
 வணர்-வளைவு 40
 வணர்தல்-வளைதல் 5, 8
 வதுவைமகளிர்-மணமகளிர் 109
 வதுவை வேண்மான்-56-51
 வம்பலர்-புதியவர் 264
 வம்பு-கைச்சாடு 15; தேர்ச்சிலை 17
 வயக்குதல்-விளங்கச்செய்தல் 192, 200
 வயங்கல்-கண்ணாடி 208
 வயமான்-சின்கம் 93
 வயவர்-வீரர் 8, 11, 110
 வயவு-வலிமை 34; வேட்கை 126, 204
 வயிர்-வாச்சியவகை 54-193, 84
 வயிரியர் - கூத்தர், 16, 20, 26, 42, 81
 வயிற்றுத்தி-142 [168
 வரகு-153
 வரம்பில்படைப்பு-பெரும்படைப்பு 127
 வருடை-ஆட்டுவகை 71
 வருவிருந்தோம்புதல்-183
 வரையாடு வருடை-53-51
 வல்சி-உணவு 15, 93, 113
 வல்லக்கிழுவோன்-339
 வல்லாண்முல்லை - ஒரு வீரனது வீடு
 ஊர் இயல்புகளைச் சொல்லி அவனது
 ஆண்மையைப் பெருக்கூறும் புறத்
 துறை பக். 311
 வல்லியர், வல்லினர்-வன்மைபுடையார்
 169, 170
 வலித்தல்-பின்னுதல் 328; துணிதல்-186
 வழங்காததேர்-பேய்த்தேர் 182 [192
 வழிநான்-மறுநான் 5
 வழிபடுதெய்வம்-145
 வழிமொழிதல் - வழிபாடாகச் சொல்லி
 வழியடை-தடை 19 [தல்-197
 வழை-சரபுன்னை 40, 313
 வன்-கூர்மை 8
 வன்னை, வன்னைப்பாட்டு 53-26; பக். 126
 வளிசுருஞ் செல்வன்-191
 வளிமகன்-மீமசேனன் 200

- வளை-வளையல் 5
 வறல்-வறத்த இடம் 188
 வறற்காலே-42
 வறுந்தலையுலகம்-222
 வன்கணான் 141
 வன்னிமன்றம்-43
 விக்கை-நன்னனது காவல்மரம் 38,39;
 வாசவர்-263 [பக். 192
 வாடாத்தாமரை-பொற்றாமரை 260
 வாடாவஞ்சி (கருஞ்சி)-55-113
 வாண்மங்கலம்-ஒரு புறத்துறை பக். 308
 வாணிகப்பரிசிலன்-221
 வாய்மொழித்தூது-201
 வாரல்-நீட்சி 3
 வாராச்சேட்புலம்-வீடு 78
 வாழ்த்தியல்-தலைவனைப் புலவன் வாழ்த்
 துதலைக் கூறும் புறத்துறை பக். 160
 வான்-கத்திரிகை 211 [222, 306
 வான்நாட்கோள்-ஒருபுறத்துறை 54-33
 வான்வரி-புலி 53-49
 வாளாதி-பயனில சொல்லாதே 208
 வான்றருங்கற்பினான்-191
 வானவரம்பன்-1, 36, 68, 71, 213, 261
 வானவன்-55-247, 58-1, 258-10, 259-
 15, 260-14; 296
 வானவன்கொல்லி-297
 வானவன் மறவன்-257
 வானவன் வஞ்சி-263-2
 வீசி-பிணிப்பு 310
 விடத்தர்-ஒருமுன்மரம் 9 [136,263-104
 விடர்ச்சிலைபொறித்தவன் - சேரன் 56-
 வீண்டு-மலை 65
 விதானவேதிகைகள்-56-45
 விதுப்பு-விரைவு-6
 விம்மிதம் 58-71
 வியங்கொள்ளுதல்-ஏவல் செய்தல் 64
 வியலன்-அகன்ற இடம், ஊர் 66
 வில்லவன்-சேரன் 55-238
 விலங்குநர்-பகைவர் 7
 விழுப்புண்-240
 விழுமம்-துன்பம் 110
 விழுமியோர்-44
 விறகயற்புலி-சேரரிளாஞ்சனை 53-171
 விறகீமம்-143
 விறலி 14, 38, 48, 63, 96, 317, 332
 விறலியர்க்கு ஆரம்பூட்டுதல்-47
 விறலியர்க்கிறப்பு-64
 விறலியர் பிடிபெறுதல்-42
 விறலியரதுவருணனை-61
 விறலியாற்றுப்படை- பக். 43, 54, 150,
 153, 183, 188, 195, 307
 வீணவர்-அமைச்சர் 185
 வீழ்குடியுழவன்-244
 வீழுநர்-விரும்புபவர் 183
 வெட்சிப்போது-160
 வெடிபடுதல்-240
 வெண்ணெல்-8
 வெய்தறவு-துன்பம் 11
 வெயிற்றுகள்-அணு 16
 வெரிந்-முதுகு 3
 வெவ்வர்-வெம்மை 40
 வெள்வரகு-93
 வெள்வளை போழ்நர்-263-39
 வெள்ளணி-பிறந்தநாள் 55-229.
 வெள்ளம்-பேரெண் 18, 80, 110
 வெள்ளி-,9 21, 24, 86
 வெள்ளிக்குன்றம்-263-26
 வெள்ளிமாடம்-53-4
 வெள்ளாப்புப் பகருநர்-263-36
 வெள்ளைக் கோட்டி-58-198
 வெளிப்படை-165-83;
 வெளில்-கட்டுத்தறி 104
 வெற்றம்-வெற்றி 56-93
 வெற்றிக்குரவை-66
 வெறிக் குரவை-வீரர் வெறியாடும் குர
 வைக்கூத்து 127
 வேத்தியல்-263-46; -மண்டபம் 56-79
 வேதிகை-56-45
 வேதுறுத்தல்-வெப்பங்கொடுத்தல் 56-16
 வேந்தரும் வேளிரும் 27, 48, 93, 108
 வேய்வை-குற்றம் 52
 வேலம் (மரம்) 37, 68, 150
 வேலன் பாணி-53-25
 வேழநோக்கின்...சேய்-127-29
 வேள்விக்கிழத்தி-யாகபத்தினி 56-184
 வேள்விச்சாந்தி-56-194
 வேள்விச்சாலை-58-170
 வேள்வியந்தனர்-81
 வேளாண் சிறுபதம்-142
 வேளை-ஒரு செடி 11, 110
 விவதாளிகர்-54-74
 வைப்பு-ஊர் 1, 11; இடம் 9

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராத்.

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
அகலறை	253	அறைபறை	54	இலமலரன்ன	74
அஞ்சுவரு	113	அன்பினர்	149	இவ்வேபீலி	230
அட்டானுனே	46	அன்றையனைய	146	இவனியா	73
அடைகரை	147	ஆங்குத்தாய	263	இழையணிந்	229
அணங்குடை	279	ஆங்கு.நீணீல	57-30	இழையணிப்	229
அணமருள்	189	ஆடியல்	129	இழையர்	45
அம்மவாழி	246	ஆடுக	68	இறும்பூதாற்	31
அம்மனை	57-20	ஆடுகடை	322	இரிப்பிறிது	174
அமரர்ப்	238	ஆய்வலந்	324	ஈதலிற்குறை	202
அயத்துவளர்	302	ஆராத்திருவிற்	39	உடையனாயின்	235
அரம்போழ்	338	ஆழல்	154	உடைவளை	231
அரிதாய	186	ஆளிநன்மான்	259	உண்கடன்	197
அரிமயிர்	124	ஆன்றோள்	65	உன்மின்	14
அரிமான்	190	ஆனானோய்	300	உமணர்	157
அரிற்பவர்	248	ஆனினங்	331	உயிர்போற்றலை	97
அருந்தவம்	205	இகல்பெருமை	90	உரவோர்	91
அருந்துயர்	247	இடுமுள்	187	உலகத்தோரே	36
அரும்பொருள்	193	இடைபிறர்	298	உலகம்படைத்த	152
அருளாய்	273	இணர்ததை	27	உலகம்புரக்கும்	101
அல்குபடர்	271	இம்மை	316	உழையணந்து	4
அலங்குகதிர்	319	இமையவரம்பன்	28	உள்ளது	163
அலந்தலை	20	இரங்குமுரசின்	330	உள்ளாங்கு	167
அலமரல்	2	இரவினானும்	278	உள்ளார்	155
அலர்பூந்	250	இருங்கண்	306	உறலுறு	106
அவலெறிந்த	26	இருங்கழி	292	உன்னங்	3
அழிவில	145	இருப்புமுகஞ்	52	ஊஉரலரெழ	162
அளிநிலை	165	இரும்பனம்	41	ஊர்க்குறு	225
அறந்தலை	337	இரும்புலி	93	எஃகிடை	207
அறவை	226	இருமுந்நீர்	126	எஃகுளங்	144
அறன்கடை	168	இல்லாகியரோ	242	எங்கோளி	131
அறனின்றி	178	இலங்குதொடி	307	எடுத்தேறைய	104
அறாஅயாணர்	89	இலங்குவளை	5	எம்வெங்காமம்	341
அறியாய்	261	இலங்கோளி	193		

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
எமக்குநயந்	280	காதலன்றன்	57-7	சிறியகட்	243
எருதே இனைய	251	கார்வரை	103	சிறுநனி	285
எருமையன்ன	72	கால்கடிப்பாக	85	சிறுபுன்சிதலை	267
எல்லாநாம்	57-16	கானப்பாதிரி	171	சினனேகாமம்	19
எல்வளைகுெகிழ்	169	கானல்மேய்ந்து	318	சுரந்தலைப்பட்ட	160
எறித்தகு	184	கீழ்நீரான்	254	சுவலமுந்த	332
எறிபிண	82	குட்டுவன்	111	செங்கோல்	57-12
எறிபுனக்	241	குடக்கோ	71	செய்தவம்	57-5
என்னேயிஃ	57-9	குடுமிக்கொக்	270	செய்வீனை	256
எனைப்பெரும்	95	குணகடல்	295	செருமிகு	188
ஐயந்தீர்	57-8	குணகடற்	274	செல்லல்மகிழ்ந	218
ஒண்டொடி	277	குமரியொடு	57	செவ்வியதீவிய	194
ஒருகுழை	201	குழவியிறப்	142	சென்மோ	107
ஒருதலைப்	228	குறியிறை	311	சேறிரோ	140
ஒருநாட்	223	குன்றுதலை	29	சொற்பெயர்	18
ஒருஉப	32	குன்றும்மகையும்	221	தடவுநிலை	333
ஒறுப்ப	288	கூந்தலாம்பல்	252	தண்கடற்	289
ஒன்றார்யானை	260	கூறுவங்	326	தண்மறு	56
ஒங்குதிரை	305	கேள்கேடு	265	தயங்குதிரை	264
ஒடாப்பூட்கை	67	கேள்விகேட்டு	92	தவறிலர்	282
ஒருர்வாழினும்	161	கையதுவேலே	239	தற்பயந்தாட்	57-4
ஒரைவர்	57-25	கொடிநுடங்கு	62	தாழ்ப்பெருந்	340
கடவரைகள்	57-19	கொடுமணம்	84	தாவில்நன்	51
கடுங்கண்ண	76	கொடுமிடல்	211	திண்டேர்	321
கடும்புனல்	206	கொடுவரி	317	தின்பிணி	240
கருங்கோட்டு	327	கொலைவீனை	70	திதலைமாமை	215
கரைபாய்	291	கொள்ளைவல்சி	15	திருவுடைத்தம்ம	25
கல்லென்	139	கோடுறழ்ந்து	12	திரையிமிழ்	276
கவரிமுச்சி	42	கோதைமார்பிற	133	தீங்கரும்பு	57-27
கள்ளியங்காட்ட	336	கோவலன்	57-6	துளங்குநீர்	61
களங்கனி	309	சந்துரற்		துன்னிவந்து	57-23
களம்புகல்	232	பெய்து	57-29	துங்குகையான்	127
களிறுகடைஇய	87	சாரல்யாஅத்து	175	நென்குமரி	125
களிறுடை	94	சுதைந்தமன்ற	24	நென்பவ்வத்து	334
கன்றமராயம்	244				

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
தென்னவன்	57-10	நெஞ்சுநெகிழ்	172	பொன் லிலங்கு	
தேளர்பரந்த	23	நெடுவயின்	21		125-27
தேற்றாமன்றே	164	நோகோயானே	141	போர்க்குரை இ	236
தொடங்கற்கண்	177	பகல் நீடு	69	போர்நிழற்	38
தொடுத்தேன்	219	பகைபெருமை	102	போற்றுமின்	234
தொல்லெழில்	204	படைபண்ணிப்	192	மடம்படு	57-3
தொல்லைவினை	57-14	பண்பும்பாயலும்	281	மடியாவுள்ளம்	88
தொறுத்தவயல்	9	பருவரல்	272	மடியிலான்	210
தோளுங்கூந்	283	பல்வளம்	195	மண்களை	214
தோளுந்தொல்	303	பலாம்பழுத்த	78	மண்டிணிந்த	1
தோளுந்தொல்		பனிவார்	290	மணிமருள்	217
கவின் தொலைய	6	பா அலஞ்செவி	180	மதிநிலாக்	130
நகைநன்	135	பாசவலிடித்த	215	மதியேர்	249
நசைபெரிது	156	பாடல்சால்சி	203	மரையாமரல்	181
நடுவிகந்து	183	பாடல்சால்மு	57-23	மலையரையன்	57-15
நந்நயந்து	176	பாடின்றிப்	191	மலையுறழ்	86
நல்குமதி	284	பார்ப்பார்க்கல்	80	மழைக்கணஞ்	313
நறைகமழ்	60	பால்மருள்	126	மள்ளர்குழீஇய	220
நன் மரந்	105	பாவடி	301	மன்பதை	112
நன்னன் உறியன்	335	பிரிதல்	170	மன்றப்பலவின்	310
நன்னுதல்	257	பிறர்க்கென	37	மன்னன்	212
நனிமிகப்	328	பின்னுமுன்	57-22	மன்னிய	17
நாகத்தன்ன	132	புணர்புரி	40	மன்னுயிர்	209
நாடனென்கோ	134	புரைசால்	33	மாசற	100
நிலநீர்	10	புரைவது	13	மாண்டனை	30
நிலம்புடைப்	43	புலிபொரச்	148	மாநீர்	53
நினைத்தலும்	151	புறவுநிறை	57-18	மாமலர்	255
நீயே, பாடல்	150	பெயர்த்தனன்	329	மாமலை	49
நீர்வார்கண்ணை	136	பெருங்கடற்	269	மாவாடிய	22
நீலநாகம்	320	பைம்புறப்	153	மானடி	138
நுங்கோ	16	பைம்பொற்	47	மீன்வயின் ;	110
நெஞ்சுநடுக்குற	199	பொங்குதிரை	286	மீனெடுத்து	266
நெஞ்சுநடுங்கரும்		பொய்யில்	99	முடக்கால்	137
படர்	325	பொலம்பூ	44	முடவுமுதிர்	245
				முடியுடை	59

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
முடிமன்னர்	57-2	வடவர்	50	வான்கடற்	268
முதிர்வார்	128	வந்தனெள்	308	வான்மருப்பிற்	98
முளிகொடி	294	வயக்குறு	200	வானம்பெயல்	173
முன்னுள்ளு	314	வயங்கிரு	83	வானம்பொழு	109
முனைத்தெவ்வர்	237	வயவர்வீழ	8	வானவன்	57-13
மெல்லியலரி	159	வயவாள	253	வானுற	216
மெல்லியல்விற	315	வரைமருள்	7	விழவு	66
மேற்றுறை	339	வலம்படுமுரசினி	96	விளங்குபகல்	262
மொய்வேற்	293	வலம்படுமுரசின்		விளங்குமணி	312
யாங்குப்பெரி	143	வாய்வாட்	81	வினைநவில்	297
யாண்டுதலை	11	வலம்படுவாய்		வினைநன்று	296
யாமம்	304	வாளேந்தி	227	வினையே	158
யாமுஞ்	48	வலிமுன்பின்	179	வீங்குநீர்	17
யாரை	287	வள்ளியை	64	வீயாயாணர்	34
யாழ்ப்பத்தர்	323	வள்ளுகிர	77	வீறுசால்	208
யாழொடுங்	224	வறியவன்	185	வென்றுகலந்	63
யாவிராயினும்	223	வன்சொல்	57-26	வேனிலுழந்த	182
வஞ்சியீர்	57-11	வாடலுமுஞ்சில்	213	வையகம்	108
வடங்கொள்	57-24	வாயிலோயே	222	வையங்காவலர்	75
வடதிசை	58	வாழ்கநின்	35		
வடபேரி	55	வாழியாதன்	114-123		
		வாள்வரி	166		

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்,	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
xvii	34	உவ்ள	உள்ள
xxii	30	கொள்வனாலும்	கொள்வதனாலும்
3	23	231	233
8	2	பெண்டிரிற்சேரும்	பெண்டிரிற்றேரும்
22	26	மண்ணுவாயில்	மண்ணுவாயின்
100	7	துயிலொற்றுப்	துயிலாற்றுப்
131	2	கடவட்	கடவுட்
141	30	மதுரை	மதுரை
159	5	சமந்தாங்கவம்	சமந்தாங்கவும்
167	21	நேர்த்து	சேர்த்து
201	11	தண்ணுமை	தண்ணுமை
204	25	நலகத்	நல்கத்
205	28	நீடித்த	நீட்டித்த
217	27	"பொறையி	பொறையி
218	6	செய்யுட்	செய்யுள்
220	3	நசைவர்க்	நகைவர்க்
230	4	ளொய்யெனத	ளொய்யெனத்
233	4	வருத்தம	வருத்தம்
240	13	குறுந்தொகை	குறுந்தொகை
253	25	813	313
262	14	வீயுகுப வைபோல்	வீயுகு பவைபோல்
280	17	மாததொடு	மரத்தொடு
283	2	கையுபு	தையுபு
283	4	செய்யவன்	செய்யவள்
289	27	கூறினான்	கூறினள்
296	26	அகநானூறு 36	அகநானூறு 33
301	18	தொடர்பு	தொடர்பு
312	26	பவைர்	பகைவர்
330	27	அதியாமன்	அதியமான்

345	19	மறத்தகை	அறத்தகை
380	19	பாடாடிணை	பாடாண்டிணை
380	23	புரமுன்றி	புகமுன்றி
382	28	பெருவண்மையும்	பெருவண்மையும்
388	22	பெருங்கொற்றனார்	பரங்கொற்றனார்
400	13	உர்ன்மலி	உரன்மலி

பக்கம் 221-ல், 131-ஆம் பாடலின் மேலே சேரமான் குட்டுவன் கோதை என்ற தலைப்பும், பக்கம் 222-ல், 182-ஆம் பாடலின் மேலே சேரமான் மாரிவெண்கோ என்ற தலைப்பும், பக்கம் 301-ல், 232-ஆம் பாடலின் கீழ், ஓளவையார் என்ற பெயரும், பக்கம் 320-ல், 224-ஆம் பாடலின் கீழ் அரிசில்கிழார் என்ற பெயரும், பக்கம் 404-ல், 341-ஆம் பாடலின் கீழ் மாமூலனார் என்ற பெயரும் சேர்த்துக்கொள்க.

94052

94052

94052